

உ

சிவமயம்.

பதினென்றாந்திருமுறையின்

ஓரபகுதியாகிய

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

அருளிச்செய்த

கோயின் நான்மணிமாலே

முதலிய மூலமும்,

ஷெதிருமுறையிலசேராது தனித்துவழங்கும்

கோயிற்றிருவகவல்முதலிய

திருப்பாடற்றிரட்டுமூலமும்.

அவற்றிற்கு

வித்யாவிநோதிநி பத்ராதிபர்களால்

எழுதுவித்த பதவுரையும்,

ரைபட்டணத்துப்பிள்ளையார்

சரித்திரமும்.

இவை

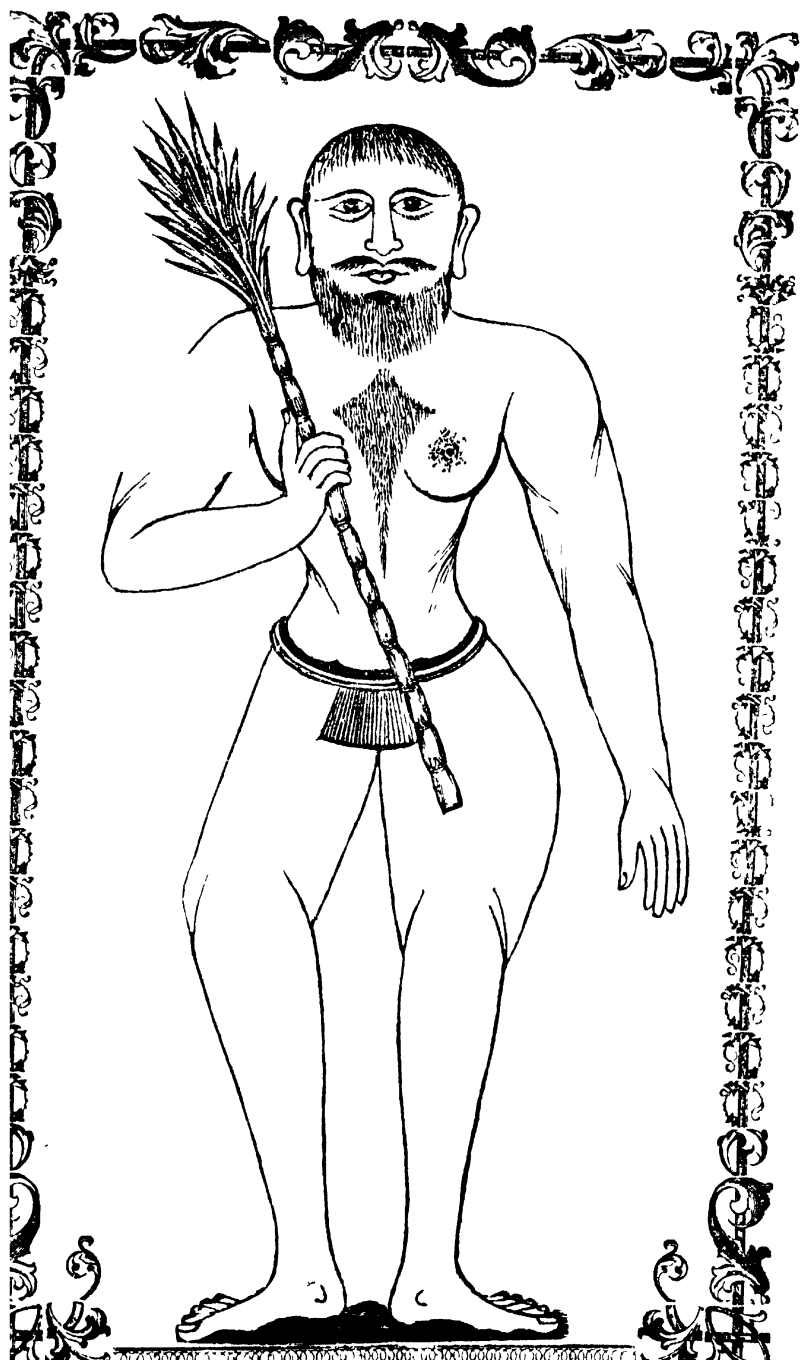
திரு-சம்பந்தமுதலியாரால்

சென்னை

அமெரிக்கன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1892.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

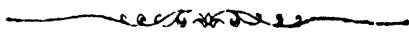
பதினென்றூர் திருமுறையுள்

திருவெண்காடர் என்னும்

பட்டணத்துப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்த

முதலாவது

கோயினான் மணிமாவல

வேண்பா.

1. பூமேலயனறியாமோலிப்புறத்ததே
நாமேபுகழ்தளவைநாட்டுவோம்-பாமேவு
மேததுகந்தான் தில்லையிடத்துகந்தானம்பலத்தே
கூத்துகந்தான்கொற்றக்குடை.

இ - ள். பாமேவும் - (அறிஞராற்செய்யப்பட்ட) பாடல்களிற்
பொருந்திய, ஏத்து - துதிசுனை, உகந்தான் - விரும்பினவனும், தில்லையி
டத்து உகந்தான்-தில்லையாகிய இடத்தை விரும்பினவனும், அம்பலத்தே -
பொன்னம்பலத்திலே, கூத்து - நடநம்பண்ணுதலை, உகந்தான் - விரும்
பினவனும் ஆகிய சிவபெருமானது, கொற்றம் - வெற்றிதங்கிய, குடை -
குடையானது, பூமேல் - தாமரைமலரில் வாசம்பண்ணுகிற, அயன-பிர
மனாலும், அறியா-அறியவொண்ணாத, மோலிப்புறத்தது-திருமுடிமேலது,
ஏ - இஃதோர்விபப்பிருந்தவாறென்னை, புகழ்த்து அளவைநாட்டுவோம்
நாமே - (இதிற்பெருமையை) புகழ்த்து அளவறுக்கவல்லோம் நாமாவோ
மோ, ஆகோம். ஏ - று.

இறைவன் நெருப்புருவாய் நியிந்து நின்றபோது பிரமன் அன்ன
வுருவாய் அளவற்ற காலம் பறந்தும் அறியாத திருமுடியாதலால் பூமேல்
அயன் அறியாமோலியென்றார். சடப்பொருளாகிய இக்குடை, பிரமனு
மறியாத்திருமுடி மேலதாயிற்றேயென வியத்தற்பொருள் தந்து நின்ற
மையால் ஏ-வியப்பிடைச்சொல். நாமே என்னுமேகாரம் இங்கு எதிர்
மறைப்பொருளது. அயன் என்பதில் உயர்வுசிறப்பும்தொக்கது. புறம்

கோயில்நான்மணிமாலே

ஏழனுருபு பிரமனுமறியாத திருமுடிமேலதாயிருத்தற்குரிய புண்ணியஞ் செய்த இந்தக் குடையின் பெருமையைப் புகழ்தல் எம்மாலியை வதன நென்பது கருதது இறைவனது திருவுருவத்தை விட்டு, அவனது குடையை முற்படப் புகழ்ததற்குக் காரணம், கேசாதிபாதமாக அநுபவிக்கப் புகை இவர்க்கு திருமுடிமீது கவிக்கப்பட்ட குடைமுற்படக்கண்ணுக்குப் புலப்பட்டமைபோலும்.

கலித்துறை.

2. குடைகொண்டிவ்வையமெலாங்குளிர்வித்தெரிபொற்றிகிரிப்
படைகொண்டிக் கெறும்பார்த்திவராவதிந்பைமபொற்கொன்றைத்
தொடைகொண்டவாசடையம்பலத்தான்றெண்டர்க்கேகவல்செய்து
கடைகொண்டபிச்சைகொண்டுண்டிங்குவாழ்தல்களிப்புடைத்தே.

இ - ளீ. குடைகொண்டு - தம்வெண்கொற்றக்குடையால், இவையம் எல்லாம் - இந்தவுலகமுழுதையும், குளிர்வித்து-குளிரசெய்து, எரி எரிசின்ற, பொன் - அழகிய, திகிரிப்படைகொண்டு - சக்கராயுதத்தைக் கொண்டு, இகல்தையும் - பகைவனையழிச்சின்ற, பார்த்திவர் ஆவதின-சக்கரவர்த்திகளாவதைப் பார்க்கிலும், பை-பசுமையாகிய, பொன்-பொன்னிறமுள்ள, கொன்றைத்தொடைகொண்ட-கொன்றைமலர் மாலையையணிந்த, வாரசடை-நீண்டசடையையுடைய, அம்பலத்தான்-பொன்னம்பலவனது, தொண்டர்க்கு-அடியார்களுக்கு, ஏவல்செய்து-பணிவிடையுந்து, கடைகொண்ட - கீழ்மையைக் கொண்ட, பிச்சைகொண்டு - பிசைநீயேற்று, உண்டு - ஊருத்தி, இங்கு - இந்தத்திருப்பதியில், வாழ்தல் - வாழ்வது, களிப்புடைத்து - இன்பந்தருவதாம். எ - று.

முதலிரண்டடிகளிலுள்ள கொண்டு மூன்றாவதன்சொல்லுருபு. இவ்வைய மெல்லாம் குடைகொண்டு குளிர்வித்து என்றதனால், பார்த்திவர் என்பதற்கு, உலகமெல்லாம் ஒருகுடைக் கீழ்வைத்தாளுகின்ற சக்கரவர்த்திகள் என்று பொருளுரைக்கலாயிற்று. அவ்வாறு ஆளுகையில், அக்குடைநீழலில் இன் புற்றுவாமுங்குடிகட்குத் தன்பஞ் செய்வாராக் கடிந்து அவற்றைக்காப்பது அவர்கட்குக் கடனமையாதலால், குளிர்வித்து என்றதையடுத்து எரிபொற்றிகிரிப்படை கொண்டிக் கெறும்பார்த்திவர் என்றும், பகைவனையழிக்கு மாற்றலுண்மைதோன்ற, எரிபொன்திகிரிப்படை என்றும் கூறினர். குளிர்வித்தலாவது, வறுமையாகிய கோடை நலியாமற்காதல், பொற் கொன்றையென்பதற்குப் பொன்போலங் கொன்றையென்றுரைத்தலுமாம், “ஏற்பதிழ்ச்சி” எனமுதலிவாட்டிகூறினமையால் கடைகொண்டபிச்சையென்றார். “அளகாபுரியன்னபட்டணத்தே சுதையால் வளைந்த, களவார் முசில்படிமாடத்தினூடுகளித்தலினும்-புளகாடவியெழ மெட்ப்போரிவேலனைப்போற்றியுய்வார், வளவார் புறந்திண்ணைவைகுத

லேதமின்மாசுகடே” என்றார் பிறரும். சக்கரவர்த்திகளாய் வாழ்வதினும், அம்பலத்தடி களடியார் கேவல் செய்து பிச்சை யேற்றுண்வொழுவத களிப்புடைத் தெனபது கருத்து.

கழிநேடிவ்ருத்தம்.

3. களிவந்தமுதுறிக்கன்மனத்தையெல்லாங்
கசியுமபடிசெய்துகண்டறிவாரில்லா
வெளிவந்தடியேனமனம்புகுந்ததென்றால்
விரிசடையுமவண்ணிறஞ்செவ்வானமென்ன
வொளிவந்தபொன்னிறமுந்தொன்னடமுங்காட்டு
முடையானுயர் திலையைம்பலமொன்றல்லா
லெளிவந்தினிப்பிறப்பாற்சென்றவர்க்குப்பொய்கொண்
டிடைமிடைந்தபுன்மொழியாவிச்சையுரையோமே.

இ - ள். விரிசடையும்-பரந்தசடையையும்,வெண்ணீறும்-திருவெண்ணீற்றையும், செவ்வானம் என்ன - செவ்வானம்போல, ஒளிவந்த - ஒளிதங்கிய, பொன்றிறமும் - பொன்னிறத்தையும், தொல் நடமும் - பழமையாகிய திருநடந்ததையும், காட்டும் - தன்னடியார்க்குக் காட்டுகின்ற, உடையான் - எல்லாப்பொருள்களையும் உடையவனது, உயர் - உயர்ந்த, தில்லை அம்பலம் - தில்லை யம்பலமானது, களிவந்த அமுது ஊறி - இன்பத்தைத் தருகின்ற அமுதஞ்சுரந்து, கல்மனத்தை எல்லாம் - கல்லையொத்தவன் மனத்தையெல்லாம், கசியுமபடிசெய்து-உருகும்படிசெய்து, கண்டறிவார் இல்லா - கண்ணினர்வாரில்லாத, வெளிவந்து-ஒளியுருவாய் வந்து, அடியேன் மனம் - அடியேனது மனத்தின்கண், புகுந்தது என்றால் - பிரவேசித்ததாயின், ஒன்று அல்லால் - அந்தத்திலையைம்பலம் ஒன்றை நன்மொழியாற் புகழ்ந்துரைப்பதன்றி, இனி - இனி, எளிவந்து - தாழ்வாசி, பிறப்பால் சென்று - பிறரிடத்துச்சென்று, அவாக்கு-அவர்களுக்கு, பொய்கொண்டு இடை மிடைந்த - பொய்யோடு கலந்த, புன்மொழியால் - புன் சொற்களால், இச்சை - எமவிருப்பத்தை, உரையோம் - சொல்லிக்கொள்ளோம். எ - று.

இன்னதையுடையான் என்னுதுஉடையானெனவாளாகுறினமையின், எல்லாப்பொருள்களையுமுடையவனெனப்பொருளுரைக்கலாயிற்று.இறைவனதுதில்லை யம்பலமானது, ஒளியுருவாகி என்மனத்திற்புகுந்து குடிக்கொண்டிருந்ததாயின், யாம் பிறரிடத்துச் சென்று எமது குறை கூறியிரவோம், அவ்வம்பலத்தையே புகழ்வேம் என்பது கருத்து.

கோயில்காண்மணிமாலை

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

உனாயின்வரையும்பொருளினளவு
மிருவகைப்பட்டவெல்லையுங்கடந்து
தமமைமறந்துநின்னைநனைப்பவர்
செமமைமனத்தினுந்தில்லைமன்றினுநட
மாடுமப்பலவாணநீடு
குன்றக்கோமான்றன்றிருப்பாவையை
நீலமேனிமாநிருத்தங்கையைத்
திருமணம்புணர்ந்தொன்றுபெருமநின்
குதவிழ்க்கொன்றைத்தாருமேதமில்
வீரவெள்விடைக்கொடியுட்போரிற்
றழங்குந்தமருகப்பறைமுழங்கொலித்
தெய்வக்கங்கையாறுமபொய்தீர்
வரையாக்கலியெனுமாணையுநினாநினா
யாயிரமவருத்தமாயிருநருப்பின்
வெண்ணிறச்செங்கண்வேழமுடபண்ணியல்
வைதிகப்புரவீயும்வானநாடு
மையறுகனகமேருமால்வரையுஞ்
செய்வயற்றில்லையாகியதொல்பெரும்
பதியுமென்
றொருபதினாயிரந்திருநெடுநாமமு
முரிமையிற்பாடித்திருமணப்பந்தரு
ளமரர்முன்புகுந்தறுகுசாத்திரின்
றமர்பெயரொழுதியவரிநெடும்புத்தகத்
தென்னையுமெழுதவேண்வெனின்னரு
ளாணைவைப்பிற்காணொணவணுவும்
வானுறநிமிர்ந்துகாட்டுங்
கானில்வானுளம்புங்கருடனாதலினே.

இ - ள். உனாயின்வரையும் - சொல்லளவும், பொருளின் அளவும் -
பொருளளவும் ஆகிய, இருவகைப்பட்ட எல்லையும் - இருவகையாகிய எல்
லைகளையும், கடந்து - தாண்டி, தம்மைமறந்து - தமமைமறந்துவிட்டு,
நின்னைநனைப்பவர் - உன்னைநனைப்பவரது, செம்மை மனத்தினும் -

மூலமும் உனாயும்.

செவ்வையாகிய மனத்தின்கண்ணும், தில்லைமன்றினும் - தில்லையம்பலத்தின் கண்ணும், நடம் ஆடும - நடநமாடுகின்ற, அம்பலவாண - அம்பலவாணனே, நீடு - நீண்ட, குன்றக்கோமான தன் - மலையனாயனது, திருப்பாவையை - அழகிய புதலாயும், நீலமமேனி - நீலநிறமுள்ள, மால் - திருமாலின், திருத்தங்கைய - திருத்தங்கையுமாகியபார்வதியாரை, திருமணம் புணர்ந்தொன்று - திருமணம் புணர்ந்த காலத்தில், பெரும் - எம்பெருமானே, நின் - உன்னுடைய, தாது அவிழ் - மகரத்தத் தோடுமலர்கின்ற, கொன்றை - கொன்றைமலர்களாற் சமைத்த, தாரும் - மாலையும், ஏதம் இல் - குற்றமற்ற, வீரம் - வீரத்தன்மையுள்ள, வெள் - வெள்ளிய, விடைக்கொடியும் - இடபக்கொடியும், போரில்-யுத்தகைததில், தழங்கும-ஒலிக்கின்ற, தமருகப்பறையும் - இடக்கைவாத்தியமும், முழங்கு ஒலி-முழங்காநின்ற ஒலியையுடைய, தெய்வம்-தெய்வத்தன்மையமைந்த, கங்கையாறும்-கங்கைநதியும், பொய்தீர்-பொய்யிலலாத, வனாயாககலிஎன்னும்-வேதம் என்கிற, ஆணையும்-திருவாணையும், நிரா நிரா-வரிசைவரிசையாக, ஆயிரம் வகுத்த - ஆயிரம் என்னுங் கணக்கினால் வகுக்கப்பட்ட, மா இருமருப்பின்-மிகப்பெரிய கொம்புகளோடு, வெள்ளிறம்-வெண்ணிறத்தையும், செங்கண் - செம்மையாகிய கண்ணையுமுடைய, வேழமும் - யானையும், பண் இயல் - பண்ணமைந்த, வைதிகப்புரவியும்-வேதசம்பந்தமாகிய குதிரையும், வானநாடும-வானநாடும, மை அறு - காங்கமற்ற, கணகம் - பொன்னாலியன்ற, மால் - பெரிய, மேருவனையும் - மேருமலையும், செய்வயல்-திருத்தப்பட்டவயல்கள் சூழ்ந்த, தில்லை ஆகிய-தில்லையாகிய, தொல்பழைய, பெருமபதியும் - பெரிய திருப்பதியும், என்ற - என்று சொல்லப்பட்டவைகளோடு, ஒருபதினாயிரம் திருநெடுநாமமும் - ஒருபதினாயிரம் திருநெடுநாமங்களையும், உரிமையின்பாடி-உரிமையாற்பாடி, திருமணப்பந்தருள் - திருமணப்பந்தலில், அமரர் - தேவர்கள், முன்புருந்து - முற்சென்று, அறுகுசாததி - அறுகுசுட்டி, நின் தமாபெயர் எழுதிய - உன்னடியார்களுடைய திருநாமங்களை யெழுதிய, வரிநெடுபுத்தகத்து - மிகப்பெரிய புத்தகத்தில், என்னையும் எழுதவேண்டுவன்-என்னையும் எழுதிவைக்க விருமபுகின்றேன், நின் அருள ஆணை-உன் திருவருளாணையால், வைப்பில் - உலகத்தில், காளில் வால துளம்பும் - காட்டில்வாழும் வெள்ளிய கொசுருட, கருடன் - கருடனாகும், காண் ஒண்ண அணுவும் - பார்க்கக்கூடாத அணுவும், வான் உறநிமிர்ந்துகாட்டும் - ஆகாயத்தைத் தொடும்படி உயர்ந்துதோன்றும், ஆதலின் - ஆதலால்-—எ -று.

சொற்பொருள்களைக்கடந் தோனாலால் “உனாயின்வனாயும் பொருளினளவும் இருவகைப்பட்ட வெல்லையுங்கடந்து” என்றும், அடியார் மனத்தினும் அம்பலந்தன்னினும் நடப்பவனாலால், தம்மைமற்றது நின்னை

கோயில்நான்மணிமாலே

நினைப்பவர் செம்மைமனத்தினுந்தில்லை மன்றினு நடமாடும்பலவாண்” என்றும், கூறினார். “சொற்பதங் கடந்ததொல்லோன்” “சொல்லாலும் பொருளாலு மளவையாலுந் தொடரவொண்ணாவருணெறி” “சொல்லாற் றொடர்பொருளாற் றொடராப்பரஞ்சோதி” “சிதைவான் புனற்றில்லைச் சுற்றம்பலத்து மென்செந்தை யுள்ளமுறைவான்” என இங்ஙனம் அறிஞர் கூறுதலுங்காண்க. இறைவனே உன் திருவருளுண்டாயின், கொசுக்கு கருட் னாலும், அணுமேருவாதலும் கூடுமாதலால், ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிநியே னும் உன்தமர் பெயர்ொழுதிய புத்தகத் தெழுதற் குரியனவேன் என்பது கருத்து. தமர்-பிரமன் இந்நிரன் முதலிய தேவரும் முனிவர் இருடியர் முதலியோரும். புத்தகம் திருமணத்துக்கு வந்தாடியவர் இன்றார் இன்றா றொன்று பதிந்து வைக்கும் புத்தகம், இவர்க்கப்பலராதலால், ‘வரிநெடும் புத்தகம்’ என்றார். இதில், திருத்தார்முதல், திருநாமம் இறுதியா யுள்ள இறைவனது திருத்தசாங் கத்தைப்புகழ்ந்து பாடினர் அமரர் என்பது விளங்குகின்றது.

என்னை; தாதவிழ் கொன்றைத்தாரும்’ என	மாலையும்,
‘வீரவெள்விடைக் கொடியும்’ எனக்	கொடியும்,
‘போரிற்றழங்குந்தமருகப்பறை’ எனப்	பறையும்,
‘முழங்கொலித் தெய்வக்கங்கையாறும்’ என	யாறும்,
‘பொய்தீர்வனாயாக்கலியெனுமாணையும்’ என	ஆணையும்,
‘நினைநிளையாயிரம் வகுத்தமாயிருமருப்பின்	
வெண்ணிறச் செங்கண்வேழமும்’ என	யாணையும்,
‘பண்ணியல் வைதிகப்புரவியும்’ எனப்	புரவியும்,
‘வானநாடும்’ என	நாடும்,
‘மையறு கனகமேருமால்வரையும்’ என	மலையும்,
‘செய்வயற்றில்லையாகிய தொல்பெரும் பதியும்’ என	ஊரும்,
‘ஒருபதினாயிரத்திருநெடுநாமமும்’ எனத்	திருநாமமும்,

குறிக்கப்பட்டிருத்தலானென்க. இவற்றுள், ஊர் நாட்டி னுறுப்பாத லால் பத்தென்னுந் தொகைபெற இரண்டையும் ஒன்றாகக்கொள்க.

“வனையாறுநாடுகளுந்துரகமதகரியே
வியையாருமாலேமூரசம்பதாகைமெய்யாணையென்னு
முனையார்தசாங்கத்தினொவ்வொன்றைநாடியறவகுத்தே
தனையாளுமன்னர்முதலாயெவருக்குஞ்சாற்றுகவே”

என்றபடி திருநாமத்தை யொழித்துப் பத்தாகக் கோடலுமாம். இத் தசாங்கத்தைத் திருவாதவூரடிகள் திருவாய்மலர்த்தருளிய திருவாசகத்து ள்ளும் காண்க.

மூலமும் உரையும்.

திருவாசகம், திருத்தசாங்கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாமம்.

ஏராரிளங்கிளியேயெங்கள்பெருந்துறைக்கோன்
சீரார் திருநாமந்தேர்ந் துரையா-யாருநர்
செம்பெருமான் வெணமலரான் பாற்கடலான் செப்புவபோ
லெம்பெருமான் றேவர்பிரானென்று.

நாடு.

ஏதமிலாவின் சொன்மரகதமேயேழ்ப்பொழிற்ரு
நாதனமையாளுடையானுடையாய்-காதலவர்க்
கன்பாண்டுமீளாவருள்புரிவானுடென்றுந்
தென்பாணடிநாடேதெளி.

தாதாடுபூஞ்சோலைத்தத்தாய்நமையாளு
மாதாமுபாகத்தன்வாழ்ப்தியென்-கோதாட்டிப்
பத்தொல்லாம்பார்மேற்கிவபுரம்போற்கொண்டாடு
முத்தரகோசமங்கையூர்.

உறு.

செய்வவாய்ப்பைஞ்சிறகிற்செல்வீரஞ்சிந்தைசே
ரையனபெருந்துறையானுரையாய் தையலாய்
வான்வந்தசிறதைமலங்கழுவவந்திழியு
மானந்தங்காணுடையானு.

மலை.

கிஞ்சகவாயஞ்சுகமேகேடிலபெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன்மருவுமலைபகராய்-நெஞ்சத்
திருளகலவாள்வீசியின்பமருமுத்தி
யருளுமலையென்பதுகாணுய்ந்து

புரவி.

இப்பாடேவந்தியம்புகூடுபுகலென்கிளியே
யொப்பாடாச்சீருடையானூர்வதென்னே-யெப்போதுந்
தேன்புறையுஞ்சிறதையராய்த்தெய்வப்பெண்ணேத்திசைப்ப
வான்புரவியூருமகிழ்ந்து.

படை.

கோற்றேன்மொழிக்கிள்ளாய்கோதில்பெருந்துறைக்கோன்
மாற்றானாவெல்லும்படைபகரா-யேற்றா
ரழுக்கடையாநெஞ்சருகமும்மலங்கள்பாபுங்
கழுக்கடைகாண்கைக்கொள்படை.

முரசு.

இன்பான்மொழிக்கிள்ளாயெங்கள்பெருந்துறைக்கோன்
முன்பான்முழங்குமுராகியம்பா-யன்பாற்
பிறவிப்பகைகலங்கப்பேரின் பத்தோங்கும
பருமிக்கராதப்பறை.

தார்.

ஆயமொழிக்கிள்ளாயன்றும்ன்பான்பான்
மேய்பெருநுறையான்மெய்த்தாரொன்-றியவினே
நாளுமனுகாவண்ணநாயேனையாளுடையான்
முளியறுகாமுவரத்தார்.

கோடி.

சோலைப்பசுங்கிளியே தூநீர்ப்பெருந்துறைக்கோன்
கோலம்பொலியுங்கொடிகூறாய்-சாலவு
மேதிலார் துணனென்னமேலவிளங்கியோர்காட்டுய
லாவ்வுறங்கொடி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேண்பா.

5. ஆதரித்தமாலுமறிந்திலனென்றஃதறிந்தே
காதலித்தநாயேற்குங்காட்டுமே-போதகத்தோற்
கம்பலத்தானீனாகங்கணத்தான் றெனடிலியூ
ரம்பலத்தான்செம்பொனடி.

இ - ள். போதகத்தோல் - யானையின்தோலை, கம்பலத்தான்-மேற்
போர்வையாகக்கொண்டவனும், நீள் - நீண்ட, நாககங்கணத்தான் - சர்ப்ப
கங்கணத்தையணிந்தவனும், தென்புலியூர் - தென்புலியூர்க் கண்ணதாகிய,
அம்பலத்தான் - திருச்சிற்றம்பலத்தை யுடையவனுமாகிய சிவபெருமான்,
செம்பொன் அடி - செம்பொன்போலுத் தனிநுவடியை, ஆதரித்த-காண
விருமபின, மாலும் - திருமாலும், அறிந்திலன் என்ற அஃது - உணர்ந்தி
லன் என்னும் அசெய்தியை, அறிந்தே - அறிந்துவைத்தும், காதலித்த -
காணவிரும்பின, நாயேன்கு உம் - நாயினேனுக்கும், காட்டுமே - காட்டு
வனோ, ஏ - று.

மாலும் என்றவும்மை உயர்வுறையும், நாயேற்கும் என்றவும்மை இ
ழிவு சிறப்புமாம். என்ற அஃது என்பது என்றஃது எனநிலைமொழியீற்றுப்
பெயொச்சத்தகர விசுவகிதோகுத்தல் பெற்றது “புகழ்புரிந்தில்லிலோர்க்கு”
என்பதிற்போல. இறைவன், திருமாலுக்குக் காட்டாத தன்திருவடியை
எனக்குக் காட்டுவனோ என்பது கருத்து.

கலித்துறை

6. அடியொன்றுபாதலமேழிற்குமப்புறம்பட்டதிப்பான் [ளைப்
முடியொன்றிவ்வண்டங்களெல்லாங்கடந்ததுமுற்றும்வெள்
பொடியொன்றுதோளெட்டுத்திக்கின்புறத்தனபூங்கருப்பின்
செடிபொன்றுதிலைச்சிற்றமபலத்தான்றன்றிருடமே.

இ - ள். பூ - அழகிய, கரும்பின்செடி - கருப்பங்கொல்லைகள், ஒன்
று - சூழப்பெற்ற, தில்லை - திருத்தில்லைபினகண்ணதாசிய, அமபலத்தான் -
சிற்றம்பலவனது, திருநடம் - திருநிருத்தத்தின் காலத்தில், அடிஒன்று -
திருவடி யொன்றுமே, பாதலம் ஏழிற்கும் - அதோலோகமேழுக்கும், அப்
புறம்பட்டது - அப்பாற்பட்டது, இப்பால் - இப்புறம், முடி ஒன்று -
திருமுடியொன்றுமே, இஅண்டங்கள் எல்லாம் கடந்தது - இந்த வலகங்க
ளெல்லாவற்றையுங் கடந்து நின்றது, முற்றும் - முழுதும், வெள்ளைப்பொ
டி ஒன்று - திருவெண்ணீறு அணியப்பெற்ற, தோள் - திருத்தோள்கள்,
எட்டுத்திக்கின்புறத்தன - அஷ்டதிசைகளுக்கும் அப்பாற்பட்டுநின்றன.

“எங்கள்பெருமான் பாதமிரண்டும் வினவிற் பாதாளமேழினுக்கப்
பால், சோகிமணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிற்று நின்றதொன்மை” என
மேலோர் கூறுதலுங் காண்க.

கழிநெடில்விருத்தம்.

7. நடமாடியேழுலகுமுய்யக்கொண்ட
நாயகநோன்மறையோர்தங்கனோடு
திடமாடமதி டில்லைக்கோயில்கொண்ட
செல்வரோயுமதருமைதேராவீட்டி
ரிடமாடியிருந்தவருமவிலக்காவிட்டா
லென்போலவாக்குடனிற்கவியல்வதன்று
தடமாலேமுடிசாய்த்துபபணிநதவானோர்
தஞ்சண்டாயங்கருந்திரஞ்சண்டோ.

இ - ள். நடம் ஆடி - திருநிருத்தஞ்செய்து, ஏழுலகும் - ஏழுலகங்
களையும், உய்யக்கொண்ட - உய்யக்கொண்டருளிய, நாயகோ - இறைவனோ,
நான்மறையோர்தங்கனோடும் - நான்குவேதங்களையுடையோராகிய அந்த
ணரோடும், திடம் மாடம்மதி - திண்ணிய திருமாளிகைகளும் திருமதில்
களும் சூழ்ந்த, தில்லை - திருத்தில்லையில், கோயில்கொண்ட - திருக்கோயி
ல்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிற, செல்வோ - மஹதைசுவரியமுடையா
ரோ, உமது அருமை - உமது அருமையை, தேராவீட்டிர் - அறியாதவிரி

த்தீர், இடம் மாடிஇ நந்தவளும் - இடப்பக்கததவளாயிருந்த எம்பெருமா
ட்டியும், விலக்காவிட்டால் - விலக்காகபக்தததில, எனபோல்வார்க்கு-
என்னையொத்தவாகளுக்கு, உடன்றிற்க இயல்வது அன்று - உடம்போடு
கூழிற்றல் அமைவதன்று, தடம் மால - பெரிய கற்பகப் பூமாலையை
யணிந்த, முடி - தலைகளை, சாய்த்து - வளைத்து, பணிந்த - வணங்கின,
வானோர் - தேவர்களுக்கு, தஞ்சுண்டாய் - பறறுக்கோடாகி, அங்கு - அந்
தப்பாற்கடலிற் பிறந்த, அரு - பிறா உண்டற்கரிய, திருஞ்ச - கொடியருஞ்
சை, உண்டர் - அமுதுசெய்தீர். எ - று.

மாடு-பக்கம். இறைவன் திருநடனஞ்செய்வது உலகத்தார் கண்மீய்
தற்பொருட்டாதலால், நடமாடி யேழுலகுமுய்யக்கொண்ட நாயகனோ
என்றார். தஞ்சம் என்பது தஞ்சனைக் குறைந்து நீளந்து. அடைந்தவர்
பொருட்டுச் செய்தற்குரியவல்லனவுஞ் செய்வோன்என்பது தோன்ற
தடமாலேமுடிசாய்த்துப் பணிந்தவானோ தஞ்சுண்டாயங்கருந்திநஞ்சுண்
டனோ என்றார். இறைவனோ, உமது அரம்பையை யுணராமல் அடைந்தா
னாக்காக்கும்பொருட்டு நஞ்சுண்டர், உண்டபோது உம்மிடப்பாகத்திலி
ருந்த உமாதேவியும் விலக்காவிடின், அருந்ருக்கவும இல்லாத எம்போலியர்
விலக்குதல் எவ்வனங் கூடுமென்பது கருத்து

நேரிசையாசிரியப்பா.

2. நஞ்சுமிழ்ப்குவாய்வெஞ்சினபாசுணம்
தன்முதன்முருக்கநெழுதற்குழந்த
நீர்ச்சிறுபாம்புதன்வாய்க்கெதிர்வந்த
தேனையைவவ்வியாங்கியான்முன்
கருவிடைவந்தவொருராட்டொடங்கி
மறவாமறவிமுறைபிறழ்பேழ்வா
யயிற்றலைபன்னவெயிற்றிடைக்கிடந்தாங்
கருணனியின்றியொருவயிறோம்பற்குப்
பலலுயிர்செகுத்துவலவிதினருநதி
யயர்த்தனனிருந்தும்போலுமபெயர்த்துநின்
நெண்டோள்வீசிக்கண்டோருருகத்
தொல்லெயிலுடுத்ததில்லெழுதூ
ராடுமம்பலக்கூத்தனைப்
பாடுதல்பாவுதல்பணிதலோவிலமே.

1 - ளா. நஞ்சுமிழ் - நஞ்சைக்கொட்டுகின்ற, பகுவாய் - பிளர்
வாயினையும், வெம்சினம் - வெவ்விய கோபத்தைமுமுடைய, பாசுணம்

பெரும்பாம்பு, தன்முதல் முருக்க - தன்னை முதலில் சினவ, நெல். முதல்
 சூழ்ந்த - நெற்றூரில் சுற்றியிருக்கிற, நீர்ச்சிறுபாம்பு - சிறிய நீர்ப்பாம்பா
 னது, தன்வாய்க்கு எதிர் - தன்வாய்க்கெதிரோ, வந்த தேனையை - வந்த
 தவனையை, வவ்விய ஆங்கு-கவாந்துவிழுங்கிய அத்தன்மைபோல, யான்
 நான், முன் - ஆதியில், கரு இடைவந்த - கருவினிடத்துத்தோன்றிய,
 ஒருநாள் தொடங்கி - ஒருதினத்தொடங்கி, மறவாமறவி - மறவாமையை
 யுடைய யமனது, முறைபிறழ் - வரிசைபிறழ்ந்த, பேழ்வாய் - பெரியவாயி
 லுள்ள, அயில்தலை அன்ன - வேல் நுனிபோன்ற, எயிற்றிடை - பல்லின்
 மேல், நிடந்து-தங்கி, ஆங்கு - அவ்வாறே, ஒருவயிறு ஒம்பற்கு-ஒருவயிறு
 நிரப்புதற்பொருட்டு, நனிஅருள் இன்றி - பெரிதும் கருணையில்லாமல்,
 வல்லிதின் - வலாற்காரமாக, பல்உயிர்செகுத்து - பலவுயிர்களைக்கொன்று,
 அருந்தி - உண்டு, அயர்த்தனன் இருந்தும் - சோர்வடைந்தவனாயிருந்தும்,
 பெயர்த்துநின் னு - அடிபெயர்ந்துகின்று, எண்ணோள்வீசி - எட்டுத்தோள்
 களை வீசி, தொலையில் உடுத்த - பழமையாகிய மதில் சூழ்ந்த, தில்லைமூ
 தூர் - தில்லையாகிய பழைய ஞானின்கண், கண்டோர் உருக - பார்த்தோரது
 உடலுநிற்கருளும்படி, ஆகும் - ஆடுகின்ற, அம்பலக்கூத்தனை - அம்பலக்
 கூத்தனையானே, பாடுதல்பரவுதல் பணிதல் ஒவிலம் - பாடுதலும் நீனைத்
 தலும் உணங்குதலும் ஆகிய தொழிலகளை நீங்கிலேம் எ - று.

முறைபிறழ்தல் - ஒன்றற்கொன்று விலகியும் நீண்டும் குறுகியும் இருத்
 தல். போலும் - இசைநிறையசைச்சொல். மறவிக்கு மறவாமையாவது
 உயிர்களுக்கு நியமிக்கப்பட்ட நான்வரையறையை மறவாமை. “கூம்பலங்
 கைத்தலத்தன்பொன் பூடுருகக்குனிக்கும் பாம்பலங்காரப்பரன்” என மே
 லோ கூறுதலால், ‘கண்டோருருகத் தொல்லெயிலுடுத்த தில்லைமூதூர்
 ஆடுமப்பலக்கூத்தனை’ என்றும், வயிறொன்றேயாயினும் அதை நிரப்பு
 தற்பொருட்டுக்கொல்லப்படுகிற வுயிர்கள் பலவாதலால், ‘ஒருவயிறோம்
 பற்குடாதுலலுயிர் செகுத்து வல்லிதினருந்தி என்றும், அக்கொலை அருளி
 ன்மையால் நிகழ்வதாதலால். அருணணியின்றி, எனவும் கூறினர். பர
 வுதல் இவ்விடத்து மனத்தின்றொழிலாகிய நீனைத்தலுக்காயிற்று. பாடு
 தல் பரவுதல் பணிதலோ இலம் எனப்பிரித்து, இவ்வாறு பலவுயிர்க
 ளைக்கொன்றருத்தினும், அம்பலக்கூத்தனைப் பாடுதல் பரவுதல் பணிதல்
 களையாயினுஞ் செப்பின் உயிலேம் அவற்றையுமோசெய்கிலேம், இனி எவ்
 வாறுப்பேம் எனப்பொருளுடைத்தலுமாம். பெரும்பாம்பினால் துன்புறு
 ன்றதோர் நீர்ச்சிறுபாம்பு தன்வாய்க்கெதிர்வந் தகப்பட்ட தவனையைக்க
 ிரந் துண்கெளித்தல்போல மறவியின் வாய்ப்பல்லிலகப்பட்டு நிற்கியா
 டம் பிம்பலவுயிர்களைக்கொன்றருத்திக்களிமாசின்றேன், ஆயினும், தில்லை

யம்பலக்கூத்தனைத் திரிகரணத்தானும் வழிபடுதலை நங்கிலோம் என்பதும் அவன் கூற்றன்றால் மாற்றியோனாதலால், அவனால் எனக்கும் கூற்றம் குதித்துய்தல் கூடுமென்பதும் கருத்து.

வேண்பா.

9. இலவிதழ்வாய்வீழ்வாரிகழ்வாரவர்தங்
கலவிகடைக்கணித்துங்கானே-னிலகுமொளி
யாடகஞ்சேரம்பலத்தேயானுடையாரினொடு
நாடகங்கண்டன்பானான்.

இ - ள். இலகும் - விளங்குகின்ற, ஒளி - காந்தியையுடைய, ஆட-
கம்சேர் அம்பலத்து - பொன்னம்பலத்து, ஆள் உடையார் - என்னையடி-
மையாகவுடையவராகிய சிவபெருமான, நின்று ஆடும் நாடகம் - நீன்றோடு
கின்ற திருநடந்தை, கண்டு-சேவித்து, அன்பு ஆனநான்-அன்பு பூண்ட
நான், இலவு இதழ்வாய் - இலவம்பூப்போன்ற அதரத்தினிடத்து, வீழ்
வார் - விரும்பிவீழ்வாராகிய காமுகரை, இகழ்வார் - அவமதிப்பவராகிய,
அவர்தம்-அந்தப்பொதுமாதருடைய, கலவி-புணர்ச்சியைவிருப்பி, கடைக்
கணித்தும்கானேன் - கடைக்கண்ணினாலும் (அவர்செய்யும் நடந்தைப்)
பானான். எ - று.

ஆடகம் - நால்வகைப் பொன்னுள்ளொன்று. நால்வகைப் பொன்னு
வன - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புநதம் என்பன; இவை யிக்க
வொளியுள்ளனவாதலால், 'இலகுமொளியாடகம்' என்றும், பொதுமா
தர், தம்மதரபானம் விருடபிவருங்காமுகரை முன்னர்ததாமும் அவரை
விரும்பினவர்போல நடித்து, அவர் கைப்பொருள்முழுதும் கவர்ந்துகொ
ண்டபின்னர் அவரை யிகழ்த்தலை இயற்கையாகவுடையராதலால், 'இல
விதழ்வாய் வீழ்வா ரிகழ்வார், என்றும், அவரது கலவிநரகத்துக்கேதுவாத
லால் அவர்தங்கலவிகடைக் கணித்துங் கானேன் என்றும் கூறினர். பேரி
ன்பத்தைத்தருகிற இறைவரது திருநடந்தைக் கண்டு அன்புபூண்ட நான்
சுற்றின் பத்தைத்தருகிற இவரது நடந்தை கடைக் கண்ணினாலும் நோக்
கேன் என்பது கருத்து. இலகுமொளியாடகஞ் சேரம்பலம், என்பதை "அர
னம் பலம்போற்றே யத்ததாய்" எனவும், "அவன்நில்லையின் னொளிபோ
ன்று" எனவும் கூறியமேலோர் திருவாககானுமுணர்க.

கலித்துறை.

10. நானேபிறந்துபயன்படைத்தேனயனூணனெங்
கோனேயெனத்தில்லையம்பலத்தேநின்றுகூத்துகந்த
தேனேதிருவுள்ளமாகியென்றீமையெல்லாமறுத்துத்
தானேபுகுந்தடியேன்மனத்தேவந்துசந்திக்கவே.

இ - ள். அயன் - பிரமனும், நாரணன் - திருமாலும், எங்கோனே என - எம்மிறைவனே யென்றுதுதிக்க, தில்லை அம்பலத்தே நின்று - தில்லையம்பலத்தின் கண்ணின்று, கூத்து உகந்த - நடநஞ்செய்தலைவிரும்பியு, தேனே - தேன்தானே, திருவுள்ளம் ஆயி - (எண்ணையாட்கொள்ளத்) திருவுளம்பற்றி, என் தீமை எல்லாம் அறுத்து-என்பாபக்கட்கெனை யெல்லாம் சேதித்து, அடியேன்மனத்து - என்மனத்தின்கண், தானேபுகுந்து வந்து சந்திக்க - தானே எழுந்தருளியவந்து சந்தித்ததனால், பிறந்து - மானிடப் பிறப்பிற்றிந்து, பயன்படைந்தேன் - பயன் பெற்றவன், நானே - நானொருவனே. எ - று.

தில்லையம்பலத்தே நின்று கூத்துகந்ததேன் என்றது நடராசனை. இது, “மாற்றேனெனவந்த காலனையோலமிடவடர்த்தகோற்றேன் குளிர் தில்லைக் கூத்தன்” என்னும் மேலோர்திருவாக்கானுமினிது விளங்கும். இறைவன், தனக்காட்படுந் தன்மையுண்டாவதற்கு முன்பேதன்னன் பனாயாள் வதொருபுதிதாகிய முறைமையையுடையோனாதலால், “தேனே திருவுள்ளமாகியென்றீமை யெல்லாமறுத்துத் தானேபுகுந்தடியேன் மனத்தேவந்து சந்திக்க” என்றார். இது, “எண்ணமுன்னொழுமடையான்” என்பதனாலினிது விளங்கும். மானிடப்பிறவி அரியதென்பதை, “அரும்பெறல் யாக்கையைப்பெற்ற” எனவும், “பெறுதற்கரியபிறப்பீது” எனவும், “எறியுங் கடலினுகத்தொனையில் யாமைக்கழுத்துப்புகுவதுபோற் - பொறிவெம்பிறவிய நேகத்தாற் புருடன் விவேக்பெனப்பிறந்து” எனவும், “அற்றாலவாழிந்துண்கவஃதுடமபு, பெற்றானெடிதுய்க்குமாறு” எனவும் வருவன வற்றாற்காண்க. இறைவன் எனைவலிதினாட்கொண்டமையான், நானொருவனே இந்த அரியமானிடப்பிறப்பின் பயனடைந்தேன் என்பது கருத்து.

கழிநெடில்விருந்தம்.

11. சந்துபுனையவெதும்பிமலரணை தங்கவெருவியிலங்குகலையொடு சங்குகழலகிறைந்தவயலவர் தஞ்சொனலியமெலிந்துகளியொடு, பந்துகழல்கண்மறந்துதளிப்புரைபண்டைநிழமுமிழ்ந்துகிறையொடு, பண்புதவிரவனங்கனவனொருநென்புபெருகவினைந்தவினையன, நந்திமுழவுதழங்கமலைபெறுகங்கைமகிழவணிந்தவரவுக, ணஞ்சுபிழியமுான்றுமுயல்கனைந்துரலவலைந்தபகரிதியந்தியொடணிந்துதலைகரம்பொனணியுமரங்கினடரவிலங்கணரசையடைந்துதொடூதிவளன்றுமுதலெதிரின் றுவனா [யுமே.

இ - ள். நந்தி - நந்திகொட்டுகின்ற, முழவு - மத்தளம், தழங்க - ஒலிக்கவும், மலைபெறு நங்கைமகிழ - மலையனாயனால் பெறப்பட்ட பார்வ திகண்டு களிக்கவும், அணிந்த - ஆபரணமாகத் தரித்திருக்கிற, அரவுகள் - பாம்புகள், முரன்று நஞ்சுமிழி - சீறி விடுத்ததைச்சிந்தவும், முயல்கள் - முயலகனாவன், நைந்த நரல - (திருவடியினால் துலையுண்டு) வருந்தியவ றவும், அலைந்த பகிரதி - அசையுமியல்புள்ள கங்கையை, அத்திமதியொடு - அந்திப்பிறையுடன், அணிந்து - சூடி, தில்லைநகர் - தில்லைநகரின் கண், அம் பொன் அணியும் - அழகிய பொன்னினால் செய்யப்பட்ட, அரங்கில் - கங்க சபையில், நடம் நவில - திருநடனப்பண்ணுகின்ற, அங்கண் அரஞ்ச - அழகிய கிருபைக்கரசனாகிய சிவபெருமானை, இவள் அடைந்து தொழுது - இத்தமாத நெருங்கிவணங்கி, அன்றுமுதல - (தொழுது) அந்நாள்முதல் எதிரி இன்று வரையும் - நீசுழாநின்ற இந்நாளளவு, சந்துபுனைய - சந்த நம்பூசு, வெதும்பி - வெப்பமானடத்து, மலர் அணைதங்க வெருவி - புஷ்ப சயநததி விருத்தமாகஞ்சி, இலங்கு ஊயொடு - விளங்குகின்ற ஆடையுடன், சங்குகழல் - சங்கவனையல்லா சுழலாநிற்க, நிறைந்த - நிரம்பிய, அயலவா தம் சொல்லிய - அயலார் பேசுகிற பழிமொழிகள் வருத்ததலால், மெலி ந்து - இளைத்து, கிளியொடு - கிள்ளைகளுடன், பத்துகழல்கள் மறந்து - பந்து அம்மனை ஆகிய இவைகளை மறந்து, தளிர்முனா - மாந்தளிரையொ த்த, பண்டைநிறமும் இழந்து - பழைய நிறத்தையும் இழந்து, நிறையொடு - கற்பினோடு, பண்புதவிர - தன்மனமும் நீங்க, அங்கண் அவனொடு - உரு விலியாகிய அவனுடன், நண்புபொக - சினேகம் அதிகரிக்க, இனையன - இப்படிப்பட்ட அநாத்நங்கள் பலவும், விளைந்த - இவளுக்குண்டாயின.

இது நற்றாயிரங்கல். அநாவது, நடராசனைக்கண்டு மோகித்து வருந் தாநின்ற தலைமகளது நிலையையை, நற்றாயிற்றாயிச் சொல்லியிரங்கல். அணிந்தவரவுகள் நஞ்சுமிழிதல், முயல்கள் நைந்துநரலால் முதலிபன நீசுழ்வது இறைவனது திருநடனவேகத்தாலென்க. அங்கணரசு என்றமையா ல் இவள் இறைவனது கண்ணழி லீடுபட்டாளென்பது விளங்குகின்றது. வீரகிகளுக்கு, சந்தநம்மலர்ச்சேக்கை முதலியன வெம்மையாயிருத்தலும், ஆடை அணிவளை முதலியன கழலலும், உடல்மெலிதலும், நிரமிழத்தலும், பந்துமுதலிய வினையாட்டுக் கருவிகளையும் கிளி நாகணவாய்ப்புள் முதலிய வற்றையும் மறத்தலும் இறத்தலும், இயல்பாதலால் சந்துபுனையவெது ம்பி என்பது முதல் அங்கணவெனொடு நண்புபொருக, என்னுந்துணையுங் கூறியிடுத்தார். "அங்கணவெனொடு நண்புபொருக, என்றதனால் இறத்தல் பெறப்பட்டது. இறைவன் அருளுடைய நெனக்கருதி, அவனருள்ப பெறாமையால் இவள் இவ்வாறாயினள், இனி யிவள் இறந்துபடவுக்கூடும் இதற்குயா நென்செய்வே நென்பது கருத்து.

நிலமண்டிலவாசியப்பா.

12. வானொன்று சிறுவியரவொன்று பிணித்து
கடறடவாகமிடலொடுவாங்கித்
திண்டோளாண்ட தண்டாவமரம்
கமிர் துணுவளித்தமுதுபெருங்கடவுள்
கடையுஞ்சென்றகாலத்துநெடுநில
மாழிப்பரப்பிலாழ்வதுபொருஅ
சேசெலென்றுசெந்தேசலாகித்தன்
றெய்வவுதரத்துச்சிறுசெலுப்புளையிற்
பெளவமேழேபட்டதுபெளவதேதா
டுலகுருழைத்தொருநா அருண்டது
மூலகமூன்றுமளந்துழியாங்கவ
னீரடிநிரம்பிற்றுமில்வேதரி
னுரைப்போக்கலலதவன் குறைவின்றே
யினையனாகியதனிமுதலவானவன்
கேழற்றிருவுருவா கிபாழந்
தடுக்கியவேழுமெடுத்தனனெடுத்தெடுத்த
தூழியூழிகீழுறக்கிளைந்துங்
காண்பதற்கரியநினகழலும்வேண்டுபு
நிகிலலோகமுநெடுமறைதொருதியு
மகிலசராசரமனைத்துமுதலிய
பொன்னிறக்கடவுளன்னமாகக்
காண்டிலாதநின்கதிர்நெடுமுடியு
மீங்கவைகொண்டுநீங்காதுவிருப்பிச்
சிறியபொதுவின்மறுவின்றிவிளங்கி
யேவருங்காணவாடுதியதுவெனக்
கதிசயம்விளைக்குமன்றேயதிசயம்
விளையாதுமொழிந்ததெத்தைவளையாது
கல்லினுமவலிததுநல்லிதிற்செல்லாது
தான்சிறிதாயினுமுள்ளிடைநிசம்ப
வான்பொயச்சமாயாவாசை
மினுடந்தனகிடப்பவிடம்பெறலருமையி

லேவர்கள் வர்வல்விதிற்புகுந்து
 மண்மகன் நிகிரியிலெண்மடங்குசுழற்ற
 வாடுபுகிடந்தபிடினெஞ்சத்து
 நுழைந்தனைபுகுந்துதழைத்தநின்சடையுஞ்
 செய்யவாயுமையமர்கண்டமு
 நெற்றியிற்றிகழ்த்தவொற்றைநாட்டமு
 மெடுத்தபாதமுந்தடுத்தசெங்கையும
 புள்ளியாடையுமொள்ளிதின்விளங்க
 நாடகமாடுதரும்பகடும்
 வேதநான்கும்விழுப்பெருமுனிவரு
 மாதிகின்றிறமாதலின்மொழிவது
 பெரியதிற்பெரியையென்றுமன்றே
 சிறியதிற்சிறியையென்றுமன்றே
 நிறைபொருண்மறைகணுந் குறின்னறைகழ
 வீரண்டொடுமறிவினிலார்த்துவைத்த
 மறையவர்தில்லைமன்றுள்கிழுவோனே.

இ - ன். உரைஒன்றுநிறுவி - ஒருமலையை (மத்தாக) நட்டு, அரவு
 ஒன்று நிணித்து-ஒருபாம்பை (அம்மலையிற்) கடைகயிறாகக் கட்டி, கடல் -
 கடலையே, தடஆக - மிடாவாகக்கொண்டு, மிடலொடும் வாங்கி - வலிமை
 யுடன்வளைத்து, தின்தோள் ஆண்ட-தம் தின்னியதோள்களாற்கடைந்த,
 தண்டா அமரர்க்கு - கெடாத தேவர்களுக்கு, அமிர்து - அமிர்தத்தை,
 உண அளித்த - உணவாகத்தந்த, முது - பழமையாகிய, பெருங்கடவுள் -
 பெரியதேவன், கடையுக்-சென்றகாலத்து - யுகமுடிவுநேரந்தகாலத்தில்,
 நெடுநிலம் - பெரியபூமியானது, ஆழிப்பரப்பில் - கடற்பரப்பில், ஆழ்வது -
 அமிழ்வதை, பொருது - சகிக்காமல், அஞ்சேல் என்று - பயப்படாதே
 யென்று சொல்லி, செம் சேல்ஆகி - செவ்வியமீன்வடிவெடுத்து, தன்
 தனது, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையமைந்த, உதரத்து - வயிற்றிலுள்ள
 சிறுசெலுப்புளையில் - சிறிய சிலாம்புப் பள்ளத்தில்,பெளவம்ஏழ்பட்டது
 எழுகடலும் அடங்கிற்று, ஏ-என்னவியப்பு, (அதுநீழ்க்) பெளவத்தோடு
 கடல்களுடன், உலகு-உலகை, குழைத்து - குழைவித்து,உண்டதும்
 வீழுங்கினதும், ஒருநாள் - ஒருநாளே, உலகம்மூன்றும் - மூன்றுலகங்
 ளையும், அளந்தழி-அளந்தகாலத்தில், (அவை) ஆங்கு-அவ்விடத்து,அவன்
 அந்தத்திருமாலினுடைய, ஈரடிநிரம்பிற்றும் இலவே-இரண்டடிகளுக்கு
 நிரம்பிக்காட்டவும் பற்றாதாயினவே, தேரின்-ஆராயின், உரைப்போர்க்

அல்லது-சொல்லுவார்க்குக்குறைவுள்ளனவேயன்றி, அவன்குறைவுஇன்றே-
அவனதுகுறைவுகாணப்படுதலின்றே, இனையன் ஆகிய-இத்தன்மையனாகிய,
தனி-ஒப்பற்ற, முதல்வானவன்-முதற்கடவுள், கேழல் திருஉருஆகி, வராஹ
ரூபமாகி, ஆழத்து அடுக்கிய-பாதாளத்தில் அடுக்கப்பட்ட, ஏழும்-ஏழலகங்
களையும், எடுத்தனன் எடுத்து எடுத்து - எடுத்தெடுத்தெடுத்து, ஊழிஊழி-
ஊழிக்காலங்கள் தோறும், கீழறக்கினோந்தும் - கீழ்ச்செல்லக் கிண்டியும்,
காண்பதற்கு அரிய-காண்டற்கருமையாகிய, நின்கழலும்-உன்திருவழகளை
யும், வேண்டிபு-விரும்பி, நிசிலலோகமும்-எல்லாவலகங்களையும், நெடுமறை
த்தொகுதியும்-பெரியவேதக்கூட்டத்தையும், அகிலம்-உலகத்துள்ள, சராச
ரம் அனைத்தும்-சராசரங்கள் எல்லாவற்றையும், உதவிய-படைத்த, பொன்
னிறக்கடவுள் - பொன்னிறக்கடவுளாகிய பிரமன், அன்னம் ஆகி - அன்
னவுருக்கொண்டு, காண்டிலாத-காணப்பெறாத, நின் - உனது, கதிர் - ஒளி
பொருந்திய, நெடுமுடியும்-நெடியமுடியையும், (ஆகிய) ஈங்கு இவைகொ
ண்டு - இங்குச்சொல்லிய இவற்றைக்கொண்டு, நீங்காதுவிரும்பி - பிரியா
மல் இச்சித்து, சிறிப்பொதுவில் - சிறம்பலத்தின்கண், மறு இன்றி-கள
ங்கமில்லாமல், விளங்கி - பிரகாசித்து, ஏவரும் காண - யாவரும் காணும்
படி, ஆடுகி - நடனஞ்செய்கின்றனை, அது எனக்கு அதிசயம் விளைக்கும் -
அது எனக்கு வியப்பையுண்டாக்காநிற்கும், மொழிந்தது - இப்பொழுது
சொன்னவிஷயம், அதிசயம் விளையாது அன்றே - வியப்பைவிளைக்காத
ல்லவே, (அது நிற்க) எந்தை - எந்தையே, வளையாது - வணங்காது, கல்லி
னும்வலிது - கல்லினும் வன்மையானது, அது நல்லதில் செல்லாது - அது
நல்லழியிற்செல்லாது, தான்கிதிது ஆயினும்-தான் நுண்ணியதே யாயினும்,
உள் இடை நிரம்ப - உள்ளிடமெல்லாம் நிறையும்படி, வான்பொய் - மிக்க
பொய்யும், அச்சம் - பயமும், மாயாஆசை - கெடாதஆசையும், மிடைந்த
னகிடப்ப - நெருங்கிக்கிடத்தலாலும், இடம்பெறல் அருமையில் - இடம்
பெறலருமையாதலாலும், ஐவர்கள்வர்-ஐம்புலக்கள்வர், வல்லிதன்புகுந்து-
வலாத்தகாரமாக நுழைந்து, மண் மகன்திகிரியின் - குயவன் சக்கரத்தினும்,
எண்மடங்கு சுழற்ற - எண்மடங்கதிகமாய்ச் சுழற்ற, ஆடுபுகிடந்த - ஆடிக்
கொண்டு கிடந்த, பீடுஇல் நெஞ்சத்து - பெருமையில்லாத மனத்தின்கண்,
நுழைந்தனைபுகுந்து - வந்துபுகுந்து, தழைந்தநினைசடையும் - செழித்த
வுனது சடையும், செய்யவாயும் - செவந்தவாயும், மையமர்கண்டமும்
கருமையமைந்த கண்டமும், நெற்றியில் திகழ்ந்த-நெற்றியில் விளங்காநின்ற,
ஒற்றைநாட்டமும்-ஒற்றைக்கண்ணும், எடுத்தபாதமும் - தூக்கின்திருவடி
யும், தடுத்தசெங்கையும் - அஞ்சலியத்தமும், புள்ளிஆடையும்-புலித்தோலா
டையும், ஒள்ளிதின்விளங்க-நன்குவிளங்கும்படி, நாடகம்-ஆடுகி-திருநிருத்
தம்பண்ணுநின்றனை, நம்ப-நம்பனை, கூடும்-சேர்ந்த, வேதம்நான்கும்-நான்கு
வேதங்களும், விழுப்பெருமுனிவரும் - மிகப்பெரிய தபோதாரும், பெரிய

திற்பெரியையென்றும் - பெரிதிற்பெரியோன் என்றும், சிறியதிற்சிறியையென்றும் - சிறிதிற்சிறியான என்றும், மொழிவது - கூறுவது, நீந்தறம் ஆதலின் - உன்பெருமையையேயாதலால், ஆதி - முதல்வனே, நிறைபொருள் - மெய்ம்மைநிரம்பிய, மறைகள்நான்கும் - நான்குவேதங்களையும், நின் - உன்னுடைய, அறைசூழல் இரண்டொடும் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த திருவடியிரண்டுடன், அறிவினில் ஆர்த்தவைத்த - தம்மறிவினிடத்தே பிணித்துவைத்த, மறையவர் - தில்லைமூவாயிரவராகிய வேதியர் வாழ்கின்ற, தில்லைமன்றுகிழவோனே - தில்லையம்பலத்திற்குத் தலைவனே. ஏ - று.

வரை - மந்தரமலை, அரவு - வாசுகி. தடா தட எனக்குறுகி நின்றது. முதுபெருங்கடவுள்-திருமால். செஞ்சேலாகியென்றது மச்சாவதாரத்தை. ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்கள். மண்மகன்திகிரி - குலாலசக்ரம். அது அதிவேகமாய்ச்சுழல்வ தாதலால் அதனை மனத்துக்குவமித்தார். மனம் குலாலசக்ரத்தினும் அதிவேகமாய்ச்சுழல்வதென்பது, “திரிகையிலாயிர வெல்லாழிமண்விண்டருசிரபாத் - திரிகையிலாயிர வானந்தநாடகி சேரிமகோத்-திரிகையிலாயிரமிக்குமைந்தா செந்திலாயொருகால்-திரிகையிலாயிரக் கோமுகந்தேருந்திருத்தளமே” என்னும்மேலோர்திருவாக்கானுமினிது விளங்கும். தில்லையம்பலவாணனே, அம்பலத்திற் போலச் சிறியேனது மனத்தின்கண்ணும் வாழ்கின்றனையே, அடியேன்செய்த பெரும் புண்ணியமெனனை யென்பது கருத்து.

வேண்டா.

13. கிழவருமாய்நோய்மூப்புக்கீழ்ப்பட்டுக்காமத்
துழவரும்போயோயுமாகண்டோ-மொழிதெரிய
வாயினுவிப்போதேமன்றினடமாடு
நாயனொன்றுரைப்போநாம்.

இ - ளா. (மனமே) காமத்துழவரும் - காழுகர்களாகிய யவ்வந புருஷர்களும், போய் - அந்த யவ்வந நீங்கி, கிழவரும் ஆய் - விருத்தருமாகி, நோய்மூப்பு - பிணிமூப்புகளுக்கு, கீழ்ப்பட்டு - அடங்கினவர்களாகி, ஓயும் ஆறுகண்டோம் - இறக்குமாற்றைக் கண்ட கூடாகக்கண்டோம், (ஆதலால்) இப்போதே - இப்பொழுதே, மொழிதெரிய - சொற்கள் விள்ளும்படி, வாயினால் - வாயைக்கொண்டு, மன்றில் நடம் ஆடும் - தில்லையம் பலத்தில் திருநிறுத்தஞ்செய்கின்ற, நாயனாள் என்று-நாதனொன்று, நாம்உரைப்போம்-யாம் கூறுவோம். ஏ - று.

நோய்மூப்புக்கிழவருமாய் எனவைத்து, நோய்மூப்புக்களையடைதற் குரியராய் என்றுரைப்பினுமாம். காமத்து உழவர் - காமத்தை விருத்தி

மூலமும் உரையும்.

செய்வோர், ஓயுமாறு என்பது ஓயுமா என ஈறுதொகுத்தது. மொழிதெரிய என்றது சொற்கள்கேட்போர்க்கு வினங்கும்படித் தமொற்றயினிற் சொல்லுதலை. இப்போதேயன்றது அந்த இறுதிக்காலத்தில் நாத்தமொற்றம் முதலியவை நேரிடுமென்றற்கு இது “நாச்சென்று விக்குண்மேல் வா ராமு னல்வினை-மேற் சென்று செய்யப்படும்” எனவும்,

“பரணமாகியபெண்டிருஞ்சுற்றமும்பண்டிதங்கையிற்றந்த

* விரணமானவைகொண்டவிவனாவிட்டியம்பிடாதிவனேகு
மரணவேதனையாவராலறியலாமயங்கியைம்புலனந்தக்
கரணமியாவையுங்கலங்கிடவருந்துயர்கடவுளேயறிகிற்பான்” எனவும்.

“வந்திடுமரணத்துன்பமறித்துமுரைசெய்யப்போமோ

வந்திமேலையும்பித்துமுணர்வொடுபொறிகலங்கி

நந்திடாவிருளேமூடிநாவுலர்ந்தலமந்தென்னே

யிந்தமாவிறப்பிற்றுன்பம்பவத்துன்பத்தென்மடங்கே” எனவும்,

கூறிய அறிஞருரையாலினிது விளங்கும். மனமே, இளைஞரும் முதி
ஞராயிறந்தொழியக் கண்டோம், ஆதலால், இறுதிக்காலம் நேரிடுமுன்பே
தில்லையம்பலவாணனை யாம் புகழ்மேலாம் என்பது கருத்து.

கலித்துறை.

14. நாமத்தினுலென்றனாத்திருத்தேனரைமாமலர்சேர்

தாமத்தினு லுன்சரண்பணியேன்சார்வதென்கொடுநால்,

வாமத்திலேயொருமானைத்தரித்தொருமானைவைத்தாய்

சேமத்தினு லுன்றிருத்தில்லேசேர்வதோர்செந்நெறியே.

இ - ன். வாமத்திலே - இடப்பக்கத்தில், ஒருமானைத்தரித்து - ஒரு
மானைத்தாங்கி, ஒரு மானைவைத்தாய் - ஒரு பெண்ணைவைத்தாய், நாமத்
தினால் - உன்திருநாம உச்சாரணத்தால், என்றன் நா - என்னாவை, திருத்
தேன் - திருந்தச்செய்யேன், நறை-தேனும் பரிமளமுமுள்ள, மா-அழகிய,
மலர்சேர் - மலர்களைக்கொண்டு தொடுக்கப்பட்ட, தாமத்தினால் - மாலைக
ளைக்கொண்டு (அலங்கரித்து), உன் சரண்பணியேன் - உன்திருவடிகளை
வணங்கேன், நான் - (இங்ஙனமாகிய) நான், சேமத்தினால் - என்றக்கூணத்
தின் பொருட்டி, உன்திருத்தில்லை சேர்வது - உன்திருத்தில்லையையடை
வதாகிய, ஓர் செந்நெறி - ஒரு செவ்வியவழியை, என்கொடுசார்வது-எத
னைக்கொண்டடைவது. - று.

மான் இரண்டனுள்பின்னையது உமாதேவியை யுணர்த்துகின்றது.
பிற தெய்வங்களைப் புகழ்தல் முதலியவற்றால் நூலிற்கெய்திய குற்றம்

ஐஹவனது திருநாமாச்சாரணத்தால் நவகு அமனறற்கு "நாமத்தனா
ஸென்றனத் திருத்தேன், என்றார். இஹவனே, உன் திருநாமத்தையுச்ச
ரியேன், மலர்மாலைகளைக் கொண்டு உன் திருவடியை யலங்கரியேன், இப்
படிப்பட்ட நான் உன் திருத்தில்லையை யெவ்வாறடைவேனென்பது கரு
த்து. ஆகவே இஹவனது திருப்பதியைச் சேர்தலே வீடுபெற்றுக்கேது
வென்றாராயிற்று, "தில்லையெல்லைக்குறவரை டாத்தினாக்கே நலம்குவோ"
என்றார் பிறரும்.

கழ்நெடில்விருத்தம்.

15. நெறிதருகுழலையறலென்பர்கணிழலெழுமதியநுதலென்பர்க
ணிலவினுமவெளிதுநகையென்பர்கணிற்றவருகலசமுலையென்பர்க
ளறிகுவதரிதிவிடையென்பர்களடியிணைகமலமலரென்பர்க
ளவயவமினையமடமங்கையரழகியரமையுமவரென்செய
மறிமழுவுடையகரனென்கிலர் மறலியைமுனியுமரனென்கிலர்
மதிபொதிசடிவதரனென்கிலர் மலைமகண்மருவுடியனென்கிலர்
செறிபொழிலிலவுதிலையென்கிலர் திருநடநவிலுமிறையென்கி
சிவகதிபருளுமரென்கிலர்சிலாநரகுறுவரறிவின்றியே. [லர்

இ - ள். நெறிதருகுழல-நெறிந்த கூந்தலை, அறல் என்பர்கள்-கரு
மணல் என்பார்கள், நுதல-நெற்றியை, நிழல் எழுமமதியம் என்பர்கள்-
ஒளிபுகுகின்ற அர்த்த சந்திரனென்பார்கள், நகை - பல்லை, நிலவினும்
வெளிது என்பர்கள் - சந்திரிகையினும் வெள்ளியது என்பார்கள், முலை -
தனங்கள், நிறம்வருகலசம் என்பர்கள் - ஒளிபொருந்திய பொற்கலசங்கள்
என்பார்கள், இ இடை - இந்த இடையை, அறிகுவது அரிது என்பர்கள் -
அறிவது அருமை என்பார்கள், அடி இணை - இருபாதங்கள், கமல மலர்
என்பர்கள் - தாமரைமலர்கள் என்பார்கள், அவயவம் இனைய - அவயவங்
களால் இப்படிப்பட்ட, மடமங்கையர் - இளமைபொருந்திய மாதர்கள்,
அழகியர் - அழகையுடையவர்களே, அமையும் - போதும், அவர் சிலர் -
(அவர்களை இப்படிவருணிக்கும்) அந்த ஆடவரில் சிலர், என்செய்ய - என
செய்யவோ, அறிவு இன்றி - உணர்வில்லாமல், மறிமழுவுடைய கரன்
என்கிலர் - மான்மழுவுள்ளகையினன் என்னாதவரும், மறலியைமுனியும்
அரன் என்கிலர் - யமனையுதைத்த அரன் என்னாதவரும், மதிபொதிசடி
வதரன் என்கிலர் - பிறைபொதிந்த சடாதரன் என்னாதவரும், மலைமகள்
மருவுடியன் என்கிலர் - பார்வதிதேவிதழுவுகின்ற தோளினன் என்னாதவ
ரும், செறிபொழில் நிலவு தில்லை என்கிலர் - நெருங்கிய சோலைதன் நிலை
பெற்ற திருத்தில்லை என்னாதவரும், திருநடம் நவிலும் இஹை என்கிலர்

(அத்தத்திருப்பதியில்) திருநடும் செய்கிற இறைவன் என்னாதவரும், சிவ கதி அருளும் அரசு என்கிலர் - சிவபதத்தை யருள்செய்யும் வேந்தன் என் னாதவருமாகி, நரகு உறுவர் - நமகத்தையடைவார்கள். எ - று.

நிழல் எழும் என்பதற்குக் குளிர்ச்சாய்த் தோன்றுகின்ற எனினுமாம். மதிமம் எனப்பொதுப்படக் கூறினானும் துதலென்பதனால் அது அர்த்த சந்திரனென்றுகாக்கப்பட்டது. நிறம்வருகலசம் மார்பிலுண்டாகிய பொற் கச்சங்கள் என்றலுமொன்று. சில அறிவிலிகளாகிய மக்கள், சிவபிரானை வருணியாமல், ராஜாவருணித்து நமகத்துக்காளாகின்றார்களே, இது என் னபாவம் என்பது கருத்து.

நேரிசையாசிரியப்பா.

16. அறிவிலொழுக்கமுமபிநிதுபடுபொய்யுங்
கடுமபிணித்தொகையுமெமபையீட்டமு
மினையனபலசரக்கேற்றிவினையெனுந்
தொன்மீகாமனுப்பவாநிலைக்
கருவெனுநெருகரொருதுறைநீத்தத்துப்
புலனெனுங்கோண்மீனலமந்துதொடரப்
பிறப்பெனுமபெருங்கடலுறப்புக்குந்தலைக்குந்
துபர்த்தினையுடையிற்றெயர்ப்பிடமயர்த்துக்
குடுமபெமென்னுநெடுங்குடிலீழ்த்து
நிறையெனுங்குடமுந்நுருறையா
வுணர்வெனுநெடுபபாய்கீழ்ப்புணரு
மாயப்பெயர்ப்படுகாய்ச்சிறைக்கலம்
கலங்குடிகவிழாமுன்னலங்கள்
மதியுடனணிரதபொநியவிழ்சடிவத்துப்
பையரவணிந்ததெய்வநாயக
தொல்லெயிலுடுத்ததெலேகாவல
வாய்பலர்துமபையம்பலவாணநீன்
னருளெனுநலத்தாபூட்டித
திருவடிநெடுங்ககாசோநதுமாசெய்யே.

இ - ள். அறிவு இல் ஒழுக்கமும் - அறிவற்றநடையும், பிறிதுபடு பொய்யும் - மாறுபடுகின்றபொய்யும், கடுமபிணித்தொகையும் - கொடிய பிணிக் கூட்டமும், இடுமபை ஈட்டமும் - துன்பத்தொருகியும், (ஆசிய) இனையன - இத்தன்மையவாகிய, பலசரக்கு ஏற்றி - பலபொருள்களைச்

கோயில்கான் மணிமாலை

சுமத்தி, வினைஞ்ஞம் - வினையென்று சொல்லப்படுகிற, தொல்மீகாமன் - பழையமாலுமி, உய்ப்ப - செலுத்த, அ நிலை - அந்தநிலையாகவே, கருஎன் னும் - கருப்பம் என்கிற, நெடுநகர் - பெரிய நகரின்கண், ஒருதுறை நீத் தத்து-ஒரு துறையாகிய துக்கவெள்ளத்தில், புலன் என்னும் - ஐம்புலன் களென்கிற, கோள்மீன் - துன்பத்தைச் செய்கிற மகரங்கள், அலமந்து தொடர - சுற்றித்தொடர, பிறப்பு என்னும் - பிறவியென்கிற, பெருங்க டல் - பெரியசமுத்திரத்தில், உறப்புக்குந்து - நன்றாய்முழுகி, அலைக்கும் - வருத்துகின்ற, துயர்த்தினை உவட்டில் - துக்கமாகிய அலைகளின் பெருக்கி னால், பெயர்ப்பு இடம்-நிலை பெயருமிடங்கள்தோறும், அயர்த்து-விடாய் த்து, குடும்பம் என்னும்-குடிப்பென்கிற, நெடுங்கடல் வீழ்த்து - பெருங்க டலைத்தள்ளி, நிறை என்னும் - நிறைகுணமென்கிற, கூட்பு - பாய்மரம், முறிந்து-ஒடிந்து, குறையா உணர்வுஎன்னும் - குறையாத அறிவென்கிற; நெடும்பாய்கீறி - பெரியபாய்கிழிந்து, பெயரும்-நிலைபெயர்த்தற்குரிய, மாயப் பெயர்ப்பு - மாயமென்னும் பெயர் பொருந்திய, காயம் - சரீரமாகிய, சிறைக்கலம் - காவலோடு கூடிய மரக்கலமானது, கலங்குபு - கலங்கி, கவி ழாமுன்னம் - கவிழ்த்தற்கு முன்பே, அலங்கல் - கொன்றைமாலையை, மதி யுடன் அணிந்த - பிறையுடன் சேர்த்து முடித்த, பொதி அவிழ்ச்சுடிவத்து - ழுவரும்புகள் கட்டவிழ்கின்ற சடாபாரத்தின்கண், பை அரவு அணிந்த- படத்தையுடைய சர்ப்பத்தையு மணிந்த, தெய்வநாயக - தேவர்பிரானே, தொல் எயில் உடுத்த-பழமையாகியமதில்களாற்றமுழப்பெற்ற, தில்லைகாவல- தில்லை நகர்க்கிறைவனே, வம்பு அலர் - வாசனையோடுமலர்கின்ற, தும்பை- தும்பைமலர்மாலையைத்தரித்த, அம்பலவாண-அம்பலவாணனே, நின் அரு ள் என்னும் - உள்ளருளென்கிற, நலத்தார்பூட்டி-நல்லவடத்தைத்தொடு த்து, திருவடி - உன்திருவடியென்கிற, நெடுங்கரை-பெருங்கரையை, சேர் த்தும் ஆறு - சேர்க்கும் வகையை, செய்-பண்ணுவாயாக, எ - று.

வினை - நல்வினைதீவினை “பிறவிப்பெருங்கடனீந்துவர் நீந்தார்-இறை வனடிசேராதார்” எனத் தெய்வப்புலவர் கூறினமையால், இவரும் பிறப் பெணும் பெருங்கடல் என்றார். உவட்டு - பெருக்கு. இறைவனே, இந்தச் சரீரம் விழுமுன்னமே, நான் உன் திருவருளையடையும்படிப் பண்ணவே ண்டும் என்பது கருத்து.

(வேண்பா.)

- 17.** செய்யதிருமேனிச்சிற்றம்பலவருக்கென்
றையல்வளிகொடுத்தல்சாலுமே-யையன்றோர்
சேயேவருமளவிற்கிந்தாதமாத்நிரமே
நாயேநமதுகையிற்சங்கு.

இ - ள். செய்யதிருமேனி - செவந்ததிருமேனியையுடைய, சிற்றம் பலவருக்கு - திருச்சிற்றம்பலமுடையார்க்கு, என் தையல்வளைகொடுத்தல் சாலுமே - என்மகள் தன்னைவளையலைக் கொடுக்கை அமையுமோ, எ - று. தாயே - அன்னையே, நமதுகையில் சங்கு - நமதுகையிலுள்ள சங்கவளையல்கள், ஐயுத்தேர் - இறைவனது இரதம், சேயேவரும் அளவில் - தூரத்தில் வரும்ளவற்றானே, சிந்தாதமாத் திரமே - கழன்று சிந்தாதமாத் திரமோ. எ - று.

இது தேர்வரவுகூறல் இதில் முதன்முடிபு தாய்க்கூற்று, இரண்டா முடிபுதோழிக்கூற்று: முதல்முடிபில் தாய்தோழியைநோக்கி, திருச்சிற்றம் பலமுடையார் பொருட்டு என் பெண்ணானவள் தன்னைச் சங்கவளையலையுடுத்தல் அவளது நிறையுடைமைக்குத்தகுமோ வென்ன, இரண்டா முடிபில் தோழிதாயை நோக்கி இறைவரது தேர் நெடுந்தூரத்தில் வரும் பொழுதே நமது கையிற் சங்கவளையல் மாத்திரம் சிந்தாதிருந்ததோ வென்றாள் என்பது. திருக்கோவையாரில் புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினாவற்றையாகிய “மீண்டாநொனவுவந்தேன்” என்னுஞ் செய்யுளுக்கு நக்கினார்க்கினியர் உரைத்தவுரையானும் இது இனிதுவிளங்கும். தேர்வரவுகேட்டதும் வளைகழலல் முதலாயினவுளவாமென்பது, திருக்கோவையாரில், இளையநொகிர் கோடற்றுறையாகிய “யாழின்மொழிமங்கை” என்னுஞ் செய்யுளிற்காண்க.

கலித்துறை.

18. சங்கிடத்தானிடத்தான்றனதாகச்சமைந்தொருத்தி
யங்கிடத்தாழில்லையம்பலக்கூத்தற்கவிர்சடைமேற்
கொங்கிடத்தார்மலர்க்கொன்றையென்றாயெங்கைநீயுமொரு
பங்கிடத்தான்வல்லையேலில்லையேலுன்பசப்பொழியே.

இ - ள். சங்கு இடத்தான் - சங்கையிடப்பக்கத்திலுடையவகுதிய திருமலை, இடத்தான் - இடதுபக்கத்திலுடையவனும், ஒருத்தி அங்கு தனது ஆகச்சமைந்து - ஒருபெண் அவ்விடத்துத் தனதாட்சியாகக் கொண்டு, இடத்து ஆள் - இடப்பாகத்தை யாளுதற்கிடந்தந்த, தில்லையம்பலக்கூத்தற்கு - தில்லையம்பலத்தின்கண் திருநிருந்தஞ்செய்வோனுமாகிய சிவபெருமானது, அவிர் - ஒளிசெய்கின்ற, சடைமேல் - சடைமீதணிந்திருக்கிற, கொங்கு இடம் - வாசனைக்கிருப்பிடமான, கொன்றைமலர்தார் என்றாய் - கொன்றைமலர் மாலையென்றாய், எங்கை - எங்கையே, நீயும் ஒருபங்கிடத்தான்வல்லையேல் - நீயும் ஒருபாகம் பகிர்ந்து கொள்ளவல்லையாயின், (அவ்வாறுசெய்), இல்லையேல் - இல்லையாயின், உன்பசப்பு ஒழி - உன்பசலை நிறத்தையொழித்துவிடு எ - று.

இது பரத்தையைக் கண்டதலைமகள் கூற்று. பரத்தையைக்கண்டதலைமகள், அவளைநோக்கி, எங்கையே, தில்லையம்பலக் கூத்தனது இடப்பா

று, வித்துவிதைத்தும் - விதையைவிதைத்தும், விண்பார்த்து இருந்தும் -
மேகத்தைநோக்கியிருந்தும், கிணையுடன் தவிர-உறவினாக்கொண்டு செல்
லுதலேயன்றி, பொருளுடன் கொண்டு-பொருளையம் உடன்கொண்டு சென்
று, முனைமுதிபருவத்து-முனைமுதிநின்ற பருவத்தில், பதியென வழங்கியும்-
நடுகுவென்று சொல்லியும், மருளா - மயங்கி, வையவரம்பிடை நடந்தும் -
உலகவரம்பின்கண் அடங்கி நடந்தும், இரூள் உறுபெளவத்து இருள்மிக்க
கடலில், எந்திரம் கடாய்-கப்பல்செலுத்தி, துன்றுதினாப்பரப்பில்-நெருங்
கிய அலைகளைடைய கடற்பரப்பில், குன்றுபார்த்து இயங்கியும் - மலையை
நோக்கிச்சஞ்சரித்தும், ஆறறல்வேந்தனகு-வவியவேந்தனிடத்து, சோற்றுக்
கடன்பூண்டும் - சோற்றுக்கடன்பூண்டு சேவகஞ்செய்தும், தாளுழ்த்தோடி
யும் - அடிவருந்த ஓடியும், வாளுழந்து உணடும் - வாட்போர்செய்து அதனா
லுண்டும், அறியாவொருவனை - ஒன்றுமறியாத ஒருவனை, செறிவந்து -
நெருங்கிவந்து, தெருட்டியும்-வற்புறுத்திப்பேசியும், சொல்பலபுனைந்தும் -
பலசொற்களால் அலங்கரித்துப்பாடியும், கற்றனகழறியும் - தாமகற்றவற்
றைச்சொல்லியும், குடும்பப்பாசம் - குடும்பத்தின்மீதுள்ள ஆசையாகிய,
நெடுந்தொடாபூட்டி - நெடியவிலங்கைப்பூட்டி, ஐவா-ஐம்பொறிக்கள்வா,
ஐந்து இடத்துராப்ப-ஐம்புலன்களில் இழுத்துச்செல்ல, நெய்தின்-அற்ப
மாக, பிறந்தாங்கு இறந்தும் - பிறந்ததுபோல இறந்தும், இறந்தாங்குபிறந்
தும் - இறந்ததுபோலப்பிறந்தும், கணத்திடைத்தோன்றி - கண்ணகாலத்தி
ல்காணப்பட்டு, கணத்திடைகரக்கும் - கண்ணகாலத்தில் மறைகின்ற,
கொப்புள்செய்கை(போல்) - நீக்குமிழியின் செய்கைபோலவும், ஒப்புஇல்
மின்டோல் - (வினாந்தழிதலில் தனக்கு) நிகரிலலாத மின்னலைப்போல
வும், உலப்பு இல்லையோனி - அளவற்ற யோனிபேதங்களின், கலக்கத்தும்
யங்கியும் - துன்பத்தினுல்லமயங்கியும், நெய்ளரிவளர்த்து - யாகாக்கினியை
வளர்த்து, பெய்முகில் - நீராப்பொழிகின்ற மேகத்தை, பெயல்தரும்-பெ
ய்யச்செய்கின்ற, தெய்வம் - தைவிகமுள்ள, வேதியர் - மறையோர்வாழ்
கின்ற, தில்லைமுதூர் - தில்லையாகிய பழையநகரின் கண், ஆடகப்பொது
வில் - பொற்சபையில், நாடகம் நவிறும் - நடனம்பண்ணுகிற, கண்ணு
தற்கடவுள் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய கடவுள், நடம்முயன்று எடுத்த -
நடனம்பண்ணக்கருதியெடுத்த, பாதப்போதும் - திருவடித்தாமமாமலலா
யும், பாய்புலிபட்டும் - பாய்கின்ற புலித்தோலாகிய பட்டாடையை
யும், மீது - அதன்மீது, யாத்து அசைத்த - கட்டியசைத்த, வெள்ளயிற்று
அரவும் - வெண்பல்லையுடைய பாம்புகளையும், சேய்யர் அகலத்து-மிகவும்
உயர்ந்தகன்ற, ஆயிரங்குடமி - ஆயிரமுச்சிகளிலும், மணிகிடந்து இமைக்
கும் - மாணிக்கங்கள் கிடந்து ஒளிசெய்கின்ற, ஒருபேர்ஆரமும் - ஒரு
பெரியபதக்கத்தையும், அருள்பொதிந்து அலர்ந்த - அருள்தங்கவிந்ந்த,
திருவாய்மலரும் - திருவாய்மலனாயும், நெற்றியில்திகழ்ந்த - நெற்றியில்

மூலமும் உரையும்.

விளங்காநின்ற, ஒற்றைநாட்டமும் - ஒற்றைக்கண்ணையும், கங்கைவழங்கும் - கங்கைதங்கிய, திங்கள்வேணியும் - சந்திரசேகரத்தையும், கண்ணிடைப்பொறித்து - கண்ணிற்பதித்து, மனத்திடைஅழுத்தி - மனத்திற்பிரதிட்டைசெய்து, ஆங்கு - அவ்வாறே, உள்மகிழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து, உனாக்க - துதிசெய்ய, உறுதவம் செய்தனன் - மிக்க தவத்தைச்செய்தேன், பெறுதற்கரியது - அடைதற்கரிதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, பேறுபெற்றேன்கு-பெரும்பேற்றையடைந்த எனக்கு, நான்முகன்பதத்தின் - பிரமன்பதத்தினும், மேல்நிகழ்பதந்தான் - மேலாகிய பதமாயினும், உறுதற்கு அரியதும் உண்டோ - அடைதற்கரிதாயுமிருக்குமோ. ஏ - று.

கைத்த ஏர்கைத்தேர் எனத்தொகுத்தலாயிற்று. கடலோடிகள் மலையை அடையாளமாகக்கொண்டு துறைகாணல் வழக்காதலால், துன்றுதிளைப்பரப்பிற் குன்றுபார்த்தியங்கியம் என்றார். ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்கள். அவை, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியென்பன. ஐம்புலன்கள்-ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசையென்பன. அக்கிரிகாரியுமுதலிய புண்ணியங்கள் செய்யப்படும் நிலத்தில் காலமாரி சாலப்பெய்யுமென்பதனால், “நெய்யெரிவளர்த்துப் பெய்முசில் பெயறரும் தெய்வவேதியர்” தில்லை என்றார், கண்ணிடைப்பொறித்து என்றதனால் காயமும், மனத்திடையழுத்தியாங்குண்டகிழ்ந்து என்றதனால் மனமும், உனாக்க என்றதனால் வாக்கும் ஆகிய முக்கரணங்களுங் கொள்ளக்கிடந்தன. நான்முகன் பதத்தின்மேலாகி சூழ்பதம் என்றது, தவலறுவிலைத்தாஞ் சிவபெரும்பதத்தை இவ்வுலகில் சுன்பவாழ்வன்பொருட்டுத் திணைகடலோடல் முதலிய பற்பல தொழில் ஈளைச் செய்து இறந்தும் பிறந்து முழன்றேறையினும், இப்பிறப்பின்கண்தில்லைப்பொன்னம்பலத்தானை முக்கரணங்களானும் வழிபடப்பெற்றேன், இந் தப்பெரும்பேறு பெற்ற எனக்குச் சிவபதம் பெறுதலருமையாமோ என்று கருத்து.

வேண்பா.

1. பெற்றோர்பிடிக்கப்பிழைத்துச் செவிவிபாகள்

சுற்றோடவோடித்தொழாநிற்கு-மொற்றைகைகம்

மாமறுகச்சீறியசிறறம்பலத்தான்மான்றேர்போம

கோமறுகிற்பேதைக்குழாம.

இ - ள். ஒற்றைகை மா-ஒரு துதிகையைணையுடைய யானையானது, மறுக - மயங்கும்படி, சீறிய - அதனைக்கோபித்த, சிற்றம்பலத்தான்-திருச்சிற்றம்பலவனது, மான்னேர் - குதினாட்புண்ட தேரானது, போம - பேசுகின்ற, கோமறுகில் - ராஜவீதியில், பேதைக்குழாம் - பேதைப்பருவப் பெண்களின்கூட்டம், பெற்றோர்பிடிக்க - என்றதாய்பற்றிப்பிடிக்க, பிழை

த்த. அவர்களுடைய கையினின்றும் தப்பி, செவிலியர்கள் - செவிலித் தாயர், சுற்றோட-குழந்தோட, ஓடி - வினாந்துசென்று, தொழாநிற்கும் - (அந்தச் சூற்றம்பலவனை) வணங்காநிற்கும். ஏ - று.

இறைவரது திருத்தோர்காணும் விருப்பினராய் ஓடும் பேதையின் கூட்டம், ஈன்றோர்தொடர்ந்துபற்றவும் நில்லாது அவர்கையைத் தப்புவித் துக்கொண்டோடித் தொழாநிற்கும் இஃதோர் வேட்கையிருந்தவாறென் னையெனக்கண்டோர் வியந்து கூறுவது, பேதையராதலால் வியத்தற் கேதுவாயிற்று. பேதை - ஏழுவயதப்பெண். இது “வாரிமணிவெய்யோ ன்மதி பாரதம் வள்ளல், சீரியலறம வளர்க்குஞ் செய்கைதான், நேரிழாய், பேதைமுதலாகப் பேரிளம் பெண்ணீராக, வீதெழுவர்தம் பருவமெண்” என்பதனாலினிது விளங்கும். இது அறியாப்பருவமென்பதனை, “பேதை ப்பருவம் பின்சென்றது” என்னுந் திருக்கோவையாா செய்யுளானும் அத ற்று நச்சினூர்க்கினியர் உரைத்த உரையானுங் காண்க.

கலித்துறை.

22. பேதையெங்கேயினித்தேறியுய்வாள்பிரமன்றனக்குத்

தாதைதன்றூதையென்றேத்தும்பிரான்றண்புலிசைப்பிரான்

கோதையந்தாமத்தன்கொன்றைகொடானின்றுகொல்லவெ

யூதையுங்காருத்துளியொடுங்கூடியுலாவியவே.

[ண்ணி

இ - ள். பிரமன் தனக்குத்தாதை - பிரமனுக்குத் தந்தையாகிய திரு மால், தன்தாதையென்று - தன்தந்தைபென்று, ஏத்தும் - புகழ்கின்ற, பிரான் - பெருமான், தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, புலிசைப்பிரான் - தில் லைப்பெருமான், கோதை - உமாதேவிக்கு, அம் - அழகிய, தாமத்தன் - (இடம்பெற்றுவாழ்த்தரு) இடமாயிருப்பவன், (அவ்விறைவன்) கொன் றைகொடான் - தானணிந்த கொன்றைப்பூமாலையைத் தருகின்றிலன், இன்று - இப்பொழுது, ஊதையும்காரும் - வாடைக்காற்றும் மேகமும், கொல்லண்ணி - கொல்லநினைத்து, துளியொடும்கூடி உலாவிய - நீர்த்து ளிகளோடு கூடி உலாவா நின்றன, (ஆகையால்) இனி-இப்படியானபிறகு, பேதை - பேதைப்பருவத்தையுடைய இப்பெண், எங்கே தேறி உய்வாள்- எப்படித்தேறிப் பிழைக்கப்போகிறாள். ஏ - று.

புலிசை புலியூர் என்பதன் மரூஉ. தன்கொன்றைக் கோதையந்தாம மென இருபெயரொட்டாகக் கோடலுமொன்று. தன்கொன்றை என்ப தூஉம் பாடம். இறைவன் தன்கொன்றைமாலையைக் கொடாமையே யமைவதாக, அதன் மேலும் ஊதைமுதலியவை இவளைக்கொல்ல நினைத் துழலாரின்றன, இது என்னபேதைமை, என்னபேதையினும் இவைபேதைமை யுடையனவென்றாளாயிற்று. இது நற்றாய்கூற்று. துறைகூதிர்ப்பருவங் கண்டிரங்கல்.

கழிநெய்நீர்நீர்நீர்நீர்.

23. உலவுசலதிவாழ்விட மமர்தொழவுனாடு.

நுகருமொருவருழியி னிறுதியொருவராழிய
புலவுகமழ்க்ரோடிகை யுடையபுனிதர்பூசுரர்
புலிசைபலர்செய்போதணி பொழிலினிழலின்வாழ்வதோர்
கலவமயிலனார்குருள் கரியகுழலினார்குயில்
கருதுமொழியினார்கடை நெடியவிழியினார்கழ
இலவிலழகியாரிடையொடியின்வடிவிலினார்கடி.
வெழுதுமருமையாரொன திதயமுழுதுமாய் வவோ.

இ - ளா. உலவுசலதிவாழ்விடம் - அசையாநின்ற கடலிற்றங்கிய
நஞ்சை, அமர்தொழ - தேவர்கள் (அஞ்சி) வணங்க, உணவென நுகரும்
ஒருவர் - அதனை யுணவாகக்கொண்டு பருகின ஒப்பற்றவரும், ஊழியின்
இறுதி ஒருவர் - யுகக்கடையினும் அழியாதிருக்கு மொருவரும், ஆழியபுல
வுகமழ் - ஆழமுள்ள முடைநாற்றம் வீசுகின்ற, கரோடிகையுடைய - தலை
மாலையையுடைய, புனிதர் - பரிசுத்தரும் ஆகிய சிவபெருமானது, பூசுரர் -
தில்லைமூவாயிரவர் வாழுகின்ற, புலிசை - புரிபூரின்சுண், அலர்செய் - மலர்
தலைச்செய்சின்ற, போது-பேரரும்புகளால், அணி - அலங்கரிக்கப்பட்டிரு
க்கிற, பொழிலின் நிழலின் வாழ்வது - சோலையின்நீழலில் வாழ்வதாகிய,
ஓர்கலவமயில் அனா - ஒருகலாபத்தையுடைய மஞ்ஞையையொத்தவரும்,
சுருள்கரிய குழலினா - சுருண்ட கருமையாகிய கூந்தலையுடையவரும்,
குயில்கருதும் மொழியினா - குயில்மொழியேயென யாவரும் நினைக்கத்
தக்க மொழியையுடையவரும், இதழ் இலவில் அழகியார் - அதரம்இலவம்
பூவினும் அழகியதாகப் பெற்றவரும், இடை கொடியின் வடிவிலா-இடை
பூங்கொடியினுருவமாகப் பெற்றவரும், வடிவு எழுதும் அருமையார்-உருவ
ம்எழுதுதற் கருமையாகப்பெற்றவரும் ஆகிய இம்மாதர், எனது இதயம்மு
ழுதும் ஆன்வர் - என்னிருதயமுழுமையும் ஆளாநிப்பர். எ - று.

உலவு சாதியடை. கரோடிகை - பிரமன்முதலியோர் தலைமலை.
சிரமாலையுடைமையாகிய ஏற்றம் விளக்க ஆழியபுலவு கமழ் கரோடி
கை யென்றோனும், அப்புலவுகமழ்க்ரோடிகையால் இறைவற்கு அசுத்த
மின்றென்பதற்கு, அதை யடுத்துப் புனிதர் என்றார். புலியூர்ப்பொழிலினி
ழலின் வாழ்பவராகிய இம்மாதர் என்னிதய முழுதும் கவர்ந்துகொண்டா
ரென்பது கருத்து. இது தலைமகன் தலைமகளது அவயவமியங்கக்கண்டழு
ங்கிக் கூறல்.

இணைத்துறளாசிரியப்பா.

24. ஆளெனப்புதிதின்வந்தடைந்திலமத்ததின்
 ஞானினைவறலையினியற்றி
 வழிவழிவந்தமரபினமொழிவதுன்
 ஐந்தெழுத்தவையெஞ்சிந்தையிற்கிடத்தி
 நனவேம்பாலநாடொறுமபழகிக்
 கனவினுநவிறறுங்காதலெமவினைகெடக்
 கேட்பதுநின்பெருங்கோத்தமீட்பது
 நின்னெறிபலலாபுன்னெறிபடாந்த
 மதியினெஞ்சத்தவரைநதுநிதியென
 வருகதிசெய்திடுவதுருத்திரசாதனம
 காலேபுமாலேபுங்காலபெயர்த்திடுவதுன்
 னையம்வலம்வருதற்கேசாலபினின்
 கைகொடுஞ்ஞிறுவதையகின்னது
 கோயிற்பல்பணிஞ்ஞித்தேயோயா
 துருகிவின்னினைந்தருவிசோரக்
 கண்ணிற்காணபதெவ்வுலகினுங்காண்பன
 எல்லாம்
 நீயேபாகிவிறதேநார்விலையே
 நாயேன்
 தலைகொடுசொவதுன்சரணவழிபல்லால்
 அலைகடல்பிறழ்நுமடாதேயதனால
 பொய்த்தவாவடர்கைத்தகப்படுத்தற்கு
 வஞ்சச்சொல்லினவார்வலேபோககிச்
 சமயப்படுகுழிசமைத்தாங்கமைவயின்
 மானிடமாகுகளைவஸிப்பபுருத்தும்
 மாணவிரத்தகப்படுத்தாழ்த்து
 வளைவுணர்வெனக்குவருமோவுளர்நரும
 நுனாயுந்திதையுநொப்பபுறுகொட்டும்
 வனையிலசுகாவாரிபுங்குனாகடல
 பெருத்துஞ்ஞிறுதுமபிறங்குவதேநான்றி
 யெண்ணிலவாகியிருங்கடலடங்கும்

மூலமும் உரையும்.

தன்மைபோலச்சராசாமனைத்தும்
நின்னரிடைத்தோன்றினனரிடையடங்கு -
யொன்றினுந்தோனரொப்பொன்றினுடங்காய்
வானோர்க்கரியாய்மறைகளுக்கெடடாய்
நான்மறையாளர்வெழுக்கடங்கிச
செம்பொற்றிலைமுதூர
அம்பலத்தாடுமுடமாநாயகனை.

இ - ள். அத்த - ஐயனே, ஆள் என - உன்னடிமையென்று, புதிதின் - நூதனமாக, வந்து அடைதிலம் - வந்தடைந்தோமில்லைய, நினதாளின் ஏவல் - உன் திருவடியினாலிட்ட ஏவல்களை, தலைபன இயற்றி - சிரசினுற்செய்து, எழிவழிவாத - வமிசபரகபரையாய்வத, மரபினம் - தொண்டர் மரபையுடையோம், மொழிவது - யாம் உச்சரிப்பது, உன் ஐந்து எழுத்து - உன்பஞ்சாஷ்டமே, அவை - அவ்வைந்தெழுத்துக்களை, எழுதினதையிலகூட்டி - எம்மனத்திலிருத்தி, நனவேபோல - சங்கிரகஸ்த்தையேபோல, நானதொறும்பழகி - தினந்தோறும் அப்பியாசித்து, னைவிலுய - சொடபநத்திலும், நவிற்கும் - உச்சரித்தற்கு, காதலேம-ஆராதையேம, வினைகெட - வினைகள் நசிக்குமபடி, கேட்பது - சிரவணஞ்செய்வது, நின் பெருங்கோத்தி - உனதுபெருமபுகழே, மீட்பது - (விஷயங்கறிற்செல்லாது) தடுத்த மீட்டுக்கொள்வது, நின்நெறி அல்லா - உனது வேதமாககமல்லாத, புல்கெறிபடர்ந்த - இழிவாகிப் தீயவழியிற்சென்ற, மதி இல் - அறிவில்லாத, நெஞ்சத்தை - மனத்தையே, நிதிமெனவரைந்து - செல்வமெனக்கொண்டு, அருத்திசெய்வது - விரும்புவது, உருத்திரசாதனம் - ருத்திராசுத்தையே, காலையும் மாலையும் - காலையினும் மாலையினும், கால்பெயர்த்திடுவது - அடிபெயர்த்திடுவது, உன் ஆலயம் வலம்வருவதற்கே - உன் ஆலயத்தைப் பிரதநிணம்பண்ணுவதற்கே, சால்பினின்-பெருமையோடு, கைகொடு குயிறறுவது - கைகளைக்கொண்டுசெய்வது, ஐய - ஐயனே, நினனது - உன்னுடைய, கோயில்பல்பணிகுறித்தே - கோயிலின் பலதிருப்பணிகளைசுருதித்தே, ஓயாது உருகி - இடையறாதுருகி, நின்னை நினைந்து - உன்னை நினைந்து, அருவிசோர-கண்ணீருவிசிரித்த, எவ்வுலகினும்-எவ்வுலகத்தினும், கண்ணின் காண்பன எல்லாம் - கண்ணிற்காண்பனயாவும், நீயே ஆகி நின்றது ஒங்கிலையே - நீயாகியேநின்ற ஒருநிலையையே - நாயேன் தலைகொடுசார்வது உன்சரணவழி - நாயினேன் தலையினாலடையப்படுவது உன் திருவடியையையையு நெறியையே, அல்லால் - இவைகளையல்லாமல், அலைகடல்பிறழினும் - அலையாநின்றகடல் வரப்பழிநதாலும், அடாதே - (வேறானவழியிற்செல்லாத) தகாதே, அகனல், - ஆதலால்,

பொயததவவேடா-பொய்யாக்ய தவவேடம்பூண்டோர்,கைத்துஅகப்படுத்த
தற்கு - பொன்னையீட்டுதற்பொருட்டு, வஞ்சச்சொல்லின் - கபடவார்த்
தைகளாகிய, வார்வலைபோக்கி - பெரியவலையைவிசி, சமயப்படுகுழிசமை
த்து - சமயமாகிய படுபள்ளங்கள் உண்டாக்கி, ஆங்கு-அவற்றில், அமை
வயின் - அமைதற்குரிய இடத்தில், மாணிடமாக்களை - மாணிடனா, வலியப்
புருத்து-வலாற்காரமாகப் பிரிவசிக்கப்பண்ணி, மாணு - பெருமையற்ற,
விரதத்து - விரதங்களில், அகப்படுத்து ஆழ்த்து - சிக்குவித்து அமிழ்த்தி,
வளைவுணர்வு எனச்சுருவருமோ - அவர்களை வளைத்துக்கொள்ளும்படியான
கபடமதி எனக்குண்டாகுமோ, உளர்தரு-சிந்துகின்ற, நுளையும் தினையும்-
நுளையும்அலைகளும், நொப்பு உறுகொட்டும் - தடைப்படுகின்ற சுழிகளும்,
வணா இல் - அளவில்லாத, சீகரவாரியும் - திவலைகளையுடைய பெருக்கும்
உள்ள, குறாகடல் - ஒவிக்கின்றகடலானது, பெருத்தும் சிறுத்தும் - பெரி
தாகியும் சிறிதாகியும், தோன்றிபிறங்குவ - உண்டாகிவிளங்குவன, எண்
இல ஆகி - அளவற்றனவாகியும், இருகடல் - பெரியகடலினிடத்து, அடங்
கும் தன்மைபோல - ஒடுங்குத்தன்மைபோல, சராசரம் அனைத்தும் - இய
ங்கியற்பொருள் நிலையியற்பொருள் என்னும் எல்லாப்பொருள்களும், நின்
இடைதோன்றி - உன்னிடத்துண்டாகி, நின் இடை அடங்கும் - உன்னி
டத்தே யொடுங்கும், நீ ஒன்றினும் தோன்றும் - நீ ஒன்றினுமுண்டாகாய்,
ஒன்றினும் அடங்காய் - ஒன்றினுமொடுங்காய், வாநோர்க்கு அரியாய் -
தேவர்களுக்கு அருமையானவனை, மறைகளுக்கு எட்டாய் - வேதங்களுக்
கெட்டாதவனை, நான்மறையாளர் நடுவு புக்கு அடங்கி - நான்குவேதங்
களில் பிரசித்தரானதில்லை மூவாயிரவாக்கு நடுவே பிரவேசித்தொடுங்கி,
தில்லைமூதூர் - தில்லைப்பழம்பதியில், செம்பொன் அம்பலத்து - கனக
சபையில், ஆடும்-நிருத்தம்பணுகிற, உடபர்நாயகனே-தேவாபிரானே.எ-று.

அலை சாதியடை. நான்மறையாளர் நடுவு புக்கு அடங்கி என்ப
தற்கு, தில்லைமூவாயிரவருள் ஒருவராயிருந்து எனவும், அவரதுஇதயத்தில்
நுழைந்தடங்கினவும் பொருளுடைத்தலுங்கூடும். செம்பொற் தில்லையம்ப
லக்கூத்தா,நுளாமுதலியன கடலிற்றோன்றி அதன்கண்ணே யடங்குமாறு
போல, எல்லாவுயிர்களும் உன்னிடத்துததோன்றி உன்னிடத்தேயடங்கு
வன, நீயோ ஒன்றிற்றோன்றுவாயுமல்லே அடங்குவாயுமல்லே, ஆதலால்,
உனக்கு யாம் வழிவழிவந்த மரபுடையடியும், எமமைக்காப்பதுன் கடன
மையென்பது கருத்து,

வேண்பா.

25. நாயனையவெண்ணைப்பொருட்படுத்தினர்களித்துத்
தாயனையனையருளந்தம்பிரான் - நாயவினா
மென்றுழாய்மாலொடயன்றேடவியன்றிலலை
மன்றுளையாடுமணி.

இ - ள். தூய - பரிசுத்தமாகிய, வினா-மணமுள்ள, மெல் - மெல்லிய, துழாய்-துளசிமாலையை யணிந்த, மாலொடு - திருமாலுடன், அயன், பிரமனும், தேட - காணுது தேடாநிற்க, விபன் - பெருமைபொருந்திய-தில்லைமன்றுள்ளே - தில்லைமப்பலத்தின்கண்ணே, ஆடும் - (அன்பர்கட்கெளிதாய்) திருநிருத்தம்பண்ணுகின்ற, மணி - மாணிக்கம்போல்பவனே, நாய் அணைய என்னை-நாய்போன்ற என்னை, பொருள்படுத்தி-பொருட்டன்மைப்படுத்தி, நன்கு அளித்து-செவ்வனே காத்து, தாய் அணையன் ஆய்-தாய்போன்றவனாகி, அருளும்-அருளாநின்ற, தம்பிரான்-மஹோபகாரகன் ஆவன்.

திருமால் பிரமன் என்பவர்கட்கரியனாயினும் அன்பர்கட்கெளியனாய்த் தில்லையம்பலத்தின்கண்ணே திரு நிருத்தஞ்செய்பவனாகிய சிவபெருமானே என்னை யொருபொருளாக்கி யாண்டருளு மஹோபகாரகன் என்பது கருத்து. “பொருளாவெனைப்புருந்தாண்டு புரந்தரன் மாலயன்பா, விருளாயிருக்குமொளிகின்ற சிற்றம்பலம்” என்றார் திருவாதவூரடிகளும்.

கலித்துறை.

26. மணிவாய்முகிழ்ப்பத்திருமுகமவோர்ப்பவம்மன்றுக்கெல்லாம்
அணியாயருணடமாமும்பிராணையடைந்துருகிற்
பணியாய்புலன்வழிபோருஞ்சமேயினிப்பையப்பையப்
பிணியாய்க்கடைவழிசாதியெல்லோரும்பிணமென்னே

இ - ள். புலன்வழிபோம் - ஐம்புலவாயிலாகச் செல்கின்ற, ரெஞ்சமே - மனமே, இனி - இனி, பையப்பைய-மெல்லமெல்ல, பிணி ஆய் பலபிணிகளையுடையாய், எல்லோரும் - யாவரும், பிணம் என்ன-பிணமென்று சொல்லும்படி, சாதி - இறக்கப்போகிறாய், (ஆதலால் அவ்விறப்புநேரிடுவதற்குமுன்பே), மணிவாய் முகிழ்ப்ப-அழகிய வாயானது குவியவும், திருமுகமவோர்ப்ப - திருமுகமானது வெயர்வரும் பவும், அமன்றுக்கெல்லாம் - அந்தத்தில்லையம்பலத்துக் கெல்லாம், அணிஆய் - அழகைச்செய்பவனாய், அருள் - கிருபையால், நடம் ஆடும் பிராணை - நடநம்பண்ணும் பெருமானை, அடைந்து - குறுகி, உருகி - மனங்கொந்து, பணியாய் - தொழக்கடவை. ஏ - று.

அருள் நடமாடுதலாவது-யாவரும் எளிதிற்கண்டும்படி தன்பெருங்கருணையால் நடநம் பண்ணுதல். மனமே, இறுதிக்காலம் நேரிடுவதற்குமுன்பே தில்லையம்பலக் கூத்தனைத்தொழக்கடவாயென்பது கருத்து

கழிநெடில்வந்தம்.

27. எனனாமினிமட வரலாய்செய்குவ தினமாய்வலு - ண்டித், தென்னாவெனமுரல் பொழில்சூழ்தில்லையு ளரனாதிரு முடி யணிதாமம், தன்னாலல்லது தீராதென்னிடர்கையாது யிர்கருமுகிலேறி, மின்னாநின்றது துளிவாடையும்வர வீசாநி ன்றது பேசாயே.

இ - ள். மடவரலாய்-பெண்ணே, வண்டுகள் - வண்டுகளானவை- மலர்கின்றி - மலர்களைமூக்கினுழுமுது, தென்னாளை - தென்னாவென்று, முரல் - சத்திக்கின்ற, பொழில் - பூஞ்சோலைகள், சூழ்-சூழ்ந்த, தில்லையுள் - திருத்தில்லையிலெழுந்தருளியிருக்கிற, அரனா - பரமசிவனார், திருமுடி - தமது திருமுடியின்மேல், அணி - தரித்த - தாமம் தன்னால் அல்லது - கொன்றைமாலையினாலல்லது, என் இடர்தீராது - என்னுன்பொழியாது, உயிர் - என்னுயிரும், தகையாது - நீங்காமல்தடை பட்டுநில்லாது, கருமு கில்-கரியமேகம், ஏறி - ஆகாயத்திலேறி, மின்னாநின்றது-மின்னுகின்றது, வாடையும் - வடகாற்றும், துளிவரவீசாநின்றது-நீர்த்துளிகளை என் மேல் வந்துவிழும்படிவீசாநின்றது, இனி-இவ்வாறாயின பின்பு, நாம் என்செய் குவது - நாம் யாது செய்யத்தக்கது, பேசாய் - நீசந்தித்துச் சொல்லக் கடவை. ஏ - று.

மடவரலாய் என்றதுதோழியை. இது தலைமகள் கூற்று, துறைகார்ப் பருவங்கண்வெருந்தல். தோழி, தில்லையம்பலவாணரது திருமாலையால் லது வேறொருவழியால் என்னுன்பொழியாது, கார்ப்பருவமும் வந்து என் னைநலியாநின்றது, இதற்குரியான் செய்யவெப்பது யாது, நீயாலோசித்துச் சொல்லவேண்டும் என்பது கருத்து.

இணைத்தறளாசிரியப்பா.

28. பேசுவாழிபேசுவாழி
ஆசையொடுமயங்கிமாசுறுமனமே
பேசுவாழிபேசுவாழி
கண்டனமறையுமுண்டனமலமாம்
பூசினமாசாம்புணர்ந்தனபிரியும்
நிறைந்தனகுறையுமுயர்த்தனபணியும்
பிறந்தனவிறக்கும்பெரியனகிறுக்கும்
ஒன்றொன்றொருவழிநில்லாவன்றியும்

மூலமும் உரையும்.

செல்வமொடுபிறந்தோர்தேசொடுதிகழ்ந்தோர்
கல்வியிற்சிறந்தோர்கடுத்தறன் மிகுந்தோர்
கொடையிற்பொலிந்தோர்படையிற்பயின்றோர்
குலத்தினுயர்ந்தோரநலத்தினின்வந்தோர்
எனையொங்குலத்தினரிந்தோரனையவர்
பேருநின்நிலபோலுந்தேரின்
நீயுமஃதறிதியன்றேமாயப்

பேய்த்தேர்போன் றுநீப்பருமுறக்கத் துக்
கனவேபோன் றுநனவுபெயர்பெற்ற
மாயவாழ்க்கையைமதித்துக்காயத்தைக்
கல்வினுமவலிதாக்கருதிப்பொல்லாத்
தன்மையரிழிவுசார்ந்தனைநீயும்

நன்மையிற்றிரிந்தபுண்மையைபாதலின்
அழுக்குடைப்புலன்வழியிழுக்கத்தினொழுதி
வளைவாய்த் தூண்டிலினுள்ளினைவிழுங்கும
பன்மீன்போலவும்

மின்னுறுவிளக்கத் துவிட்டில்போவவும்
ஆசையாம்பரிசத்தியானேபோலவும்
ஓசையின்விளிந்தபுள்ளுப்போலவும்
வீசியமணத்தின்வண்டுபோலவும்

உறுவதுணராச்செறுவுழிச்சேர்த்தனை
நுண் னூ னூற்றுத்தன்னகப்படுக்கும
அறிவில்கீடத்துநுந்துழிப்போல
ஆசைச்சங்கிலிப்பாசத்தொடர்ப்பட்ட

டிடர்கெழுமனத்தினோடியற்றுவதறிபாது
குடர்கெழுசிறையறைக்குறங்குபுகிடத்தி
கறவைநினைந்தகன்றெனவிநங்கி
மறவாமனத்துமாசறுமடியார்கள்
கருள்சுரந்தளிக்குமற்புதக்கூத்தனை

மறையவர்தில்லைமன்றுளாமும்
இறையவனென்கிலையென்னினைந்தனையே.

கோயில்நான்மணிமாலே.

இ - ள். ஆசையொடுமயங்கி-ஆசையோடுகூடிமயங்கி, மாசு உறும்ம
 னமே - அழுக்கடையாநின்ற நெஞ்சமே, கண்டனமறையும் - காணப்பட்ட
 டனவெல்லாம் மறைந்துபோம், உண்டனமலம் ஆம் - உண்ணப்பட்டன
 வெல்லாம் மலவுருவாய்ப் பரிணமிக்கும், பூனெமாச ஆம்-பூசப்பட்டனவா
 கிய நறுமணப்பொருள்களெல்லாம்அழுக்காயொழியும்,புணர்ந்தன பிரியும்-
 கூடினவைபிரியும், நிறைந்தனகுறையும் - நிறைந்தனகுறைவுபடும், உயர்ந்
 தனபணியும் - உயர்ந்தவைதாழும், பிறந்தன இறக்கும் - தோன்றினவை
 அழியும், பெரியன சிறுக்கும்-பெரியவை சிறியவையாம், ஒன்றொன்று -
 ஒவ்வொருபொருளும், ஒரு வழியில்லா - ஒரு நிலையில் நிற்கமாட்டா, அன்
 றியும் - அல்லாமலும், செல்வமொடுபிறந்தோர் - செல்வத்தோடு கூடியே
 பிறந்தவரும், தேசொடுதிகழ்ந்தோர் - புகழோடுகூடிவிளங்கினவரும், கல்
 வியின்சிறந்தோர்-கல்வியினுற் சிறப்படைந்தவரும், கடுந்திறல்மிசூந்தோர்-
 பெரிதாகிய வெற்றியினால் மிக்கோரும்,கொடையின்பொலிந்தோர் - ஈகை
 யினால் பொலிவுற்றவரும், படையிற் பயின்றோர் - ஆயுதங்களிற்பயின்று
 தோந்தோரும், குலத்தின் உயர்ந்தோர் - குலத்தினால் உயர்ந்தவரும்,
 நலத்தினின்வந்தோர் - நற்குணத்தோடுவிருத்தியடைந்தோரும், எம்குலத்
 தினா - எமது குலத்திலுதித்தோருமாகி, இறந்தோர் - மாண்டோர், எனை
 யர் - எத்தனையர், அனையவர் - அத்தனையருடைய, பேரும் நின்றில - பெ
 யர்களும் இவ்வுலகில் நிலைபெற்றிருந்தில, தேரின்-ஆராய்மிடத்து, அஃது-
 அவ்வண்மையை, நீயும் அறிதி அன்றே - நீயும் உணர்கின்றயலலவா, மா
 யம் - பொய்யாகிய, பேய்ததேர் போன்றம் - காணல் நீளையொத்தும்,
 நீப்பு அரும் உறக்கத்து - நீக்குதற் கரியதூக்கத்திலுண்டாக்ன்ற, கனவே
 போன்றும் - சொப்பனத்தையொத்தும், நனவுபெயர்ப்பெற்ற - சாக்கிரா
 வஸ்த்தையென்பபெயர்ப்பெற்ற, மாயவாழ்க்கையை - பொய்வாழ்வை, மதி
 தது - (மெய்வாழ்வெனக்) கருதி, காயத்தை - உடம்பை, கல்லினும் வலிது
 ஆகருதி - கல்லினும் உறுதியுடையதாக வெண்ணி, பொல்லாததன்மை
 யா - தீக்குணத்தினரது, இழிவு-இழிதகவை, நீயும்சார்ந்தனை-நீயும் அடை
 ந்தாய், நன்மையின்திரிந்த - நன்னெறியினின்றமாறுபட்ட, புன்மையை
 ஆதலின் - புன்மையையுடையயாதலால், அழுக்குஉடை - தவறுள்ள,
 புலன்வழி - ஐம்புலவழியே, இழுக்கத்தின் ஒழுக்கி - குற்றத்தோடு கூடிச்
 சென்று, வளைவாய்த் தூண்டிலின் உள் - வளைந்தவாயினையுடைய தூண்டி
 லிற்கோக்கப்பட்ட, இரை - உணவை, விழுங்கும்-விழுங்கியழிகின்ற, பல்
 மீன்போலவும் - பலமீன்களைப்போலவும், மின்னுறுவிளக்கத்து - மின்னா
 நின்ற விளக்கின் மீது விழுந்தழிகின்ற, விட்டில் போலவும்-விட்டிற்பூச்சி
 போலவும், ஆசை ஆம்பரிசத்து - ஆசையையுண்டாக்கு கின்றபரிசு சுகத்
 தினால் அழிகின்ற, யானைபோலவும் - யானையைப்போலவும், ஓசையின்

மூலமும் உரையும்

விளிந்த - சத்த இன்பத்தினாலுழிந்த, புள்ளுப்போலவும் - அகணப்பறவை போலவும், வீசியமணத்தின் - வீசுகின்ற நறுமணத்தினாலுழிந்த, உண்டுபோலவும் - வண்டைப்போலவும், உறுவது உணரா - மேல்விளைவதாகிய கேட்டையறியாமல், செறுஉழிசேர்ந்தனை - அழிவுக்குக் காரணமாகிய தீ நெறியிற் சேர்ந்தாய், நுண்தூல் நூற்று - நுண்ணிய தூலைநூற்று, தன் அகப்படுக்தும் - (அதனிடத்துத்) தன்னைச்சிக்ருவித்துக் கொள்ளுகிற, அறிவு இல்கிடத்து - உணர்ச்சியற்ற கோற்புழுவின், நுத்துழிப்போல - கூட்டைப்போல, ஆசைச்சங்கிலி - ஆசைச்சங்கிலியெனப்படுகிற, பாசத்தொடர்ப்பட்டு - பாசத்தனையிலகப்பட்டு, இடர்கெழுமணத்தினோடு - துயருறுமணத்தோடு, இயற்றுவது அறியாது - செய்தற்குரிய காரிய மிது வென்றுணர்மாட்டாமல், குடர்கெழுசிறை அறைக்கு - குடல்கள் பொருந்திய சிறையாகிய வீட்டின்கண் (உடம்பின்கண்), உறங்குபுகிடத்தி - உறங்கிக்கிடக்கின்றனை, கறவைநீனைந்த - பாற்பசுவை நீனைத்த, கன்று என - (சுன்றணிமையளன்) கன்றின்தன்மைபோல, மறவாமனத்து - தன்னையிடையுறாது நீனைக்கின்ற மனத்தினையுடைய, மாச அறும் அடியார்க்கு - குற்றமற்ற அடியவர்களுக்கு, இரங்கி - இரக்கமுற்று, அறள் சுரந்து அளிக்கும் - அருளமுது சுரந்தருள்கின்ற, அற்புதக் கூத்தனை - வியக்கத்தக்கபொது நடஞ்செய்வோனை, மறையவர் - தில்லைமூவாயிரவர்வாழ்கின்ற, தில்லைமன்றன் - தில்லையம்பலத்தின்கண், ஆடும் - நிருத்தம் பண்ணுகின்ற, இறையவன் - இறைவனே, என்கிலை - என்று கூறாநின்றிலை, எனநீனைந்தனை - (உன் உய்வுக்குக் காரணமாக) எதனை நீனைத்திருக்கின்றனை, பேசு பேசு பேசு பேசு - கூறாய் கூறாய் கூறாய் கூறாய், வாழி வாழி வாழி வாழி - வாழ்க வாழ்க வாழ்க வாழ்க. ஏ - று.

மீன், வீட்டில், யானை, அகணப்புள், வண்டு, என்னுயிவைகள், முறையே இரத்ததாலும், ரூபத்தாலும், பரிசத்தாலும், சத்தத்தாலும், கந்தத்தாலும் அழிவனவாதலால், வளைவாய்த தூண்டிலினுள்ளினா விழுங்கும் பன்மீன்போலவும், மின்னுறுவிளக்கத்துவிட்டில்போலவும், ஆசையாம்பரிசத்தியானைபோலவும், ஓசையின் விளிந்த புள்ளுப்போலவும், வீசியமணத்தின் வண்டுபோலவும் என்றார். கோற்புழுவானது தானிழைத்த நூற்கூட்டிற்றுநே சிக்கியழிவதுபோல்மனமும் ஐயபுலவாசையிற் சிக்கிபழிவதாதலால், “நண்ணுநூற்றுத் தன்னகப்படுக்கு மறிவில் கிடத்து நுத்துழிப்போல ஆசைச்சங்கிலிப்பாசத் தொடர்ப்பட்டு, இடர்கெழுமணத்தினோடியற்று வதறியாது, குடர்கெழுசிறையறைக் குறங்குபுகிடத்தி” என்றார். “உரிடல் சூழக்குடம்பை நூறெற்றிப், போக்குவழிபடையாதுள்ளுயர் விடுத்தலி, ன்றிவுபுறம் போயவுலண்டதுபோலக், கடற்றிறா சிறுகமலக்கு துயர்காட்டு, முடலெனும் வாயிற்சிறைநடுவுக்குப், போகாதுணங் குறும் வெள்ளறிவேமும்” என்

ரூர் கல்லாடரும். மனமே, மாயவாழ்வை நித்திய வாழ்வாகவும், பொய்யுடலைமெய்யாகவும் நித்தி, ஐம்புலவாசையிற் சித்தியலமந்து பிறவிச்சிறையிற் பிணிப்புண்டுவிடந்தாய், தில்லையம்பலக் கூத்தனைவாழ்த்து கின்றிலை, நீ உய்தற்குபாயமாக எதனை நினைந்திருக்கின்றனை என்பது கருத்து.

வேண்பா.

29. நினையார்மெலியார்நிறையழியார்வாளாப்
புனைவார்க்குக்கொன்றைபொதுவோ-வனைவீரும்
மெச்சியேகாணவியன் தில்லையானருளென்
பிச்சியேநானைப்பெறும்.

இ-ள். நினையார் - நினையாதவராகியும், மெலியார் - நினைத்து இளை யாதவராகியும், நிறை அழியார் - நிறையழியாதவராகியும், வாளா - சும்மா, புனைவார்க்கு - அணியவிரும்புவோர்களாகியமாதருக்கு, கொன்றை - (இறைவனது) கொன்றைமாலையானது, பொதுவோ - (தாம்பலரும் அது பவித்தற்குரிய) பொதுத்தன்மைத்தோ (அன்று), அனைவோரும் - எல்லா ரும், மெச்சிகாண - மெச்சிப்பார்க்கும்படி, வியன் தில்லையான் அருள் - பெருமைவாய்ந்த தில்லைக் கண்ணுளளாகிய இறைவன் அருள், என்பிச்சியே - என்பிச்சிப்பெண்ணே, நானைபெறும் - நானை (அக்கொன்றைமாலையைப்) பெறுதற்குரியளாவன். எ - று,

இதுதாய்க்கூற்று. தில்லையம் பலவாணனை நினைந்தும், மெலிந்தும், நிறையழிந்தும், பிச்சியாகியஎன்பெண் அவனது கொன்றைமாலையைப் பெறுதற்குரியளாவதன்றி ஏனையர் பெறுதற்குரியராகா என்பது கருத்து. பிச்சி - பிச்சேறினவன் (பேதை) இது பித்தியெனவும்வரும், “சுத்தியபொக்கணத் தென்பணிகட்டங் கஞ்சுழ்சடைவெண், பொத்திய கோலத்தினீர் புலியூரம் பலவர்க்குற்ற, பத்திபர்போலப் பணைத்திது மாந்தபயோதரத்தோர், பித்திதற்பின்வர முன்வருமோ வொர்பெருந்தகையே” என்றார் திருவாதவூரடிகளும்.

கலித்துறை.

30. பெறுகின்றவெண்ணிலிதாயரும்பேறுறும்பானுமென்னையுறுகின்றதுன்பங்களாயிரகோடியுமோய்வொடுஞ்சென்றிறுகின்றநாள்களுமாகிக்கிடந்தவிடுக்கணெல்லாம் அறுகின்றன தில்லையாளுடையான்செம்பொனம்பலத்தே;

இ - ள். தில்லை - தில்லைக்கண்ணுளஞ்சிய, ஆளுடையான் - என்னையடிமைபாகவுடையானது, செம்பொன் அம்பலத்து - பொன்னம்பலத்தின்கண்ணே, பெறுகின்ற எண் இலிதாயரும் - என்னையினும் அளவிலிகளாகிய தாய்மாரும், பேறு உறும் யானும் - அவர்கள் பெறுதலையடைகின்ற நானும், என்னை உறுகின்ற-என்னைவந்தடைகின்ற, துன்பங்கள் - துயரங்கள், ஆயிரகோடியும் - ஆயிரகோடிகளும், ஓய்வொடும்-தளர்வொடும், சென்று இறுசின்ற - சென்றுமுடிகின்ற, நாட்களும் ஆகி-நாட்களும் நேர்ந்து, கிடந்த - என்னிடத்தத்தங்கியிருந்த, இடுக்கண் எல்லாம் - துன்பங்களைல்லாம், அறு கின்றன - அழிந்தொழிபா நின்றன. எ -று.

தில்லையாளுடையான் செம்பொன்னம்பலத்தில், என்றிறவிகளும், அவற்றில்நேர்கின்றதுன்பங்களும் முடிந்தொழியுங்காலம் நேர்ந்து எல்லாத் துன்பங்களும் அற்றொழியாநின்றன என்பது கருத்து துன்பம் என்றது உடம்பைப்பற்றியுண்டாகின்றதுக் கத்தையும், இடுக்கண் என்றது உயிரைப்பற்றியுண்டாகின்றதுக் கத்தையும் உணர்த்துகின்றன.

கழிநேடிலவிரந்தம்.

31. அம்பலவரங்கணரடைந்தவர்தமக்கே

யன்புடையொன்னுமிதெனையையுரித்துக்

கம்பலமுவந்தருளுவீராமதனன்வேவக்

கண்டருளுவீர்பெரியகாதலறியாதே

வம்பலர்நிறைந்துவசைபேசவொருமாதே

வாடையுயிரீரமணிமாமையுயிழந்தென்

கொம்பலமருந்தகைமைகண்டுதகவின்றிக்

கொன்றையருளீர்கொடியிரொன்றருளுவீரே.

இ - ள். (அன்னையீர்) அம்பலவர் - பொதுவினர், அங்கணர் - கிருபைக்கண்ணினர், அடைந்தவர்தமக்கு அன்புடையார் - தம்மையடைந்தவரிடத்தே யன்புடையார், என்னும் இது என் - என்று நீவிர் கூறுவதற்குக் காரணம்யாது, ஆனையைஉரித்து - யானையையுரித்து, கம்பலம் உவந்தருளுவீர் - மேற்போர்வையாகத் திருவுளம்பற்றியருள்வீர், மதனன் வேவக் கண்டருளுவீர் - மனம்தன் வெந்து நீரூம்படிப் பார்த்தருள்வீர், பெரியகாதல் அறியாதே - (என்மாதுகொண்டிருக்கும்) ஆசைப்பெருக்கத்தை யுணராமலே, வம்பலர் நிறைந்து - அயலவர்கிறைந்து, வசைபேச - நிரந்தமொழியவும், ஒருமாதே - ஒருபக்கத்தில், வாடை - வடகாற்றானது, உயிர் ஈர - உயிரைப்பிளக்கவும், மணிமாமையும் இழந்து - அழகிய நிறத்தையுமிழந்த

களாய், என்கொம்பு - என்பூங்கொடிபோலும் பெண், அலமரும் தகைமை கண்டு - வருந்துந் தன்மையைப்பார்த்து, தகவுஇன்றி - கிருபையில்லாமல், கொன்றை அருளீர் - கொன்றைமாலையை அருள்செய்யாதிருக்கிறீர் (ஆதலால்) கொடியீர் என்று அருளுவீர் - நீர் கொடியீர் என்று வன்மொழிபுகன்றருள்வீராக. எ - று.

இது தலைமகன்கூற்று. தாய்மாமோ, தில்லையம்பலவர், பெருங்கருணையார், அடைந்தார்மீது அன்புடையவர் என்று நீவிர் கூறுவதென், அவருக்கெதிரோ சென்று, மதயானையுரித்தவரோ, மதநனை யெரித்தவரோ, அயலவர் புறம்பழித்தலாலும், வாடைக்காற்றுவயிவைவருத்துதலாலும், என்பெண்ணைவள் அழகிமுத்து வருந்துவதைக்கண்டு வைத்தும், நீர் இரங்கிக் கொன்றைமாலையை யருள்செய்கின்றிலீர், ஆதலால், நீர்கொடியீர், எனவன்மொழிபுகல்வீராக என்பதுகருத்து. இவ்வாறன்றி இறைவனைநோக்கிநற்றய்கூறினாளாக வுரைப்பினுமாம். இவ்வாறு கூறுங்கால், அம்பலவர், அங்கணர், அடைந்தவர்தமக்கே அன்புடையர் என்று யாவருஞ் சொல்லுதலாகிய இது என்னை, நீர் ஆணையுரித்துக் கம்பலமுவந்தருளுவீர், மதனன்வேவக்கண்டருளுவீர், என்பெரிய காதலறியாதே வம்பலர் நிறைந்துவசைபேச, ஒருமாதே வாடையுயிரீர் மணிமாமையுமிழந்து என்பெண்ணைவள் அலமராரின்ற தகைமையைக்கண்டும், பெருந்தன்மையின்றி உமதுகொன்றைமாலையை யஞ்ஞாதிருக்கின்றீர். ஆதலால் நீர் கொடியீர், அதனை என்று தான் அருள்செய்ய விருக்கின்றீர் எனப் பொருளுணர்க்க

இணைக்குறளாசிரியப்பா

32

அருளுவாழியருளுவாழி

விரிசடைக்கடவுளருளுவாழி

தோன்றுழித்தோன்றிலைதபக்கறங்கும்

புற்புதச்செவ்வியின் மக்கள்யாக்கைக்கு

நினைப்பினுங்கடிதேயிளமைநீக்கம்

அதனிணங்கடிதேமூப்பின்றொடர்ச்சி

அதனிணங்கடிதேகதுமெனமரணம்

வாணாப்பருகிபுடாபைவறிதாக்கி

நாணாப்பின்றறல்காக்கூற்றம்

இணையதன்மையதிதுவேயிதனை

யெனதெனக்கருதியிதற்கென்றுதொடங்கிச்

செய்தனசில்வேசெப்பனசிலவே

மூலமும் உரையும்.

செய்யாநிற்பனசிலவேயவற்றிடை
 • நன்றென்பசிலவேதீதென்பசிலவே
 ஒன்றினும்படாதனசிலவேயென்றிவை
 கணத்திடைநினைந்துகளிப்பவுங்கலுழ்பவும்
 கணக்கில்கோடித்தொகுதியவைதாம்
 ஒன்றொன்றுணர்வுழிவருமோவனைத்தும்
 ஒன்றுவுணர்வுழிவருமோவென்றொன்று
 தெளிவுழித்தேறல்செல்லேமளிய
 மனத்தின்செய்கைமற்றிதுவேநீயே
 அரியைசாலவெம்பெருமதெரிவுநின்
 உண்டாய்த்தோன்றுவயாவையுநீயே
 கண்டனையவைநினைக்காணுவவைதாம்
 நின்வயின்மறைத்தோயல்லையுள்ளை
 மாயாய்மன்னினைநீயேவாழி
 மன்னியுஞ்சிறுமையிற்கரநேதாயல்லை
 பெருமைமிற்பெரியோப்பெயர்த்துநீயே
 பெருகியுஞ்சேணிடைநின்றோயல்லை
 தேர்வோர்க்குத்தம்மினுமணியைநீயே
 நண்ணியுமிடையொன்றின்மறைந்தோயல்லை
 இடையிட்டுநின்னைமறைப்பதுமில்லை
 மறைப்பினுமதுவும்
 நீயேயாகுகின்றதோர்நிலையே
 அஃதான்று
 நினைப்பருங்காட்சிநின்னிலையிதுவே
 நினைப்புறுங்காட்சியெந்நிலையதுவே
 இனிநனியிரப்பதொன்றுடையமனமருண்டு
 புன்மையினினைத்துப்புலன்வழிபடரினும்
 நின்வயினினைந்தேமாகுதனின்வயின்
 நினைக்குமானினைக்கப்பெறுதலனைத்தொன்றும்
 நீயேயருளல்வேண்டும்வேய்முதர்
 கயிலைபுல்லெனவெறிவிசம்புவறிதாக

இம்பருப்பவமடலம்பாணயத

திருவளர்தில்லைமூதூர்

அருநடங்குயிற்றுமாதிவானவனே.

திரு - ள். அருளு அருளு - அருளாய் அருளாய், வாழிவாழி - நீவாழ்க வாழ்க, வீரிசடைக்கடவுள் - படாந்த சடையைத்தாங்கிய கடவுளே, அருளு - அருளாய், வாழி - நீவாழ்க, வேய்முதிர்கயிலே - மூங்கிற்காடு முதிர்ந்தடர்ந்த கைலாயம், புல்லென - பொலிவழியவும், எறிவிசுமபுவறிது - ஆக - ஒளிவீசுகின்ற சிதாகாயமொளிகெட்டு வறுமையடையவும், இம்பர் உய்ய - இவ்வுலகினர் உய்யவும், அம்பலம்பொலிய - பொற்சபைவிளக்க மடையவும், திருவளர் - அழகுளராகின்ற, தில்லைமூதூர் - தில்லைப்பழம் பதியில், அருநடங்குயிற்றும - அருமையாகிய நிருத்தத்தைச் செய்கின்ற, ஆகிவானவனே - முதற்கடவுளே, தோன்றுழித்தோன்றி - உண்டாதற் குரிய இடத்திலுண்டாகி, நிலைபக்கறங்கும் - நிலைகெடச் சுழன்றழிகின்ற, புர்புதமசெவவியின் - நீர்க்குமிழியின் அழகினைபுடைய, மக்கள் யாக்கை க்கு - மக்களுடம்புக்கு, இளமைநீக்கம் - இளமைப்பருவத்தின்கழிவு, நினைப்பினும் கடிதே - நினைப்பினும் வினாவானதே, மூப்பின்தொடர்ச்சி - முதுமையின்தொடர்பு, அதனினும் கடிதே - அதினும் வினாவானதே, கதுமெனமரணம் - கதுமென வுண்டாகின்ற மரணமானது, அதனினும் கடிதே - அதினும் வினாவானதே, வாணுள்பருகி - ஆயுளையுண்டி, உடம்பைவறிதுஆக்கி - உடம்பைவறியதாகச்செய்து, நாள்நாள்பயின்ற - தினந்தோறும் பழகின, நல்காகூற்றம் - அருள்செய்யாததாகிய கூற்று, இனைய தன்மையது இதுவே - இப்படிப்பட்ட குணத்தையுடையதாகிய இதுவே, இதனை - இவ்வுடம்பை, எனது எனக்கருகி - எனனதென்றுநினைத்து, இதற்கு என்று தொடங்கி - இதன்பொருட்டு என்று ஆரம்பித்து, செய்தனசில - செய்த காரியங்கள் சில, செய்வனசில - செய்யப்போங் காரியங்கள் சில, செய்யாநிற்பனசில - செய்யாநின்ற காரியங்கள் சில, அவற்றிடை - அவற்றுள், நன்று என்பசில - நன்றெனப்படுவனசில, தீதுஎன்பசில - தீதுஎனப்படுவனசில, ஒன்றினும் படாதனசில - (இவ்விரண்டனுள்) ஒன்றோடும் பொருந்தாதனசில, என்றஇவை - என்றுசொல்லப்பட்ட இவை, கணத்திடை - கண்ணகாலத்தில், நினைந்து கனிப்பவும் - நினைந்து மகிழ்தற்குரியனவும், கலுழ்பவும் - அழுதற்குரியனவும், கணக்கு இல்கோடிதொகுதி - கணக்கற்ற கோடிகளின் தொகையாம், அவைதாம் - அவைகள்தாம், உணர்வுழி - நினைக்குமிடத்து, ஒன்றொன்றுவருமோ - ஒவ்வொன்றாகக் கிடைக்குமோ, உணர்வுழி - நினைக்குமிடத்து, அனைத்தும் ஒன்றாவருமோ - எல்லாம் ஒருங்கேகிடைக்குமோ, என்று ஒன்று தெளிவுழி - என்று ஒன்றைத் தெளியுங்கால், தேறல்செய்யேயம் - தெளிவையடையமாட்டேம், அளியமனத்தின்செய்கை இதுவே - ஏழை

மூலமும் உரையும்.

நெஞ்சத்தியற்கையிதுவே, எம்பெரும - எம்மிறைவனே, நீயேசாலஅரியை-
 நீயேயிசவும் அரியை யாயிருக்கின்றனை, தெரிவுநின் - தெரியுங்கால், உண்-
 டாய் தோன்றுவயாகும் நீயேகண்டனை - உளவாகிக்காணப்படுவன வெல்-
 லாவற்றையும் நீயேகண்டாய், அவை நின்னைகாணு - அவை உன்னைக்காண
 மாட்டா, அவைதாம்-அவற்றையே,நின்வயின் மறைத்தோய் அல்லே-உன்-
 னிடத்து மறைத்தனையும்ன்று, உன்னைமாயாய்-உன்னையழிக்கா மல், மன்-
 னினை - நிலைபெற்றிருந்தனை, நீயே - நீயேயாதலால், வாழி-வாழ்க்கடவை,
 மன்னியும் - நிலைபெற்றும், சிறுமையில் சுரந்தோய் அல்லே - சிறுமையில்
 மறைந்திருந்தாயுமல்லே, பெருமையில் பெரியோய் - பெருமையிற் சிறந்-
 தோய்,பெயர்த்தும்-மீட்டும்,நீயே-நீபே,பெருகியும்-உயர்ந்தும்,சேண் இடை
 நின்றோய் அல்லே-தூரத்தில் சின்றனையல்லே, தோவோர்க்கு-ஆராய்வோர்
 க்கு,தம்மினும் அணியை நீயே-தமமினும் அண்ணிபையாயிருப்பவன் நீயே,
 நன்னியும் - பொருந்தியும், இடை ஒன்றில் மறைந்தோய் அல்லே - இடை-
 யே ஒன்றில் மறைந்தவனும் அல்லே, இடையிட்டு நின்னைமறைப்பதும்
 இல்லே - இடையே வந்து உன்னைமறைப்பதோர் பொருளும் இல்லே, மறை-
 ப்பினும் - மறைத்தாலும், அதுவும் - அப்பொருளும், நீயே ஆடு நின்றது
 ஓர் நிலைபே - நீயேயாகுகின்றதாகிய ஒப்பற்ற நிலையே, அஃ தான்று -
 அதுவன்றி,நினைப்பு அருகாட்சி நின்னிலையிதுவே-நினைத்தற்குரியதோற்-
 றத்தையுடைய உன் நிலையிதுவே, நினைப்பு உறுமகாட்சி எம்கலை அதுவே-
 நினைத்தற்குரிய தோற்றத்தையுடைய எமதுநிலைஅதுவே, இனி-இனி,நனி-
 மிகவும்,இரப்பது ஒன்று உடையம்-(உன்னிடத்தில்)யாசிப்பதாகிய ஒருகா-
 ரியத்தையுடையேயும், மனம் மருண்டு-மனமயங்கி, புன்மையின நினைத்து -
 அற்பமாய் எண்ணி, புலன் வழிப்படரினும்-ஐம்புலவழியிற் சென்றாலும்,
 நின்வயின் நினைந்தேம் ஆகுதல்-உன்னைநினைந்தோமாதலும்,நின்வயின் நினை-
 க்குமானினைக்கப்பெறுதல்-உன்னைநினைக்கும் வண்ணமகினைக்கப்பெறுதலும்
 ஆகிய,அனைத்து ஒன்றும் - அத்தன்மைத தாகிய ஒன்றைமாத்तिரம, நீயே
 அருளல்லேண்டும் - நீயேயருள்செய்தல் தகுதி. எ - று.

தோன்றுழித்தோன்றுதலாவது வினைக்கீடாகச்சென்று பிறத்தற்சி-
 டமாகிய தேவர்மக்கள்முதலிய பேதம். கூற்றம் - இயமன். கூற்றமசொல்-
 லால் அஃநினையாதலால் அதற்கேற்ப “இணையதன்மைய திதுவே” என்-
 றார். ஒன்றினும்படாதன என்றது - நன்றென்பவற்றுள்ளும் தீதென்ப
 வற்றுள்ளும் படாது வருவன, அவை துரும்புகிள்ளல்முதலியன. உன்-
 னை மாயாய் மன்னினையென்றது இறைவன் தன்னிலைகெடாது நிலைபெற்-
 றிருத்தலை.நினைக்கும்வண்ணம் நினைத்தலாவது தன்னைமுன்னிடாது திரு-
 வருனைமுன்னிட்டு நினைத்தல். அருளு மன்றினும் உகரம் சாரியை. புரி
 சடைஎனவும் பாடம், பொருள்கட்டப்பட்ட என்பது, கைலாயமும் சிதா

கோயில்நான்மணிமாலே

காயமும் வறிதாம்படி தில்லையம்பலத்தில் திருநிருத்தம் பண்ணுவோனே,
யாம் ஐம்புலவழியிற்சென் றுழல்வோமாயினும், உன்னை நினைக்கும்படி
எமக்கருள்செய்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

வேண்பா.

33. வானோர்பணியமணியாசனத்திருக்கும்

ஆனாதசெல்வத்தரசன்றே-மானாகம்
பந்திப்பார்நின்றாடும்பைம்பொன்னினம்பலத்தே
வந்திப்பார்வேண்டாதவாழ்வு.

இ - ன். மால் நாகம் - பெரியசாப்பங்களை, பந்திப்பார்-கைமுதலான
இடங்களில் கங்கணமுதலானவைகளாகக் கட்டியிருப்பவர், நின்று ஆடும்-
நிலைபெற்றுநடனஞ்செய்கிற, பைம்பொன்னின் அம்பலத்தே - கனகசபை
யிலே (நின்று), வந்திப்பார் - (அவரைத்) துதிப்பவர், வேண்டாத - விரும்
பாத, வாழ்வு - வாழ்க்கையானது, வானோர்பணிய - தேவர்கள் வணங்க,
மணிஆசனத்து இருக்கும் - ரத்நசிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கின்ற, ஆனாத
செல்வத்து - நீங்காத செல்வத்தையுடைய, அரசு அன்றே - தேவாதிபத்
திய மல்லவா. எ - று.

மான் ஆகம் பந்திப்பார் எனப்பதம்பிரிந்து பெண்ணைத்தம் திருமேனி
யின் ஓர்பாகத்திலிருத்தினவர் எனவுமுணாக்கலாம். அம்பலத்தே வந்திப்
பார் என்பதற்கு அம்பலத்தையே வாழ்த்துவோர் எனவுணாப்பினுமாம்.
மணி அழகென்றலுமொன்று. வானோர் பணிய என்றதனால், அரசு தேவே
ந்திரன்வாழ்வுக்காயிற்று. மால் நாகம் என்றது தாருகாவனத்திருடியர் செ
ய்ததேஹாமாகக்கிறிற் றோன்றிய சர்ப்பங்களை. பொன்னம்பல வரடியார்கள்
இந்திரபதத்தையும் விரும்புபவர்கள் என்பது கருத்து. “வானேயும் பெறில்
வேண்டேன மண்ணுள்வான் மதித்துமி ிான்” என்றா திருவாதஞ்சுரடி
களும்.

கலித்துறை.

34. வாழ்வாகவுந்தங்கள்வைப்பாகவுமறையோர்வணங்க

ஆள்வய்திருத்திலையம்பலத்தாயுன்னையன்றியொன்றை
தாழ்வாரறிபார்கடனஞ்சையுண்டிலையாகிலன்றே
மாள்வார்சிலையன்றோதெய்வமாகவணங்குவதே.

இ - ன். மறையோர் - வேதியர்கள், தங்கள் வாழ்வாகவும் - தங்
களுடைய வாழ்க்கையாகவும், தங்கள்வைப்பாகவும் - தங்களுடைய நிக்ஷே
பமாகவும், (எண்ணி) வணங்க - தொழ, ஆள்வாய் - (அவர்களை) ஆண்ட
ருள்வாய் திருத்தில்லை அம்பலத்தோய் - திருத்தில்லை யம்பலத்தையிட

மலமும் உரையும்.

மாகக்கொண்டோய், உன்னை அன்றி - உன்னையல்லது, ஒன்றை-வேறொருதெய்வத்தை, அறியார் தாழ்வார் - மெய்ப்பொருளையுணராதார் வணங்குவார், (அவர்கள்) கடல் நஞ்சை உண்டிலையாகில் - கடலிற் பிறந்த விடத்தை நீயுண்டருளாயாகில், அன்றே - அப்பொழுதே, மாள்வார்சிலனை அன்றே - மடிந்துபோதற்குரியவராகிய சிலனையல்லவா, தெய்வமாகவணங்குவது - கடவுளராகமதித்துத் தொழுவது, ஏ - இதென்னபாவம். ஏ-று.

மறையோர் - தில்லைமூவாயிரவர். “வணங்க ஆள்வாய்” என்றமையால், நினைத்தல் வாழ்த்தல்களைச் செய்வோனா ஆள்வது சொல்லாதேயமையும். தில்லை யம்பலவனே, பாற்கடல் கடையப்பட்டகாலத்தில் அதனிடத்திற்குள்ளேயுள்ள நஞ்சையஞ்சித்தேவர்கள் முறைபிடி அவர்களுக்கிரங்கி நீயதனையுண்டிலையாயின், அன்றேயிறந்தொழிதற்குரியார் சிலனையன்றே உண்மையறிபாதவர் வணங்கு கின்றனர் என்பது கருத்து.

கழிநெடில்வருந்தம்.

35. வணங்குமிடையீர்வறிதுவல்லியிடையாண்மேல்

மாரசரமாரிபொழியப்பெறுமனத்தோ

ணெங்கியிவடானுமெலியப்பெறுமிடாக்கே

ஊதையெரிதூவியுலவப்பெறுமடுத்தே

பிணங்கியரவோடுசடையாடநடமாடும

பித்தொனவும்தியமித்தனையுமோரீர்

அணங்குவெறியாமெறியாமுதுவீரும்

மையலையுமல்லலையுமல்லதறியீரோ.

கு - ளா. வணங்கும் இடையீர்-வனையானின்ற இடையையுடையவர்களாகிய பெண்களே, வறிது - வீணே, வல்லி இடையாள்மேல்-கொடிபோன்ற இடையினையுடைய இப்பெண்ணின் மீது, மாரசரம் - மன்மதபாணங்கள், மாரிபொழியப்பெறும்-மழைபோலப்பொழியப்பெற்ற, மனத்தோடு-நெஞ்சடன், இவள்தானும் உணங்கி - இப்பெண்ணும்வாடி, மெலியப்பெறும் - இளைக்கப்பெறுவாள், இடர்க்கே - (இவளது) துன்பத்தைமிகுவித்தற்கே, அடுத்து - கிட்டி, ஊதை - குளிக்காற்றானது, எரி தூவி - நெருப்புப் பொறிகளைச்சிதறி, உலவப்பெறும் - உலாவப்பெறும், (இவைகட்குக் காரணம்) சடை - சடையானது, அரவோடுபிணங்கி - பாம்போடுமாறுபட்டு, ஆட - ஆடும்வண்ணம், நடம் ஆடும் - திருநடநம் பண்ணுகிற, பித்தர் என-பித்தொன்று, உம் இதயம் - உமதுமனத்தில், இத்தனையும் ஓரீர் - சிறிதும் அறியீர், அணங்கு - தெய்வத்தைநோக்கிச் செய்கிற, வெறி ஆடும் - வெறியாடலையும், மறியாமும் - செம்மறியாட்டையும், அது ஈரும் - அதை அறுக்

கோயில்நான்மணிமாலே.

கிற, மையலையும் - அறியாமையையும், அல்லலையும் - (இவற்றாலுண்டாகிற) துன்பத்தையும், அல்லது - அன்றி, அறியீர் - மற்றொன்றையறியீர்கள். எ - று.

இது வெறிவிலக்கல் என்னுந்துறை. தோழிகூற்று. அதாவது, தலைமகளது காமநோயின் நிலைமையுணராதது இஃது தெய்வத்தான் வந்ததெனத்தாய்மார் வேலணையழைத்து வெறியாட்டைச் செய்யவும், மறியாட்டைக் கொலைசெய்யவும் புகாநிற்க, தோழி, இப்படிச்செய்வதிற்பயனில்லை, இது காமநோய், இவள் கருதியிருப்பது இது வென அவர்களைத்தேற்றி, வெறியாட்டை விலக்குதல். இறைவன் திருநடநம் பண்ணும்போது, சடையானது அடுத்திருக்கிற பாம்பாடுவதுபோலாடுதலால், “பிணங்கியரவோடு சடையாட நடமாடும் பித்தர்” என்றார். தாய்மாரோ, இவட்டுள்ளது நடமாடும் பித்தரது பித்தேயன்றி வேறில்லை, ஆதலால் நீங்கள் வெறியாடுதலாலும் மறியாட்டை அறுத்தலாலும் பயனில்லை யென்பது கருத்து.

நேரிசையாசிரியப்பா.

36. ஈரவேரித்தார்வழங்குசடிவத்துக்
குதிக்கொள்கங்கமதியின் மீதசைய
வண்டிபங்குவரைப்பினெண்டோட்செல்வ
ஒருபாற்றோடுமொருபாற்குழையும்
இருபாற்பட்டமேனியெந்தை
ஒலலொலிப்பழனத்தில்லைமூதூர்
ஆடகப்பொதுவினாடகநவிறும்
இமையாநாட்டத்தொருபெருங்கடவுள்
வானவர்வணங்குத்தாதையானே
மதுமழைபொழியும்புதுமத்தாரத்துத்
தேனியங்கொருசிறைக்கானகத்தியற்றிய
தெய்வமண்டபத்தைவகையமளிச்
சிக்கஞ்சுமப்பவேறிமங்கையர்
இமையாநாட்டத்தமையாரோக்கத்
தம்மார்புபருகச்செம்மாநதிருக்கும்
ஆனச்செல்வத்துவானோரின்பம்
அதுவேயெய்தினுமெய்துககதுமென,
தெறுசொலாளருதுகினந்திருகி
எற்பிடும்பீச்சுங்குற்றங்கொளிஇ

சுர்தும்போழ்துமெற்றுபுகுடைந்தும்
வார்துங்குறைத்துமதராய்க்கீர்தும்
செக்குரற்பெய்துந்தீரீர்வாக்கியும்
புழுக்குடையபூவத்தழுக்கியல்சேற்றுப்
பன்னெடுங்காலமழுத்தியின்னா
வரையிறண்டத்துமாறுக்கடுதயர்
நிரயஞ்சேரினுஞ்சோகவுரையிடை
ஓனோரென்னையானதுவிரும்பி
நல்லெனினுமெனகவவவோ

திருவொடுதிளைத்துப்பெருவளஞ்சிதையா
திற்பத்தழுத்தினுமழுத்துகவலலாத்
துன்பத்துதையினுத்துதைகமுன்பில
இளமையொடுபழக்கிழிமூப்புக்குறுகா
தென்றுமிருக்கினுமிருக்கவன்றி
இன்றையிறக்கினுமிறக்கவொன்றினும்
வேண்டலுமிலனெவெறுத்தலுமிலனே
ஆண்டகைக்குரிசினின்னடியரொடுங்குழமித்
தெய்வக்கூத்துநின்செய்யபாதமும்
அடையவுமனுதவும்பெற்ற
கிடையாச்செல்வங்கிடைத்தலானே,

இ - ள். சுரம்-குளிர்ச்சிபெருந்திய, வேரி - தேன்மணங்களமைந்த, தார்வழங்கு-கொன்றைமலர் மாலையையணிந்த, சடிலத்து-சடையின்கண், குதிகொள் கங்கை - பாய்தலைக்கொண்ட கங்காநதியானது, மதியின மீது அசைய - சந்திரன்மேலணியப்பட்டு அசையாநிற்க, வண்டு இயங்குவனாப் பின் - கைவளை விளங்கு மெல்லையாகிய, எண்ணோள்செல்வ - எட்டுத்தோ ள்களையுடைய சீமானே, ஒருபால் தோடும் - ஒருபுறத்தில் தோடும், ஒரு பால் குழையும் - ஒருபுறத்தில் குழையும், இருபால் பட்ட - இருபகுதிய தாகப்பொருந்திய,மேனி-திருமேனியையுடைய, எந்தையே-எந்தந்தையே, ஒல்லி - ஒல்லென்னுமொலிநிறைந்த, பழனம் - வயல்கள் சூழ்ந்த, தில்லை மூதூர்-தில்லைப்பழம்பதியில், ஆடகப்பொதுவில் - பொன்னம்பலத்தில், நாடகம் நவிறும்-நடநம் பண்ணுகிற,இமையாநாட்டத்து-இமையாத கண் களையுடைய, ஒருபெருங்கடவுள்-ஒப்பற்றபெருங்கடவுளே, வானவர்வண ங்கும் - தேவர்கள் தொழும், தாதையானே - தந்தையானவனே, ஆண்ட

கைக்குறாவ - ஆண்டனமையற சிறந்த பொய்யானாகய, நன் அடியொர
 மெக்குழமி - உன்னடியாரோடுகூடி, தெய்வக் கூத்தும் - தெய்வத்தன்மை
 யடைந்த (உன்) திருநதத்தையும், நின்செய்யபாதமும் - உன்சேவடி
 யையும், அடையவும் அனுசுவம்பெற்ற-அடையவும் கிட்டவும் பெறுகையா
 கிய, கிடையாச்செலவம் கிடைத்தலான்-கிடைத்தலருமையாகிய பெருஞ்
 செல்வம் கிடைத்தமையால், மதுமழைபொழியும் - தேன்மழையைச்சொ
 ரிசின்ற, புது - புதிய, மந்தாரத்து - மந்தாரவிருகத்தினாலியன்ற, தேன்
 இயங்கு - வண்டுகள் சஞ்சரிக்கிற, ஒருசிறை-ஒருபக்கமாகிய, கானகத்து-
 காட்டில், இயற்றிய - செய்யப்பட்ட, தெய்வமண்டபத்து - தெய்விகமான
 மண்டபத்தில், ஐவகை அமளி - பஞ்சசயந்தை, சிங்கம் சுமப்ப - சிங்கங்
 கள் தாங்காநிற்க, ஏறி - அதன்மேலேறி, மங்கையர் - தெய்வப்பெண்கள்,
 இமையாநாட்டத்து-இமையாவிழிதளால், அமையாநோக்கத்து-அமைவுபெ
 ருதபார்வையால், அம்மாப்புருக-அழகியமாற்பழகைப்பருகாநிற்க, செம்மாந்
 திருக்கும்-இறுமாந்திருக்கிற, ஆனாச்செல்வத்து-நீங்காதசெல்வத்தையுடைய,
 வானோர்-தேவர்களுடைய, இன்பம் அதுவே எய்துக-இன்பமாகிய அதுவே
 கிடைப்பினும் கிடைப்பதாக, கதுமென - வினாவாக, தெறுசொலாளர் -
 வருத்துகின்ற சொல்லையுடைய யமபடர், உறுசினம்-மிகுசினத்தால், திருதி-
 மாறுபட்டு, எற்றியும்-அடித்தும், ஈர்த்தும் - இழுத்தும், குற்றம்கொள்து -
 குற்றங்கொண்டு, ஈர்த்தும் - அரித்தும், போழ்ந்தும் - பிளந்தும், எற்றுபு
 குடைந்தும் - எறிந்து தோண்டியும், வார்த்தும் - வாரியும், குறைத்தும் -
 அறுத்தும், மதநாய்க்கு ஈர்த்தும்-வெறிநாய்க்குக் கொடுத்தும், செக்கு உரல்
 பெய்தும் - செக்குரலிற்போட்டும், தீநீர்வாக்கியும் - வெந்நீனாமேலேவார்
 த்தும், புழு குடை - புழுக்கள் குடையும் படியான, அழுவத்து - வழக்கு
 நிலத்தில், அழுக்கு இயல் சேற்று - அழுக்குப்பொருந்திய சேற்றில், பல்
 நெடுங்காலம்-மிக்க நெடுங்காலம், அழுத்தி-அழுந்தப்பண்ணி, இன்னு வனா
 இல்-துன்பம் அளவில்லாத, தண்டத்து-தண்டத்தினால், மாற-நீங்காத, கடு
 ந்தயர்-கொடிய துயரத்துக்கேதுவாகிய, நிரயம் சேரினும்-நரகத்தையடைந்
 தாலும், சேர்க-அடைவதாக, உரையிடை-சொல்லினால், ஏனோர்-அயலவர்,
 என்னை ஆனாவிரும்பி-என்னைநீங்காதுவிரும்பி, நல்லன் எனினும் - நல்ல
 வன் என்று சொன்னாலும், என்க-சொல்லுக, அவளோ-அவர்களே, அல்லன்
 எனினும் - தீயவன் என்றுசொன்னாலும், என்க - சொல்லுக, நில்லா - நின்
 று, திருவொடுதினைத்து - செல்வத்தை யறுபவித்து, பெருவளம் கிதையா
 து - பெருவளம் அழியாமல், இன்பத்து அழுந்தினும் - சுகத்தில் அழுந்
 தினாலும், அழுந்தக - அழுந்துவதாக, அல்லா - அல்லாத, துன்பம் துதை
 யினும்-துன்பம் மேலிடினும், துதைக-மேலிடுக, முன்பின்-முன்போல, இள
 மையொடுபழகி-இளமைப்பருவத்தோடு பயின்று, கழிமூப்புக்குறுகாது-மிக்
 கமுதுமைவராமல், என்றும் இருக்கினும்-எக்காலத்தும் இருந்தாலும், இரு

க்க - இருப்பதாக, அன்றி - அல்லாமல், இன்றே இறக்கினும் - இப்பொழுதேயிறந்தாலும், இறக்க - இறப்பதாக, ஒன்றினும் - இவற்றுள் ஒன்றிலாயினும், வேண்டலும் இலன் - விரும்புதலும் இல்லேன், வெறுத்தலும் இலன் - வெறுத்தலும் இல்லேன். எ - று.

. இறைவர்க்குக் கொன்றைமாலே சிறந்தமையால், தார் என்பதற்குக் கொன்றைமலர்மாலையென்றுணாக்கப்பட்டது. “ஒருபாற்றோடு மொருபாற்றுகுழையிருபாற்பட்டமேனியெந்தை” என்றது அர்த்த நாரீச்சுரனை. “இமையாநாட்டத் தொருபெருங்கடவுள் வானவர்” என்பதற்கு, இமையாதகண்களையுடைய ஒப்பற்ற பெரிய கடவுட்டன்மை யமைந்ததேவர் என்றுரைத்தலுங் கூடும். ஐவகையமளி என்றது - இலவம்பஞ்சு, செம்பஞ்சு, வெண்பஞ்சு, மயிர், அன்னத்துவி என்பவைகளாற் செய்யப்பட்ட சயரங்களை.

இறைவனே, உன்னடியாரோடு கூடி, “உன்திருநடந்தையும், உன்திருவடியையும் காணவும் அணுகவும் பெற்றோளுதலால், இனி, உயர்ந்தவையாகிய சுவர்க்காதிகளில் விருப்பையும், தாழ்த்தவையாகிய நரகாதிகளில் வெறுப்பையும் அடையேன் என்பது கருத்து.

வேண்பா.

37. ஆனேறேபோந்தாலழிவுண்டேயன்புடைய

நானேதான்வாழ்ந்திடினுநன்றே-வானேனோங்கும்

வாமான்பொழிற்றில்லைமன்றைப்பொலிவித்த

கோமானையித்தெருவேகொண்டு.

இ - ளீ. ஆன்ஈறே-இடபமே,வான்ஒங்கும்-ஆகாயமட்டும் உயர்ந்த, வாமம் - அழகுபொருந்திய, மாண் - பெருமையமைந்த, பொழில் - பூஞ்சோலைகுழந்த, தில்லை - திருத்தில்லையின்கண், மன்றை - பொன்னம்பலத்தை, பொலிவித்த - விளங்கச்செய்த, கோமானை - பெருமானை, இத்தெருவே - இந்தவீதிவழியே, கொண்டிபோந்தால்-(நீ) கொண்டிவந்தால், அழிவு உண்டே - (அதனால் உனக்கு) கெடுதியுண்டோ, அன்பு உடைய - (அவன்மீது) அன்புள்ள, நானே தான்வாழ்ந்திடினும்-நான் தான் உயிர்வாழினும், நன்று அன்றே - நன்மையல்லவோ. எ - று.

இது தலைமகள் கூற்று. துறை ஏற்றையிரத்தல். தில்லை மன்றைப்பொலிவித்த என்றமையால் இறைவனது திருமேனியொளியை வளையறுத்தல் கூடாதென்பதாயிற்று. “பொன் பணைத்தன்னவினை” என்றார் திருவாதவூரடிகளும், வாமம் வாம் எனக்குறைந்து நின்றது.

இடபமே, இறைவனை உன்மேற்கொண்டு இந்தத் தெருவழியே வந்தால் உனக்குக் கெடுதியாமோ, அன்றி நான்தான் உயிர்வாழ்ந் திருப்பினும் அது உனக்குக்கெடுதியாமோ வென்பது கருத்து.

38. கொண்டல்வண்ணத்தவனுன் முகனித்திரன்கோமகுடத் தண்டர்மிண்டித்தொழும்பலக்கூத்தனுக்கன்புசெய்யா மிண்டர்மிண்டித்திரிவாரொனக்கென்னினிரானவன் றன் [னே. தொண்டர்தொண்டர்க்குத்தொழும்பாய்த்திரியத்தொடங்கின

இ - ன். கொண்டல் வண்ணத்தவன் - மேகநிறத்தையுடைய திருமாலும், நான்முகன் - பிரமனும், இந்திரன் - இந்திரனும், கோமகுடத்து - அழகிய முடியையுடைய, அண்டர் - தேவர்களும், மிண்டி - நெருங்கி நன்று, தொழும் - வணங்குகின்ற, அம்பலக் கூத்தனுக்கு - பொன்னம்பலக் கூத்துடையானுக்கு, அன்புசெய்யா - அன்புசெய்யாத, மிண்டர் - வன்மனத்தோர், மிண்டித்திரிவார் - அடர்ந்து திரிவார்கள், எனக்கு என் - (அதனால்) எனக்கு என்னகுறை, இனி - இனி, நான் - அடியேன், அவன் தன் - அவனுடைய, தொண்டர் தொண்டர்க்கு - அடியார்க் கடியார்க்கு, தொழம்பு ஆய் - அடிமையாகி, திரியத்தொடங்கினன் - திரியத்தொடங்கினேன். எ - று.

திருமால் முதலிய தேவர்கள் வணங்குதற்குரிய தில்லையம்பலக் கூத்தனுக்கு அன்பு செய்யாத வன்மனத்தோர் நெருங்கித் திரிகின்றார்கள், அதனால் எனக்கொருகுறையுமில்லை, நான் அந்தச் சிவபெருமானுடைய அடியார்க் கடியார்க்கு அடிமையாகித் திரியத்தொடங்கினேன் என்பது கருத்து.

கழிநெடில்விருத்தம்.

39. தொடரநரைத்தங்கமுன்புளவாயின
தொழில்கண்மறுத்தொன்றுமொன்றியிடாதொரு
சுளிவுதலைக்கொண்டுபுனபுலவாரிகள்
துளையொழுகக்கண்ணிசித்தனையோய்வொடு
நடைகெடமுற்கொண்டபெண்டிப்பொருவொரு
நடலைமக்கென்றுவந்தனபேசிட
நலியிருமற்கஞ்சியுண்டிவேறுவிழும்
நரகவுடற்கன்புகொண்டலைவேனினி
மிடலொடியப்பண்டிலங்கையர்கோனொரு
விரலினமுக்குண்டுபெண்பலபாடிய

ய

வெகுளிதவிர்த்தன்றுபொன்றியிடாவகை
திடமருள்வைக்குஞ்செழுஞ்சுடருறிய
தெளியமுதத்தின்கொழுஞ்சுவைநீடிய
திலைநகரிற்செம்பொனம்பலமேவிய
சிவனைநினைக்குந்தவஞ்சதுராவதே.

இ - ள். தொடர - தொடர்ச்சியாக, நரைதங்க - முதுமைவந்த தங்குதலால், முன்பு உளவாயின - முன்னேயுள்ளனவாகிய, தொழில்கள் மறுத்து - தொழில்கள் நிகழாமல் தடைபட்டு, ஒன்றும் ஒன்றியிடாது - ஒன்றுந்தோன்றாமல், ஒருசுளிவுதலைக் கொண்டு - ஒருகோவமே மேலிட்டு, புல்புலைவாரிகள் - அம்பமாகிய புலைநாற்றம் பொருந்திய நீர்கள், துளை ஒழு கக்கண்டு - நவத்துவாரங்களிலும் ஒழுகநோக்கி, சிந்தனை ஓய்வொடு - மன த்தளர்ச்சியோடு, நடைகெட - நடையுங்கெட்டொழிய, முன்கொண்ட பெண்டிர் - முன்னேதாம் கொண்டமனைவியர், பொறு - பொறுக்கக்கூடாத, ஒரு நடலை - ஒரு துன்பம், நமக்கு - நமக்கு நேர்ந்ததே, என்று வந்தனபே சிட - என்றுவாய்க்கு வந்த கடுஞ்சொற்களைப் பேசாநிற்க, நலி - வருந்து கின்ற, இருமற்கு அஞ்சி - இருமலுக்குப்பயந்து, உண்டிவெறா - உணவை வெறுத்து, வீழும் - (உயிர்நீங்கி) வீழுகின்ற, நரக உடற்கு - மலவுடம்பின் மீது, அன்புகொண்டு - அன்புபூண்டு, அலைவேன் - திரிகின்ற நான், இனி - இனி, மிடல் ஓடிய - வலிகெட, பண்டு - முற்காலத்தில், இலங்கையர் கோன் - இராவணன், ஒருவிரலின் - ஒருவிரலினால், அமுக்குண்டு - அழு த்தப்பட்டு, பண்பலபாடிய விரகு - பலபண்களைப்பாடிய (அவனது) கார வுணர்ச்சியை, செவிக்கொண்டு - செவியிலேற்று, முன்பு உளதாகிய - முன்னே தமக்குண்டாகிய, வெகுளிதவிர்த்து - வெகுளியை விட்டு, அன்று பொன்றியிடாவகை - அப்பொழுது இறவாவண்ணம், திடம் - உறுதியா கிய, அருள்வைக்கும் - அருள்வைத்த, செழுஞ்சுடர் - செழிய சோதியும், ஊறிய - சுரந்த, தெளி - தெளிந்த, அமுதத்தின் கொழுஞ்சுவை - அமிர் தத்தின் வளமாகிய சுவையும் ஆகி, நீடிய - பெரிதாகிய, தில்லைநகரில் - தில்லை நகர்க்கண்ணே, செம்பொன் அம்பலம்மேவிய - பொற்சபையைப் பொருந்தி யிருக்கிற, சிவனை - மங்களகரனை, நினைக்கும் - நினைக்கும்படியான, தவம் - தவமே, சதுர்ஆவது - எனக்குச் சதுரப்பாடாவது. எ - று.

அங்கம் நரைத்து எனவைத்து உடம்புமுழுது முள்ளமயிர் வெளுத்து என்னுமமையும். முதுமையில் கோவம் அதிகரிப்பது இயல்பாதலால், “ஒருசுளிவுதலைக் கொண்டு” என்றார், நவத்துவாரங்களாவன - செவீத் தொனையிரண்டும், மூக்குத்தொனையிரண்டும், கண்ணிரண்டும், வாயொன் றும், குதமொன்றும், குய்யமொன்றுமாம்.

இந்தப்பொய்யாகிய மலவுடம்பின்மீது அன்புவைத் தலைகின்ற நான், இனி, தில்லைப் பொன்னம்பலவாணனுக்கு அன்பு பூண்டு ஒழுகுதலே சதுரப்பாடாவது என்பது கருத்து.

நேரிசையாசிரியப்பா.

40. சதுர்முகன்றத்தைக்குக்கநிர்விடுகடவுள்
ஆழிகொடுத்தபேரருள்போற்றி
முயற்சியொடுபெணின்தவியக்கர்கோனுக்கு
மாநிதியிரண்டுமானுப்பெருவளத்
தளகையொன்றுந்தளர்வின்நிறுவிய
செவ்வங்கொடுத்தசெவ்வம்போற்றி
தாணிழலடைந்தமாணிக்காக
நாண்முறைபிறழாதுகோண்முறைவளித்துப்
பதைத்துவருங்கூற்றைப்படிமிசைத்தெறிக்க
உதைத்துயிரளித்தவுதவிபோற்றி
குலைகுலைகுலைத்தநிலையாத் தேவர்
படுபேரவலமிடையின்றுவிலக்கிக்
கடல்விடமருந்தினகருணைபோற்றி
தவிராச்சீற்றத்தவுணாமூவெயில்
ஒல்லனல்கொளுவியொருநொடிபொடிபட
வில்லொன்றுவளைத்தவீரம்போற்றி
பூமென்கரும்பொடுபொடிபடநிலத்துக்
காமனைப்பார்த்தகண்ணுதல்போற்றி
தெய்வயாளிகைமுபன்றுகிழித்தெனக்
கரியொன்றுரித்தபெருவிறல்போற்றி
பண்டுபெரும்போர்ப்பார்த்தனுக்காகக்
கொண்டுநடந்தகோலம்போற்றி
விரற்பதமொன்றில்வெள்ளிமலையெடுத்த
அரக்கனைநெரித்தவாண்மைபோற்றி
விஷங்கல்விண்ணுவிழந்தெனமுன்னாட்
சலத்தரற்றடிந்ததண்டம்போற்றி
தாதையையெறித்தவேதியச்சிறுவற்குப்
பரிகலங்கொடுத்ததிருவுளம்போற்றி

நின் முதலவழிபடத்தன்மகற்றழந்த
 தொண்டர்மனையிலுண்டல்போற்றி
 வெண்ணெயுண்ணவெண்ணுபுவந்து
 நந்தாவிளக்கைநுந்துபுபெயர்த்த
 தரவுபுல்லெலிக்குமூவுலகாள
 நொய்திலிலளித்தகைவளம்போற்றி
 பொங்குனையழல்வாய்ப்புகைவிழியொருதனிச்
 சிங்கங்கொன்றசேவகம்போற்றி
 வரிமிடற்றெழுவலிமணியுகுபகுவாய்
 உரகம்பூண்டவொப்பனைபோற்றி
 கங்கையுங்கடுக்கையுங்கலந்துழியொருபால்
 திங்கள்சூடியசெஞ்சடைபோற்றி
 கடவுளரிருவரடியுமுடியும்
 காண்டல்வேண்டக்கனற்பிழம்பாகி
 நீனாடுகின்றனீளம்போற்றி
 ஆலம்பில்குறின்கூலம்போற்றி
 கூறுதற்கரியநின்னேறுபோற்றி
 ஏகவெற்பன்மகிழ்மகட்கிடப்
 பாகங்கொடுத்தபண்புபோற்றி
 தில்லைமார்போற்றிதில்லையுள்
 செம்பொனம்பலம்போற்றியம்பலத்
 தாடுகாடகம்போற்றியென்றாங்
 கென்றும்போற்றினுமென்றனக்கிறைவ
 ஆற்றலில்லையாயினும்
 போற்றிபோற்றிநின்பொலன்பூவடிக்கே.

இ - ள். சதுர் முகன்தந்தைக்கு - திருமாலுக்கு, கதிர்விடு - கிரணங்களை வீசுகின்ற, கடவுள் - தெய்வத்தன்மையமைந்த, ஆழிகொடுத்த சக்கரத்தையருளிச்செய்த, பேர் அருள்போற்றி - பெரியகிருபைக்கு நமஸ்காரம், முயற்சியொடுபணிந்த - மனவெழுச்சியோடுதொழுத, இயக்கர் கோனுக்கு-யக்ஷராஜனாகியகுபேரனுக்கு, மாநிதி இரண்டும்-பெரியசங்கநிதிபதமநிதிகளிரண்டையும், ஆனா நீங்காத, பெருவளத்து-பெரியவளத்தோடு கூடிய, அளவை ஒன்றும் - அளகாபுரியொன்றையும், தளர்வு இன்றி நிறுவிய செல்வம் - ஒருகாலத்தும் அழிவில்லாமலுந் நிலைத்த செல்வத்தையும், கொடுத்த -

கோயில்நான்மணிமாலே.

அருளிச்செய்த, செல்வம்போற்றி - பெருஞ் செல்வத்துக்கு நமஸ்காரம், தாள் நிழல் அடைந்த - திருவடிநிழலைச் சேர்ந்த, மாணிக்காக - மார்க்கண்டனுக்காக, நாள் முறைபிழுவாது - ஆயுணுள்களின் முறைவழுவாமல், கோள்முறைவலித்து - கவர்தலாகிய முறைமையில் உறுதிகொண்டு, பதைத்துவரும் கூற்றை-பதைத்துக் கொண்டு வந்தயமனை, படியிசைத்தெறிக்க-பூமியின் மீது குலைத்துவிடும்படி, உதைத்து - உதைத்து, உயிர் அளித்த - அம்மார்க்கண்டனது உயிரையருள்செய்த, உதவிபோற்றி-உதவியின் பொருட்டுவணக்கம், குலை குலை குலைத்த - மிகவும் நடுங்கின, நிலையாத் தேவர் - நிலையற்ற தேவர்கள், படு - அடைந்த, பேர் அவலம் - பெருந்துன்பத்தை, இடையின்றி விலக்கி - தாழாது நீக்கி, கடல்விடம் அருந்தின - கடனஞ்சையுண்ட, கருணைபோற்றி - கருணைக்கு நமஸ்காரம், தவிரா சீற்றத்து - நீங்காத கோவத்தையுடைய, அவுணர் - அவுணர்களுடைய, மூவெயில் - மும்மதின்களை, ஒல் அனல் கொளுவி - வினாவில் நெருப்புபூட்டி, ஒரு நொடி - ஒரு நொடிப்பொழுதில், பொடிபட-நீறாக, வில் ஒன்றுவளைத்த - ஒரு வில்லைவளைத்த, வீரம்போற்றி - வீரத்தன்மைக்கு வணக்கம், பூமெல்கரும்பொடு - புஷ்பபாணம் மெல்லியகருப்புவிடல் என்பவற்றோடு, நிலத்து-பூமியில், பொடிபட-நீறாய்விழ, காமனைப்பார்த்த - மன்மதனை நோக்கின, கண்ணுதல் போற்றி - நெற்றிக்கண்ணுக்கு வணக்கம், தெய்வயாளி - தெய்விகமாகிய யாளியானது, கைமுயன்று கிழித்தென - கையினால் முயன்று கிழித்தாற்போல, கரிஒன்று உரித்த - கயமுகாசரணியுரித்த, பெருவிறல் போற்றி - பெரியவெற்றிக்கு நமஸ்காரம், பண்டு - முற்காலத்தில், பெரும் போர் - பெரும் போர்செய்ய வல்லோனாகிய, பார்த்தனுக்காக - அருச்சுநனுக்காக, கொண்டு நடந்த - பூண்டு நடந்த, கோலம்போற்றி - வேட்டுவக் கோலத்துக்கு வணக்கம், பதவிரல் ஒன்றில் - திருவடிவிரலொன்றினால், வெள்ளிமலையெடுத்த அரக்கனை - இராவணனை, நெரித்த - நெரியப்பண்ணின, ஆண்மைபோற்றி - ஆண்டன்மைக்குவணக்கம், விலங்கல் விண்டு விழுந்தென - மலைபிளவுபட்டு விழுந்தாற்போல, முன்னாள் - முற்காலத்தில், சலந்தரன் தழிந்த - சலந்தராசரனைக்கொன்ற, தண்டம் போற்றி சினைக்கு நமஸ்காரம், தாதையை எறிந்தவேதியச்சிறுவற்கு - தந்தையை வெட்டின சண்டேசுரநாயனாருக்கு, பரிகலங்கொடுத்த - உண்கலம் கொடுத்தருளின, திருவுளம்போற்றி-திருவுளத்துக்கு வணக்கம், நின்முதல் வழிபட - உன் முதன்மையை வழிபடும் பொருட்டு, தன்மகன் தழிந்த - தன்புதல்வனைக் கொன்ற, தொண்டர் மனையில் - சிறுத்தொண்டர் வீட்டில், உண்டல் போற்றி - அமுது செய்தலுக்குவணக்கம், வெள்ளெய் உண்ண எண்ணுபு வந்து-வெண்மையாகிய நெய்யையுண்ண நினைத்துவந்து, நந்தா விளக்கை - எரியாதவிளக்கினை, துத்துபு பெயர்த்த - தூண்டிப்பெயர்

மூலமும் உரையும்.

த்த, தரவு - தருணத்தில், புல் எலிக்கு - அற்பமாகிய எலிக்கு, பூவுலகு ஆள - மூன்று லகங்களைமுன்படி, ரெய்தினில் அளித்த - வினாவிற்கொடுத்த, கைவளம் போற்றி - கையின் 'ஒளதாரயத்துக்கு வணக்கம், பொங்கு - விளங்குகின்ற, உளை-புறமயினாயும், அழல்வாய் - நெருப்பைக் காலும் வாயையும், புகைவிழி-புகைகின்ற கண்களையும் உடைய, ஒரு தனிச் சிங்கம் கொன்று-ஒப்பற்ற நரசிங்கத்தைவதைத்த, சேவகம் போற்றி-வீரத் தன்மைக்கு வணக்கம், வரிமிடறு-கீற்றுள்ள கழுத்தையும், ஏறுழ்வல்-மிக் கவலிமையையும், மணி உகுபருவாய்-மாணிக்கஞ் சிந்துகின்ற பிளந்தவாயையும் உடைய, உரகம் பூண்ட-சர்ப்பங்களைததரித்த, ஒப்பினைபோற்றி-அலங்காரத்துக்கு வணக்கம், கங்கையும், கங்கையாறும், கடுகையும்-கொன்றை மாலையும், கலந்துழி - சேர்ந்திருக்கு மிடத்தில், ஒருபால் - ஒருபக்கத்தில், திங்கள் சூடிய - சந்திரனையணிந்த, செஞ்சடைபோற்றி - செஞ்சடைக்கு வணக்கம், கடவுளர் இருவர்-இரண்டு தேவர்கள், அடியும் முடியும் காண்டல் வேண்ட-அடியையும் முடியையும் காண்டலை விரும்ப, கனல் பிழம்பு ஆகி - அனற்றிரளாகி, நீண்டு நின்ற - நெடுகின்ற, நீளம்போற்றி - நெடுமைக்கு வணக்கம், ஆலம் பில்கும் - விஷத்தைச் சிந்துகின்ற, நின் சூலம் போற்றி - உன்சூலத்துக்கு நமஸ்காரம், கூறுதற்கு அரிய - சொல்லுதற்கரிய, நின் ஏறுபோற்றி - உன்னிடத்துக்கு வணக்கம், ஏக வெற்பன் - ஒப்பற்ற மலையையன், மகிழும் - களிக்கும்படி யான, மகள் - புதல்வியாகிய பார்வதிதேவிக்கு, இடப்பாகம் கொடுத்த-இடதுபாகத்தைக் கொடுத்த, பண்புபோற்றி - மங்கள குணத்துக்கு நமஸ்காரம், தில்லை மாநகர் போற்றி- தில்லைப்பெரும் பதிக்கு வணக்கம், தில்லையுள்-தில்லையினுள்ளிருக்கிற, செம்பொன் அம்பலம் போற்றி - பொற்சபைக்கு வணக்கம், அப்பலத்து ஆடும்-பொற்சபையிலாகின்ற, நாடகம் போற்றி - நடனத்துக்கு நமஸ்காரம், என்று ஆங்கு என்றும் போற்றினும் - என்று அவ்வாறு எக்காலத்தும் தொழுதாலும், இறைவ - இறைவனே, என்றனக்கு - எனக்கு, ஆற்றல் இலை - தணிவுண்டாதலில்லை, ஆயினும் - ஆனாலும், நன்பொலன் பூ அடிக்கு - உன்னழகிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிக்கு, போற்றி போற்றி - நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், எ - று.

மாணி - பிரமசாரி. மும்மதில்களாவன, இருப்பினனும், வெள்ளியினனும், பொன்னனும் இயன்றமதில்கள். அவுணர் - திரிபுரவாசிகள். யாளி, சிங்கமெனினும் பொருந்தும். யானையுரித்தசெய்தி - சிவபெருமான் க்ஷயில் கயமுகாசுரனைக் கொன்றுஅவன் தோலைப் போர்த்தருளினனென்பது. சலந்தரனைக்கொன்றசெய்தி - சலந்தரன் திருமால் முதலிய தேவர்களைவென்று சிவபெருமானோடு போராடக் கைலையையனுதியபோது, அதனை அறிந்த இறைவனும் விருத்தவேதியாக எதிர்வந்து பூமியில்

கோயில்கான்மணிமாலே.

ஓர் சக்கரம் கிழித்து, இஃனைப் பேர்த்தெடுவென்றுசொல்ல, அவ்வாறே பேர்க்கையில் அந்நிலமேசக்கரமாய் அச்சலந்தரனைக் கொன்று சென்றதென்பது. பரிசுலங்கொடுத்தசெய்தி - சண்டேசுரநாயனார் மண்ணியாற்றங்கையில் ஆத்திமரத்தின்கீழ் மணலினால் சிவலிங்கப் பெருமானைப் பிரதிஷ்டைசெய்து, தாம் மேய்த்து வந்த பசுவின்பாலினால் அபிஷேகஞ் செய்துவர, இதைக் கேள்வியுற்றஅவர் பிதா அங்குச்சென்று நாயனார் நிலைபுணராத பிள்ளைத்தனத்தால் வினையாட்டாகப் பாலை மணலில் ஊற்றுகின்றனர் என்று கோபங்கொண்டு, திருமஞ்சனப் பாரங்குடங்களைக் காலாவிடறிச்சிந்தினர், அதைக்கண்ட நாயனார் மனம்பொறாமல் தம்மருங்கிலிருந்த கோலையெடுத்து இடறியபாதங்களில் வீச, அதுவே மழுவாயுதமாக அவனுடைய இரண்டு கால்களையும் தறிக்க மண்மேல் விழுந்தனன், அவ்வாறு பிதாவிழுந்தது கண்டும் சிவாச்சையை விடாது செய்ய, பரமசிவம் ரிஷபவாகனத்துடன் பார்வதிசமேதராய் எழுந்தருளி, தம்மை வணங்கின அன்பொ எடுத்திணைத்து, தொண்டருக் கெல்லாம் தலைவராகு முறைமையளித்து, தாம் உண்ட உண்கலமும், உடுப்பவைகளும், சூடும பூமாலையும் உனக்கே உரியனவாகக் கடவனவென்று, தண்டிசனென்னும் பதமும் தந்து, சிவலோகத்திற் கெழுந்தருள, தண்டிசநாயனாரும் சிவபெருமானைத் தொழுது உடன்சென்றனர் என்பது. எலி மூவுலகளப்பெற்ற செய்தி - சிவாலயத்தில் அணைந்துபோகும் சமயமாயிருந்த நெய்த்தீபத்திலுள்ள நெய்யைக்குடிக்கச்சென்ற எலி அதிலுள்ள திரியை ஏறிடச்செய்து தூண்டிய காரணத்தால் மறுமையில் மகாபலிச்சக்கிரவரத்தியாகப் பிறந்து திரிலோகாதிபதியத்தைப் பெற்றதென்பது. சிங்கங்கொன்றசெய்தி-இரணியனைக்கொன்று கோபந்தணியாதிருந்த நரசிங்கத்தை பரமசிவன் சரபமாகச்சென்று கொன்றன என்பது.

திருமாலுக்குச் சக்கரமளித்தல் முதலாகிய உன் பிரபாவங்களைப் பலகால் புகழ்ந்துரைப்பினும் எனக்கு ஒரு அமைவுண்டாத லில்லையாயினும், உன்திருவடித் தாமரையைவாழ்த்தி வணங்குவதே யெனக்குத் தொன்பது கருத்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில்கான்மணிமாலே.

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

நுச்சிற்றம்பலம்.

இ ர ண ட ர வ து

திருக்கமூமலமும்மணிக் கோவை.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

திருவளர்பவளப்பெருவரைமணந்த
மரகதவல்லிபோலொருகூற்றின்
இமயச்செல்விபிரியா துவிளங்கப்
பாய்தினைப்பரவைமீமிசைமுகிழ்த்த
அலைகதிர்ப்பரிதியாயிரந்தொகுத்த
வரன்முறைதிரியா துமலர்மிசையிருந்தெனக்
கதிர்விடுநின்முகங்காண்டொறும்காண்டொறும்
முதிராவிளமுலைமுற்றுகொழுந்தின்
திருமுகத்தாமரைசெவ்வியின்மலரின்
தையலவாணுதற்றெய்வச்சிறுபிறை
இளநிலாக்காண்டொறுமொளியொடும்புணர்ந்தநின்
செவ்வாய்க்குமுதஞ்செவ்விசெய்யநின்
செங்கைக்கமலமங்கைவனமுலை
அமிர்தகலசமமைவினேந்த
மலைமகடனாதுநயநக்குவளேநின்
பொலிவினொடுமலரமறையோர்கமூமல
நெறிநின்றுபொலியநாகர்நாடு
மீமிசைமிதந்துமீமிசையுலகம்
கீழ்முதற்றாழ்து
ஒன்றாவந்தகுன்றாவெள்ளத்
துலகமூன்றுக்குங்களைகணகி
முதலில்காலமினிதுவிறற்றிருந்துழித்
தாதையொடுவந்தவேதியச்சிறுவன்

தளர்நடைப்பருவத்துவளாபசிவருத்த
 அன்னோயோவென்றழைப்பமுன்றினு
 ஞானபோனாகத்தருளட்டிக்குழைத்த
 ஆனத்திரளையவனவயினருள
 அந்தணன்முனிந்துதந்தாரியாளென
 அவளைக்காட்டுவனப்பவாறா
 தோலுடையசெவியனென்றும்
 பீஇடுடையபெம்மானென்றும்
 கையிற்சட்டிக்காட்ட
 ஐபரீவெளிப்பட்டருளிணையாங்கே.

இ - ள். திருவளர் - அழகுவளரானின்ற, பவளப்பெருவளமணந்த-
 பெரிய பவளபலையைச்சேர்ந்த, மரகத வல்லிபோல்-பச்சைக்கொடிபோல்,
 ஒரு கூற்றில் - ஒருபாகத்தில், இமயச்செல்வி-மலைமகளாகிய உமாதேவி,
 பிரியாது விளங்க - நீங்காமல் விளங்கவும், பாய்தினைப்பரவையீயிசை -
 பாய்கின்ற அலைகளையுடைய கடல் முகட்டில், முகிழ்த்த - குவிந்த,
 அலைத்தீர் - எறியா நின்ற கிரணங்களையுடைய, பரிதி ஆயிரம் தொகு
 த்த - ஆயிரம் சூரியர்கள் தொகுக்கப்பட்ட, வரல்முறைதிரியாது -
 வரன்முறைபிறழாமல், மலர்மிசை இருந்தென - தாமரைமலர் மேலி
 ருந்தாற்போல, கதிர்விமெ நின்முகம-கிரணங்களைப் பரப்புகின்ற உன்
 திருமுகத்தை, காண்தொறும் காண்தொறும் - காணுந்தோறும் காணு
 ந்தோறும், முதிரா இளமுலை - முதிராத இளங்கொங்கைகளையுடைய, முற்
 றுக்கொழுந்தின் - முற்றத்தளிராகிய உமாதேவியின், திருமுகத்தாமரை
 செவ்வியல மலர - திருமுகமாகிய தாமரைமலர் அழகோடுமலரவும், கின்
 தையல் - உன் திருத்தேவியின், வாள்நுதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியா
 கிய, தெய்வம் சிறுபிறை - தெய்விகமாகிய சிறியபிறையின், இளநிலா -
 இளநிலவை, காண்தொறும் - காணுந்தோறும், ஒளியொடும் புணர்ந்த -
 ஒளியொடும் கூடிய, - நின் செவ்வாய் குமுதம் - உன்செவந்தவாயாகிய
 குமுதமலர், செவவிசெய்ய - அழகைச்செய்யவும், நின் செங்கைக்கமலம்
 உன் செம்மையாகிய கைத்தாமரை, மங்கை - உமாதேவியின், வனம்முலை-
 அழகியஸ்தநங்களாகிய, அமிர்தகலசம - அமுதகலசங்களை, அமை
 வின் ஏந்த - அமைவொடு தாங்கவும், மலைமகள் தனது - மலைமகளது,
 நயநக்குவளை - நேத்திரோத்பலங்கள், நிற்பொலிவினொடு மலர - உன் திரு
 மேனிப்பிரகாசத்தால் மலரவும், மறையோர்-வேதியர்கள் வாழ்கின்ற, கழு
 மலம் - திருக்கழுமலமானது, நெறி நின்றபொலிப - நன்னெறிநிலைத்து
 விளங்கவும், நாகர்நாடு - பாதலம், மிமிசைமிதந்து - மேலேகிளம்பி, மீயி

மூலமும் உரையும்.

சை உலகம்-விண்ணுலகம், கீழ்முதல் தாழ்ந்து-பாதலமுதலாகக் கீழ்போய், ஒன்றாவந்த - பொருந்தவந்த, குன்றுவெள்ளத்து-நிறைவெள்ளத்தில், உலகமூன்றுக்கும் - மூன்றுலகங்களுக்கும், களைகண் ஆகி - பற்றுக்கோடாகி, முதல் இல்காலம் - அநாதிகாலம், இனிது வீற்றிருந்துழி - இனிதுவீற்றிருந்த காலத்தில், தாதையொடுவந்த வேதியச் சிறுவன்-தந்தையோடு வந்த அந்தண்சிறுவன், தளர்நடைப்பருவத்து-தளர்நடைப்பருவத்தில், வளர்பசிவருத்த - மிக்கபசிவருத்தலால், அனனாய் ஒன்று அழைப்ப - அன்னையே ஒவென்றழைக்க, முன்னினறு - அவனுக் கெதிரின்று, ஞானபோன கத்து - ஞானாமிதத்ததுடன், அருள் - அருள் அமிர்தததையும், அட்டிக்குழழைத்த-சேர்த்துக்குழைத்த, ஆனத்திரனே-நீங்காத திரனையை, அவன்வயின் அருள - அவனிடத்துப் பிரசாதிக்க, அந்தணன் முனிந்து - வேதியன் சினந்து, தந்தாயார் என - உனக்குக் கொடுத்தவர்யாரொன்று வினவ, அப்ப - அப்பா, அவனைக்காட்டுவன்-அவனைக்காட்டுவேன், வான் ஆர்-மேன்மைநிறைந்த,தோடுடைய செவியன் என்றும்-தோடுடைய செவியன் எனவும்,பீடுடைய பெம்மான் என்றும்-பீடுடைய பெம்மான் எனவும், கையின் சுட்டிககாட்ட - கையினுஸ்கட்டிககாட்ட, ஐய-ஐயனே, ஆங்கே-அப்பொழுதே, நீ வெளிப்பட்டு அருளினை-நீ வெளிப்படத்தோன்றியருளினாய். எ - று.

இறைவனது திருமேனி பவளமலைபோலவும்,அதினொருபாகத்துக் கலந்திருக்கின்ற வுமாதேவிபச்சைப் பசுவகொடிபோலவுந் தோன்றுதலால், “திருவளர் பவளப்பெருவரை மணந்த, மரகதவல்லிபோலொரு கூற்றின், இமயச்செவ்விபிரியாது விளங்க” என்றும், ஆயிரஞ் சூரியர்போல விளங்குகின்ற இறைவரது திருமுகத்தைக் காணுந்தோறும் உமாதேவியின் திருமுகத்தாமரை மலர்தலால், “பாய்திரைப்பரவை மீமிசைமுகிழ்த்த, அலைகதிர்ப்பரிதியாயிரந்தொகுத்த, வரன்முறை திரியாது மலர் மிசையிருந்தெனக் கதிர்விடுநின்முகங்காண்டொறுங் காண்டொறும், முதிர்வின முலைமுற்றுக்கொழுந்தின்,திருமுகத்தாமரைசெவ்வியின்மலர்”என்றும்,இறைவியின் நெற்றிச்சிறுபிறையின் இனநிலவைக் காணுந்தோறும் இறைவரது செவ்வாய்க்கு முதமலர் சிறிது மலர்ந்தழகு செய்தலால், “நின்றையல் வாணுதற் றெய்வச் சிறுபிறை, இனநிலாக்காண்டொறு மொளியொடும புணர்ந்த நின் செவ்வாய்க்கு முதஞ் செவ்விசெய்ய” என்றும், இறைவரது கைத்தாமரை இறைவியின் திருத்தனமாகிய பாற்குடத்தைத் தாங்குதலால்,நின் செங்கைக்கமல மங்கைவன முலை அமிர்தகலசமமை வினேந்த” என்றும், இறைவியின் திருக்கண்கள் இறைவரது திருமேனியழகில் பதிந்திருத்தலால்,“மலைமகடனாது நயநக் குவளை நின் பொலிவினொடு மலர்” என்றும், வேதாத்ய நயம் பண்ணாத அந்தணர் திருக்கழுமலத் தில்லையாடலாலும், அகதிருப்பதி

அமமறையோர்க்கே யுரியதாதலாலும், “மறையோர் கழுமலம்” என்றும், முன்னொருகாலத்து மகாப்பிரளயத்தில், மூன்றுலகங்களுக்கும் ஆதாரமாகி மிதந்திருந்ததனால் திருத்தோணிபுரமெனப் பெயர்பெற்ற இத்திருப்பதியில் வீற்றிருத்தலால், “நாகர்நாடு மீயிசை மிதந்து, மீயிசையுலகக்கீழ் முதற்றழ்ந்து, ஒன்றாவந்த குன்றுவெள்ளத், துலக மூன்றுக்குங் களைகண்கி, முதலில் காலமினிதுவீற்றிருந்துழி” என்றும், அத்திருப்பதியில் பசியினால் வருந்தி அன்னையையழைத்த திருஞானசம்பந்தருக்கு, ஞானாமிர்தத்தை யருளொடு குழைத்தருளினதனால் “தாதையொடுவந்த வேதியச்சிறுவன், தளர் நடைப்பருவத்து வளர் பசிவருத்த, அன்னையோ வென்றழைப்ப முன்னின்று, ஞானபோன கத்தருளட்டிக்குழைத்த, ஆலத்திரனை யவன்வயினருள்” என்றும், அதைக்கண்ட அவர் தந்தை முனிந்து, இதை உனக்குக் கொடுத்தார் யாவர் என வினவ, திருஞானசம்பந்தர் அவனாக்காட்டுவேவ்வாவென்று தந்தையையழைத்துப்போய், இவர்தாமென்று கையினால் சுட்டிக் காட்டி, “தோடுடைய செவியன், எனத்தொடங்கித் திருப்பதிகம் பாடி முடித்தமையால், அந்தணன் முனிந்து தந்தார்யானென, அவனைக்காட்டு வனப்பவானார், தோடுடைய செவியனென்றும், பீடுடைய பெம்மானென்றும் கையிற்சுட்டிக்காட்ட” என்றும், காட்டின அளவில் இறைவன் வெளிப்பட்டருளினமையால் “ஐய நீ வெளிப்பட்டருளினே” என்றும் கூறினார். அந்தணன் முனிந்தமைக்குக் காரணம் இழிசாதியர் தந்தாரோவென்னும் ஐயம். ஆங்கே ஐய நீ வெளிப்பட்டருளினே என்பதற்கு, ஆங்கு, ஐயனே, நீ வெளிப்பட்டருளினே இஃது என்ன வியப்பு என்றுரைத்தலுமாம். இப்பொருட்கு ஏகாரம் வியப்பிடைச்சொல், “புற்றுமாய் மரமாய்ப்புனல் காலேயுண்டியாயண்ட வாணரும் பிறரும், வற்றியாரு நின் மலரடிக்காணார்” எனவும் “என் பெழுந்தியங்கும் யாக்கையர்” எனவும் மேலோர் கூறியபடி வருந்தியுங் காணவொண்ணாத இறைவன் இத்தளர் நடைச் சிறுவற்கு வெளிவந்தருளினமை வியப்புக்குக் காரணமாயிற்று.

திருக்கழுமலத்திறைவனே, திருஞானசம்பந்தருக்கு ஞானாமிர்தத்தை யருள்செய்தாற்போல, இச்சிறியேனுக்கும் அருள்செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்து.

இந்தத் திருப்பதிக்குத் திருப்பிரமபுரம், வேணுபுரம், திருப்புகலி, வெங்குரு, திருத்தோணிபுரம், திருப்பூதராய், திருச்சிரபுரம், திருப்புறவம், திருச்சண்பை, சீகாழி, கொச்சை, திருக்கழுமலம், எனப் பன்னிரு திருநாமங்களுண்டு.

வேண்பா.

2. அருளின்கடலடியேனன்பென்னுமாறு
பொருளின்றிரள்புகலிநாதன்-இருள்புகுதுங்
கண்டத்தானென்பானாக்காதலிததுக்கைதொழுவார்க்
கண்டத்தார்தாமாய்தற்கு.

இ - ள். அருளின்கடல் - அருளாகியகடல், அடியேன் - அடியேனது, அன்பு என்னும் ஆறு - அன்பென்னும் நதி, பொருளின் திரள் பொற்குவை, புகலிநாதன் - புகலிக்கிறைவன், இருள் புகுதம் கண்டத் தான் - இருள் தங்கிய கண்டத்தையுடையவன், என்பானா - என்பவனா காதலித்து - விரும்பி, கைதொழுவார்க்கு - கைகூப்பிவணங்குவோரது, அதற்கு - அந்தப்பெருமைக் குரியராக, அண்டத்தார் தாம் ஆர் - விண்ணுலகத்தார் தாம் யாவர், எ - று.

திருப்புகலிநாதனது அடியானாகக் கைதொழுவார்க் குண்டாகும் பெருமை தேவர்க்கு மில்லை யென்பது கருத்து. இறைவரது பேரருட் பரப்புக்கு எல்லையில்லைபாதலால், “அருளின்கடல்” என்றும், அடியாரிடத் தன் புபெருகிப்பாய்தலால் “அன்பென்னுமாறு” என்றும், “அடியார்க்குப் பொற்குவைபோலுதலால்” “பொருளின் திரள்” என்றும் கூறினார். இருள்புகுதம் கண்டத் தான் என்றது தேவரிடக் கண் தீர்க்க நஞ்சண்டு கறுத்திருத்தலை.

கலித்துறை.

3. ஆரணநான்கிற்கும்பாலவனறியத்துணிந்த
நாரணனான்முகனுக்கரியானடுவாய்கிறைந்த
பூரணனெந்தைபுகலிப்பிரான்பொழிலத்தனைக்கும்
காரணனந்தக்கரணங்கடந்தகருப்பொருளே.

இ - ள். ஆரணம் நான்கிற்கும் - நான்கு வேதங்களுக்கும், அப்பாலவன் - அப்பாற்பட்டவனும், அறியத்துணிந்த - (தன்னிலையை) உணர்நிச்சயித்த, நாரணன் நான்குமுகனுக்கு - திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும், அரியான் - அருமையானவனும், நடுவாய் நிறைந்த பூரணன் - பொதுவாகி நிறைந்த பரிபூர்ணனும், எந்தை - எந்தையும் ஆகிய, புகலிப்பிரான் - புகலிப்பதிக்கிறைவனே, பொழில் அத்தனைக்கும் - உலகங்கள் எல்லாவற்றுக்கும், காரணன் - மூலகாரணனும், அந்தக் கரணம் கடந்த கருப்பொருள் - மனத்துக் கெட்டாத பெரிய பொருளுமாயிருப்பவன். எ - று.

இறைவன் சொல்லானறியப் படாதவன் ஆதலால் “ஆரண நான்கிற்கும்பாலவன்” என்றும், பண்டு தேடிய விண்டு பிரமர்களுக்கு அரியவனாதலால், “அறியத்துணிந்த நாரணனான் முகனுக்கரியான்” என்றும், “எவ்விடத்தும் நீக்க மறநிறைந் திருப்போனாதலால், “நடுவாய் நிறைந்த பூரணன்” என்றும், உயிர்களுக்கெல்லாம் முதற்றந்தையாதலால், “எந்தை” என்றும், வேதாந்தமுதலிய இடங்களைவிட்டு அன்பர்க் கெளியனாய் இத்திருப்பதியிலெழுந்தருளியிருத்தலால், “புகலிப்பிரான்” என்றும், எல்லாவுலகங்களுக்குங்காரணன் ஆதலால், பொழிலத்தனைக்கும் காரணன்” என்

றும், மநாதிகெட்டாதவனாதலால், “அந்தக் கரணங்கடந்த” என்றும், இவ
னிற் பெரியபொருளில்லையாதலால், “கருப்பொருள்” என்றும் கூறினர்,
பிரான், உபகாரசிலன். கருமை-பெருமை. திருப்புகழ்ப் பிரானே உலககா
ரணனும் மனமுதலியவைகளுக்கு எட்டாதவனுமாயிருப்பவன் என்பது
கருத்து.

இணைத்துள்ளாசிரியப்பா.

4 கருமுகற்றொடங்கிப்பெருநாளெல்லாம்
காமம்வெகுளிகழிபெரும்பொய்யெனும்
தூய்மையில் குப்பைதொலைவின் நிக்கிடந்ததை
அரிதினகழ்த்துபோக்கிப்பொருதிறன்
மையிருணிறத்துமதமுடையடுசினத்
தைவகைக்கடாவும்யாப்பவிழ்த்தகற்றி
அன்புகொடுமெழுகியருள்விளக்கேற்றித்
துன்பவிருளைத்துறந்துமுன்புற
மெய்யெனும்விதானம்விரித்துநொய்ய
கீழ்மையிற்றொடர்ந்துகிடந்தவென்சுந்தைப்
பாழறைபுனக்குப்பள்ளியறையாக்கிச்
சுந்தைத்தாமரைச்செழுமலர்ப்பூத்தவி
செந்தைநீபிருக்கவிட்டனனிந்த
நெடுநிலவளாகமுமகெதிர்வானமும்
அடையப்பாரந்தவாதிவெள்ளத்து
நுனையெனச்சிதறியிருகடர்மிதப்ப
வரைபறித்தியங்குமாருதங்கடுப்ப
மாலும்பிரமனுமுதலியவானவர்
காலமிதுவெனக்கலங்காநின்றழி
மற்றவநய்யப் பற்றியபுணையாய்
மிகநனிமித்தபுகழினாயக
அருணனிசுரக்கும்பிரளயவிடங்கவின்
செல்வச்சிலம்புமெல்லெனமிழ்ந்
அமையாக்காட்சியிம்யக்
கொழுந்தையுமுடனேகொண்டிங்
கெழுந்தருளத்தகுமெம்பெருமானே.

இ ள். கருமுதல் தொடங்கி - கர்ப்பமுதலாய்த்தொடங்கி, பெருநாள் எல்லாம் - நெடுங்காலமெல்லாம், காமம் - அவா, வெகுளி-கோவம், கழிபெரும்பொய் - மிகுதியாகிய பெரும்பொய், என்னும் - என்று சொல்லப்படுகிற, தூய்மை இல்குட்பை - பரிசுத்த மற்ற குப்பைகள், தொலைவு இன்றி கிடந்ததை, தொலையாமற் கிடைந்ததை, அரிதின் அகழ்ந்து போக உ-வருந்திக் கினைத் தெறித்து, பொருதிறல்-பொருதற்குரிய வலியமைந்த, மை இருள் நிறத்து - மிக்ககருநிறத்தையும், மதம் - மதத்தையும், உடை - உடைய, அடுகினத்து - கொல்லும் கோவத்தோடுகூடிய, ஐவகைக் கடாவும் - ஐவகைப்பட்ட கடாக்களையும், யாப்பு அவிழ்த்து அகற்றி - கட்டவிழ்த்து நீக்கி, அன்புகொடுமெழுதி - அன்பென்னும் கோமயத்தால்மெழுதி, அருள்விளக்கு ஏற்றி - உன் திருவருளாகிய தீபத்தையேற்றி, துன்ப இருளைத்தூற்றி - துன்பமாகிய அந்தகாரத்தையோட்டி, முன்பு உற - முன்னே பொருந்த, மெய் என்னும்-சத்தியமென்கிற, விதானம் விரித்த - மேற்கட்டியை விரித்து, நொய்ய - அற்பமாகிய, கீழ்மையில் தொடர்ந்து கிடந்த-கீழானகாரியங்களிற் பற்றிக்கிடந்த, என்சிறதை - என்மனமாகிய, பாழ் அறை-பாழ் வீட்டை, உனக்குப்பள்ளி அறைஆக்கி - உனக்குச் சயநக்ருஹமாகச்செய்து, சிந்தைத்தாமனாச்செழுமலர்-இருதயமாகிய செழிய தாமமாமலராகிய, பூதவிசு - அழகிய ஆசநந்தை, எந்தை - எந்தையாகிய, நீ இருக்க - நீ வீற்றிருக்கும்படி, இட்டனன் - அமைத்தேன், இந்தநெடுநிலவளாகமும் - இந்தநெடிய நிலவுலகினும், அடுகிதர்வானமும் - இருளையழிக்கின்ற ஒளியுள்ள விண்ணுலகினும், அடையப்பரந்த - முழுதும் பரவிய, ஆதிவெள்ளத்து - பூர்வவெள்ளத்தில், நுணை எனச்சிதறி - நுணை போலசசிதறுண்டு, இருசுடர் மிதப்ப - இருசுடர்களும் மிதக்கவும், வரைபறித்து இயங்கும் - மலைகளேவோடு பிடுங்கிச் சஞ்சரிககிற, மாருதம் - சண்டமாருதம், கடுப்ப - வேகத்தைச் செய்யவும், மாலும் - திருமாலும், பிரமனும் - நான்முகனும், முதலிய - முதலாகிய, வானவர் - தேவர்கள், காலம் இது எனகலங்காரின்றுழி - எங்களைக்காக்கவேண்டுங் காலம் இது வென்று சொல்லிக் கலங்குகின்றபொழுது, அவர் உய்ய - அவர்கள் பிழைக்கும்படி, பற்றிய - பிடித்துக்கொள்ள, புணைஆய் - தெப்பமாகி, மிகநனிமிதந்த - மிகவும் மிதந்திருந்த, புகலிநாயக - புகலிப்பதிக்கிறைவனே, அருள் நனிகுரக்கும் - மிகக் அருளைச்சுரக்கின்ற, பிரளயவிடங்க - பிரளய விடங்கனே, நின்செல்வச்சிலம்பு - உன்பொற்சிலம்பு, மெல்லெனமிழற்ற - மெல்லென்றெலிக்க, அமையாகாட்சி - சேவித்தமைவு பெறாத சேவையைத்தருகின்ற, இமயக்கொழுந்தையுழ் - இமயச்செல்வியையும், உடனே கொண்டு - உடன்கொண்டு, இங்கு எடுத்தருளத்தரும் - இவ்விடத்திற் கெழுந்தருளுதல் உனக்குத்தருகியாகும், எம்பிரானே - எம் பெருமானே. எ - று.

காலம் இது என்பதற்கு யுகாலந்த கால மிது எனவுணாப்பினுமமையும், பிரளய விடங்கன் - பிரளயகாலத்து மழிபாத அழகன். கல்லிலிருக்கு முனக்கு மலரிலிருப்பது மி துசுகமா மெனக் கருதி, என்மனமாகிய தாமனாயை உனக்கிடமாயமைத்தேன், அதனிடத்துப் பிராட்டியாரோடு நீ யெழுந்தருளியிருத்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

வேண்பா.

5. மானுமழுவுந்திருமிடற்றில்வாழுமிருள்
தானும்பிறையுமேதாங்கிநிற்கும-வானவர்க்கு
வெள்ளத்தேதோன்றிக்கழுமலத்தேவீற்றிருந்தென்
உள்ளத்தேநின்றவொளி.

இ - ள். வானவர்க்கு - தேவர்கள் பொருட்டு, வெள்ளத்தே தோன்றி-முதற்பிரளயத்தின் கண்ணேயுண்டாகி, கழுமலத்தே வீற்றிருந்து - கழுமலத்தின் கண்ணே வீற்றிருந்து, என் உள்ளத்தே-என்மனத்தின் கண்ணே, நின்ற ஒளி-நின்ற ஒளியானது, மானும்-மானையும், மழுவும்-மழுவையும், திருமிடற்றில்வாழும், அழகிய கண்டத்தில் தங்கிய, இருள்தானும்- இருளையும், பிறையும் - சந்திரனையும், தாங்கிநிற்கும் - தாங்கி நில்லாநிற்கும்.

ஒளிதாங்கி நிற்கும் என இயையும். இறைவன் அடியாரிதயத்தையும் தன் திருப்பதிபோலக்கொண்டு வீற்றிருப்பவனதலால், “கழுமலத்தே வீற்றிருந்தென் உள்ளத்தே நின்றவொளி” என்றார். “சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்து மென்சிற்தை யுள்ளும் உறைவான்” என்றார் திருவாதவூரடிகளும். திருக்கழுமலத்திறைவன் மான்முதலிய வற்றோடு எனக்கு காட்சித்தந்தருளினான் என்பது கருத்து.

கட்டளைக்கலித்துறை.

6. ஒளிவந்தவாபொய்மனத்திருணிங்கவென்னுள்ளவெள்ளம்
தெளிவந்தவாவந்துதித்தவாசிந்தியாததொரு
களிவந்தவாவன்புகைவந்தவாகடைசாரமையத்
தெளிவந்தவாநங்கழுமலவாணர்தம்மின்னருளே.

இ - ள். நங்கழுமலவாணர்தம் இன் அருள் - நங்கழுமலவாணரது இனிய அருளானது, பொய்மனத்திருள் நீங்க - பொய்யாகிய மனவிருள் நீங்கும்படி, ஒளிவந்த ஆறு-பிரகாசித்தவாறென்னை, என் உள்ளவெள்ளம்-என்மனமாகிய நீர், தெளிவந்த ஆறு-தெளிவடைந்த வாறென்னை, வந்து தித்தித்தஆறு-வந்து இனித்தவாறென்னை, சிந்தியாதது ஒருகளிவந்தஆறு-நினைக்கப்படாததோர் மகிழ்ச்சியுண்டானவாறென்னை, அன்புகைவந்த ஆறு-

அன்பின் பயன்கைகூடிய வாறென்னை, கடை சார் அமையத்து-அவனது திருவாயிலிற் சேருஞ் சமயத்தில், எளிவந்தஆறு - எளிதிற்கிடைத்தவாறென்னை. எ - று.

திருக்கழுமலத்திறைவன், அடியேன் தன் திருவாயிலின் முகப்பைக் கடவாமுன்னமே எனக்கு எளிதிற்காட்சித்தருளினுனென்பது கருத்து.

ஒளிவந்தவா என்பதற்கு ரூரியனாகித்தவாறு எனவுரைப்பினுமமையும். இறைவனருள் தோன்றுதலும் முன்புகலங்கிக் கிடந்தமனம், தெளிவடைந்ததாதலால், “என்னுள்ளவெள்ளம் தெளிவந்தவா” என்றும், மனத்திருள் நீங்கிற்றதலால், “பொய்மனத்திருணீங்க” ஒளிவந்தவா என்றும், மனத்துக்கினிதாயிருத்தலால், “வந்துதித்தித்தவா” என்றும், “முன்னொரு காலத்துங் கண்டறியாத பெருமகிழ்ச்சியுண்டாயிற்றதலால்” “சிந்தியாத தொருகளிவந்தவா” என்றும், “அன்புசெய்ததற்குப் பயன் கைகூடிற்றதலால்” “அன்புகைவந்தவா” என்றும் கூறினா.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

7. அருள்பழுத்தளிந்தகருணை வான்கனி
ஆராவின் பத்தீராக்காதல்
அடியவர்க்கமிர் தவாரிடுநிலை
மாடக்கோபுரத்தாடகக்குடமி
மழைவயிறுகிழிக்குங்கழுமலவாணரின
வழுவாக்காட்சிமுதிராவிளமுலைப
பாவையுடனிருந்தபரமயோகி
யானொன்றுணர்த்துவனெந்தைமேனாள்
ஆகிலலோகமுமனந்தயோனியும்
நிகிலமுந்தோன்றநீகினைந்தநாடொடங்கி
எனைப்பலயோனியுநினைப்பரும்பேதத்
தியாரும்யாவையுமெனக்குத்தறித்தறித்
தாயராகியுந்ததையராகியும்
வந்திலாதவரில்லையானவர்
தந்தையராகியுந்தாயராகியும்
வந்திராததுமில்லைமுந்து
பிறவாரிலனுமில்லைவவயினை
இறவாரிலனுமில்லைபிறிதில
எனைத்தினாவுயிர்களுமில்லையானவை -

தமைத்தினுதொழிந்ததுமில்லையனேத்தே
காலமுஞ்சென்றதியானிதன்மேலினி
இளைக்குமாவிலனெநாயேன்
அநதாச்சோநின்னஞ்ஞெத்துநவினும்
தந்திரம்பயின்றதுமில்லனேதந்திரம்
பயின்றவாப்பயின்றதுமில்லையாயினும்
இயன்றதோர்பொழுதினிட்டதுமலராச்
சொன்னதுமந்திரமாகவென்னையும்
இடர்ப்பிறப்பிறப்பெனுமினணின
கடற்படாவகைகாத்தனின்கடனே.

இ - ளா. அருள் - அருளென்னும் மரத்தில், பழுத்து அளித்த-பழுத்துக் கணிந்த, கருணைவான்-கருணையென்ற மேன்மையாகிய கணியே, ஆரா இன்பம் - வெறுக்காத இன்பத்தைக்கொடுக்கிற, தீரக்காதல் - நீங்காவிருப்பமுள்ள, அடியார்க்கு - அடியார்களுக்கும், அபிதவாரி - அமுதசாகரமே, நெடு நிலையாடம் கோபுரத்து - நெடிய நிலைகளையுடைய மாளிகைகளின் கோபுரத்தின் மேலுள்ள, ஆடகங்குமி - பொற்சிகரங்கள், பழவயிறு கிழிக்கு - மேகத்தின் வயிற்றைக் கிழியாக்கிற, கழுமலவாண - கழுமலவாணனே, நின்புலவர்க்காட்சி-உன் தவறாத சேவையால், முதிரா இளமுலை - முதிராத இளமுலையையுடைய, பாவையுடன் இருந்த-உமாதேவியோடு கூடியிருந்த, பரமயோகி - மேலானயோகியே, யான் ஒன்று உரைத்துவன் - நான் ஒன்றை விண்ணப்பம் பண்ணுகிறேன் (என்னெனின்) எந்தை - எந்தையே, மேல் நாள் - முன்னாலில், அசிலலோகமும் - எல்லாவுலகங்களும், அனந்த யோனியும் - முடிவற்ற யோனிபேதங்களும், நிகிலமும் - மற்றெல்லாப் பொருள்களும், தோன்ற - உண்டாகும்படி, நீ நினைந்த நாள் தொடங்கி - நீ சங்கற்பித்த நாள் தொடங்கி, வினைப்பலயோனியும் - மற்றைய பலயோனிகளும், நினைப்பரும் பேதத்து-நினைத்தற் கரிதாயிய வேறுபாடுள்ள, யாவரும் - எல்லாரும், யாவையும் - எல்லாப்பொருள்களும், எனக்குத் தனித் தனி - எனக்குப் பிரத்தியேசப் பிரத்தியேகமாய், தாயர் ஆகியும் - தாய்மாராகியும், தந்தையர் ஆகியும் - தந்தைமார் ஆகியும், வந்திலாதவர் இல்லை - வராதவர்கள் இல்லை, யான் - நான், அவர்தந்தையர் ஆகியும் - அவர் தந்தைமாராகியும், தாயர் ஆகியும் - தாய்மாராகியும், வந்திராததும் இல்லை - வந்திராததும் இல்லை, முந்து - முன்பு, பிறவாநிலனும் இல்லை - பிறவாத பூதியும் இல்லை, அவ்வயின்-அவ்விடத்து, இறவாநிலனும் இல்லை - இறவாத பூதியும் இல்லை, பிறிதில் - வேறுபிரதான, என்னைத்தின்ன-என்னைத்தின்னத, உயிரகளும் இல்லை,

செவாகநுமில்லே, யான்-நான், அவைவதம்மை-அவைகளை, தின்னாது ஒழிந்த துமில்லே - தின்னாது விட்டதுமில்லே, அனைத்தே - அவ்வளவே, காலமும் சென்றது - காலமுங்கழிந்தது, யான் - நான், இதன்மேல் இனி - இனிமேல், இளைக்கும் ஆறு இலன் - இளைக்கும் வகையில்தான், நாயேன் அடியேன், அந்தரச்சோதி - சிதாகாயத்தில் விளங்கு மொளியே, நின் அஞ்சு எழுத்து நவிலும் - உண்ணைந்தெழுந்தை யுச்சரிக்கின்ற, தந்திரம் பயின்றதும் இலன் - உபாயத்தைப் பயின்றதும் இல்லேன், தந்திரம் பயின்ற வர்ப்பயின்றதும் இல்லேன், உபாயம் பயின்றவர்களைப் பயின்றதும் இல்லேன், ஆயினும் - ஆறலும், இயன்றது ஓர்பொழுதின் - இயன்றதாகிய ஒருகாலத்தில், இட்டது - அருச்சித்ததை, மலர் ஆ - மலர்களாகவும், சொன்னது மந்திரம் ஆக - நான் சொன்னதை மந்திரங்களாகவும் (கொண்டு), என்னையும்-அடியேனையும், இடர் - துன்பத்தை விளைக்கின்ற, பிறப்பு இறப்பு என்னும் இரண்டின் கடல் படாவகை - பிறப்பு இறப்பு என்னும் இரண்டாகிய கடலின் கண் அகப்படாதவகை, காத்தல் - காப்பாற்றுதல், நின்கடன் - உன் கடன்மையாகும். எ - று.

திருக்கமூலவாணனே, நான் பிறந்த பிறவிகளுக்கோ றொல்லையிலே. இனியாயினும், நான்முன்னொருகாலத் தருச்சித்த மலர்களையே இப்பொழுதருச்சித்த மலர்களாகவும், நான் சொன்னதையே மந்திரமாகவும் திருவுளம் பற்றி எண்ணப்பிறப்பிறப் பென்னும் பெருங்கடலினின்று எடுத்து முத்திக்கையிலேற்றிக் காத்தருளுதல் உன் கடன் என்பது கருத்து.

வேண்பா.

8 கடலானகாமத்தேகா முழுவா துன்பம்
அடலா முபாயமறியா - உடலாம்
முழுமலத்தையோர்கிலார் முக்கட்பெருமான்
கழுமலத்தைக்கைதொழாதார்.

இ - ன் முக்கண்பெருமான் - முக்கட்பிரானது, கழுமலத்தை-திருக்கமூல மென்னுந்திருப்பதியை, கை தொழாதார் - கை கூப்பிணங்காதவர்கள், கடலான காமத்தே-காமக்கடலின் கண்ணே, கால் தாழ்வார்-காலாழ்வார்கள், துன்பம் அடல் ஆம் - துன்பத்தை வெல்லலாம் யடியான, உபாயம் - உபாயத்தையும், அறியார் - உணர்ரீர்கள், உடல் ஆம் - உடம்பாகிய, முழுமலத்தை - முழுமலக் கூட்டினது நிலைமையையும், ஓர்கிலார்-ஆராய்ந்தறியார்கள். எ - று.

இறைவனது திருப்பதியாகிய திருக்கமூலத்தைக் கைதொழாதவர்க்கு, காமமும் அதனுண்டாகுந் துன்பமும் அவைகட்கேதுவாகிய பிறவியும் ஒழியாவென்பது கருத்து.

கட்டளைக்கலித்துறை.

9. தொழுவாளிவள்வளைதோற்பாளிவளிடர்க்கேயலர்கொண்
டெழுவாளெழுநின்றதென்செயவோவென்மனந்திருந்துங்
கழுவாமணியைக்கழுமலவாணனைக்கையினிற்கொள்
மழுவாளனைக்கண்மெந்ததென்றலோர்வசையில்லையே.

இ - ள். இவள் - இந்தப்பெண்ணைவள், தொழுவாள் - வணங்கு
வாள், வளைதோற்பாள் - வளையலையிழப்பாள், இவள் - இவள், இடர்க்கே -
துன்பத்தின் பொருட்டே, அலர் கொண்டு எழுவாள் - பழிமொழியைக்
கொண்டுஎழுவாள், எழுநின்றது - இப்படியிவள் எழாநிற்பது, என்செய்
யவோ - என்செய்தற்கோ (அறியோம்), என்மனம் திருந்தும் - என்மனம்
திருந்துதற் கேதுவாகிய, கழுவாமணியை - கழுவாதமுழுமணியை, கழும
லவாணனை-சழுமலப்பதியில் வாழ்பவனை, கையினில் கொள்மழுவாளனை-
கையிற் கொண்டிருக்கிற மழுவுடையவனை, கண்மெந்தது என்றால்-கண்டு
(அதனால்) இத்தகை இவளுக்கு வந்ததென்றால், ஓர்வசையில்லை - ஒரு
நிந்தையில்லை. எ - று.

இது தலைமகனது திருவுரு முதலியவைகளைக் காணாமல் கேள்விமாத்
திரத்தால் மையல்கொண்ட தலைமகனது நிலைமையைக் கண்ட தோழி
தாயர்முதலியோர் கூறுவதாகக் கூறுவது. இவள் தொழுதல் முதலிய வற்
றை இறைவனைக் கண்டு செய்வளாயின் ஒரு வசையாயிரா தென்பது
கருத்து.

“தொழுந்துதிகைக்குப்புகலூனொதுவெனுஞ்சொன்னவப்போ
தெழுந்துதிகைக்குறித்தெங்கள்பிரானென்னுமீசனென்னும்
விழுந்துதிகைக்குன்றமொன்றிறித்தோனென்னும்பெண்ணெருப்பின்
கொழுந்துதிகைக்குப்பகல்போனதென்னுமென்கோமளமே”

என்றார் பிறரும்.

குணைக்குறளாசிரியப்பா.

10. வசையில்காட்சியிசைநனிவிளங்க

வேறுவேறுபெயரினா நின்றியன்ற
மையறுசிறப்பிற்றெய்வத்தன்மைப்
புகலிராயகவிகல்விடைப்பாக
அமைநாண்மென்றோளுமையாள்கொழந
சூன்றுசூனிவித்துவன்றோளவுணர்
மூவெயிலெரித்தசேவகத்தேவ

மூலமும் உரையும்.

இளமில்லா முகிழ்க்கும்வளர்சடைக்கடவுணின்
 நெற்றியிற்சிறந்தவொற்றைநாட்டத்துக்
 காமனைவிழித்தமாமுதுதலைவ
 வானவரறியாவாதியானே
 கல்லாவுளத்திற்புல்லறிவுதொடர
 மறந்துநோக்கும்வெறுந்தணனூட்டத்துக்
 காண்டொறுங்காண்டொறுமெல்லாமியாணை...
 யாயினும்பிறவுமென்னதும்பிறதும்
 ஆவனபலவுமழிவனபலவும்
 போவதும்வருவதுநிகழ்வதுமாகித்
 தெண்ணிர்ஞாலத்துத்திரண்டமணலினும்
 எண்ணில்கோடியெனைப்பலவாகி
 இல்லனவுளவாயுள்ளனகாணாப்
 பன்னாளிருள்வயிற்பட்டேனன்னதும்
 அன்னதாதலினடுக்குமதென்னெனின்
 கட்டிலன்றெரியாதுகொட்புறுமொருவற்குக்
 குழிவழியாகிவழிகுழியாகி
 ஒழிவின்றொன்றினொன்றுதமொறி
 வந்தாற்போலவந்ததெந்தைநின்
 திருவளர்நாட்டக்கருணையிற்பெறலும்
 யாவையுமெனக்குப்பொய்யெனத்தோன்றி
 மேவருளேமெய்யெனத்தோன்றினை
 ஓவியப்புலவன்சாயல்பெறவெழுதிய
 சிற்பவிகற்பமெல்லாமொன்றில்
 தவிராதுதடவினர்தமக்குச்
 சுவராய்த்தோன்றுந்துணிவுபோன்றனவே.

இ - ள். வசை இல்காட்சி - சூற்ற மகிழ் சேவையின், இசை - கீர்த்தியானது, நனிவிளங்க - மிகவும் விளங்க, முன்னாள் நிகழ்ந்த - முற்காலத்து நடந்த, பன்னீர் உகத்து - பன்னிரண்டு யுகங்களில், வேறு வேறு பெயரின் - வெவ்வேறு பெயர்களால், ஊறு இன்றி இயன்ற - இடையுறியின்றியிருந்த, மை அறு சிறப்பின் - சூற்றமற்ற சிறப்பமைந்த, தெய்வத்தன்மை - தெய்வத்தன்மையுள்ள, புகலிநாயக - புகலிக்கிறைவனே, இகல்-

யலியுள்ள, வடைப்பாக - இடப்பவாகநே, அமைநான் - முங்கிலும் நாணு
 ம்படியான, மெல்கோள் - மெல்லிய தோள்களையுடைய, உமையாள் -
 உமாதேவிக்கு, கொழு - நாய்களை, குன்று - மேருமலையை, குனிவித்
 து - வளைவித்து, வலதோள் - வலிய தோள்களையுடைய, அவுணர்-அவு
 ணர்களுடைய, புன்று எயில் எரித்த - மும்மதிலையெரித்து நீரூக்கிய, சே
 வகத்தேவ - வீரதன்மையுள்ள தேவனே, இளநிலாமுகிழ்க்கும் - இளம்
 பிறையடங்குகின்ற, வளர்ச்சடைக்கடவுள் - நீண்டசடையையுடைய கட
 வுளே, நின்றெற்றியில் சிறத்த-உன்றெற்றியில் மிககொளிக்கின்ற, ஒற்றை
 நாட்டத்து - ஒற்றைக்கண்ணினால், காமனை விழித்த - காமனைவிழித்தெரி
 த்த, மாமுது தலைவ - மிகப்பெருந்தலைவனே, வானவர் அறியா - தேவர்
 களாலும் அறியப்படாத, ஆதியானே-முதன்மையுடையானே, கல்லாவன்
 ளத்தில் - கல்லாமனத்தில், புல்லறிவுதொடர - அற்பவுணர்வுதொடர்த
 லால், மறந்து நோக்கு - மறந்து நோக்குகின்ற, வெறும் - வெறுமையா
 கிய, தண்டாட்டத்து - குளிர்ந்தபார்வையால், காண்தொறும் காண்தொ
 றும் எல்லாம் - பலக ல் காணுமிடங்களிலெல்லாம், யாண்டை ஆயினும் -
 எவ்விடத்திலாயினும், பிறவும் - பிறபொருள்களும், என்னதும் பிறர
 தும் - என்னதும் பிறரதுமே, ஆவனபலவும் - உண்டாவன பலவும், அழி
 வனபலவும் - அழிவனபலவும், போவதும் வருவதும் நிகழ்வதும் ஆகி -
 இறப்பதும் எதிராவதும் நிகழ்வதும் ஆகி, தென் நீளூலத்து - தெளிந்த
 நீளையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்தின்கண், திரண்டமணவினும் -
 ஒருங்கு கூடிய மணவினும், என் இல் கோடி - அளவற்றகோடிகளும்,
 எனைப்பல ஆகி - மற்றும்பலவாகி, இல்லன உள ஆய்-இல்லாதனவுள்ளன
 வாய், உள்ளனகாணு - உள்ளனகாணப்பெறாமல், பனனாள்-பலநாள், இரு
 ள்வயின்பட்டேன் - அஞ்ஞான விருளில் அகப்பட்டிருந்தேன், அன்ன
 தும் - அவ்விருளும், அன்னது ஆரவின் - அத்தன்மைத்தேயாதலால்,
 அடுக்குமது என் எனின் - செய்யவடுப்ப தென்னையோ என்றால், கண்பு
 லன் தெரியாது - கண்ணைய புலன் தெரியாமல், கொட்பு உறும் ஒரு
 வந்த - சுழல்கின்ற ஒருவனுக்கு, குழிவழி ஆகி - குழியே வழியாகி, வழி
 குழியாகி - வழியே குழியாகி, ஒழிவு இன்று - ஒழிவில்லாமல், ஒன்றின்
 ஒன்று - ஒன்றைப்போலவே றொன்று, தமொறிவந்தாற்போல - தமொறி
 வந்ததுபோல, வந்தது - வந்தது, எந்தை நின் - எந்தையாகிய உனது, கரு
 ணையின் - கருணையால், திருவருள் நாட்டப் பெறலும் - திருவருளையென
 னிடத்துப்பதிக்கப் பெற்றவனவில், யாவையும் - எல்லாம், எனக்குப்
 பொய்யெனத்தோன்றி - எனக்குப் பொய்யாய்க்காணப்பட்டு, மேவு அரு
 நீயே - பொருந்தற்கரிய நீ யொருவனுமே, மெய் எனத்தோன்றினை -
 மெய்ப்பொருளாகக் காணப்பட்டனை, ஓவியப்புலவன் - சித்திரித்தற் புல
 மையுள்ளவன், சாயல் பெறஎழுதிய - சாயையாக வெழுதின, சிப்பவிகந்

பம் எல்லாம்-எத்பவேறுபாடுகளெல்லாம், ஒன்றில-ஒன்றினிடத்து, தவி
ராது - நிங்காமல், தடவினர் தாக்கு - தடவினவர்களுக்கு, சுவர் ஆய்த்
தோன்றும் - சுவராகவேகாணப்படுமென்ற, துணிவு போன்றன - நிச்சயம்
போன்றன. எ - று.

இருக்கமுடவானானே, உத்திருவருளுக்கத்தல் இரப்பிரபஞ்ச
மெல்லாம் தித்திரவுருவம் போலப் பொய்யாகவுடல் பொருகனே மெய்
யாகவுடல் எனக்குத் தோன்ற நின்று தென்பது சருவது

வேட்பா.

11. எனவேபெழுந்தாளென்செய்கிற்பாளினியை

வினவேறுதாட்டுதொன்னு--மினவேகப்

பாம்புகலியாகிரும்பன்னாச்சடைமுடியம்

பும்புகலியானிதழிப்போது.

௫ - ளா. இனம் - கூட்டமாகிய, வேகம்-வேகத்தையுடைய, பாம்பு-
சாப்பம், கலியா - இரைந்து, நிரும் - நிரித்தந்திடமாகிய, பன்னா - புகழ்
ந்தளவிடப்படாத, சடைமுடி - சடைமுடியையுடைய, நம் - நமது, பும்
புகலியான் - திருப்புகலிப்படுவையுடையானது, இதழிப்போது - கொன்
றைமலர், எனவே - என்று சொல்லவே, எழுந்தான் - எழுந்தனள், என்
செய்கிற்பாள் - என்செய்வவல்லளாவள், இன்னம்-இன்னமும், சின ஏறு
காட்டுதிர் - கோவத்தையுடைய இடபத்தைக் காட்டிநிற்கி, என்னும்-
என்று சொல்லாநிற்பள். எ - று.

இது தலைமகனது பவனியைக்கண்டு வருந்துதலாகனது நிலைமை
யைத் தோழிமுதலானோர் கண்டிரங்கிக் கூறுவது காணுவது இறைவ
னது இடபவாகநச் சேவையைக்கண்டு மோதித்து, அவனது கொன்றை
மலர் மாலையை விரும்பிக் கிடந்தான், இவனது துன்பத்தனியுமெனக்
கருதிக்கொன்றை மலர் என்றும்,என்றவளவில தெளிந்தெழுந்து கொன்
றைமலர் மலை கிடங்கப்பெறுமையால், மலை கொண்கொண்ட இன்ன
மும் அவனது இடபத்தைக் காட்டா நின்றா, என்னுடைய மனவாநின்
றான், யாமென்செய்வல்லோம், இவன் தான் என்செய்வல்லா, இவ்வ
னது திருவருளுண்டாகினன்றி மெடத்து என்பது சருவது.

கட்டளைககலித்துறை.

12. போதும்பெருவிடிந்பச்சிலையுண்டுபுன லுண்டெங்கும்
ஏதும்பெருவிடினெஞ்சுண்டின்றேயிணையாகச்செப்பும்
சூதும்பெருமுலைப்பங்கர்தென்றோணிபுரோசர்வண்டின்
தாதும்பெருதவடித்தாமனாசென்றிசார்வதற்கே.

இ - ள். செப்பும் - பொற்செப்பும், சூதும்-சொக்கட்டான் காயும், இணையாகப்பெரு - உவமையாகப்பெருத, முலை - தனங்களையுடைய உமாதேவியை, பங்கர் - நுருபாகத்திலுடையவர், தென்தோணிபுரோசர் - தென்தோணிபுரத்துக் கிறைவர், வண்டு இந்தாதும் பெருத-வண்டானது இனியதாதும் பெறவொண்ணாத, அடித்தாமனா-பாததாமனையை, இன்றே-இப்பொழுதே, சென்றுசார்வதற்கு - போய் அடைதற்கு, போதும் பெருவிடின் - புஷ்பத்தையும் பெருவிட்டால், பச்சிலை உண்டு - பச்சிலைகளுண்டு, எங்கும் புனல் உண்டு - எவ்விடத்தும் நீ நண்டு, ஏதும் - இவற்றுள் ஒன்றாயினும், பெருவிடின்-கிடையாவிட்டால், நெஞ்சு உண்டு-என்மன முண்டு. ஏ-று.

திருக்கழுமலவாணனது திருவடியடைவதற்கு, மலர்முதலியவை கிடையாவிடின், என்மனமேயமையும், அதனையே பூசனைக் குரிய எல்லாப் பொருள்களாகப் பாவித்து மாந்தமாகப் பூசிப்பேனென்பது கருத்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுமல - மும்மணிக்கோவை.

முற்றிற்று.

உ
கணபதிதுணை.
மூன்றாவது
திருவிடைமருதூர்
மு ம் ம ணி க் கோ வை வ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இணைக்துறளாசிரியப்பா.

தெய்வத்தாமரைச்செவ்விதின் மலர்ந்து
வாடாப்புதுமலர்த்தோடெனச்சிவந்து
சிலம்புங்கழலுமலம்பப்புணந்து
கூற்றினுற்றன்மாற்றிப்போற்றாது
வலம்புரிநெடுமாலேனமாய்நிலம்புக்
காற்றலினகழத்தோற்றாதுநிமிர்ந்து
பத்தியடியவர் பச்சிலையிடினு

திகழ்துளதொருபாற்றிருவடியகஞ்சேந்து
மறுவில்கற்பகத்துறுதளிர்வாங்கி
நெய்யிற்றேரூய்த்தசெவ்வித்தாகி
நூபுரங்கிடப்பினுநொந்துதேவர்
மடவரன் மகளிர்வணங்குபுவீழ்த்த
சின்னப்பன்மலர் தீண்டிடச்சிவந்து
பஞ்சியுமணிச்சமுமெஞ்சவெஞ்சாத்
திருவொடும்பொலியுமொருபாற்றிருவடி
நீலப்புள்ளிவாளுகிர்வேங்கைத்
தோலின்கலிங்கமேல்விரித்தசைத்து
நச்செயிற்றரவக்கச்சையாப்புறுத்துப்
பொலிந்துளதொருபாற்றிருவிடையிலங்கொளி
யரத்தவாடைவிரித்துமீதுமீதி
யிரங்குமணிமேகலையொருங்குடன்சாத்திய
மருங்கிற்றுகுமொருபாற்றிருவிடை
செங்கணரவும்பைங்கணுமையுங்

கேழற்கோடும்வீழ்திழைளக்கு
 நுடங்குநூலுமிடங்கொண்டுபுனைந்து
 தவளநீறணிந்ததேர்ப்பவளவெற்பென்ன
 வொளியுடன் நிகழுமொருபாலாகம்
 வாரும்வடமுமேற்பெறப்புனைந்து
 செஞ்சாந்தணிந்துகுங்குமமெழுதிப்
 பொற்றாமனையின் முற்றமுகிழென
 வுலகேழீன்றுநிலையிற்றளரா
 முலையுடன்பொலியுமொருபாலாக
 மயில்வாயரவம்வயின்வயினணிந்து
 மூவிலேவேலும்பூவாய்மழுவுந்
 தமருகப்பறையுமமர்தரத்தாங்கிச்
 சிறந்துளதொருபாற்றிருக்காஞ்செறிந்த
 சூடகம்விளங்கியவாடகக்கழங்குட
 னொம்மென்பந்துமம்மென்கிளையுந்
 தரித்தேதிகழுமொருபாற்றிருக்கா
 மிரவியுமெரியும்விரவியவெம்மையி
 னொருபால்விளங்குந்திருநெடுநாட்ட
 நவ்விமானின்செவ்வித்தாகிப்
 பாலிற்கிடந்தலைம்போன்று
 குண்டிளர்க்குவனையிற்குளிர்துஹம்பயின்
 றெம்மனோர்க்கடுத்தமம்மர்க்கிரங்கி
 யுலகேழ்புரக்குமொருபாளுட்ட
 நொச்சிப்பூவும்பச்சைமத்தமுங்
 கொன்றைப்போதுமென்றுணர்த்தும்பையுங்
 கங்கையாறும்பைங்கட்டலையு
 மரவுமதியமும்விரவித்தொடுத்தூச்
 சூடாமாலேசூடிப்பிடுகெழு
 நெருப்பிற்றிரித்தனையவுருக்கிளர்சடிமொடு
 நான்முகங்கரந்தபானிறவன்னங்
 காணாவண்ணங்கருந்தையுங்கடந்து
 சேணிகந்துளதேயொருபாற்றிருமுடி
 பேணிய

கடவுட்கற்பின்மடவரன் மகளிர்
 கற்பகவனத்துப்பொற்பூவாங்கிக்
 கைவைத்துப்புனைந்ததெய்வமாலே
 நீலக்குழன்மிசைவளைஇமேணிவந்து
 வண்டுந்தேனுங்கண்டுபுதினைப்பத்
 திருவுடன்பொலியுமொருபாற்றிருமுடி.
 யினையவண்ணத்துநினைவருங்காட்சி
 விருவயினுருவுமொருவயிற்றுகி
 வலப்பாடைட்டமிடப்பானோக்க
 வாணுதல்பாகராணுதல்செய்ய
 வலப்பாற்றிருக்காமிடப்பால்வனமுலை
 தைவந்துவருடமெய்ம்மயிர்பொடித்தாங்
 குலகமேழும்பன்முறையீன்று
 மருதிடங்கொண்டவொருதனிக்கடவுணின்
 றிருவடிபரவுதும்யாமெனெனொ
 ளிறந்தும்பிறத்துமிளைத்தனமறந்துஞ்
 சிறைக்கருப்பாசயஞ்சேரா
 மறித்தும்புகாஅவாழ்வுபெறற்பொருட்டே;

இ - ள். தெய்வத்தாமரை - தெய்விகமான தாமரைமலரின், செவ்
 விதின் - அழகுபோல, மலர்ந்து - விகசித்து, வாடா - வாடாத, புதுமலர்-
 புதியமலரின், தோடு என - இதழ்போல, சிவந்து - செவப்பாகி, சிவம்பும்-
 நூபுரத்தையும், சூழலும் - வீரகண்டையையும், அலம்பப்படுகின்ற - ஒலிக்
 கும்படிதரித்து, கூற்றின் ஆற்றல் மாற்றி-யமனதுவெற்றியை மாறுபடுத்தி,
 போற்றாது - வணங்காமல், வலம்புரிநெடுமால் - பாஞ்சஜன்யத்தையுடைய
 திருமால், ஏனம் ஆய்-வராஹாவதாரங்கொண்டு, நிலம்புக்கு - மண்ணிற்
 புகுந்து, ஆற்றலின் - தனது சாமர்த்தியத்தால், அகழ - தோண்ட, தோற்
 ருது - (அவனுக்குக்) காணப்படாமல், நிமிர்ந்து - நெடுகி, பத்தி அடிய
 வர் - பத்தியையுடைய அடியார்கள், பச்சிலையினும் - பச்சிலைடைக்
 கின்ளியர்ச்சித்தாலும், முத்திகொடுத்து - (அவர்களுக்கு) மோகூத்தைக்
 கொடுத்து, முன்னின்றருளி-(அவர்களுக்குப்) பிரத்தியக்ஷமாய் நின்றருளி,
 ஒரு பால்கிருவடிதிகழ்த்துளது-ஒருபக்கத்துத் திருவடி விளங்காநின்றது,
 அகம் சேத்து - உள்ளிடம்செவந்து, மறுஇல்-குற்றமில்லாத, கற்பகத்து -
 கற்பகவிருஷத்தின், உறுதலிர்வாங்கி - மிக்கதளிளையெடுத்து, நெய்யில்
 தோய்த்த - நெய்யில் நனைத்த, செவ்வித்தாகி - அழகுடைத்தாகி, நூபுரம்

கிடப்பினும் - சிலம்புகிடந்தாலும், நொந்து - நோவடைந்து, தேவர் - தேவர்களுடைய, மடவரல்மகளிர்-இளமைபொருந்திய பெண்கள், வணங்குபு-பணிந்து, வீழ்த்த - அருச்சித்த, சின்னம் - பராகத்தையுடைய, பல்மலர் - பலமலர்கள், நீண்டிட - படுதலால், சிவந்து - செவந்து, பஞ்சியும்-பஞ்சம், அணிச்சமும் - அணிச்சப்பூவும், எஞ்ச - தாழ்வடைய, எஞ்சா - குறையாத, திருவொடும் - அழகுடனே, ஒருபால் திருவடி - ஒருபக்கத்துத்திருவடி, பொலியும் - விளங்காநிற்கும், நீலப்புள்ளி - நீலநிறப்புள்ளிகளையும், வாள் உகிர் - ஒளியுள்ள நகங்களைமுமுடைய, வேங்கைத்தோலின் - புவித்தோலாகிய, கலிங்கம் - வஸ்திரத்தை, மேல்விரித்து - மேலே பரப்பி, அசைத்து-கட்டி, நச்சு எயிறு-நஞ்சுள்ள பற்களையுடைய, அரவக்கச்சை - பாம்பாகியகச்சையை, யாப்புறுத்து - கட்டி, ஒருபால் திருவிடை - ஒருபக்கத்து இடையானது, பொலிந்துளது - பிரகாசியாநின்றது, இலங்கு ஒளி - விளங்குகின்ற ஒளியுள்ள, அரத்தஆடை - செவந்த ஆடையை, விரித்து - பரப்பி, மீது உநீதி - மேலேதரித்து, இரங்கும் - சத்தியாநின்ற, மணி - மணிகள்பொதித்த, மேகலை-மேகலைபை, ஒருங்கு உடன் சாத்திய - ஒரமிக்கத்தரித்த, மருங்கிற்று ஆகும்-பக்கத்தையுடையதாகும், ஒருபால் திருவிடை - ஒருபக்கத்து இடை, செங்கண் அரவும் செவந்த கண்களையுடைய பாம்பும், பைங்கண் ஆமையும் - பசுமையாகிய கண்களையுடைய ஆமையும், கேழல்கோடும்-பன்றிக்கொம்பும், வீழ்-சிந்திய, திரள் - திரண்ட, அக்கும் - சங்குமணியும், நூடங்கும் நூலும் - அசையாநின்ற முப்புரிநூலும், இடம்கொண்டு புனைந்து-இடப்பக்கத்திற்றரித்து, தவள நிறு அணித்தது-வெண்பொடியை யணித்ததாகிய, ஒப்பவளவெற்பு என்ன-ஒருபவளமலைபோல, ஒளியுடன் திகழும் - ஒளியோடுகிழவிளங்கும், ஒருபால் ஆகம்-ஒருபக்கத்துத்திருமேனி, வாரும்-கச்சு, வடமும்-முத்துமலைகளும், ஏர்பெறப்புனைந்து - அழகுண்டாகத்தரித்து, செஞ்சாந்து அணித்து - செஞ்சந்தனம் பூசப்பெற்று, குங்குமம் எழுதி-குங்குமக்கோலம் எழுதப்பெற்று, பொன்தாமனாயின் - பொற்றாமனாயினது, முற்ற-முதிராத, முகிழ் என-அரும்புபோல, உலகுஏழ் ஈன்றும்-ஏழலகங்கங்களைப் பெற்றும், நிலையிற் றளரா - இறுமாந்த நிலையினின்றும்சாயாத, முலையுடன் - தனத்தோடு, ஒருபால் ஆகம் - ஒருபக்கத்துத் திருமேனி, பொலியும் - விளங்காநிற்கும், அயில்வாய் அரவம் - அழகுபெற்ற பாம்புகளை, வயின் வயின் அணிந்து-இடமிடந்தோறுமணிந்து, மூலிலைவேலும் - மூன்றிலைகளையுடைய வேலையும், பூவாய்மடூவும்-அழகுவாய்த்த மடூவையும், தமருகப்பறையும்- தமருகவாத்கியத்தையும், அமர்தரத்தாங்கி - அமையும்படியேந்தி, ஒருபால் திருக்கரம் - ஒருபக்கத்துத் திருக்கையானது, சிறந்துளது - சிறப்புற்றிராநின்றது, செறிந்த - நெருங்கிய, சூடகம் விளங்கிய ஆடகக் கழங்குடன் - கைவளை, பிரகாசியாநின்ற பொற்கழங்கு ஆகிய இவற்றோடு, ஒம் என்பந்

தும்-ஓம்மென்னும் ஒலியையுடைய பந்தையும் அம் மெல்கின்னையும்-அழகிய மென்மையாகிய கிளியையும், தரித்து-அணிந்து, ஒருபால் திருக்கரம்-ஒரு பக்கத்துத்திருக்கையானது, திகழும்-விளங்காநிற்கும், இரவியும்-சூரியனும், எரியும் - அக்கினியும், விரவிய-கலந்த, வெம்மையின்-வெப்பத்தோடு, ஒரு பால்-ஒருபக்கத்திலுள்ள, திருநெடுநாட்டம் - திருநெடுங்கண், விளங்கும் - விளங்காநிற்கும், நவ்விமானின் செவவித்தாகி - பெண்மானின் அழகினை யுடைத்தாகி, பாலில்சிடந்த நீலம்போன்று - பாலின் கண்கிடந்த நீலரத் நம்போன்று, குண்டு நீர் - ஆழமாகியநீரிலுள்ள, குவளையின் - குவளைமலர் போல, குளிர்த்து - குளிர்ச்சியடைந்து, எம்மனோர்க்கு அடுத்த - எம்மை யொத்தவர்களுக்கு நேர்ந்த, மம்மார்க்கு இரங்கி - பிறவித்துன்பத்துக்கு இரக்கப்பட்டு, உலகு ஏழ் - ஏழலகையும், ஒருபால் நாட்டம்- ஒருபக்கத் துத் திருக்கண், புரக்கும் - காக்கும், நொச்சிப்பூவும் - நொச்சிமலரையும், பச்சைமத்தமும் - பச்சை உளமத்தை மலரையும், கொன்றைப்போதும் - கொன்றைமலரையும், மெல்துணர்-மெல்லிய கொத்துக்களையுடைய, தும் பையும் - தும்பை மலரையும், கங்கையாறும்-கங்காநதியையும், பைங்கண் தலையும் - பசியகண்களோடு கூடிய தலைகளையும், அரவும் - சர்ப்பத்தையும், மதியமும் - சந்திரனையும், விரவிதொடுத்து - கலந்துதொடுத்து, சூடா மாலை சூடி - தலைமாலையாயணிந்து, பீடுகெழு-பெருமைபொருந்திய, நெருப் பின் திரித்தனைய - நெருப்பைக்கொண்டு திரித்தாற்போன்ற, உருக்கிளர் - நிறமவிளங்குகின்ற, சடி லமொடு - சடையுடன், நாஸ்டுகம் கரந்த-நான்கு முகங்களை மறைத்த, பால் நிற அன்னம் - வெண்ணிறத்தையுடைய அன் னம், காணாவண்ணம் - காணவகைபாக, கருத்தையும் கடந்து - மனத்தை யுங்கடந்து, ஒருபால்-ஒருபுறத்துள்ள, திருமுடி-திருமுடியானது, சேண் இக்துளது-ஆகாயத்தையுங் கடந்து நின்றது, ஒருபால்திருமுடி-ஒருபுறத் துத் திருமுடியானது, பீபணிம-விரும்பப்பட்ட, கடவுள்-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, கற்பின் - கற்பினையுடைய, மடவரல் மகளிர் - இளமைபொ ருந்திய பெண்கள், கற்பகவனத்து - கற்பகச்சோலையிலுள்ள, பொன்பூவா ங்கி - அழகாகிய மலர்களைப்பறித்து, கைவைத்துப் புனைந்த - ஒப்பினை யமைத்துத்தொடுத்த, தெய்வமாலை - தெய்விகமான மாலையை, நீலக்கு முல் பிசைவனாஇ - நீலக்கூந்தலின்மேல் வளைத்துச்சுற்றி, மேல்நிவந்து- மேலேயுயர்ந்து, வண்டும் தேனும் - கருவண்டுகளும் தேன்வண்டுகளும், கிண்டிபுனைப்ப - கிண்டித்தேனை யறுபவிக்க, திருவுடன்பொலியும்-அழ கோகூடிவிளங்கும், இனையவண்ணத்து - இவ்வண்ணமாகிய, நினைவு அருகாட்சி - நினைத்தற்றரியசேவை, இருவயின் உருவும் - இருபக்கத்து ருவங்களும், ஒருவயிற்று ஆகி - ஒரு இடத்தனவாகி, வலப்பால் நாட்டம்- வலப்பக்கத்துக்கண், இடப்பால் நோக்க - இடப்பக்கத்தைநோக்க, வாணு தல்பாகம் - பெண்பாகம், நாணுதல்செய்ய - நாணுத்தையுடைய, வலப்

பால் திருக்கரம் - வணப்பக்கத்துத்திருக்கை, இடப்பால் வணமுலை-இடப்பக் கத்தழகிய தனத்தை; வைவந்துவருட - தடவிவருடலால்; மெய்ம்மயிர் பொடித்து - மெய்ம்மயிர்சிலிர்ந்து, ஆஞ்சு-அப்பொழுதே; உலகம் ஏழும்- ஏழுலகத்தையும், பல்முறை ஈன்று - பலதரம் பெற்று, மருது இடம் கொண்ட - மருதுரை இடமாகக்கொண்ட, ஒரு தணிக்கடவுள்-ஒரு ஒப் பற்றகடவுளே, யாம்-நாம், நெடுநாள் - நெடுங்காலம், இறந்தும் பிறந்தும் - மாண்டும் தோன்றியும்' இளைத்தனம் - இளைத்தோம், மறந்தும் - மறந்தா யினும், சிறை - சிறைபோன்ற, கருப்பாசயம் சேரா-கர்ப்பாசயத்தையடை யாமல், மறித்தும் - மீட்டும், புகா - அதனுள்பிரவேசியாத, வாழ்வு - நித் தியவாழ்வை, பெறற்பொருட்டு - அடையும் பொருட்டு, நின் திருவடி பரவுதும் - உன்திருவடிகளை வணங்காநின்றோம். எ - று.

தெய்வத்தாமரை-மலர்தலுங் குவிதலுமின்றி எக்காலத்தும் ஒருதன் மைத்தாய்விளங்குதலாகிய தெய்விகமமைந்த தாமரை. மறு இலக்கற்பகம்- தளிர்ந்தல் செழித்தல் முதிர்ந்தல் உகிர்ந்தல் முதலிய கால வேறுபாடுகளா னுண்டாகுங் குற்றங்களின்றி என்று மொருதன்மைத்தாய் விளங்குங்கற் பகம். வாள்உகிர் - வாள்போன்ற நகம் எனினுமாம். அயில்வாய் அரவம்- அயில்போன்ற பற்களுள்ள வாயையுடைய பாம்பெனினு மமையும். வயின் வயின் - திருமுடி, திருத்தோள், திருமார்பு, திருக்கை, திருவரைமுத லிய இடங்கள். மூவிலைவேல் - முத்தலைச்சூலம். கருப்பாசயம் - கருப்பை. கருப்பாசயம்சேரா, மறித்தம்புகா என்னும் இரண்டு பெயர்ச்சொற்களும் வாழ்வுஎன்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்ததெனினு மமையும். வாழ்வு - என்றமுடியாத மோகநவாழ்வு. “தெய்வத்தாமரை என்பதுமுதல் “ஒருபா ற்றிருவடி” என்னுமளவும் இறைவனது திருவடியையும், “அகம்சேந்து என்பதுமுதல் “ஒருபாற்றிருவடி” என்னுமளவும் இறைவியின்திருவடியை யும், “நீலப்புள்ளி என்பதுமுதல் “ஒருபாற்றிருவிடை” என்னுமளவும் இறை வனது திருவிடையையும், “இலங்கொளி என்பதுமுதல் “ஒருபாற்றிருவி டை” என்னுமளவும் இறைவியின் திருவிடையையும், “செங்கணரவும்” என்பதுமுதல் “ஒருபாலாகம்” என்னுமளவும் இறைவனது திருமார்பை யும், “வாரும்வடமும்” என்பதுமுதல் “ஒருபாலாகம்” என்னுமளவும் இறை வியின் திருமார்பையும், “அயில்வாயரவம்” என்பதுமுதல் “ஒருபாற்றிருக் கரம்” என்னுமளவும் இறைவனது திருக்கையையும், “செநிர்த்தகுடகம்” என் பதுமுதல் “ஒருபாற்றிருக்கரம்” என்னுமளவும் இறைவியின் திருக்கையை யும், “இரவியும்” என்பதுமுதல் “நாட்டம்” என்னுமளவும் இறைவனது திருக்கண்ணையும், “நவ்வி” என்பதுமுதல் “ஒருபாளுட்டம்” என்னுமள வும் இறைவியின் திருக்கண்ணையும், “நொச்சிப்பூவும்” என்பதுமுதல் “ஒரு பாற்றிருமுடி” என்னுமளவும் இறைவனது திருமுடியையும், “பேணிய” என்பதுமுதல் “ஒருபாற்றிருமுடி” என்னுமளவும் இறைவியின் திருமுடி

பையும், புதுநூலைத்தனராதலால் இது திருவிடைமருதூர் அன்னும் திருப் பதியில் ஆர்த்தநாரீச்சரணம் எழுந்தருளியிருக்கிற சிவபெருமானைப்பாதாதி கேசமாக அனுபவித்தமையை வினக்கி நின்றது. திருவிடைமருதூர் என்ப தற்கு வடதுலார் மத்யார்ஜுநமென்பர். பாதாதி கேசம், கேசாதிபாதம் என்னும் இரண்டனுள் ஆன்மாக்களுக்குப் புகவிடமாவது திருவடியாத லால் பாதாதி கேசம் சிறந்தமையின் இவர் திருவடியிற் கணவைத்தார்.

நேரிசைமேல்பா.

2. பொருளுங்குலனும்புகழ்ந்திறனு

மருநாமறிவுமனைத்து-மொருவர்

கருதாவென்பார்க்குங்கறையிடற்றாய்தொல்லை

மருதாவென்பார்க்குவரும்.

இ - ள். ஒருவர்கருதா - ஒருவரும் கருதவொண்ணாத, என்பு ஆர்க் கும் - எனும்புமாலகணையணிந்த, கறையிடற்றாய்-விஷகண்டததையடைய வனே, தொல்லை - பழமையாகிய, மருதா - மருதாரீசனே, என்பார்க்கு - என்றுதுதிப்பவர்க்கு, பொருளும் - பொருளும், குலனும் - உயர்குலமும், புகழும் - கீர்த்தியும், திறனும் - ஆற்றலும், அருளும் - கிருபையும், அறிவும் - ஞானமும் ஆகிய, அனைத்தும் - எல்லாம், வரும் - உண்டாகும், எ-று.

ஒருவர்கருதா என்பு - பிரமன்முதலியோரது எனும்பு. பொருளில்லா விடத்து இக்குலன்புகழ்முதலியவும் விளங்கா என்பதுதோன்றப்பொருளும் என அதனை முதற்கட்கூறினார். “வறியார் இருமை அறியார்” எனவும், “முனிவருமன்னரும் முன்னுலபொன்னுள்ளமுடியும்” எனவும் “வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றனுள் நடுவெனதெய்த விருதலைபு மெய்தும்” எனவும், மேலோர்களாலும் இப்பொருள் சிறப்பித்துக்கூறப்படுதல்காண்க. குலன்புகழ்முதலிய இம்மைக்குரியனவும், அருள், அறிவுமுதலிய மறுமைக் குரியனவும், பொருளா னமையுமென்றாயிற்று. திருவிடைமருதூர்ச் சிவ பெருமானே என்று துதிப்பவர்க்குப் பொருள்முதலியயாவும் உளவாம் என்பது கருத்து.

கட்டி

வருந்தேனிறந்தும்பிறத்துமயக்கும்புலன்வழிபோய்ப்

பொருந்தேனரகிற்புகுகின்றிலேன்புகழ்மாமருதிற்

பெருந்தேன்முகத்துகொண்டென்பிறிதொன்றிவாசையின்,

யிருந்தேனினிச்சென்றிரவேனொருவனாயாதொன்றுமே.

இ - ள். இறந்தும் பிறந்தும் வருந்தேன் - மாண்டும் தோன்றியும் வருந்தேன், மயக்கும் - மயங்கச்செய்கின்ற, புலன்வழிபோய் - ஐம்புல வழியிற்போய், பொருந்தேன் - சேசோன், நரகில் - நரகத்தில், புகுகின்றி லேன் - பிரவேசிக்கமாட்டேன், புகழ் - வீர்த்தியைக்கொண்ட, மா - அழகிய, மருதில் - மருதூர்க்கண்ணுள்ள, பெருந்தேன் - பெரியதேனை, முகந்துகொண்டு - மொண்டுகொண்டு, உண்டு - பருகி, பிறிது ஒன்றில் ஆசை இன்றி-வேறொன்றில் ஆசையில்லாமல், இருந்தேன் - இருந்து விட்டேன், இனி-இனி, சென்று-போய், ஒருவரை-ஒருவரை, யாதொன்றும் இரவேன்-யாதொருபொருளையும் யாகியேன், ஏ - று.

பிறப்பிறப்புக்கள் உளவாயின் ஐம்புலவாசையிற் செல்லுதலும் உளதாம் என்பார் “வருந்தேன் இறந்தும்பிறந்தும்” என்பதை யடுத்து மயக்கும் புலன்வழிபோய்ப் பொருந்தேன் என்றும், புலன்வழிபோய்ப் பொருந்தாமை நரகிழ்காமைக்குக் காரணமாதலால் மயக்கும் புலன்வழி போய்ப் பொருந்தேன் என்றதையடுத்து நரகிழ்புகுகின்றிலேன் எனவும், இவைகளைல்லாவற்றிற்கும் காரணம் திருவிடைமருதூர்ப் பெருந்தேனை முகந்து பருகுதலாதலால் இவைகளையடுத்துப் புகழ்மாமருதிற் பெருந்தேன் முகந்துகொண்டுள்ளெனவும், இத்தேனைப் பெறுகைக்குக் காரணம் நிராசை யாதலால் பிறிதொன்றிலாசையின்றி யிருந்தேன் எனவும், பிறப்பிறப்பற்று முத்தியடைதலினும் சிறந்தபொருள் மற்றொன்றுமில்லையாதலால் “இனிச் சென்றிரவேன் ஒருவரையாதொன்றுமே” எனவும் கூறினர். “மருதிற் பெருந்தேன்” என்றது சிவபெருமானை. மருதமரத்திற் கட்டிய பெருந்தேன் என்பது சொன்னயம். சுவைமிகுதி பற்றி சிவபிரானைப் பெருந்தேன் என்பாராயினர்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

4. ஒன்றினோடொன்றுசென்றுமுகிதடவி
யாடுகொடிதுடங்கும்பீடுகெழுமாளிகை
தெய்வக்கம்மியர்கைம்முயன்றுவகுத்த
வோவநூற்செம்மைப்பூவியல்வீதி
குயிலெனமொழியுமயிலியற்சாயன்
மான்மாறவிழ்க்குமானார்செல்வத்
திடைமருதிடங்கொண்டிருந்தவெந்தை
சுடர்மழுவலங்கொண்டிருந்ததோன்ற
லாரணந்தொடராப்பூணபுராண
நாரணனறியாக்காரணக்கடவுள்
சோதிச்சுடரொளியாதித்தனிப்பொரு

ளேகநாயகயோகநாயக
 யானொன்றுணர்த்துவதுளதேயான்முன்
 னனந்தலையுலகத்தனந்தயோனியிற்
 பிறந்துழிப்பிறவாதுகறங்கெனச்சுழன்முழீஇத்
 தோற்றும்பொழுதினீற்றுத்துன்பத்
 தியாயுறுதுயரமுமியானுறுதுயரமு
 மிறக்கும்பொழுதினறப்பெருந்துன்பமு
 நீயலதறிசூநர்யாரோயதனா
 வியானினிப்பிறத்தலாற்றேனத்தான்
 றுற்பவந்துடைத்தனிற்பிடித்தல்லது
 பிறிதொருநெறியினில்லையநெறக்கு
 வேண்டலும்வெறுத்தலுமாண்டொன்றிற்படரா
 வுள்ளமொன்றுடைமைவேண்டுமத்தனறி
 பைம்புலனேவலாணைவழிநின்று
 தானலதொன்றைத்தானெனநினையு
 மிதுவெனதுள்ளமாதலினிதுகொடு
 நின்னைநினைப்பதெங்ஙனமுன்னங்
 கற்புணையாகக்கடனீர்நீந்தின
 றொற்பிறருளரோவிறைவகற்பங்
 கடத்தல்யான்பெறவும்வேண்டுங்கடத்தற்கு
 நினைத்தல்யான்பெறவும்வேண்டுநினைத்தற்கு
 நெஞ்சுநெறிநிற்கவும்வேண்டுநெஞ்சுபொதி
 யுறையெயிற்றுரகம்பூண்ட
 கறைகெழுமிடற்றெங்கண்னுதலோயே.

இ - ளீ. ஒன்றினொடு ஒன்று - ஒன்றோடொன்றுகூடி, சென்று -
 போய், முகில்தடவி - மேகத்தைத்தீண்டி, ஆடுகொழிநுடங்கும் - ஆடுங்
 கொழிகள் துவளாநிற்கிற, பீடுகெழுமாளிகை-பெருமைபொருந்திய மாளி
 கைகள், தெய்வத்தம்மிபர்-தெய்வத்தச்சர், கைம்முயன்று வருத்த - கைம்
 முயன்றுபடைத்த, ஓவநூல் செம்மை-சிற்பநூலின் செம்மையமைந்த, பூ
 இயல்வீதி - அழகுபொருந்திய தெருக்களில், குயில் எனமொழியும் - குயில்
 போலப் பேசுகின்ற, மயில் இயல்சாயல், மயிலியலாகிய சாயலையுடைய,
 ான்மாவழிக்கும் - மான் அஞ்சம்பழிவழித்து நோக்குகின்ற, மாணர் -
 ாதர்நெருங்கிய, செல்வத்து-செல்வமிக்க, இடைமருது-திருவிடைமருது

ரை, இடம்கொண்டிருந்த - இடமாகக்கொண்டிருந்த, எந்தை - எந்தையே, சுடர் - ஒளிசெய்கின்ற, மழு-மழுப்படையை, வலம்கொண்டு இருந்த-வலப் பக்கத்திற்கொண்டிருந்த,தோன்றல் - பெரியோனே, ஆரணம்தொடரா-வேதங்களும் தொடரப்பெறாத, பூரண - நிறைவுடையவனே, புராண - பழையோனே, நாரணன் அறியா - திருமாலும் அறியாத, காரணக்கடவுள்-மூலகாரணஞ்செய் கடவுளே,சோதிகுடர் ஒளி - சோதிச்சுடரொளியே, ஆதிதனிபொருள்-முதன்மையாகிய ஒப்பற்றப்பொருளே, ஏகநாயக - ஏகநாயகனே, யோகநாயக - யோகநாயகனே, யான் ஒன்று உணர்த்துவது உளது - நானொன்றுவிண்ணப்பித்துக்கொள்ள வேண்டியதுண்டு, (என்னெனின்,) யான் - நான், முன் - முன்னே, நனந்தலை உலகத்து - உலகினிடையில், அனந்தயோனியில் - முடிவற்றயோனிபேதங்களில், பிறந்துழி - ஒருகாற்பிறந்த இடத்தில், பிறவாது - மற்றொருகாற்பிறவாமல், கறங்கு எனச்சுழன்றுழி இ - காற்றாடிபோலச்சுழன்றபோது, தோற்றும் பொழுதின்-பிறக்கும்பொழுதில், ஈற்றுத்துன்பத்து - பிரசவவேதனையால், யாய் உறுதுயரமும் - தாயடையுந் துன்பத்தையும், யான்உறுதுயரமும் - நானடையுந் துன்பத்தையும்,இறக்கும் பொழுதின் - இறக்கும்போது நேரிடுகிற,அறப்பெருந்துன்பமும் - மிகப்பெரிய துன்பத்தையும், நீ அல்லது-நீயேயன்றி, அறிகுநாயார் - அறியவல்லாயார், அதனால் - ஆதலால், யான் இனிப்பிறத்தல் ஆற்றேன் - நான் இனிப்பிறத்தற்றொழிலைத் தாங்கமாட்டேன், அஃதான்று - அதன்றி, உற்பவம் - பிறவியை, துடைத்தல் - நீக்குதல், நிற்பிடித்தல்லது - உன்னைப்பற்றியன்றி, பிறிது ஒரு நெறியின இல்லை - வேறொருமார்க்கத்தான் முடியாத, அந்நெறிக்கு - அந்தமார்க்கத்துக்கு, வேண்டலும் வெறுத்தலும்-விருப்பும் வெறுப்பும், ஆண்டு ஒன்றில் படரா - அவ்விடத்தொருபொருளில் செல்லாத, உள்ளம் ஒன்று உடைமைவேண்டும் - மனமொன்றுடைத்தாதல் வேண்டும், அஃதன்றி-அதுவல்லாமல், ஐம்புலன் ஏவல் ஆணைவழிகின்று-ஐம்புலன்கள் ஏவுகின்ற ஆக்கினையின் நெறியில் நின்று - தான் அல்லது ஒன்றை - தானல்லாததாகிய ஒருபொருளை, தான் எனகினையும் - தானென்று கருதும், இது எனது உள்ளம் - இது தான் என்மனத்தினது நிலைமை, ஆதலின் - ஆதலால், இது கொடு - இந்தமனத்தைக்கொண்டு, நினைனை நினைப்பது எவ்வனம்-உன்னை நினைப்பதெவ்வாறு, முன்னம் - முற்காலத்தில், கல்புணையாக - கல்லையே தெப்பமாகக்கொண்டு, கடல் நீர்கீங்கினர் - கடல் நீரை நீந்திச்சென்றவர்கள், ஏற்பிறர் உளரோ - என்னைப்போலப்பிறருண்டோ, இறைவ - தலைவனே, யான்-நான், கர்ப்பம்கடத்தல் பெறவும் வேண்டும் - கர்ப்பவேதனையைக்கடத்தல் பெறவும்கேண்டும், கடத்தற்கு-கடப்பதற்கு, யான் நினைத்தல்பெறவும் வேண்டும்-நான் உன்னை நினைத்தல் பெறவும் வேண்டும், நினைத்தற்கு - நினைப்பதற்கு, நெஞ்சு - என்மனமானது, நெறிசிறகவும் வேண்

மெ-என் ஆணை நெறியில் நிற்கவும் வேண்டும், நஞ்சுபொதி-விஷம்பொருள் தியிருத்தற்கு, உறை - இடமாகிய, எயிறு-பற்களையுடைய, உரகம் பூண்ட-சர்ப்பத்தையாபரணமாகப் பூண்டருளிய, கறைகெழுமிடறு-விஷம்பொரு ள்கிய கண்டத்தையுடைய, எம்கண்ணுதலோயே-எமது கண்ணுதலே. -எறு

நன்றலை - நடு. பிறந்துழிப்பிறவாது என்றது-ஒரு யோநீயிற் பிறந்த சிவன் அதிற்றானேமற் றொருகாற்பிறவாமையையுடையது. பற்றியே கறங்கெனச் சூன்றுழி எச்சுரர். ஈன்றுஎன்பதாற்று எனவலித்தல் பெற்றது. யாய் உறு துயரம் - பத்துமாதஞ் சுமத்தல், ஈனுங்கால்வயாவு நோயாற்றல் முதலியன. யானுறு துயரம் என்றது - கருப்பாசயப்பையறுத்தல், அதிற்சலம் பூரித் தல், உதராக்கியால்வேதல், பிரசுதவாயுமுரித்துத் தள்ளுதல், யோநித்து வாரத்தில் நெருக்குண்டல் முதலியன. இதற்கு உதாரணம் சிவதருமோத் தரம், “என்றென்றெண்ணியிருக்குமுயிரிடர்ப் பட்டழிபுழைமழில்வணக்கீழ், ஒன்று மொருவன்றனைப்போலக் கருப்பாசயப்பையறுத்துதலால், மன்ற வுதகிமறிந்தாழ்வான் வருத்தமென்னவருந்தியிடம், நின்ற கருப்பாசயவுதக வெள்ளங் கொள்ள நிறையுழித்தே” எனவும், “அங்கியதனிற்றங்கியிடு மயோமயத்தகும் பத்திற், நங்குமொருவன்ற பரம்போற்றபனமெய்துந் தாயுதரத், தங்கிகடவேயமுலனை யசுசியதனாலாகத்தைப், பங்கித்திடவே படு மிடரினிருகாற் குணிதம் பட்டமுங்கும்” என்றும், “கருப்பாசயமே கட்ட மதாமதனினதிகங் கடுங்காலு, முரிக்கமிகவுமோக முறமுனை யுணர்வு மந் நிலையே, மரிக்கவாலைக் கரும்பெனவே யோனிவழியின் வலிதொலைய, நெரு க்கப்பட்டு சிலமிசையே தோன்று முயிருநிலையுடனே.” எனவும், வருவன. “இறக்கும் பொழுதினறப் பெருந்துன்பமு” என்றது-ஐயம் மேலிடுதல், அறிவு பொறி புலன்கள் நிலைமாறல், அந்தர்கரணங்கள் தத்தம் தொழில் மாறல், அறியாமையேவிடல், நாவலர்ந்தடங்கல் முதலியன. இதற்கு உதா ரணம், “பரணமாகிய பெண்டிருஞ் சுற்றமும் பண்டிதங்கையிற்றந்த, விர ணமானவைகொண்டிட விலவாவிட்டியம் பிடாதிவணேகு, மரணவேதனை யாவராலறியலாமயங்கிபைம் புலனந்தக், கரணமியாவையுங் கலங்கிட வருந்துயர் கடவுளே யறிகிற்பான்.” என்றும், “வந்திடுமரணத் துன்பமறி த்துணைசெய்யப்போமோ, வந்திமேலையும் பித்து முணர்வொடுபொறிகலங்கி, நந்திடாவிருளே மூடிநாவலர்ந்தலமந்தென்னே, யிர்தமாவிறப்பிற்றுன்பம் பவத்துன்பத் தெண்மடங்கே” எனவும் வருவன. திருவிடைபுரு தூர்ச் சிவ பெருமானே, யான் இவ்வுலகத்தில் அநந்தயோனிபேதங்களில் சென்று பிறந்தும் இறந்தும் பட்டதுன்பத்திற் கோடொல்லையில்லை, அதனை அறியும் ஆற்றலையுடையார் நீயேயன்றி வேறுயாவருளர், ஆதலால் யான் இனி பிறத்தலை ஆற்றேன், அதுவன்றி அப்பிறவியை நீக்குதல் உன்னைக்கொண் டன்றி வேறுவழியைக்கொண்டன்று, அவ்வழிக்கு விருப்பும் வெறுப்பும் அற்றுயாதொருவிடயத்தினும் செல்லாத மனத்தையுடையேனாதல் வேண்

மும், என்மனமோ ஐம்புலன் வழியேசென்று தானல்லாத தொன்றைத்தா
னெனக்கருதுவது, இத்தன்மைத்தாகிய மனத்தைக்கொண்டு உன்னை
யான் கருதுவது எவ்வாறு, அப்படி கருதுவேனாயின் கல்லைப் புணையா
கக் கொண்டு கடலை நீந்தினேனாவேன். ஆதலால் இப்பிறவியையான் கடத்
தலும் வேண்டும், கடத்தற்கு உன்னை நினைத்தலும் வேண்டும். நினைத்தற்கு
என்மனம் என் ஆணைவழிநின்றலும் வேண்டும் என்பது கருத்து.

நேரிகைவேண்பா.

5. கண்ணென்ற நந்தமக்கோர்காப்பென்றுங்கற்றிருக்கு
மெண்ணென்றுமூலவெழுத்தென்று—மொண்ணை
மருதவப்பாவென்றுமுனைவாழ்த்தாரோன்மற்றுங்
கருதவப்பாலுண்டோகதி.

இ - ள். கண் என்றும் - விழிகளென்றும், நந்தமக்கோர்காப்பு என்
றும் - நமக்கொருகாவலென்றும், கற்றிருக்கும் எண் என்றும் - கற்றிருக்
கிற தர்க்கநூலென்றும், மூல எழுத்து என்றும்—பாஷா மூலமாகிய வியா
கரணநூலென்றும், ஒள் ஐ - ஒட்டமும் அழகு முள்ள, மருத. அப்பா
என்றும் - மருதப்பாவென்றும், உன்னைவாழ்த்தாரோல் - உன்னைத் துதியா
ராயின், மற்றும் கருத-பின்னும் ஆலோசிக்கு மிடத்தில், அப்பால்-அதற்கு
மேல், கதி உண்டோ-(அப்படி உன்னைவாழ்த்தாதார்க்கு) நற்கதியுளதோ.

மருதூர்றைவா, உன்னைதமகருக்கண்களாகவும் காவலாகவும் தருக்க
நூலாகவும் வியாகரணநூலாகவும் கருதினாழ்த்தாதவர்கள் நற்கதியடைவ
துண்டோ என்பது கருத்து.

இறைவன் நன்மை தீமைகளைப்பகுத்துணர்த்தலால் கண்ணெனவும், உயி
ர்களுக்குத்தீமையையொழித்துக்காப்பவனாதலால் காப்பு என்றும், பிறமதங்
களை வெல்லுதற்கேற்ற யுகத்தையுண்டாக்குவோனாதலால் எண் என்றும்,
எல்லாநூல்களையுங் கற்பதற்குரிய அறிவையுண்டாக்குவோனாதலால் மூல
எழுத்தென்றும், கூறினார்.

கட்ட

6. கதியாவதுபிரிதியாதொன்றுமில்லைகளைபரத்தின்
பொதியாவதுசுமத்தால்விழப்போமிதுபோனபின்னர்
விதியாமெனச்சிலர்ரோவதல்லாவிதைவேண்டிரயார்
மதியாவதுமருதன்கழலேசென்றுவாழ்த்துவதே.

இ - ள். கதியாவது - புகலிடமாவது, பிறிதுயா தொன்றும் இல்லை - வேறுயாதொன்றுமில்லை, களேபரத்தின் பொதியாவது சுமந்தால் - உடம் பாகிய பொதியைச்சுமந்தால், விழப்போம் - (அது) வீழப்போகும், இது போனபின்னர் - இது போனபிறகு, விதி ஆம் என - உளழாமென்று, சிலர் னேவதல்லால் - சிலர்வருந்துவதல்லது, இதைவேண்டுந்நாயார் - இதனைவி ரும்புவோர்யாவர், சென்று மருதன்கழல் வாழ்த்துவதே - போய்மருதன் திருவடியைத் துதிப்பதே, மதியாவது - அறிவாவது. எ - று.

களேபரத்தின் பொதி என்பதில் இன் அல்வழிச்சாரியை. பொதி - சுமை. உயிர்களுக்கு மருதார்ச் சிவபெருமானையன்றி வேறுபுகலிடமில்லை யாதலால் அவனது திருவடியை அத்திருப்பதியிற் சென்று வாழ்த்துதலே அறிவுடையார்க்கு அறிவாவது, இவ்வுடற் சுமைவீழ்ந்தழியுமியல் புடையது, இது அழிந்த பின்னர் ஊழினது நியதி இவ்வளவே யென்று சிலர் வருந்து -வார் ஒருவருமில்லை என்பது கருத்து.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

வாழ்ந்தனமென்றுதாழ்ந்தவர்க்குதவாது
தன்னுயிர்க்கிரங்கிமன்னுயிர்க்கிரங்கா
துண்டிப்பொருட்டாற்கண்டனவெஃகி
அவியடுநர்க்குச்சுவைபலபகர்ந்தே
யாராவுண்டியயின்றனராகித்
தூராக்குழியைத் தூர்த்துப்பாரா
விழுப்பமுங்குலனுமொழுக்கமுங்கல்வியுந்
தன்னிற்சிறந்தநன்முதானனைக்
கூஉய்முன்னின்றுதன்னேவல்கேட்டுஞ்
சிறுஅர்த்தொகுதியினுறஅப்பேசியும்
பொய்யொடுபுன்மைதன்புல்லர்க்குப்புகன்று
மெய்யுமானமுமேன்மையுமொரீஇத்
தன்னேத்தேறிமுன்னையோர்கொடுத்த
நன்மனைக்கிழத்தியாகியவநிலைச்
சாவுழிச்சா அந்தகையளாயினு
மேவுழிமேவல்செல்லாதுகாவலொடு
கொண்டோளொருத்தியுண்டிவேட்டிருப்ப

பொருளினளவைக்குப்போகம்விற்துண்ணு

திருவிடைமருதூர்மும்மணிக்கோவை.

மருளின்மடந்தையராகத்தோய்ந்து
மாற்றல்செல்லாதுவேற்றோர்மனைவயிற்
கற்புடைமடந்தையர்பொற்புநனிகேட்டுப்
பிழைவழிபாராதுதுழைவழிநோக்கியு
நச்சிவந்தநல்கூர்மாந்தர்தம்
விச்சையிற்படைத்தவெவ்வேறுகாட்சியி
னகமலர்தீவார்போலமுகமலர்ந்
தினிதுமொழிந்தாங்குதவுதவின்றி
நாளுநாளுநாள்பலகழித்தவர்
தாளினுற்றலுந்தவிர்த்துக்கேளிகழ்ந்
திகமும்பரமூமில்லையென்று
பயமின்றொழுகிப்பட்டிமைபயிற்றி
மின்னினனையதன்செல்வத்தைவிரும்பித்

மேனையோர்வாழ்வும்வாழ்க்கையுநனைமலர்ந்
திபோசனைகமழுமுற்பலவாவியிற்
பாசடைப்பரப்பிற்பானிறவன்னம்
பார்ப்புடனவெருவப்பருவாட்வானைகள்
போர்த்தொழில்புரியும்பொருநாவியு
மருதமுஞ்சூழ்ந்தமருதவாண
சுருதியுத்தொடராச்சுருதிராயக
பத்தருக்கெய்ப்பினில்வைப்பெனவுதவு
முத்தித்தாளமூவாமுதல்வநின்
நிருவடிபிடித்துவெருவரல்விட்டு
மக்களுமனைவியுமொக்கலுந்திருவும்
பொருளெனநினையாதுன்னருளினைநினைந்
திந்திரச்செல்வமுமெட்டுச்சித்தியும்
வந்துழிவந்துழிமறுத்தனரொதுங்கிச்
சின்னச்சீனாதுன்னற்கோவண
மறுதற்கீளொடுபெறுவதுபுனைந்து
சிதவலோடொன்றுதவுழியெடுத்தாங்

படுதரைப்பாயலிற்பள்ளிமேவி

யோவாத்தகவெனுமரிவையைத்தழிஇ
மகவெனப்பல்லுயிரனைத்தையுமொக்கப்
பார்க்குநின்
செல்வக்கடவுட்டொண்டர்வாழ்வும்
பற்றிப்பார்க்கினுற்றகாயேற்குக்
குளப்படிநீருமளப்பருந்தன்மைப்
பிரளயச்சலதியுமிருவகைப்பொருளு
மொப்பினுபொவ்வாத்துப்பிற்றாதவி
னின்சீரடியார்தஞ்சீரடியார்
கடிமைபூண்டுநெனாட்பழகி
முடலையாக்கையொடுபுடைபட்டொருகியவர்
காற்றலையெவென்னுய்த்தலையேற்றுக்
கண்டதுகாணினல்லதொன்
றுண்டோமற்றெனக்குள்ளதுபிறிதே.

இ - ள். வாழ்ந்தனம் என்று - யாம்இல்வாழ்வு வாழ்ந்தோமென்று, தாழ்த்தவர்க்கு உதவாது, பணிந்து கேட்டவர்க்கு உதவாமலும், தன்னுயிர்க்கு இரங்கி - தன்னுயிர்க்கிரக்கஞ்செய்து, மன்னுயிர்க்கு இரங்காது - கிலை பெற்றவுயிர்களுக்கிரக்கஞ் செய்யாமலும், உண்டிப் பொருட்டால் - உணவின்பொருட்டாக, கண்டனவெஃகி - கண்டவற்றை விரும்பி, அவி அடுநர்க்கு - சோறுசமைப்பவர்க்கு, சுவைபலபகர்ந்து - சுவையான வுண்டிகள் பலவற்றையுஞ்சொல்லி, ஆராவுண்டி அயின்றனர் ஆகி - தெவிட்டாவுணவை யுண்டு, தூராகுழியை தூர்த்து - வயிற்றைநிரப்பி, விழுப்பமும் - மேம்பாட்டினனும், குலனும் - குலத்தானும், ஒழுக்கமும் - ஒழுக்கத்தானும், கல்வியும் - கல்வியானும், தன்னின் சிறந்த - தன்னினுஞ் சிறந்த, நல் - நல்ல, மூதாளரை - பெரியோரை, பாரா - பார்த்து, கூஉய் - கூவி, முன்னின்று - எதிரில் நின்று, தன் ஏவல்கேட்கும் - தன்னேவலைச் செய்யக்கேட்கிற, சிறுர் தொகுதியின் - சிறுவர் கூட்டம் போல, உறுபேசியும் - பொருந்தாமொழிகளைப் பேசியும், பொய்யொடுபுன்மை - பொய்யொடுகூடிய அற்பமொழிகளை, தன்புல்லர்க்குப்பு கன்றும் - தனக்குரியரான கீழ்மக்களுக்குச் சொல்லியும், மெய்யும் - சத்திபத்தையும், மானமும் - மானத்தையும், மேன்மையும் - மேம்பாட்டையும், ஓர்இ-நீங்கி, தன்னைத்தேறி - தன்னையாராய்ந்து, முன்னையோர்கொடுத்த - பழையோர் கொடுத்த, நன்மனைக் கிழத்தியாகிய - நல்லமனைமாடிக்ஞரியனாகிய, அந்கலை - அந்த நிலையினின்றும், சாவுழிசாம் - சாகுங் காற்சாதற்குரிய, தகையள் ஆயினும் - தகுதியையுடையளாயினும், மேவுழி

மேவல் செல்லாத-பொருந்தற்குரிய காலத்துப் பொருந்தாமல், காவலோடு-காவலோடு, கொண்டோள் ஒருத்தி - கொள்ளப்பட்டாளொருத்தி; உண்டிவேட்டு இருப்ப-உணவைவிரும்பியிருக்க, எள்ளுக்கு எண்ணெய்போல-எள்ளிலெண்ணெய்போல, தள்ளாது - நீக்காமல், பொருளின் அளவைக்கு-பொருளளவுக்கேற்க, போகம்விறு-சுத்தைவிறு, உண்ணும்-(அதனால்வரும் வருவாயைக்கொண்டு) உண்டுவாழ்கின்ற, மருளின்மடந்தையர்-மயக்கத்தைத்தருகின்ற (பொது) மாதரது, ஆகம் தோய்ந்தும் - மார்பிற்படிந்தும், ஆற்றல் செல்லாது - வல்லமை செல்லாமல், வேற்றோர் மனைவியின் - பிறர்மனையிலுள்ள, கற்பு உடை மடந்தையர் - கற்புடைய மாதரது, பொற்பு - அழகை, நனிகேட்டு - மிகவும் கேள்விப்பட்டு, பிறைவழிபாடாது-தவறுநெறியென்றும் நோக்காமல், துழைவழிநோக்கியும்-புகும் நெறிபார்த்தும், நச்சிவந்த - விருமபி வந்த, நல்கூர்மார்தர் - வறிய மாக்கள், தம் விச்சையின்-தம் விக்கையினால், படைத்த - பெற்ற, வெவ்வேறுகாட்சியின் - வெவ்வேறுவகையாகிய அறிவுக்கு, அகமலர்ந்து - மனமகிழ்ந்து, ஈவார்போல - கொடுப்பவர்போல, முகமலர்ந்து - முகமலர்ச்சியுடையராய், இனிதுமொழிந்தாங்கு - இன்சொற்சொன்னதுபோல, உதவுதல் இன்றி - கொடுத்தவின்றி, நாளும நாளும-ஒவ்வொருநாளாக, பலநாள்கழித்து - பலநாள்கழியப்பண்ணி, அவர் - அவர்களுடைய, தாளின் ஆற்றலும் தவிர்த்து - கால்வலிமையுங்குறைத்து, கேள் இகழ்ந்து - உறவினரையிகழ்ந்து, இகழும் பரமும் இல்லையென்று-இம்மையும் மறுமையும் இல்லைமென்று சொல்லி, பயம் இன்று ஒழுதி - அச்சமில்லாமல் நடந்து, பட்டிமைபயிற்றி - வஞ்சத்தோடு தம்மைப்பழகச்செய்து, மின்னின் அனைய - மின்னையொத்த, தம்செல்வத்தைவிரும்பி-தமது செல்வத்தை இச்சித்து, தம்மையும் ஒருவராக உண்ணும்-தம்மையும் ஒருவராகநினைக்கிற, ஏனையோர் வாழ்வும் - மற்றையோர்வாழ்வையும், வாழ்க்கையும் - வாழ்க்கையையும், நனைமலர்ந்து - பூவரும்புகள் அலர்ந்து, யோசனை கமழும் - யோசனை தூரம் பரிமளிக்கிற, உற்பலவாவியில்-தாமரைத்தடாகத்தில், பாசு அடைபரப்பில் - பச்சையிலைகளாடர்ந்த பரப்பில், பால் நிற அன்னம் - வெண்ணிறத்தையுடைய அன்னப்பிறவைகள், பார்ப்புடன் வெருவ-தம் குஞ்சுகளோடு அஞ்சு, பருவாய்வானைகள்-பிளந்தவாயையுடையவானைகள், போர்த்தொழில் புரியும் - போர்த்தொழிலைச்செய்கிற, பொரு-அலைகள்மோதுகின்ற, காவிரியும்-காவிரியாறும், மருதமும்-மருதநீலமும், சூழ்ந்த-வளைந்திருக்கிற, மருதவாண - மருதூரில் வாழ்வோய், சுருதியும் தொடரா - வேதங்களும் தொடர்ந்தறியாத, சுருதிராயக-வேதநாயகனே, பத்தருக்கு-அடியார்களுக்கு, எய்ப்பினில் - இளைத்தகாலத்தில், வைப்பு என-நிதியைப்போல, உதவும் - உதவுகின்ற, முத்தித்தாள - முத்தியைக் கொடுக்கிற திருவடிநையுடையோய் மூவாமுதல்வ - மூத்தவல்லாத முதல்வனே, நின்றிருவடி பிடித்து-

உன்திருவடிபயப்பற்றி, வெருவரல்விட்டு - அச்சம் விட்டு, மக்களும்-புதல்வரும், மனைவியும்-மனையாளும், ஒக்கலும்-உறவினரும், திருவும் - செல்வமும், பொருள் என நினையாது - உறுதிப்பொருளென்று நினையாமல், உன் அருளினினை நினைந்து-உன்னருளைநினைத்து, இத்திரச் செல்வமும்-இத்திரனது செல்வமும், எட்டுச்சித்தியும்-அஷ்டசித்திகளும்,வந்துழிவந்தழி-கிடைக்குந்தோறும் கிடைக்குந்தோறும், மறுத்தனர்-மறுத்து,ஒதுங்கி-விலகி,சின்னச் சீரை-கந்தைத்துணியும், துன்னல்கோவணம்-தைத்தகோவணமும், அறுதற்கீளொடு-அறுதலையுடைய கீளடன்,பெறுவதுபுனைந்து-பெறுவதையணிந்து, சிதவல்லுஒன்று-பழுதாகிய ஒடொன்றை, உதவுழி எடுத்து-உதவுமிடத்தெடுத்து, ஆங்கு-அப்பொழுதே, இடுவோர் உளாளினினை - இடுவோருளரா னால்,நிலையின்றின்று அயின்று-நின்றபடியே யுண்டு,படு-பொருந்திய, தனாபாயலில்-தனாயாகியபடுக்கையில்,பள்ளிமேவி-படுத்தி,ஒவா-நீங்காத,தகவு என்னும்-தகுதியென்கின்ற,அரிவையைத்தழிஇ-மங்கையைத்தழிவி, பல்லுயிரினைத்தையும்-பலவேறுவகைப்பட்டஉயிர்களெல்லாவற்றையும்,ஒக்க-ஒப்பாக,மகனென பார்க்கும்-குழந்தைகள் போலநோக்குகின்ற,நின்-உன்னுடைய, செல்வம் - திருவருட்செல்வத்தையுடைய, கடவுள் - தெய்வத்தன்மையமைந்த,தொண்டாவாழ்வும்-அடியார் வாழ்க்கையையும், பற்றிப்பார்க்கின்-பற்றிப்பார்க்குமிடத்து, உற்றநாயேற்கு - அடைந்த நாய்வேனுக்கு, குளப்படிநீரும்-குளப்படி நீரும், அளப்பு அருதன்மை-அளவிடலரிய தன்மையையுடைய, பிரளயச்சலதியும் - பிரளயசமுத்திரமும், ஆறிய, இருவகைப்பொருளும்-இருவகைப்பொருள்களும், ஒப்பினும்-ஒப்பனவாங்காலத்தும், ஒவவா - ஒப்பனவாகாமல், துப்பிற்று ஆதலின் - குற்றமுடைத்தாதலால், நின்சீரடியார்தம் - உன்சீரடியாருடைய, சீரடியார்க்கு - சீரடியார்களுக்கு, அடிமை பூண்டு - தொண்டிபூண்டு, நெடுநாள் பழகி நெடுங்காலம் பழகி, முடலையாக்கையொடு - தீநாற்றமுள்ளவுடம்போடு, புடைபட்டு ஒழுகி - ஒதுங்கி நின்றொழுகி, அவர்-அவர்களுடைய, கால்தலை ஏவல்-காலினால் ஏவுங்காரியத்தை, என் - எனது, நாய்த்தலை யேற்று-நாய்த்தலையிலேற்றுக் கொண்டு, கண்டது - (அதனால்) அடைந்த தாகியபேற்றை, காணின் - காணப்பெறுவேனாயின், எனக்கு - அடியேனுக்கு, நலலது ஒன்று - அதினும் நல்லதாகிய ஒன்று, பிறிது உண்டோ - வேறுபுள்ளதோ. எ - று.

மருதவாணனே, செல்வம் வந்தகாலத்து யாம்பிகப் பெரிய வாழ்வினையுடையேம் என்று செருக்கடைந்து, வறியார்க்கு உதவிசெய்தல் முதலிய நன்மைகளைச் செய்யாமல், தன்னுயிர்போல மன்னுயிர்க் கிரங்காமை முதலிய தீமைகளைச்செய்து, இம்மை மறுமைகள் இல்லை என்று நாஸ்திகராய் ஒழுகுவாரது வாழ்க்கையையும், உன் திருவடிபய அடைந்து மனைவி மக்கள முதலியோரைப்பொருளென நினையாது உன்னருளையே பொருளாக

மதித்து இந்திரபதமும் எட்டுச்சித்தியும்கிடைக்கப்பெறினும் அவைகளைவெறுத்துகோவணவுடை புணந்து, பழுதுபட்ட ஓடொன்றைக்கையிற்றாங்கி, ஐயமிடுவார் உளொனின் ஏற்று, அந்நிலையில் நின்றருந்தி, பூமியாகிய சயனத்தைப் பொருந்தி, தகுதியென்னும் மனைவியைத் தழுவி, பல்லுயிராகிய மக்களை அருளொடு நோக்குகின்ற உனது தொண்டரது வாழ்வையும் ஆராய்ந்து பார்க்கின், முறையே குளப்படி நீரையும் பிரளயவெள்ளத்தையும் நிகர்க்குமாதலால், யான் உனது அடியார்க்கடியார்க்கு அடிமை பூண்டொழுகி அவர்கள் ஏவியதொழிலைனந்தலையாலியற்றி அறிஞர்கண்டமெம்ப்பொருளைக்காண்பதன் நினைக்குவேறோர் உறுதிப்பொருளுண்டோ என்பதுகருத்து

ஆராவண்டி - இது வரையில் தாம் உண்ணாத உண்டி எனினுமமையும். நாடோறும் முப்பொழுது புசிப்பினும் நிரம்பாமையால் வயிற்றைத்துராக்குழியென்றார். “பொருட்டெண்டிர் பொய்ய்மை முயக்க மிருட்டறையில்-எதில் பிணந்தழீஇ யற்று” என்றவாறே தம்மை நோக்கிவரும் ஆடவர் அளவற்ற பொருளைத் தம்பொருட்டு இழப்பினும் அவர்களிடத்துச் சிறிதும் அன்பின்றி இருட்டறையில் அயலாரது பிணத்தை மன அருவருப்போடு தழுவுதல்போல அவரைத் தழுவுதலால் பொதுமாதரை “அருளில் மடந்தையர்” என்றார். “தாளினூற்றலுந்தவிர்த்து” என்றது கால்கள் நடந்து வலிகுறைந்து நடவாதிருக்கச் செய்து என்றபடி. சித்தி எட்டாவன - அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம். இடுவோர் என்றது உள்ளன்போடு இடுதற்குரியாரை. தகுதி - நடுவுநிலைமை. அதாவது எல்லாச் சீவரீதும் ஒப்பநிகழும் அருள். குளப்படி என்பதை குளம்பு அடி எனப்பிரிக்க. பசுவின் காற்குளம் பினால் உண்டாகிய பள்ளத்தில் நிற்கும் நீர் என்பது பொருள். இதனை “வெம்புதல் போய்த்தண்ணென்ற வுன்மனதுக் கிவ்வுலகவியாபாரங்கள், செம்புகர் வேழுத்தினுக்கான் குளப்படி போற்றோன்று மாற்றீன் றெஞ்சக், கம்புவியிற் றெழில் சிறிதேயாயினு நீந்தரிதாகு மாவின்பாதப், பைப்புனலுங் கிழக் கொது குக் கெல்லைகனாகாணுத பரவையன்றோ” என்பதனார்காண்க.

நேரிகைவேண்பா.

8. பிறிந்தேனரகம்பிறவாதவண்ண

மறிந்தேனனங்கவேளம்பிற்—செறிந்த

பொருதவட்டவிற்பிழைத்துப்போந்தேன்புராணன்

மருதவட்டந்தன்னுளே வந்து.

இ - ள். புராணன்-பழையோனது, மருதவட்டம் தன்னுள்ளேவந்து-மருதாடொல்லைக் குள்ளேவருகையால், நரகம் பிறந்தேன் - நரகத்தை நீங்கினேன், பிறவாத வண்ணம் அறிந்தேன் - பிறவாமைக் குரிய உபாயத்தை

பும் அறிந்துகொண்டேன், அனங்கவேள் - உருவிலியாகிய மன்மதனது அம்பின் செறிந்த - அம்புகளோடு பொருந்திய, பொருத - போர்செய்தற் குரிய, வட்டம் - வட்டவடிவாகிய, வில் - கருப்பு வில்லுக்கு, பிழைத்துப் போந்தேன் - தப்பிவந்தேன். எ - று.

முன்னோனாகிய மருதவாணனது எல்லையை யான் அடைந்துநாகத்தை நீங்கினேன், இனிப்பிறவாவகையை யறிந்தேன், மன்மத பாணம் என் மீது செல்லாதிருக்கப் பெற்றேன் என்பது கருத்து.

பொருதவட்ட என்பதை பொருத அட்ட எனப்பிரித்து போர்செய்தற்குரிய, யாவவாயும் வென்ற எனப்பொருளுரைத்தலுமாம்.

கூட்டளைக்கலித்துறை.

9. வந்திக்கண்டாயடியாராக்கண்டான்மறவாதுநெஞ்சே
சிந்திக்கண்டாயரன்செம்பொற்கழறிருமாமருதைச்
சந்திக்கண்டாயில்லையாயினமன்றமர்தாங்கொடுபோ
யுந்திக்கண்டாய்நிரயத்துன்னைவீழ்த்தியுழக்குவாரோ.

இ - ள். நெஞ்சே - மனமே, அரன் அடியாராக்கண்டால் - சிவ பெருமானுடைய தொண்டராக்கண்டால், வந்தி-துதிசெய், அரன்-சிவபெருமானது, செம்பொற்கழல் - செம்பொற்கழலை யணிந்த திருவடியை, மறவாது சிந்தி - மறவாமல் சிந்தனைசெய், திருமாமருதை-(அவனது) அழகிய பெரிய மருதானா, சந்தி-அடை, இல்லையாயின்-(அப்படிச்செய்தல்) இல்லையாயின், உன்னை நமந்தமர் கொடுபோய்-உன்னை யமபடர் கொண்டுபோய், நிரயத்துஉந்திவீழ்த்தி-நரகத்தில் தள்ளிவிழுத்தி, உழக்குவர்-கலக்குவார்கள்.

மனமே மருதாரீசனடியாராக் கண்டால் துதிசெய்; அவனது பொன்னடியைக் கருது; அவனது திருப்பதியாகிய மருதானாச் சென்றடை, இவ்வுனஞ் செய்திலையாயின் காலதூதர் உன்னைத் தள்ளிக்கொண்டுபோய் நரககூடத்தில் வீழ்த்தி வருத்துவர் என்பது கருத்து.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

10. உழப்பின்வாராவுறுதிகளுளவோ
கழப்பின்வாராக்கையறவுளவோ
அதனால்
நெஞ்சப்புனத்துவஞ்சக்கட்டையை
வேரவகழ்த்துபோக்கித் தூர்வைசெய்
தன்பென்பாத்திகோலிமுன்புற
மெய்யெனுமெருவைவிரித்தாங்கையமில்

பத்தித்தனிவித்திட்டுரித்தலு
 மார்வத்தெண்ணீர் பாய்ச்சினேநர்நின்று
 தடுக்குநர்க்கடங்காதடுக்கண்செய்யும்
 பட்டியஞ்சினுக்கஞ்சியுட்சென்று
 சார்தவேலிகோலிவாய்ந்தபின்
 ஞானப்பெருமுனைந்தாதுமுளைத்துக்
 கருணையிளந்தளிர்காட்டவருகாக்
 காமக்குரோதக்களையறக்களோந்து
 சேமப்படுத்துழிச்செம்மையினோங்கி
 மெய்ம்மயிரபுளகமுகிழ்த்திட்டம்மெனக்
 கண்ணீரரும்பிக்கடிமலர்மலர்நது
 புண்ணிய
 அஞ்செழுத்தருங்காய்தோன்நிறஞ்சுபொதி
 காளகண்டமுங்கண்ணொருமுனறுந்
 தோளிருநான்குஞ்சுடர்முகமைநதும்
 பவளநிறம்பெற்றுத்தவளநீறுபூசி
 யறுசுவையதலினுமுறுசுவையுடைத்தாய்க்
 காணினுங்கேட்டினுங்கருதினுங்களிதருஞ்
 சேனுபாமருதமாணிக்கத்தீங்கனி
 பையப்பையப்பபூத்துக்கைவர
 வெமமனோகளிளிநிளிதருந்திச்
 செமமாநதிருப்பச்சிலரிநினவராது
 மனமெனும்புனத்தைவறும்பாழாக்கிக்
 காமக்காடுமுடித்தீமைசெய்
 பைம்புலவேடராநிலைத்தொழுக
 வின்பப்பேய்த்தேநொட்டாதோடக்
 கலலாவுணர்வெனும்புலவாயலமா
 விச்சைவித்துதித்துழியானெனப்பெயரிய
 நச்சுமாமரநிமிகமுளைத்துப்
 பொய்யென்சவடுகள்போக்கிச்செய்யும்
 பாவப்பஹைபரப்பிப்பூவெனக்
 கொடுமையரும்பிக்கடுமைமலர்நது

தூன்பப்பல்காய்தூக்கிப்பின்பு
மரணமபழுத்துரகிடைவீழ்ந்து
தமக்கும்பிறர்க்குமுதவா
திமைப்பிற்கழியுமியற்கையோருடைத்தே

இ - ள். உழப்பின் - முயற்சியினால், வாரா - உண்டாகாத, உறுதிகள்
உளவோ - உறுதிப் பொருள்கள் உண்டோ, கழப்பின் - சோம்பலால், வாரா -
உண்டாகாத, கையறவு உளவோ - தூன்பங்கள் உண்டோ, (இல்லை) அத
னால் - ஆதலால், நெஞ்சம்புனத்து - மனமாகிய புனத்திலுள்ள, வஞ்சக் கட்
டையை - வஞ்சகமென்கிற கட்டையை, வேர் அற அகழ்த்து போக்கி -
வேரறத்தோண்டியெறிந்து, தூர்வைசெய்து - தூர்த்தலைச்செய்து, அன்பு
என் பாத்திகோலி - அன்பென்னும் பாத்திவளைத்து, முன்பு உற - முன்பாக,
மெய்என்னும் - சத்திய மென்கிற, எருவைவிரித்து - எருவைத்துவி, ஆங்கு -
அகில், ஐயம் இல் - ஐயமற்ற, பததி - பததியென்கிற, தனி - ஒப்பற்ற,
வித்து இட்டு - விதை நட்டு, நித்தலும் - நாடோறும், ஆர்வம் - ஆசையாகிய,
தெள் நீராய்ச்சி - தெளிந்த நீரைப்பாய்ச்சி, நோ நின்று தடுக்குதர்க்கு -
செம்மையாகிய நெறியில் நின்று தடுப்பவர்களுக்கு, அடங்காது - அட
ங்காமல், இடுககண்செய்யும் - தூன்பத்தைச்செய்கின்ற, பட்டி அஞ்சி
னுக்கு - ஐந்து இந்நிரியப் பட்டிகளுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, உள்சென்று -
உள்ளடங்கி, சாந்தவேலிகோலி - சாந்தமாகியவேலியைகளைத்து, வாய்ந்
தபின் - பதப்பட்டபின்பு, ஞானம் - ஞானமென்கிற, பெருமுனை - பெரியமுனை,
நந்தாது முனைத்து - கெட்டுமுனைத்து, கருணை - கருணையென்கிற, இளந்தளிர்
காட்ட - இளந்தளிர்நோன்ற, அருகா - சமீபத்தில், (உடனே), காமக்குரோதம் -
காமசுரோதங்களென்கிற, களை அறக்களைத்து - களைகளை நிர்மூலமாகக் களைந்
தெறிந்து, செம்ப்படுத்திழி - காவற்படுத்திவநால், செம்மையின் ஓங்கி -
செவ்வையாய வளர்ந்து, மெய்மயிர் புளகம்முடிந்திட்டு - மெய்ம்மயிர்ப்
புளகமாகிய முடிமெறித்து, அம்மென - அம்மென்று, கண்ணீர் அரும்பி -
கண்ணோட்டமாகிய அரும்புவிட்டு, கடிமலா மலர்ந்து - முகமலர்ச்சியாகிய
மலர் மலர்ந்து, புண்ணிப அஞ்செழுத்து - தர்மரூபமாகிய ஐந்தெழுத்தென்கிற,
அரு காய் நோன்றி - அருமையாகிய காயுண்டாகி, நஞ்சுபொதி - விடம்
பொதிந்த, காளகண்டமும் - நிலகண்டமும், கண் ஒரு மூன்றும் - மூன்று
கண்களும், தோள் இரு நான்கும் - எட்டுத்தோள்களும், சுடர் முகம் ஐந்
தும் - ஒளிபொருந்திய முகங்களைந்தும், பவளநிறம் பெற்று - பவள நிறத்
தையடைந்து, தவளநீறுபூசி - வெண்பொடி பூசி, அறுசுவையதனினும் -
அறுசுவையினும், உறுசுவையுடைத்தாய் - மிக்க சுவையையுடைத்தாகி,
காணினும் கேட்பினும் - கண்டாலும்கேட்டாலும், கருதினும் - நினைத்தாலும்,
களிதருங் - களிப்பைத்தருகிற, சேண் உயர் - மிகவுமுயர்ந்த, மருதம் - மருதூரின்

கண்ணதாசிய, மாணிக்கம் - மாணிக்கமென்கிற, தீங்கனி-மதுரமாகியகனி, பையப்பைய - மெல்லமெல்ல, பழுத்துக்கைவர - பழுத்துக்கைவர, எம் மனோர்கள்-எம்போல்வார், இனிது இனிது அருந்தி - இனிமை இனிமையாயுண்டு, செம்மாந்திருப்ப - இறுமாந்திருக்க, சிலர்-சிலர், இதின்வராது-இந்நெறிக்குவராமல், மனம் என்னும் புனத்தை - மனமென்கிற புனத்தை, வறும்பாழ் ஆக்கி - மிக பாழ்கிலமாகச் செய்து, காமக்காடு மூடி - காமக் காடுகவிந்து, தீமைசெய்-தீங்குசெய்கின்ற, ஐம்புலவேடர்-ஐம்புலன்களாகிய வேடர்கள், ஆறலைத்துழு - வழிபறித் தொழுகாநிற்க, இன்பம் - இன்பத்தைத்தருகிற, பேய்த்தோ-கானல் நீர், எட்டாது ஓட-எட்டாத தூரத்தில் ஓட, கல்லா உணர்வு என்னும்-கல்லாத அறிவு என்கிற, புல்வாய் அலமர-கலைமான் சுழலாநிற்க, இச்சைவித்து உதித்துழி-இச்சையாகிய விதையை உதிர்த்த இடத்தில், யான் எனப்பெயரிய - நான் எனப்பெயர்பெற்ற, நச்சு மாமரம் - பெரிய எட்டிமரம், நனிமிகமுனைத்து - மிகவும் உற்பத்தியாகி, பொய் என்கவடுகள் போக்கி - பொய்யென்கிற கிளைகள்விட்டு, செய்யும் - செய்யப்படுகிற, பாவம் - பாவமாகிய, பத்தழை - பல இலைகளை, பரப்பி - பரவச்செய்து, கொடுமை - கொடுமையை, பூ என அரும்பி-மலராயரும்பி, கடுமை மலர்ந்து - வன்மையலர்ந்து, துன்பம் - துன்பமாகிய, பலகாய் தூக்கி - பலகாய்களைத் தொங்கவிட்டு, பின்பு - பிறகு, மரணம் பழுத்து - மரணமாகிய பழம் பழுத்து, நரகு இடைவீழ்ந்து - நரகத்தில் வீழ்ந்து, தமக்கும் பிறர்க்கும் உதவாது - தமக்கும் பிறருக்கும் உதவாமல், இமைப்பில் - இமைப்பொழுதில், கழியும் - ஒழிந்துபோகின்ற, இயற்கையோர் உடைத்து - இயற்கையையுடையான இவ்வுலகமானது உடைத்தாயிருக்கின்றது. எ - று.

“முயற்சிதிருவினையாக்கு முயற்றின்மை, யின்மை புகுத்திவிடும்” எனப்பெருநாவலர் கூறுதலானும், பிரத்தியக்ஷமாய் அதுபவத்திற்காணப் படுதலானும் “உழப்பின்வாராவுறுதிகளுளவோ, கழப்பின் வராக்கையறவுளவோ” என்றார். இதற்கு மார்க்கண்டர் சாட்சியாதல் காண்க,

பட்டி - கன்வன். நாவொன்றற்கே யினிமையைத் தருகின்ற ஏனைய கனிகளை யிழித்தற்கு, “காணினுங் கேட்பினுங் கருதினுங்களிதருஞ், சேனையர் மருதமாணிக்கத் தீங்கனி” என்றார். எனவே, ஏனையகனிகள் நாவொன்றற்கே யினிமையைத்தரும், மருதமாணிக்கத் தீங்கனி கண்ணுக்கும் செவிக்கும் மனத்துக்கும் இனிமையைத் தருமென்றதாயிற்று. முயற்சிதிருவினையாக்கு மென்பதைக்கடைப்பிடித்து, நெஞ்சப்புனத்து வஞ்சக்கட்டையை வேரறவகழ்ந்து போக்குதல் முதலியன செய்து எம்மனோர் மருதமாணிக்கத் தீங்கனியையினிதாயருந்தி இறுமாந்திருக்க, “முயற்றின்மை

மூலமும் உரையும்.

இன்மை புகுத்திவிடும்” என்றதற் கேற்பச்சிலர், மனமெனும் புனத்தைவறும் பாழாக்கல் முதலியனசெய்து,நரகிடை வீழ்ந்து வருந்துகின்றார்களே, இதென்னபாவம் என்பது கருத்து.

நேரிசைவேண்பா

11.. உடைமணியினுசைக்கொதுங்கியரவம்

படமொடுங்கப்பையவேசென்றங்—கிடைமருத

ரையம்புகுவதணியிழையார்மேலனங்கள்

கையம்புகவேண்டிக்காண்.

இ - ள். இடைமருதர் - திருவிடை மருதூரீசர், உடைமணியின் ஓசைக்கு - உடைமணியின் சத்தத்துக்கு, அரவம்-பாம்பானது, ஒதுங்கி-விலகி,படம் ஒடுங்க-படமவிய,பையவேசென்று-மெல்லவேபோய், ஐயம் புகுவது - பிச்சையேற்றல், அணியிழையார்மேல் - மாதர்கள்மேல், அனங்கள்-மனம்தனது, கையம்பு-கையிலுள்ள புஷ்பபாணங்கள், உகவேண்டி-சிந்தும் பொருட்டே. எ - று.

பாம்பு மணியோசைக் கஞ்சதலியற்கையாதலால் “உடைமணியினுசைக்கொதுங்கி யரவம்படமொடுங்கப்பையவே சென்று” எனவும், இவர் பிஷாடநவேடந்தரித்து ஐயம்புகுந்தபோது தாருகாவனத் திருடிபத்திரிகள் இவரைக்கண்டு மோகித்துக்கற்பிழந்தமை பிரசித்தமாதலால், “இடை மருதனாயும் புகுவதணியிழையார் மேலனங்கன்கையம்புகவேண்டிக்காண்” எனவும் கூறினார். இடைமருதர் ஐயம் புகுவது மாதர்மேல் மனமதபாணங்கள் செல்லுதற்கே யென்பது கருத்து.

“பண்டங்கள் வந்து பலிதாவென்றான் பகலோற்கிடென்றேன்
அண்டங்கடந்தவனன்னமென்றாய னூர்தியென்றேன்
கொண்டங்குணையம்பெய்யென்றான்கொடித்தேரனக்கனென்றேன்
உண்டங்கமைந்ததென்றாகதுசொல்லவுணர்வுற்றதே”

என்றற்றோடக்கத்தனவாகிய மேலோர்திருவாக்கானுயிது இனிது விளங்கும்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

12. காணீர்கதியொன்றுங்கல்லீரொழுத்தஞ்சும்வவலவண னம்

பேணீர்திருப்பணிபேசீரவன்புகழாசைப்பட்டுப்

பூணீருருத்திரசாதனநீறெங்கும்பூசுகிலீர்

வீணீரொளிதோமருதப்பிரான்கழன்மேவுதற்கே.

இ - ள். கதி ஒன்றும் காணீர் - நற்கதியைச் சிறிதும் காண்கிலீர், எழுத்து அஞ்சும் கல்லீர் - ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தையும் கற்கிலீர், திருப்பணி திருப்பணியை, வல்ல வண்ணம் - உமக்கியைந்த வண்ணமாக, பேணீர் செய்திலீர், அவன் புகழ் - அவனது திருப்புகழை, பேசீர் - பேசுகிலீர், ஆசைப்பட்டு-விரும்பி, உருதகிர சாதநம்-உருத்திராக்கத்தை, பூணீர்-பூண்கிலீர், நீறு - திருவெண்ணிறை, எங்கும் - உடம்பு முழுதினும, பூசுகிலீர், பூசுகிலீர், வீணீர்-(இவ்வாற்றான்) வீணராயினீர், மருதப்பிரான் கழல்மேவு தற்கு-மருதூர்ப்பெருமானது திருவடியை யடைதற்கு, எளிதோ-(உமக்கு) எளிதாமோ. ஏ - று.

கதியொன்றுங் காணுமை முதலிய வற்றால் வீணராயினோ, உமக்கு மருதப்பிரானது திருவடியை யடைதல் எளிதாமோ வென்பது கருத்து.

வல்ல வண்ணம் திருப்பணிபேணுதலாவது, பொருளளவுக்கேற்பத் திருப்பணியை யேற்றுக்கோடல்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

13. மேவியபுன்மயிரத்தொகையோவமமயிர
பாவியதோலின்பரப்போதோலிடைப்
புகவிட்டுப்பொதிந்தபுணறோபுண்ணிடை
பூறுமுதிரப்புனலோகூறுசெய்
திடையிடைநிற்குமெலும்போவெலும்பிடை
முடைகெழுமூளைவிழுதோவமுவுருத்
துள்ளிடைபொழுதும்வழும்போமெள்ளின்
றாரும்புழுவினாழுங்கோரீரிடை.
வைத்தமலத்தின்குவையோவைத்துக்
கட்டியரம்பின்கயிறோவுடம்பிற்குட்
பிரியாதொறுக்கும்பினியோதெரியா
தின்னதியாநென்றறியேனென்னை
யெங்குந்தேடினன்யாதினுங்காணென்
முன்னம்
வணாத்தனிவில்லாற்புரத்தையழுவூட்டிக்
கண்படையாகக்காமனையொருநா
னுண்பொடியாகநோக்கியண்டத்து
வீபாவமரர்வியவந்தெழுந்த
தீவாய்நஞ்சைத்திருவமுதா:

யிருவர்தேடிவெருவாஃமீர்ந்து
 பரலனுக்காகக்காலனைக்காய்ந்து
 சந்தனசரளசண்பகவகுள
 நந்தனவனத்திடைஞாயிறுவழங்காது
 நவமணிமுகிழ்த்தபுதுவெயிலெரிப்ப
 வெண்ணுருங்கோடியிருடிகணங்கட்குப
 புண்ணியம்பூர்க்குமபொன்னிருழந்த
 திருவிடைமருதபொருவிடைப்பாக
 மங்கைபங்க கங்கைநாயகநின்
 நெய்வத்திருவருள்கைவந்துகிடைத்தலை
 மாயப்படலங்கீறித்தூய
 ஞானநாட்டம்பெற்றனன்பெற்றபின்
 நிற்பெருந்தன்மையுங்கண்டேன்காண்டன
 மெண்ணையுங்கண்டேன்பிறனையுங்கண்டே
 னின்னிலையனைத்தினுங்கண்டேனெண்ணை
 நின்னைக்காணுமாந்தர்
 தன்னையுங்காணுத்தன்மையோரோ.

இ - ள். மேவிய - பொருந்திய, புன்மயிர்த்தொகையோ - புல்லிய
 மயிர்த்தொகுதியோ, அம்மயிர்பாவிய - அம்மயிர்பரவிய, தோலின் பரப்
 போ - தோற்பரப்போ, தோலிடை, அத்தோலினிடத்த, புகவிட்டுப்
 பொதிந்த - நுழையவிட்டுப் பொதிந்த, புண்ணை-மாயிசமோ, புண்ணிடை-
 அந்தமாயிசத்தில், ஊறும் - சுரக்கின்ற, உதிரப்புனலோ - குருதிரோ,
 கூறு செய்து - பாசிக்கப்பட்டு, இடையிடையிலும் - இடையிடையே
 நிற்கிற, எலும்போ - எலும்புகளோ, எலும்பிடை - அவ்வெலும்புகளில்
 உள்ள, முடைகெழு - முடை நாத்முள்ள, மூளைவிழுதோ - மூளைக்கொ
 டியோ, வழு வழுத்து - வழு வழுப்பாகி, உள்ளிடை ஒழுகும்-உள்ளிடத்
 தொழுகாநின்ற, வழுப்போ - நீணமோ, மெள்ளநின்று - மெல்லநின்று,
 ஊறும் - நெனியாநின்ற, புழுவின் ஒழுங்கோ - புழுவின்வரிசையோ,
 நீரிடைவைத்த - நீரில்வைக்கப்பட்ட, மலத்தின் குவையோ - மலக்கு
 வியலோ, வைத்துக்கட்டிய - அதைவைத்துப் பிணித்த, நரம்பின்
 கயிறோ-நரம்பாகிய கயிறுதானோ, உடம்பிற்குள்-உடம்புக்குள்ளே நின்று,
 பிரியாது ஒறுக்கும் பிணியோ - நீங்காது வருத்துகிற ரோய்தானோ, இன்
 னது-(இவற்றுள்) இன்னபொருள், யான் என்று - நான் என்று, தெரிதரல்
 அறியேன் - தெரிந்துகொள்ளலை அறியேன், என்னை - என்னை, ஏதிலும்

தேடினன் - எதிலும் தேடினேன், யாதினும் காணேன் - எதினும் கண்டிலேன், முன்னம் - முற்காலத்தில், லலா - (மேரு) மலையாகிய, தனிவில்லால் - ஒப்பற்ற வில்லைக்கொண்டு, புரத்தை அழல் ஊட்டி - திரிபுரங்களை நெருப்புக்கிளையாக்கி, கண்படை ஆக-கண்ணையே பாணமாகக்கொண்டு, காமனை - மன்மதனை, ஒரு நாள் - ஒருதினம், நுண்பொடி ஆகநோக்கி - நுண்ணிய நீரும்படிபார்த்து, அண்டத்து-வானுலகிலுள்ள, வீயா-இறவாத, அமரர் - தேவர்கள், வீய - மடியும்படி, வந்து எழுந்த - வந்துண்டாகிய, நீவாய் நஞ்சை - சுடுந்தொழிலமைந்த விஷத்தை, திரு அமுது ஆக்கி - திருவமுதாக்கிக்கொண்டு, இருவர்தேடி - பிரமவிஷ்ணுக்காளாகிய இருவரும் தேடி, வெருவா - (காணுமையால்) அஞ்சும்படி, நிமிர்ந்து - (நெருப்பு மலையாக) உயர்ந்து, பாலனுக்காக - பாலனுடைய மார்க்கண்டனைக் காக்கும் பொருட்டு, காலனைக்காய்ந்து-யமனைக்கோபித்து, சந்தனம்-சந்தநமரங்களும், சரளம்-தேவதாரமரங்களும், சண்பகம்-சண்பகமரங்களும், வருளம்-மகிழ்மரங்களும் உள்ள, நந்தனவனத்திடை-நந்தநவனத்தில், ஞாயிறு வழங்காது - சூரியகிரணமும் நுழையப்பெறாது, நவமணி - நவரத்தங்கள், முகிழ்த்த - தம்முளடக்கியிருந்த, புது வெயில் ஏற்ப்ப - புதிய வெளியைவிச, என் அருகோடி-கணக்கிடல் அருமையாகியகோடியென்னுந்தொகைபெற்ற, இருமுகணங்கட்கு - ரிஷிகணங்களுக்கு, புண்ணியம் புரக்கும் - (அவர்கள் செய்யும்) புண்ணிய கிருத்தியங்களுக்குதவிசெய்து காக்கின்ற, பொன்னிசூழ்ந்த - காவேரிநதிசூழ்ந்த, திருவிடைமருத - திருவிடைமருதூர்க்கிறைவனே, பொருவிடைப்பாக - பொருதற்குரிய இடபவாகனனே, மங்கைபங்க - நாரியாகனே, கங்கை நாயக - கங்காநாதனே, நின்-உனது, தெய்வம் - தெய்விகமான், திருவருள்-திருவருளானது, கைவந்துகிடைத்தலில் - கைகடிக்கிடைத்தலால், மாயப்படவும் சீறி-மாயைத்தினையைக்கிழித்து, தூய - புரிசத்தமான, ஞானநாட்டம் பெற்றனன் - ஞானக்கண்ணைப்பெற்றேன், பெற்றபின்-பெற்றபிறகு, நின்பெருந்தன்மையும் கண்டேன் - உன்பெருந்தன்மையையும் பார்த்தேன், காண்டனும் - பார்த்த அளவில், என்னையும் கண்டேன் - என்னையும்பார்த்தேன்; பிறனாய்க்கண்டேன் - பிறனாயும் பார்த்தேன், நின்நிலையனைத்தினும்-உன்னிலையெல்லாவற்றினும், என்னைக்கண்டேன்-என்னைப்பார்த்தேன், நின்னைக்காணுமாந்தர் - உன்னைப்பாராத மக்கள், தன்னையும் காணுத்தன்மையோ - தம்மையுங் காணுத்தன்மையோ. எ - று.

உடம்பினுள் நிறைபுறத்தால் மூண்டனாககாணப்படுவது மயிராதலால் "மேவி" - "மயிர்த்தொகையோ" என்றும், அந்த மயிர்பாலிவிருத்தந்திடம் "தோற் பரம்பாதலால், "அம்மயிர்பாலியி தொலின்பரப்போ" என்று, அதனுட் பொதிப்பட்டிருப்பது மாமிசமாதலால், "தோலிடைப் புகவிட்டுப் பொ-

திர்தபுண்ணே” என்றும், “இரத்தம் அதன் கண்ணாறுவந்தலால்” “புண்ணிடைபூறு முகிர்ப்புண்ணோ” என்றும், இதனினையிடையே பருகிகப்பட்டுப் பொருந்தி நிற்பது எலும்பாதலால், “கூறு செய்திடையிடை நிற்குமெலும்போ” என்றும், அதனுள்ளிடாயிருப்பது மூனையாதலால், “எலும் பிடை மூடைகெழுமூனாவீழுதோ” என்றும், அதனினைச்சாரமாயொழுருவது நின்றிராதலால், “வழுவுழுத்துள்ளிடை யொழுகும் வழும்போ” என்றும், இவ்வாறு ஈரித்தவிடத்தில் புழுக்களுண்டாகி நெளிவதியற்கையாதலால், “மெள்ளநின்றாரும் புழுவினொழுங்கோ” என்றும், அவை மிகப்பயிலுமிடமாதலால், “மலத்தின் குவையோ” என்றும், அது சற்றிறக்கக்கட்டிவையாவிழின் சரியும்பொருளாதலால், “வைத்துக்கட்டிய நரம்பின்கயிலே” என்றும், உடம்பு கருவிடைப்பட்டவொருளாட்டொடங்கிப் பலபிணிகளுக்கிடமாகியிருப்பதாதலால், “உடம்பிற் குட்பிரியாதொறுக்கும் பிணியோ” என்றும் கூறினார். வீயா அமரர் - மங்கலம். நந்தனவனத்திடை ஞாயிறு வழங்காது என்றது அதனிடத்துள்ள மிக்க மரச் செறிவையுணர்த்தற்கு. “நீரின்றமையாதுலகு” ஆதலால் “இருடிகணங்கட்குப் புண்ணியம் புரக்கும் பொண்ணியெனப்பட்டது. பொண்ணி - காவேரி. (கவேரன் என்னும் அரசன் மகள்). “தன்னையுங் காணுத்தன்மையோர்” என்றது எதுகை நோக்கி வந்த பால்வழுவமைதி.

திருவிடைமருதூர்ச் சிவபெருமானே, இவ்வுடம்பின் கூறுகிய மயிர், தோல், தசை, உதிரம் முதலிய பொருள்களுள் யான் எந்தப்பொருளென்றாய்ந்து இவற்றுள் ஒன்று மல்லேன் என்றணர்ந்தேன், அவ்வுணர்ச்சிக்கு தவியாக உன் திருவருள் வாய்த்தமையால் ஞானக்கண்ணிப்பெற்றேன், பெறவே, அதனைக்கொண்டு உன்னிலையையும் என்னிலையையும் ஒருங்கே காணப்பெற்றேன், உன்னைக்காணாத மாந்தர் தம்மையுங் காணாதவனாயாவர் என்பது கருத்து.

நேரிகைவேண்பா.

14. ஓராதேயஞ்செழுத்துமுன்னா தேகபச்சிலையு

ரோதேநீருகிரப்பாதே—யாராயோ

வெண்ணுவருள்ளத்திடைமருதர்பொற்பாத

நண்ணுவாமென்னுமதுநாம்.

பு - ள். (மனமே) ஓராதே - ஆராயாமலே, அஞ்ச எழுத்தும் உன்னாதே - பஞ்சாகூரத்தையும் நினையாமலே, பச்சிலையும் நேராதே - பச்சிலையிடாமலே, நீரும் கிரப்பாதே - நீரையும் அபிஷேகம் பண்ணாமலே, எண்ணுவார் உள்ளத்து - நினைப்போர் கெஞ்சத்தில் வீற்றிருக்கு மியல்பமைந்த, இடைமருதர் பொற்பாதம் - திருவிடைமருதூர்ச் சிவபெருமானுட் திருவ

மீயை; நாம் - யாம், யார்ஆய்து - (நம்மை) யாராக நினைத்தோ, நண்ணு
வாம். என்னும் - அது - அடைகுவாம் என்னும் அவ்வண்ணமுடையராயி
ல். எ - று.

மனமே, திருவிடைமருதூர்ச் சிவபெருமானது திருவமீயைஆராய்தல்
முதலிய பொன்றுஞ் செய்யாமல் யாம் எவ்வாறு அதனை யடைந்துய்வே
மென்பது கருத்து.

கட்டளைக்கலத்துறை.

15. நாமேயிடைபுள்ளவாறறிவாமினிநாங்கள்சொல்ல
லாமேமருதன்மருதவனத்தன்னமன்னவரைப்
பூமேலணிந்துபிழைக்கச்செய்தாரொருபொட்டுமிட்டார்
தாமேதளர்பவரைப்பாரமேற்றுதறக்கதன்றே.

இ - ள். நாமே இடை உள்ளவாறு அறிவாம் - இடையினது உண்
மைப்பயறிவோம் சிலர்நாமேயோ, இனி நாங்கள் சொல்லலாமே - இனி
நாங்கள் சொல்லலாமோ, மருதன் - மருதீசனது, மருதவனத்து - மருதவ
னத்திலியங்காநின்ற, அன்னம் அன்னவரை - அன்னம்போல்வாரா,
மேல் - சிரமீது, பூ அணிந்து - மலரையணிந்து, பிழைக்கச் செய்தார் -
உயர்வாழச் செய்தனர், (தோழியர்) ஒரு பொட்டும் இட்டார் - ஒரு
பொட்டு மிட்டார்கள், தாமே தளர்பவரை-தாமாகவே தளருமியல் புடை
யார்மேல், பாரம் ஏற்றுதல் - சுமை யேற்றுதல், தக்கது அன்று - தக்க
காரியமல்ல. எ - று.

இது தலைமகளது இடைச்சிறுமை நோக்கிய தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்
குச் சொல்லியதாகக் கூறுவது. துறை-நயப்பு. அன்றி நலம் பாராட்ட
லென்னுமமையும். நெஞ்சே, மருதீசரது மருதவனத்தின் கண் அன்னம்
போல்வாரா அவரது தோழியர் பூவணிந்து பிழைக்கச் செய்தார்கள், அது
வேயுமன்றி நெற்றியின்கண் ஒரு பொட்டு மிட்டார்கள், இவ்வாறு செய்
தல் தாமாகவே தளர்வார்மேல் பின்னும் பாரமேற்றலை நிகர்த்திராநின்றது,
இளியிவரதிடை நிலலாது முறியும், இவரும் இறந்துபடுவர், இத்தன்மைத்
தாகிய சிற்றிடைபின் உண்மையைச் சில ஏதக்களைக்கொண்டறிவதன்றி
நாமே யெவ்வாறறிய வல்லேம் என்பது கருத்து.

இக்கருத்தேபற்றி, “அல்கின்ற வல்குற்றடமது கொங்கையவைய
வநீ-புகல்கின்றதென்னைநெஞ்சுண்டேயிடையடையார்புரங்க-ளிகல் குன்ற
வில்லிற் செற்றோன்றில்லை யீசனெம்மானெ திரந்த-பகல்குன்றப் பல்லுருத்
தோன்பழனம் மன்னபல்வண்ணிகே” எனவும், “பொட்டணிபரனுதல் போ
யிறு மென்று பொய்போலிடை பூ-ணிட்டணியான்றவிகின்மலரின்றி மிதி

ப்பக்கொடான் - மட்டணிவார் குழல்வையான் மலர்வண்டுறுதலஞ்செக் -
கட்டணிவார் சடையோன்றில்லை போலிதன் தாதலனை” எனவும், “அறந்தி
கழ்தவமுமகிலமுமிதனலழியுமென்றயன்படைத்திலனோ-சிறந்தவெல்விழி
யை முன்படைத்தபீர்ந்து செங்கரஞ் சோர்ந்ததோதிகைத்து - மறந்ததோ
காந்துவைத்ததோ கன்பவனமுலைப் பொறைசுமந்துருதி-யிறந்ததோவுளதோ
வில்லையோ வினிமேலெய்து மோவறியொணுதிடையே” எனவும், “கோல
த்தனிக் கொம்பரும்பர் புச்சுத்தேருறைப்பவர்தஞ்சிலத்தனகொங்கை தே
ற்றகிலெஞ் சிவன்றில்லையன்றா - னூலொத்த நேரிடை நொய்ம்மையெண்
னாது நுண்டேனசையாற்-சாலத்தகாது கண்டார்வண்டுகாண்கொண்டைசார்
வதுவே” எனவும், “மன்னிசை வெங்கையுடையபிரான் வொமானுகப்
பைப் - பொன்னிசை கொங்கையொழித்தாலுந்நதை பொருந்துநமை-
மின்னிசை மென் குழலேறன் மின்னீவிர் விளங்கிவிரோ-இன்னிசை வண்
மனங்காள் காகதாலிய மென்பதுவே” எனவும், “மெய்கூறிடும் வனாமங்
கைமணாளர்தம வெங்கையிலே-பொய்கூறிலஞ் சிலர் போல்லையே யெனப்
புல்லையையச்-செய்கூறதிலொன்றளவுளதே யிவள்சிற்றிடை தான்-மை
கூர் குழலில் வெறிகொண்டு லாவமுதகரமே” எனவும், “அணிச்சப் பூக்கால்
கணையான் பெய்தாணு சுப்பிற்கு - நலலபடாஅ பறை” எனவும், அறிஞர்
பலருங் கூறுதல்காண்க.

நேரிசையாதிர்யப்பா.

16. அன்நினர்புரங்களமுலிடையவியக்
குன்றுவளைத்தெய்தகுன்றக்கொற்றவ
நுண்பொடியணிந்தவெண்டோட்செல்வ
கயிலைடந்தனையவுயர்நிலேநோன்றாட்
பிறைசெறித்தன்னவிருகோட்டொருதிமீர்
பானிறச்செங்கண்மால்விடைப்பாக
சிமையச்செங்கோட்டிமயச்செல்வன்
மணியெனப்பெற்றவணியியலன்னம்
வெள்ளைச்சிறுகைக்கிள்ளைப்பிள்ளை
சூயிலெனப்பேசுமயிலிளம்பேடை
கதிரொளிரிலங்கமலத்துமலர்ந்தன
மதாரிரெடுங்கண்மானின்கன்று
வருமுலைதாங்குந்திருமார்புவல்லி
வையமேழும்பன்முறையின்ற
ஹவயதிருவயிற்றம்மையிராட்டி
மறப்பருஞ்செய்கையறப்பெருஞ்செல்வி

யெழையாளுடையவுமையாணங்கை
கடவுட்கற்பின்மடவால்கொழுந்
பவளமால்வரைப்பனைக்கைபோந்தனை
தழைச்செவியெண்டோட்டலைவன்றந்தை
பூவலர்குமேச்சேவலம்பதாகை
மலைதுளைபடுத்தகொலைகெழுசூர்வே
லமர்த்தாங்குங்குமரன்னுதை
பொருதிடங்கொண்டபொன்னிபுர்க்கு
மருதிடங்கொண்டமருதவாண
நின்னதுகுற்றமுளதோநின்னினைந்
தெண்ணருங்கோடியிடர்ப்பகைகளைந்,
கண்ணுறுசிறத்ததுக்காலனைவதையா
திறப்பையும்பிறப்பையுமிகழ்த்துநிறப்பொடு
தேவராவின்கன்றெனத்திரியாப்
பாவிகடமதேபாவய்யாதேனின்
முறியாப்புழுக்கன்முப்பழங்கலந்த
வறுசுவையடிசிலட்டினிதிருப்பப்
புசியாதொருவன்புசியால்வருந்துத
லயினியிள்குற்றமன்றுவெயிலின்வைத்
தாற்றியதெண்ணீர்நாற்றமிட்டிருப்ப
மடாஅவொருவன்விடாஅவேட்கை
தெண்ணீர்க்குற்றமன்றுகண்ணகன்று
தேன்றுளிசிதறிப்பூந்துணர்துறுமி
வாறுகங்கிடந்தசோலைகிடப்ப
வெள்ளிடைவெயிலிற்புள்ளிவெயர்பொடிப்ப
வடிபெயர்த்திடுவானொருவ
னெழுதுவருந்துதனிழநீங்கன்றே.

கு - ன். அன்றினர் புரங்கள்-பகைத்தாரது புரங்கள், அழிவிடை
அவிய - நெருப்பிடைப்புட்டு நீராக, குன்றுவளைத் தெய்த - மேருமலையை
வில்லாக வளைத்து எய்த, குன்று - அழியாத, கொற்றவ - இறைவனே,
துன்பொடி - துணிந்த-துண்ணிய திருவெண்ணிறணிந்த, எண்ணோள்செல்வ-
எட்டுத்தோள்களையுடைய செல்வனே, கயிலைகடந்தணை - கயிலையமலை
கடந்தாற்போன்ற, உயர்நிலை-உயர்வாகிய நிலையினையும், நோந்தாள்-பெயர்

கால்களையும், பிறைசெறித்தன்ன - பிறைகளைப் பெருத்திவைத்தாற்போன்ற, இருகோடி - இரண்டுசொட்புகளையும், ஒருநிமிஷ - ஒப்பற்ற நிமிஷமும், பால் நிறம் - வெண்ணிறத்தையும், இடிங்கண் - செவந்த கண்களையும் உடைய, மால்-பெரிய, விடைப்பாக-இடபுறமாகநினை, சிமயச்செங்கோட்டு-உச்சியாகிய செவ்வியசுரங்களைபுடைய, இமயச்செல்வன்-இமயமலையென்கிற செல்வன், மணிஎனப்பெற்ற - மாணிக்கம் போலின்ற, அணி இயல் அன்னம் - அழகுவாய்ந்த அன்னமும், வெள்ளைச் சிறுநகை - வெண்சிறு மூரையுடைய, கிள்ளப் பிள்ளை - கிளிப்பிள்ளையும், குழில் எனப்பெசும்-குழில்போலமொழியாநின்ற, மயில் இளம்பேடைய - மயிலினது இளம்பேடும், கதிர் ஒளி நீலம் - கடரொளியையுடைய நீலமலர்கள், கமலத்து மலர்ந்தன்ன-தாமரைமலரின்மேல் மலர்ந்தாற் போன்று, மதர் - மதர்த்த, அரி - இரோகைகள் பொருந்திய, நெடு கண் - கொடியகண்களையுடைய, மானின்கன்று - மான்கன்றும், வரும் - வளராகின்ற, முலை - தனங்களை, தாங்கும் - ஏந்துகின்ற, திருமார்பு-திருமார்பையுடைய, வல்லி-கொடியும், வையம் ஏழும் - ஏழலகையும், பன்முறை நன்ற-பலமுறைபெற்ற, ஐய - அழகிய, திருவயிற்று அம்மை-திருவயிற்றையுடைய தாயும், பிராட்டி - இறைவியும், மறப்பருஞ்செய்கை-மறத்தல் அருமையாகிய செட்கையென்கிற, அறம்-வண்ணன் கறத்தையும் நிகழ்வித்த, பெருஞ்செல்வி - பஹுதைசுவரியசம்பந்நையர், எம்மை ஆளுடைய உமையாள் - எம்மை, யடிமை யாகவுடைய உமையவளும், நங்கை - பூர்ணகுணவதியும் ஆகிய, கடவுள் கற்பின் - தெய்விகமாகிய கற்பினையுடைய, மடவசல் கொழுநா - பார்வதிநாதனே, பவளமால்வரை - பெரியபவளமலைபின்மீது, பணக்கை போந்தனைய - யானைநடந்தாற்போன்ற, தழைசெவி - தழைத்தசெவிகளையும், எண்தோள் - எட்டுத்தோள்களையும் உடைய, தலைவன் தந்தை - விராயகமூர்த்திக்குத்தந்தையே, பூ அவர் குமரி - பூவைப்போன்றலர்ந்த உச்சியையுடைய, சேவல் அம்பதாளை - அழகிய கொழிக்கொடியையுமும், மலைதுளைபடுத்த - மலையைத்தொனைத்த, கொலைகெழுசூர்வேல் - கொலைத்தொழிலுடைந்த கூரிய வேற்படையையும் உடையவளும், அமரர்த்தாங்கும் - தேவர்களைக்காக்கின்ற, குமரந்தாளை-முருகக்கடவுளுக்குப்பிறாவே, பொருது - அலைமோதி, இடம்கொண்ட - இடம் அமைத்துக்கொண்ட, பொன்னிபுரக்கும் - காவேரி நதியாற்காக்கப்பெற்ற, மருது - மருதுவா, இடம் கொண்ட - இடம் ஆகக் கொண்டிருக்கிற, மருதவாண - மருதவாணனே, நின்னது குற்றம் உலகதேச-உன்குற்றமுண்டோ, நின்நினைத்து உன்னை நினைத்து, என் அருகோடி-என்னந் கரியகோடித்தொகைபெற்ற, இடர்ப்பகைகளைந்து - துன்பம்செய்கிற பகைவனாக்களைந்து, கண்ணுறேற்றத்த-பெருமையமைந்த-சேற்றத்தையுடைய, காலனை வதைதா - யமனை வதைத்து, இறப்பையும் பிறப்பையும் இகழ்த்து - இறப்பினையும் பிறப்பினை

யும் வெறுத்து, சிறப்பாடு - சீர்மையுடன், தேவர் ஆவின் கன்று எனத்திரியா - காமதேவியை கன்று போலத்திரியாத, பாவிசன் தமதேபாவம் - பாவிசனுடையதே பாவம், யானெனின் - என் எனின், முறியா புழுக்கல் - முனைமுறியாத புழு உகறசோறும், முப்பழம் கலந்த - முக்கனிகலந்த, அறுசுவை அடிசில் - அறுசுவையுண்டியும், அட்டு இனிது இருப்ப - நன்கு சமைக்கப்பட்டிருக்க, புசியாது - புசிக்காமல், ஒருவன் பசியால் வருந்துதல் - ஒருவன்பசியால் துன்புறுதல், அயினியின் குற்றம் அன்று - சோற்றின்குற்றம் அல்ல, வெயிலின்வைதது - வெயிலினிடத்திட்டு, ஆற்றிய தென்றீர் - சூடுதணித்த தெளிந்த நீரானது, நாற்றம் இட்டு இருப்ப - டரி முளமுட்டியிருக்க, மடா ஒருவன் - பருகாத ஒருவனது, விடாவேட்கை - நீங்காத நீர்வேட்கையானது, தென்றீர் குற்றம் அன்று - தெளிந்த நீரின் குற்றம் அல்ல, கண் அகன்று - இடமகன்று, தேன்துளிசிதறி - தேன்துளிகள் சிந்தி, பூந்துணர் துறமி-பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்து, வாலுக்கம் கிடந்த - வெண்மணல்பரவிய, சோலைகிடப்ப - சோலையிருக்க, வெள்ளிடைவெயிலில் - வெற்றிடத்து வெயிலில், புள்ளி - புள்ளிகளாய், வெயர் பொடிப்ப - வெயர்வையரும்ப, அடிபெயர்த்திடுவானொருவன் - அடிபெயர்த்து நடப்பவனொருவன், நெடிது வருந்துதல் - மிகவும் வருந்துதல், நிழல் தீக்கு அன்றே - நிழலின் குற்றமல்லவே, ஏ - று

மருதவாணனே, ஒருவன் முப்பழங்கலந்த அறுசுவையுண்டியிருக்க, அதையுண்ணுது பசியால் வருந்துதல் அவன் குற்றமேயன்றி அவ்வுணவின் குற்றமன்று, ஒருவன் வெதுப்பி யாற்றித் தெளிவித்த நீருக்க, அதனை அண்டி தாகத்தணிபாமை அவன் குற்றமேயன்றி அந்நீரின் குற்றமன்று, ஒருவன் வெண்மணல் பரத்தண்பொழிவிருக்க, அதனை விட்டி வெள்ளிடைவெயிலில் வெயர்வையரும்ப அடிபெயர்த்திட்டு வருந்துதல் அவன் குற்றமேயன்றி அப்பொழில்நிழலின் குற்றமன்று, அது போலச்சிலபாவிசன் வேண்டிய வெல்லாமொருங்கே யருள்செய்ய வல்ல காம தேனுவை நிகர்பகவனாகிய நீயிருக்க, உன்னைக் கன்றுபோலப் பற்றித்திரியாமல், வேறுசில தேவர்களைவழிபட்டு வருந்துதல் அவர்குற்றமேயன்றி உன் குற்றமன்று என்பது கருத்து.

நேரிசைவேண்பா.

17 அன்றென்றுமாமென்.

தொன்னென்றுதொடர்வாதுணாக்காவு—மென்று
மொருக்கையேகோக்குவாருளாத்தருக்கு
மருதனைப்போகுகவரும.

இ - ள். ஆறுசமயங்கள் - ஆறுசமய நூல்களும், ஆன்று என்றும் - அல்ல என்றும், ஆம் என்றும் - ஆகும் என்றும், ஒன்றோடு ஒன்று ஒவ்வாது - ஒன்றோடொன்று பொருத்த மில்லாமல், உரைத்தாலும் - சென்னாலும், (அவைகளெல்லாம்) என்றும் - எக்காலத்தும், ஒரு - ஒப்பற்ற, தன்னையே நோக்குவார் - தன்னையே நோக்கும் அறிஞரது, உள்ளத்து இருக்கும் - மனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற, மருதனையே நோக்கிவரும் - மருதார்ப்பிரானையே நோக்கிவந்து முடியும். எ - று.

ஆறுசமய நூல்களும் ஒன்றோடொன்றோவ்வாத விடயங்களைச்சொல்லுமாயினும், அவற்றின் கருத்தெல்லாம் முடிவில் மருதவாணனையே கூறுவதாகும் என்பது கருத்து. சமயம் ஆறாவன - வைரவம், வாமம், காளாமுகம், மாவிரதம், பாசபதம், சைவம் என்பன. இவ்வாறன்றி, உலகாயதம், புத்தம், சமணம், மீமாஞ்சை, பாஞ்சராத்திரம், பாட்டாசாரியம் எனினுமையும்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

18. நோக்கிற்றுக்காமனுடல்பொடியாகநுதிவிரலாற்
றாக்கிற்றாக்கன்றலைகீழ்ப்படத்தன்கடாவடிவா
ளோக்கிற்றுத்தக்கன்றலையுருண்டோடச்சலந்தரணைப்
போக்கிற்றயிபொன்னிருழ்மருதாளுடைப்புண்ணியமே.

இ - ள். பொன்னிருழ் - காவேரிசூழ்ந்த, மருது ஆள் உடை புண்ணியம் - மருதுரை யாளுதலையுடைய புண்ணியவுருவம், காமன் உடல் - மன்மதனுடம்பை, பொடியாக நோக்கிற்று - நீறுபட நோக்கிற்று, ஆக்கன்றலை கீழ்ப்பட - இராவணனது தலை கீழேயகப்பட, நுதிவிரலால் தாக்கிற்று - விரல் நுனியால் அழுத்திற்று, தக்கன்றலை உருண்டு ஓட - தக்கன்றலம் (அறுபட்டு) உருண்டோடும்படி, தன் - தனது, சுடர் - ஒளிக்கின்ற, வடி - வடித்த, வான் - வாட்படையை, ஒக்கிற்று - ஒங்கிற்று, சலந்தரணை - சலந்தராகரணை, உயிர் போக்கிற்று - உயிர் நீக்கிற்று எ - று.

புண்ணியம் - தருமரூபியாகிய சிவபிரான். புண்ணியம் எனச்சொல்லால் அஃறிணையா யிருத்தல்பற்றி நோக்கிற்று, தாக்கிற்று, ஒக்கிற்று, போகிற்று, என அஃறிணையானே முடிந்தது. “பருங்கணகவர்கொலை வேழிப்படையோன் படப்படர்தீத், தருங்கண்ணுதற்றில்லையம்பலத்தோன்” எனவும், “தேனாநிறுத்தி மலையெடுத்தான்சிரமீனாந்துமிற்றவா றுந்தீபற, இருப்துமிற்றவா றுந்தீபற” எனவும், “அன்நிலங்கையர் கோன் மலைக்கீழ்விடிச் சென்ற சிற்றம்பலவர்” எனவும், “தச்சுரனரன்றே தலையிழந்தார் தக்கன்மகளைச்சூழநின் றுந்தீபற, மடிந்தது வேள்வியென்றுந்தீபற” எனவும், “கம்

பஞ்சிவந்த சலந்தராகுங் கறுத்ததில்லை நம்பன்” எனவும் மேலோர் கூறுத லுங்காண்க. திருவிடைமருதூர், லெழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணியநுபம், காமனுடல்பொடியாக நோக்கிற்று, இராவணன் தலைநெரிய விரனுனியால் தாக்கிற்று, தக்கன் தலையுருள வோக்கிற்று, சலந்தரனை யுயிர்போக்கிற்று என்பது கருத்து.

நேரிசையாசீரியப்பா.

19. புண்ணியபுராதனபுதுப்பூங்கொன்றைக்
கண்ணிவேய்ந்தகைலைநாயக
காளகண்டகந்தனைப்பயந்த
வாளரிநெடுங்கண்மலையாள் கொழுந
பூதநாதபொருவிடைப்பாக
வேதகீதவிண்ணோர்தலைவ
முத்திராயகமுவாமுதல்வ
பத்தியாகிப்பிணைத்தமெய்யன்பொடு
நொச்சியாயினுங்கரந்தையாயினும்
பச்சிலையிட்டுப்பரவுந்தொண்டர்
கருவிடைப்புகாமற்காத்தருள்புரியுந்
திருவிடைமருதநிரிபுராதக
மலர்தலையுலகத்துப்பலபலமாக்கண்
மக்களைமனை வியையொக்கலையொரீஇ
மனையும்பிறவுந்துறந்துநினைவருங்
காடுமலையும்புக்குக்கோடையிற்
கைம்மேனிமீர்த்துக்காலொன்றுமுடக்கி
யைவகைநெருப்பினமுவத்துநின்று
மாரிராளிலும்வார்பனிநாளிலு
நீரிடைமூழ்கிநெழுதுகிடந்துந்
சடையைப்புனைந்துந்தலையைப்பறித்து
முடையைத்துறந்துமுண்ணுதுழன்றுங்
காயுங்கிழங்குங்காற்றுநிர்சருகும்
வாயுவுநீரும்வந்தனவருந்தியுங்
களரினுங்கல்லிலுங்கண்படைகொண்டும்
தளர்வுறுமியாக்கையைத்தளர்வித்தாங்கவ

ரமமைமுதத்தியடைவதற்காகத்
 தம்மைத்தாமேசாலவுமொழிப்ப
 ரீங்கிவைசெய்யாதியாங்களெல்லாம்
 பழுதின்றுயர்ந்தவெழுநிலைமாடத்துஞ்
 செந்தாதுதிரந்தநந்தாவனத்துந்
 தென்றலியங்குமுன்நிலகத்துந்
 தண்டாச்சித்திரமண்டபமருங்கிலும்
 பூவிரிதரங்கவாவிக்களையிலு
 மயிற்பெடையாலக்குயிற்றியகுன்றிலும்
 வேண்டுழிவேண்டுழியாண்டாண்டிட்
 மருப்பினியன்றவாளரிசுமந்த
 விருப்புறுகட்டின்மீமிசைப்படுத்த
 வைவகையமளியணைமேற்பொங்கத்
 தண்மலாகமழும்வெண்மடிவிரித்துப்
 பட்டினுட்பெய்தபதநுண்பஞ்சி
 னெட்டணையருகாக்கொட்டைகள்பரப்பிப்
 பாயன்மீதுபரிபுரமிழற்றச்
 சாயலன்னத்தின்றளர்நடைபயிற்றிப்
 பொற்றோரணத்தைச்சுற்றியதுகிலென
 வம்மென்குறங்கினும்மென்கலிங்கங்
 கண்ணுமனமுங்கவற்றிப்பண்வா
 விரங்குமணிமேகலையொருங்குடன்கிட
 வாடரவல்குலரும்பெறனுசப்பு
 வாடவீங்கியவனமுலைகதிப்ப
 வணியியல்கமுகையலங்கரித்ததுபோன்
 மணியியலாரங்கதிர்விரித்தொளிர்தர
 மணிவளைதாங்குமணிகெழுமென்றோள்
 வரித்தசாந்தின்மிசைவிரித்திட்ட
 வுத்தரியப்பட்டொருபாலொளிதர
 வள்ளைவாட்டியவொள்ளிருகாதொடு
 பவளத்தருகாத்தரளநிரைத்தாங்
 கொழுநீண்டகுமிழொன்றுபதித்துக்

காலன்வேலுங்காமபாணமு
 மாலகாலமுமனே ததுமட்டமைத்த
 விரணுகொட்டமும்புரண்குடைமிளிர் தர
 மதியெனமாசறுவதனம்விளங்கப
 புதுவியையலங்கலகுழன்மிசைப்பொலியு
 மஞ்சொன்மடந்தையராகந்தோய்த் துஞ்
 சின்னமபரபிபபொன்னின்கலத்து
 மறுசுவைபடிசில்வறிதிருந்தருந்தா
 தாடினர்க்கென்றும்பாடினர்க்கென்றும்
 வாடினர்க்கென்றும்வரையாதுகொடுத்துப்
 பூசுவனபூசியும்புனைவனபுனைத்து
 னூசினல்லனதொடையிற்சேர்த்தியு
 மைந்துபுலன்களுமாரவார்த்து
 மைந்தருமொக்கனுமனமகிழ்ந்தோங்கி
 யிவ்வகையிருந்தோமாயினுமவ்வகை
 மந்திரவெழுத்தைந்தும்வாயிடைமறவாது
 சிந்தைநின்வழிசெலுத்தலினந்த
 முத்தியுமிழந்திலமுதலவவத்திற
 நின்னதுபெருமையன்றோவென்னெனின்
 வல்லான்றொருவன்கைம்முயன்றெறியினு
 மாட்டாவொருவன்வாளாவெறியினு
 நிலத்தின்வழாஅக்கலலேபோ
 னலத்தின்வழாரின்னுமவின்னோ.

இ - ள். புண்ணிய - புண்ணியனே, புராதன - பழையோனே, புது-
 புதிய, கொன்றைப்பூ கண்ணிவேய்ந்த-கொன்றைமலர் மாலையையணிந்த,
 கைலேநாயக - கைலேநாயகனே, காளகண்ட - நீலகண்டனே, கந்தனைப்பய
 ந்த - குகனையின்ற, வான் - வான் போன்ற, அரி - செவ்வரிபடர்ந்த, நெடுங்
 கண் - நெடியகண்களையுடைய, மலையாள் கொழுந - மலைமகள் கணவனே,
 பூதநாத - பூதநாதனே, பொரு - பொருதற்குரிய, விடைப்பாக - இடப
 வாகனே, வேதசீத - வேதமாகிய சீதத்தையுடையவனே, விண்ணோர்
 தலைவ - தேவர்கட்கிறைவனே, முத்திராயக-முத்திராதனே, மூவாமுதல்வ,
 முதமைப்பையாத முதல்வனே, பத்தி ஆகி - பத்தியுண்டாகி, பணைத்த -
 மிகுத்த, மெய்யன்பொடி - மெய்யன்புடன், நொச்சி ஆயினும் - நொச்சிப்

பூவையாயினும், கரந்தை ஆயினும் - கரந்தைப்பூவை யாயினும், பச்சிலை (ஆயினும்) - பச்சிலையை யாயினும், இட்டு - தூவி, பரவும் - துதிக்கின்ற, தொண்டர் - தொழும்பர்கள், கரு இடை யுகாமல் - கர்ப்பத்திற் புகாவண்ணம், காத்து அருள்புரியும் - காத்தருள்செய்கிற, திருவிடைமருத - திருவிடைமருதூர்சீனே, திரிபுர அந்தக - மும்புரநாசனே, மலர்தலை - பரந்த இடத்தைடைய, உலகத்து - உலகின்கண், பலபலமாக்கள் - அநேக மாறுடர், மக்களை - புதல்வனாயும், மனைவியை - மனையாட்டியையும், ஒக்கலை - சுற்றத்தையும், ஒரீஇ - நீங்கி, மனையும் - வீட்டையும், பிறவும் - பிறபொருள்களையும், துறந்தும் - விட்டும், நீனைவு அரு - நீனைத்தற்கு மரிதாகிய, காடும் மலையும்புக்கு - காட்டினும் மலையினும் பிரவேசித்து, கோடையில் - வெய்யிலில், கைமேல் நிமிர்ந்து - கைகளை மேலேயுயர்த்தி, கால் ஒன்று முடக்கி - ஒருகாலே முடக்கி, ஐவகை நெருப்பின் அழுவத்து நின்றும் - பஞ்சாசனியின் திரளில் நின்றும், மாரிநாளிலும் - மழைக்காலத்திலும், வார் பணிநாளிலும் - (பணிநீர்) ஒழுகாநின்ற பனிக்காலத்திலும், நீர் இடை மூழ்கி - நீர் மூழ்கித்து, நெடிது கிடந்தும் - நெடுநேரம் தங்கியும், சடையைப்புனைந்தும் - சடையைத் தரித்தும், தலையைப்பறித்தும் - தலையினைக்களைந்தும், உடையைததுறத்தும் - ஆடையை யொழித்தும், உண்ணாது உழன்றும் - உண்ணாமல் திரிந்தும், காயும் - காய்களும், கிழங்கும் - கிழங்குகளும், காற்று உதிர்சருகும-காற்றினால் உதிராநின்ற சருகும், வாயுவும்-காற்றும், நீரும-ஐவமும், (ஆகிய இவற்றுள்) வந்தன-கிடைத்தவற்றை, அருந்தியும்-உண்டும், களரினும்-களர் நிலத்திலும், கல்லிலும்-மலை நிலத்திலும், கண்படைகொண்டும் - படுததுக் கண்ணுறங்கியும், தளர்வுறும் யாக்கையை - (இயற்கையாகவே) தளர்ச்சியடைகின்ற வுடம்பை, தளர்வித்து - தளர்ச்சியடையப்பண்ணி, ஆங்கு - அவ்வழியாக, அவர் - அவர்கள், அம்மை - வருபிறப்பில், முத்தி அடைவதற்காக - மோகந்தவடைவதற்காக, தம்மை - தங்களை, தாமே-தாங்களே, சாலவும் - மிகவும், ஒறுப்பர் - வருத்துவார்கள், யாங்கள் எல்லாம்-நாங்களெல்லாம், ஈங்கு இவைசெய்யாது-இவ்விடத்துக்கூறிய இவைகளைச் செய்யாமல், பழுது இன்று - பழுதில்லாமல், உயர்ந்த - ஓங்கிய, எழுநிலை மாடத்தும்-எழுநிலைகளையுடைய மாளிகைகளின்மீதும், செந்தாது உதிர்ந்த-செம்மையாகிய மகரந்தமுதிர்ந்த, நந்தாவனத்தும்-நந்தவனத்திலும், தென்றல் இயங்கும் - தென்றல் வழங்குகின்ற, முன்றில் அகத்தும்-முற்றத்தினிடத்தும், தண்டா - கெடாத, சித்திரமண்டப மருங்கிலும்-சித்திரமண்டபத்தின் அருகிலும், பூவிரி - மலர்கள்விரிகின்ற, தரங்கம்-அலைகளோடுகூடிய, வாவிக்கனாலும் - தடாகக்கனாலிலும், மயில்பெடை ஆல - பெண்மயில்கள் நடநஞ்செய்ய, குயிற்றிய குன்றிலும் - நெருங்கிய மலையிலும் (ஆக) வேண்டுமியேண்டுமியேண்டுமியேண்டிய இடங்களாகிய, ஆண்டுஆண்டு-

அவ்வவ்விடங்களில், இட்ட-அமைக்கப்பட்ட, மருப்பின் இயன்ற-யானைத் தந்தங்களாற் செய்யப்பட்டனவும், வாள் அரிசுமந்த - ஒளிபொருந்திய சிங்கங்களால் சுமக்கப்பட்டனவுமாகிய, விருப்புறு கட்டில் மீமிசை-விரும் புதற்குரிய கட்டிலின்மேல், படுத்த-பரப்பிய, ஐவகை அமளி அணைமேல்-ஐவகையாகிய படுக்கையணைமேல், பொங்க - விளங்கும்படி, தண்மலாகம மும்-தண்ணிய மலர்கள் மணவாநின்ற, வெண்மடி விரித்து-வெள்ளாடையைய விரித்து, பட்டினுள்பெய்த-பட்டுறையிலிட்ட, பதம்-அழகாகிய, நுண் பஞ்சின்-நுண்ணிய பஞ்சினாற் செய்யப்பட்ட, நெட்டணை அருகா - நீண்ட அணையினருகே, கொட்டைகள் பரப்பி - கொட்டைகளைப்பரப்பி, பாயல் மீது-சயனத்தின்மேல், பரிபுரமிழற்ற-நூபுரமொலிக்க, சாயல்-ஒளியுள்ள, அன்னத்தின்-அன்னத்தினது, தளர்நடைபயிற்றி-தளர் நடையைப்பழக்கி, பொன்-பொன்னினாற்செய்த, தோரணத்தை-தோரண கம்பத்தின்மேல், சுற்றிய-சுற்றப்பட்ட, துகில் என - ஆடைபோல, அம் - அழகாகிய, மெல்-மெல்லிய, குறங்கின்-தொடையின்மீது, ஒம்மெல்கலிங்கம்-பெறுமையமைந்த மெல்லியஆடை, கண்ணும மனமும் கவற்றி-கண்களையும் மனத்தையுங்கவலுறுத்து, பண்வர - அலங்கார மமைந்திருக்க, இரங்கும்- ஒலியாநின்ற, மணி - ரத்நங்களாற்செய்யப்பட்ட, மேகலை ஒருங்கு உடன்கிடந்த - மேகலாபரணத்துடன் ஒருங்குகிடந்த, ஆடு - ஆடுகின்ற, அர - பாம்பின் படம் போன்ற, அல்குல் - அல்குலும், அருமபெறல் நுகுப்புவாட - பெறுதற்கரிய இடைதளர, வீங்கிய - பருத்த, வனமுலை கதிப்ப-அழகிய தனங்கள்விம்ம, அணி இபல் கழகை - வரிசையாய்ப் பொருந்திய கமுகமரத்தை, அலங்கரித்ததுபோல் - அலங்காரஞ் செயததுபோல், மணி இபல் ஆரம் - மணிகளானியன்ற ஆரங்கள், கதிர்விரித்து ஒளிந்தர - கிரணங்களைப் பரப்பிப் பிரகாசிக்க, மணிவளை தாங்கு - அழகாகிய சங்கவளைய லணியப்பெற்ற, அணிகெழு மெல்தோள் - ஆபரணமணிந்த மெல்லிய தோளின்மீது, வரித்த சாந்தின்மிசை - பூசிய சந்தனத்தின்மேல், விரித்திட்ட - பரப்பிய, உத்தரியப்பட்டு - உத்தரியமாகிய பட்டாடை, ஒருபால் - ஒருபக்கத்தில், ஒளிதர - ஒளியைச்செய்ய, வள்ளைவாட்டிய - வள்ளைத்தண்டை வாட்ட மடைவித்த, ஒள் இருகாதொடு - ஒட்பமாகிய இரண்டு செவிகளோடு, பவளத்து அருகா - பவளத்தினயலில், தரளம்நினைத்து - முத்துக்களை வகிசைப்படவைத்து, ஆங்கு - அவ்விடத்து, ஒழுகி நீண்ட - அழகொழுகி நீண்டிருக்கிற, குமிழ் ஒன்று பதித்து-ஒரு குமிழும்பூவவப்பதித்து, காலன் வேலும் - யமனது கைவேலும், காமபாணமும் - மன்மதபாணமும், ஆல காலமும் - ஆலாகலவிடமும் (ஆகிய), அணைத்தும் இட்டு அமைத்த - எல்லாவற்றையுஞ் சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட, இரண்டு நாட்டமும் - இரண்டு கண்களும், கடைபுரண்டு மிளிந்தர - கடைபிறழ்ந்து ஒளிசெய்ய, மாசு

அறுவதனம்-குற்றமற்ற முகம், மகி என் விளங்க-பூர்ண சந்திரன்போலப் பிரகாசிக்க, புது-புதிய, வினா - பரிமளமுள்ள, அலங்கல்-மலர்மலை, குழல் மிசை - கூந்தலின்மேல், பொலியும் - விளங்கப்பெற்ற, அம்சொல் - அழகிய சொற்களையுடைய, மடந்தையர் - இளம்பெண்டுகளுடைய, ஆகம் தோய்ந்தும் - மார்பிற்படிந்தும், சின்னம்பரப்பிய - நுண்டொழில் பரவிய, பொன்னின் கலத்தும் - பொன்னினுற்செய்த உண்கலங்களிலும், அறுசுவை அடிசில் - அறுசுவை யுண்டியை, வறிது இருந்து அருந்தாது-சுட்மா விருந்துண்ணாமல், ஆடினர்க்கு என்றும்-ஆடினர்க்கெனவும், பாடினர்க்கு என்றும் - பாடினர்க்கெனவும், வாடினர்க்கு என்றும் - பசியினால் வாட்ட மடைந்தார்க்கெனவும், வளையாது கொடுத்தும் - வளையாதளித்தும், பூசுவன பூசியும் - பூசுவதற்குரியவற்றைப் பூசியும், புனைவன புனைதும்-அணிதற்குரியவற்றை யணிந்தும், தூசின்-ஆடைகளுள், நல்லன-நல்லவற்றை, தொடையின் சேர்த்தியும் - வரிசையாய்த்தரித்தும், ஐந்து புலன்களும் - ஐம்புலங்களையும், ஆர ஆர்ந்தும் - நிறையத்துய்த்தும், மைந்தரும் - மக்களும், ஒக்கலும் - உறவினரும், மனமகிழ்ந்து ஒங்கி, மனங்களித்துயர்ந்து, இவ்வகை இருந்தோம் ஆயினும்-இவ்வண்ணமிருந்தேமாயினும், அவ்வகை-அவ்வகையாகிய, மந்திரம் - மந்திரம் என்று சொல்லப்படுகிற, எழுத்து ஐந்தும் - ஐந்தெழுத்தையும், வாயிடை - வாயினால் (உச்சரித்து), மறவாது சிந்தை நின்வழி செலுத்தலின்-மறவாமல் மனத்தை நின்வழியிற் செலுத்தலால், அந்த முத்தியும் இழந்திலம் - அந்த மோகூலாபத்தையும் இழந்திலேம், முதல்வ - முதல்வனே, அத்திறம்-அவ்வகை, நின்னது பெருமை அன்றோ என்னின்-உன்பெருமை யன்றோவெனின், வல்லான் ஒருவன் - வல்லவன் ஒருவன், கைமுயன்று எறியினும் - கைவலித்தெறிந்தாலும், மாட்டா ஒருவன் (அவ்வாறு எறிய) மாட்டாத வொருவன், வாளா எறியினும் - சுமமாவெறிந்தாலும், நிலத்தின்வழா - நிலத்தில்விழுதல் தவறாத, கல்லேபோல் - கல்லைப்போல, நின் நாமம் நவின்னோர் - உன்நிருநாமத்தை யுச்சரித்தவர்கள், நலத்தின்வழார் - நன்மையடைதல் தவறமாட்டார்கள். எ - று.

ஐவகைநெருப்பு - தவஞ்செய்வோர் கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு என்னும் நாற்றிசையினும் தம்மைச்சூழமுட்டின நெருப்பும், மேலேகூரியனும்; இவற்றை வடதுலார் “பஞ்சாக்நி” என்பர். பத்திவலையிற்படுவோனாதலால், “பத்தியாகிப் பணைத்தமெய்பன்பொடு, நொச்சியாயினுங் கரந்தையாயினும், பச்சிலையிட்டுப் பரவுந்தொண்டர், கருவிடைப்புகாமற் காத்தருள்புரியுந், திருவிடைமருத” என்றார். மருதவாணனே, முத்தியின்பத்தை யடையும்பொருட்டு, அறிஞர் பலர், இவ்வாழ்க்கை யின்பத்தைவிடுத்துக் காட்டினுமலையினுங் கடுத்தவம்புரிந்து தம்முடம்பை வருத்துவர், யாம் அங்

ங்னஞ்செய்யாது, எழுநிலைமாடத்து ஐவகையமளிமேல், மயிலியன்மடந்
தையர்மாற்புதோய்ந்து, புதல்வர்ப்பேறுமுதலிய இம்மையின்பத்தை துகரா
நின்றோம். உன்னைந்தெழுத்தை யெஞ்சிந்தையிலிருத்தி மறவாதிருத்தலா
லும், “கைவலியுள்ளான் கைம்முயன் றெறியினுங், கைவலியில்லான் கைத
ளர்த்தெறியினும், இவரானெறியப்பட்ட கற்களிரண்டும் நிலத்தைப்பிழை
யா தடைந்தவாறுபோல, உன்திருநாமத்தை டுச்சரிப்போர் எவ்வாறிருப்
பினும், முத்தியையடைதல் திண்ணமாதலானும், மறுமையில் யாமும்
முத்தியின்பத்தையும் அடைதற்குரியேமாயினேம், ஆதலால், அவரினும்
யாமே சதுரர் எனபது கருத்து.

நேரிசைவேண்பா.

20. நாமநவிற்றாய்மனனேநாரியர்கடோடோய்ப்து

காமநவிற்றிக்கழிந்தொழிய-லாமோ

பொருதவனத்தானையுரிபோர்த்தருளுமெங்கண்

மருதவனத்தானைவளைந்து.

இ - ள். மனனே-மனமே, பொருத-போர்செய்த, வனத்து-வனத்
தின் வாழ்வையுடைய, ஆனை-யானையின், உரி-தோலை, போர்த்தருளும்-
போர்த்தருளிய, எங்கள்-எங்களுக்குத் தேசியனாகிய, மருதவனத்தானை -
மருதவனத்தையுடைய சிவபெருமானை, வளைநது - சூழ்ந்துநின்று, நாமம் -
அவனது திருநாமத்தை, நவிற்றாய் - சொல்லாயாகி, நாரியர்கள்-மாதர்களு
டைய, தோள்தோய்ந்து - தோளைப்புணர்ந்து, காமம் நவிற்றி - காம நூல்
களையே விரித்துப்பேசி, கழிந்து ஒழியல் ஆமோ - (அதனால் நமது ஆயு
ளெல்லாம்) கழிந்தொழிதல் தகுமோ. எ - று.

மனமே, மருதவனத்திசனைச் சூழ்ந்துநின்று அவனது திருநாமத்தை
யுச்சரியாமல், மாதா காமமயக்கில் மயங்கிக்கிடந்து, நம் வாணட்கள் வீணா
ட்களாய்க்கழிதல் தருகியாமோ என்பது கருத்து.

கட்டளைக்கலித்துறை.

21. வளையார்பசியின்வருத்தாபிணியின்மதனனம்புக்

கிளையார்தனங்கணடிநங்கினில்லாரிப்பிறப்பினில்வக்

தளையார்நகினுக்கென்கடவார்பொன்னலர்த்தகொன்றைத்

தளையானிடைமருதன்னடியாரடிசார்த்தவரோ.

இ - ள். பொன் அலர்த்த - பொன்போலமலர்த்த, கொன்றைத்தளை
யான் - கொன்றை மலர்மாலையையணிந்தவனாகிய, இடைமருதன - திரு
விடைமருதூர்ச் சிவபெருமானது, அடியார் - அடியார்களுடைய, அடி-
சார்பாதங்களை, சார்த்தவர் - அடைந்தவர்கள், பசியின்வளையார் - பசியினால்

தளரார்கள், பிணியின்வருந்தார் - பிணியினால் வருந்தமாட்டார்கள், மதனன் அம்புக்கு இனையார் - மன்மதபாணத்துக்கு மெலியார்கள், தனம் கண்டு - (நிலையற்ற) பொருளைப்பார்த்து, இரங்கநில்லார் - இரங்கநில்லார்கள், இப்பிறப்பினில்வந்து அனையார் - இந்தப்பிறவியில்வந்து கலவார்கள், நரகினுக்கு - நரகநீக்கத்துக்கு, என்கடவார் - என்னவுபாயம் செய்யக்கடவராயிருப்பர், (ஒன்றும்செய்யவேண்டியவரல்லர்) எ - று.

மதனன் அம்புக்கு இனையார் தனம்கண்டு இரங்கநில்லார் என்பதற்கு-மதனனது அம்பினால் மாதர்தனங்கண்டு இரங்கநில்லார் எனவுணர்ப்பினுமமையும். மருதூர்சனது அடியாரடியையடைந்தவர் பசிமுதலியவற்றால் வருந்தாமல் நரகவேதனையுங்கடந்து முத்தியின்பத்தையடைவர் என்பது கருத்து.

நேரிசையாசிரியப்பா.

22. அடிசார்த்தவர்க்குமுடியாவின்ப
நிறையக்கொடுப்பினுங்குறையாச்செவ்வ
மூலமுநடுவுமுடிவுமின்றிக்
காலமூன்றுங்கடந்தகடவு
ளுளக்கணுக்கல்லா தூன்கணுக்கொளித்துத்
துளக்கறகிமிர்ந்தசோதிச்சுடரொளி
யெறுப்புத்துளையிறுசெவிக்கெட்டா
துறுப்பினின்றெழுதருமுள்ளத்தோசை
வைத்தநாவின்வழிமறித்தகத்தே
தித்தித்தூறுந்தெய்வத்தேற
றுண்டத்துளையிற்பண்டைவழியன்றி
யறிவினாறுநயிராற்ற
மேனையதன்மையுமெய்தாதெவற்றையுந்
தானேயாகிகின்றதற்பரன்
தோற்றுவெவல்லாந்தன்னிடைத்தோற்றித்
தோற்றம்பிறிதிற்தோற்றாச்சுடர்முனை
விரிசடைமீமிசைவெண்மதிகிடப்பினு
மிருள்விரிகண்டத்தேகநாயக
சுருதியுமிருவருந்தொடர்ந்துநின்றலமர
மு.
வுமையாள்கொழுநவொருமூன்றாகிப்
விமையாநாட்டத்தென்றனிராயக

வடியேனுறுகுறைமுனியா துக்கேண்மதி

நெடுநாட்பழகியகொடுவினையீர்ப்பக்
 கருப்பாசயமெனுமிருட்சிறையறையிற்
 குடொன்சங்கிவிழுண்டுதொடர்பட்டுக்
 கூட்டுச்சிறைப்புழுவினீட்டுமெலத்தழுந்தி
 யுடனேவருந்திநெடுநாட்கிடந்து
 பல்பிணிப்பெயர்பெற்றல்லற்படுத்துந்
 தண்டனாளர்மிண்டிவந்தலைப்ப
 வுதரநெருப்பிற்பதைபதைபதைத்தும்
 வாதமத்திகையின்மோதமோத்துண்டுங்
 கிடத்தனிற்றனடத்தல்செல்லா
 திடங்குறைவாயிலின்முடங்கியிருந்துழிப்
 பாவப்பகுதியிலிட்டுக்காவற்
 கொடியோவைவரையேவிநெடிய
 வாசைத்தளையிலென்னையுமுடலையும்
 பாசப்படுத்திப்பையெனவிட்டபின்
 யானும்போந்துதினுக்குமுன்றும
 பெரியோர்ப்பிழைத்தும்பிறர்பொருள்வெளவியும்
 பரியாதொழிந்தும்பல்லுயிர்செருத்தும்
 வேற்றோர்மனைவியாதோற்றம்புகழ்ந்தும்
 பொய்பலகூறியும்புல்லினம்புல்லியு
 மைவருங்கடுப்பவவாவதுகூட்டி
 யீண்டினகொண்டுமீண்டுவந்துழி
 யிட்டுழியிடாதுபட்டுழிப்படாஅ
 திந்நாளிடுக்கணெய்திப்பன்னாள்
 வாடுபுகிடப்பேன்வீடுநெறிகாணே
 னின்னையடைந்தவடியாரடியார்க்
 கென்னையுமடிமையாகக்கொண்டே
 யிட்டபச்சிலைகொண்டொட்டியறிவித்
 திச்சிறைபிழைப்பித்திணிச்சிறைபுகாமற்
 காத்தருள்செய்யவேண்டுந்
 தீத்திரண்டன்னசெஞ்சடையோனே.

இ - ள். அடிசார்த்தவர்க்கு-அடியடைந்தவர்க்கு, முடியா இன்பம்- அழியாத இன்பத்தை, இந்நிறையக் கொடுப்பினும் - நிரப்பக்கொடுத்தாலும், குறையா செல்வ-குறையாத செல்வமுடையானே, மூலமும் நமீவும் முடிவும் இன்றி - ஆதியும் இடையும் அந்தமுமில்லாமல், காலம்மூன்றும்கடந்த கடவுள் - முக்காலத்தையுங்கடந்த கடவுளே, உள்ளக் கண்ணுக்கு அல்லாது - மனக்கண்ணுக்கேயன்றி, ஊன்கண்ணுக்கு ஒளித்து - மாமிசநேத்திரத்துக்கு மறைந்து, துளக்கு அற நிமிர்ந்த - சலநமற்றோங்கிய, சோதிச்சுடர் ஒளி - சோதிச்சுடரொளியே, 'ஏறும்புதுணையின் - ஏறும்புபோன்ற சிறு துவாரத்தையுடைய, இருசெவிக்கு எட்டாது - இருசெவிக்குக் கெட்டாது, உறுப்பினின்று எழுதரும் - அவயவத்தினின் றுண்டாகின்ற, உள்ளத்து ஓசை - உள்ளிடத்தொவியே, வைத்த நாவின் வழிமறித்து - (ஏற்படுத்தி) வைத்த நாவின் வழியைத்தடுத்து, அகத்தே - உள்ளத்தின் கண்ணே, தித்தித்து ஊறும் - இனித்துச் சுரக்கின்ற, தெய்வத்தேதல் - தெய்விகமாகிய தேனே, துண்டத்துணையின் - மூக்குத்தொணையாகிய, பண்டைவழி அன்றி - பழையவழியி லல்லாமல், அறிவில் நாளும்-அறிவினிடத்து மணக்கின்ற, நறியநாற்றம் - சுகந்தமே, ஏனைய தன்மையும் எய்தாது - மற்றைத் தன்மைகளையும் அடையாமல், எவற்றையும் - எவைகளினிடத்தும், தானேஆகி நின்ற தற்பர - தானேயாய்நின்ற தற்பரனே, தோற்றுப எல்லாம் - உண்டாவனவெல்லாம், தன்னிடைத்தோற்றி - தன்னிடத்துண்டாக்கி, தோற்றம் பிறிதில்தோற்றா - தன்னுற்பத்தி பிறிதொன்றிற் காணப்படாத, சுடர்முனை - ஒளிமுனையே, விரிசடைமீயிசை-பரந்த சடையின்மேல், வெண்மதி கிடப்பினும்-வெள்ளிய சந்திரன் தங்கியிருந்தாலும், இருள்விரிகண்டத்து - இருள்பரந்த கண்டத்தையுடைய, ஏகநாயக - தனிநாயகனே, சுருதியும் இருவரும் - வேதங்களும் பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய இருவரும், தொடர்ந்து நின்று - (காணவேண்டுமென்று) தொடர்ந்து நின்று, அலமர - (காணுமையால்) மயங்க, மருது இடம்கொண்ட - மருதுநாயிடமாகக்கொண்ட, மருதமாணிக்க - மருதமாணிக்கமே, உமையாள் கொழுக - உமாநாயகனே, ஒருமூன்று ஆகிய - ஒருமூன்றென்னுந் தொகை பெற்ற, இமையா காட்டத்து - இமையாத விழிகளையுடைய, என் தனிநாயக - எனது ஒப்பற்ற தலைவனே, அடியேன்உறுகுறை-அடியேன் குறைவிரத்தலை, முனியாதுகேள் - வெறுக்காமல்கேட்டருளவேண்டும், நின் அடிபணியா-உன்னடிவணங்காத, கல்மனக்கயவரொடு-கன்னெஞ்சினையுடைய கீழ்மக்களுடன், நெடுநாள்பழகிய-நெடுங்காலம் பழகிய, கொடுவீனே கர்ப்ப-திவினியுழக்க, கருப்பாசயம் என்னும் - கர்ப்பாசய மென்கிற, இருள் - இருள் தினிந்த, சிறை அறையில் - காவலறையில், குடர் என் சங்கிலி பூண்டு - குடல் என்னும் சங்கிலி பூட்டப்பெற்று, தொடர்ப்பட்டு-(அகில்) அகப்பட்டு, கூட்டு - சேர்த்தலையுடைய, சிறைப்புழுவின் - சிறைப்புழுக்க

ளால், ஈட்டும்-சேர்க்கப்பட்ட, மலத்து அழுந்தி-மலத்திலமிழ்ந்து, உடனே வருந்தி - கூடவே வருத்தப்பட்டு, நெடுநாள் கிடந்து - நெடுங்காஸங்கிடந்து, பல்பிணிப்பெயர் பெற்று - பலநோய்கள் என்று பெயர்பெற்று, அல்லற்படுத்தும் - துன்பப்படுத்துகின்ற, தண்டனாளர் - சிஷிப்போர், மிண்டிவந்து அலைப்ப - நெருங்கிவந்து வருத்த, உதாரநெருப்பில்-உதராக்கினியில், பதைபதைபதைத்தும் - மிகப்பதைத்தும், வாதம்-பிரகுதவாயுவானது, மத்திகையின்மோத - சம்மட்டிபோல மோத, மொத்து உண்டும் - அறையுண்டும், கிடத்தல் - சிடத்தலும், நிற்பல் - நிற்பலும், நடத்தல் - நடத்தலும், செல்லாது - செய்ய வியலாமல், இடம் குறைவாயில்ல - இடம் குறைவாயிலிலிருப்பதுபோல, முடங்கி இருந்துழி - முடங்கி யிருந்தகாலத்தில், பாவப்பகுதியில் இட்டு - பாவப்பகுப்பிலமைத்து, காவல்-காவலாக, கொடியோர் ஐவனா ஏவி-கொடியோர் ஆகிய ஐவனாத்தூண்டி, நெடிய-பெரிய, ஆசைத்தனையில் - ஆசைப்பிணிப்பில், என்னையும் உடலையும் - என்னையும் உடம்பையும், பாசப்படுத்தி - கட்டுப்படுத்தி, பையெனவிட்டபின் - மெல்லென விட்டபிறகு, யானும் போந்த - அடியேனும்வந்து, தீதினுக்கு உழன்றும் - தீவினையைச் சேகரிக்க அலைந்தும், பெரியோர்ப்பிழைத்தும் - பெரியோருக்குப் பிழைசெய்தும், பிறர்பொருள் வவ்வியும் - பிறர்பொருளைக் கவந்தும், பரியாது ஒழிந்தும் - (அதற்காக) இரங்காதொழிந்தும், பல் உயிர் செருத்தும் - பலவுயிர்களைக்கொன்றும், வேற்றோர் மனைவியர்-பிறர் மனைவியரது, தோற்றம் புகழ்ந்தும் - அழகைச் சிறப்பித்தும், பொய்பல கூறியும் - பலபொய்களைச் சொல்லியும், புல் இனம் புல்லியும் - சிற்றினத்தைச்சேர்ந்தும், ஐவரும் கடுப்ப-ஐவரும்வினாந்துசெல்ல, அவாவதுகூட்டி-ஆசைப்பட்டதை யீட்டி, ஈண்டினகொண்டு-மிக்க விடயங்களைக்கொண்டு, மீண்டுவந்துழி-மீண்டுவந்தவிடத்து, இட்டுழி இடாது-இட்டவிடத்திடாமலும், பட்டுழிப்படாது-பட்டவிடத்துப் படாமலும், இந்நாள்-இந்நாளாவும், இடுக்கண் எய்தி - துன்பமடைந்து, பல் நாள் - பலநாளும், வாடுபுகிடப்பேன் - வாடிக்கிடப்பேன், வீடுநெறிகாணேன் - வீடுநெறியைக்கண்டிலேன், நின்னை அடைந்த - உன்னையடைந்த, அடியாரடியார்க்கு - அடியவரது அடியவர்களுக்கு, என்னையும் அடிமையாகக்கொண்டு - என்னையும் அடிமையாகக்கொண்டு, இட்ட பச்சிலைகொண்டு - நானிட்ட பச்சிலையையேற்று, ஒட்டி அறிவித்து - என் அறிவோடு (கூடியிருந்து) அறிவித்து, இச்சிறை பிழைப்பித்து - இந்தச்சிறையினின்றும் தப்புவித்து, இனிச் சிறைபுகாமல் - இனிச் சிறையிற் பிரவேசியாமல், காத்து அருள் செய்யவேண்டும் - காத்தருளல் வேண்டும், தீ திரண்டன்ன - நெருப்புத் திரண்டாற்போன்ற, செஞ்சடையோனே செம்மையாகிய சடையை யுடையானே, எ - று.

மருதமாணிக்கமே, உன் திருவடிபணியாத வலிய மனத்தாரதூட்டமுத லாகப் பலதிமைகள் செய்து வாடிக்கிடந்தேனன்றி வீட்டுநெறியைச் சிறிது மறியேன், ஆயினும், உன்னடியாரடியார்க்கு என்னையு மடிமையாக்கி இப் பிறவியொழித்து இனிப்பிறவிவாராமல் என்னைக் காத்தருளல் வேண்டு மென்பது கருத்து.

நேரிசைவேண்பா.

23. சடைமேலொருத்திசமைந்திருப்பமேனிப்
புடைமேலொருத்திபொலிய-விடையேபோய்
சங்கேகலையேமருதற்குத்தா ன்கொடுப்ப
தெங்கேயிருக்கவிவள்.

இ - ள். மருதற்கு - மருதப்பிரானுக்கு, சடைமேல் ஒருத்தி சமை ந்து இருப்ப - சடையின்மீது ஒருபெண் அமைந்திருக்கவும், மேனிப்புடை மேல் - திருமேனியின்மேல் ஒருபக்கத்தில், ஒருத்திபொலிய - ஒருபெண் விளங்கவும், இவள் - இந்தப்பெண்ணாவள், இடையேபோய் - அவர் களுக்கு இடையேசென்று, எங்கே இருக்க - எங்கேயமைந்திருத்தற்பொருட் டோ, சங்கு - சங்கவளையலையும், கலை - ஆடையையும், தான்கொடுப்பது - தான் (அவனுக்குக்) கொடுப்பது. எ - று.

இது மருதப்பிரானது திருப்பவனிகண்டு தன்வளையும் கலையுமிழந்து வருந்துந் தலைமகளைக்கண்ட தாய் தோழிமுதலாயினோர் கூறியிரங்குவதா கக்கூறியது. இது இரங்கல் என்னுந் துறையின்பாற்படும். திருமருதப்பிரா னது சடைமீதொருபெண்ணும் திருமேனியினொருபாகத்தில் ஒருபெண் ணும் அமர்ந்திருக்கச்செய்தே, இவளிருக்க இடம்பெறலருமை, இதையுண் ராமல், தன்கைவளையுங் கட்டுடையு மிழந்திரங்குதல் அறியாமையின் காரியமேயன்றி வேறன்றென்பது கருத்து.

“எட்டொருமா வெண்காணி மீதே யிருந்தகலை

பட்டொருமா நான்மாவிற் பாய்ந்ததே - சிட்டர்தொழும்

தேவாகி தேவன் றிருவொற்றி யுருடையான்

மாவேறி வீதிவரக் கண்டு”

என்றற் றொடக்கத்தனவும் இக் கருத்தே குறித்தன.

கிட்டளைக்கலித்துறை.

24. இருக்குமருதினுக்குள்ளிமையோர்களுநான்மறையு
நெருக்குநெருக்கத்துளிகத்துச்சென்றுமீளவொட்டாத்
திருக்குமறுத்தைவார்தீமையுந்தீர்த்துச்செவ்வேமனத்தை
யொருக்குமொருக்கத்தினுள்ளேமுனைக்கின்றவொண்கடடோ.

இ - ள். மீளவொட்டா - திரும்பவொட்டாத, திருக்கும் அறுத்து -
குற்றங்களையும் சேதித்து, ஐவர்தீமையும்தீர்த்து - ஐவரான்லண்டாகிற தீங்
கையும்தீக்கி, மனத்தை - மனதை, செவ்வே - செவ்வையாக, ஒருக்கும் -
ஒடுக்குகின்ற, ஒருக்கத்தின் உள்ளே - ஒடுக்கத்துக்குள்ளே, முனைக்கின்ற -
தோன்றுகின்ற, ஒள்கடர் - ஒள்ளியஒளி, இமையோர்களும் - தேவர்
களும், நான்மறையும் - நான்குவேதங்களும், நெருக்கும்நெருக்கத்து - நெரு
க்குகின்ற நெருக்கத்தினையுடைய, நீள் அகத்துசென்று - பெரிய இடத்திற்
போய், மருதினுக்குள்இருக்கும் - மருதூரின்கண்ணேவீற்றிருக்கும், எ-று.

ஐவர் - ஐம்புலன்கள். அவராலுண்டாகுந் தீமை - பிறவித்துன்பம்.
மனத்தையொருக்கு மொருக்கம் - மனமொடுங்கினவிடம். “உள்ளத்தழிவி
லடுக்குந்தேன்” என்றார் பிறரும். மனவொடுக்கத்தின் கண்ணேதோன்று
கின்ற ஞானசூரியன், தேவர்களும் நான்குவேதங்களும் நெருங்கிக்ந்து வழி
படுதற்கிடமாகிய திருவிடைமருதூரின் கண்ணேவீற்றிருக்கும், ஆதலால்
யாமெல்லாரும் எளிதில் வழிபட்டுய்யலாமென்பது கருத்து.

நேரிசையாசீரியப்பா.

25. சுடர்விடுகுலப்படையினையென்றும்
விடையுக்கத்தேறியவிமலவென்று
முண்ணாஞ்சுமுண்டனையென்றுங்
கண்ணாற்காமனைக்காய்த்தனையென்றுங்
திரிபுரமெரித்தசேவகவென்றுங்
கரிபுரிபோர்த்தகடவுளென்று
முரகம்பூண்டவரவோயென்றுஞ்
சிரகஞ்செந்தழலேந்தினையென்றுங்
வலந்தருகாலனைவதைத்தனையென்றுஞ்

கயன்சிரமொருநாளிர்த்தனையென்றும்
வியந்தவாளரக்கனைமிதித்தனையென்றுங்
தக்கன்வேள்விதகர்த்தனையென்று
முக்கிரப்புவிபுரிபுடுத்தனையென்று
மேனமுமன்னமுமெட்டாதலமா
வானங்கீழ்ப்படவளர்த்தனையென்றுஞ்
செழுநீர்ஞாலஞ்செகுத்துயிருண்ணு

மழல்விழிக்குறையமுக்கினையென்று
 மனையனவினையனவெண்ணில்கோடி
 நினைவருங்கீர்த்தினின்வயிற்புகழ்த்
 றுளக்குறுசின்தையென்சொல்லளவாதவி
 னளப்பரும்பெருமைநின்னளவலதாயினு
 மொன்றினையாப்புன்மொழிகொண்டு
 நின்னைநோக்குவனாதவினென்னை

வெழுநிலைமாடத்துச்செழுமுகினுறங்க
 வடித்துத்தட்டியெழுப்புவபோல
 துண்டுகிற்பதாகைகொண்டுகொண்டுகைப்பத்
 துயிலினீங்கிப்பயிலும்விதித்
 திருமருதமார்த்ததெய்வச்செழுஞ்சுட
 ரருள்குரத்தளிக்முற்புதக்கூத்த
 கலவினெறிந்தபொல்லாப்புத்த
 னின்னினைந்தெறிந்தவதனா
 லன்னவன்றனக்குமருள்பிழைத்தின்றே

இ - ள். சுடர்விடு - ஒளியைவீசுகின்ற, சூலப்படையினை என்றும் -
 சூலாயுதத்தையுடையை எனவும், விடை உகந்து ஏறிய - இடபத்தைவிரு
 ம்பி அதன்மீதேறிய, விமல என்றும் - நிர்மலனெனவும், உண்ணாஞ்சம் -
 ஒருவரானு முண்ணவொண்ணாதஞ்சினை, உண்டனை என்றும் - உண்டாய்
 எனவும், கண்ணால் - நெற்றிக்கண்ணினால், காமனைக்காய்ந்தனை என்றும் -
 மனமதனை எரித்தாய் எனவும், திரிபுரம் எரித்த - முப்புரங்களைச்சுட்டு நீரா
 க்கின, சேவக என்றும் - வீரத்தன்மையுள்ளவனை எனவும், கரி உரிபோர்
 த்த - யானைத்தோலைப்போர்த்தருளின, கடவுள் என்றும் - கடவுளே என
 வும், உரகம்பூண்ட - சர்ப்பங்களையணிந்த, உரவோய் என்றும் - வலியானே
 எனவும், சிரகம்செந்தழல் - கபாலத்தையும் செந்தழலையும், ஏகத்தினை என்
 றும் - கையினிடத்துத்தாங்கினை எனவும், வலந்தருகாலனை - வெற்றியை
 யுடைய யமனை, வதைத்தனை என்றும் - வதைத்தாய் எனவும், சலந்தரன்
 உடலம் - சலந்தரன் என்னும் அசுரனது உடம்பை, தடிந்தனை என்றும் -
 வெட்டினாய் எனவும், அயன்சிரம - பிரமன் தலையை, ஒருநாள் - ஒருகால
 த்தில், அரிந்தனை என்றும் - அறுத்தாய் எனவும், வியந்தவாள் அரக்கனை -
 துகித்தவானேந்திய (ராவணனென்னும்) அரக்கனை, மிதித்தனை என்றும் -
 மிதித்தாய் எனவும், தக்கன்வேள்வி - தக்கன் யாகத்தை, தகர்த்தனை என்றும் -

அழித்தாய் எனவும், உக்கிரம் - கொடுமையுள்ள, புலி உரி-வியாக்கிரத்தின் தோலை, உடுத்தனை என்றும்-தரித்தாய் எனவும், ஏனமும் - (திருமாலாகிய) வராகமும், அன்னமும் - (பிரமனாகிய) அன்னமும், எட்டாது அலமர - காணக்கூடாமல் மயங்கும்படி, வானம் கீழ்ப்பட - ஆகாயமும் தாழ், வளர்ந்தனை என்றும்-வளர்ந்தாய் எனவும், செழுநீர் ஞாலம்-செழுமையாகிய கடலுள் ராற்குழப்பட்ட உலகத்தை, செகுத்து - அழித்து, உயிர் உண்ணும் - அதிலுள்ள சேர்க்கையுண்ணுகின்ற, அழல்விழி - சுமிகின்ற கண்களையுடைய, குறளை - (முயலகன் என்னும்) பூதத்தை, அமுக்கினை என்றும் - அமுக்கினாய் எனவும், இனையன இனையன - இத்தன்மையன இத்தன்மையன வாகிய, எண் இல்கோடி - அளவற்ற கோடித்தொகைபெற்ற, நினைவு அருகீர்த்தி - நினைதற்கரிய கீர்த்திகளை, நின்வயின்புகழ்தல் - நின்னிடத்தமைத்துப் புகழ்வது, துளக்குறுசுந்தையேன் - சலித்தலையுடைய மனத்தினேனது, சொல் அளவு ஆதலின் - சொல்லளவேயாதலால், அளப்பு அருபெருமை - அளவிடற்கரிய பெருமையுள்ள, நின் அளவு அலது ஆயினும் - உன்னளவினையுடைத்தன்றாயினும், ஒன்றின் ஏயா - ஒன்றினும் பொருந்தாத, புன்மொழிகொண்டு-புன்சொற்களைக்கொண்டு, நின்னை நோக்குவன் ஆதலின்-உன்னை நோக்குவேனாதலால், ஐயா-ஐயனே, என்னை-அடியேனே, இடுக்கண்கள்-பிறவிததுன்பங்கள் அல்லற்படுத்தா-வருத்தப்படுத்தமாட்டா, எழுகிலைமாடத்து - ஏழ்கிலைகளைபுடையமாடத்தின்மீது, செழுமுகில் உறங்க - செழுமையாகிய மேகங்கள் நித்திரைசெய்ய, அடித்துத்தட்டி எழுப்புவ போல - (அவற்றை) அடித்துத்தட்டி எழுப்புகனபோல, நுண் துகில் பதாகை - நுண்ணிய கொடியாடைகள், கொண்டு கொண்டு உகைப்ப - எழுந்தெழுந்து மேலேதாவ, துயிலின் நீங்கி - நித்திரை நீங்கி, பயிலும்-சஞ்சரிக்கின்ற, வீதி - தெருக்களையுடைய, திருமருது அமர்ந்த - திருவிடைமருதுரின்கண் அமர்ந்திருக்கின்ற, தெய்வம் - தெய்விகமான, செழுகடர்-செழுஞ்சுடரோ, அருள் சுரந்து அளிக்கும் - அருள்பெருகி எம்மைக்காத் தருள்கின்ற, அற்புதச்சூத்த - அற்புதத்தாண்டவத்தை யுடையானே, கல்லின் எறிந்த - கல்லுக்கொண்டிவீசின, பொல்லாபுத்தன் - பொல்லாதபெளத்த சமயத்தானாகிய சாகியநாயன், நின் நினைந்து எறிந்த அத்தால் - உன்னை மனத்துக்கொண்டு வீசியதனால், அன்னவன்தனக்கும் - அவனுக்கும், அருள்பிழைத்தின்றே - உன்திருவருட்சித்திதவறினதில்லையே, எ-று.

சிரகம் - இருபெயரொட்டு, திருமருதமர்ந்த தெய்வச்செழுஞ்சுடரோ சுடர்வீடு குலப்படையனே, விடையுகந்தேறிய விமலனே, என்றிவ்வாறுன்னைப் பலப்படப்புகழ்த்துமாயா நின்றேனாதலானும், உன்னை நினைத்துக் கல்லாலெறிந்த சாகியநாயனாகும் உன்திருவருள் பெற்றனராதலானும், இனியான் பிறவித்துன்பத்தால் வருந்தேனென்பது கருத்து.

நேரிகைவேன்பா.

26. இன்றிருந்துநானையிறக்குந்தொழிலுடைய
புன்றலையமாக்கள்புகழ்வரோ-வென்றிமழு
வாளுடையான்றெய்வமருதுடையானுயேனே
யாளுடையான்செம்பொனடி.

இ - ள். வென்றிமழு வான் உடையான் - வெற்றியுள்ள மழுவாகிய
வானையுடையவனும், தெய்வம் மருது உடையான்-தெய்வத்தன்மையுள்ள
மருதுநா யிடமாகவுடையவனும், நாயேனை ஆள் உடையான் - நாயி
னேனையாளுந் தொழிலையுடையவனுமாகிய சிவபெருமானது, செம்பொன்
அடி - செம்பொன்போலுந் திருவடிகளை, இன்று இருந்து - இன்று உயி
ரோடிருந்து, நாளை இறக்கும் தொழில் உடைய - நாளை இறந்துபோம்
தொழிலையுடைய,புல் தலைய மாக்கள் - புல்லிய குடியிற் பிறத்தலையுடைய
மனிதர், புகழ்வரோ - துதிப்பரோ, எ - று.

மழுவான் - இருபெயரொட்டு. மருதுரீசன் பொன்னடியை, இன்
நிருந்து நாளை மாய்ந்தொழியுந் தொழிலுள்ள சீழ்மக்கள் துதியார் என்
பது கருத்து.

கட்டளைக்கலித்துறை.

27. அடியாயிரத்தொழிலாயிரவாயிரமாயிரம்பேர்
முடியாயிரங்கண்கண்மூவாயிரமுற்றுகீரணிந்த
தொடியாயிரங்கொண்டதோளிரண்டாயிரமென்றுநெஞ்சே
படியாயிராப்பகற்றென்மருதாளியைப்பற்றிக்கொண்டே.

இ - ள். நெஞ்சே - என்மனமே, தென்மருது ஆளியை - தென்மரு
துரின் கண்ணதாகிய சிங்கத்தை, பற்றிக்கொண்டு-உறுதியாய்ப் பிடித்துக்
கொண்டு, அடி ஆயிரம் - கால்களாயிரம், தொழில் ஆயிரஆயிரம் - செயல்
ஆயிரவாயிரம், பேர் ஆயிரம் - திருநாமங்களாயிரம், முடிஆயிரம் - திருமுடி
களாயிரம், கண்கள்மூவாயிரம் - விழிகள்மூவாயிரம், முற்றும் நீறு அணி
ந்த - முழுதும் வெண்பொடிதரித்த, தொடி ஆயிரம்கொண்ட - ஆயிரம்
கைவளையையணிந்த, தோள் இரண்டு ஆயிரம் - தோள்கள் இரண்டாயி
ரம், என்று - என்றுசொல்லி, இராப்பகல் - இரவும்பகலும், படியாய் -
(அவனதுபுகழை) பட்டம்பண்ணுவாய். எ - று.

ஆயிரம் என்றது ஈண்டுப் பன்மைகுறித்து நின்றது. இவ்வாறிருப்பது இறைவனது விராட்டுருவத்தில். மனமே, திருமருதாளியை இரவும் பகலும் இடையீடின்றிப் பற்றி நின்று அவனது திருவடிமுத்தலாயினவற்றைப் படநம்பண்ணக்கடவை, அப்படிச்செய்வதே நாமுய்தற்குரிய நெறியென்பது கருத்து.

நேரிசையாசிரியப்பா.

28. கொண்டலினிருண்டகண்டத்தெண்டோட்
செவ்வானுருவிறபையரவார்த்துச்
சிறுபிறைகிடந்தநெறிதருபுன்சடை
மூவாமுதல்வழுக்கட்செலவ
தேவதேவதிருவிடைமருத
மாசறுசிறப்பின்வானவராடும
பூசத்தீர்த்தம்புரக்கும்பொன்னரி
யுயிராவணத்துறையாடுமப்ப
கைலாயவாணகௌரிநாயக
நின்னைவணங்கிப்பொன்னடிபுகழ்த் து
பெரும்பதம்பிழையாவரமபலபெற்றோ
ரிமையாநெடுங்கணுமையாணங்கையு
மழைக்கட்கடத்துப்புழைக்கைப்பிள்ளையு
மமரர்த்தாங்குங்குமரவேளுஞ்
சுரிசங்கேக்தியதிருநெடுமாலும
வான்முறைபடைத்தநான்முகத்தொருவனுஞ்
தாருகற்செற்றவீரக்கன்னியும்
நாவின்கிழத்தியும்பூவின்மடந்தையும்
பீடுயர்தோற்றத்துக்கோடியுருததிரரு
மானுப்பெருத்திறல்வானோர்தலைவனுஞ்
செயிர்தீர்நாற்கோட்டயிராவதமும்
வாம்பரியருக்கர்தாம்பன்னிருவருஞ்
சந்திரனொருவனுஞ்செந்திக்கடவுளு

ரன்கும்

வருணனும்வாயுவுமிருநிதிக்கிழவனு
மெட்டுநாகமுமட்டவசுக்களு
மூன்றுகோடியானமுனிவரும்
வசிட்டனுங்கபிலனுமகத்தியன்னுனு
தும்புருநாரதரொன்றிருநிறத்தரும
வித்தகப்பாடன்முத்திறத்தடியரு
திருந்தியவன்பின்பெருந்துறைப்பிள்ளையு
மத்தகுசெல்வத்தவமதித்தருளிய
சித்தமார்சிவவாக்கியதேவரும்
வெள்ளைநீறுமெய்பிற்கண்டு
கள்ளன்கைபிற்கட்டவிழ்ப்பித்து
மோடும்பன்னியூனேகேட்டரணைப
பாடினவென்றுபடாமபலவளித்துங்
சுவனோபுனலிற்றவனையரற்ற
வீசன்றன்னையேத்தினவென்று
காசம்பொன்னுங்கலந்துதூவியும்
வழிபடுமொருவன்மஞ்சனத்தியற்றிய
செழுவினாயெள்ளைத்தின்னக்கண்டு
பிடித்தலுமவனிப்பிறப்புக்கென்ன
விடித்துக்கொண்டவனெச்சிலைநுகர்ந்து
மருதவட்டிதொருதனிக்கிடந்த
தலையைக்கண்டுதலையுறவணங்கி
யும்மைப்போலவெம்மித்தலையுங்
கிடக்கவேண்டுமென்றடுத்தடுத்திரந்துங்
கோயின்முற்றத்துமீமிசைக்கிடப்ப
வாய்த்ததென்றுநாய்க்கட்டமெடுத்துங்
காம்பவிழ்த்துதிர்ந்தகனியுருக்கண்டு
வேம்புகட்கெல்லாம்விதானமமைத்தும்

விரும்பினகொடுக்கைபரம்பரற்கென்று
 புரிசூழ்ந்றேவியைப்பரிவுடன் கொடுத்த
 பெரியவன்பின்வரகுணதேவரு
 மிளையதன்மையொண்ணிறத்தோர்க
 ளனைவருநிற்கயானுமொருவன்
 பத்தியென்பதோர்பாடுமின்றிச்
 சுத்தனாயினுந்தோன்றாக்கடையே
 லின்னை
 யிறைஞ்சிலனாயினுமேத்திலனாயினும
 வருத்திலனாயினுமவாழ்த்திலனாயினும
 கருதியிருப்பன்கண்டாய்பெரும
 நின்னுலகனைத்துநன்மைதீமை
 யானவைநின்செயலாதலி
 னானையமையுநலமில்வழிக்கே.

இ - ள். கொண்டலின் இருண்ட - மேகம்போலிருண்ட, கண்ட
 த்து - கண்டத்தையும், எண்ணோள் - எட்டுத்தோள்களையுமுடைய, செவ்
 வான் உருவில் - செவ்வானப்போன்ற திருமேனியில், பை அர ஆர்த்து -
 படத்தையுடைய சர்ப்பத்தையணிந்து, சிறுபிறைகிடந்த - சிறுபிறைத்நீ
 கிய, நெறிதருபுஞ்சடை-நெறிதலையுடைய புல்லியசடையையுடைய, மூவா
 முதல்வ - மூப்படையாத முதல்வனே, முக்கண்செல்வ - மூன்றுகண்களை
 யுடைய செல்வனே, தேவதேவ - தேவர்களுக்குந்தேவனே, திருவிடை
 மருத - திருவிடைமருதூரனே, மாசுஅறு - குற்றமற்ற, சிறப்பின் - மேன்
 மையையுடைய, வானவர் ஆடும் - தேவர்கள் மூழ்குகின்ற, பூசத்தீர்த்தம் -
 பூசத்தீர்த்தத்தை, புரக்கும் - காக்கின்ற, பொன்னி - காவிரிநதியின், அயி
 ராவணத்துறை - அயிராவணத்துறையில், ஆடும் - ஆடுகின்ற, அப்ப - அப்
 பனே, கயிலாயவாண - திருக்கைலாயத்தில் வாழ்வோனே, கௌரிநாயக -
 கௌரிநாதனே, நின்னைவணங்கி - உன்னைப்பணிந்து, பொன் அடிபுகழ்
 ந்து - உன் பொன்னடியைத் துதித்து, பெரும்பதம் - பெரியபதவிகளையும்,
 பிழைபாவரம் - தவறாதவரங்களையும், பல - பலவாக, பெற்றோர் - பெற்ற
 வர்கள், இமையாநெடுங்கண் - இமையாத நெடியகண்களையுடைய, உமை

யாள் நங்கையும் - உமாதேவியும், மழைக்கண்கடத்து - மேகம்போலப் பெரிதாகியமதநீனாயும், புழைக்கை - தொனையோடுகடிய துதிக்கையையுமுடைய, பிள்ளையும் - மூத்தபிள்ளையாரும், அமரர்த்தாங்கும் - தேவர்களைக் காக்கும், குமரவேளும் - முருகக்கடவுளும், சுரிசங்கு ஏந்திய - சுரிக்கின்ற இயல்பமைந்த சங்கத்தைததாங்கிய, திருநெடுமாலும் - அழகியநெடுமாலும், வான்முறைபடைத்த - மேலாகிய முறைமையோடு உலகைப்படைத்த, நான்முகத்து ஒருவனும் - நான்குமுகங்களையுடைய பிரமனும், தாருகன்செற்ற - தாருகனைக்கொன்ற, வீரக்கன்னியும் - வீரகாளியும், நாவின் கிழத்தியும் - சரசுவதியும், பூவின்மடந்தையும் - திருமகளும், பீடு உயர்தோற்றத்து - பெருமையாலுயர்ந்த தோற்றத்தையுடைய, கோடி உருத்திரரும் - கோடியுருத்திரர்களும், ஆன-நீங்காத, பெருந்திறல் - பெரியவலியமைந்த, வாணோர்தலைவனும் - இரத்திரனும், செயிர்தீர்-குற்றமடங்கிய, நாற்கோட்டு - நான்கு கொம்புகளையுடைய, அயிராவதமும் - ஐராவதமும், வாம்-தாவிச்செல்லுகின்ற, பரி - குதினாகள்பூண்ட, அருக்கர் பன்னிருவரும் - பன்னிரண்டு சூரியரும், சந்திரன் ஒருவனும் - ஒருசந்திரனும், செந்தீக்கடவுளும் - அக்கினிதேவனும், நிருதியும் - நைருதியும், சமனும் - யமனும், சுருதிகள் நான்கும் - வேதங்கள்நான்கும், வருணனும் - வருணனும், வாயுவும் - வாயுவும், இரு - பெரிய, நிதிக்கிழவனும் - குபேரனும், எட்டுநாகமும் - அஷ்டநாகங்களும், அட்டவசுக்களும் - அஷ்டவசுக்களும், மூன்றுகோடி ஆன்ற முனிவரும் - மூன்றுகோடித் தொகைபெற்ற பெரியமுனிவோரும், வசிட்டனும் கபிலனும் அகத்தியன் தானும்-வசிஷ்டகபில அகஸ்தியர்களும், தும்புருநாரதர் என்ற இருதிருத்தரும் - தும்புருநாரதர் என்று சொல்லப்பட்ட இருதிருத்தாரும், விததகபபாடல்-ஞானப்பாடல்களைப்பாடிய, முத்திரத்து அடியரும் - அடியார்மூவரும், திருந்தியஅன்பின் - திருத்தமாகிய அன்பினையுடைய, பெருந்துறைப்பிள்ளையும் - மாணிக்கவாசகரும், அ - அந்த, தகு - தகுதியாகிய, செல்வத்து - செல்வத்தினால், அவமதித்தருளிய - அவமதித்தருளின, சித்தம் ஆர் - மனத்தையுடைய, சிவவாக்ஷயதேவரும் - சிவவாக்ஷியரும், வெள்ளேநீறு-வெண் பொடியை, மெய்யில்கண்டு-(கள்ளன்) உடம்பிற்பார்த்து, கள்ளன்கையில்-அத்திருடன் கையிலுள்ள, கட்டுஅவிழ்ப்பித்தும்-கட்டைய விழ்த்தக்கச்செய்தும், ஓடும்-ஓடுகின்ற, பலநரி - பலநரிகளின், ஊனிகேட்டு-ஊனையைக்கேட்டு, அரனை-பரமசிவனை, பாடின என்று-பாடின வென்று, படாம்பல அளித்தும்-(அவைகட்கு) அநேகவஸ்திரங்களைப் பரிசாகக்கொடுத்தும், குவளைப்புனலில்-குவளைமலர்படர்ந்த நீரில், தவனை அரற்ற-தவனைகள் சத்திக்க, ஈசன் தன்னை ஏத்தின என்று - (அவை) பரமசிவனைத் துதித்தனவென்று, காசும்பொன்னும் - இரத்திரங்கனையும் பெரண்ணையும், கலந்து தூவியும் - கலந்து(அங்கீரில்) எறிந்தும், வழிபடும் ஒருவன் - வழிபடா

நின்ற ஒருத்தன், மஞ்சனத்து இயற்றிய-திருமஞ்சனத்தை லத்தின்பொருட்டு உலரவைத்த, செழுவிதை என்ன - செழுமையாகிய என்வினையை, தின்னக்கண்டு - ஒருவன் தின்னப்பார்த்து, பிடித்தலும்-(அவனைப்) பற்றினவளவில். அவன் இப்பிறப்புக்கென்ன-இவ்வென்னைத்தின்பது இப்பாவசன்மம் நீங்கும்பொருட்டென்று சொல்ல, இடித்துக்கொண்டு - அவன்மென்று கொடுக்கப்பெற்று, அவன் எச்சிலை நுகர்ந்தும்-அவனைச் சிலையுண்டும், மருதவட்டத்து-மருதாடல் லையின்கண், ஒருதனிகிடந்த-ஒருதனியே உருண்டுகிடந்த, தலையைக்கண்டு - தலையைப்பார்த்து, தலையுறவணங்கி - தலையாற் பொருந்தப்பணிந்து, உம்மைப்போல - உம்மைப்போலவே, எம் - எமது, இத்தலையும் - இத்தத்தலையும், கிடக்கவேண்டும் என்று-கிடத்தல் வேண்டுமென்று, அடுத்து அடுத்து இரந்தும் - அடுத்தடுத்து வேண்டியும், கோயில்முற்றத்து மீயிசைக்கிடப்பவாய்த்ததென்று - திருக்கோயிலின் முற்றத்தில்கிடக்க (கண்டு திருப்பணி) கிடைத்ததென்று, நாய்க்கட்டம் எடுத்தும்-நாய்மலத்தை வாரியெறிந்தும், காம்பு அவிழ்த்து உதிர்ந்த-காம்புகழன்று சிந்தின, கனி உருக்கண்டு - கனியினுருவத்தைப்பார்த்து, வேம்புகட்கு எல்லாம் - வேப்பமரங்களுக்கெல்லாம், விதாநம் அமைத்தும் - மேற்கட்டிகள் அமைத்தும், பரம்பரற்கு - பரமசிவனுக்கு, விரும்பினகொடுக்கை என்று-விரும்பினவற்றைக்கொடுத்தல் என்று, புரிமுழத்தேவியை-கட்டப்பட்ட கூந்தலையுடைய தன்மனைவியை, பரிவுடன் கொடுத்த - அன்போடு கொடுத்த, பெரிய அன்பின்-பேரன்பையுடைய, வரகுணதேவரும்-வரகுணதேவரும் ஆகிய, இனைய தன்மையர்-இத்தன்மையர், என்னிறந்தோர்கள் - கணக்கற்றவர்கள், அனைவரும் நிற்க - எல்லாரும் நிற்க, யானும் ஒருவன்-நானுமொருவன், பத்தி என்பது-பத்தியெனப்படுவதாகிய, ஓர்பாடும்இன்றி-ஒருகுணமுமில்லாமல், சுத்தன் ஆயினும்-வறுமையறையினும், கடையேன்தோன்றா - கடையனென்பிறந்து, நின்னை இறைஞ்சிலறையினும்-(இதுகாறும்) உன்னைவணங்கிலேறையினும், ஏத்திலறையினும்-துதித்திலேறையினும், வருந்திலன் ஆயினும்-வருந்திலேறையினும், வாழ்த்திலன் ஆயினும்-வாழ்த்திலேறையினும், கருதியிருப்பன் நினைந்திருப்பேன், பெரும-பெருமானே, நின் உலகு அனைத்தும் - உன்னுலகமெல்லாம், நன்மை தீமை ஆனவை-நன்மை தீமைகளோடு கூடினவை, (அவை) நின்செயல் ஆதலின் - உன் செயலாகையால், நலம் இவ்வழிக்கு - தீவழிக்கு, நானே அமையும் - நானே போதும். எ - று.

வெள்ளைநீறுமெய்யிற்கண்டு கள்ளன்கையிற் கட்டவழிப்பித்தல் முதலியவற்றைச்செய்த வரகுணதேவர் சரித்திரம்.

மதுரையில் அரசாண்மொந்த சந்திரவதிசத்தரசர்களில் ஒருவராகிய வரகுணதேவர் அரசுசெய்யுங்காலத்தில் ஒருநாள் தேர்வறி உலாவரும்

போது முதலேதியன் ஒருவன் அந்தத்தோர்க்காவில் அகப்பட்டு இறந்தான் அந்தப்பிரமகத்தி அவ்வரசனைப்பற்றிவருந்த, அவன் அஞ்சி அது நீங்கும் பொருட்டுப்பல பரிகாரங்கள் செய்தும் நீங்காமையால், திருவாலவாயுடை யார் சந்நிதியிற் சென்று விண்ணப்பஞ்செய்யச் சிவபெருமான் திருவுள மிரங்கி, வரகுணனே நீ திருவிடைமருதூரையடைந்தால் இப்பிரமகத்தி நீங்கும் என்று அசுரீரியாக அருளிச்செய்தலும், அரசன் திருவிடைமரு தூர் அடைந்து, கீழைக்கோபுரவாயிலால் புகுதலும், அந்தப்பிரமசாயை அவனைப்பற்றிச் செல்ல அஞ்சிவேளியே நின்றது. அரசன் பெரும்பாரம் கழியப்பெற்றோன் போன்று ஆலயத்துட்புகுந்து சிவமெருமானை வணங்கி வெளிப்படுகையில், அசுரீரியால் கீழைவாயிலில் பிரமசாயை நிற்பதால் மேலைவாயிலாற் செலகவென்று திருஅருளின் ஆணையாதலும், அப்படியே சென்று தமது நகரடைந்து காலங்கள் தோறும் மருதவாணனாத்தரித்து வருநாளில், ஒருநாள் கள்ளன் ஒருவன் அரண்மனையில் களவுசெய்யக் காவலர் அவனைப்பற்றி அரசன் முன்விடலும் அரசன் அந்தக் கள்ளன் உடம்பில் திருநீறு விளங்கக்கண்டு இவா சிவனடியாளென்று கட்டவீழ்ப் பித்து, வணங்கி வேண்டும் பொருளும் கொடுத்தனுப்பினர். மற்றோர் நாள் இரவில் ஊர்ப்புறத்து நரிகள் ஊரையிட அவ்வோசையைச் சிவபெரு மானைப் பாடினபாடலோசையாகநினைத்து அவற்றிற்கு ஆடைகள் பரிசாக கக்கொடுத்தனர். மற்றோர்நாள் இரவில் மழைபெய்யும்போது தலைகள் இரைச்சலிட அவைசைச்சல் சிவநாமம்போலச் செவிப்பட மனமகிழ்ந்து மணிகளையும் பொன்னையும் கலந்து அநீரில் இறைப்பித்தார். ஒருகாலத் தில் சிவபெருமான் திருமஞ்சனத் தைலத்தின்பொருட்டு உலரவைத்த எள்ளை திருடித்தின்ற ஒருவனைக் காவலர் பிடித்துக்கொண்டுவந்து அரசன் முன்விட அரசன் இவ்வாறு செய்யலாமோ என்று கேட்க, அவன் நான் இவ்வெள்ளைத்தின்றால் மறுமையில் எருதாகப்பிறந்து சிவாபிஷேக தைலம் அமைக்கும் செக்கை இழுத்தலாகிய திருத்தொண்டைப் பெறலாம் என்னும் விருப்பத்தால் இப்படிச் செய்தேன் என்றுசொல்லக்கேட்டு, அவ் வாறாயின் எனக்கும் அந்தச் செக்கை இழுத்தலாகிய திருத்தொண்டுகிடை ச்சும்படி மற்றோர் எருதாகப் பிறக்கும்வண்ணம் உமது வாயிலிருக்கும் எள்ளில் சிறிது கொடும் என்று வாங்கி யுண்டு களித்தார். பின்னொருகால் மருதூரொல்லையில் உருண்டுகிடந்த வெண்டலையைக்கண்டு இது மருதூர் அடைவார் அடிப்பொடியை அணியவன்றோ இவ்வாறு கிடந்த உருளு வது, இப்பேறு எமக்கும் உண்டாகுக என்று அத்தலையைப் பலமுறை இர ந்து உவந்தனர். மற்றொருநாள் திருக்கோயில் வலம் வருகையில் சந்நிதி யின் ஓர்புறத்தில் நாய்மல மிருக்கக்கண்டு இதனை, அப்புறப்படுத்தவார் க்கு என் அரசில் பாதி தருவேன் என்று கருதி, மறுவலம்வருகையில்

ஒருவரும் அதை நோக்காராக, இனி எடுப்பார்க்கு என் அரசு முற்றும் தருவேனென்று கருதிச்சென்று மூன்றாமுறை வலம் வருமளவும் யாரும் எடுக்காமைகண்டு தாம் தமது உத்தரீயத்தால் வாரி எறிந்தார். மற்றொரு நாள் உலாவருகையில் வேப்பங்கனி உதிர்ந்திருக்க அவை சிவலிங்க ரூபமாகத் தோன்றக்கண்டு, அவைகளுக்கு விதானங்கள் சமைப்பித்துக் களித்தனர். இவ்வாறு பலவகைத்திருத்தொண்டு செய்துவருநாளில் விக்கிரமச் சோழன் திருமகளாராகிய காந்திமதியென்னும் பெயரையுடையவரைத் திருமணம்புரிந்து அன்றிரவில் பள்ளியறைக்குச்சென்று மனைவியார்திருவுருவையோக்கி இப்பெண்ணரசி நம்மருதவாணருக்கு உரியவளாம் எனக் கருதி, அவர் கைப்பற்றி ஆலயத்துட்புகுதலும் அத்தருணம் அர்த்த யாம பூசைநிறைவேற்றித் திருக்காப்புச்செய்து அகம்படித்தொண்டர் முதலியோரும் தத்தம் இடங்களுக்குச்சென்ற காலமாகையால் திருவாயிற்றுத்து நின்று மருதப்பாவென்றழைத்துத் திருக்கதவைத்தட்டலும், சிவபெருமான் வேந்தனது பத்திவலையிற் பட்டவராதலால் வரகுண வந்தேன் வந்தேன் என்று வினாந்து ஓடிவந்து, திருக்கதவம் திறக்க உட்சென்று எம்பெருமானே இம்மது தேவரீர் திருவுளப்பாங்கினுக்கு உரியளாமேயென்று கொண்டுவந்தேனென, சிவபெருமானும் அவர் கருத்தினுக்கு இசையநடித்து சிவலிங்கத்தினிடமாக ஐக்கியஞ்செய்துகொண்டனர். வரகுண தேவரும் மீண்டு தம்மரண்மனைபுகுந்து களிப்புடனிருந்தார். கோயில் முன்போலவே திருக்காப்பமைந்திருந்தது. மறுநாள் வைகறையில் திருவனந்தலுணர்த்த கோயிற்றுறையாரனைவரும் திருக்காப்பவிழ்த்து உட்சென்ற போது சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு ஓர் புறத்து வளைமுதலிய அணிந்த பெண்கரமொன்று மணிக்கட்டு மட்டும் வெளிப்பட்டிருக்கக்கண்டஞ்சி அனைவருமொருமுகமாக வரகுணச்செல்வர்பாற் சென்றறிவித்தலும், அவ்வரசர்பெருமான் அச்சமுநாணமு மேற்கொண்டு பெருமான் சந்திரியடைந்து அகம்படித்தொண்டர்கள் தமக்கு அறிவித்தவண்ண மிருக்கக்கண்டு, பெருங்கவலையும் துன்பமுமேலிட, எம்பெருமானே! பாவியேன்பற்றிய எச்சிலென்றோ அக்கரத்தினையுட்கொள்ளாது விட்டபடியென்றிரங்கி விண்ணப்பித்து நின்றலும், யாவரும் கேட்கும்படி அசரீரியால் "ஐய வரகுண! உன்பணியை உலகறியச்செய்ய வைத்தபடிபன்றி வேறல்ல என்றுபெருமான் கட்டளையிட்டருளியவுடனே, அங்கிருந்தாரனைவரும் காணும்படி வெளிப்பட்டிருந்த அக்கை, சிவலிங்கத்துள் மறைந்தது. தேவர் பூமழைபொழிந்தனர். அந்தரதந்துபி முழங்கிற்று. அடியவர் அரசரமுழக்கஞ்செய்தனர். எவ்வயிரும் பேரின்பவெள்ளத்துள் மூழ்கின. அப்பால் வரகுணதேவரும் பலதருத்தொண்டுகொண்ட செய்து பெருமான் திருவடி நீழலை யடைந்தனர்.

நேரிசைவேஃபா.

- 29.** வழிபிழைத்துநாமெல்லாம்வந்தவாசெய்து
பழிபிழைத்தபாவங்களெல்லாம் - பொழிஸ்குழ்
மருதிடத்தானென்றொருகாலவாய்கூப்பவேண்டா
கருதிடத்தாநிலலாகர்த்து.

இ - ளீ. நாம் எல்லாம் - யாமெல்லாம், வழி பிழைத்து - வழிகப்பி, வந்தவாசெய்து-இசைந்தவாறு செய்து, பழிபிழைத்த பாவங்கள் எல்லாம்-பழிதழைத்த பாவங்கள் யாவும், பொழிஸ்குழ் - சோலைஸ்குழந்த, மருது இடத்தான் என்று - மருதூரா இடமாகக்கொண்டவன் என்று, ஒருகால் வாய்கூப்பவேண்டா - ஒருகால் வாய்குவித்துக் கூறவேண்டா, கருதிட - (நாம்) நினைத்த அளவில், தாம் - அப்பாவங்கடாம், கர்த்து - மறைந்து, நிலலா - எமக்கு எதிரில் நிலலாதனவாகும், எ - று.

உலகத்தானோ, நாம் மருதிடத்தானேயென்று வாயால் வருந்திக் கூறாமல், மனததால் நினைத்த அளவிற்குநே, நமது பாவங்கள் யாவும் நமக்கெதிரில் நிலலாதொழியும் என்பது கருத்து.

கட்டளைக்கலித்துறை.

- 30.** கரத்தினன்மாலவன்கண்கொண்டுகின் கழல்போற்றநல்ல
வரத்தினையீயுமருதவப்பாமதியொன்றுமில்லேன்
சிரத்திலுமாயெனறன் சிந்தையுளாகிவெண்காடனென்னுந்
தரத்திலுமாயதுவின்னடியாந்தெய்வத்தாமனாயே.

இ - ளீ. நல்மாலவன் - நல்ல திருமாலானவன், கண்-தன்கண்னை, கரத்தில்கொண்டு - கையிற்கொண்டு, கின் கழல்போற்ற - உன் திருவடியில் அர்ச்சிக்க, நல்ல வரத்தினை ஈயும் - (அவனுக்கு) நல்ல வரத்தைக் கொடுத்த, மருத அப்பா - மருதூரப்பனே, கின் அடி ஆம் - உன் திருவடியாகிய, தெய்வத்தாமரை-தெய்விகமாகிய தாமரைமலர், மதி ஒன்றும் இல்லேன்-அறிவு சிறிதுமில்லேனது, சிரத்திலும் ஆய்-சிரமீதுமாகி, என்றன் சிந்தையுள் ஆகி-என்மனத்ததாகி, வெண்காடன் என்னும் - வெண்காடன் என்றழைக்கப்படுகிற, தரத்தினும் ஆயது-மேன்மைக்குங் காரணமாயிற்று.

மருதப்பனே, உன் திருவடித்தாமனாயானது அறிவுசிறிது மில்லேனது சிரம் மனம் முதலிய விடங்களிற்பொருந்தி, வெண்காடன் என்னும் பெருமையையு மெனக்கருள்செய்தது, என்பெரும்புண்ணிய மிருந்தவாறென்னை பென்பது கருத்து.

திருவிடைமருதூர்மும்மணிக்கோவை

மூலமும் உனாயும்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

நான்காவது

திருவேகம்பமுடையார்

திருவந்தாதி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

1. மெய்த்தொண்டர் செல்லுநெறியறியேன் மிகநற்பணிசெய்
கைத்தொண்டர் தம்மிலுநற்றொண்டுவந்தலனுண்பதற்கே
பொய்த்தொண்டுபேசிப்புறம்புறமேயுன்னைப்போற்றுகின்ற
வித்தொண்டனென்பணிகொள்ளுதியோகச்சியேகம்பனே.

இ - ள். மெய்த்தொண்டர் செல்லும் - உன்மெய்யடியார் செல்லு
கின்ற, நெறி - வழியை, அறியேன் - அறிந்திலேன், மிகநற்பணிசெய் -
மிகவும் நன்மையாகிய உன்திருப்பணியைச் செய்கின்ற, கைத்தொண்டர்,
தம்மிலும் - ஒடுக்கமுள்ள அடியாரிடத்திலாயினும், நல்தொண்டு உவந்தி
லன் - நற்றொண்டு செய்தலைவிரும்பிலேன், உண்பதற்கே - (பொய்யுடற்
காப்பின் பொருட்டுச் சோற்றை) உண்பதற்காகவே, பொய்த்தொண்டு
பேசி - பொய்யடிமைகூறி, புறம்புறமே - புறத்தே புறத்தே, உன்னைப்
போற்றுகின்ற - உன்னைவணங்குகின்ற, இத்தொண்டனென் - இத்தொழு
ம்பனேனது, பணி - பணியையும், கொள்ளுதியோ - ஏற்றுக்கொள்வையோ,
கச்சி ஏகம்பனே - திருக்காஞ்சிநகரின் கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற
ஏகம்பனே, எ -று.

மெய்த்தொண்டர் - முக்கரணங்களானும் இறைவனை வழிபடுந்தொ
ண்டர். நற்பணி - சிவாலயத்திருப்பணி. பொய்த்தொண்டு - மனமொழி
மெய்கள் ஒருமியாது செய்யுந்தொண்டு. கச்சியேகம்பனே, உன்மெய்யடி
யார் செல்லும் நெறியையும்றிந்திலேன், உன்திருப்பணிசெய்யும் அடியார்
தொண்டிசெய்திலேன், பொய்த்தொண்டனாகிய அடியேனது பணியையும்
ஏற்றுக்கொள்வையோ என்பது கருத்து.

2. ஏகம்பனையென்னையாள்பவனையிமையோர்க்கிரங்கிப்
போகம்பன்னாளுங்கொடுக்கின்றநாயகப்பொங்குமைவாய்
நாகம்பொன்றாமெனப்பொலிவுற்றுநன்னீரணியும்
ஆகம்பொன்மாமலையொப்பவனையென்பனாதரித்தே.

இ - ள். ஆதரித்து-உண்ணவிரும்பி, ஏகம்பனே-திருவேகம்பமுடையானே, என்னை ஆள்பவனே - என்னையாண்டருள்வோனே, இமையோர்க்குஇரங்கி - தேவர் பொருட்டிரக்கஞ்செய்து, பல்நாளும்-பலநாள்களும், போகம்கொடுக்கின்ற - (அவர்களுக்குவேண்டிய) செல்வங்களை அறுக்கிரக்கின்ற, நாயக - இறைவனே, பொங்கும் - சீரூகின்ற, ஐவாய்நாகம் - ஐந்தலைநாகம், பொன் ஆரம் எனப்பொலிவுற்று - பொன்றாரம்போல விளங்கி, நலன்று அணியும் - நன்மையைத்தருகின்ற திருவெண்ணீற்றையணிந்த, ஆகம் - திருமேனி, பொன்மாமலை ஒப்பவனே - பெரிய பொன்மலையை நிகர்த்திருப்பவனே, என்பன் - என்று துதிப்பேன், எ - று.

ஐவாய் என்பதற்கு அழகுவாய்ந்த எண்ணும் பொருந்தும் “ஏகம்பனே” என்பது முதல் “ஒப்பவனே” என்பதுவரையில் அடுக்கி இருக்கும் விளிகளுக்குக் காரணம் அன்பு ஆதலால் “ஏகம்பனே மலையொப்பவனையென்பனாதரித்தே” என்றார். ஏகம்பனே உன்னை விருப்பித்துதிப்பேன் என்பது கருத்தது.

3. தரித்தேன்மனத்துன்றிகழ்தருநாமத்தடம்பொழில்வாய்
வரித்தேன்முரலகச்சியேகம்பனையென்றன்வல்வினையை
யரித்தேனுனைப்பணியாதவரைழைமைகண்டவரைச்
சிரித்தேனுனக்கடியாரடிபூணத்தெளிந்தனனே.

இ - ள். உன் - உனது, திகழ்தருநாமம் - விளங்காநின்ற திருநாமத்தை, மனத்துதரித்தேன் - மனத்திற்பதித்தேன், தடம்பொழில்வாய் - பெரிய பூஞ்சோலைகளிடத்து, வரித்தேன்முரல் - இசைபாடுகின்ற வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற, கச்சி ஏகம்பனே - கச்சியேகம்பனே, என்றன்வல்வினையை - என்வலியவினைகளை, அரித்தேன் - நாசம்பண்ணினேன், உன்னைப்பணியாதவர் - உன்னைவணங்காதாருடைய, ஏழைமைகண்டு - அறியாமைபை நோக்கி, அவரைச்சிரித்தேன் - அவரைநகைத்தேன், உனக்கு அடியார் - உனக்கடியாரானவர்களுடைய, அடி - திருவடிகளை, பூண - சிரமேஸ்தாங்க, தெளிந்தனன் - தெளிவடைந்தேன், எ - று.

இறைவனது திருநாமத்தைநாவினால் உச்சரிப்பதினும் மனத்திற்பதித்துவைப்பது பெரும்பயன் தருமாதலால் “தரித்தேன் மனத்துன் திகழ்கருநாமம்” என்று. அநாமோச்சாரணத்தால் வல்வினைகள் கெடுமாத

லால் “என்றன் வல்வினையையரித்தேன்” என்றும், இவ்வாறுவினைவென்றார் இறைவனைப் பணியாதவரது அறியாமையைக் கண்டால் சிரித்தற்கிடமாயிருத்தலால் “உன்னைப்பணியாதவ ரோழைமைகண்டவனாச் சிரித்தேன்” என்றும், இறைவனது பத்திமைபுடையார்க்கு அடியாரடி பேணவினும் சிறந்ததொன்றில்லையாதலால் “உனக்கடியாரடிபூணத் தெளிந்தனனே” என்றும், கூறினார். கச்சியேகம்பனே, உன்திருநாம உச்சாரணத்தால் என்வல்வினைகளற்று உன்னடியாரடிபூணத் தெளிவடைந்தேன் என்பது கருத்து.

4. தெளிதருகின்றதுசென்றென்மனநின்றிருவடிவம்
அளிதருகின்றருட்கையமினியிலையந்திச்செக்கர்
ஒளிதருமேனியெம்மேகம்பனையென்றுகந்தவர்தாள்
தளிதருதூளியென்றன்நிலேமேலவைத்ததன்மைபெற்றே.

இ - ளீ. அந்தி - அந்திக்காலத்துத் தோன்றுகின்ற, செக்கர் - செவ்வானம்போல, ஒளிதரும்மேனி - ஒளியைச்செய்கின்ற திருமேனியையுடைய, எம் ஏகம்பனே - எம் ஏகம்பமுடையானே, என்று - என்று புரமுந்து, உகந்தவர் - உன்னைவிரும்பினவர்களுடைய, தாள் - திருவடிகளில், தளிதரு-படிந்த, தூளி-தூளியை, எந்தலேமேல்வைத்த தன்மைபெற்று-என்கிரமேல் தரித்துக்கொண்ட தன்மையினால், என்மனம் நின்றிருவடிவம் சென்று தெளிதருகின்றது-என்மனமானது உன்திருவுருவின்மீதுசென்று தெளிவடையாநின்றது, அளிதரும் - கிருபைசெய்யுயிபல்பமைந்த, நின் அருட்கு - நின்னருள் எனக்கு வாய்க்குமென்பதற்கு, இனி ஐயம் இல்லை - இனிச்சந்தேகமில்லை, எ - று.

ஏகம்பனே என்று துதிகரும் அடியாரது திருவடித்தூளியை என் தலேமேல்வைத்த தன்மையால் என்மனம் உன்திருவுருவத்தைத் தெளியாநின்றது இனி உன்திருவருள் எனக்குக் கிடைக்குமென்பதற்கு ஐயமில்லை என்பது கருத்து.

5. பெற்றுக்கந்தெனென்றுமர்ச்சனைசெய்யப்பெருகின்றீர்
கற்றுக்கந்தெனென்கருத்தினிதாக்கச்சியேகம்பத்தின்
* பற்றுக்கந்தேறுமுகந்தவனேபடர்நாகக்கச்சின்
சற்றுக்கந்தேர்விடைமேல்வருவாய்நின்றணையடியே.

இ - ளீ. கச்சி ஏகம்பத்தின் பற்று உகந்து - கச்சியேகம்பத்தின் விருப்பம்பவைத்து, ஏறும் உகந்தவனே - ஆண்மானையுந்தாங்கினவனே, படநாகக்கச்சின் சுற்று உகந்து - படத்தையுடைய நாகக்கச்சையினாம் சுற்றப்பட்டிருத்தலேவிருப்பி, எ-விடைமேல் வருவாய் - அழகிய இடபவாஹந்த்

தின் மேல்வருவோய், நின் துணை அடி - உன்னிரன்பாதங்களை, என்றும்
அர்ச்சனைசெய்யப் பெருகி - எக்காலத்தும் அர்ச்சனைசெய்ய (அன்பு)யிக்கு,
பெற்று உகந்தேன் - அடைந்துயர்ந்தேன், என்கருத்து இனிது ஆ - என்
மனமினிதாயிருக்க, நின்சீர்கற்று உகந்தேன் - உன்சீர்த்திகளைக் கற்றுயர்ந்
தேன், எ - று.

கச்சி ஏகம்பனே, உன்திருவடிவையப்பெற்று அர்ச்சனைசெய்யப்பொரு
ந்தினேன், உன்சீர்த்தியை என்கருத்துக்கு இனிதாகக் கற்றுக்களித்தேன்
என்பது கருத்து.

6. அடிநின்றசூழலகோசரமாலுக்கயற்கலரின்
முடிநின்றசூழ்முடி-காணபரிதாயிற்றுக்கார்முகிலின்
இடிநின்றசூழ்குரலேறுடையேகம்பயாமெங்ஙனே
வடிநின்றசூலப்படையுடையாயைவணங்குவதே.

இ - ள். கார்முகிலின் - காகாலத்துமேகங்களின், இடிநின்ற - முழ
க்கம்நிலைக்கப்பெற்ற, சூழ்குரல் - சூழ்ந்தகுரலையுடைய, ஏறு உடை - இட
பவாகந்தையுடைய, ஏகம்ப-ஏகம்பனே, அடிநின்ற சூழல் - உன்திருவடி
யிருந்த இடம், மாலுக்கு அகோசரம் - திருமாலுக்கு அறியப்படாததாயி
ற்று, அலரினமுடிநின்ற - பூமாலிலைத்திருக்கிற, சூழ்முடி - வளைவாகச்
சுற்றிக்கட்டப்பட்ட சடாபாரமானது, அயற்கு - பிரமனுக்கு, காண்பு
அரிது ஆயிற்று - காணாதல் அருமையாயிற்று, (இங்ஙனமாக) வடிநின்ற
சூலப்படை உடையாயை - கூர்மைதங்கியசூலப்படையையுடைய உன்னை,
யாம் எங்ஙனவணங்குவது - யாங்கொவ்வாறு கண்டுவணங்குவது, எ - று.

ஏகம்பனே, திருமாலுக்கு உன்திருவடியைக்காண்டல் அரிதாயிருந்தது,
பிரமனுக்கு உன்திருமுடியைக்காண்டல் அரிதாயிருந்தது, இப்படியிருக்க
உன்னையாம் எவ்வாறு கண்டுவணங்குவது என்பது கருத்து.

7. வணக்கந்தலைநின்றிருவடிக்கேசெய்யுமையல்கொண்டோ
ரிணக்கன் நிமற்றோரிணக்கறிவோமல்லம்வல்லரவின்
குணக்குன்ற டில்லிகுளிகச்சியேகம்பம்பாடினல்லாந்
கணக்கன் றுமற்றொரு தேவனாப்பாடுங்கவிரலமே.

இ - ள். நின்திருவடிக்கே - உன்திருவடிகளின்பொருட்டே, தலை
வணக்கம் செய்யும்-தலைவணங்குதலைச்செய்யும்படியான, மையல் கொண்
டோர் - ஆசைகொண்டோரது, இணக்கு அன்றி - நட்பே யன்றி, மற்று
ஓர் இணக்கு அறிவோம் அல்லம் - வேறொரு நட்பையறிவே மல்லேம்,
வல் அரவின்குணம் - வலிய அரவாகிய நாணையுடைய, குன்ற வில்லி-மலை
யாகிய வில்லையுடையவன், குளிர் கச்சி ஏகம்பம் பாடின அல்லால்-குளிர்
ந்த கச்சி யேகம்பத்தைப் பாடினான், மற்றொரு தேவனாப்பாடும் கவி

நலம் - வேறொரு தேவரைப்பாடுங் கவிகளின் நன்மை, கணக்கு அன்று - நன்மையிற் சேர்த்துக் கணக்கிடத்தக்கதன்று, எ -று.

வல் அரவு - வாசகி, குன்றம் - மேருமலை.

இறைவனது அடியாரது இணக்கம் செய்வதன்றி மற்றொருவரை இணங்கோம் அவனது கச்சியேகம்பத்தைப் பாடாமல் பிறதெய்வங்களைப் பாடுகின்ற கவிகளின் நன்மையானது நன்மைகளுள்சேர்த்து எண்ணப்படுவதன்று என்பது கருத்து.

8. நலந்தரநானொன்று சொல்லுவன்கேண்மினல்லீர்களன்பு

கலந்தரனாகச்சியேகம்பங்கண்டுகன்றிகிரி

சலந்தரனாகமொழிக்கவைத்தாய்தக்கன்வேள்வியெல்லா

நிரந்தரமாகச்செய்தாயெனறுபூசித்துநின்மீன்களே.

இ - ள். நல்லீர்கள் - நல்லவர்களே, நலந்தர - உங்களுக்கு நன்மையை யுண்டாக்க, நான் ஒன்று சொல்லுவன் - நானொன்று சொல்வேன், கேள்மின் - அதனைக் கேளுங்கள், அன்பு கலந்து - அன்புடையீர்களாய், அரனார் - பரமசிவனாரது, கச்சி ஏசுமபம் கண்டு - கச்சி யேகம்பத்தைச் சேவித்து, கண் - நெருப்பைக் கக்குகின்ற, திகிரி - சககரப்படையைத் தாங்கிய, சலந்தரன் ஆசும் ஒழிக்க வைத்தாய் - சலந்தராசுரன் தன் சரீரத்தை விடப்பண்ணினாய், தக்கன் வேள்வி யெல்லாம் - தக்கனது யாகத்தை யெல்லாம், நிரந்தரம் ஆகச்செய்தாய் - (யாகஞ்செய்த இடத்தில்) சுவடும் அற்றுப்போம்படி செய்தாய், என்று பூசித்து நில்மின்கள் - என்று பூசித்து நில்லுங்கள், எ -று.

நன்மையுடையவர்களே, உங்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதற்கு நான் ஒன்றைச்சொல்லுகிறேன், சிவபெருமானது கச்சி யேகம்பத்தை அன்போடு தரிசித்து, ஜலந்தரனைக் கொன்றவனே தக்கன் யாகமுழுதும் அழியச் செய்தவனே என்று துதித்துப் பூசித்து நில்லுங்கள் என்பது கருத்து.

9. மின்களென்றார்சடைகொண்டலென்றார்கண்டமேனிவண்ணம்

பொன்களென்றார்வெளிப்பாடுதம்பொன்னடிபூண்டுகொண்ட

வென்களென்றாலும்பிரிந்தறியான்கச்சியேகம்பத்தான்

றன்களென்றருலகெல்லாநிலைபெற்றதன்மைகளே.

இ - ள். சடை - சடைகளே, மின்கள் என்றார் - மின்னற்கொடிகள் என்றனர், கண்டம் - கண்டத்தை, கொண்டல் என்றார் - நிலமேகம் என்றனர், மேனிவண்ணம் - திருமேனியின் நிறத்தை, பொன்கள் என்றார் - பொன்னிறங்களென்றனர், வெளிப்பாடு - வெளிப்படையாய், தம்பொன்னடி பூண்டுகொண்ட - தம் திருவடியைப் பூண்டுகொண்டன, எண்கள் என்றாலும் - எவைகளென்றாலும், பிரிந்தறியான் - (அவைகளைப்) பிரிந்தறி

யானாதலால், உலகு எல்லாம் நிலைபெற்ற தன்மைகள் - உலகமுழுதும் நிலை பெற்றிருக்குங் குணங்கள், கச்சி ஏதும்பத்தான் தன்மைகள் - கச்சி யேகம்பத்தான் தன்னைவைகளே, என்றார் - என்றனர், எ - று.

அறிஞர் கச்சி யேகம்பத்தானது சடைகள் பின்னற்கொழிகளென்றும், கண்டம் கருமேகமென்றும், திருமேனி நிறம் பொன்னென்றும், உலகமெல்லாம் அவனதேயென்றும் கூறுவர் என்பது கருத்து.

10. தன்மையிற்குன் றுத்தவத்தோரிமையவாதாம்வணங்கும்
வன்மையிற்குன் றுமதிற்கச்சியேகம்பர்வணகயிலைப்
பொன்மயிற்சாயலுஞ்சேயரிக்கணனுப்புரிமுழுவும்
மென்மையிற்சாயுமருங்குலுங்காதலவினைத்தனவே.

இ - ள். தன்மையில் குன்றற்குணத்திற்குறையாத, தவத்தோர் - தவத்தையுடைய முனிவரரும், இமையவர் - தேவரும், வணங்கும் - பணி யாநின்ற, வன்மையில் குன்ற - வலிமையிற்குறையாத, மதில - மதில் சூழ்ந்த, கச்சி ஏகம்பர் - கச்சி யேகம்பத்தையுடையவரது, வணகயிலை-வள விய கயிலையிலுள்ள, பொன் - திருமகள் போல்வானது, மயில் சாயலும் - மயிற்சாயலும், சேயரிக்கணனும்-செவ்வரிபடர்ந்த கண்களுட, புரிமுழுவும் - கட்டப்பட்ட கூந்தலும், மென்மையின் - நொய்ம்மையால், சாயும் - தள்ளாடாநின்ற, மருங்குலும்-இடையும், காதல்வினைத்தன-எனக்கு ஆசையை யுண்டாக்கின, எ - று.

தன்மை-சத்துவகுணம். இது தவத்தோர்க்கு இன்றியமையாத தாதலால் “தன்மையிற்குன் றுத்தவத்தோர்” என்றார். வன்மை-ஊழிக்காலத்தும் அழியாத உறுதிநிலையுடையது. இது தலைமகளது அவயவங்கண்ட தலைமகள் கூற்று. கச்சி யேகம்பரது கைலாயமலையிலுள்ள திருமகளை யொத்த இம்மாதின் சாயலும் கண்ணும் கூந்தலும் இடையும் எனக்கு விருப்பத்தை யுண்டாக்கின என்பது கருத்து.

11. தன்மிட்டுமைதழுவத்தழும்புற்றவர்தம்மடியார்.
மனம்விட்டகலாமதிற்கச்சியேகம்பர்வானகயிலைச்
சினம்விட்டகலாக்களிறுவினாவியோர்சேயனையார்
புனம்விட்டகலாபகலாமபொழுதுநம்புங்கொழியே.

இ - ள். உமை - உமாதேவியானவள், தன்ம் இட்டுத்தழுவ - தன்ம் வைத்துத்தழுவதலால், தழும்பு உற்றவர் - தழும்பைப் பொருத்தினவர், தம் அடியார் - தம்மடியவரது, மனம் விட்டு அகலா - மனத்தைவிட்டு நீங்காத, மதில் - மதில்கூழ்ந்த, கச்சி ஏகம்பர் - கச்சி யேகம்பமுடையார், (அவரது) வானகயிலை-மேலாகிய கயிலைமலையின்கண், சினம் விட்டுஅகலா - கோவத்தைவிட்டு நீங்காத, களிறு-யானையை, வினாவி-கேட்டு, ஓர்சேயர்

அணையார்-ஒப்பற்ற முருகக்கடவுளை யொப்பவர் ஒருவர், பகலாம்பொழுது-பகற்காலமெல்லாம், நம்புனம்விட்டு அகலார் - நம்புனத்தை விட்டுப்பிரியாதவராயிராநின்றார், பூங்கொடியே-பூங்கொம்புபோல்பவளே, எ-று.

தனமிட்டு உமைதழுவத் தழுபுறந்து திருக்கச்சியில்.

இது ஐயுறுதல்-அதாவது-தலைமகன் தழைக்கொண்டின்று கரந்தமொழியார் நன் கருத்தறிவிக்க, மேனி யொளியிலுயர் இப்புனத்தினின்றும் போகாது யானையோடு ஏனம் வினாவி இவ்வாறு பொய்கூறாநின்ற இவன் யாவனோவெனத் தோழி அவனையையுற்றுக் கூறாநின்றல். “பல்லிலனாகப் பகலைவென்றோன் றில்லை” என்பது திருக்கோவையார்.

இது களிற்று வினாவிவந்த தலைமகனை நோக்கி தோழி தலைமகளோடு கூறுவது. பூங்கொடிபோல்வாளே, கச்சி யேகம்பரது கைலைமலையின்கண் முருகவேளை யொப்பவராகிய வொருவர் களிற்று வினாவிவந்து நம்புனத்தை விட்டுப் பகற்போதெல்லாம் நீங்காதவராயிராநின்றார், இவர் யாவரோ என்பது கருத்து.

12. பூங்கொத்திருந்தழையார்பொழிற்கச்சியேகம்பாபொற்பார்

கோங்கத்திருந்தருமிக்கயிலையெய்மொன்னொருத்தி

பாங்கொத்திருந்தனையாரணங்கேபடர்கலலருவி

யாங்கத்திருந்திழையாடிவந்தாற்கண்டடிவருததே

இ - ள். ஆரணங்கே - பெண்ணே, பூங்கொத்து - பூங்கொத்துகளோடுகூடிய, இருதழை ஆர் - பெரிய தழைகள் நிறைந்த, பொழில் - சோலைசூழ்ந்த, கச்சி ஏகம்பர் - கச்சி யேகம்பமுடையாரது, பொற்பு ஆர்-அழகு நிரம்பிய, கோங்கு இருந்த-மணந்தங்கிய, குடுமி-சிகரங்களையுடைய, கயிலை - கயிலைக்கண்ணுள்ள, எம்பொன் ஒருத்தி - எமது திருமகளையொப்பாளொருத்தியின், பாங்கு ஒத்து இருந்தனை - குணங்களெல்லாவற்றினும் ஒத்திருந்தாய், (ஆதலால்) படர் - பரந்த, கல் அருவி - மலையருவியாகிய, ஆங்கு - அவவிடத்தில், அத்திருந்திழை - அந்தத்திருத்தமாகிய ஆபரணத்தையணிந்தவள், ஆடிவந்தால் - நீராடி வருவளாயின், கண்டு - அவளைப் பார்த்து, (பிறகு) அடிவருத்து - உன்பாதத்தை வருத்துவாயாக, எ - று.

இது வேறுபடுத்துக்கூறல் - அதாவது பிறைதொழாது தலைசாய்த்து நாணி நிலங்கினையாநிற்பக்கண்டு, பின்னும் இவள் வழியேயொழுதி இதனை யறிவோமென உட்கொண்டு, நீபோய்ச் சூனியாடிவாவென்ன, அவளும் அதற்கிணைத்துபோய் அவனோடு தலைப்பெய்துவர, அக்குறியறிந்து அவளை வளையணங்காகப்பிணந்து வேறுபடுத்துக்கூறாநின்றல். “அக்கின்றவாமணி சேர்க்கண்டன்” என்பது, திருக்கோவையார்.

கோங்கத்து என்பதில் அத்துச்சாரியை. அடிவருத்து என்றது நடப்பாய் என்றவாறு.

- 13.** வருத்தந்தருமெய்யுங்கையிற்றழையும்வன்மாவின்வுங்
கருத்தந்தரிக்குடக்கவின்றையகழனினையத்
திருத்தந்தருநந்திகழ்க்கசியேகம்பர்சீர்க்கயிலைத்
துருத்தந்திருப்பதன்றிப்புனங்காக்குந்தெழிலெமக்கே.

இ - ள். வருத்தம் தரும்மெய்யும் - வருத்தத்தைக் காட்டுகின்றவுட
ம்பும், கையில்லதழையும் - கையில்லதழையும், வல்மாவின்வும் - வலியயானை
யை வினாவுகின்ற, கருத்து - கருத்தினால், அந்தரிக்கும் - வேறுபடும், நட
க்க - (உன்கருத்தின்படியே) நிகழ்க, ஐய - ஐயனே, இன்று - இப்பொ
ழுது, கழல்நினை - தம்திருவடியையநினைவே, (அந்நினைத்தவர்க்கு) திருநந்
தருளும் - நித்தியமாகிய செல்வத்தைக் கொடுத்தருள்கின்ற, திகழ் - விள
ங்குகின்ற, கச்சி ஏகம்பர் - கச்சியேகம்பமுடையாரது, சீர்கயிலை - சிறப்ப
மைந்த கயிலையின்கண், இப்புனம் காக்கும்தொழில் எமக்கு - இந்தப்புனத்
தைக்காக்குந் தொழிலையுடைய எங்களுக்கு, துருத்து இருப்பது - (போவ
தை வருவதை) ஆராய்ந்திருத்தல், அன்று - (தொழில்) அன்றும், எ - று.

இது எதிர்மொழிகொடுத்தல். அதாவது களிறுமுதலியவற்றை வினாவி
வந்த தலைமகனுக்குத்தொழி மறுமொழிகூறாநின்றல் - துரு - ஆராய்ச்சி, முத
னிலைத்தொழிற்பெயர். உன்வாடியமேனியும் தழையும் நீ களிறுவினாவும்
கருத்துக்கு மாறுபடாநின்றன. ஆதலால் நீ இப்புனம்விட்டு நீங்குவாயாக
என்பது கருத்து.

- 14.** * எம்மையுமெம்மைப்பணிகொள்ளுங்கம்பொழிற்கயிலை
யும்மையுமானிடமிப்புனத்தேவிட்டுவந்தமைந்தர்
தம்மைபுமானே புஞ்சித்தையுநோக்கங்கவர்வவென்றோ
வம்மையுமம்மலர்க்கண்ணும்பெரியீரருளமினே

- 15.** அருளைத்தருகம்பரம்பொற்கயிலையுளெம்மையரம்
பிருளைக்கரிமறிக்கும்மவரையருறுத்தியெய்ய
வெருளக்கலைகணைதன்னொடும்போயினவில்லிமைக்கு
மருளைத்தருசொல்லியெங்கோவிலையுண்டிவ்வையகத்தே

இ - ள். மருளைத்தருசொல்லி - (கேட்கும் ஆடவர்க்கு) மருட்சியைக்
கொடுக்குஞ் சொற்களை யுடையாளே, அருளைத்தருகம்பர் - (அன்பர்
கட்கு) அருள்செய்கின்றதிருவேகம்பமுடையாரது, அம்பொன்கயிலையுள் -
அழகிய பொற்கயிலைவரைப் பின்கண்ணுள்ள, எம் ஐயர் அம்பு - ஏம்மையர்
தொடுக்கும் அம்பு, இருள் ஐ கரி மறிக்கும் - இருண்ட அழகிய பாணியை

* இந்தக்குறியிட்ட சொற்களுக்குப் பொருள் நன்குவிளக்காமையால்
யென்னும் சிலபிரதிகளைக்கொண்டாராய்ந்து பின்னர் உரையெழுதப்படும்.

யும் மறித்தநிறுத்தும், இவர் ஐயர் - இவராகிய ஐயர், உறுத்தி எய்ய - உறுத்தியெய்யவே, வெருள் - வெருளுமியல்புள்ள, அக்கலை - அக்கலைமான், சணைதன்னொடும்பொயின - (இவர் எய்த) அம்புடன் செல்வதற்கேதுவாகிய, வில்லிமைக்கு - விற்கொழிற்கு, இவ்வையகத்து - இவ்வுலகத்தில், எங்கு - எவ்விடத்தில், விலை உண்டு - விலையுள்ளது, எ - று.

இது இறைவனைநகுதல். அதாவது-வேழமுதலியவற்றை வினாவியவந்த தலைமகனைத் தோழிசிரித்துத் தலைமகளோடுகூறல். “மைவாளிலங்கு கண் மங்கைநல்லாய் தஞ்சைவாணன்வெற்பில், இவ்வாளி மொயம்பரின்றெய்த மெய்ம்மானிளமாந்தளிரின், செவ்வாளியுங்கொண்டு சேட்சென்றதாலன்று சிதைகொண்கன், கைவாளியுங்கொண்டுபோன பொய்ம்மானினுங் கள்ளத் ததே” என்றார் பொய்யாமொழிப்புலர். வில்லிமை - வில்லாளுந்தன்மை.

16.வையார்மழுப்படையேகம்பரீங்கோய்மலைப்புனத்து

ளையார்வருகலையேனங்கரிதொடர்வேட்டையெல்லாம்

பொய்யானவையர்மனத்தவெம்பூங்கொடிகொங்கைபொருப்
பையாரவிடையாயிற்றுவந்துபரிணமித்தே.

இ - ள். வை ஆர் - கூர்மைபொருந்திய, மழுப்படை - மழுவாயுதத் தையுடைய ஏகம்பர் - ஏகம்பரது, ஈங்கோய்மலைப்புனத்துள் - திருவீங்கோய் மலைப்புனத்தில், ஐ ஆர்வருகலை - ஆழ்குநீர்பி வருகின்றகலையையும், ஏனம்-பன்றியையும், கரி - யானையையும், தொடர் - தொடர்ந்துவந்த, வேட்டையெல்லாம் - வேட்டைமுழுதும், பொய் ஆன - பொய்யேயா பொழிந்தன, வந்து பரிணமித்து - அவைகளெல்லாம் வந்து வேறுபட்டு, (இப்பொழுது) ஐயர் - இவ்வையரது, மனத்தது - மனத்தின்கண்ணதாயிருப்பது, எம்பூங்கொடி - எமது பூங்கொடிபோல்வானது, கொங்கை பொரு - தனங்களைப்பொறுக்கமாட்டாத, பை ஆர் அர - படம்பொருந்திய அரவையொத்த, இடை ஆயிற்று - இடையேயாயிற்று, எ - று.

இது அறிவுநாடல், அதாவது - இவன் பாவனாவென்று ஐயுறாநின்ற தோழிபேரா ராய்ச்சியுடையளாதலால், தலைமகன் கூறியவழியே நாடாது வந்து தங்களிடைக்கேழுமடிதலின், இவ்வையர் வார்த்தை இருந்தவாற்றான் ஆழமுடைத்தா யிருந்ததென்று அவனது நினைவறிதல் “ஆழமன்னோ” திருக்கோவையார், திருவீங்கோய்மலை - ஓர் திருப்பதி

17.பருமுத்துதிருஞ்சீர்த்தியானை நுதல்பருந்திட்

டுருமொத்ததிண்குரற்சீயந்திரிநெறியோங்குவைவாய்ப்
பொருமுத்தலைவேற்படைக்கம்பர்பூங்கயிலைப்புனத்துட்
டருமுத்தனாகைதன்னசையால்வெற்பசார்வரிதே.

இ - ள். ஒங்கு - உயர்ந்த, வைவாய் - கூரியவாயையுடைத்தாடி, பொரு - பொருதற்குரிய, முத்தலைவேல்படை - முத்தலைவேற்படையைத் தாங்கிய, கம்பர் - திருவேகம்பமுடையாரது, பூங்கயிலை - அழகிய கயிலை வணப்பின்கண்ணுள்ள, புனத்துள்-புனத்தில்வாழ்கின்ற, தருமுத்துஅன்ன நகை தன்னசையால்-(இப்பிகரிக்கோடுமுதலியவை) தந்த முகத்தையொத்த பற்களையுடையாள் மேல்வைத்தவிருப்பங் காரணமாக, வெற்ப - வெற்பனே, உரு ஒத்த - இடையை யொத்த, திண்துரல்-திண்ணியகுரலையுடைய, சேயம் - சிங்கங்கள், பருமுத்து - பெரியமுத்துக்களை, உதிர்த்திடும் - (தன் கொம்பினின்றும்) சிந்துகின்ற, சீர் - சிறப்பையுடைய, மத்தயானை - மத யானையின், நுதல் - நெற்றியை, பகுந்திட்டு - பிளந்திட்டு, திரி - திரியா நின்ற, நெறி - அருநெறியில், சார்வுஅரிது - நீவருதல்அருமையாகிய செய்கையாம், (ஆதலால் நீயிவ்விருளிடைவரற்பாலையல்ல) எ - று.

இது (இரவுக்குறி) நெறியருமைகூறி யிரவரல்லிலக்கல். அதாவது, தலைமகன் இரவுக்குறியேண்டிநிற்ப, இவ்வழி சிங்கங்கள் யானைவேட்டை யாடுவது ஆதலால் எமது தலைமகண்மீது நீவைத்தவிருப்பங் காரணமாக இவ்விரவில் வரற்பாலையல்லையெனத் தோழி நெறியருமைகூறி யிரவரல்லிலக்கல். “கூளிகிளைக்க” திருக்கோவையார் “மலைமதுவல்லவன்” தஞ்சைவாணன்கோவை.

18. அரிதன்றிருக்கண்ணிடநிரம்பாயிரம்போதணிய

அரிதன்றிருவடிக்கர்ச்சித்தகண்ணுக்கருளுகடபர்

அரிதன்றிருக்கங்குலியாலழிந்தகயிலையலலிங்

கரிதென்றிருப்பதெம்பால்வெற்பவெம்மையார்க்கஞ்சதுமே

இ - ள். அரி - திருமால், தன் - தனது, திருக்கண்ணிட - அழகிய கண்ணைத் தோண்டியிட, நிரம்பு-தொகைநிரம்பிய, ஆயிரம்போது அணிய-ஆயிரம் தாமரைமலர்களால் அலங்கரிக, அரி - திருமால், தன்திருவடிக்கு - தமது திருவடியின்மேல், அர்ச்சித்தகண்ணுக்கு - அருச்சனைசெய்த கண்ணின்பொருட்டு, அருளுகம்பர் - அருள்செய்த திருவேகம்பரது, அரிதன்-பகையாகிய ராவணனது, திருக்கு-மாறுபாடு, அங்குலியால்-திருவடிப்பெரு விரலால், அழிந்த - அழியப்பெற்ற, கயிலை-கயிலாயத்திலுள்ள, வெற்ப-வெற்பனே, இங்கு எம்பால் அல் இருப்பது - இங்கு எம்பிடத்தில் இராக் காலத்தில் நீயிருப்பது, அரிது என்று - அருமையாமென்று, எம் ஐயர்க்கு அஞ்சுதம் - எமது தந்தைமுதலிய முதியோருக்கு அஞ்சுவோம், எ - று.

இது இராப்பொழுது தங்கிச் செல்லக்கருகின தலைமகனுக்குத் தோழி கூறுங்கூற்று. போது எனவாளா கூறினானும் “பங்கயமாயிரம் பூவினி லோர் பூக்குறையத் தங்குண்டிந்தரன் சேவடிமேற்சாத்தலுமே” என்ற தனல் தாமரைமலரொன்பது பெற்றும்.

19. * அஞ்சரத்தான்பொடியாய்விழத்தீவிழித்தன்புசெய்வோர்

நெஞ்சரத்தாழ்வுகந்தோர்கச்சியேகம்பாரீன்கயிலை
குஞ்சரத்தாழ்வனாவிழநுங்கொம்புய்யக்கும்பமுழ
வெஞ்சரத்தாரனவோவல்லவோவிவ்வியன்முரசே.

20. சேய்தந்தகைம்மையுமைகணவன்றிருவேகம்பத்தான்
றாய்தந்தையாயுயிரகாப்போன்கயிலைத்தயங்கிருள்வாய்
வேய்தந்ததோளிடம்மூசலொடும்வினாவேங்கைதன்னைப்
பாய்தந்துபூசலுண்டாங்கொண்டதோகைப்பகடுவந்தே.

இ - ள். சேய்தந்தகை - மூங்கில்போன்ற தோள்களையுடைய, மை-
கருநிறமுள்ள, உமைகணவன்-உமாதேவிக்குராயகன், திருவேகம்பத்தான்-
திருவேகம்பமுடையான், தாய்தந்தை ஆய் - தாய்தந்தையராகி, உயிர்காப்
போன் - சீவர்களைக்காப்பவன், கயிலை - (அவனது) கயிலைவளைப்பின்கண்,
தயங்கு இருள்வாய் - விளங்குகின்ற இருளில, வேய்தந்ததோளி - மூங்கிலை
யொத்ததோள்களையுடையாளே, கைப்பகடுவந்து-ஒருதுதிக்கையையுடைய
யானைவந்து, நம் ஊசலொடும் - நமது ஊசலுடன், வினா - மணமுள்ள,
வேங்கைதன்னை - வேங்கைமரத்தையும், பாய்தந்து - பாய்ந்து, கொண்
டதோ - ஒடித்துக்கைப்பற்றிக்கொண்டதோ, பூசல்உண்டாம் - பேரொலி
யுண்டாகாநின்றது, எ - று.

இது (இரவுக்குறி) தாய்துயிலறிதல். அதாவது - தலைமகன் வரவுணர்
ந்து தலைவியைக்கொண்டு செல்லக்கருதாநின்ற தோழி, யாம்வினையாடா
நின்ற சோலையின்கண் ஒருயானைவந்து எமது ஊசலோடு அதுதொடுக்கப்
பட்டிருக்கும் வேங்கைமரத்தையும் தாக்கிக்கைக்கொண்டு முறித்ததோ,
பேரொலியுண்டாகா நின்றது, இதற்குயாம் செய்வகியாதெனத் தலைமக
ளோடு சொல்லுவாள் போன்று தோழி தாயது துயிலறியாநின்றல். “கூடா
ரரணைரிசூட” திருக்கோவையார்.

21. வந்துமணம்பெறிற்பொன்னையோமன்னுமேகம்பர்தம்

உந்துமருவிக்கயிலைமலையுயர்தேனிழிச்சித்

தந்துமலர்கொய்துந்தண்டினைமேயுங்கிளிகழிந்துஞ்

கிந்துமபுகர்மலைக்கச்சுமிச்சாரற்றிரிதவனே.

இ - ள். மன்னும் ஏகம்பர்தம்-நித்தியமும்நிலைபெற்றிருக்கிற ஏகம்ப
முடையாரது, உந்தும் அருவி கயிலைமலை - அருவியாறுகளையுந்தாநின்ற
கயிலைமலையின்கண், உயர் - உயர்ந்த, தேன் இழிச்சித்தந்தும் - எமக்
குத்) தேன்கூட்டை யிறக்கிக்கொடுத்தும், மலர்கொய்தும், மலர் பறித்துக்
கொடுத்தும், தன்னினைமேயும் கிளிகழிந்தும் - தண்ணிய தினைக்கொல்லை

களில் மேய்கின்ற கிளிகளையோட்டியும், சிந்தும் - (மதனீசாச்) சிந்துகின்ற, புகர் - புள்ளிகளையுடைய, மலை - மலைபோலும் யானையை, கச்சம்-கொன்றும், இச்சாரல் - இந்த மலைச்சாரலில், திரிதவன்-திரிந்த தலைமகன், வந்து மணம்பெறின் - வந்து உம்மை மணக்கப்பெறுவீராயின், பொன் அணையர்-
வீர், எ - று.

மபுகர் - சிதறிய புள்ளிகளெனினுமாம்.

இது தோழி தலைமகனைநோக்கி, ஏகப்பரது கயிலைமலையின்கண் எமக்குத் தேன்கூட்டை யிறக்கிக்கொடுத்தல் மலர்ப் பறித்துக்கொடுத்தல்முதலிய வதவிசெய்து திரிந்த தலைவன்வந்து உம்மை மணக்கப்பெறுவீராயின், நீர் திருமகள் போலப்பொலிந்துவாழ்வீர் எனக்கூறியது. இது தோழிவாழ்த்து எனப்படும்.

22. *திரியப்புரமெய்தவேகம்பனூர்திகழுங்கயிலைக்
கிரியக்குறவர்பருவத்திடுதரளம்வினையோம்
விரியச்சுருண்முதலா லுமடைந்தோம்வினாவினாந்து
பிரியக்கதிர்முத்தினீர்பெற்றதென்னங்குப்பேசுமினே

23. *பேசுகயாவருமைக்கணியாரொன்றுபித்தரொங்கும்
பூசுகையார் திருநீற்றெழிலேகம்பர்பொற்கயிலைத்
தேசுகையார்சிலைவெற்பன்பிரியும்பரிசிலரக்
கூசுகையாதுமில்லாக்குலவேங்கைப்பெயர்நும்மையே.

24. பெயராலத்தெழிலேகம்பனூர்பிறைதோய்கயிலைப்
பெயராதிருக்கப்பெறுகிகளாகான்புனமேபிரிவின்
றுயரால்வருத்திமனமுமிங்கோடித்தொழுதுசென்ற
தயராதுறையும்வெற்பற்கடியற்கும் விடைதமினே.

இ - ள். பெயரா - நிலபெயராத, நலத்து எழில் - நன்மையாகிய அழகையுடைய, ஏகம்பனூர் - திருவேகம்பமுடையாரது, பிறைதோய் - பிறைதவழாநின்ற, கயிலை - கயிலைவளைப்பினின்றும், பெயராது இருக்கப் பெறு - நீங்காதிருக்கப்பெற்ற, கிளிகளாள் - கிள்ளைகளே, புனமே - தினைப் புனமே, பிரிவின் றுயரால் வருத்தி - பிரிவின்றேரிட்ட துன்பத்தினால் வருத்தப்படுத்தப்பட்டு, மனமும் இங்கு ஓட-மனமும் இவ்விடத்திலோடா சிர்க்க, தொழுது சென்றது - வணங்கிச்சென்றதை, அயராது - மறவாமல், வெற்பற்கு - பொருப்பனுக்கு, உணாயும் - சொல்லுங்கள், அடியற்கும் அடியேனுக்கும், விடைதம்மின் - விடைகொடுங்கள், எ - று.

(பகற்குறி).

இது தலைமகளது இற்செறிவைத்தோழி அங்குள்ள கிளிபுனம்முதலியவற்றொடு கூறி, தலைமகன்வரின், யான் இப்புனம் நீங்கும்போதும்துன்பத்தையும் அவற்றுக்கூறுமின் எனக்கூறுவது. “கணியார் கருத்தின்று” என்பது திருக்கோவையார்.

25. நம்மைப்பிறவிக்கடல்கடப்பிப்பவர்நாம்வணங்கு

மும்மைத்திருக்கண்முகத்தெழிலேகம்பர்மொய்கயிலை
யம்மைக்கருங்கண்ணிதன்னொடின்பந்தருந்தண்புனமே
யெம்மைக்கவலைசெயச்சொல்லியோவல்லியெய்தியதே.

இ - ள். நம்மை - நங்களை, பிறவிக்கடல் கடப்பிப்பவர் - பிறவிக்கடலைத் தாண்டிவிப்பவர், நாம் வணங்கும் - நாங்கள்பணிகின்ற, மும்மைத்திருக்கண் - மூன்று திருக்கண்களோடுகூடிய, முகத்துஎழில் - முகத்தழகு வாய்ந்த, ஏகம்பர் - திருவேகம்பமுடையார், (அவரது) மொய்கயிலை - நெருங்கியகைலைவடைப்பில், அம்மைகருங்கண்ணிதன்னொடு-அந்த மையெழுதப்பட்டுக் கருமையாகிய கண்களையுடையாளோடுகூடிநின்று, இன்பம் தரும்-எமக்கு இன்பத்தைக்கொடுக்கின்ற, தண்புனமே-தண்ணிய புனமே, எம்மைக்கவலை செய்யச்சொல்லியோ - எங்களைத் துன்பப்படுத்தச்சொல்லியோ, வல்லி எய்தியது - அவ்வணங்கு சென்றது, எ - று.

(பகற்குறி).

இது. வறும்புனங்கண்டு வருந்தல். அதாவது - தலைமகளுந்தோழியும் புனங்காவலேறிப் போகாநிற்ப, தலைமகன் புனத்திடைச்சென்று நின்று, இப்புனம் யாம் முன்பயின்றதன்றோ, இஃதின்நிருக்கின்றவாறென்னோவென்று, அதன்பொலிவழிவுகூறித் தலைமகளைத்தேடி வருந்தாநிற்தல், “பொதுவினிறீர்த்து” என்பது திருக்கோவையார். “அல்லைப் பகல்செய்தமால்” என்பது திருவரங்கக்கோவை,

26. இயங்குந்திரிபுரமெய்தவேகம்பொழிற்கயிலைத்

தயங்குமலர்ப்பொழில்காடையலாடருவித்தடங்கா
முயங்குமணியறைகாண்மொழியீரொழியாதுநெஞ்ச
மயங்கும்பரிசுபொன்னூர்சென்றசூழல்வகுத்தெமக்கே.

இ - ள். இயங்கும் - ஆகாயத்தில் உலாவுகின்ற, திரிபுரம் - முப்புரத்தை, எய்த - நெருப்புக்கணையெய்தழித்த, ஏகம்பர் - திருவேகம்பமுடையாரது, எழில் - அழகமைந்த, கயிலை-கயிலைவாப்பின்கண், தயங்கும் - விளங்காநின்ற, மலர்ப்பொழில்காள் - பூஞ்சோலைகளே, தையல் - கைபுனைப்பட்டாளாகிய எம்தலைவி, ஆடு - நீராடுகின்ற, அருவி - அருவி

யாறுகளோடு, தடம்காழையங்கும்-பெரிய சோலையின்கண் சேர்ந்திருக்கிற, மணி அறைகள் - பனிக்கறைகளே, நெஞ்சம் - எமது மனம், மயங்கும் பரிசு - மயங்கும்வண்ணம், பொன்னார்சென்ற சூழல் - பொன்போல்வாராகிய எம் தலைவியார்போன இடத்தை, ஒழியாது - வழுவாமல், எமக்கு எங்களுக்கு, வருத்து மொழியீர் - வருத்துச்சொல்வீர், எ - று.

இதுவும் மேலையது. ஏகம்பர் கைலைப்பொழில்களே, அருவிகளே, பனிக்கறைகளே, என்னெஞ்சம் மயங்கும்படி திருமகளை நிகர்ப்பவர் சென்ற இடத்தை எமக்கு வருத்துக்கூறுமின் என்றவாறு.

27. வருப்பாரிவர்போன்மணத்துக்குநான்மணந்தன்னொழின்ப மிகுப்பார்களாருயிரொன்றாமிருவரைவிள்ளக்கள்வாய் நெருப்பான்மலாகொண்டினின்றார்கிடக்கநிலாவுகம்பர் தொகுப்பான்மணிசிந்தருவிக்கயிலையிச்சூழ்புனத்தே.

இ - ள். விள்ள - வாய்வின்டவளவில், வாய் - அவ்வாயினின்றும், கள் நெருப்பான் - தேன் சிந்தும்படி, மலர் கொண்டு நின்றார் - மலர்நீந்தி நின்றவர், கிடக்க - பணியாநின்று கிடக்க, நிலாவு-விளங்குகின்ற, கம்பர் - திருவேகம்பமுடையாரது, தொகுப்பால் மணிசிந்து-தொகுதிகளால்மணிகளைச் சிதறுகின்ற, அருவி - அருவியாறுகளையுடைய, கயிலை-கயிலைவாப்பின் கண்ணுள்ள, இச்சூழ்புனத்து - இந்தச்சூழ்ந்த புனத்தில், மணம் தன். நெடு - மணக்குங்காலத்தோடு, இன்பம் மிகுப்பார்கள் - இன்ப மிகுவிப்பார்களாய், ஆர் உயிர் ஒன்று ஆம் இருவரை-அரிய வுயிர் ஒன்றர்தன்மை யுள்ள இருவரை, மணத்துக்கு - மணம் புணர்வித்தற்கு, நாள்வருப்பார் - நாள்வருத்துச்சொல்வார், இவர்போன்ம் - இக்கணியாடோபாலும், எ - று

இது, வேங்கையரும்பிப்பூத்துத் தினைகொய்யுநாளுணர்த்தவே, தினை கொய்தற்றது, இனி நம்மையிற்செறிவிப்பார், நம் தலைமகளுக்குக் கடிமணம் புணருங்கால நேர்ந்தது எனத்தோழி யுவந்து கூறியது. இவர் என்றதற்கு இவ்விடத்துக்கேற்பக் கணியார் என்றுரை யுரைக்கப்பட்டது. கணி-வேங்கைமரம். முதனிலைத்தொழிலாகுபெயராய்க் கணித்தலை யுடையானையு முணர்த்தும். மலாகொண்டினின்றார் என்றது பிரமன் இந்திரன் முதலியோரை. விள்ளக்கள்வாய் நெருப்பான்மலர் என்றது - விரியாதபோதுகளை. போது - விரியும் பருவத்ததாகிய பேரரும்பு. “காலையரும்பிப்பக லெல்லாம் போதாது - மாலையருமிந்நோய்” என்பதனால் இது இனிது

28. புனங்குழைபாதென்றுமென்றினைகொய்ததும்போகலுற்ற கனங்குழையாடற்பிரியநமக்குறுங்கையறவால் மனங்குழையாவருங்கண்கணிபண்பலபாடுந்தொண்டர் இனங்குழைபாத்தொழுமேகம்பரிக்கயிலாயத்துள்ளே.

இ - ள். மனம் குழையா - மனமுருகி, அருகண்கணி - அருமையாகிய கண்களிந்து, பல பண்பாடும் - பலபண்களைப்பாடுகின்ற, தொண்டர் இனம் - தொடும்பர்கூட்டம், குழையாதொழும் - உடல் குழைந்து வணங்குகின்ற, ஏகம்பர் - திருவேகம்பமுடையாரது, இக்கயிலாயத்துள்ளே - இந்தக்கயிலாய வணாப்பிண்கண், புனம் குழையாது என்று - புனம் வாடாதென்று கருதி, மெல்தினை கொய்ததும் - மெல்லிய தினையைக்கொய்தலும், போகல் உற்ற - செல்லலுற்ற, கனங்குழையாள் - கனவிய குழையை யுடையாளாகிய, தன்பிரிய - தன்னைப்பிரியவே, கையறவு - துன்பம், நமக்கு உறும் - நம்மைச்சேரும், எ - று.

இது, தலைமகன்கூற்று. ஏகம்பரது கயிலாயத்தின்கண் இப்புனத்துத் தினைகொய்தலும் போகலுற்ற தலைமகளைப்பிரியவே நமக்குத் துன்பம் வந்தனேரும் என்றவாறு.

29. உள்ளம்பெரியரல்லாச்சிறுமானிடருற்றசெல்வங்
கள்ளம்பெரியசிறுமனத்தார்க்கன்றிக்கங்கையென்னும்
வெள்ளம்பெரியசடைத்திருவேகம்பர்விண்ணரணந்
தள்ளம்பெரிகொண்டமைத்தாரடியவார்சார்வதன்றே.

இ - ள். உள்ளம் பெரியர் அல்லா - மனம் பெரியரல்லாத, சிறுமானிடர் - சிறுமனிதர், உற்றசெல்வம் - அடைந்தசெல்வம், கள்ளம்பெரிய - பெருவஞ்சகத்தையுடைய, சிறுமனத்தார்க்கு அன்றி - சிறுநெஞ்சர்க்குப் பொருந்துவதன்றி, கங்கை என்னும் - கங்கையென்கிற, வெள்ளம் - நதி பொதிந்த, பெரியசடை - பெரிய சடையையுடைய, திரு ஏகம்பர் - திருவேகம்பமுடையவர், விண் - ஆகாயத்தில் உலாவுகின்ற, அரணம் - மும்மதில்களை, தள் - அழிக்கவல்ல, அம்பு - ஓரம்பை, எரிகொண்டு அமைத்தார் - நெருப்பைக் கொண்டமைத்தவர், (அவரது) அடியவர் - அடியார், சார்வது அன்று - பொருந்துவதன்று, எ - று.

உள்ளம் பெரியர் உள்ளத்தார்பெரியவர் எனவிரியும், பெருங்குணத்தையுடையார் என்றபடி “தனஞ்சிறியர்” “மனஞ்சிறியர்” என்றிவ்வாறு பிறவிடங்களில் வருதலுங்காண்க. சிறுமானிடர் - கீழ்மக்கள், இவர் ‘மைதீர் பகம்பொன் மேன்மாண்டமணியழுத்திச் செய்ததெனினுஞ் செருப்புத் தன்காற்கேலாம், எய்கிய செல்வத்தரரயினுங் கீழ்களைச், செய்தொழிலாகாண்ப்படும்’ என்றதனாலமைந்தவர். அம்புஎனவரையறை கூறராயினும் ஒருங்கட மூவெயிலொற்றைக் கண்கொள்கின்றம்பலவன்’ எனவும், “ஈரம்புகண்டிலமேகம்பர் தங்கையில், ஓரம்பே முப்புரமுந்தீபற, ஒன்றும் பெருநிலகயுந்தீபற” எனவும் மேலோர்கூறுதலால், ஓரம்பென்றுரைக்கப்பட்டது. தீயார்செல்வம் தீயார்க்குப்பயன்படுதலன்றி நல்லார்க்குப்பயன்படாதென்பது கருத்து.

30. அன்றும் பகையடர்க்கும் பரிமாவும் தவருவிக்
குன்றும் பதாதியுந்தேருங்குலவிக்குடைநிழற்சீழ்
நின்றும் பொலியினுங்கமபர்நன்னீறு துதற்கிலலோல
• என்றும் ரசமுரசுமபொலியாவிருநிலத்தே.

இ - ள். அன்றும் - நெருங்குகின்ற, பகை - பகைவனா, அடாக்கும் - கொல்லுகின்ற, பரிமாவும் - குதிரையும், மதஅருவி குன்றும் - யானையும், பதாதியும் - காலானும், தேரும் - இரதமும், குலவி - விளங்கி, குடை - நிழற்கீழ்வின்றும் பொலியினும் - வெண்கொற்றக்குடைநிழலின் கண்ணே வீற்றிருந்து பிரகாசிப்பினும். (அவர்) கம்பாநலந்து - இருவேகம்பமுடையாரது வெண்பொடி, துதற்கு இலலோல் - தமது துதலின்கண்ணே உடையாரல்லராயின், (அவர்க்கு) எனறும் - எக்காலத்தும், இருநிலத்து - பெரியவுலகத்தின்கண், அரசும் - அரசாட்சியும், முரசும் - முரசுவாத்தியமும, பொலியா - விளங்கா. எ - று.

மதவருவி எனனும் விசேடணத்தால குன்றுயானையுணர்ந்திற்று. என்றும் பொலிபா என்றதனால் சின்னானிருந்தழியுமென்றாராயிற்று. குதினாமுதலிய நால்வகைப்படடைகளையுடைய வேந்தராயினும் கமபர்திருநீற்றையணியாராயின், அவரது செல்வமுதலாயின் பயன்படாதுழியுமெனபது கருத்து.

31 நிலத்திமையோரிற்றலையாப்திறத்துமறையொடங்கம்
வலத்திமையோரிற்றலையாப்திறத்துமறையொடங்கம்
குலத்துமையோரிற்றலையாப்திறத்துமறையொடங்கம்
நலத்தமையாதவாவேட்டுவர்தமமினெடுப்படையே.

இ - ள். நிலத்து இமையோரில் - பூசுருக்குள், தலையாபிற்றது - முதன்மையாகப்பிறந்து, மறையொடு - வேதங்களோடு, அங்கம் - ஆறங்கங்களையும் கற்று, வலத்து - கற்ற அவ்வுலமையுடையாராய், இமைப்போதும் - இமைப்பொழுதும், பிரியார் - நீங்காதவராகி, எரிவளர்த்தாலும் - முத்தியை வளர்ப்பாராயினும், வெற்பன் குலத்து - மலையையான குலத்திலுதித்த, உமை - உமாதேவியை, ஓர் பங்கர் - ஒருபாகத்திலுடையாரது, கச்சியுள் ஏகம்பம் - இருக்கச்சியேகம்பத்தை, கூடி-அடைந்து, தொழும் - தொழாநின்ற, நலத்து - நன்னெறியில், அமையாதவா - அமைந்திராதவர், வேட்டுவர் தம்மின் - வேடுவரது, நடுப்படையே - நடுப்படையிற்பிறந்தவலையாவர். எ - று.

நிலத்திமையோர் - அந்தணர். மறை - நான்கு, அவை-இருக்கு, தைத்திரியம், சாமம், அதர்வணம் என்பன. தைத்திரியத்தைய சாவேதம் எனறுங் கூறுவர். அங்கம் ஆறு, அவை, சிதை, வியாகரணம், சந்தசு, நீருத்

தம், சோதிடம், கற்பம் என்பன. அன்றி, மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசுதம், நிருத்தம், சோதிடம், எனவுங் கூறுவர். இவற்றிற்குப் பொருள் வேறுபாடின்று. முத்தி - ஆகவந்யம், காருகபத்தியம், தந்நிணக்கிரி என்பன. அந்தணராய்ப்பிறந்து வேதமுதலிய வற்றைக் கற்று முத்தியோம்பு வோராயினும், சிவபெருமானதுகச்சியேகம்பத்தை யடைந்து அவனை வணங்காதவர், வேட்டுவர் குலத்திற் பிறந்தவர்க்கு நிகரோயாவர், என்பது கருத்து.

32. படையாலுயிர்கொன்றுதின்றுபசுக்களைப்போலச்செல்லு
நடையாலறிவின்நிராண்சிறிதின்நிருகங்குலத்திற்
கடையாப்பிறக்கினுங்கச்சியுளேகம்பத்தெங்கையா
ஞடையாஎன்கழற்கன்போலவரயாவர்க்குமுத்தமயோ.

இ - ள். படையால் - ஆயுதங்களால், உயிர்கொன்று தின்று-உயிர்களை வதைத்துண்டு, பசுக்களைப்போலச் செல்லும் - மிருகங்களைப்போல ஒழுகுகின்ற, நடையால் - தீயொழுக்கத்தால், அறிவு இன்றி - உணர்வில்லாமலும், நிராண்சிறிது இன்றி - நாணம் சிறிதுமில்லாமலும், நரும் குலத்தில் - சிரித்தற்குரிய சாதியில், கடை ஆபிரக்கினும் - கடையராய்ப்பிறந்தாலும், கச்சியுள் ஏகம்பத்து - திருக்கச்சியேகம் பத்துள் வீற்றிருக்கின்ற, எங்களை ஆளுடையான் - எம்மையாளுடையானது, கழற்கு - திருவடிகளுக்கு, அன்போல் - அன்புடையராயின், அவர்-அவர்கள், யாவர்க்கும் உத்தமர் - எல்லாரினும் சிறந்தவர்கள். எ - று.

படை உயிர்கொன்றருந் தலைச் செய்விப்பதாதலால், படையென அதனை முன்வைத்தார். இது “படைகொண்டார் நெஞ்சம் போனன்றுக் காதொன்றன், உடல் சுவையுண்டார் மனம்” என்பதனாலினிது விளங்கும். உலகில் ஒருவர் இழிகுலத்திற் பிறந்தாராயினும், அவர் கச்சியேகம் பன் திருவடிககன்பராயின் அவர் உயர்குலத்தாரொல்லாரினும் சிறந்தவரென்பது கருத்து.

33. உத்துங்கயானையுரியார்விரலாலரக்கன்சென்னி
பத்துங்கையானவிருபதுஞ்சோர்தாவைத்திலயை
யொத்துங்கையாலவன்பாடக்கயிலையுள்ளோர்நற்கைவா
ளெத்துங்கையானென்றுகந்தளித்தார்கச்சியேகம்பனே.

இ - ள். உத்துங்கம் - உயர்வாகிய, யானை-யானையினது, உரியார் தோலையணிந்தவரும், அரக்கன் - ராவணசுரனது, சென்னிபத்தும் பத்துத்தலைகளும், கை ஆன இருபதும் - இருபது தோள்களும், சோதர - வருந்த, விரலால்வைத்து - கால்விரலால் அழுத்திவைத்து, இலையை

ஒத்தும் கையால் - இலையை ஒத்துகின்றகைகளையுடையவனும், அவன் பாட - அவன் காண்பாட, கயிலையுள்ளோர் - திருக்கயிலையமலையிலெழுந்தருளியிருந்தவரும், எத்தும் கையான் என்று-இவன் எத்தனையும் வருத்தமாட்டானென்று, உகந்து - சந்தோஷித்து, நல்கைவான் - நல்லகைவாளொன்றை, அளித்தார் - அவனுக்குக் கிருபை செய்தவரும், கச்சியேகம்போ - கச்சியேகம்ப முடையாரோ. எ - று.

இலையை - தாளவொற்று. கைவான் - சந்திரகாசம் என்னுங் கத்தி. யானையுரியையுடைமை முதலியவையுள்ளவர் திருவேகம்ப முடையாரோ என்பது கருத்து.

34. அம்பரங்காலனனீர்நிலந்திங்களருக்கனனு

வம்பரங்கொள்வதோர்வேழத்துரியவன்றன்னருவா
மெம்பரன்கச்சியுளேகம்பத்தானிடையாதடைவா
னம்பரன்றன்னடியாரறிவார்க்குநறுந்துணையே.

இ - ளீ. அம்பரம் - ஆகாயமும், கால் - காற்றும், அனல் - நெருப்பும், நீர் - நீரும், நிலம் - பூமியும், திங்கள் - சந்திரனும், உருக்கன்-சூரியனும், அணு - ஆன்மாவும், அம் - அழகாகிய, பரங்கொள்வது - கவசமாகக்கொள்ளுதற்குரிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, வேழத்து உரி - யானைத்தோலும் ஆகிய இவைகள், அவன் தன்னுரு ஆம் - அவன் தன் திருமேனியாகப்பெற்ற, எம்பரன் - எம்மிறைவன், கச்சியுள் ஏகமபத்தான் - திருக்கச்சியேகம்பமுடையான், இடையாது அடைவான் - சலிக்காது (அன்பர்) அடையும் பொருட்டு, நம்பு-நம்புகின்ற, அரன்-அரன் என்னும் திருநாமமுள்ளவன், தன் அடியார் அறிவார்க்கு-தன்னடியாராகிய அறிஞருக்கு, நறுந்துணை - நற்றுணையாயிருப்பவன். எ - று.

அம்பரம் முதலிய எட்டும் அட்ட மூர்த்தம் எனப்படும்.

35. துணைத்தாமரையடியும்பவளத்திரணன் குறங்கும்

பணைத்தோளகலமுங் கண்டத் துநீலமுமணடத்துமின்
பணைத்தாலனசடையுத்திருமுக்கணும்பெண்ணொர்பக்கத்
தணைத்தாொழிற்கம்பொங்கல்பிராணர்க்கழகியவே.

இ - ளீ. தாமரை - தாமரைமலர்போன்ற, துணை அடியும் - இரண்டு திருப்பாதங்களும், பவளத்திரள் - பவளத்திரட்சிபோன்ற, நன்குறங்கும் - அழகிய தொடைகளும், பணைத்தோள் அகலமும் - பருமையாகிய தோள்களோடு கூடிய திருமார்பும், கண்டத்து நீலமும் - கண்டத்தில் நீலநிறமும், அண்டத்து - ஆகாயத்தில், மின்பணைத்தால் அன்ன - காடிகள் திரண்டிருந்தாற்போன்ற, சடையும் - சடாபாரமும்.

- அழகிய, முக்கண்ணும் - மூன்றுகண்களும், பெண் - பெண்ணை. ஒருபக்கத்து அண்ணத்தார் - ஒரு பாகத்தில் அண்ணத்திருப்பவரும், எழில் கம்பர் - அழகையுடைய திருவேகம்பமுடையவரும் ஆகிய, எங்கள் பிரா ஞாக்கு - எம்பெருமானார்க்கு, அழகிய - அழகுள்ளனவாயமைந்திராநின் றன. எ - று.

“பொலிந்திலங்குமயின வண்ணமெவ்வண்ண மவ்வண்ணம் வீழ் சடை” எனமேலோர் கூறுதலால், இவரும் “மினபண்ணத்தாலனசடை” என்றார். பிறர்கண்போலாது மூனறையிருந்தனவாயினும் அவைதாம் ஓரழ குடைய வென்னுங் கருததால் திருமுக்கண் என்றார். இது, திருக்கோ வையார், “நின்னுடை நீமையும” என்னுமுதறகுறிப்புள்ள செய்யுளில், “ஏகொண்ட முக்கண்” என்பதனாலும் அச்செய்யுளுரையாலும் இனிது விளங்கும்.

36. அழகறிவிற்பெரிதா கியவேகம்பரத்தா கொற்றம்

பழகறிவிற்பெரியோ தமைப்பற்றலர் பற்றுமன்பின

குழகறிவேற்பினுளொன்றறிபா ரறியாமையெய்வங்

கிழகெறிப்பட்டுலக்தாருலகிற்கிடந்தனரே.

இ - ள். அழகு அழிவுஇல் பெரிது ஆகிய ஏகம்பர் - அழகானது ஒருக்காலும் அழிதலிலலாத திருவேகம்பத்தையுடையவா, அததர் - எல் லார்க்கும் தந்தையாயிருப்பவா, (அவரது) கொற்றம்-வெற்றிவிஷயத்தில். பழகு - பழகிய, அறிவின் பெரியோ தமமை - அறிவிற்கிறந்தோரை, பற் றலர் - பற்றிலர், பற்றும் அன்பின் - பற்றுதற்குரிய அன்பினது, குழகு அறிவு ஏற்பினார் - அழகாகிய அறிவெனறேற்றுக் கோடற் குரியவை களுள், ஒன்று அறிபார் - ஒன்றையுமறிந்திலர், அறியாமை - அறியாமை காரணமாக, தெய்வம் - ஊழினால், கிழகு எறியப்பட்டு - கீழக்கு வீசப் பட்டு, உலக்தார் - அழித்தவராகி, உலகில் கிடந்தனர்-உலகத்திற் கிடந் தார் (சிலர்). எ - று.

கொற்றம் - பிரபாவம் (புகழ்). உலகில் சிலர் திருவேகம்ப முடையா ரதுபுகழ்முதலியவற்றை புணராதிலராகி, அதோகதிக்கு உரியராகின்றனரே இது என்னபாவம் என்பது கருத்து.

37 கிடக்குமொருபாலினாக்கின்றபாம்பொருபான்மதியர்

தொடக்குணடிலங்குமலங்குத்தினைக்கங்கைகுடுங்கொன்றை

வடக்குணடுகட்டத்தலைமலைவாளான்மலைத்தவெம்போர்

கூடக்குமவிடைத்திருவேகம்பர் கற்றைச்சடைமுடியே.

இ - ள். வாளால் மலைந்தவெம்போர் - வாள்கொண்டு பொருத வெவ்விய போர்களை, கடக்கும் - செயித்த, விடை - இடபத்தையுடைய, திருவேகம்பர் - திருவேகம்பமுடையாரது, கற்றைச்சடைமுடி - திரட்சியாகிய சடைமுடியில், ஒருபால் - ஒருபக்கத்தில், இளைக்கின்ற பாம்பு - சீராகின்றசர்ப்பம், கிடக்கும் - கிடவாநிற்கும், ஒருபால் - ஒருபக்கத்தில், மதியம் தொடக்குண்டு இலங்கும் - சந்திரன் கட்டுண்டு விளங்காநிற்கும், இளைக்கங்கை - அலைகளையுடைய கங்கை, (ஒருபால்) அலங்கும் - ஒரு பக்கத்தில் அசையாநிற்கும்-(ஒருபால்)கொன்றைகளும் ஒருபக்கத்தில் கொன்றைமலர்மலை சூடப்பட்டிருக்கும்,கட்டு-கட்டப்பட்ட,அத்தலை மலை-அந்தத்தலைமலைகள், (ஒருபால்) வடக்குண்டு-ஒருபக்கத்தில் அசைதலுண்டு.

38. கற்றைப்பவளச்சடைவலம்பூக்கமழ்கொன்றையந்தார்
முற்றுற்றிலர்மதியின்கொழுந்தேகமபர்மொய்குழலா
மற்றைத்திசையின்மணிப்பொற்கொழுந்தத்தரநகுநீர்
தெற்றிப்பொலிகின்றசூட்டழகாகித்திகழ்தருமே.

இ - ள். ஏகம்பர் - திருவேகம்பமுடையாரது, வலம் - வலப்பக்கத்தில், கற்றை-திரட்சியாகிய, பவளச்சடை - பவளம்போலுஞ் செவந்த சடையின்கண், பூகமழ் - மலர்கள் மணக்கப்பெற்ற, கொன்றையந்தார் - அழகிய கொன்றைமாலையும், முற்று உற்றிலா-(கலைகள்) நிறையாத, மதியின் கொழுந்து - இளம் பிறையும் (விளங்காநிற்கும்), மற்றைத்திசையில்-மற்றப்பக்கத்தில், மணிப்பொற் கொழுந்து - அழகிய பொற்கொழுந்து போல் வாளாகிய உமாதேவியின், மொய்குழல்-நெருங்கிய கூந்தலின் கண், அ - அந்த, தரம் - மேனமையாகிய, கழுநீர் தெற்றிப்பொலிகின்ற சூட்டு - கழுநீர்மலர்களாற் றெடுக்கப்பட்டு விளங்குகின்ற மாலையானது, அழகு ஆகித்திகழ்தரும் - அழகாகப்பிரகாசிக்கும். எ - று.

மற்றைத்திசையென்றது இடப்பக்கத்தை.பொற்கொழுந்து-பொன்னை வண்ணமாகக்கொண்டெழுகிய கொழுந்து. இது, திருக்கோவையார், “சேணிற்பொலி” என்னும் முதற்குறிப்பையுடைய செய்யுளில், “ஓவியப் பொற்கொழுந்தை” என்பதனாலும், அச்செய்யுளுரையாலும் இனிது விளங்கும். இதில் இறைவனது அர்த்த நாரீச்சரசேவை குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

39 தருமருட்டன்மைவலப்பாற்கமலக்கணெற்றியின்மேற்
நிருமலர்க்கண்பிளவின் நிகழுந்தழல்செல்வக்கம்பர்
கருமலர்க்கணணிதப்பாலதுநீலங்கனிமதத்து
வருதுதற்பொட்டணங்குக்குயர்த்தோங்குமலர்ச்சுழலே.

இ - ள். செல்வம் கம்பர் - செல்வப்பொலிவுள்ள திருவேகம்ப பரது, வலப்பால் - வலப்பக்கத்தில், தரும் அருள் தன்மை-அருட்குணங்காட்டுகின்ற, கமலக்கண்-தாமமாமலர்போலுங் கண்ணும், நெற்றியின்மேல்-நெற்றியின்மீது, தழல் பிளவின்திகழும் - நெருப்புப்பிளவுபோலப் பிரகாசியாநின்ற, திருமலர்க்கண் - அழகாகிய மலர்க்கண்ணும் உள்ளன, இடப்பாலது - இடப்பக்கத்ததாகிய, கருமலர்க்கண் - கரிய மலர்க்கண், நீலம் கனிமதத்துவரும் - நீலமலர்போல முற்றிமதர்த்து விளங்கும், துதல் பொட்டு அணங்குருகு - நெற்றித்திலகத்தையுடைய பெண்ணுக்கு, மலர்க்குழல் உயர்ந்து ஓங்கும் - மலரையணிந்த கூந்தல் நீண்டு விளங்கும். ஏ - று.

நீலம் - கருங்குவளை. இதுவும் மேலையது.

40. மலர்ந்தபடத்துச்சியைந்தி லுஞ்செஞ்சுடர்மாமணிவிட்
டலர்ந்தமணிக்குண்டலம்வலக்கா தினிலாடிவரும்
நலந்திருநீள்வயிரமவெயில்பாயுநருமணிகள்
கலந்தசெம்பொன்மகரக்குழையேகம்பர் கா திடமே.

இ - ள். மலர்ந்த-விரிந்த, படத்து - படத்தோடு கூடிய, உச்சி ஐந்தினும் - ஐந்து உச்சியினும், மாமணி - மாணிக்கங்கள், செஞ்சுடர்விட்டு - செவ்வொளிபரப்பி, அலர்ந்தமணிக்குண்டலம் - விகாசமான ரத்நகுண்டலம், வலக்காதினில் - வலக்காதி, ஆழவரும் - அசையாநிற்கும், ஏகம் பர்காது இடம் - ஏகம்பரது இடக்காதி, நலம் - நன்மையாகிய, திருநீள்வயிரம் - அழகு மிக்கவயிரமும், வெயில்பாயும் - வெயில் விரிகின்ற, நருமணிகள் - விளங்குகின்ற ஏனைய மணிகளும், கலந்த - சேர்ந்த, செம்பொன் - செம்பொன்னுவியன்ற, மகரக்குழை - மகரகுண்டலம் அசையாநிற்கும். ஏ - று.

இதுவும் மேலையது.

41. காதலைக்கும்வலத்தோள்பவளக்குன்றமங்குயர்ந்து
போதலைக்கும்பனிப்பொன்மலைநீற்றின்பொலியகலத்
தாதலைக்குங்குழலசேர்ப்பணைத்தோணறுஞ்சார்தணிந்து
சூதலைக்கும்முலைமார்பிடமேகம்பர்சுந்தரமே.

இ - ள். காது அலைக்கும் - காதுகளால் அலைக்கப்படுகிற, வலத்தோள் - வலப்புயம், பவளக்குன்றம்-பவளமலை, நீற்றின்பொலி அகலம் - திருவெண்ணீற்றூற் பொலியா நின்ற திருமார்பு, அங்கு உயர்ந்து - அவ்விடத்துயர்ந்து, போது அலைக்கும் - மலர்களால் அலைக்கப்படுகிற, பனி - குளிர்ச்சியுள்ள, பொன்மலை - சுவர்ணமலை, தாது - பூம்பொடி, அலைக்கும் - அலைக்கப்படுகிற, குழல் - கூந்தலையுடையாளது, சேர் - சேர்ந்த

பணைத்தோள் - மூங்கில்போன்றதோள், நறுசாந்து அணிந்து - நறுமணமுள்ள சந்தநமணிந்து, ருது அலைக்கும் - சூதாடு கருவியையலைக்கின்ற, முலை - தனத்தையுடைய, இடமார்பு - இடத்திருமார்பு, (இதுவே) ஏகம்பா சுந்தரம் - ஏகம்பரது அழகு. எ - று.

அலைத்தல் - வருத்துதல். இதுவும் மேலையது.

42. தரம்பொற்பழியுமலகட்டியெய்த்துத்தரத்தளரா
வரம்பொற்புடையதிருவயிரும்வலமும்பர்மும்மைப்
புரம்பொற்பழித்தகம்பாக்குத்தரத்திடுபூணமுலையு
நிரம்பப்பெறுதுதளரிளவஞ்சியுநேருடைத்தே.

இ - ள். உம்பர் - மேலிடத்துள்ள, மும்மைப்புரம் - முப்புரங்களின் பொற்பு அழித்த - அழகையழித்த, கம்பர்க்கு - திருவேகம்பமுடையார்க்கு, தரம் - மேலாகிய, பொற்பு அழியும் - அழகிழந்த, உலகு அட்டி - உலகத்தையின்று, எய்த்து - இளைத்து, தரம் தளரா - மேன்மைகுன்றாத, உரம் பொற்பு உடைய - வலியுழுகுகளையுடைய, திருவயிறு - திருவுதரம், வலம் ஆம் - வலப்பக்கத்துளது, (இடப்பக்கத்து) தரத்து இடு - மேன்மையாயணியப்பட்ட, பூண்முலையும் - ஆபரணங்களையுடைய தனமும், நிரம்ப - (அது) முகிர, பொருது - பொறுக்கலாற்றாது, தளர் - துளளாநின்ற, இளவஞ்சியும் - இளவஞ்சிக்கொடிபோன்ற இடையும், நேருடைத்து - பொருந்து தல் உளது. எ - று.

மும்மைப்புரம்பொற் பழித்தலாவது - பொடிபடுத்தல். பொற்பழியும் உலகு என்றது - நசித்தவுலகு என்றபடி. இதுவும் மேலையது.

43. உடைப்புலியாடையின்மேலுரகக்கச்சவீக்கிமுஞ்சி
வடத்தொருகோவணந்தோன்றாமலாவலம்றையல்குற்
றொடக்குறுகாஞ்சித்தொடுத்தவரசிலைதூறுண்டுகில்
அடற்பொலியேறுடையேகம்பமேயவாடிசுருக்கே.

இ - ள். அடல்பொலி - வெற்றிமிக்கு விளங்குகின்ற, ஏறு உடை - இடபவாகநத்தையுடைய, ஏகம்பம் மேய அடிகளுக்கு - திருவேகம்பமுடையார்க்கு, அனாவலம் - அனாயின் வலப்பக்கத்தில், உடை - (தாம்) உடைத்தாயிருக்கிற, புலியாடையின் மேல் - புலித்தோலின்மேல், உரகக்கச்சவீக்கி - சர்ப்பக்கச்சையைக்கட்டி, முஞ்சிவடத்து - தருப்பைக்கயிற்றோடு, ஒரு கோவணம் தோன்றும் - ஒருகோவணந்தோன்றா நிற்கும், மற்றை - மற்றையிடப்பக்கத்தில், அல்குல் - அல்குற்றடத்தில், தொடக்கு உறு - அணியப்பட்ட, காஞ்சிதொடுத்த - காஞ்சியினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, அரசிலை - அரசிலை மேற்கிடந்த, தூ - பரிசுத்தமாகிய, நுண்துகில் - நுண்ணிய ஆடைதோன்றா நிற்கும். எ - று.

காஞ்சி - என்கோவைமணி. இதுமாதர் இடையணியின் ஒர்பேதம். அல்குலாட்ய அரசிலையென இயைப்பினுமமையும். “தூசகலல் குல்வேய்த தோளிடத்தவனே” என்றார் பிறரும். இதுவும் மேலையது.

44. அடிவலப்பாலதுசெந்தாமரையொத்ததிர்கழல்குழம்
திடிகுரக்கூற்றினெருத்திறவைத்ததிளந்தளிரி
னடியிடப்பாலதுபஞ்சுறவஞ்சஞ்சிலம்பணிந்த
வடிவுடைத்தார்கச்சியேகம்பமேயவரதருக்கே.

இ - ள். (அடிவலப்பாலது - வலப்பக்கத்துத் திருவடியானது - செந்தாமரை ஒத்து - செந்தாமரைமலர் போன்று, அதிர்கழல் குழந்து - ஒலிக்கின்ற கழலணியப்பெற்று, இடிகுரல் - இடிபோன்ற குரலையுடைய, கூற்றின் - யமனது, எருத்து இறவைத்தது - பிடர் ஒடியும் படிவைக் கப்பட்டது, இளந்தளிரின் - இளந்தளிர்போன்ற, அடி இடப்பாலது-இட ப்பக்கத்துத் திருவடியானது, பஞ்சுற - பஞ்சுநீண்ட, அஞ்சம் - அஞ்சா நிற்கும், (மேலும்) சிலம்பு அணிந்த - சிலம்பைத்தரித்த, வடிவு உடைத்து- உருவையுடைத்தாயிராநின்றது, ஆர் - அரிய, கச்சி ஏகம்பம்மேய - கச்சி யேகம் பத்தில் வீற்றிருக்கின்ற, அடிகளுக்கு-கடவுளுக்கு), எ - று.

கூற்றினெருத்திறவைத்தது - உதைத்தது என்றபடி. வரதர்-அன்பர் வேண்டும் வரங்களைக் கொடுப்பவர். இதுவும் மேலையது.

45. தருக்கவற்றான்மிக்கமுப்புரமெய்தயன்றன்றலையை
நெருக்கவற்றோடமழுவாள்விசைத்ததுநெற்களென்றும்
பருக்கவற்றாங்கச்சியேகம்பரத்தார்தமபாம்புகளின் .
நிருக்கயிற்றாலிட்டருளுங்கடகத்திருக்கரமே.

இ - ள். நெற்கள் - நெற்பயிர்கள், என்றும் - எக்காலத்தும், பருக் கவற்று ஆம் - செழிக்கவல்லனவாதற்குரிய, கச்சி - திருக்காஞ்சியிலுள்ள, ஏகம்பர் - திருவேகம்பத்தையுடையவர், அத்தர் - எல்லார்க்கும் தந்தை யாயிருப்பவர்,(அவரது) பாம்புகளின் திருக்கயிற்றால் இட்டருளும் - பாம்புகளாகிய அழகிய கயிறுகளான் அமைத்தருளிய, கடகம் - கங்கணத்தை யணிந்த, திருக்கரம் - திருக்கையானது, தருக்கு அவற்றால் மிக்க - அகங் காரருணங்களாகிய அவைகளால் மிகுந்த, முப்புரம் - திரிபுரத்தை, எய்து- அம்பெய்து அழித்து, அயன் தந்தலையை - பிரமந்தலையை, நெருக்கு - நெருக்குத்தொழில்களாகிய, அவற்றோடு - அவைகளுடன், அம் - அழகிய, மழுவாள்விசைத்தது-மழுவின் ஒளியோடு வேகங்கொண்டிருந்தது.எ-று.

மழுவாள் - மழுவாகிய வாள் எனினுமமையும். கச்சியேகம்பர் திருக் கரமானது முப்புரங்களையழிக்க அம்பெய்து பிரமந்தலையையறுத்து மழுவாள் கொண்டிருந்தது என்பது கருத்து.

46. கரத்தத்தமருகத்தோசைகடுத்தண்டமீபிளப்ப
வரத்தத்தபாதநெரித்திட்டவனிதலநெரியத்
தரத்தத்திசைகளுக்கப்புறமபோர்ப்பச்சடைவிரித்து
வரத்தைத்தருகம்பராவெரெல்லியுமாரடமே.

இ - ள். வரத்தைத் தருகம்பர்-(தம்மடியார் விரும்பும்) வரங்களைக் கொடுத்தருள்கின்ற திருவேகம்பமுடையார், கரத்து - தம் திருக்கரத்துள்ள, அத்தமருகத்து ஓசை - அந்தத்தமருகத்தொலியானது, கடுத்து - வேகங்கொண்டெழுந்து, அண்டம்மீபிளப்ப-அண்டமுகடுபிளக்கவும், வரத்து - மேன்மையுள்ள, அத்தபாதம் நெரித்திட்டு - அர்த்த பாதத்தைச் சாய்த்திட்டு, அவனி தலம் நெரிய - பூதலம் நெரியவும், தரத்து - திடத்தையுடைய, அத்திசைகளுக்கு அப்புறம் போர்ப்ப - அந்தத்திக்குகளுக்கு அப்புறத்தும் மூடிக்கொள்ளும்படி, சடைவிரித்து - சடையைவிரித்துக் கொண்டு, எல்லியும் - இராக்காலத்திலும், மாநடம் ஆடுவர் - பெரியநடநம் பண்ணுகிற்பர். ஏ - று.

எல்லி - சர்வசங்காரகாலத்தைக் குறித்து நின்றது.

47. நடனம்பிரானுகத்துய்யக்கொண்டானென்றுநன்மறையோ
ருடன்வந்துமூவாயிரவாரிறைஞ்சிறைந்தவன்பின்
கடனன்றிமற்றறியாததில்லையம்பலங்காளத்தியா
மிடமெம்பிரானகச்சியேகம்பமேயாற்கினியனவே.

இ - ள். எம்பிரான் - எம்பெருமானாகிய, கச்சி ஏகம்பம்மேயாற்கு கச்சித் திருவேகம்பமுடையானுக்கு, நடன் - திருநடனஞ்செய்வோன், நட பிரான் - நம்பெருமான், உகந்து உய்யக்கொண்டான் - விரும்பி (நம்மை) உய்யக்கொண்டவன், என்று - என்று சொல்லி, நல்மறையோருடன்-நன்மையைத் தருகின்ற வேதபாரகருடனே, மூவாயிரவர்வந்து இறைஞ்சி - தில்லைமூவாயிரவர்வந்து வணங்கி, நிறைந்த அன்பின் கடன் அன்றி - நிரம்பிய அன்புசெய்தலாகிய கடன்மையல்லது, மற்று அறியா - வேறொன்றையறியாத, தில்லையம்பலம் - தில்லையம்பலமும், காளத்தி - திருக்காளத்தியும், இனியன - இனிமையைத் தருவனவாகிய, இடம் ஆம் - இடங்களாம், ஏ - று.

திருவேகம்ப முடையார்க்குத் தில்லையம்பலமும் திருக்காளத்தியும் இடங்களாம் என்பது கருத்து,

48. இனிபவரின்னரவனாயொப்பார்ப்பிறொன்னவொண்ணத்
தனியவர்தையலுடனாமுருவரறம்பணித்த
முனியவவொன்றுமுகந்தமுக்கண்ணவர்தண்டியன்புக்
கினியவர்காய்மமூவாட்படையாரகச்சியேகம்பமே

இ - ள். இனியவர் - அன்பர் எல்லார்க்கும் இனியவரும், அவரை ஒப்பார் - அவரை நிகர்ப்பார், பிறர் இன்னார் என்னவொண்ணா - பிறர் இன்னார் என்று சொல்லக்கூடாத, தனியவர் - ஒப்பற்றவரும், தையல் உடன் ஆம் உருவர் - பெண்ணோடுகூடிய 'திருமேனியுடையாரும், அறம்பணித்த முனியவர் - அறநூல்களைப் பணிததருளிய அந்தணரும், என்றும் உகந்த முக்கண்ணவர் - எக்காலத்துந் தாம் உடைத்தாயிருக்க விரும்பிய முக்கண்ணையுடையவரும், தண்டி அன்புக்கு இனியவர் - தண்டியடிகளது அன்புக்கு இனியரும், காய்மழுவாள்படையார் - சுகிசின்றமழுவாகிய வாட்படையையுடையவரும், (யாவொனின்) கச்சி ஏகம்பர் - கச்சி யேகம்பமுடையார். எ - று.

அறம்பணித்த முனியவர் என்றது சககாதியர் நால்வருக்கும் கல்லாலினிழவில் தகஷிணமூர்த்தியா யெழுந்தருளி உண்மைப்பொருளை யறிவுறுத்தருளினதைக் குறித்தது.

49. பரவித்தனை நினையக்கச்சியேகம்பர்பண்ணுமையல்
வரவித்தனையுள்ளதெங்கறிந்தேன் முன்னவாமகனார்
புரவித்தனையடிக்கக்கொடிதாய்விடியாவிரவி
லரவித்தனையுங்கொண்டாமடவார் முன்றிலாடடிடவே.

இ - ள். தன்னைப்பரவி - தன்னைத்துதித்து, நினைய - நினையும்வண்ணம், கச்சி ஏகம்பர் - கச்சியேகம்பமுடையார், பண்ணும் - உண்டாக்குகின்ற, மையல்வரவு - மையலின்வருகை, இத்தனை உள்ளது - இவ்வளவுளதென்பதை, முன் எங்கு அறிந்தேன் - பண்டு எங்கேயறிந்தேன், அவர்மகனார் - அவர்புதல்வராகிய முருகக்கடவுளது, புரவிதனை அடிக்க - வாகநமாகிய மயில் தன்னையடித்தலால், கொடிது ஆம் விடியா இரவில் - கொடியதாகி விடியாதிருக்கிற இரவின்கண், அர இத்தனையும் - பாம்பாகிய இதனையும், மடவார்முன்றில் ஆட்டிட - மாதர்முற்றத்தில் ஆட்டிம்பொருட்டு, கொண்டனர் - கைக்கொண்டிருக்கின்றனர், எ - று.

இது தலைமக்கூற்று, அன்றித் தாய்க்கூற்று எனினுமாம். கச்சியேகம்பர், இவ்விரவின் கண்ணும், மாதர்முற்றத்தில் பாம்பாட்டிம்பொருட்டுப் பாம்பைக் கைக்கொண்டிருக்கின்றனா, இவரது மாயத்தை நான் முன்னேயறிந்திலேன் என்பது கருத்து.

50 இடவஞ்சறுக்கெனப்பாயுமஞ்சென்னிருதலைகண்
டிடவஞ்சுவர்மடவாரிரிகின்றனனேகம்பத்தீர்
படமஞ்சவாயதுநாகமினாக்குமதனுக்குமுற்
படவஞ்சவொங்ஙனேபலிவந்திடுமபாங்குகளே.

இ - ள். ஏகம்பத்தீர் - திருவேகம்பமுடையீரோ, மடவார் - மாதர் கள், இடவம் சுறுக்கெனபாயும் - (உமது) இடபமானது சுறுக்கெனப்பாய் கின்றது, அம்சென்னி - அழகிய தலையினிடத்து, நகுதலைகண்டு - விளங்குகின்ற தலைமலைகளைப்பாத்து, இட - பலி இட, அஞ்சவர் - அஞ்சாநிற்பர், (அன்றியும்) இரிகின்றனர் - ஓடாநிற்பர், படம் அஞ்சவாயது - படத்தோடுகூடிய அஞ்சவாயினையுடையதாகிய, நாகம் இடைக்கும் - நாகம் சீராகிற்கும், அதனுக்கு முற்பட - அதற்கு எதிரில்வர, அஞ்சவர் - அஞ்சாநிற்பர், (இவ்வாறாயின்) பலிவந்திடம் பாங்குகள் - (உமக்குப்) பலிவந்திடம் வழிகள், எங்ஙன் - எவ்வாறுளவாகும், ஏ - று.

சுறுக்கென - விரைவாக. இது விரைவுக்குறிப்பு நகுதலை - சிரிக்கின்ற தலையெனினுமமையும். இது இறைவர் பலியேற்கவரும்போது பலியிடவரு மடவார் படுப்பாட்டைக்கண்ட பெரியோர் கூறுவது.

51. பாங்குடைக்கோட்புலியின்னதள்கொண்டீர் நும்பாரிடங்க டாங்குடைகொள்ளப்பல்கொள்ளவந்தீர்தடங்கமலம் பூங்குடைகொள்ளப்புனற்கச்சியேகம்பங்கோயில்கொண்டீ ரீங்கிடைகொள்ளக்கலைகொள்ளவந்தீரிடைக்குமின்றே.

இ - ள். தடம்-தடாகங்கள், கமலம்-தாமரைமலர்களாகிய, பூகுடை கொள்ள - அழகாகிய குடைகளையேந்தி நிற்க, புனல் - நீர்வளமிக்க, கச்சி ஏகம்பம் - திருக்கச்சியேகம்பத்தை, கோயில்கொண்டீர்-திருக்கோயிலாகக் கொண்டிருப்பவரோ, பாங்கு - அழகுள்ள, உடை - ஆடையாக, கோள் - துன்பஞ்செய்யு மியல்புள்ள, புலியின் அடள்கொண்டீர் - புலித்தோலைத் தரித்தீர், நும்பாரிடங்கள் - உம்முடைய பூதகணங்கள், குடைகொள்ள - குடையேந்திவர, பலிகொள்ளவந்தீர்-பலியேற்கவந்தீர், இடைக்கும்-இடையான காலத்திலும், இன்று - இப்பொழுது, ஈங்கு - இவ்விடத்து, இடை கொள் அக்கலை கொள்ளவந்தீர் - இடையிற்றரித்த அந்த ஆடையையும் கவரவந்தீர், ஏ - இதைன்னவியப்பு, ஏ - று.

எல்லாவற்றையுங் கோடலே நாமக்குத் தொழிலாயிற்றென்பது கருத்து.

52. *இடைக்குமின்றோற்குமிணைமுலையாய்முதிபார்கடஞ்சொற் கடைக்கணன் றாங்கச்சியேகம்பபாயங்கொளக்கடவும் விடைக்குமுன்றோற்றநில்லேநின் தினிபிந்தமொய்குழுவார் கிடைக்குமுன்றோற்றநஞ்சங்கிதுவோதங்கிறித்துவமே.

53. கிறிபலபேசிச்சதிரானடந்துவிடங்குபடக் குறிபலபாடிக்குளிர்கச்சியேகம்பபாயங்கொள்ள நெறிபலவார்முழலார்மெலிவுற்றநெடுந்தெருவீற் செறிபலவெள்வளைபோயினதாயர்கடேடுவரோ.

இ - ள். கிறிபலபேசி - பலபொய் மொழிகளைப்பேசி, சகிரால் நடந்து - ஓழுங்காகநடந்து, விடங்குபட - அழகுபொருந்த, குறிபலபாடி - பலகருத்தமைந்த பாடல்களைப்பாடி, குளிர் கச்சி ஏகம்பர் - குளிர்ந்த கச்சி யேகம்பமுடையார், ஐயங்கொள்ள - பலியேற்க, நெறிபலவார்முழலார் - பலராகிய நெரிந்த நீண்டகூந்தலையுடைய மாதர்கள், மெலிவுற்ற - 'மெலி வடைந்துநின்ற, நெடுந்தெருவில் - நீண்டதெருக்களில், போயின - (அம்மா தர் கையினின்றும் கழன்று) போயினவாகிய, செறி - நெருங்கிய, பல வெள்வளை - பலவெள்ளிய வளையல்களை, தாயர்க்குதேவார் - (அம்மாதரு டைய) தாய்மார்கள் தேடாநிற்பர்கள், ஏ - இஃதென்ன பாவம், எ - று.

ஏ - இரக்கப்பொருட்டாகிய இடைச்சொல். இறைவர் பலியேற்கவர அவரது அழகுமுதலியவற்றைக் கண்டு மையல்கொண்ட மாதர்களுடைய வளையல்கள் கழன்று சிந்த, அவற்றை அவர்கள் தாய்மார்க்குதேடாநின்ற னர், இதென்னபாவம் என்பது கருத்து.

54. தேடுற்றிலகள்ளநோக்கந்தெறிந்திலசொற்கண்முடி
கூடுற்றிலகுழல்கொங்கைபொடித்திலகூறுமிவண
மாடுற்றிலமணியின்மடவலகுலுமற்றிவள்பா
னாடுற்றிலதெழிலேகம்பனார்க்குள்ளநல்கிடற்கே.

இ - ள். நோக்கம் - பார்வை, கள்ளம்தேடுற்றில - கபடத்தைத்தே டத் தொடங்கினவில்லை, சொற்கள் தெரிந்தில - சொற்கள் தெளிந்தன வில்லை, குழல்முடிகூடுற்றில-கூந்தல்முடித்தலைப் பொருந்தினவில்லை, கொ ங்கைபொடித்தில - தனங்கள் அரும்பினவில்லை, கூறும் - சொல்லப்பட்ட, இவள்மாடு - இவளிடத்து, மணியின்மடம் அனகுலும் உற்றில - அழகை யுடைய இளமையாகிய அல்குற்றடங்களும் விருத்தியடைந்தன வில்லை, மற்று - மேலும், இவள்பால் - இவளிடத்த, ஏகம்பனார்க்கு - திருவேகம்ப முடையார்க்கு, நல்கிடற்கு - தலையளிசெய்யுமபொருட்டு, உள்ளம் நாடுற்றி லது - மனம்நாடு தலையடைந்ததில்லை, எ - று.

இதுஇளமைகூறிமறுத்தல். அதாவது-தலைமகளது வடிவுக்கஞ்சிமலர்ந் தறியாவென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்று, சிறப்பின்மை கூறியவா றென உட்கொண்டு, சிறப்புடைத்தழைக்கொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு, குழலும் முலையும் குவியாதகுழைச்சொல்லிககு நீ சொல்லுகின்ற காரியம் சிறிதும் இயைபுடைத்தன்றெனத் தோழி அவளது இளமைகூறி மறுத்துவாயா நிற் பல், “உருகுழைச் சென்றவுள்ளத்தும்” என்பது திருக்கோவையார் “கன வரும்பர்” தஞ்சைவாணன்கோவை “இரண்டெலொன்றாய்” கல்லாடம்.

55. நல்கும்புகழ்க்கடவுர்நன் மறையவனுய்யநண்ணிக்
கொவகினறகூற்றைக்குமைத்தவெங்கூற்றங்குளிர் திரைகண்
மல்குந்திருமறைக்காட்டமிர்தென்றுமலையகடான்
புல்குமபொழிற்கச்சியேகமபமேவியபொன்மலையே.

இ - ள். என்றும் - எப்பொழுதும், மலையகன் - உமாநேவியானவன்,
புல்கும் - தழுவுகின்ற, பொழில் - சோலைசூழ்ந்த, கச்சி ஏகம்பம்மேவிய -
திருக்கச்சி யேகம்பத்தைப்பொருந்திய, பொன்மலை - பொன்மலையானது,
புகழ்நல்கும் - புகழைக்கொடுக்கின்ற, கடலூர் - திருக்கடலூரை, நல்மறை
யவன் - நன்மையாகிய வேதியச்சிவன், உய்ய - உய்யும்பொருட்டு, நண்ணி -
அடைந்து, கொல்கின்ற - (அவனைக்) கொல்லாவின்ற, கூற்றை - கூற்று
வனை, குமைத்த - கொன்ற, வெங்கூற்றம் - வெவ்விய கூற்றுவனாயிற்று,
குளிர் திரைகள் மல்கும் - குளிர்ந்த அலைகள் நிறைந்த, திருமறைக்காட்டு -
திருமறைக்காட்டில், அமிதா - (அன்பாக்கு) அமிதமாயிற்று, எ - று.

நன்மறையவன் - மார்க்கண்டன். ஏகம்பமேவிய பொன்மலையானது
கூற்றுவற்குக்கூற்றுவனும் அன்பர்க்கமிர்தமுமாயிற்று என்பது கருத்து.

56. மலையத்தகத்தியனர்ச்சிக்கமன்னிவடகயிலை
நிலையத்தமராதொழவிருந்தானெடுமேருவென்னுஞ்
சிலையத்தன் பைமபொனமதிற்றிருவேகமபத்தான் நிகழ்நீ
ரலையத்தடம்பொன்னிசூழ்திருவையாற்றருமணியே.

இ - ள். நெடுமேரு என்னும்-நீண்ட நேருமலையாகிய, சிலை-வில்லை
யேந்திய, அத்தன் - திருகையையுடையவன், பைம்பொன்மதில் - பசும்
பொன்னினுற்செய்யப்பட்ட மதில்கூழ்ந்த, திருவேகம்பத்தான் - திருவே
கம்பமுடையானாகிய, நிகழ்நீர் அலை - விளங்குகின்ற நீரலைகையுடைய,
தடம் - பெரிய, பொன்னிசூழ் - காவேரி நதியினால் சூழப்பட்ட, திருவை
யாற்று - திருவையாறு என்னுந்திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கிற, அரு
மணி - அருமையாகிய மாணிக்கம்போல்பவன், அகத்தியன் அர்ச்சிக்க -
அகத்தியமுனிவன் அருச்சிக்கும்படி, மலயத்துமன்னி - பொதியமலையில்
நிலைபெற்று, வடகயிலை நிலயத்து - வடகயிலைக்கோயிலில், அமராதொழ -
தேவர்கள்விணங்க, இருந்தான் - வீற்றிருந்தான், எ - று.

திருவையாறு - பஞ்சநதம். திருவேகப்பன் பொதினைமலையின் கண்
னும் வடகயிலைக்கண்ணும் நிலைபெற்றிருந்தான் என்பது கருத்து.

57. மணியாரருவித்தடவிமயங்குடக்கொல்லிகல்லின்
நிணியாரருவியினுர்த்தகிராமலையைவனங்க
ளணியாரரு விகவர்கிளியோப்புமின்சாரலவீர்தம்
பணியாரருவினை தீர்க்குமேகம்பர்ப்பருப்பதமே.

இ - ள். பணிவார் - தொழுவோருடைய, அருவினைதீர்க்கும் (பிறரால் தீர்த்ததற்கு) அருமையாகிய வினைகளைத்தீர்த்தருள்கின்ற, ஏகம்பர் - திருவேகம்பமுடையாரது, பருப்பதம் - பர்வதங்கள், மணி ஆர் அருவி - மணிகள் நிறைந்த அருவியாறுகளையுடைய, தடம் - பெரிய, இமயம்-இமயமலையும், குடக்கொல்லி - குடநாட்டுக் கொல்லிமலையும், கல்லின் திணி - கல்லினாற்றினிக்கப்பட்டு, ஆர் அருவியின் - நிறைந்த அருவியாறுகளால், ஆர்த்த - கோஷித்த, சிராமலை - திரிசிராமலையும், ஐவனங்கள் - மலைநெற்களையும், அணி ஆர் அருவி - அழகுநிறைந்த திணத்தாள்களையும், கவர்கிளி - கவர்கின்ற கிள்ளைகளை, ஒப்பும் - (குறவியர்) ஒப்பாநின்ற, இன்சாரல் - இனியசாரலையுடைய, விர்தம் - விர்தமலையுமாம், எ - று.

ஒப்புதல் - உரப்புதல். (அதட்டல்.) இது ‘பணங்களஞ்சாலும்’ என்னும் திருக்கோவைச் செய்யுளுரையால் இனிது விளங்கும். திருவேகம்பமுடையார் வீற்றிருக்கும் பருப்பதங்கள் இமயமலைமுதலாயின வென்பது சூருத்து.

58. பருப்பதங்கார்தவழ்மந்தரமிந்திரநீலம்வெள்ளை
மருப்பதங்கார்கருங்குன்றியங்கும்பரங்குன்றம்வில்லார்
நெருப்பதங்காகுதிராறுமயேந்திரமென்றிவற்றி
லிருப்பதங்காவுகந்தான்கச்சியேகம்பத்தெம்மிறையே.

இ - ள். கச்சி ஏகம்பத்து எம்மிறை-கச்சியேகம்பத் தெம்மிறைவன், கார் தவழ் - மேகங்கள் தவழ்கின்ற, மந்தரம் பருப்பதம் - மந்தரமலையும், இந்திரநீலம் - இந்திர நீலமலையும், வெள்ளைமருப்பு ஆர் கருங்குன்று இயங்கும் - வெள்ளிய கொம்புகளுள்ள கருமலைகள் சஞ்சரியாநின்ற, பரங்குன்றம் - திருப்பரங்குன்றமும், வில் ஆர் நெருப்பு - ஒளிரிறைந்த நெருப்பு, அங்கு - அவ்விடத்தில், ஆகுதிநாறும் - ஆகுதியோடு கமழ்கின்ற, மயேந்திரம் - மஹேந்திரகிரியும், என்ற இவற்றில் இருப்பது ஆ - என்ற இவைகளில் எழுந்தருளியிருப்பதாக, உகந்தான் - விரும்பினான், எ - று.

கருங்குன்று - கருமையாகியமலை. இது வெள்ளைமருப்பதங்கார் என்னும் விசேடணத்தால் யாணையையுணர்த்துகின்றது. கச்சி யேகம்பன் மந்தரமுதலிய பருப்பதங்களைத் தனக்கிருப்பிடமாக வுகந்தருளினன் என்பது சூருத்து.

59 *இறைத்தார்புரமெய்தவிலலிமைகல்லிமவான்மகட்கு [ன்ற
மறைத்தார்கருங்குன்றம்வெண்குன்றஞ்செங்குன்றமன்னற்கு
நிறைத்தாரநெடுங்குன்றளீகழுக்குன்றமென்றீவினைகள்
குறைத்தார்முதுகுன்றமேகம்பர்குன்றென்றுகூறுமினே.

60. கூறுமின்றொண்டிர்குற்றாலெய்த்தானத்துருத்தியம்பேர்
தேறுமின் வேள்விக்குடிதிருத்தோணிபுரம்பழன
மாறுமின்போற்சடைவைத்தவனாருரிடைமருதென்
ஹோமினீரம்பிரான்கச்சியேகம்பமுன்னினைந்தே.

இ - ள். தொண்டிர் - தொண்டர்களே, குற்றாலம் - குற்றாலத்தையும், நெய்த்தானம் - திருநெய்த்தானத்தையும், துருத்தி - திருத்தருத்தியையும், அம் - அழகிய, பேர் - திருப்பேனையும், கூறுமின் - புகழுங்கள், வேள்விக்குடி - திருவேள்விக்குடியையும், திருத்தோணிபுரம் - திருத்தோணிபுரத்தையும், பழனம் - திருப்பழனத்தையும், தேறுமின் - தேடிச்செல்லுங்கள், மின்போல்கடை - மின் திரண்டாற்போன்ற சடையினிடத்து, ஆறுவைத்தவன் - நதியைவைத்தவனது, ஆரூர் - திருவாரூர், இடைமருது - திருவிடைமருதூர், என்று - என்று சொல்லிக்கொண்டு, எம்பிரான் - எம்பெருமானது, கச்சி ஏகம்பம் - திருக்கச்சி யேகம்பத்தை, உனனி - நீனைத்து, நைந்து - மனம் நைந்து, ஏறுமின் - வெளியேறுங்கள், எ - று.

61. நீனைவார்க்கருளும்பிரான் திருச்சோற்றுத்துறைநியமம்
புனைவார்சடையோன்புக லூர்புறம்பியம்பூவணநீர்
பனைவார்பொழிற்றிருவெண்காடுபாச்சிலதிகையென்னு
நீனைவாநருநெஞ்சினீர்கச்சியேகம்பநணனுமினே.

இ - ள். நீனைவார்க்கு அருளும்பிரான் - தன்னை நீனைப்பவர்க்கு அரன் செய்கின்ற பெருமானது, திருச்சோற்றுத்துறை - திருச்சோற்றுத்துறை, நியமம் - திருநியமம், புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, வார்சடையோன் - நீண்ட சடைமுடியையுடையானது, புகலூர் - திருப்புகலூர், புறம்பியம் - திருப்புறம்பியம், பூவணம் - திருப்பூவணம், நீர் - நீர்மையுள்ள, பனைவார்பொழில் - நெடியபனஞ்சோலைசூழ்ந்த, திருவெண்காடு - திருவெண்காடு, பாச்சில் - திருப்பாச்சில், அதிகை - திருவதிகை, என்னும் - என்கிற, நீனைவு ஆர்தரும் நெஞ்சினீர் - நீனைவு நிறைந்திருக்கின்ற மனத்தையுடையார்களே, கச்சி ஏகம்பம் - நண்ணுமின் - திருக்கச்சி யேகம்பத்தை யடையுங்கள், எ - று.

62. நண்ணிப்பரவுந்திருவாவடு துறைநல்லநல்லூர்
மண்ணிற்பொலிகடம்பூகடம்பந துறைமன்னுபுன் கூ
ரெண்ணற்கரியபராய்த்துறையேர்கொளெதிர்கொள்பாடி
கண்ணிப்பிறைச்சடையோன்கச்சியேகம்பங்காண்மின் சென்றே.

இ - ள். திருவாவடு துறை - திருவாவடு துறையையும், நல்ல நல்லூர் - நல்ல நல்லூரையும், மண்ணில்பொலி - நிலவுலகிற்பொலியாநின்ற, கடம்பூர் - திருக்கடம்பூரையும், கடம்பந்துறை - திருக்கடம்பந்துறையையும்

மன்னு புன்கூர்-நிலைபெற்ற திருப்புன்கூடையும், எண்ணற்கு ஆரிய-நினைப் பதற்கரிய, பராய்த்துறை - ருப்பராய்த்துறையையும், ஏர்கொள் - அழ கைக்கொண்ட, எதிர்கொள்பாடி-திருவெதிர்கொள்பாடியையும், நண்ணி- அடைந்து, பரவும் - துதியுங்கள், கண்ணிப்பிறைச்சடையோன்-மதிமலை மிலைந்த சடையையுடையானது, கச்சி ஏகம்பம்-திருக்கச்சி யேகம்பத்தை, சென்று காண்மின் - சென்று சேவியுங்கள், எ - று.

63. சென்றேறிவிண்ணுறுமண்ணுமலைதிகழ்வல்லமென்பு
வின்றேறலபாய்திருமாற்பேறுபாகுரொழிலமுந்தூர்
வன்றேரவன்றிருவிற்பெருமபேறுமதிலொற்றியூர்
நின்றேர்தருக்கியேகம்பமேயார்நிலாவியவே.

இ - ள். சென்று ஏறி விண் உறும் - உயர்ந்துபோய் ஆகாயத்தைத் தீண்டுகின்ற, அண்ணுமலை-திருவண்ணுமலை, திகழ்-விளங்குகின்ற, வல்லம்- திருவல்லம், மெல்பூவின் தேறல்பாய் - மெலவிய மலர்த்தேன் பெருகிப் பாயாநின்ற, திருமாற்பேறு - திருமாற்பேறு, பாகுர்-திருப்பாகுர், எழில் அமுத் தூர் - அழகிய திருவமுத்தூர், வன்றேரவன்-வலிய தேனையுடையவ னான சூரியன் பூசித்த, திருவிற்பெருமபேறு-திருவிற்பெருமபேறு, மதில் ஒற்றியூர்-மதில்குழந்த திருவொற்றியூர், (என்னும் இத்திருப்பதிகளெல் லாம்) நின்று ஏர்தரு - நிலைபெற்று அழகைத்தருகின்ற, ஏகம்பம்மேயார்- திருவேகம்பமுடையார், நிலாவியவே - நிலைபெற்ற திருப்பதிகளே, எ - று.

64. நிலாவுபுகழ்த்திருவோத்தூர்திருவாமாத் தூர்நிறைநீர்
சுலாவுசடையோன்புலிவலம்வில்வலம்கொச்சைதொண்டர்
குலாவுத்திருப்பனங்காடுநெனமாகறல்கூற்றமவந்தா
லலாயென்றடியார்க்கருள்புரியேகம்பராலயமே.

இ - ள். நிலாவுபுகழ் திருவோத்தூர் - நிலைபெற்ற புகழையுடைய திருவோத்தூர், திருவாமாத் தூர் - திருவாமாத் தூர், நிறைநீர்சுலாவு - நிறை ந்த நீரினால்குழப்பட்ட, சடையோன் - சடைமுடியை யுடையோனது, புலிவலம் - திருப்புலிவலம், வில்வலம் - திருவில்வலம், கொச்சை-சிகாழி, தொண்டர்குலாவு - அடியார்கள் குழந்துவிளங்குகின்ற, திருப்பனங்காடு- திருப்பனங்காடு, நல்லமாகறல் - நல்லதிருமாகறல், (இவைகள்) கூற்றம்வந் தால்-யமன்வந்தால், அலாய் என்று - ஏடாவென்றுரப்பி, அடியார்க்கு அருள்புரி - அடியார்க்கருள்செய்கின்ற, ஏகம்பர் ஆலயம் - திருவேகம்ப முடைபாரது ஆலயங்களாம், எ - று.

அலாயென்று - அகலாயென்று எனினு மாம்.

65. ஆலை பங்காருநாவைகச்சூர் திருக்காரிகளை
வேலையங்கேறுதிருவான்மியூ திருவூறன் மிக்க
சோலையங்கார்திருப்போந்தை முக்கோணத்தொடர்கடுக்கை
மாலையன் வாழ்திருவா லங்கா டேகம்பம்வாழ்த்துமினே.

இ - ள். ஆலை - ஆலைகள், அங்கு - அவ்விடத்து, ஆர் - நிறைந்த, கருநாவை - திருக்காவை, கச்சூர் - திருக்கச்சூர், திருக்காரிகளை - திருக்காரிகளை, வேலை அங்கு ஏறு - கடலானது அவ்விடத்துக் கையேறிவருகின்ற, திருவான்மியூ - திருவான்மியூர், திருவூறல் - திருவூறல், மிக்க சோலை அங்கு ஆதிருப்போந்தை - மிகுதியாகிய சோலைகள் நிறைந்த திருப்போந்தை, முக்கோணம் - திருமுக்கோணம், தொடர் - தொடர்செய்யப்பட்ட, கடுக்கைமாலையன் - கொணறைமாலையை யணிந்தவனாகிய சிவபெருமான், வாழ் - வாழ்கின்ற, திருவாலங்காடு - திருவாலங்காடு, ஏகம்பம் - திருவேகம்பம், (இத்திருப்புகளை) வாழ்த்துமின - வாழ்த்துங்கள், எ - று.

66. வாழப்பெரிதெமக்கின்னருள்செய்யுமலாக்கழலோர்
தாழச்சடைத்திருவேகம்பாதமமைததொழாதவர் போய்
வாழபாரந்ரமாற்றாத்த எரிமடி பூங்குழலெம
ஏழைக்கிடையிறுக்குபாபாரமிககுமினே.

இ - ள். வாழ - நீத்தியவாழவுபெற்றுவாழும்படியாக, எமக்கு - எங்களுக்கு, பெரிது - மிகவும், இன் அருள்செய்யும் - இனிய அருளைப்புகின்ற, மலர்க்கழலோர் - தாமரைமலர்போலத் திருவடிகளையுடையவரும், தாழ் - நீண்ட, அ - அந்த, சடை - சடையையுடைய, திருவேகம்பாதமமை - திருவேகம்பமுடையாருமாகிய அவளை, தொழாதவர் போய்வாழ் - வணங்காதவர் போய்வாழ்த்தற்குரிய, அப்பரல்கரம் - அந்தப்பருக்கைக் கற்கள்கிறைந்த பால்கிலத்தை, தளிர் அடி ஆற்றா - தளிர் போலும் பாதங்கள் சகிக்கப்பெறாத, பூங்குழல் எம் ஏழைக்கு - மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய எமது பெண்ணுக்கு, குயபாரம் இயக்குறின் - தனபாரம் அசைதலுறின், இலை இறுக்கும் - (அவை) இவளது நுண்ணிடையை முறித்தேவிட்டு, (ஆதலால்) இனியவனைவிரும்புவோர்க்கு எமமனை கொடுக்கவுங்கடும். எ - று.

ஆற்றாதளிர் அடியெனவைத்து சகியாத் தளிர்மடியையுடைய வென்றுணாப்பினுமமையும்.

இதுதாயச்சங்குறிவரைவு கடாதல். அதாவது - வருத்தங்குறிவரைவு கடாயதோழி, எம்முடைய அன்னை அவள்முலை முதிர்வுகண்டு இவள் சிற்றிடைக்கு ஒருபற்றுக் கண்டிலேமென்று அஞ்சாகின்றாள் இனிமகட்பேசவாராற்றுகொடுக்கவுங்கடும்பெனத்தாய்ச்சங்குறிவரைவு கடாவாநிறல். „பனிகுதுண்டஞ்சுடும” என்பது திருக்கோவையார். „அமுதமுத்தருவு” என்பது கல்லாடம்.

67. உறுகின்றவெவ்வழலக்கடமிக்கொடிக்குன பின்வரப
பெறுகின்றவண்மையினூலையேரோருளேகம்பனார்
துறுகின்றமென்மலர்த்தண்பொழிற்கச்சியைச்சூழ்த்தீளையோ
குறுகின்றபூங்குவளைக்குறுந்தண்பணையென்றுகொளே.

இ - ள். ஐய - ஐயனே, உறுகின்ற வெவ்வழல் - ஒருகாலைக்கொரு
கால் மிகாநின்ற வெவ்வியநெருப்பையுடைய, அக்கடம் - அந்தப்பாலைநில
மும், இக்கொடிக்கு - இந்தப்பெண்ணுக்கு, உன் பின்வரப்பெறுகின்ற வண்
மையினால் - உன்பின்னே தொடர்ந்துவரப் பெறுகின்றவண்மையினால்,
பேர் அருள் ஏகம்பனார் - பெருங்கருணையையுடைய திருவேகம்பமுடையா
ரது, துறுகின்ற - நெருங்குகின்ற, மென்மலர் - மெல்லியமலர்களை யுடை
மையால், தண் - தட்பமாயுள்ள, பொழில் - சோலைசூழ்ந்த, கச்சியைச்சூழ்
ந்து - கச்சியைவளைந்து, இளையோர் குறுகின்ற - இளையோர் நெருங்குகின்ற,
பூங்குவளைச்சூறும் - பொலிவாகிய குவளைமலர்கள் மிக்கு விளங்குகின்ற,
தண்பணை என்று - தண்ணியவயல்கூழ்ந்த மருதநிலமே யாமென்று,
கொள் - நீ உன்மனத்தகத்துக் கொள்வாயாக, ஏ - று.

இது ஆதரங்கூறல். அதாவது-போக்கருமைகூறிய தலைமகனுக்கு, நின்
ளோடு போகப்பெறின், அவளுக்கு வெஞ்சுரமும் தண்சுரமாம், நீயருமை
கூறாது அவளைக்கொண்டு போவெனத் தோழி தலைமகனது ஆதரங்கூற
நிற்பல். “பிணையுங்கலையும்” என்பது திருக்கோவையார். “நெடுமொப்பொ
ங்கர்” என்பது கல்லாடம்.

68. கொள்ளுங்கடுங்கதிற்கள்ளித்தீச்சிலவேயுலாந்து
விள்ளுமவெடிபடும்பாலையென்பாலன்விடலைபின்னே
தெள்ளும்புனற்கச்சியுட்டிருவேகம்பர்சேவடியை
யுள்ளுமதுமறந்தாரொனப்போவதுரைப்பரிதே.

இ - ள். கொள்ளும் கடுங்கதிறின் - தன்மேலேறறுக்கொண்ட கடு
மையாகிய சூரியவெப்பத்தால், சிலகள்ளி - சிலகள்ளிச்செடிகளும், தீ -
நெருப்பைத் தண்ணிடத்தையுடைய, சிலவேய் - சிலமூங்கில்களும், உலர்
ந்து - உலர்ந்து, விள்ளும்வெடிபடும் - பிளப்பதும் வெடிப்பதுமாகிய தொ
ழில்கள் நிகழப்பெறுகின்ற, பாலே - பாலேநிலத்தில், என்பாலன் - என்பா
லகன், தெள்ளும்புனல் - தெளிந்த நீர்வளஞ்செறிந்த, கச்சியுள் - கச்சியி
லுள்ள, திருவேகம்பர் சேவடியை - திருவேகம்பமுடையாரது திருவடி
களை, உள்ளுமது மறந்தார் என - நினைத்தலை மறந்தவர்போல, விடலைபின்
னே - ஒருகாளைபின்னே, போவது - போவதைச்சூழித்து, உரைப்பு அரிது -
சொல்லுதல் அருமையாம், ஏ - று.

இது (சாரம்போக்கு) அழகினைத்திரங்கல். அதாவது-பாலிலத்தேதலை மகன் பின்போனதலைமகனது மென்மையையும் அந்நிலத்து வெய்மையையும் நினைந்து செவிலியரங்காநிற்றல். “தாமேதமக்கொப்பு” என்பது திருக்கோவையார். பாலன் என்பது குட்டன் என்றும்போலப் பிள்ளையெனப் பொருள்பட்டுநின்றது. இது, திருக்கோவையாரில், “மயிலெனப்பேர்து” என்னுஞ் செய்யலானும் அதன் உரையானுமினிதுவிளங்கும்.

69. பரிப்பருந்திண்மைப்படையதுகானரெலிற்சிறகு
விரிப்பருந்துக்கியாயாக்கும்வெய்யேனஞ்சலஞ்சடைமேற்
றரிப்பருந்திண்கங்கையார்திருவேகமபமன்னபொன்னே
வரிப்பருந்திண்சிலையேயுமாயின்மறைகுவினே.

இ - ள். பரிப்பு அரு - பகைவர் தாங்குதற்கரிய, திண்மை - வலிமையுள்ள, படை அது - அத்தோன்றுகின்ற படை, கானர் எனின் - வேடராயின், (அவர்களை) சிறகுவிரி - சிறகுவிரித்தலையுடைய, பருந்துக்கு - பருந்துக்கூட்டத்துக்கு, இளையாக்கும் - இளையாக்குதற்குரிய, வெய்யேன் - கொடியேன், (ஆதலால்) அஞ்சல் - நீ அஞ்சவேண்டா, அம்சடைமேல் - அழகிய சடாபாரத்தின்மீது, தரிப்பு - தரிசுப்பெற்ற, அரு - அருமையாகிய, திண் - திண்ணிய, கங்கையார் - கங்கையையுடையவரது, திருவேகம்பம் அன்ன-திருவேகம்பத்தையொத்த, பொன்னே-பொன்போல்வாளே, வரி - கட்டமைந்த, பரு - பெரிய, திண்சிலைய்-திண்ணியவில்லையுடைய, உமர் ஆயின் - உமராயின், மறைகுவின - மறைந்துபோகிறேன், எ - று.

இது, தலைமகன்கூற்று. அதாவதுதலைமகன் தலைமகனையுடன் கொண்டு சுரத்தின் கண்ணேசெல்ல, அவள் தமர்பின்றோடர்ந்து வருவதைத் தலைமகள் கண்டு தலைமகனுக்குணர்த்த அவன் மறுமொழிகூறுவது.

70. வனவரித்தின்புலியின்னதளேகம்பமன்னருளே
யெனவருபொன்னணங்கென்னணங்கிற்கெனெழிற்கழங்குர்
தனவரிப்பந்துங்கொடுத்தேனைப்புல்லியுமிற்பிரிந்தே
யினவரிக்கல்லதர்செல்வதெங்கேயொல்குமேழைநெஞ்சே.

இ - ள். ஒல்தும் - தளரானின்ற, ஏழை நெஞ்சே - அறியாமையாகிய மனமே, வனவரிதிண் - அழகாகியகோடுகளையும் திண்மையையும்உடைய, புலியின் அதள்-புலித்தோலையுடைய, ஏகம்பன்-திருவேகம்பமுடையாரது, அருளே எனவரு - திருவருளேயென்று சொல்லும்படிவந்த, பொன் அணங்கு - (கண்ட) திருமகள் (அழகுக்குத்தோற்று) வருந்துதற்குரிய, என்ன அணங்கிற்கு - என்மையலுக்கு, என் எழில்கழங்கும் - எனது அழகிய அம்மனைக்காரையும், தனவரிபந்தும்-தன்னுடைய வரித்துபுனைந்த பந்தையும்,

கொடுத்து - தந்து, என்னை புல்லியும் - என்னைத்தழுவினும், இல்பிரிந்து
மனையேநீங்கி, இனம் அரிககல் அதா - கூட்டமாசிய பருக்கைக்கற்கள்
செறிந்தபாலேநிலத்தில், செல்வது எங்கே - போவது யாண்டையது. ஏ-று,

தனம் - பொன்னானியன்ற எலினுமாம்.

இது குறிப்புணர்த்தல். அதாவது - வருத்தங்கூறிப் போக்குணர்ந்தி
அது வழியாகநின்று, என்னைப் புல்லிக்கொண்டு, தன்னுடைய பூவையைய
யும், பந்தையும், பாவையையும், கிளியையும் இன்றென்கைத்தந்தாள் அது
நின்றோடுடன் போதலைக் கருதிப்போலுமெனத் தோழி தலைமகனுக்குத்
தலைமகளது குறிப்புணாயா நின்றல். “மாவைவந்தாண்ட” என்பது திருக்
கோவையார்.

71. நெஞ்சார்தா வின் பஞ்செய்கழலேகம்பர்கச்சியன்னாள்
பஞ்சாரடிவைத்தபாங்கிவைபாங்கவட்பெற்றெடுத்த
வெஞ்சார்வொழியத்தன்பின்செலமுன்செலவெடுவெடென்ற
வஞ்சாவடுதிறற்கானே தன்போக்கிவையந்தத்திலே,

இ - ள். நெஞ்சு ஆர் தா - மன மதுபவிக்கும்படி, இன்பம் செய் -
சுகத்தைச்செய்கின்ற, கழல் - திருவடிகளையுடைய, ஏகம்பர் - திருவேகம்ப
முடையாரது, கச்சி அன்னாள் - கச்சி நகரையொப்பாள், பஞ்சு ஆர் அடி
வைத்தபாங்கு இவை - பஞ்சின் நன்மையமைந்த பாதங்களைவைத்த பக்க
ங்கள் இவை, ஆங்கு - அதுபோலவே, அவள்பெற்றெடுத்த - அவளையின்
றெடுத்த, எம்சார்வு ஒழிய - ஏமது சார்புகட, தன்பின்செல்ல - தன்பின்
னெதொடர்ந்துசெல்ல, முன்செல்-முன்னேசென்ற, அஞ்சா அடுதிறல்கானே -
அஞ்சாமையும் பகைவனாக் கொலைசெய்யும் வலிமையும் உள்ளவிடலையின்,
வெடு வெடு என்றபோக்கு இவை-வெடுவெடென்று நடந்த அடிச்சுவடுகள்
இவை, அத்தத்திலே - முடிவிலே, ஏ - று.

இது சுவடுகண்டறிதல். அதாவது-சோதிடம்பெற்றுச் செல்லாநின்ற
வள்; இம்முரம்பின் கட்டிடந்த இவை தீவினையேனெடுத்து வளர்த்தமாணி
ழைசிறடி, உவை அக்கன்வனடியாமெனச் சுவடுகண்டறியாநின்றல். “தெள்
வண்புனற்சென்னியோன்” என்பது திருக்கோவையார். “நிணமுயிருண்ட”
என்பது கல்லாடம்.

72. இலவவெங்காணுனையல்லாற்றொழுஞ்சரணேகம்பனாள்
நிலவுஞ்சுடரொளியெய்யவனே தண்மலர்மிதித்துச்
செலவும்பருக்கைகுளிரத்தளிர்மடிசெல்குரத்துன்
னுலவுங்கிநித்தணிவித்தருள்செய்யுன்னுறுதுணைக்கே.

இ - ள். தொழும் - யாவரும் வணங்குதற்குரிய, சரண்-திருவடி யுடைய, ஏகம்புரம் - திருவேகம்பமுடையாரது, நிலவும் - விளங்குகின்ற, சுடர்-ஒளி - ஒளிபோலும் ஒளியையுடைய, வெய்யவனே - சூரியனே, டருக்கை - பருக்கைக்கற்கள், தண்மலர்மிதித்துச் செல்லக்குளிரவும் - தண்ணியமலர்மிதித்துமிதித்துச்செல்லுதல் போலச் செல்லும்படிக் குளிர்த்திருக்கவும், தளிர் அடி செல்கரத்து - தளிர்போலும் பாதங்களுடைய மெதுபெண் நடாவாநின்ற சுரத்தின்கண், இலவும் - இலவயபூப்போன்ற, வெம் - (கண்டார்க்கு) விருப்பத்தைத்தருகிற, கால்நுணை அல்லால் - கால் நுணிகேயன்றி, உன் உறுதுணைக்கு - உன் உற்றதுணைக்கு, உன் உலவும் கதிர் - உனது வீசுகின்றகிரணங்களை, தணிவித்தருள்செய்த-தணிவித்தருள்வாயாக.

இது சுடரோடித்தல். அதாவது-தளிர்போலும் பாதங்களுடைய மெதுபெண், பருக்கைக்கல்லடர்ந்துபரந்த சுரத்தின்கட்சென்றனளாதலால் அவளடி வருந்தாதிருக்க, உன்வெங்கதிர் தண்கதிராமாறு அருள்செய்வாயாக வெனச்செவிலி சுடரையிருந்து கூருநிறமல். “உற்றேனெடுங்கிள்ளை வாட” என்பது திருக்கோவையார். உறுதுணை - தாமஸம்ஸம், அது இவ்விடத்துப் பாதத்தைபுணர்ந்ததி நின்றது.

73 துணையொத்தகோவையுமபோலெழிற்பேதையுந்தோன்றலுமுன்
வினையொத்தகொங்கையொடேயொததகாதலொடேகனரோ
யணையத்தோறொத்தகாளையைக்கண்டனமற்றவனோ
புணையொத்தகோக்குடைப்பெண்ணிவடன்னெடுமபேசுமினே.

இ - ள். துணை ஒத்தகோவை - சமாநமாகிய ஒரு ஈடுள்ள, உம் போல் - உம்மைப்போல, எழில் - அழகுள்ள, பேதையும் தோன்றலும் - தலைவியும்தலைவனும், உன் இணை ஒத்த-உனது இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று ஒத்த, கொங்கையொடே ஒத்த - தனங்களுக்கு நிகரான, காதலொடு - ஆசையொடு, ஏகினரோ - போயினரோ (உணாயின்) எ - று. அணை - (உமாதேவியைத்) தழுவுகின்ற, அத்தர் - சிவபெருமானது, ஏறு ஒத்த - இடபத்தை நிகர்த்த, காளையைக்கண்டனம் - கட்டிழமையோனைக் கண்டோம், மற்றவனோல் - மற்றவரோவென்றால், (அவனைச்சிறித்து) - பீணை ஒத்த நோக்கு உடைபெண் - பெண்மானின் பார்வைபோன்ற பார்வையையுடைய பெண்ணாகிய, இவள் தன்னெடும-இவளோடும், பேசுமின்-பேசுங்கள், எ - று.

இச்செய்யுள் வினாவிடையாய் இரண்டுமுடிபாய் முடிந்தது. முன்ணையது செவிலிவினா, பின்ணையது புணர்ந்துடன்வருவோர் விடை. இது புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்திவினாவல். அதாவது - வேதியனா வினாவி, அதுவழியாகச் செல்லாநின்ற செவிலி, தும்மைக்கண்டு, என்னால்

தேடப்படுகின்றார் மீண்டாநொனக்கருதி மகிழ்ந்தேன், அதுகிடக்க, இவ்வாறு நம்மோடொத்த பொழுக்கத்தினராய் முன்னே யிருவரைப்போகக் கண்டரோவெனப் புணர்ந்துடன் வருவோரைப்பொருந்தி வினுவாநிற்மல். “மீண்டாநொனவுவந்தேன்” என்பது திருக்கோவையார். இதுவும் இரண்முகபாய் முடிந்தமைகாண்க.

74. மின்னலிக்கும்வணக்கத்திடையாளையுமீளியையு
நென்னலிப்பாக்கைவந்தெய்தினிரோலெம்மனை யிற்கண்டிர்
பின்னரிப்போக்கருங்குனறுசுடந்தவரின்றுகம்பர்
மன்னரிதேர்ந்துதொழுங்கசசிடைடிடைவையுருவரோ.

இ - ள். மின் - மின்கொடியை, நலிக்கும் - வருத்துகின்ற, வணக்கத்து - துவட்சியையுடைய, இடையாளையும் - இடையையுடையாளையும், மீளியையும் - விடலையையும், நென்னல் - நேற்று, வந்து இப்பாக்கை எய்தினிரோல்-வந்துஇந்தச் சிற்றூரையடைந்திருப்பீராயின், எம்மனையில் கண்டிர்-எம்மீட்டில் கண்டேயிருப்பீர், பின்னர் - பிறகு, அவர் - அவர்கள், இ-இந்த, போக்கு அரு - செல்லுதற்கரிய, குன்றுகடந்து - மலையைக்கடந்து, இன்று - இன்று, கம்பர் - திருவேகம்பமுடையாரது, மன் - நிலைபெற்ற, அரிதேர்ந்துதொழும்-திருமால் ஆராய்ந்துவணங்குகின்ற, கச்சிடைடிடைவையுருவர் - திருக்கச்சி நாட்டின்கண் தங்கியிருப்பார்கள், எ - று.

இது மீள்வதைத்தல். அதாவது - இயைபெடுத்துணர்த்தவர், அவ்விருவரும் ஓரிடெகணினிறிப்போய்த் திருவேகம்பமுடையாரது கச்சிடைடிடைத்தங்குவார், இனி நீ செல்வதன்று, மீள்வதெகாரிய மெனத்தேடிச் செல்லாநின்ற செவிலியை மீளக்கூறுதல். “மீள்வது செல்வதன்று” என்பது திருக்கோவையார்.

75.* உவரச்சொல்வேடுடைக்காகெத்தாடியவேகம்பனார்
அவரக்கன்போனவிமானத்தையாயிரமுண்மைசுற்றுந்
துவரச்சிகரச்சிவாலயஞ்சுலந்துலங்குவின்மேல்
கவரக்கொடிதிளைக்குங்கச்சிகாணினுங்கார்மயிலே.

76. கார்மிக்ககண்டத்தெழிற்றிருவேகம்பர்கச்சியின்வா
யேர்மிக்கசெற்றெழினென்னடுவோரொலிபொன்மலைபோற்
போர்மிக்கசெந்நெல்குவிப்போரொலிகருப்பாலையொலி
நீர்மிக்கமாக்கடலின்னெலியெயொக்குகேரிழையே.

இ - ள். நேரிழையே - நேரிய ஆபரணங்கனையணிந்த பெண்ணே, கார்மிக்க கண்டத்து எழில் - கருமைமிகுந்த கண்டத்தழகையுடைய, திருவேகம்பர் - திருவேகம்பமுடையாரது, கச்சியின்வாய்-திருக்கச்சியின்கண்,

ஏர்மிக்க சேற்று - அழகுமிருந்த சேற்றின்கண், எழில் - அழகாகிய, நெல்
நடுவோர் ஒலி - நெல்லினது நாற்றை நடுவோரது ஓசையும், பொன்மலை
போல் - மேருமலைபோல, போர்மிக்க செந்நெல்குவிப்போர் ஒலி - மிகுந்
யாகிய செந்நெற்களைப் போர்களாகக் குவிப்போரது ஓசையும், கருப்பு
ஆலை ஒலி - கருப்பாலையின் ஓசையும், நீர்மிக்க - நீர்மிருந்த, மா - பெரிய,
கடலின் ஒலியே ஒக்கும் - கடலோசையையே ஒத்திராநின்றது, (அதனை
நீயுற்றுக்கேள்) எ - று.

இது நகரணிமைகூறல். அதாவது தலைமகளை யுடன்கொண்டு செல்
லாநின்ற தலைமகன், தன்னகரணிமையை அவளுக்குக்கூறாநிறநல். நெல்
லினது நாற்றைநடுவோரது ஓசைமுதலாயின கடலோசைபோலக் கேட்
கின்றது, ஆதலால், திருவேகம்பரது கச்சியம்பதி சமீபித்தது, நீ தளர
வேண்டாவென்பது கருத்து.

77. நேர்த்தமையாமைவிறற்கொடுவேடர்நெஞ்சுரத்தைப்
பார்த்தமையாலிபை தீந்தகண்பொவ்னெபகட்டுரிவை
போர்த்தமையாலுமைநோக்கருங்கமபர்கச்சிப்பொழிலுட்
சேர்த்தமையாலிமைப்போதணிச்சிஞ்சிறந்தனவே.

இ - ள். நேர்த்து அமையாமை-(பகைவர்) எதிர்த்து அமையாமைக்
கேதுவாகிய, விறல் - வலிமையுள்ள, கொடுவேடர் - கொடிய வேடர்வாழ்
கின்ற, நெடுசுரத்தை - நெடுமையாகிய பாலைநிலத்தை, பார்த்தமையால் -
நோக்கினமையால், இமைதீந்தகண் - இமைகரிந்தகண்கள், பொன்னே -
பொன்போல்வாளே, பகடு உரிவை போர்த்தமையால் - யானையின் தோ
லைப்போர்த்தமையால், உமை நோக்கு அரு - உமாதேவியார் (அச்சத்தால்)
பார்த்ததற்கரிய, கம்பர் - திருவேகம்பர், கச்சிப்பொழிலுள் - தமது கச்சியி
லுள்ள சோலையில், சேர்த்தமையால் - சேர்த்ததனால், இமைப்போது -
இமையளவில், அணி - அழகிய, சீதம் சிறந்தன - குளிர்ச்சியை யடைந்
தன, (இனி நீ யஞ்சவேண்டாம்.) எ - று.

இது சுரங்கடந்துசென்ற தலைமகன் தலைமகளுக்குத்தாமடைந்த வெப்
பந்தணிந்ததைக் குறித்துக்கூறல். உண்டென்ன வயிர்நிற்குமாதலாலும்,
சுரவெப்பத்தில் பொன்னுருகியோடு மாறுபோல வருகின் ளாதலாலும்
பொன்னேயென்றான். அன்றித் திருமகனையொப்பவளே யெனினுமமை
யும். இப்பொருளில் மலரிந்சிறந்த தாமரைமலர்மீதருக்கு முனக்கு இப்
பாலைநிலவெப்பமடாதே யென்றிரங்கினாகக்கொள்க.

78. சிறைவண்பொடுங்கமலக்கிடங்கிவைசெம்புழங்காய்
நிறைகொண்டபாளேக்குழகின்பொழிலவைதிவகணியின் [ர்
பொறைகொண்டவாழைப்பொதுடிவைபுன்சடையேகமபனா
நறைகொண்ட பூங்குச்சிபெட்டெங்குநிவ்வண்ணநன்னுதலே.

இ - ள். நன்னுதலே-அழகிய நெற்றியையுடையாளே, சிறைவண்டு பாடும் - சிறைகளையுடைய வண்டுகள் பாடுகின்ற, கமலக்கிடங்கு இவை - கமலத்தடங்களிவை, செம்பழுக்காய் - செவந்த பழுத்த காய்களை, நிறை கொண்ட - நிறையக்கொண்ட, பாளை-பாளைகளையுடைய, கழுகின்பொழில் அவை - கழுகஞ்சோலைகள் அவை, தீங்கனியின பொறைகொண்ட - மதுரமாகிய கனிகளின் பாரத்தைத்தாங்கிய, வாழைப்பொதுமபு உவை-வாழைச் சோலைகள் உவை, புன்சடை யோசம்பனார் - புல்லிய சடையையுடைய திருவேகமபமுடையாரது, நறைகொண்ட - மணங்கொண்ட, பூ - மலர்ச் செறிவுள்ள, கச்சிநாடு எங்கும் - சச்சிநாட்டின் எவ்விடத்தும், இவ்வண்ணம் - இவ்வண்ணமேயுள்ளது, எ - று.

இது நகர்வளங்கூறல். சதாவது - தலைமகளை யுடன்கொண்டு சென்று தன்னகரையடைந்த தலைமகன, அவளுக்குத் தன்னகர்வளங்கூறிமகிழ்தல்.

78. நன்னுதலார்கருங்கண்ணுஞ்செவ்வாயுமில்வாறெனப்போய்
மன்றிதழார்திருநீலமுமாயபலுமபூப்பவள்ளை
யென்னவெலாமொப்புங்காதென்றுவீநடுமேகம்பனார்
பொன்னுதலார்விழியாகச்சிநாட்டுளிப்பொய்கையுளே.

இ - ள். ஏகம்பனார் - திருவேகமபமுடையாராகிய, பொன்னுதல் ஆர் விழிபார் - அழகிய நெற்றியிற்பொருந்திய கண்ணையுடையாரது, கச்சிநாட்டுள் - கச்சிநாட்டில், இப்பொய்கை உள்ளே - இந்தப்பொய்கையின் கண், நன்னுதலார்கருங்கண்ணும-மாதரது கருங்கண்களும், செவ்வாயும்-செவந்தவாயும், இவ்வாறு என - இப்படியாமென்று சொல்லும்வண்ணம், மண் - நிலைபெற்ற, இதழ் ஆர் - இதழ்கள் நிறைந்த, திருநீலமும் - அழகிய நீலப்பூக்களும், ஆம்பலும் - செவ்வல்லிப்பூக்களும், போய்பூப்ப - சென்று மலர, எல்லா-எல்லாவகையானும், காது-காதுக்கு, வள்ளை ஒப்பு என - வண்ணைத்தன்மை ஒப்பாமென்று சொல்லும்படி, என்று - எக்காலத்தும், வீறிடும் - மேன்மையடைந்திருக்கும், எ - று.

இதுவும் மேலையது.

80. உள்வார்குளிரநெருங்கிக்கடுங்கிடங்கிட்டநன்னீர்
வள்வாளை களொடுசெங்கயன்மேய்கின்றவெங்குளையாட்
கொள்வார்பிறவிகொடாதவேகம்பார்குளிர்குவளை
கள்வார்தருகச்சிளாட்டெழிலிகளபரப்பே.

இ - ள். எங்களை ஆள்கொள்வார்-எம்மையாட்கொள்ளும்பொருட்டு, பிறவிகொடாத - பிறவிகளை யெமக்குக்கொடாத, ஏகம்பா - திருவேகமபமுடையாரது, குளிர் குவளை - குளிர்ந்த குவளைகளின், கள்வார்தரு - கள்

னொழுகாநின்ற, கச்சிநாட்டு - கச்சிநாட்டின்கண், எழில் - அழகாகிய, ஏரிகளப்பரப்பு - ஏரிகளின் இடப்பரப்புகளில், உள் - உள்ளனவாய், வார் குளிரநெருங்கி-நீர் குளிரநெருங்கி, கடுங்கிடங்கு இட்ட-ஆழமாகிய பள்ளங்களில் நிறைந்துள்ள, நல்லீர் - நல்லநீரில், வள் - வளவிய, வாளைகளொடு - வாளைமீன்களொடு, செங்கயல் மேய்கின்ற-செங்கல்கள்மேய்கின்றன, எ - று.

81. பரப்பார்விசும்பிற்படிந்தகருமுகிலன்னநன்னீர்
தரப்பாசிகண்மிசுபண்பொடுசேம்படர்தண்பனைவாய்ச்
சுரப்பாருமைமலர்தின்னத்துன்னுகராவொருத்தல்
பொரப்பார்பொலிதுதலாய்செல்வக்கம்பர்தம்பூங்கச்சியே.

இ - ள். பொலி துதலாய் - விளங்குகின்ற நெற்றியையுடையாளே, செல்வக்கம்பர்தம் பூங்கச்சி - செல்வப்பொலிவுள்ள திருவேகம்பரது அழகிய கச்சியில், பரப்பு ஆர் விசும்பில் படிந்த - பரப்புநிறைந்த ஆகாயத்திற் படிந்த, கருமுகில் அன்ன - கருமேகங்களையொத்த, நல் நீர் - நல்ல நீர்மையுள்ள, தரம் - மேன்மையாகிய, பாசிகள்-பாசிகள், மிசுபண்பொடு - மிக்கிருக்கும் குணத்தோடு, சேம்பு அடர் - சேப்பஞ்செடிகள் அடர்ந்த, தண்பனைவாய் - குளிர்த்தவயல்களில், சுரப்பு ஆர் ஏருமை - பாற்சுரப்புள்ள ஏருமைகள், மலர்தின்ன-மலர்களையுண்ண, துன்னு-நெருங்கிய, கரா ஒருத்தல் - ஆண்முதலைகள், பொரப்பார் - (அவற்றோடு) பொருதலைப்பார்ப்பாயாக, எ - று.

இதுவும் மேலையது.

82. கச்சார்முலைமலைமங்கைகண்ணாரவெண்ணுன்கறமும்
வைச்சார்மகிழ்திருவேகம்பர்தேவிமகிழுவின்னோர்
விச்சாதரர்தொழுகின்றவிமானமுந்தன்மமறா
வச்சாலையும்பரப்பாங்கணிமாடங்களோங்கினவே.

இ - ள். கச்ச ஆர்முலை - கச்சையணிந்த தனங்கையுடைய, மலைமங்கை - மலைமடந்தையாகிய, மகிழ்திருவேகம்பர் தேவி - மகிழாநின்ற திருவேகம்பரது தேவியார், கண் ஆர - பெருமைநிரம்ப, எண்ணுன்கு அறமும் வைச்சார் - மூப்பத்திரண்டறங்களையும் பரிபாலிக்கவைத்து, மகிழ - மகிழும்படி, விண்ணோர் - தேவர்களும், விச்சாதரர் - வித்தியாதாரும், தொழும் - வணங்குகின்ற, விமானமும் - விமானமும், தன்மம் அறா - அறங்கள் நீங்காது நிகழ்கின்ற, அச்சாலையும் - அந்த அறச்சாலையும், பரப்பு ஆங்கு - பரப்புக்களாகிய அவ்விடங்களில், அணிமாடங்கள் - அழகிய மாளிகைகளும், ஓங்கின - உயர்ந்திராநின்றன, எ - று.

இதுவும் மேலையது. மூப்பத்திரண்டறமாவன - ஆதலர்க்குச் சாலை முதலாயின, இவற்றை அடியில்வரும் பாடல்களாலுணர்க.

வண்ணன்புன்னாவிதன்காதோலேசோலைமடந்தடம்வெண்
கண்ணம்பறவைப்பிணஞ்சுடற்றூரியஞ்சோறளித்தல்
கண்ணாடியாவிற்றுகிரிஞ்சுகல்வாயுறைகண்மருந்து
தண்ணீர்ப்பந்தல்தலைக்கெண்ணெய்ப்பெண்போகந்தரலையமே. (க)

மேதகுமாதுவர்க்குச்சாலையேறுவிடுத்தல்கலை
யோதுவர்க்குண்டிவிலங்கிற்குணவோடியெய்யிணியோய்க்
கீதன்மருந்துசிறைச்சோறளித்தலியல்பிறரின்
மாதூயர்காத்தனற்கண்ணியர்தானம்வழங்கலுமே. (உ)

கற்றவறுசமயத்தோர்க்குணவுகருதும்விலை
யுற்றதளிததுயிர்மீட்டல்சிறுருக்குதவனற்பால்
மற்றுமகப்பெறுவித்தல்சிறுனாவளர்த்தலெனப்
பெற்றவிவற்றினையெண்ணுன்கறமெனப்பேசுவோ. (ங)

83.* ஓங்கினவூரகமுள்ளகமும்பருருகிடமாம்
பாங்கினினின்றதரியுறைபாடகந்தெவ்விரிய
வாங்கினவாட்கண்ணிமற்றவர்மைத்துனிவான்கவிக
டாங்கினநாட்டிருந்தாளதுதன்மனையாயிழையே.

84. இழையாராவணியேகம்பர்நெற்றிவிழியின்வந்த
பிழையாவருணம்பிராட்டியதின்னபிறங்கலுன்னு
நுழையாவருதிரிகுலத்தணைக்கரும்பொன்கடுக்கைத்
தழையார்பொழிலுதுபொன்னேநமக்குத்தளர்விலலையே.

இ - ள். பொன்னே - பொன்போல்வாளே, இன்னபிறங்கல் - இந்த
மலை, ஆர்அரவு இழைஅணி - அரிய சர்ப்பாபரணத்தையணிந்த, ஏகம்பர் -
திருவேகம்பரது, நெற்றிவிழியின்வந்த - நெற்றிக்கண்ணினின்றும்வந்த,
பிழையா அருள் - பிழையாத அருளையுடைய, நம்பிராட்டியது - நம்பெரு
மாட்டியது, உது - உது, உன்னும் - நினைத்தற்றுகரிய, நுழையாவரு - நுழை
ந்துவருகின்ற, திரிகுலத்தன் - திரிகுலத்தையுடையாளது, நோக்குஅரு-பார்
த்தற்கரிய, பொன்கடுக்கை - பொன்போலுங் கொன்றையின்து, தழை ஆர்-
செழித்தல்பொருந்திய, பொழில் - சோலையாம், (ஆதலால் இனி) நமக்குத்
தளர்வு இல்லை - நமக்குத் தளர்ச்சியில்லை, எ - று.

இது நகரணிமைகூறல்.

85. தளராமிகுவெள்ளங்கண்மெமையோடித்தமைத்தழுவக்
கிலையார்வளைக்கைவெப்படுமீங்கோர்கிறிபடுத்தா
வளமாப்பொழிற்றிருவேகம்பமற்றிதுவந்திறைஞ்சி
யுளராவதுபடைத்தோமடவாயிவ்வுலகத்துள்ளே.

இ - ள். உமை - உமாதேவியானவள், மிருவெள்ளம்கண்டு - அதி
கரித்துவரும் கம்பையாற்றுப் பெருக்கைக்கண்டு, தளரா ஓடி - மனந்தளர்ந்
தோடி, தம்மைத்தழுவ - தம்மைத்தழுவிக்கொள்ள, கிளை ஆர்வனைக்கை -
தளிர்போன்ற வளையலையணிந்த கையினது, வடுபடம் - தழும்புபொருந்தும்
படியாக, ஈங்கு ஓர்கிறிபடுத்தார் - இவ்விடத்தோர் வழியையுண்டாக்கின்
வரது; வளம்மாபொழில் - வளமாகிய பெரியசோலைசூழ்ந்த, திருவேகம்
பம் - திருவேகம்பம் என்னுந் திருப்பதியாகிய, இது - இதனை, வந்து
இறைஞ்சி - வந்துதொழுது, மடவாய் - பெண்ணே, இய்வுலகத்துள்ளே -
இந்தவுலகத்துக்குள், உளர் ஆவது படைத்தோம் - பிறந்துளோம் என்னுந்
தன்மையை அடைந்தோம், எ - று.

இதுவும்மேலையது. பெண்ணே, திருவேகம்பத்தையடைந்து நாம்பிற
விப் பயனைப்பெற்றோம் என்பது கருத்து.

86.* உலவியமின்வடம்வீசியுருமதிர்வுண்முழங்கி
வலவியமா மதம்பாய்முகிலியானைகள்வானிலவந்தாற்
சுலவியவார் குழல்பின்னொன்பாரினொன்றினைந்து
நிலவியவேகம்பர்கோயிற்கொடியன்னரீரையெனே.

87.* நீரொன்னிலும்முங்கண்முகில்காணெஞ்சமஞ்சலையென்
றொன்னிலுந்தமராயுரைப்பாரமரபதிக்கு
நேரொன்னிலுந்தருங்கச்சியுளேகம்பர்நீண்மதில்வாய்ச்
சேரொன்னிலுந்தங்கும்வாட்கண்ணிதானைபாதோவரவே.

88. வரங்கொண்டிமையோர்நலங்கொள்ளுமேகம்பர்கச்சியன்னாய்
பாங்கொங்கைதூவன்மினீர்முத்தமனபர்தந்தேரின்முன்னே
தரங்கொண்டிபூக்கொண்டுகொன்றைபொன்னாகத்தண்காந்த
ள்கொத்தீதின், கரங்கொண்டிபொற்சண்ணையேதவும்போந்தன
கார்முகிலே.

இ - ள். இமையோர் - தேவர்கள் வரம்கொண்டு - வரம்பெற்று,
நலம்கொள்ளும் - நன்மையைடைகின்ற, ஏகம்பர் - திருவேகம்பரது, கச்சி
அன்னாய் - கச்சியையொப்பவளே, நீர்முத்தம் - கண்ணீராகிய முத்தத்தை,
பரம்கொங்கை - பெரியதனங்களின்மேல், தூவலின் - 'தூவாதீர்கள்,
அன்பர் தந்தேரின்முன்னே - அன்பரது தேர்வருமுன்னமே, கார்முகில் -
கார்காலத்து மேகங்கள், தரம்கொண்டு - மேன்மையைக்கொண்டு, கொன்
றைப்பூ பொன்னாகக்கொண்டு - கொன்றைமலாகளைப் பொன்னாகக்கொ
ண்டு, தண்காந்தள் - தண்ணியகாந்தள், கொத்து - பூங்கொத்துக்களை, இன்
கரம்கொண்டு - இனியகையிற்கொண்டு, பொற்சண்ணம் ஏந்தவும் - பொற்
பராகத்தைத்தாங்கவும், போந்தன - வந்தன, எ - று.

இததலைவிகூற்று. தலைமகள் கார்ப்பருவங்கண்டு தோழியொடுகூறல். தோழி, அன்பர் தேர்வருமுன்னமே கார்காலமேகங்கள்வந்தன, இனியாம் செய்யவடுப்பது யாது என்பது கருத்து.

89. கார்முகமாவண்கைக்கொண்டகம்பர்கழற்றொழுது
போர்முகமாப்பகைவெல்லச்சென்றார்நினையார்புணரி
நீர்முகமாகவிருண்கெரந்ததுநேரிழைநா
மார்முகமாகவினைக்கடனீர்துதும்வெய்துயிர்ப்பே.

இ - ள். நேரிழை - நேரிழாய், கார்முகம் - (மேரு)வில்லை, ஆர-பொருந்த, வண்கைக்கொண்ட - வளவியகையிற்கொண்ட, கம்பர் - திருவேகம்பமுடையாரது, கழல்தொழுது - திருவடிவையவணங்கி, போர்முகம் மாபகைவெல்லச்சென்றார் - யுத்தமுகத்தில் பெரும்பகையை வெல்லச்சென்ற நந்தலைவர், புணரி நீர்முகமாக இருண்கெரந்தது - கடல் நீர்தன்னிடத்ததாக (மேலும்) இருண்டுபெருகினதை, நினையார் - நினையாராயினர், (இனி) நாம் - யாம், ஆர்முகம் ஆக - யாவர்வாயிலாக, வினைக்கடல் நீர்துதும் - வினைக்கடலைக்கடப்போம், வெய்துயிர்ப்பே - (கடத்தற்கு வாயிலின்மையால்) ரெட்டுயிர்ப்பே நமக்குள்ளது, எ - று.

கார்-முகம் ஆரஎன்பதற்கு, மேகத்தின்றன்மை தன்னிடத்தின்பொருந்த என்னும், வண்கையென்பதற்குக் கொடைக்கையென்னும் அமையும். இது தலைமகள் பகைமேற்சென்றகாலத்தில் கார்ப்பருவம் வரக்கண்டதலைமகள் வருந்தித் தோழியொடுகூறியது, வினை இவ்விடத்துத் துன்பத்தைக்குறித்து நின்றது.

90. உயிராயினவன்பர்தேர்வரக்கேட்டுமுன்வாட்டமுற்ற
பயிரார்புயல்பெற்றதென்னநம்பல்வனோபான்மைகளார்
தயிரார்பாயெய்யொமொடியவேகம்பர்தம்மருள்போற்
கயிராவனையழுந்தக்கச்சிறுத்தனகார்மயிலே.

இ - ள். கார்மயிலே - கார்காலத்து மயிலையொப்பவனே, உயிர் ஆயின அன்பர் தேர்வரக்கேட்டு - உயிர்போன்ற நந்தலைவரது தேர்வருமோசையைக்கேட்டு, முன்வாட்டம் உற்ற - முன்னே வாட்டமடைந்த, பயிர்-பயிர்கள், ஆர் புயல்பெற்றதென்ன - நிறைந்த மேகநீரைப் பெற்றாற்போல, நம்பல்வனோ - நம்மாகினது, பான்மைகள் ஆம் - தன்மைகள் வேறுபட்டன, (என்னெனின்) தயிர் ஆர் பால் ரெய்யொடும் - தயிர் அரிய பால் ரெய் இவற்றுடன், ஆடிய திருமஞ்சனமாடிய, ஏகம்பர்தம் அருள்போல் - திருவேகம்பமுடையாரது அருள்போல, கய் இரா - கையிலிராது கழன்றுகின்றின, வனோ அழுந்த-வனையழுந்தாநிற்க, கச்சு இறுத்தன - கச்சிறுக்கப்பட்டன, எ - று.

இததலைமகனது தேர்வருமோசைக்கேட்ட தலைமகள் பூரித்துத் தோழியொடுகூறல். தலைமகள் பிரிவாற்றாது மெலிந்தபோது கையினின்றுங்கழ

ன்று சிந்தினவனையல்கள் இப்பொழுது அவனது தேர்வருமோசைகேட்டு உடல்பூரித்தமையால் “கய் இரா வனையழுந்த” என்றும், அவன் பிரிவில் தளர்ந்தகொங்கைகள் இப்பொழுது உடற்பூரிப்பால் விம்மிக் கச்சைக்கிழித்தமையால், “கச்சிறுத்தன” என்றும் கூறினான். தயிர்முதலிய பஞ்ச கவ்வியங்களுமுகந்தான் என்றற்கு “தயிரார் பாடெய்யொமொடிய வேகம் பர்” என்றார். இதற்குதாரணம், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருவையாற்றுத் திருத்தாண்டகம் ௪ - ம்பாட்டு. “ஊனுற்ற அ - ம், பாட்டு, “ஆவினிலைந்தம்” என்றற்றொடக்கத்தன. ஆடுதல் - திருமஞ்சன திரவியமாக ஏற்றுக்கோடல்.

91. கார்விடைவண்ணத்தனன்றேழ்தழுவினுமின்றுதனிப் [ர்
டோர்விடைப்பெற்றெதிர்மாண்டாரொனவண்டாபோதவிட்டா
தார்விடையேகம்பர்கச்சிப்புறவிடைத்தம்பொனன்பூண்
மார்விடைவைகல்பெறுவாரதழுவமழவிடையே.

இ - ள். கார்விடைவண்ணத்தன் - மேகத்தை முடுக்குகின்ற நிறத் தையுடைய கண்ணன், அன்று - அக்காலத்தில், ஏழ்தழுவினும் - ஏழிட பங்களைத்தழுவினும், இன்று - இப்பொழுது, தனிபோர் விடைப்பெற்று - ஒப்பற்ற போரின்கண் விடுகையைப்பெற்று, எதிர் - எதிர்த்து, மாண்டார் - பலர்மடிந்தார், என - என்றுசொல்லும்படி, அண்டர் - ஆயர்கள், மழ விடை - இளவேற்றை, போதவிட்டார் - வெளியேறவிட்டார்கள், (இவ் வேற்றைத்தழுவினவர்கள்) தார்விடை ஏகம்பர்-கிங்கினிமாலையையணிந்த இடபவாகநத்தையுடைய ஏகம்பரது, கச்சிப்புறவிடை - கச்சியைச்சார்ந்த மூல்லைலத்தின்கண், தம்பொன் - தமது பொன்னை யொப்பவளாகிய பெண்ணினது, நன்பூண் - அழகிய ஆபரணங்களையணிந்த, மார்விடை - மார்பில், வைகல் - நாடோறும், தழுவப்பெறுவார் - தழுவப்பெறுவார்கள்,

வன் நத்தன் அன்று ஏழ்கார்விடைதழுவினும் எனிறுத்தி, வளமை யாகிய சங்கத்தையுடைய கண்ணன் அக்காலத்தில் ஏழாகிய பெரிய இட பங்களைத் தழுவினும் எனவுரைப்பினுமமையும். இது நப்பின்னையை மணந்தபோது நிகழ்ந்தது. அண்டர்தம்பொனன்பூண் மார்விடைவைகல் பெறுவார்தழுவ மழவிடைபோதவிட்டார் என இயைத்துரைப்பினும் பொ ருந்தம். வைகல்பெறுவார் - தழுவதலைப்பெறவிரும்புவோர், இது ஏறு கோள்கூறி வரைவுகடாதல். அதாவது, எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாய தோழி, எம்முடைய ஐயன்மார், அகளுடைய முலைப்பெருமையும் இடைச் சிறுமையுங்கண்டு, எம்மூர்க்கண் விடையின்மருப்பைத் திருத்திவிட்டார். இனி அடுப்பன அறியேனென ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாதல். இவ்விடத் துக்கூறக்கருதுகின்றது மூல்லைத் திணையாதலால், அதற்கு மரபாவது, ஓரி டத்து ஒருபெண்பிறந்தால், அப்பெண்ணைப்பெற்றவர் தம்தொழுவில்

அன்று பிறந்த சேங்கன்றுள்ளனவெல்லாம் தன்னூட்டியாக விட்டுவளர்த்து, அவ்வாறுவளர்ந்த ஏறுகளைத்தழுவினா நெற வனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுப்பது, “படையார்கருங்கண்ணி” என்பது திருக்கோவையார்.

92. விடைபாய்கொடுமையெண்ணாதுமேலாங்கன்னிவேற்கருங்கட்கடைபாய்மனத்திளங்கானையர்புல்கொலிகமபர்கச்சி
மடைபாய்வயலிளமுல்லையின்மான் கன்றொடான்கன் நினங்
கடைபாய்தொறும்பதிமன் நிற்கடல்போற்கலந்தெழுமே.

இ - ள். விடைபாய் கொடுமை எண்ணாது - இடபம் பாய்கின்ற கொடுமையை நினையாமல், மேலாம் கன்னி - மேன்மையையுடைய பெண்ணினது, வேல்கருங்கண் கடைபாய்மனத்து - வேல்போலுங் கண்ணின் கடையானது பாயப்பெற்ற மனத்தினையுடைய, இளங்கானையர் - இளைய விடையார், புல்கு ஒலி - (அவற்றைத்) தழுவுமோசை, கம்பர் கச்சி - திரு வேகம்பமுடையாரது கச்சியின்கண், மடைபாய் வயல் - மடைகளில் நீர் பாய்கின்ற வயனிலத்திலும், முல்லையில் - முல்லையிலத்திலும் உள்ள, மான் கன்றொடு ஆன்கன்று இனம் - மான்கன்றுடன் பசுக்களின் கூட்டம், கடைபாய்தொறும்-வாயில்களில் பாயுந்தோறும், பதிமன்நில்-முல்லை நிலத்தின் வெள்ளிடையில், கடல்போலக்கலந்து எழும் - கடல்போலக்கலந்து மிக்கொலிக்கும், எ - று.

விடைபாய் கொடுமையெண்ணாது என்றமையால், கன்னிவேற்கருங்கட்கடைபாய்ந்த கொடுமையி்க தென்றவாறாயிற்று. வயலிளமுல்லையின் மான்கன்றொடான்கன்னி என்னது எதிர நிரனிறையாதலால் வயலில் ஆன்கன்றும் முல்லையில் மான்கன்றும் எனக்கொள்க. ஏகம்பர் கச்சியில் ஏற்றைத்தழுவுமோசையும் ஆன்கன்று மான்கன்றுகள் பாயுமோசையும் கலந்து கடல்போல வொலிக்குமென்பது கருத்து.

93 எழுமலர்த்தண்பொழிலேகம்பர்கச்சியிருங்கடல்வாய்க்
கொழுமணப்புண்ணைத்துணர்மணற்குன் நிற்பரதர்கொம்பே
செழுமலர்ச்சேலல்லவாளல்லவேலல்லநீலமல்ல
முழுமலர்க்கூரம்பினோரிரண்டாலுமுகத்தெனவே.

இ - ள். எழுமலர் - உண்டாகின்ற மலர்களால், தண்பொழில் - தண்ணிமையமைந்த சோலைகுழந்த, ஏகம்பர்-திருவேகம்பத்திலுள்ளாரது, கச்சி - கச்சியைச்சார்ந்த, இருங்கடல்வாய் - பெரிய கடற்கரையின்கண், கொழுமணம் - கொழுவிய மணமுள்ள, புண்ணைத்துணர் - புண்ணைப்பூங் கொத்துகன்பரவிய, மணற்குனில் - மணற்குன்றின்மீதுள்ள, பரதர் கொம்பே - பரதர்மாதே, செழுமலர் சேல் அல்ல - செழுமையாகிய தாம னாமலர்மேலுள்ள சேல்மீன்களல்ல, வாள் அல்ல - வாள்களல்ல, வேல் அல்ல - வேல்கள் அல்ல, நீலம் அல்ல - நீலமலர்கள் அல்ல, முகத்து - உன்முகத்தின்கண், முழுமலர்க் கூர்அம்பின்-முழுமலரின்மேலுள்ள கூரிய

அம்புகள்போல, ஓர் இரண்டு ஆலும் - ஓரிரண்டசையாபின்றன, என்ன (அவை) யாவை, ஏ -று.

முழுமலர்-தாமரைமலர். அவ் என்னவைத்து அவையாவை யெனினுமாம். கொம்பு;- பூங்கொம்பு. இது பெண்ணுக்கு உவமையாகுபெயர். இதுகட்கொடுமையுடையதல், தலைமகன்கூற்று. கொல்லுங்கணையாகிய நீலமும் அல்ல எனவே இக்கண்ணின்கொடுமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று.

94.* முகம்பாகம்பண்டமும்பாகமென்றேதியமுதலையையுமபார்த்திரோலென்னலமுயலோகமபர்கச்சிமுன்னீரகம்பாகவார்வினளவில்லையென்னின்பவளச்செவ்வாய்நகம்பாற்பொழிற்பெற்றநாமுற்றவாகொள்கநன்மயலே.

95.* மயக்கத்தநல்லிருட்கொல்லுஞ்சுறவொடெந்மகரமியக்கத்திசுழியோதங்கழிகளரக்கழித்தாதுயக்கத்தவர்க்கருளாக்கமபர்கச்சிக்கடலபொன்னூன்முயக்கத்தகல்வுபொருள்கொண்கநீர்வருமூர்க்கஞ்சுமே.

96.* மேயினாவைக்கக்குருகுணராமதுவுண்டெுள்ளைமீயினாவண்டோதமாபுகடியவிரிகடல்வாய்ப்பாபினாநாகங்கொண்டோன்றொழுங்கம்பர்கச்சிப்பவ்வநீரதுயினாகானன்மற்றாரறிவாநததுறைவாபொய்யே.

97. பொய்வருநெஞ்சினர்வஞ்சனையாரையும்போகவிடாமெய்வருமபேரருளேகமபர்கச்சிவினாயினவாய்க்கைவருமபுள்ளொடுசங்கினமாப்பநஞ்சேர்ப்பாதிண்டேரவ்வருதாமங்களினம்வந்தார்ப்பவணைகின்றதே.

இ - ள். பொய்வரும் நெஞ்சினர் - பொய்யமைந்த மனத்தையுடையவராகிய, வஞ்சனையாரையும் - வஞ்சகனையும், போகவிடா - (நழுவிப்) போகவிடாமல் வளைக்கின்ற, மெய்வரும் - உண்மையமைந்த, பேர்அருள் - பேரருளையுடைய, ஏகம்பர் - திருவேகம்பமுடையாரது, கச்சி - கச்சியின்கண், வினாயினவாய் - வினாந்தனவாகி, கைவரும் - இருபுறத்தும் வருகின்ற, புள்ளொடு - பறவைகளோடு, சங்கு இனம் ஆர்ப்ப - சங்குக்கூட்டங்கள் சத்திக்கவும், அவ்வருதாமங்கள் இனம்வந்து ஆர்ப்ப - அந்தப் பெருகுகின்ற ஒளியின் தொகுதிவிளங்கவும், நம்சேர்ப்பர் - நம்சேர்ப்பரது. தின்தேர்-திண்ணிய தேரானது, அணைகின்றது-வந்தடையாபின்றது, ஏ-று, இது தலைமகனது தேர்வரவுகூட்ட தோழி தலைமகட்குக்கூறியது.

98. இன்றுசெய்வோமிதனிற்றிருவேகம்பர்க்கெத்தனையுநன்றுசெய்வோம்பணிநாளையென்றுள்ளிரெஞ்சேயுடலிற்சென்றுசெயாராவடுந்துணைநாளும்விடாதடிமைநின்றுசெய்வாரவர்தங்களினீனெறிகாட்டுவோ

99. காட்டிவைத்தார் தம்மையாங்கடி பூப்பெய்யக்காதல்வெள்ள
மீட்டிவைத்தார்தொழுமேகம்பபோதுமிலாதவெம்பைப்
பூட்டிவைத்தார்தமக்கன்பதுபெற்றுப்பதிற்றுப்பத்துப்
பாட்டிவைத்தார்பரவித்தொழுதாமவர்பாதங்களே.

இ - ள். ஆங்கு - அவ்விடத்து, அடி - திருவடியில், பூபெய்ய-மலர்
கீளயர்ச்சிக்க, தம்மைக்காட்டிவைத்தார் - தம்மையெமக்குக் காட்டிவைத்
தவர், காதல்வெள்ளம் ஈட்டிவைத்தார் - ஆசைப்பெருக்கைச் சேகரித்து
வைத்தவராகிய அடியார், தொழும் - வணங்குதறகுரிய, ஏகம்பர் - திரு
வேகம்பமுடையார், ஏதும் இல்லாத எமஎம் - நல்லொழுக்கம் சிறிதுமில்
லாத ஏங்களை, தமக்கு அன்பது பூட்டிவைத்தார் - தம்மிடத்தன்பைப்
பொருத்திவைத்தார், அதுபெற்று-அதனைப்பெற்று, பதிற்றுப்பத்து-நூறு
பாடலை, பாட்டிவைத்தார் - பாடுவித்தார், (ஆதலால்) அவர்பாதங்கள் -
அவரது திருவடிகளை, பரவித்தொழுவாம் - துதித்துவணங்குவோம், ஏ-று.

100.பாதம்பரவியோர்பித்துப்பிதற்றிலும்பல்பணியு

மேதம்புகுதாவகையருளேகம்பபோத்தெனவே

போதம்பொருளாற்பொலியாதபுன்சொற்பணுவல்களும் [ரோ.

வேதம்பொலியும்பொருளாமெனக்கொள்வர் மெய்த்தொண்ட

இ - ள். மெய்த்தொண்டோ - மெய்யன்போ, பாதம்பரவி-திருவடி
யைத்துதித்து, ஓர் பித்துப்பிதற்றிலும் - ஒருபைத்தியவாசகத்தைப்பிதற்றி
னாலும், ஏத்து எனவே - (அதனையும்) நல்லதுகியென்றேகொண்டு, பல்
பணியும் - (அப்படிப் பிதற்றினருடைய) பல அடிமைத்தொழில்களையும்,
ஏதம் புகுதாவகை-குற்றமுண்டாகாதவண்ணம், அருள் - அருள்புரிகின்ற,
ஏகம்பர் - திருவேகம்பர், பொருளால் - பொருளினால், போதம்பொலி
யாத - ஞானம்விளங்குதலில்லாத, புன்சொல் - (என்) புல்லியசொற்களைக்
கொண்டு தொடுத்த, பணுவல்களும்-நூல்களையும், வேதம்பொலியும் -
வேதத்தில் விளங்குகின்ற, பொருள் ஆம் என - பொருளேயாமென்று,
கொள்வர் - ஏற்றுக்கொள்வர், ஏ - று.

மெய்யன்போ, திருவேகம்பர் என்புன்சொன்மாலைப்பொருளையும்
வேதப்பொருளேயாமெனக்கொண்டு மகிழ்வார் என்பது கருத்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி

முற்றிற்று.

கணபதிதூணை.

ஐந்தாவது

திருவொற்றியூர்த்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசிரியப்பா.

இருநிலமடந்தையியல்பினினும்த
பொருகடன்மேகலைமுகமெனப்பொலிந்த
ஒற்றிமாநகருடையோயுருவின்
பெற்றியொன்றாப்பெற்றேரூரியாரோ
மின்னியமின்னின்பிறக்கநின்சடையே
மன்னியவண்டநின்சென்னியின்வடிவே
பாவகன்பரிதிபனிமதிதன்னொடு
மூவகைச்சுடருநின்னுதனோநாட்டம
தன்னொளியாரந்தாராகணமே
விண்ணவர்முதலாவேரூரிடமாக்
கொண்டுறைவிசும்பேகாலநின்னாகம்
எண்டிசைதிண்டோளிநுங்கடலுடையே
அணியுடையல்குலுமவனிமண்டலமே
மணிமுடிப்பாந்தணின்ரூளிணைவழக்கே
ஒழியாதோடியமாருதமுயிர்ப்பே
வழுவாவோசைமுழுதுநின்வாய்மொழி
வானவர்முதலாமன்னுயிர்ப்பரந்த
ஊனமின்னானத்தொகுதிநின்னுணர்வே
நெருங்கியவுலகினினீர்மையுநின்றலும்
சுருங்கலும்விரிதலுந்தோற்றநின்றெழுநிலே
அமைத்தலுமழித்தலுமாங்கதன்முயற்சியும்
இமைத்தலும்விழித்தலுமாருநின்னியல்பே
என்றிவைமுதலாவியல்புடைவடிவிறு
டொன்றியதுப்புருவிருவகையாகி
முத்திறக்குணத்துராலவகைப்பிறவி
அத்திறத்தைம்பொறியறுவகைச்சமயமோ
டேழுலகாகியெண்வகைமூர்த்தியோ
ழிதோறுழியெண்ணிறத்தோங்கி
எவ்வகையளவினிற்கூடநின்
றவ்வகைப்பொருளுநீயாகியவிடத்தே.

இ - ள். இருநிலமடந்தை - பெரியநிலமாத, இயல்பினின் - ஒழுங்காக, உடுத்த - அடையிற்சூழக்கொண்ட, பொரு - அலைகள்மோதுகின்ற, கடல் - கடலாகிய, மேகலை முகம் எனப்பொலிந்த - மேகலாபரணத்தின் மூகப்புப்போல விளங்கிய, ஒற்றிமாநகர் உடையோய் - திருவொற்றிமாநகரத்தையுடையாய், மின்னிய மின்னின் பிறக்கம் - மின்னுகின்ற மின்னலின் விளக்கம், நின்சடையே - உன்சடைகளே, மன்னிய அண்டம் - நிலைபெற்ற ஆகாயம் - நின்சென்னியின்வடிவே - உன்திருமுடியினுருவமே, பாவகன் - அக்கினி, பரிதி - சூரியன், பனிமதிதன்னோடு - குளிரந்த சந்திரனுடன், மூவகைச்சுடரும் - மூன்றுவகைப்பட்ட ஒளியுடைப்பொருள்களும், நின் துதல் நேர்நாட்டம் - உன் நெற்றிக்கெதிரந்த கண்கள், தன் ஒளி ஆரம் - தண்ணிய ஒளியுள்ள ஆரம், தாராகணமே - உடுத்திரளே, விண்ணவர் முதலா - தேவர்கள்முதலாக, வேறு ஓர் இடம்ஆகொண்டு உறைவிசும்பே - மந்த்ரோரிடமாகக் கொண்டுவாசம் பண்ணுகிற ஆகாயமே, கோலம் - அழகிய, நின் ஆகம் - உன்திருமேனி, எண்ணிசை - அட்டதிக் கும், தின்தோள் - திண்ணியதோள்கள், இருங்கடல் - பெரியகடல், உடையே - ஆடையே, அணி உடை அல்குலும் - அழகையுடைய அல்குற்பிரதேசமும், அவனி மண்டலமே - பூ மண்டலமே, மணிமுடிபாந்தள் - மாணிக்கமுள்ள முடியையுடைய ஆகிசேடன், நின்தாள் இணைவழக்கே - உன்திருவடியிணையின் வழங்குமிடமே, ஒழியாது ஓடிய - இடையறாம்தஞ்சரிக்கிற, மாருதம் - வாயுவானது, உயிர்ப்பே - உன் மூச்சே, வழுவா - தவறாத, ஓசைமுழுதும் - ஒலிமுழுதும், நின்வாய்மொழி - உன்திருவாய்மொழியே, வானவாமுதலா - தேவர்கள்முதலாக, மன்உயிர் - நிலைபெற்றசிவர்களாகி, பரந்த - வியாபித்த, உளனம் இல் - கெடுதியில்லாத, ஞானத்தொகுதி - ஞானத்திரள், நின் உணர்வே - உனதுஞானமே, நெருங்கிய உலகினில் - நெருங்கிய உலகத்தில், நிர்மையும் - குணங்களும், நின்றலும் - அவைகள் நின்றலும், சுருங்கலும் - சுருங்குதலும், விரிதலும் - விரிகையும் ஆகிய, தோற்றம் - தோற்றங்களெல்லாம், நின்தொழிலே - உன்செயல்களே, அமைத்தலும் - அமைத்து வைத்தலும், அழித்தலும் - முடிவுசெய்தலும், அதன் முயற்சியும் - அதின் பொருட்டுச்செய்யும் முயற்சியும், இமைத்தலும் - இமைகொடுத்தலும், விழித்தலும் - விழித்திருத்தலும், நின் இயல்பே ஆகும் - உன்னியற்கையேயாகும், என்ற இவைமுதலா - என்றுசொல்லப்பட்ட இவைமுதலாக, இயல்பு உடைவடிவிலோடு - இயற்கையாயுள்ள வருவத்தோடு, ஒன்றிய - பொருந்திய, துப்பு உரு - சுத்தவுருவங்கள், இருவகை ஆகி - இரண்டு வகையையுடையனவாகி, முத்திற்குணத்து - மூவகைக்குணத்தினோடும், நால்வகைப்பிறவி - நான்கு வகையினையுடைய பிறப்புகளோடும், அத்திறத்து ஐம்பொறி - அத்தன்மையுள்ள ஐம்பொறியினோடும், அறுவகைச் சமயமோடு - அறுவகைப்பட்டசமயங்களோடும், ஏழ்உலகு

ஆதி - ஏழுலகங்களாகி, எண்வகை மூர்த்தியோடு - எண்வகைப்பட்ட மூர்த்தியோடு, ஊழிதோறுழி - ஊழிகள் தோறும், எண் இறந்து ஒங்கி - அளவுகடந்துயர்ந்து, எவ்வகை அளவினில் உழி. நின்று - எவ்வகைப்பட்ட பிரமாணங்களினும் கலந்து நின்று, அவ்வகைப்பொருளும் - அவ்வகைப்பட்ட பொருள்களும், நீ ஆகிய இடத்து - நீ யேயாயிருந்தவிடத்து, உருவின்பெற்றி - உன்னுருவத்தின் தன்மை, ஒன்று ஆபெற்றோர்யார் - ஒன்றாகக்காணப் பெற்றவார்யாவர், எ - று.

திருவொற்றியுருடையானே, உன்சடைமுதவியன பலவேறுவகை யாய் விளங்குமாயின் உன்னுருவத்தை மெய்யாகக் கண்டு புகழ்வோர் யாவர் என்பது கருத்து.

2. இடத்துறைமாதரோடருடம்பென்றும்
நடத்தினைகள்ளிருணவிறிறிளையென்றும்
புலியதளென்பொடுபுனைந்தோயென்றும்
பலிதிரிவாழ்க்கையின்றோயென்றும்
திருவமர்மாலொடுதிசைமுகனென்றும்
அருவமுமுருவமுமானாயென்றும்
உளளையென்றுமிலளையென்றும்
தளரானென்றுத்தளர்வோனென்றும்
ஆகியென்றுமசோகினனென்றும்
போதியிற்பொலிந்தபுராணனென்றும்
இன்னவைமுதலாத்தாமறியளவையின்
மன்னியநூலுடன்பன்மையுண்மையங்கிப்
பிணங்குமார்தர்பெற்றிமைநோக்கி
அணங்கியவவ்வவர்க்கவ்வவையாகியடை
பற்றியபளிங்குப்போலும்
ஒற்றிமாநகருடையோயுருவே.

இ - ள். ஒற்றிமாநகர் உடையோய் - திருவொற்றிமாநகரினை யிட மெனவுடையாய், உரு - உன்னுருவமானது, இடத்து உறைமாதரோடு - இடப்பக்கத்துறைகின்ற உமாதேவியோடு, ஈருடம்பு என்றும் - இரண்டு டம்பென்றும் - நன் இருள் - நடுராத்திரியில், நடத்தினைநவிறிறினை என்றும் - நிருத்தஞ்செய்தாயென்றும், புலி அதன் - புலித்தோலை, என்பொடு புனைந்தாய் என்றும் - என்புமால்களோடு தரித்தாயென்றும், பலிதிரிவாழ்க்கை - பலியேற்றுண்ணும் வாழ்க்கையில், பயின்றோய் என்றும் - பழகினாய் என்றும், திரு அமர்மாலொடு - திருமகள் விரும்புகின்ற திருமாலோடு, திசைமுகன் என்றும் - பிரமனென்றும், அருவமும் - உருவமும் ஆனாய் என்றும் - உருவின்மையும் உருவுண்மையும் ஆயினை என்றும், உளளே என்றும் - உள்ளவனே யென்றும், இலளே என்றும் - இல்லா

தவனே யென்றும், தளரான் என்றும் - தளராதவன் என்றும், தளர்
வோன் ஏன்றும் - தளர்பவனென்றும், ஆதி என்றும் - முதல்வனென்
றும், அசோகினன் என்றும் - அசோகநீழலில் இருப்பவனென்றும், போதி
யில் பொலிந்த - அரசமரநிழலில்விளங்கிய, புராணன் என்றும் - பழையோ
னென்றும் - இன்னவைமுதலா - இவைமுதலாக, தாம் அறி அளவையின் -
தாமறிந்த அளவினால், மன்னிய - நிலைபெற்ற, நூலுடன் - சாத்திரத்
துடன், பன்மையுள் மயங்கி - பலவாறாகமயங்கி, பிணங்கும் - பிணங்கு
கின்ற, மாந்தர் - மக்களது, பெற்றிமை நோக்கி - தன்மையைப்பார்த்து,
அணங்கிய - வருந்தின, அவ்வவர்க்கு - அவரவர்க்கு, அவ்வவை ஆகி -
அவ்வவ்வுருவங்களேபாகி, அடை - தன்னையடைந்த பொருள்களை, பற்
றிய - தன்னிடத்துக் கொண்டு காட்டுகின்ற, பளிங்குபோலும் - பளிங்குக்
கல்லினை நிகர்க்கும், எ - று.

திருவொற்றியூரையுடையானே, நீ எவ்வெவ்வுருவங்களாகப்பாவிக்கி
னும் அவ்வவ்வுருவங்களாயமர்ந்திருத்தலால், உன்னுருவம் பளிங்குப் பாறை
யிற் பற்றியுருவம் போலும் எனபது கருத்து.

3. உருவாமுலகுக்கொருவனாகிய
பெரியோய்வடிவின் பிறிதிங்கின் மையின்
எப்பொருளாயினுமிங்குளதாமெனின்
அப்பொருளுனக்கேயவயவமாதலின்
முன்னியமுவையின் முழங்கெரியூட்டித்
தொன்னீர்வையகந்துயர்கெடச்சூழ்த்ததும்

நீள்விசுமபாளிதன்றேராளினைநெரித்ததும்
ஓங்கியமறையோற்கொருமுகமொழித்ததும்
பூங்கணைவேளைப்பொடிபடவிழித்ததும்
திறல்கெடவரக்களைத்திருவிரலுறுத்ததும்
குறைபடக்கூற்றினைக்குறிப்பினிலடர்த்ததும்
என்றிவைமுதலாவாள்வினையெல்லாம்
நின்றுழிச்செறிந்தவைநின்செயலாதலின்
உலவாததொல்புகழொற்றியூர
பகர்வோர்நினக்குவேறின்மைகண்டவர்
நிகழ்ச்சியினிசுழினல்லது
புகழ்ச்சியிற்பெப்போபொருளுணர்ந்தோரோ.

இ - ள். உருஆம் - உருவமாத்திரையாய்க் காணப்படுகிற, உலகுக்கு -
உலகத்துக்கு, ஒருவன் ஆகிய - ஒருமுதலாகிய, பெரியோய் - பெரியோனே,
வடிவின் - உன்வடிவின் என்றும், பிறிது - வேறுபொருள், இங்கு இன்மை
யின் - இவ்விடத்திலல்லாமையால், எப்பொருள் ஆயினும் - எந்தப்பொரு

ளானாலும், இங்கு உளதாம் எனின் - இவ்விடத்துண்டெனின், அப்பொருள்-அந்தப்பொருள், உனக்கே அவயவம் ஆதலின் - உனக்கே அங்கமாதலால், முன்னிய - முற்பட்ட, மூவெயில் - மும்மகிலை, முழங்கு எரி ஊட்டி - ஒலியாநின்ற நெருப்புக்கினாயாக்கி, தொல் - பழமையாகிய, நீர்-கடலாற் குழப்பப்பட்ட, வையகம் - உலகம், துயர்கெட-துன்பத்தைப்பொழியும்படி, குழந்ததும் - திருவுளம்பற்றினதும், வெள்விமூர்த்தி தன் - தக்கனது, தலையினை விடுத்ததும் - சிரத்தை நீக்கினதும், நீள்விசம்பு ஆளி தன்-பெரிய விண்ணுலகத்தை யாள்வோனாகிய இந்நிரனது, தோள் இணை நெரித்ததும்-இரண்டு தோள்களைநெரித்ததும், ஓங்கிய மறைபோற்கு-உயர்ந்தவேதியனாகிய பிரமனுக்கு, ஒருமுகம் ஒழித்ததும் - ஒருமுகத்தை நீக்கினதும், பூங்கணைவேளை - புஷ்பபாணத்தையுடைய மன்மதனை, பொடிபடவிழித்ததும் - நீரூம்படிவிழித்ததும், திறல்கெட - வலியழிய, அரக்கனை - இராவணனை, திருவிரல் - திருவிரல் நுகியினால், உறுத்ததும்-அழுத்தினதும், குறைபட - மனவூக்கம் குறையும்படி, கூற்றினை - யமனை, குறிப்பினில் அடர்த்ததும் - குறித்தவண்ணம் உதைத்து வென்றதும், என்ற இவைமுதலா - என்ற இச்செயல்கள் முதலாக, ஆள்வினை எல்லாம் - உன்னுள்ளப்பட்ட செயல்களெல்லாம், நின்றழிச் செறிந்தவை - நீயிருந்த இடத்தே பொருந்தினவைகளாகி, நின் செயல் ஆதலின் - உன் செயல்களே யாகி முடிதலால், உலவா - அழியாத, தொல்புகழ் - பழைய கீர்த்தியையுடைய, ஒற்றியூர - திருவொற்றியூரனே, பகர்வோர் - உன்னைப்புகழ்ந்துரைப்போர், நினக்கு வேறு இன்மைகண்டு - உனக்கு வேறாகிய பொருளில் லாண்மையைப் பார்த்து, அவர்நிகழ்ச்சியின் நிகழினல்லது - அவர்தம் நடையில் நடப்பதன்றி, பொருள் உணர்ந்தோர் - பொருளுண்மையறிந்தோராதலால், புகழ்ச்சியிற் படுப்பரோ - மேற் கூறியவைகளை உன்புகழ்ப் பொருள்களிறிற் சேர்ப்பரோ, ஏ - று.

உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களும் உனக்கங்கங்களாயிருத்தலாலும் எல்லாச்செயல்களும் உன் செயல்களாயிருத்தலாலும், உன்னுண்மையையுணர்ந்தோர் நீ முப்புர மெரித்தமைமுதலிய செயல்களை உன் புகழ்க்குக் காரணமாகக் கொள்ளார் என்பது கருத்து.

பொருளுணர்ந்தோங்கியபூமகன் முதலா
இருடுணையாக்கையிலியங்குமன்னுயிரா
உருவினுமுணர்வினுமுயர்வினும்பணியினும்
திருவினுந்திறவினுஞ்செய்தொழில்வகையினும்
வெவ்வேறாகிவினையொடும்பிரியா
தொவ்வாப்பன்மையுண்மற்றவரொழுக்கம்
மன்னியவேலையுள்வான்றினாபோல
நின்னிடையெழுத்துநின்னிடையாகிபு

திருவொற்றியூர்த்தொலை.

பெருகிபுஞ்சுருங்கியும்பெயர்ந்துந்தோன்றியும்
 விரவியும்வேராய்சின்றனைவிளக்கம்
 ஓவாத்தொல்புகழொற்றியூர
 மூவாமேனிமுதல்வகின்னருள்
 பெற்றவரறியினல்லது
 மற்றவரறிவரோகின்னிடையக்கே

கு - ன். பொருள் உணர்ந்து ஓங்கிய - உறுதிப்பொருளின்னதென்
 றறிந்துயர்ந்த, பூமகன்முதலா - பிரமன்முதலாக, இருள்துணையாக்கையில்-
 அஞ்ஞானவிருளையே துணையாகக்கொண்டியங்கும் உடம்பில், இயங்கும்
 மன் உயிர் - சஞ்சரிக்கிற நிலைபெறுடையசேவர், உருவினும் - உருவத்தா
 லும், உணர்வினும் - அறிவாலும், உயர்வினும் - உயர்வாலும், பணியினும் -
 தாழ்வாலும், திருவினும் - செல்வத்தாலும், திறலினும் - வலியினாலும்,
 செய்தொழில்வகையினும் - செய்தொழிலின் வேறுபாட்டானும், வெவ்
 வேறு ஆகி - வெவ்வேறு வகைப்பட்டு, வினையொடுப்பிரியாது - வினைகளி
 னின்றும் நீங்காமல், ஒவ்வா - ஒன்றற்கொன்றொருவ்வாத, பன்மையுள் -
 பொருட்பன்மையில், அவர் ஒழுக்கம் - அந்தச்சீவர்களின் ஒழுக்கமானது,
 மன்னியவேலையுள் - நிலைபெற்றகடலில் உண்டாகிற, வான்திணைபோல -
 மேலாகிய அலைகளைப்போல, நின் இடை எழுந்தும் - உன்னிடத்தே தோன்
 றியும், நின் இடை ஆகியும் - உன்னிடத்தேவளர்ந்தும், பெருகியும் சுருங்கி
 யும் - நிறைந்தும் குறைந்தும், பெயர்ந்தும் - நிலைபெயர்ந்தும், தோன்றி
 யும் - மீட்டுங்காணப்பட்டும், விரவியும் - கலந்தும், வேறு ஆய்சின்றனை -
 வேறுபடநின்றாய், விளக்கம் ஓவா - பொலிவுநீங்காத, தொல்புகழ் - பழ
 மையாகிய புகழையுடைய, ஒற்றியூர - திருவொற்றியூரனே, மூவா - முதி
 ராத, மேனி - திருமேனியையுடைய, முதல்வ - முதல்வனே, நின் அருள்
 பெற்றவர் அறியின் அல்லது - உன் திருவருளைப்பெற்றவர்கள் அறியின்றி
 வதன்றி, நின் இடைமயக்கு - உன்னிடத்து நிகழும் மாயாமயக்கத்தின்
 தன்மையை, மற்றவர் அறிவரோ - பிறர் உணரவல்லரோ, எ - று.

வேராய் என்பது வேறாக என்பதன்கிரிபு. பிரமன்முதலிய சீவர்களும்
 அவர் தொழில்களும் கடவிடத்தேதோன்றி அதன்கண்ணையடங்கும் அலை
 முதலியபோல, உன்னிடத்தே தோன்றி உன்னிடத்தே யொடுங்குதலால்
 உன் மாயாவிசித்திரத்தை உன் திருவருள் பெற்றவர் உணர்வதன்றி மற்றை
 யோர் உணரவசமாமோ என்பது கருத்து,

5. மயக்கமில்சொன்னீயாயினுமற்றவை
 துயக்ககின்றிறமறியாச்சூழலும்
 உறையிடமுள்ளமாயினுமற்றது
 கனையிடவாங்கேகரத்தகள்ளமும்
 செய்வினையுலகினிற்செய்வோயெனினும்

அவ்வினைப்பயனியனுக்காவணிமையும்
இனத்திடையின்பம்வேண்டிநிற்பணிவோர்
மனத்திடவாரியாகியவனப்பும்
அன்பினடைந்தவர்க்கணிமையும்ல்லவர்க்
சேய்மையுநடொறும்
என்பினையுருக்குமியற்கையவாதலில்
கண்டவர் தமக்கேயுனுடல்கழிதல்
உண்டெனவுணர்ந்தனமொற்றியூர
மன்னியபெரும்புகழ்மாதவ
துன்னியசெஞ்சடைத் தூமதியோயே.

இ - ள். மயக்கம் இல் - மயக்கமற்ற, சொல் - சொல்லாகியவேதம், நீ ஆயினும்-நீயேயானாலும், அவை - அவைகள், துயக்க - தளர, நினதிறம்- உன்தன்மையை, அறியாருமலும் - உணராவிரகும், உறையிடம் உள்ளம் ஆயினும் - நீவசிக்குமிடம் சீவர்களுடைய இதயமேயாயினும், அதுகறை பட - அது களங்கமடைய, ஆங்கேகரந்த கள்ளமும் - அவ்விடத்தே ஒளி த்த கள்ளமும், உலகினில் செய்வினை செய்வோய் என்னினும் - உலகத் திற் செய்தொழில்களையாவும் செய்பவன் நீயென்றாலும், அவ்வினைப்பயன்- அவ்வினைப்பயன்களை, நீ அனுக்கா அணிமையும் - நீ பொருந்தாதபுணர்வும், இனத்திடை இன்பம்வேண்டி - திரளின்கண் சுகத்தைவிரும்பி, நிற்பணி னோர் - உன்னைத்தொழுவுவாரது, மனத்திடை - மனத்தின்கண், வாரி ஆகியவனப்பும் - இன்பப்பெருக்காகிய அழகும், அன்பின் அடைந்தவர்க்கு- அன்பிலுல் அடுத்தவர்களுக்கு, அணிமையும் - சமீபமும், அல்லவர்க்சேய் மையும் - அல்லாதவர்களுக்குத் தூரமும், நாள்தோறும் - கினந்தோறும், என்பினை உருக்கும் - என்பையுருகப்பண்ணுகின்ற, இயற்கைய ஆதலின் - இயற்கையையுடையன ஆதலால், கண்டவர் தமக்கே - உன்னைத்தரிசித்த வர்களுக்கே, ஊன் உடல்கழிதல் - மாமிசசரீரம்கழிதல், உண்டு என உணர் ித்தனம்-உண்டென்றறிந்தோம், ஒற்றியூர - திருவொற்றியூரனே, மன்னிய பெரும்புகழ்மாதவ-நிலைபெற்ற பெரும்புகழையுடைய மாதவனே, துன்னிய செஞ்சடைத் தூமதியோயே - நெருங்கிய சடையினிடத்துத் தூயதாகிய சந்திரகண்டத்தை யணிந்தவனே, எ - று.

சூழல் - தந்திரம். திருவொற்றியூரனே, வேதம் உன்னுருவமேயாயி னும் இவை உன் உண்மை நிலையையறியாது தளரும்தந்திரமும், நீவசிக்கு மிடம் சீவர்களுடைய இதயமேயாயினும் அதுவும் அறியாது ஒளித்துநின்ற வஞ்சமும் இவைபோல்வனபிறவும் அன்பருடைய என்புருகப்பண்ணுவன வாதலால், உன்னைத்தரிசித்தவர்க்கு உடல்மெலிதலுண்டென அறிந்தோ மென்பது கருத்து. “கூம்பலங்கைத்தலத்தன்பொன் பூடுருகக்குனிக்கும் பாம்பலங்காரப்பரன்” என்றார் திருவாதவூரடிகளும்.

6. தூமதிசடைமிசைச்சூடுதறுநெறி
 ஆமதியானெனவமைத்தவாறே
 அறனுருவாகியவானேறேறுதல்
 இறைவனியானெனவியற்றுமாறே
 அதுவவளவெனநின்றமையார்க்கும்*
 பொதுநிலையானெனவுணர்த்தியபொருளே
 முக்கணனென்பதுமுத்தீவேள்வியில்
 தொக்கதென்னிடையென்பதோர்க்குக்கே
 வேதமான்மறியேந்துதன்மற்றதன்
 நாதனானெனவிறுமாறே
 மூவிலையொருதாட்சுலமேந்துதன்
 மூவரும்பானெனமொழித்தவாறே
 எணவகைமூர்த்தியென்பதிவ்வுலகினில்
 உண்மையானெனவுணர்த்தியவாறே
 நிலநீர்தீவளியகல்வானென்றும்
 உலவாத்தொலபுகழுடையோயென்றும்
 பொருளுநப்புகழ்படையோயென்றும்
 தெருளின் றுலகின்றெருட்மொறே
 ஈங்கிவைமுதலாவண்ணமும்வடிவும்
 ஒங்குநின்பெருமையுணர்த்தவுமுணராத்
 தற்கொலிமார்தாதம்மிடைப்பிறந்த
 சொற்பொருள்வணமையிற்சுழலுமார்தர்க்
 காதியாகியவறுதொழிலாளர்
 ஒதலோவாவொற்றியூர
 சிறுவர்தஞ்செய்கையிற்படுத்து
 முறுவளித்திருத்திரீமுகப்படுமௌவே.

இ - ள். தூமதி - பரிசுத்தமான சந்திரனை, சடைமிசைசூடுதல் - சடையின்மீது அணிதல், தூநெறி ஆம்அது - பரிசுத்தமார்க்கமாவது, யான் என அமைத்த ஆறே-யானென்று விளக்கும்பொருட்டு அமைத்தவிதமே, அறன் உரு ஆகிய ஆன் ஏறு ஏறுதல் - தருமரூபமாகிய இடபத்தின்மேல் ஏறுதல், இறைவன் யான என - தலைவன் யானென்று, இயற்றும் ஆறே - விளக்கும்விதமே, அது அவள் அவன் என நின்றமை - அது அவள் அவன் என்னும்படி நின்றது, யார்க்கும் பொதுநிலையான் என உணர்த்தியபொருளே - யாவார்க்கும் பொதுநிலையாயுள்ளவன் நான் என்றறிவித்தபொருளே, முக்கண்ணன் என்பது - மூன்றுகண்ணையுடையவனென்பது, முத்தீவேள் வியில் - மூவகையாகிய அக்கிரியைவளர்க்கிற யாகத்தின்கண், என் இடை தொக்கது என்பது ஓர் சுருக்கே - (இவைகளெல்லாம்) என்னிடத்தே கூடி யுள்ளன என்பதையறிவிப்பதாகிய ஒருசுருக்கவழியே, வேதமான்மறி ஏந்து

தல் - வேதஸூபமாகிய மான்கன்றைத்தாங்குதல், அதன் நாதன் நான் என நவிற்தும் ஆறே - அவ்வேதநாதன் நான் என்று சொல்லும்விதமே, மூவிலை ஒருநாள் - மூன்றிலைகளையும் ஒருநாளையுமுடைய, சூலம் ஏந்துதல் - சூலத்தைத்தாங்குதல், மூவரும் யான் எனமொழிந்த ஆறே - மூவரும் நானே யென்று சொல்லியவிதமே, எண்வகைமூர்த்தி என்பது - எட்டு மூர்த்தியாயிருக்கின்றனையென்பது, இவ்வுலகினில் - இவ்வுலகத்தில், உண்மையான் என உணர்த்திய ஆறே - உளனாயிருப்பவன் நானென்றறிவித்தவிதமே, நிலம் நீர் தீவளி அகல்வான் என்றும் - பூமி நீர்நெருப்பு வாயு அகன்ற ஆகாயம் என்றும், உலவா - கெடாத, தொல்புகழ் உடையோய் என்றும் - பழமையாகிய புகழையுடையாய் என்றும், பொருளும் - பொருளாகப்பெற்றிருப்பதும், நல்பூதப்படுதலாய் என்றும் - நல்ல பூதப்படுதலையுடையாய் என்றும், தெருளநின்று - தெளியநின்று, உலகினில்தெருட்டும் ஆறே - உலகத்தில் தெளிவிக்கும்விதமே, ஈங்கு இவைமுதலா - இவ்விதத்துச்சொல்லிய இவைமுதலாகிய, வண்ணமும்வடிவும் - நிறமும் உருவும், ஒங்கும்நின் பெருமை உணர்த்தவும்-உயர்ந்த உன்பெருமையை யறிவியாநிற்கவும், உணரா - அறியாத, தற்கொலிமாந்தர் தம்மிடைப்பிறந்த - தற்கொலைஞ்ஞரிய மக்களிடத்துப்பிறந்த, சொற்பொருள் வண்மையில் - சொற்பொருட்கொடைகளில், சுழலும்மாந்தர்க்கு - உழலும்மக்களுக்கு, ஆகியாகிய அறுதொழிலாளா - முதனமையாகிய அறுதொழிலாளர் என்கிறவேதியர், ஒதல் ஓவா - அத்தியயநம்பண்ணுதல் இடையறாத, ஒற்றியூர-திருவொற்றியூரனே, சிறுவர் தம்செய்கையிற்படுத்தி - சிறுவரதுதொழிலில் அகப்படுத்தி, நீமுறுவலித்து இருத்தி - நீ நகைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய், முகப்படும் அளவே - யாமெதிர்ப்படுமெளவும், எ - று.

மக்களிற்கிறந்தோர் வேதியராதலால், ‘‘மாந்தர்க்காகியாகிய வறுதொழிலாளர்’’ என்றார். அறுதொழில்களாவன-வேட்டல், வேட்பித்தல், ஒதல், ஒதுவித்தல், ஈதல், ஏற்றல், என்பன. திருவொற்றியூரனே, சந்திரனையணிதல்முதலியன நீ பரிசுத்த நெறியுடையானாதல் முதலியவற்றை விளக்கும் பொருட்டே, நீ யெழுந்தசெயல்களைச் சிறுவர் செய்கைபாபெண்ணி, யாம் எதிர்ப்படுமெளவும் நீ நகைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனையென்பது கருது. எதிர்ப்படுதல் - வாய்த்தல்.

7. அளவினிலிறந்தபெருமையையாயினும்
எனதுளமகலாதொடுக்கினின்றினையே
மெய்யினையிறந்தமெய்யினையாயினும்
வையகமுழுதுநின்வடிவெனப்படுமே
கைவலத்திலேநீயெனினுங்காதல்
செய்வோர்வேண்டுஞ்சிறப்பொழியாயே
சொல்லியவகையாற்றினையலையாயினும்
நல்லுயிர்க்கூட்டநாயகனீயே
எங்குமுள்ளோயெனினும்வஞ்சனை
தங்கியவவரைச்சார்விலேநீயே
அஃதான்று

பிறவாப்பிறவியைபெருகாப்பெருமையை
 துறவாத் துறவியைதொடராத்தொடர்ச்சியை
 நுகரா நுகர்ச்சியை நுணுகா நுணுக்கினை
 அகலாவகற்சியையனுகாவணிமையை
 செய்யாச்செய்கையைசிறவாச்சிறப்பினை
 வெய்யைதணியைவிழுமியைநொய்யை
 செய்யைபசியைவெளியைகரியை
 ஆக்குதியழித்திபானபலபொருள்
 நீக்குறிதொகுத்திநீக்குதியடைநி
 ஏனையவாகியவெண்ணிலபலகுணம்
 நினைதொறுமயக்குநீமைபவாதலின்
 ஒங்குகடலுடுத்தவொற்றியூர்
 ஈங்கிதுமொழிவாராதம
 சொன்னிலைசுருங்கினல்லது
 நின்னியலறிவொர்யாரிருநிலத்தே.

இ - ள். அளவினில் இறந்தபெருமையை ஆயினும் - அளவு கடந்த பெருமையுடைபையாயினும், எனது உள்ளம் அகலாது-என்மனத்தை விட்டு நீங்காமல், ஒடுங்கி நின்றனையே - ஒடுங்கி நின்றிருக்கின்றனையே, மெய்யினை இறந்த மெய்யினை ஆயினும் - உடம்பினைக் கடந்தவுண்மையையாயினும், வையகமுழுதும் - உலகமுழுதும், நின்வடிவு எனப்படுமே - உன்னுருவமென்று சொல்லப்படுமே, நீகைவலத்திலைஎனினும்-நீ ஒருவர்கையின வயப்பட்டிருப்பாயல்லே யெனினும், காதல் செய்வோர் - விடுப்பஞ்செய்வோர், வேண்டும் சிறப்பு ஒழிபாயே - விரும்புஞ் சிறப்பினின்றும் நீங்குவாயல்லேயே, சொல்லிய வகையால் - சொல்லப்பட்ட விதங்களால், துணை அல்லே ஆயினும்-துணையாயிலையாயினும், நல்-நல்ல, உயிர்க் கூட்ட நாயகன்நீயே-சீவராசிகளின் தலைவன நீயே, எவரும் உள்ளோய் எனினும்- எவ்விடத்தும் நிறைந்திருப்போயாயினும், வஞ்சனை தங்கிய அவரை-வஞ்சகம் பொருந்தினரை, நீ சாவு இல்லை - நீ பொருந்துதல் இல்லை, அஃதான்று - அது வன்றி, பிறவாப்பிறவிபை - பிறவாப்பிறவியையுடையை, பெருகாப்பெருமையை-பெருகாதபெருமையையுடையை, துறவாத் துறவியை - துறவாத் துறவினையுடையை, தொடராத் தொடர்ச்சியை - பற்றுத பற்றினையுடையை, நுகரா நுகர்ச்சியை-அநுபவியாத அநுபவத்தையுடையை, நுணுகா நுணுக்கினை-நுணுகாத நுணுக்கத்தினையுடையை, அகலா அகற்சியை - விசாலியாத விசாலத்தையுடையை, அணுகா அணிமையை - அணுகாத அணுக்கத்தையுடையை, செய்யாச் செய்கையை-செய்யாதசெய்கையுடையை, சிறவாச்சிறப்பினை-சிறவாத சிறப்பையுடையை, வெய்யை - வெப்பமுடையை, தணியை-தட்பமுடையை, விழுமியை-மேன்மையுடையை, நொய்யை-நொய்ம்மையையுடையை, செய்யை-செய்மைநிறத்தினை, பசியை-பசுமைநிறத்தினை, வெளியை-வெண்மைநிறத்தினை, கரியை-கருமைநிறத்தினை, ஆக்குதி - படைக்கின்றனை, அழித்தி - சங்கரிக்கின்றனை, ஆன பல்பொருள் - உண்டாகியபலபொருள்களை, நீக்குதி-விலக்குகின்றனை, தொகு

த்தி - மீட்டுஞ்சோக்கின்றனை, நீங்குதி - விலகுகின்றனை, அடைதி - சேர்கின்றனை, ஏனையவாகிய - பிறவாகிய, எண் இல் பல் குணம் - கணக்கற்ற பல குணங்கள், நினைதொறும் - கருதந்தோறும், மயக்கும் நீர்மைய ஆதலின் - மனமயங்கப்பண்ணுந் தன்மையையுடையன வாதலால், ஓங்கு கடல் உடுத்த - உயர்ந்த கடலாற் சூழப்பட்ட, ஓற்றியூர - திருவொற்றியூருடையானே, ஈங்கு - இவ்விடத்து, இதுமொழிவாதம் - இதனைச் சொல்லுவோரது, சொல் நிலை சுருங்கின் அல்லது - சொல்லினது நிலைமை சுருங்கிற் சுருங்குவதன்றி, இருநிலைத்து - பெரியவுலகின்கண், நின் இயல் அறிவோர்யார்-உன்னியல்பை அறியவல்லார் யாவர், ஏ - று.

திருவொற்றியூரனே, நீ அளவுபடாத பெருமையை யாயினும் என்னுள்ளத்தில் நீங்காதொடுக்கி நின்றல் முதலிய உன்குணங்களையாம் நினைக்குந்தோறும் என்னைமயக்குவன வாதலால், உன்னியல்பையறிய வல்லார் இவ்வுலகில் யாருளர் என்பது கருத்து.

8. நிலத்திடைப்பொறைபாயவா வினினீண்டு
சொலத்தகுபெருமைத் தூராவாக்கை
மெய்வளியையொடுபித்தொன்றாக
ஐவகைநெடுங்காற்றுவகுடனடிப்ப
நரையெனுதுநாயேநாடொறுமவெருப்பத்
திரையுடைத்தோலேசெழுந்திரையாகக்
கூடியகுருதிநீரினுணிறைந்து
மூடியவீருமலோசையினமுழங்கிச்
சுடுபசுவெகுளிச்சுறவினமெறியக்
சூடரெனுமாலாக்கூட்டம்வந்தொலிப்ப
ஊன்றடியெனுமபினுட்டிடலடைந்து
தோன்றியபலபிணிப்பின்னகஞ்சுழலக
காலகையினரமபேகண்டமாக
மேதகுநிணமேமெய்ச்சாலாக
முழக்குடைத்துளையேமுகங்களாக
வழுக்குடைமூக்காரோதம்வந்தொலிப்ப
இப்பரிசியற்றியவுடலிருங்கடலுள்
துப்புரவென்னுஞ்சுழித்தலைப்பட்டிங்
காவாவென்னுநினனருளினைபபெற்றவர்
நாவாயாகியநாதநின்பாதம்
முந்திச்சென்றுமுறைமையின்வணங்கிச்
சிற்தைக்கூம்பினைச்செவ்வியலிருத்தி
உருகியவாராவர்பாய்ப்பூரித்துப்
பெருகியநிறையெனுங்கயிற்றிடைப்பிணித்துத்
துன்னியசுற்றச்சுடாக்கயிறுத்து
மன்னியவொருமைப்பொறியினைமுறுக்கிக்

காமப்பாபொனுங்கடுவெளியற்ற
தூமச்சோதிச்சுடர்க்குறநிறுத்திச்
சுருங்காவுணர்ச்சித்துடுப்பினைத்துழாவி
நெருங்காவளவின்னீள்களையேற்ற
வாங்கபாத்திராபோக்குதிபோலும்
ஓங்குகடலுடுத்தவொற்றியூரோய்.

இ - ள். நிலத்திடை பொறையாய் - நிலத்துக்குச்சுமையாகி, அவாவி
னின் நீண்டு-ஆசையால்நெடுகி, சொல்லத்தகுபெருமை - சொல்லுதற்குரிய
பெருமையுள்ள, தூராஆக்கை-(உணவினால்) தூர்க்கப்படாததேகம், மெய் -
உண்மையாகிய, வளி - வாதம், ஐயொடு-சிலேத்துமத்தடன், பித்து-பித்த
மும், ஒன்றாக - ஒன்றாகக்கூடி, ஐவகை - ஐந்துவகைப்பட்ட, நெடுங்
காற்று - பெருங்காற்று, ஆங்கு உடன்றடிப்ப - அவிவிடத்து உடனே
கூத்தாட, நனா என்னும் துளையே - நனாயென்று சொல்லப்படுகிற
துளையே, நாள்தொறும் வெளுப்ப - தினந்தோறும் வெளுக்கவும், திரா
உடை தோலே - திராயுயியல்பையுடையதோலே, செழுந்திரா ஆக -
செழிப அலைகளாகவும், கூடிய குருதி நீரினுள்ளிறைந்து - சோந்த உதிர
நீரினுள்ளே நிரம்பி, மூடிய - மூடிக்கொண்ட, இருமல் ஓசையின் முழங்கி-
இருமலாகிய ஒலியினால் முழங்கப்பெற்று, சுடுபிசு-சுடுகின்றபசியும், வெகுளி-
கோவமும் ஆகிய, சுற இளம் எறிய - சுறவின் கூட்டம் எறியவும், குடர்
என்னும் - குடல் என்கின்ற, ஆலாக்கூட்டம் வந்து ஒலிப்ப - ஆலாப்பற
வையின் தொகுதி வந்தொலிக்கவும், ஊன்தடி எலும்பினுள் - ஊனிதனாலும்
மாயிசத்தினாலும் எலும்பினாலும், உள்திடல் அடைந்து - உள்ளேயிருக்கும்
மேடுமூடப்பெற்று, தோன்றிய - உண்டாகிய, பல்பிணி - பலபிணிகளாகிய,
பின்னகம் சுழல - மயிர்முடிசுழலவும், கால்கையில் நரம்பே கண்டம் ஆக-
கால்கைகளிலுள்ள நரம்புகளே எல்லையாகவும், மேதகு நீணமே-மேன்மை
பொருந்தியநீணமே, மெய்ச்சாலாக-உண்மையாகிய நீர்ச்சாலாகவும், முழக்கு
உடைதுளையே - முழங்குதலுடைய துவாரமே, முகங்கள் ஆக - முகங்க
ளாகவும், வழக்குஉடை - வழங்குதலையுடைய, மூக்கு ஆறு - மூக்கின்வழி
யாய், ஒதம்வந்து ஒலிப்ப - அலைகள் வந்து இரையவும், இப்பரிசு இயற்றிய-
இத்தன்மைத்தாகச் செய்யப்பட்ட, உடல் இருகடலுள் - உடம்பாகிய
பெருங்கடலினுள், துப்புரவு என்னும் - ஐம்பொறிநுகர்ச்சியென்கிற, சுழி
த்தலைப்பட்டு - சுழியினிடத்த கப்பட்டு, இங்கு - இவ்விடத்து, ஆவா என்
னும் - ஐயோவென்றிரங்குகின்ற, நின் அருளினின்பெற்றவர் - உன்ன
ருளையடைந்தவர்கள், நாத நாவாயாகிய நின்பாதம் - இறைவனே மரக்கல
மாகிய உன்கிருவடியை, முந்திச்சென்று - முற்பட்டுப்போய், முறைமை
யின்வணங்கி - முறைமையாய்வணங்கி, சிந்தை கூம்பினை - மனமாகிய பாய்
மரத்தை, செவ்வியல் இருத்தி-செவ்வையாயிருத்தி, உருகிய ஆர்வம்பாய்
பூரித்து - உருகாரின்ற ஆசையாகிய பாயைவிரித்து, பெருகிய நிறை என்
னும்-அதிகரித்த நிறை என்கிற, கயிற்றிடைபிணித்து-கயிற்றிற்குத்தடி, தன்
னிய சுற்றம் - நெருங்கிய வுறவினராகிய, சுடர்கயிறு அறுதது - விளக்க
முள்ள கயிற்றைச் சேதித்து, மன்னிய - நிலைபெற்ற, ஒருமைப்பொறி
யினைமுறுக்கி - ஒற்றையந்திரத்தைமுறுக்கிவிட்டு, காமப்பார் என்னும்-காம
ப்பாறையென்கிற, கடுவெளிஅற்ற - கடுவெளிகடந்த, தூமச்சோதி -

புகையோடுகூடிய காந்தியையுடைய, சுடர்க்கு உறநிறுத்தி - விளக்கத் துக்குப் பொருந்தநிறுத்தி, சுருங்காவுணர்ச்சி - குறையாத ஞானமாகிய, துடுப்பினைத் துழாவி-துடுப்புக்கோல்களால் துழாவி, 'நெருங்கா அளவின் - நெருங்கவொண்ணாத அளவினையுடைய, நீள்களை ஏற்ற-பெரியமுத்திக்களா யில் ஏற்றும் பொருட்டு, வாங்கா-இடையறாத, யாத்தினைபோக்குதி போ லும்-யாத்தினைபோகப்பண்ணுவைபோலும், ஓங்கு-உயர்ந்த, கடல்உடுத்த-கடலாற்சூழப்பட்ட, ஒற்றியூரோயே - திருவொற்றியூருடையானே, எ-று.

திருவொற்றியூரனே, இந்தச்சரீரமென்னுங் கடலில் அழுந்தி வருந்து கின்ற என்னை, முத்திக்களையேற்றுதற் பொருட்டு உன்திருவடியாகிய மரக் கலத்தைத்தந்தருள வேண்டும் என்பது கருத்து.

9. ஒற்றியூரவுலவானின் குணம்
பற்றியாரப்பரவுதல்பொருட்டா
என்னிடைப்பிறத்தவின்னாப்புன்மொழி
நின்னிடையணுகாரீர்மையவா தலின்
ஆவலித்தழுதலிலகன்றதம்மனைக்
கேவலஞ்செய்மையிற்கேளாளாயினும
பிறித்தற்கரியபெற்றியதா கிக்
குறைவினிலார்த்துங்குழவியதியலவினை
யறியாதெண்ணிலுழிப்பிறவியின்
மயங்கிக்கண்ணிலாகணபெற்றாங்கே
தாய்தலைப்படநின்றாளினைவணக்கம்
வாய்தலையறியாமயக்குறுமவினையேன்
மல்கியவிற்பத்தோடுடன் கூடிய
வெல்லையிலவாவிரியற்றியவாகக்
கட்டியரீதியையவிறுக்கினலல
தெட்டனையாயினுமியானிதற்கறியேன்
துன்னிடையிருளெனுந்தூற்றிடையொதுங்கி
வெள்ளிடைகாணவிறுப்புறுவினையேன்
தந்தையுந்தாயுஞ்சாதிபுமறிவுஞ்
சுந்தையுந்நிறுவுஞ்செல்கதித்திறனுந்
துன்பமுந் துறவுந் தூய்மையும்நிவு
மின்பமும்புகழுமிவைபலபிறவுஞ்
சுவையொளியூரோசைநாற்றந்தோற்ற
மென்றின்வமுதலாவிளங்குவவெல்லா
மொன்றின்னடிக்கேயொருங்குடன்வைத்து
நின்றனன்றனியேனின்னடியல்லது
சார்வுமற்றின்மையின்றளர்க்கோர்காட்சி.

சேர்விடமதனைத்திறப்படநாடி

யெய்துதற்கரியோயானினிச்

செய்வதுமறிவனோதெரியுங்காலே.

இ - ள்ஃ ஒற்றியூர - திருவொற்றியூரனே, உலவா - அழியாத, நின் குணம் - உன் குணங்களை, பற்றி - தொடர்ந்து, ஆரப்பரவுதல் பொருட்டா-
 நிரம்பத்துதித்தம் பொருட்டாக, என்னிடைப்பிறந்த - என்னிடத்துண்டா-
 கிய, இன்னு - இனிமையைத்தராத, புன்மொழி - புல்லிய சொற்கள், நின்
 னிடைஅணுகா - உன்னிடத்துப் பொருந்தாத, நீர்மைய ஆதலின் - தன்
 மையனவாதலால், ஆவலிதது அழுதலில் அகன்ற - கொட்டாவி விட்டழு-
 தலால் நீங்கின, தம்மனை கேவலம் சேய்மையின் கேளாள் ஆயினும் -
 தாயானவள் மிகவும் தூரதலில் கேளாள் ஆயினும், பிறித்தற்கு அரியபெற்றி-
 யது ஆகி - நீக்குதற்கரிய தன்மையையுடையதாகி, குறைவிலில் ஆர்த்தும்-
 குறைவினால் அரற்றியும், குழலியது இயல்வினை - குழந்தையது இயல்பை,
 அறியாது - உணராமல், என்னில் ஊழிப்பிறவியின் - கணக்கில்லாத ஊழிப்-
 பிறவிகளில், மயங்கி - மயக்கமடைந்து, கண் இலர் - கண்ணில்லாதிருந்த
 வர், கண்பெற்றாங்கே - கண்பெற்றும்போல, தாய்தலைப்பட - தாயான
 வள்தொடங்க, நின்தாள் இணைவணக்கம் வாய்தலைஅறியா - உன்திருவடி-
 யிணைக்கு வணக்கம் செய்யப்பெறுதலையறியாது, மயக்குறும் வினையேன்-
 மயக்கததையடைந்த தீவினையேன, மல்கிய இன்பத்தோடு உடன் கூடிய-
 நிறைந்த இன்பத்துடன்சேர்ந்த, எல்லே இல் - அளவற்ற, அவாவினில் -
 ஆசையால், இயற்றிய ஆக - செய்யப்பட்டனவாக, கட்டிய நீயே அவிழ்க்-
 கின் அல்லது - பணித்த நீயேயவிழ்த்தால் அவிழ்ப்பதன்றி, எள்தனை
 ஆயினும் - எள்ளளவாயினும், யான் இதற்கு அறியேன்-நானிதற்குச் செய்-
 யும் வகையறிந்திலேன், துன் - நெருங்கிய, இடை இருள் என்னும்-
 இடையிருளென்று சொல்லப்படுகிற, தூற்றிடை ஒதுங்கி - சிறுசெடியினி-
 டத்தொதுங்கி, வெள்ளிடைகாண-வெளியிற்காண, விருப்புறுவினையேன்-
 விருப்பம் மிக்கவினையினேன், தந்தையும்-தகப்பனும், தாயும்-அண்ணையும்,
 சாதியும் - குலமும், அறியும் - ஞானமும், நம்சிந்தையும் - நமது மனமும்,
 திருவும் - செல்வமும், செல்கதித்திறனும் - மேற்செல்லும்படியான கதி-
 களின் பாக்குபடும், துன்பமும் - துக்கமும், துறவும் - துறத்தலும், தூய்-
 மையும் - பரிசுத்தமும், அறியும் - உணர்வும், இன்பமும் - சுகமும்,
 புகழும் - கீர்த்தியும், இவைபலபிறவும் - இவைபோன்றபல வேறுள்
 ளனவும், சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம்-ரசருப ஸ்பரிசு சப்தகந்தங்கள்,
 தோற்றம் - உற்பத்தி, என்ற இவைமுதலா - என்ற இவைமுதலாக, விளங்-
 குவ எல்லாம் - விளங்குவனயாவும், ஒன்ற - பொருந்த, நின் அடிக்கே -
 உன்திருவடியின்கண்ணே, ஒருங்குடன்வைத்து தனியே நின்றனன் -
 ஒருங்கேயிட்டு வைத்துத்தனியனாய் நின்றேன், நின்அடி அல்லீது - உன்
 திருவடியல்லது, சார்வு - ஆதரவு, மற்று இன்மையின் - வேறொன்றின்

மையால், தளர்ந்தோர் காட்சிச்சேர்விடமதனை - தளர்ச்சியடைந்தோர்கட்
குக் காட்சியைத்தருவதாகி அவர்கள் சேர்த்தற்குரிய இடத்தை, திறப்பட
நாடி - உறுதியாக ஆராய்ந்து, எய்து தற்கு அரியோய்-அடைதற்கரியானே,
யான் - நான், இனி - இனி, தெரியுங்கால - ஆராயுமிடத்து, செய்வதும்
அறிவனோ - செய்யத்தருவதனையும் அறிய வல்லேனோ, எ - று.

*திருவொற்றியூரனே, நின்குணத்தைப்புகழ்தற் பொருட்டு என்னிடத்
துண்டாகிய புன்மொழிகள் உன்னிடத்தே பொருந்தாக்குணத்தனவாத
லால், என் ஐம்புலன்களையும் உன் திருவடியின்கண்ணைவைத்துநின்றேன்,
உன் திருவடியேயன்றி வேறுகதியில்லேன், யானினிச் செயவதின்னதென
வுமறிந்திலேன் என்பது கருத்து.

10. காலந்தீரியகழலோய்போற்றி
மூலத்தொகுதிமுதலவபோற்றி
யொற்றிமாநகருடையோய்போற்றி
முற்றுமாகியமுதலவபோற்றி
யனைதொறுஞ்சிறக்குமமிாதேபோற்றி
யிணைபிறிதிலலாவிசபோற்றி
யாாவஞ்செய்பவாக்கணியோய்போற்றி
தீவிவின்சுவைததேனேபோற்றி
வஞ்சனைமாநதமைறந்தோய்போற்றி
நஞ்சினையமிதாநயந்தோய்போற்றி
விரிகடல்வையகவித்தேபோற்றி
*புரிவுடைவனமாப்புணர்ந்தோய்போற்றி
காணமுன்பொருள்கருத்துறைசெயமைக்
காணியாகியவாரனேபோற்றி
வெமைதணமையென்றிவைகுணமுடைமையிற்
பெண்ணோடானெனுமபெயரோய்போற்றி
மேவியவவா தமைவீட்டினிற்படுக்குக்
தீபமாகியவனேபோற்றி
மாலோய்போற்றிமறையோய்போற்றி
மேலாய்போற்றிவெதியபோற்றி
சந்திரபோற்றிதழலோய்போற்றி
யிரதிரபோற்றியிறைவபோற்றி
யமராபோற்றியழகாபோற்றி
சூமாபோற்றிகூத்தாபோற்றி
பொருளேபோற்றிபோற்றியென்றுனை
நாத்தழும்பிருக்கவிறநினல்ல
தேத்துத்தற்குரியோரியாரிருசிலத்தே.

*“புரிவுடைவனமாய்ப்புணர்ந்தோய்” எனப்பாடமாயின்விரும்பப்படும்
மோகூதமாயுள்ளவனே என்பது பொருள்.

இ - ள். காலன்சீறிய - யமனைபுதைத்த, கழலோய்போற்றி - திரு வழுமையுடையானே போற்றி, மூலத்தொகுதி முதல்வபோற்றி, மூலத்திர னுக்கும் முதல்வனேபோற்றி, ஒற்றிமாநகர் உடையோய்போற்றி - திரு வொற்றியூருடையானே போற்றி, முற்றும் ஆகியமுதல்வபோற்றி-எல்லாப் பொருள்களுமாகிய தலைவனேபோற்றி, அணைதொறும் சிறக்கும் அமிர்தே போற்றி-அடுக்குந்தோறும் சிறந்து தோன்றுகிற அமிர்தமேபோற்றி, இணை பிறிது இல்லா ஈசபோற்றி - ஒப்புவேறென நில்லாத ஈசனேபோற்றி, ஆர் வம் செய்பவர்க்கு - அன்புசெய்வார்க்கு, அணியோய் போற்றி-சமீபஸ்த் தனேபோற்றி, தீர்வு இல் இன்சுவைதேனேபோற்றி - நீங்குதலில்லாத இனிய சுவையுள்ளதேனேபோற்றி, வஞ்சனைமாந்தனா மறந்தோய்போற்றி- வஞ்சனையுள்ள மக்களைமறந்தவனேபோற்றி, நஞ்சினை அமிர்தநாயந்தோய் போற்றி - விஷத்தை யமிர்த மாகவிரும்பினவனே போற்றி, விரிகடல்- விரிந்த கடல் சூழ்ந்த, வையகவித்தே போற்றி - பிரபஞ்சபீஜமேபோற்றி, புரிவுடை - கட்டுதலையுடைய, வனம் - கங்கைதங்கிய, மாப்புணர்த்தோய் போற்றி - பெரிய சடாபாரத்தை யுடையவனே போற்றி, முன்பொருள் - நினைக்கின்ற பொருள்களை, காண - காணுதற்கு, கருத்துறை செம்மைக்கு- கருத்தில் தங்குகின்ற செம்மையாகிய அறிவுக்கு, ஆணியாகிய அரணே போற்றி - மூலமாகியசிவனேபோற்றி, வெம்மை தண்மை என்ற-வெப்பம் தட்டம் என்ற, இவை குணம் உடைமையின் - இந்தக்குணங்கையுடை மையால், பெண்ணோடு ஆண் என்னும் பெயரோய் போற்றி - பெண் ணுடன் ஆண் என்கிற பெயரையுடையவனே போற்றி, மேவிய அவர் தம்மை - அடுத்த அவர்களை, வீட்டினில்படுக்கும்-மோகூழ்த்தில் பொருத்து கின்ற, தீபம் ஆகிய சிவனேபோற்றி - விளக்கம் போல்கின்றசிவபிரானே போற்றி, மாலோயபோற்றி - திருமாலேபோற்றி, மறையோய்போற்றி - பிரமனேபோற்றி, மேலாய்போற்றி - மேலானவனேபோற்றி, வேதிய போற்றி - வேதியனே போற்றி, சந்திர போற்றி - சந்திரனே போற்றி, தழலோய்போற்றி - அக்கினியேபோற்றி, இந்திரபோற்றி - இந்திரனே போற்றி, இறைவபோற்றி - தலைவனேபோற்றி, அமராபோற்றி-தேவனே போற்றி, அழகாபோற்றி - அழகனேபோற்றி, குமராபோற்றி - குமரனே போற்றி, கூததாபோற்றி - கூத்தனேபோற்றி, பொருளேபோற்றி - பொ ருளாயிருப்பவனேபோற்றி, போற்றி என்று-போற்றி யென்று, உன்னை - நின்னை, நாத்தழும்பிருக்க - நாவின் கண்தழும் புண்டாம்படி, நவிறின் அல்லது - துதிப்பினல்லது, இரு நிலத்து - பெரியவுலகத்தின்கண், ஏற்று தற்கு உரியோர்யார்-உயர்த்துதற்குரியவா யாவர், எ - று.

இறைவனே, காலனைக்காய்ந்த காலனும், மூலத்தொகுதியும், - ஒற்றி யூருடையோனும் ஆகிய சிவபெருமானுக்கு நமஸ்காரம் என்று பலபடி யாய்த் துதிப்பதன்றி வேறுவகையாய் உபர்த்திக் கூறவல்லவர் இவ்வுலகில் யாவர் என்பது கருத்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்த்தொகை
முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருப்பாடற்றிரட்டு.

முதலாவது

கோயிற்றிருவகவல.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே
சிவபெருமானேச் செம்பொனம்பலவனே
நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே
அலகைத்தேரினலமருகாலின்
உலகப்பொய்வாழ்க்கையையுடலையோம்பற்க
பிறந்தனவிறக்குமிறந்தனபிறக்கும்
தோன்றினமறையுமறைந்தனதோன்றும்
பெருத்தனசிறுக்குஞ்சிறுத்தனபெருக்கும்
உணர்த்தனமறக்குமறந்தனவுணரும்
புணர்த்தனபிரியும்பிரிந்தனபுணரும்
அருந்தினமலமாம்புனைந்தனவழுக்காம்
உவப்பனவெறுப்பாம்வெறுப்பனவுவப்பாம்
என்றிவையனைத்துமுணர்த்தனையன்றியும்
பிறந்தனபிறந்தனபிறவிகடோறும்
கொன்றனையனைத்துமனைத்துநினைக்கொன்ற
தின்றனையனைத்துமனைத்துநினைத்தின்றன
பெற்றனையனைத்துமனைத்துநினைப்பெற்றன
ஓம்பினையனைத்துமனைத்துநினையோம்பின
செல்வத்துக்களித்தனைதரித்திரத்தழுங்கினை
சுவர்க்கத்திருந்தனைநரகிற்கிடந்தனை
இன்பமுந்துன்பமுமிருநிலத்தருந்தினை
ஒன்றொன்றொழியாதுற்றனையன்றியும்
புற்புதக்குரம்பைதுச்சிலோதுக்கிடம்

என்னந்நியங்கும்ருவ்னககட்டடைக்
 கல்வினும்வலிதாக்கருதினையித்னுள்
 பூனையுநீரும்புறப்படுமொருபொறி
 மீளுங்குறும்பிவெளிப்படுமொருபொறி
 சளியுநீருந்தவழுமொருபொறி
 உமிழ்நீர்கோழையொழுகுமொருபொறி
 வளியுமலமும்வழங்குமொருவழி
 சலமுஞ்சீயுஞ்சரியுமொருவழி
 உள்ளுறத்தொடங்குவெளிப்படநாறும்
 சட்டகமுடிவிற்குட்டெனும்பாகும்
 உடலுறுவாழ்க்கையையுள்ளுறத்தேர்ந்து
 கடிமலர்க்கொன்றைச்சடைமுடிக்கடவுளை
 ஒழிவருஞ்சிவபெரும்போகவின்பத்தை
 நிழலெனக்கடவரீமையொடுபொருந்தி
 எனதறினேவறவிருவினேமலமற
 வரவொடுசெலவறமருளறவிருளற
 இரவொடுபகலறவிகபரமறவொரு
 முதல்வனைத்தில்லையுண்முளைத்தெழுஞ்சோதினை
 அம்பலத்தரசனையானந்தக்கூத்தனை
 நெருப்பினிலரக்கெனநெக்குநெக்குருகித்
 திருச்சிற்றம்பலத்தொளிருஞ்சிவனை
 நினைமின்மனனேநினைமின்மனனே
 சிவபெருமானைச்செம்பொனம்பலவனை
 நினைமின்மனனேநினைமின்மனனே.

௧. மனனேநினைமின் மனனேநினைமின் மனமேநினைவாய்
 மனமேநினைவாய், சிவபெருமானை-சிவபிரானை, செம்பொன் அம்பலவனை-
 செம்பொன்னம்பலத்தானை, மனனேநினைமின் மனனேநினைமின் - மன
 மேநினைவாய் மனமேநினைவாய், அலகைத்தேரின் - பேய்த்தேரினும், அல
 மருகாலின் - சுழலாநின்றகாற்றினும், உலகப்பொய்வாழ்க்கையை - (அதிக
 மாண) பிரபஞ்சப் பொய்வாழ்வையும், உடலை - உடம்பையும், ஓம்பற்க -
 பேணற்க, பிறந்தன இறக்கும் - தோன்றினவையழியும், இறந்தன பிறக்
 கும் - அழிந்தவைதோன்றும், தோன்றினமறையும் - காணப்பட்டவை
 மறையும், மறைந்தனதோன்றும் - மறைந்தவைகாணப்படும், பெருத்தன

சிறுக்கும் - பெருத்தவைசிறுக்கும், சிறுத்தனபெருக்கும் - சிறுத்தவை பெருக்கும், உணர்ந்தனமறக்கும் - நினைந்தனமறக்கும், மறந்தன உணரும் - மறந்தவைநினைக்கும், புணர்ந்தனபிரியும் - சேர்ந்தவைபிரியும், பிரிந்தன புணரும் - பிரிந்தவைசேரும், அருந்தினமலம் ஆம் - உண்டனவெல்லாம் மலரூபமேயாகும், புனைந்தன அழுக்கு ஆம் - உடுத்தனவெல்லாம் அழுக்கே யாகும், உவப்பனவெறுப்பு ஆம் - விரும்புவனவெறுத்தற் குரியனவாகும், வெறுப்பன உவப்பு ஆம் - வெறுத்தற் குரியன விரும்புதற் குரியனவாகும், என்று - என்றுபாகுபடுத்து, இவை அனைத்தும் உணர்ந்தனை - இவைக ளெல்லாவற்றையுமறிந்தனை, அன்றியும் - அல்லாமலும், பிறந்தனபிறந்தனை பிறவிகள்தோறும் - நீபிறந்தபிறந்த பிறப்புக்கள்தோறும், கொன்றனை அனைத்தும்-எல்லாவற்றையுங்கொன்றனை, அனைத்தும்நினைக்கொன்றன - அவையனைத்தும் உன்னைக்கொன்றன. தின்றனை அனைத்தும்-எல்லாவற்றையு ம் உண்டனை, அனைத்தும் நினைத்தின்றன-அவையனைத்தும்உன்னைபுண்டன, பெற்றனை அனைத்தும் - எல்லாவற்றையும் ஈன்றனை, அனைத்தும் நினைப்பெற்றன - அவையனைத்தும் உன்னையீன்றன, ஓம்பினை அனைத் தும்-எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றினை, அனைத்தும்நினை ஓம்பின் - அவை யனைத்தும் உன்னைக்காப்பாற்றின, செல்வத்துக்களித்தனை - செல்வக்கால த்தில் மகிழ்ந்தனை, தரித்திரத்து அழுங்கினை - வறுமைக்காலத்தில் துக்கித் தனை, சுவர்க்கத்து இருந்தனை - சுவர்க்கபோகங்களில் இருந்தாய், நரகில் கிடந்தனை - நரகலோகத்திற்கிடந்தாய், இன்பமும் துன்பமும் - சுகத்தையும் துக்கத்தையும், இருசிலத்து அருந்தினை - இந்தப்பெரியவுலகத்தில் அநுப வித்தாய், ஒன்றொன்று - ஒவ்வொன்றையும், ஒழிபாது உற்றனை - ஒழியா தடைந்தனை, அன்றியும் - அல்லாமலும், புற்புதக்குரம்பை - நீர்க்குமிழி போன்றகூடு, துச்சில்லுதுக்கிடம்-துச்சிலாகிய ஒதுக்கிடம், என்ன - என்று சொல்லும்படி, நின்று இயங்கும் - நின்றுவிளங்குகின்ற, இருவினைக்கூட் டை - இருவினைக்கூட்டினை, கல்வினும்வலிது ஆசுருதினை - கல்வினும் வலியதாகினைத்தனை, இதனுள் - இக்கூட்டினுள், ஒருவழி - ஒருவழியில், பீனையும் நீரும்புறப்படும் - பீனையும் நீரும்வெளிப்படும், ஒருபொறி - ஒரு பொறியில், மீளும்குறும்பிவெளிப்படும், மீண்டுமீண்டுமுண்டாகிற குறுப்பி வெளிப்படும், ஒருபொறி - ஒருபொறியில், சளியும்நீரும்தவழும் - சளியும் நீரும் ஒழுகாநிற்கும், ஒருபொறி-ஒருபொறியில், உமிழ்நீர்கோழை ஒழுகும்- உமிழ்நீரும்கோழையும் ஒழுகாநிற்கும், ஒருவழி - ஒருவழியில், வளியும் மலமும்வழங்கும் - வாயுவும்மலமும் வழங்காநிற்கும், ஒருவழி - ஒருவழியில், சலமும்சீயும்சரியும் - நீரும்சீயும் சரியாநிற்கும், உள் உறத்தொடங்கி - உள் ளேநின்று ஆரம்பித்து, வெளிப்படநாறும்-வெளிப்பட்டளவில் நாறுகின்ற, சுட்டகம் - உடம்பானது, முடிவில்-முடிவுக்காலத்தில், சுட்டெலும்பாகும் - சுட்ட எலும்புருவாகும், (ஆதலால்) உடல் உறுவாழ்க்கையை - உடம்போடு

பொருந்தும் வாழ்க்கையின் தன்மையை, உள் உறதேர்ந்து - மனத்தினால் மிகவும் ஆராய்ந்துதெளிந்து, கடிமலர்க்கொன்றை - மணம்பொருந்திய கொன்றை மலர்மாலையையணிந்த, சடைமுழகடவுளை - சடைமுழையையுடைய கடவுளை, ஒழிவு அரு - நீங்குதற்கரிய, பெரு - பெரிய, சிவபோக இன்பத்தை - சிவபோகாரந்தத்தை, நிழல்எனக்கடவ - நிழலெனக்கடவதாகிய, நீர்மையொடுபொருந்தி - குணத்தொடுபொருந்தி, எனதுஅற - எனதென்பது ஒழிய, நினைவு அற - நினைப்பொழிய, இருவினை மலம் அற - இருவினைகளும் மும்மலங்களும் ஒழிய, வரவொடு செலவு அற - வரவொடு போக்கொழிய, மருள் அற - மயக்கம் ஒழிய, இருள் அற - அஞ்ஞான விருளொழிய, இரவொடு பகல் அற - இராவொடு பகல் ஒழிய, இகபரம் அற - இகபரங்கள் ஒழிய, ஒருமுதல்வனை - ஒப்பற்ற முதல்வனை, தில்லையுள்முனைத்து எழும் சோதியை - தில்லையில் முனைத்துத் தோன்றுகின்ற ஒளியை, அம்பலத்தரசனை - அம்பலத்துக்கிறைவனை, ஆனந்தக்கூத்தனை - ஆனந்தத்தாண்டவனை, நெருப்பினில் அரக்கு என - நெருப்பிலிட்ட அரக்குப்போல, நெக்கு நெக்கு உருகி - நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகி, திருச்சிற்றம் பலத்து ஒளிரும் சிவனை - திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் விளங்குகின்ற சிவபெருமானே, நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே - நெஞ்சே நினையாய் நெஞ்சேநினைவாய், சிவபெருமானே-சிவபிரானே, செம்பொன் அம்பலவனை - செம்பொன்னம்பலத்தை யுடையவனை, நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே - மனமே நினையாய் மனமேநினையாய், எ - று,

பேய்த்தேர் - கானனீர். அருந்தின - சோறுமுதலாயின. புனைந்தன - ஆடைமுதலாயின. உவப்பன - பொருள்முதலாயின. வெறுப்பன - வறுமைமுதலாயின. பீனையு நீரும் புறப்படு பொருமொறி என்றது கண்ணை - மீளுங்குறும்பி வெளிப்படு மொருபொறி என்றது காலை. சளியு நீருந் தவழு மொருபொறி என்றது மூக்கை. உமிழ்நீர் கோழை யொழுகு மொருபொறி என்றது, வாயை. வளியு மலமும் வழங்கு மொருவழி என்றது, குதத்தை. சலமுஞ் சேயுஞ் சரியு மொருவழி என்றது, குய்யத்தை. மனமே கானனீர்போன்ற இந்தப்பிரபஞ்சவாழ்க்கையையும், இந்த நிலையற்ற உடம்பையும் விரும்பாமல் தில்லைப்பொன்னம்பலவனை விரும்பிமுக்கரணத்தானும் வழிபடுவாயாக வென்பது கருத்து. வாக்குங்காயமும் மனத்தின் வழிப்பட்டனவாத்தால், நினைமின் எனவே துதித்தலும் வணங்குதலும் கிடைத்தன.

இரண்டாவது

கோபிற்றிருவகவல்.

கர்தளவோடியகலகப்பாதகக்
கண்ணியர்மருங்கிற்புண் ணுடனாடுங்
காதலுங்கருத்துமல்லானின் னிருநாட்
பங்கயஞ்சூடப்பாக்கியஞ்செய்யாச்
சங்கடங்கூர்ந்ததமியேன்பாங்கிருந்
தங்கோடிங்கோடலமருங்கள்வா
ஐவர்கலகமிட்டலைக்குங்கானகம்
சலமலப்பேழையிருவினைப்பெட்டகம்
வாதபித்தங்கோழைகுடிபுகுஞ்சீறார்
ஊத்தைப்புன்றோலுநிரக்கட்டளை
நாற்றப்பாண்டநான் முழந்தொன்பது
பிற்றற்றுண்டம்பேச்சுரைத்தோட்டம்
அடலைப்பெரியசுடலைத்திடருள்
ஆசைக்கயிற்றிலாடும்பம்பரம்
ஓயாரோய்க்கிடமோடுமரக்கலம்
மாயாவிகாரமரணப்பஞ்சம்
சோற்றுத்துருத்திதூற்றும்பத்தம்
காற்றிற்பறக்குங்கானப்பட்டம்
விதிவழித்தருமன்வெட்டுங்கட்டை
சதுர்முகப்பாணன் றைக்குஞ்சட்டை
ஈமக்கனலிலிடுகிலவிருந்து
காமக்கனலிற்கருகுஞ்சருகு
கிருமிகிண்ணங்கிழங்கஞ்சருமி
பவக்கொழுந்தேறுங்கவைக்கொழுகொம்பு
மணமாய்க்கடக்கும்வடிவின் முடிவிற
பிணமாய்க்கிடக்கும்பிண்டமபிணமே
ஊரிற்கிடக்கவொட்டாவுபாதி
காலெதிர்குவித்தபூளைகாலைக்
கதிரொதிர்ப்பட்டகடும்பனிக்கூட்டம்

அந்தரத்தியங்குமித்திரசாபம்
அதிருமேகத்துருவினருகிழல்
ந்து

அதனினும்பொல்லாமாயக்களங்கம்
அமைபுமமையும்பிரானேயமையும்
இமையவல்லிவாழியென்றேத்த
ஆனந்தத்தாண்டவங்காட்டி

க.

இ - ள். காதளவு ஓடிய - காதினளவும் ஓடிப்பாய்ந்த, கலகம் - கல
கத்தையுண்டாக்குதற்குரிய, பாதகம் - பாவத்துக்காளாக்குகின்ற, கண்
ணியர் - கண்களையுடைய மாதரது, மருங்கின்-வயத்ததாகிய, புண் உடல்
நாடும் - மாயிசசரீரத்தை விரும்புகின்ற, காதலும் கருத்தும் அல்லால் -
ஆசையும் நினைப்புமன்றி, உன் இருதாள் - உன்னிருபாதங்களாகிய, பங்
கயம் - தாமரைமலர்களை, ரூட - தரித்துக்கொள்வதற்கு, பாக்கியம் செய்
யா - புண்ணியம்செய்திராத, சங்கடம் கூர்ந்த - துன்பமிருந்த, தமிழேன்
பாங்கு இருந்து - தனியேனிடத்திருந்து, அங்கோடு இங்கோடு அலமரும்
கள்வர் ஐவர் - அங்குமிங்குமாக உழல்கின்ற கள்வரோணாந்துபேர், கலகம்
இட்டு - கலகம்விளைத்து, அலைக்கும்கானகம் - வருத்துகின்றகாடு, சலமலப்
பேழை - ஜலமலப்பெட்டி, இருவினைப்பெட்டகம் - இருவினைகளாகிய
பொருள்களையிட்டு மூடிவைத்தபெட்டகம், வாதபித்தம்கோழை - வாத
பித்த சிலேத்துமங்கள், குடிபுகும் - குடிபுகாநின்ற, சேறார் - சிற்றார், உள
த்தைப்புன்தோல் - உளத்தையடைத்துவைத்த புல்லியதோற்பை, உதிரக்
கட்டளை-உதிரத்துக்கு எல்லை, நாற்றப்பண்டம்-நாறுதலையுடைய பாத்திரம்,
நான்முழுத்து - நான்குழுமுழீட்சியையும், ஒன்பதுபீற்றல் - ஒன்பது சிறு
வழிகளையுடைய, துண்டம்-துணிக்கை, பேச்சு உணாத்தோட்டம் - பேசு
கின்றசொற்கள் விளைகின்றதோட்டம், அடலைப்பெரிய கடலைத்திடருள் -
வலிமையிக்க பெரியகடல்சூழ்ந்த மேட்டினுள், ஆசைக்கயிற்றில் - ஆசை
யாகிய சாட்டையினால், ஆடும்-ஆட்டப்படுகிற, பம்பரம் - பம்பரம், ஓயா -
ஒழியாத, கோய்க்கு இடம் - பிணிகளுக்கிடமாய், ஓடும்மரக்கலம் - ஓடா
கின்றமரக்கலம், மாயாவிகாரம்-மாயாவேறுபாடு, மரணப்பஞ்சரம்-மரணப்
பொருளடைத்தகூடு, சோற்றுத்துருத்தி - சோற்றைத் திணித்துவைத்த
துருத்தி, தூற்றும்பத்தம் - பழிதூற்றுகின்றகட்டு, காற்றில்பறக்கும்கானப்
பட்டம் - வாயுவில்பறக்கும் கானப்பட்டம், விதிவழி - ஊழின்வழியே
வந்து, தருமன்-யமன், வெட்டிம்கட்டை - வெட்டிகின்றகட்டை, சதுமுகப்

பாணன் - பிரமனென்ற தையற்காரன், தைக்கும்சட்டை - தைக்கின்ற சட்டை, ஈமக்கனவில் இடு - மயானநெருப்பிலிடப்படுகிற, சிலவிருந்து - சிலவிருந்து, காமக்கனவில் - காமநெருப்பில், கருகும்சருகு - கருகிப்போகின்ற சருகு, கிருமிகின்றும் கிழங்கு - புழுக்கள்கின்றிகின்ற கிழங்கு, அம் சருமி-அழகியதோற்கருவி, பவக்கொழுந்தும் ஏறும் - பிறவிக்கொடிபடர்ந்தேறுகின்ற, கவைக்கொழும்கொம்பு - பிளவாகியகொள்கொம்பு, மணமாய் நடக்கும் வடிவின்முடிவில் - மணவுருவாய்நடக்கின்ற வடிவின் துழைவிடத்தில், பிணமாய்க்கிடக்கும் பிண்டம் - பிணவுருவாய்க்கிடக்கின்ற வுடம்பு, பிணமேல் - பிணவுருவிடையின், ஊரில்கிடக்கவொட்டா - ஊரிற் கிடக்கவொட்டாத, உபாதி - உபத்திரவம், கால் எதிர்குவித்த பூனை - காற்றுக்கெதிரில் குவித்துவைத்தபூனைப்பூ, காலைக்கதிர் எதிர்ப்பட்ட - உதய காலத்தில் சூரியனுக்கெதிர்ப்பட்ட, கடும்பனிக்கூட்டம் - மிகுதியாகிய பனித்தொகுதி, அந்தரத்து இயங்கும் இந்திரசாபம் - ஆகாயத்தில் விளங்குகின்ற இந்திரவில், அதிரும்-முழங்குகின்ற, மேகத்து உருவின் - மேகரூபத்தின், அருமிழல் - அரியசாயை, நீரில்சுழி - நீர்க்குழி, நீர்மேல்எழுத்து - நீரின்மீது எழுதப்பட்ட எழுத்து, கண்துயில் கனவில்கண்டகாட்சி - கண்ணுறங்குங்காலத்திலுண்டாவதாகிய சொப்பநாவஸ்த்தையில் கண்டகாட்சி, அதனினும்பொல்லா - அதினும்கெட்ட, மாயக்கனங்கம் - மாயவழுக்கு, அமையும் அமையும் - போதும்போதும், பிரானே அமையும் - பெருமானே போதும், இமயவல்லி - உமாதேவியானவள், வாழி என்று ஏத்த - வாழியென்று துதிக்க, ஆனந்தத்தாண்டவம்காட்டி - ஆனந்தநிருத்தத்தைச்செய்தருளி, ஆண்டுகொண்டருள்கை - என்னையாட்கொண்டருளுதல், நின் அருளினுக்கு அழகு - உன்திருவருளுக்கு அழகாகும், ஏ - று.

மாதருனைய மல வுடம்பைநாடுதலன்றி உன்திருவடியைநாடுதற்குரிய பாக்கியம்செய்யாத தனியேன் எடுத்த இந்தப்பொய்யுடலின் கூட்டுறவும் அதனால் உளவாகிய துன்பங்களும் எனக்கு அமையும், இனியாயினும் உனது கிருநடனத்தைக்காட்டி என்னை ஆட்கொண்டருளுதல் உன்திரு அழகாம் என்பது கருத்து.

மூன்றாவது
கோயிற்றிருவகல்.

3. பாற்கடல்கடையப்படுங்கடுவெண்ணையைத் திருமிடற்றடக்கியசிவனேயடைக்கலம்
அடங்கலுமடக்கிடுங்கடுங்கொலைக்காலனைக்
காலெடுத்தடக்கியகடவுணின்னடைக்கலம்

உலகடங்கலும்படைத்துடையவன்றலைபறித்
 திடக்கையிலடக்கியவிறைவநின்னடைக்கலம்
 செய்யபொன்னம்பலச்செல்வநின்னடைக்கலம்
 ஐயநின்னடைக்கலமடியநின்னடைக்கலம்
 மனவழியலைத்திடுங்கனவெனும்வாழ்க்கையும்
 விழுப்பொருளநியாவழுக்குறுமனனும்
 ஆணவமலத்துதித்தளேந்ததிலுளேந்திடு
 நினைவைப்புழுவெனநெளித்திடுஞ்சிந்தையும்
 படிபும்பாவமும்பழிப்புறுநினைப்பும்
 தவறுமழுக்காறுமிவறுபொச்சாப்பும்
 கவடும்பொய்யுஞ்சுவடும்பெருஞ்சின
 விகலுங்கொலையுமிழிப்புறுபுன்மையும்
 பகையும்ச்சமுந்நுணிவும்பனிப்பும்
 முக்குணமடமையுமைம்பொறிமுயக்கமும்
 இடும்பையும்பிணியுமிடுக்கியவாக்கையை
 உயிரொனங்குருகுவிட்டோடுங்குரம்பையை
 எலும்பொடுநரம்புகொண்டிடையிற்பிணித்துக்
 கொழுந்தசைமேய்ந்துமொழுக்குவிழுங்குடிசைச்
 செழும்பெழுவுதிரச்சிறுபுழுக்குரம்பையை
 மலவுடற்குடத்தைப்புலவுடற்பட்டிலைத்
 தொலைவிலாச்சோற்றுத்துன்பக்குழியைக்
 கொலைபடைக்கலம்பலகிடக்குங்கூட்டைச்
 சலிப்புறுவினைப்பலசரக்குக்குப்பையைச்
 கோட்சரக்கொழுகும்பிறற்கோணியைக்
 கோபத்தீழட்டுங்கொல்லன்றுருத்தியை
 ஐம்புலப்பறவையடையும்பஞ்சரத்தைப்
 புலராக்கவலைவினைமரப்பொதும்பை
 ஆசைக்கயிற்றிலாடும்பம்பாத்தைக்
 காசிற்பணத்திற்சுழலுங்காற்றாடியை
 மக்கள்வினையின்மயங்குந்திகிரியைக்
 கடுவெளியுருட்டியசகடக்கலைப்
 பாவச்சரக்கொடுபவக்கடல்புக்குக்

காமக்காற்றெடுத்தலைப்பக்
 கெடுவழிக்ககாசேர்கொடுமரக்கலத்தை
 இருவினைவிலங்கொடுமியங்குபுற்கலனை
 நடுவன்வந்தழைத்திடநடுங்கிடும்யாக்கையைப்
 பிணமெனப்படுத்தியான்புறப்படுமெபொழுதுநின்
 அடிமலர்க்கமலத்துக்கபயநின்னடைக்கலம்
 வெளியிடையுருமிடியிடித்தெனவெறித்தெழுங்
 கடுகடைவெள்விடைக்கடவுணின்னடைக்கலம்
 இமையாநாட்டத்திறையேயடைக்கலம்
 அடியாக்கெளியாயடைக்கலமடைக்கலம்
 மறையவாந்திலைமன்றுணின்னுடிக்
 கருணைமொண்டலையெறிகடலையடைக்கலம்
 தேவருமுனிவருஞ்சென்றுநின்றேத்தப்
 பாசுழைக்கொடியொடுபரிந்தருள்புரியும்
 எம்பெருமானின்னிணையடிக்கபயம்
 அம்பலத்தரசேயடைக்கலமுனக்கே.

இ - ள். பால்கடல் - திருப்பாற்கடலில், கடையப்படும் - திருமால்
 முதலிய தேவர்களால் கடைந்தெடுக்கப்பட்ட, கடுவெண்ணெயை விடமா
 கிய வெண்ணெயை, திருமிடற்று - திருக்கண்டத்தில், அடக்கிய - அடக்
 கிக்கொண்ட, சிவனே - சிவபெருமானே, அடைக்கலம் - யான் உன் கை
 யடை, அடங்கலும்-எல்லாப் பொருள்களையும், அடக்கிடும்-அடக்குகின்ற,
 கடுகொலை காலனை - கடுமையாகிய கொலைத்தொழிலையுடைய யமனை,
 காலெடுத்து - காலெடுத்துதைத்து, அடக்கிய - அடக்கிவிட்ட, கடவுள் -
 கடவுளே, நின் அடைக்கலம் - யான் உன் கையடை, உலகு அடங்கலும்
 படைத்துடையவன்-உலகமுழுதும் படைத்துள்ளோருகிய பிரமனது, தலை
 யறுத்து - ஒரு தலையைக்கிள்ளி, இடக்கையில் அடக்கிய - இடது கையில்
 தரித்துக்கொண்ட, இறைவ - தலைவனே, நின் அடைக்கலம் யான் உன்கை
 யடை, செய்ய - செய்விய, பொன்னம் பலச்செல்வ - பொன்னம் பலச்
 செல்வனே, நின் அடைக்கலம் - யான் உன்கையடை, ஐய-ஐயனே, நின்
 அடைக்கலம் - உன்னடைக்கலம், அடியன் நின் அடைக்கலம் - அடி
 யேனுன்னடைக்கலம், மனவழி அலைத்திடும் - மனத்தின் வழியாகவே
 அலைக்கப்படுகின்ற, கனவு என்னும் வாழ்க்கையும் - சொப்பனத்து
 க்கு நிகராகிய வாழ்வும், விழுப்பொருள் அறியா - மேன்மையாகிய பொ
 ருளையுணராத, அழுகரு உறுமன்னும் - அழிக்கடைந்தமனமும், ஆணவ

மலத்து உதித்து - ஆணவமலத்தின் கண்டோன்றி, அநோந்து அதில் உளைந்திமெ - கலந்து அதிற்றானே உழைத்துக்கொண்டிராகின்ற, நனைவைப்புழுவுவெ - நனைத்திப்பழுப்போல. நெளித்திடுகின்றதையும் - நெளியாநின்ற சிந்தனையும், படிதும் - வஞ்சனையும், பாவமும் - பாபமும், பழிப்பு உறவினைப்பும் - பழித்தற்குரிய நனைவும், தவறும் - குற்றமும், அழுக்காறும் - பொறாமையும், இவறுபொச்சாப்பும் - மிகுதியாகிய மறதியும், கவடும் - கபடமும், பொய்யும் - அசத்திபறும், சுவடும்-இவற்றின் தடும்பும், பெருஞ்சின இதலும்-பெருங்கோபத்தின் வலியும், கொலையும்-கொலைத்தொழிலும், இழிப்பு உறு புன்மையும்-இழிவுபடுத்தற் குரிய புன்றொழில்களுடைய, பகையும்-சத்துருத்துவமும், அச்சமும்-பயமும், துணிவும்-துணிதலும், பணிப்பும் - நடுக்கமும், முககுணமடமையும் - முக்குணத்தானுளதாகிய அறியாமையும், ஐம்பொறி முயக்கமும் - ஐம்பொறிவிணக்கமும், இடுப்பையும்-துன்பமும் பிணியும்-நோய்களும் ஆகிய இவற்றை, இடுக்கிய-கைக்கொண்டிருக்கிற, ஆக்கையை-உடம்பை, உயிர் எனனும் குருகு-உயிர் எனகிற பறவையானது, விட்டு ஒடும் குரம்பையை - விட்டு ஓடா நின்ற கூட்டை, எலும்பொடு நரம்புகொண்டு - எலும்பையும் நரம்பையுங்கொண்டு, இடையில் பிணித்து - இடையிற்கட்டி, கொழுந்தசைமேய்ந்து - கொழுமையாகிய மாமி சத்தினால் வேய்ந்து, மொழுக்கு விழும்குடிலை - மெழுகியிருக்குங்குடிசையை, செழும்பு எழு உதிரச் சிறுபுழுக்குரம்பையை - செழுமையுண்டாகிய உதிரமயமாயிருக்கிற சிறிய புழுக்கூட்டை, மலவுடல் குடத்தை - மலவுடம்பாகிய குடத்தை, புலவு உடல் புட்டிலை - புலவுடம் புப்பட்டிலை, தொலைவு இல்லா - தொலையாத, சோற்றுத்துன்பக்குழியை - சோற்றினால் தூர்க்கப்பட்ட துன்பப்பள்ளத்தை, கொலைபடைக் கலம்பலகிடக்கும் கூட்டை - கொலைக் குறிய பல ஆயுதங்கள் தங்கியிருக்கிற கூட்டை, சலிப்பு உறுவினைப்பல சரக்குக்குப்பையை - சலித்தற்குரிய வினைகளென்கிற பல சரக்குகளின் குவிபலை, கோள்சரக்கு ஒழுகும் பிறல் கோணியை - துன்பச்சரக்குகள் சிந்துகின்ற கிழிச்சற்கோணியை, கோபத்திழுட்டும் கொல்லன் துருத்தியை - கோவமாகிய தீயை மூள்விக்கின்ற கொல்லன் துருத்தியை, ஐம்புலப்பறவை அடையும் பஞ்சரத்தை - ஐம்புலன்கள் என்கிற பறவைகள் சோகின்ற கூட்டை, புலராகவலை வினைமரப்பொதும்பை - அழியாத விசனங்கள் வினைதற் கிடமான மரப்பொந்தை, ஆசைக்கயிற்றில் ஆடும்பம்பரத்தை - ஆசையாகிய கயிற்றினால் ஆட்டப்படுகிற பம்பரத்தை, காசில் பணத்தில் சுழலுவ் காற்றாடியை - காசிலும் பணத்திலும் சுழலாநின்ற காற்றாடியை, மக்கள் வினையின் மயங்கும் திகிரியை-மக்களது செய்வினையால் மயங்குகின்ற சக்கரத்தை, கடவெளி உருட்டிய சகடக்காலை-கடுவெளியிலுருட்டின வண்டியுருளையை, பாவச்சரக்கொடு - பாவமாகிய சரக்குகளுடன், பவக்கடல் புக்கு - பிறவிக்கடலிற் பிரவேசித்து, காமக்

காற்று எடுத்து அலைப்ப - காம்பென்கிற காற்றானது எடுத்தலைத்தலால்,
கெடுவழிக்கணாசேர் - கெட்டவழியாகிய கணாயை யடைகின்ற, கொடுமரக்
கலத்தை - கொடியமரக்கலத்தை, இருவினை விலங்கொடும் - இருவினைச்
சங்கிலிகளுடன், இயங்குபுற்கலனை - சஞ்சரிக்கிறவயினா, நடுவன் வந்து
அழைத்திட - யான் வந்தழைக்க, நடுங்கிடும் யாக்கையை - நடுக்கமடை
கின்றவுடலை, பிணம் எனப்படுத்தி - பிணத்தன்மையாக்கி, யான் புறப்ப
டும்பொழுது - நான்வெளிப்படும்போது, நின் - உனது, அடி - திருவடி
யென்கிற, மலர்க்கமலத்துக்கு - தாமதமாலருக்கு, அபயம் - அபயம், நின்
அடைக்கலம், உன்கையடை, வெளியிடை - ஆகாபத்தில், உரும் இடி
யிடித்தென - இடிஇடித்தாற்போல, வெறித்து எழும் - மீதித்தெழுநின்ற,
கடுகடை - வேகமாகிய நடையையுடைய, வெள்விடை - வெண்மையாகிய
இடபத்தையுடைய, கடவுள் - கடவுளே, நின் அடைக்கலம்-உன்கையடை,
இமையாநாட்டத்து-இமையாத கண்ணையுடைய, இறையே அடைக்கலம் -
இறைவனே அடைக்கலம், அடியார்கு எளியாய் - அடியார்க்கெளியவனே,
அடைக்கலம் அடைக்கலம்-கையடை கையடை, மறையவர்-வேதியர்வாழ்
கின்ற, தில்லைமன்றுள் - தில்லைமம்பலத்தில், நின்ற-ஆடி - நின்றசுத்தாடி,
கருணைமொண்டு - கருணையை முகந்து, அலையெறி-அலைகளாக வீசுகின்ற,
கடலே அடைக்கலம்-ஆந்தசாகரமே அடைக்கலம், தேவரும்-தேவர்களும்,
முனிவரும்-முனிவர்களும், சென்று நின்ற ஏத்த-சென்று நின்ற துதிக்க,
பாசிழைக்கொடிபொடு-பசியபொன்னுபரணங்களை மணிந்தகொடிபோல்
பவளாகிய உமாதேவியோடு, பரிந்துஅருள் புரியும்-இரங்கியருள் செய்கின்ற,
எம்பெருமான்-எம்பிரானே, நின் இணையடிக்கு அபயம்-உன் திருவடியினை
க்கு அபயம், அம்பலத்து அரசே - பொன்னம் பலத்துக்கு இறைவனே,
உனக்கே அடைக்கலம் - உனக்கே நான்கையடை, எ - று.

பாற்கடலிற் பிறந்த நஞ்சாகிய வெண்ணெயைத் திருமிடற்றிலடக்கு
தல், எல்லாவுயிர்களையும் ஆட்கும் ஆற்றலுள்ள காலனைக காலாலதைத்
தடக்குதல் முதலிய செயல்களைச்செய்த தில்லைமம்பலத்தரசனே, கனவு
போன்ற இப்பொய்வாழ்வையும் இப்பொய்யுடம்பையும் விட்டு நான்
வெளிப்படும்போது உன்திருவடியினையே ஏனாகுப் புகலிடம் என்பது
கருத்து.

நான்காவது

கச்சித்திருவகவல்.

திருமால்பயந்ததிசைமுகனமைத்து
வருமேழ்பிறவியுமானுடத்துதித்து

மலைமகள் கோமான் மலரடியிறைஞ்சிக்
 குலவியசிவபதங்குறுகாதவமே
 மாதரைமகிழ்ந்துகாதல்கொண்டாடும்
 மானிடர்க்கெல்லாமயானெடுந்துரைப்பேன்
 விளிவெளிமாக்கடெளிவுறக்கேணமின்
 முள்ளுங்கலனுமுயன்றுநடக்கும்
 உள்ளங்காலேப்பஞ்செனவுரைத்தும்
 வெள்ளெனும்பாலேமேவியகணக்காற்
 னுள்ளுமவராலெனச்சொல்லித்துதித்தும்
 தசையுமெனும்புநதக்கபுன் குறங்கை
 இசையுங்கதலித்தண்டெனவியமபியும்
 நெடுமுடஞங்கினின்றிடுமிடையைத்
 துடிபிடியென்றுசொல்லித்துதித்தும்
 மலமுஞ்சலமும்வழுப்புநிறாயும்
 அலையுமவயிற்றையாலிலையென்றும்
 சிலநதிபாலக்கிளைத்துமுன்னெழுத்து
 திரண்டுவிம்மிச்சிப்பாய்ந்தேறி
 உகிராற்கீறவுலர்ந்துள்ளருகி
 நகுவார்க்கிடமாய்நான்றுவற்றும்
 முலையைப்பார்த்துமுளரிமொட்டென்றும்
 குலையுங்காமக்குருடர்க்குரைப்பேன்
 நீட்டவுமுடக்கவுநெடும்பொருள்வாங்கவுந்
 ஊட்டவும்பிசையவுமுதவியிங்கியற்றும்
 அங்கையைப்பார்த்துக்காந்தளென்றுரைத்தும்
 வேர்வையுமழுக்குமேவியசமுத்தைய
 பாரினிலினியகமுகெனப்பகாந்தும்
 வெப்புமுத்தையுமேவியவாயைத்
 துப்புமுருக்கின்றாய்மலொன்றும்
 அன்னமுங்கறியுமசைவிட்டிறக்கும
 முன்னியபல்லைமுத்தெனமொழிந்தும்
 நீருஞ்சளியுரின்றுநின்றொழுதும
 கூரிபழங்கைக்குமிழைக்கூறியும்

தண்ணீர் பிளேதவிராதொழுகும்
கண்ணைப்பார்த்துக்கழுநீர்நொனறும்
உள்ளுங்குறுமபியொழுகுங்காதை
வள்ளைத்தண்டின்வளமெனவாழ்த்தியும்
கையுமெண்ணெயுங்கலவாதொழியில்
வெய்யவதரும்பேனுமவிளையத்
சூக்கதலையோட்டின்முளைத்தெழுந்
சிக்கின்மயிரைத்திரண்முகிலெனறும்
சொற்பலபேசித்துதித்தூநீங்கள்
நச்சிச்செல்லுநரகவாயில
தோலுமிறைச்சியுந்துதைந்துசீப்பாயும்
காமப்பாழிகருவிளேகழனி
தூமைக்கடவழிதொலைபெறுவாயில
எண்ணாணுடையுமிழ்யும்பெருவழி
மண்பாற்காமங்கழிக்குமறைவிடம்
நச்சிக்காமுகநாய்தானென்றும்
இச்சித்திருக்குமிடைகழிவாயில
திங்கட்சடையோன்றிருவருளில்லா
தங்கித்திரியஞ்சவலைப்பெருவழி
புண்ணிதுவென்றுபுடவையையமுடி
உண்ணீர்பாயுமோசைச்செழும்புண்
மால்கொண்டறிபாமாதாபுகும்வழி
நோய்கொண்டொழியாநுண்ணியர்போய்வழி
தருக்கியகாமுகர்சாரும்படுகுழி
செருக்கியகாமுகர்சேருஞ்சிறுகுழி
பெண்ணுமாணுமபிறக்குமபெருவழி
மலஞ்சொரித்தழியும்வாயிற்கருகே
சலஞ்சொரித்தழியுந்தண்ணீர்வாயில்
இத்தைநீங்களினிதெனவேண்டா
பச்சிலையிடினும்பத்தர்க்கிரங்கி
மெச்சிச்சிவபதவீடருள்பவனை
முத்திராதனைமுவாமுதல்வனை

அண்டரண்டமுமனைத் துளபுவனமும்
கண்டவண்ணலைக்கச்சியிற்கடவுளை
ஏகராதனையிணையடியிறைஞ்சுமின்
போகமாதரைப்போற்றுதலொழிந்தே.

இ - ள். திருமால்பயந்த திசைமுகன் - திருமால்பெற்ற பிரமதேவன், அமைத்துவரும் - அமைத்துவருகின்ற, ஏழ்பிறவியும் - ஏழுபிறவிகளினும், மாநுடத்துஉதித்து - மாநுடஜனமத்திற்பிறந்து, மலைமகளகோமான - உமாதேவியின் கொழுநனாகிய சிவபெருமானது, மலர்அடி இறைஞ்சி - மலர்ப்பதங்களை வணங்கி, குலவிய - விளங்காநின்ற, சிவபதம் குறுகாது - சிவபதவியை யடையாமல், அவமே - வீணே, மாதனாமகிழ்ந்து - பெண்களைவிரும்பி, காதலகொண்டாடும் - ஆசையைப் பாராட்டுகின்ற, மானிடர்க்கு எல்லாம் - மனிதர்களுக்கெல்லாம், யான் எடுத்தது உரைப்பேன் - நானெடுத்துச் சொல்லுவேன், விழிவெளிமாக்கள் - புறக்கண்களையுடைய மானுடரோ, தெளிவுறக்கேண்மின - தெளிவாகக்கேளுங்கள், முள்ளும்கல்லும் - முள்ளின்மேலும் கல்லின்மேலும், முயன்றுநடக்கும் - முயன்றுநடக்கின்ற, உள்ளங்காலை - உள்ளங்கால்களை, பஞ்சுஎனஉரைத்தும் - பஞ்சென்றுகூறியும், வெள்ளும்புரலே மேவியகணைக்கால் - வெள்ளெலும்பினுற் செய்யப்பொருந்திய கணைக்காலை, துள்ளும் - துள்ளுகின்ற, வரால் எனச்சொல்லி - வரால் மீன்களென்றுசொல்லி, துதித்தும் - புகழ்ந்தும், தசையும் எலும்பும் - மாமிசமும் எலும்பும், தக்க - பொருந்திய, புன்முறங்கை - புல்லியதொடையை, இசையும் - பொருந்துகின்ற, கதலித்தண்டுஎன இயம்பியும் - வாழைத்தண்டென்று சொல்லியும், நெடுமீடல்தாங்கிநின்றிடம் இடையை - நெடிய உடம்பைச் சுமந்துநிற்கின்ற இடையினை, துழிபிடி - என்றுசொல்லி துதித்தும் - உடுக்கைப்பிடியென்றுசொல்லிப் புகழ்ந்தும், மலமும் சலமும் - மலமும் நீரும், வரும்பும் திரையும் - நீணமும் திளைச்சலும், அலையும்வயிற்றை - தங்கியசைதற்கிடமாகிய வயிற்றை, ஆல் இலையென்றும் - ஆலிலையெனக்கூறியும், சிலந்திபோல - கொப்புளம்போல, கிளைத்து - இரண்டாகி, முன் எழுந்து - முற்புறத்துத்தோன்றி, திரண்டு - திரட்சியாகி, விம்மி - பருத்தது, சிப்பாய்ந்து ஏறி - சிப்பெருகியேறி, உகிரால்கீற - நகத்தாற்கிழிக்க, உலர்ந்து - உலர்ந்துபோய், உள் உருகி - மனமுருகி, நகுவார்க்கு இடம்ஆய் - சிறிப்பவர்களுக்கு இடம்கொடுப்பதாகி, நான்றுவற்றும் - தொங்கி வற்றிப்போகிற, முலையைப்பார்த்து - தனங்களைப்பார்த்து, முளரிமொட்டு என்றும் - தாமமாயரும்பு என்றும், குலையும் - குழறுகின்ற, காமக்குருடர்க்கு - காமாந்தகருக்கு, உரைப்பேன் - சொல்லுவேன், நீட்டவும் முடக்கவும் - நீட்டுதற்கும் முடக்குதற்கும், நெடும்பொருள் வாங்கவும் - பெரும்பொருள்களை ஏற்கவும், ஊட்டவும் - உண்பிக்கவும், பிசையவும் - பிசையவும், உதவி

இங்கு இயற்றும் - இவ்விடத்துதவிசெய்கின்ற, அங்கையைப்பார்த்து-அழகிய கைகளைப்பார்த்து, காந்தள் என்று உணாத்தும்-காந்தள்மலர்என்றுசொல்லியும், வேர்வையும் - வெயர்வும், அழுக்கும் - அழுக்கும், மேவிய - பொருந்திய, கழுததை - கண்டததை, பாரினில் - உலகத்திள், இனிய கழுகு என பகர்ந்தும் - இனிமையாகிய கழுக்கென்றுசொல்லியும், வெப்பும் ஊத்தையும் மேவிபவாயை - அழல்நாற்றமும் ஊத்தையும் பொருத்தியவாயை, துப்பு - பவளம், தூ - பரிசுத்தமாகிய, முருக்கிள் மலர்என்றும் - முருக்கமலர் என்று சொல்லியும், அன்னமும் கறியும்-அன்னததையும் கறிகளையும், அசைவிட்டுஇறக்கும்-மென்று இறக்குகின்ற, முன்னியபல்லை - முன்னம் பல்லை, முத்து எனமொழிந்தும் - முத்தென்று சொல்லியும், நீருமசளியும் நின்று நின்று ஒழுகும் - நீருமசளியும் நின்றுநின்றொழுகுகின்ற, கூரிய மூக்கை - கூர்மையாகிய நாசியை, குமிழ்எனக் கூறியும் - குமிழம்பூவென்று சொல்லியும், தண்ணீர்பினை தவிராது ஒழுகும் - தண்ணீரும் பிளையும் இடையறாதொழுகுகின்ற, கண்ணைப்பார்த்து-கண்களைப்பார்த்து, கழுநீர் என்றும்-கழுநீர்மலர்என்று சொல்லியும், உள்ளும்-உள்ளிடத்துநின்றும், குறும்பி ஒழுகும் காதை-குறும்பியொழுகுகின்றகாதை, வள்ளைத்தண்டின்வளம்என வாழ்த்தியும் - வள்ளைத்தண்டின் வளமையுள்ளதென்று புகழ்ந்தும், கையும் எண்ணெயும் கலவாது ஒழியின்-கையும் எண்ணெயும் கலவாதொழிந்தால், வெய்யவதரும் - வெப்பமாகிய நோய்களையுண்டாக்கும், பேனும் வினையத்தக்க - (அன்றியும்) பேனும் வினைதற்குரிய, தலையோட்டில் முனைத்தெழுந்த - தலையோட்டின்மேல் முனைத்தது தோன்றிய, சிக்கின்மயினா - சிக்கோடுகூடிய மயினா, திரள்முதில்என்றும் - திரண்டமேகமென்று சொல்லியும், சொற்பலபேசி துதித்து - பலசொற்களைச் சொல்லிப்புகழ்ந்து, நீங்கள் நச்சிச்செல்லும் - நீங்கள் விரும்பிச்செல்லுகின்ற, நாகவாயில் நரகவாசல், தோலும் இறைச்சியும் துதைத்து - தோலும் சதையும் நெருங்கி, சீபாயும்-சீப்பெருகுகின்ற, காம்பப்பாழி - காடக்குகை, கருவினைகழனி - பிறவியென்னும் பயிர்வினாகின்ற வயல், தூமைக்கடவழி - தூய்மையெழுந்தகாநின்ற பெருவழி, தொலைபெறுவாயில் - தொலைபெற்றவாயில், என்சான் உடம்பும் - என்சாணுடனும், இழியும் - இறங்கிவருதற்குரிய, பெருவழி - பெரியவழி, மண்பால்காமம் - மண்ணுலகத்தாரிடத்துள்ள காமத்தை, கழிக்கும்-கழித்தற்குரிய, மறைவிடம்-மறைவான இடம், காழகநாய்தான் என்றும் நச்சி-காழகன் என்கிற நாய்எப்போதும் விரும்பி, இச்சித்திருக்கும்-ஆசித்திருக்கிற, இடைகழிவாயில் - திட்டிவாசல், திங்கள்சடையோன் - சந்திரனை யணிந்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமானது, திருவருள் இல்லார் - திருவருள்கிடைக்கப்பெறாதவர்கள், தங்கித்திரியும் - தங்கித்திரிவதற்குரிய, சவலைப்பெருவழி - சவலையாகிய பெரியவழி, புண் இதுஎன்று-இது புண்ணென்றுகருகி, புடவையைபூடி - புடவையால் பூடி, உள்நீர்

பாயும் - உள்ளேநீர் பெருகுகின்ற, ஓசைச்செழும்புண் - ஆடவர்க்கு உவ
கையைச்செய்கின்ற செழியபுண், மால்கொண்டு - ஆசைகொண்டு, அறியா
மாந்தர்-அறியாமையுள்ள மானுடர், புகும்வழி-துழையும்வழி, நோய்கொ
ண்டு - பிணிகொண்டு, ஒழியா - நீங்காத, துண்ணியர் - மெலியோரா, போ
ம்வழி-போகின்றவழி, தருக்கி பகாமுகர்-செருக்கடைந்த காழகர்கள், சாரும்
படுகுழி - அடைகின்ற படுபள்ளம், செருக்கிய-செருக்கடைந்த, காழகர்-
காழகர்கள், சேரும் - அடைகின்ற, ஹிருழி - சிறுபள்ளம், பெண்ணும்
ஆணும் - பெண்களும் ஆண்களும், பிறக்கும் - உண்டாவின்ற, பெருவழி -
பெரியவழி, மலம்சொரிந்தது இழியும் வாயிற்கு அருகே - மலத்தைச்சொரி
ந்து இழிவடைந்திருக்கிற வாசலுக்கருகில், சலம்சொரிந்து இழியும் - நீரைச்
சொரிந்திழிந்த, தண்ணீர்வாயில்-தண்ணீர்வாசல், இத்தை-இதனை, நீங்கள்
இனிது எனவேண்டா-நீங்கள் இனியதென்று நினைக்கவேண்டா, பச்சிலை
இடினும்-பச்சிலையைக்கிள்ளி யருச்சிததாலும், பத்தர்க்கு இரங்கி - பத்தர்க
ளுக்கிரங்கி, மெச்சி-கொண்டாடி, சிவபதம்-சிவபதமாகிய, வீடு அருள்பவனை-
மோகூத்தையருள்செய்பவனை, முதநிராதனை - முதநிகுகிறைவனை, மூவா
முதல்வனை - முதிராதமுதல்வனை, அண்டர்அண்டமும் - தேவலோகமும்,
அனைத்துளபுங்ளமும்-வேறுமுழுதுமாயுள்ளலோகங்களுக்கும் ஆகிய இவற்றை,
கண்ட-படைத்த, அண்ணலை-பெரியோனை, சச்சியில்கடவுளை-திருக்கச்சியில்
எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுளை, ஏகநாதனை - தனிமையாகிய இறைவனை,
போகமாதரை - அநுபவததுக்குரிய மாதர்களை, போற்றுதல் ஒழிந்து -
பேணுதலைக் கைவிட்டு, இணையடி - திருவடியிணையை, இறைஞ்சுமின் -
வணங்குங்கள், ஏ-று.

ஏழ்பிறவியாவன - தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்
வன, தாவரம் என்பன. பெறுதற்கரிய மானிடப்பிறவியைப் பெற்றமானி
டரே, நீங்கள் மாதருடைய உள்ளங்கால் முதலியவற்றைப் பஞ்சமுதலிய
வாகப் புனைந்துவைத்து மீளாத நரகத்துக் காளாகிறீர்கள், இதனைவிட்டு
முத்தியையருள்வோனாகிய திருக்கச்சிச் சிவபெருமானை வழிபட்டு அவனது
திருவடியை வணங்குங்கள் என்பது கருத்து.

திருச்சிற்றமபலம்.

திருவேகம்பமாலை.

1. அறத்தானியற்றுமவனாறுவெய்து
 துறத்தானவனிற்சதகோடியுள்ளத்தறவுடையோன்
 மறத்தானறக்கற்றறிவோடிருத்திருவாதனையற்
 றிறத்தான்பெருமையையென்சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே

இ - ள். இல்லம் துறத்தான் - இல்லற வாழ்க்கையை (யாதொரு காரணத்தாலாயினும்) துறத்தவனாகிய புறத்தறவுடையான், அறம் - (இல்லறவியலில் நடத்தவேண்டிய) முப்பத்திரண்டு அறங்களையும், இயற்றுமவனிலும் - வருவாமற் செய்து வருவோனிலும், கோடி அதிகம் - கோடி மடங்கு அதிகமானான், உள்ளத்தறவுடையோன் - அகத்தறவுடையோன், அவனின் - அப்புறத்தறவுடையோனிலும், சதகோடி - நூறு கோடி மடங்கு அதிகமானான், மறம் அறக்கற்று - பாவங்களெல்லாம் ஒருங்கொழியக்கற்கவேண்டிய வீட்டுதூல்களைக்கற்று, அறிவோடு இருந்து - அவ்வீட்டுதூற்கல்வியாலுள்ளதாகிய மெய்ஞ்ஞானத்தோடிருந்து, இருவாதனை அற்று - இருவகைவாசனைகளும் நீங்கி, இறத்தான் - உடம்பை விட்டு நீங்கினவனது, பெருமையை - சிறப்பை, என் சொல்லுவேன் - என்னென்று சொல்லவல்லேன், கச்சியேகம்பனே - திருக்கச்சியேகம்பமுடையானே, எ - று,

அறம் முப்பத்திரண்டாவன :—ஆதலர்க்குச்சாலை, ஓதுவார்க்குணவு, அறுசமயத்தார்க்குண்டி, பசவுக்குவாயுறை, சிறைச்சோறு, ஐயம், தின்பண்டநல்கல், அறவைச்சோறு, மகப்பெறுவித்தல், மகவுவளர்த்தல், மகப்பால்வார்த்தல், அறவைப்பிணஞ்சுதிதல், அறவைத்தூரியம், கண்ணம், நோய்மருந்து, வண்ணூர், நாவிதர், கண்ணாடி, காதோலை, கண்மருந்து, தலைக்கண்ணெய், பெண்போகம், பிறர்தயர்காதல், தண்ணீர்ப்பத்தல், மட்டம், தட்டம், சோலை, ஆவரிஞ்சுதறி, விலங்கிற் குணவு, ஏறுவிடுத்தல், விலைகொடுத்துவிற்காதல், கன்னிகாதானம்.

ண்ணன்புன்னுவிதன் காதோலைசோலைமடந்தட்டம்வெண்ணனும்பறவைப்பிணஞ்சுதிதல் நூரியஞ்சோறளித்தல் கண்ணாடியாவிற்குரிஞ்சுக்கல்வாயுறைகண்மருந்து தண்ணீர்ப்பத்தலைக்கண்ணெய்பெண்போகந்தரலையமே.

மேதருமாதலர்க்குச்சாலையேறுவிடுத்தல்கலை
 யோதுவார்க்குண்டிவிலங்கிற்குணவொடியர்ப்பினிநோய்க்
 தலைக்கண்ணெய்பெண்போகந்தலியல்பிறரின
 மாகையர்க்காதனைக்கன்னியர்தானம்வழங்கலுமே.

திருவேகம்பம்நிலை

கற்றவறுசமையத்தார்க்குணவுகருதும்விலை

புற்றதனித்துயிரீட்டில்சிறுருக்குதவனற்பான்

மற்றமகப்பெறுவித்தல்சிறுணாவளர்த்தலெனப்

பெற்றவிலவற்றிணையெண்ணுன்கமமெனப்பேசுவரே.

என்பவற்றானும்காண்க. இருவாதனை - புண்ணியபாபவாசனை. இவ்வாழ்
வோனினும் இவ்வாழ்க்கையைவிட்டவன் கோடிமடங்கதிகள், அவனினும்
மனத்துறவுடையோன் கோடிமடங்கதிகள், அவனினும் பிறவிக்கு மூல
மாகியஇருவாதனைகளையும் நீங்கினவன் அதிகனென்பதுகருத்து.

2. கட்டியணைத்திடும்பெண்டிரும்க்கொளத்தச்சன்
வெட்டிமுறிக்குமரம்போற்சரீரத்தைவீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டிமுழக்கியமூவார்மயானன்குறுகியப்பா
லெட்டியடிவைப்பரோவிறைவாகச்சியேகம்பனே

இ - ள். காலத்தச்சன் - காலஞ்செய்தச்சன், வெட்டிமுறிக்கும் -
வெட்டிமுறிக்கின்ற, மரம்போல் - விருஷத்தைப்போல, சரீரத்தைவீழ்த்தி
விட்டால்-உடம்பைவிழுத்திவிட்டால், கட்டியணைத்திடும் - கட்டித்தழுவு
கின்ற, பெண்டிரும் - மாதரும், மககளும் - புதல்வரும், கொட்டிமுழக்கி -
பறைகொட்டிமுழங்கப்பண்ணி, அழுவார் - அழுவவராய், மயானன்குறுகி -
மயானத்தையடைந்த, அப்பால் - அதன்மேல், எட்டிஅடிவைப்பரோ -
எட்டியடிவைப்பார்களோ, இறைவா - இறைவனே, கச்சியேகம்பனே -
கச்சியேகம்பமுடையானே, எ - று.

இந்தச்சரீரமாகிய மரத்தைக்காலஞ்செய்தச்சன்வெட்டிவிழுத்திவிட்ட
காலத்தில் மனைவிமக்களயாவரும் கொட்டிமுழக்கியமூவாரோயன்றி மயா
னத்திற்கப்பால் எட்டியடிவைப்பரோ என்பதுகருத்து.

3 கைப்பிடிநாயகன் றாங்கையிலேயவன்கையையெடுத்த
தப்புறந்தன்னிலசையாமன்முன்வைத்தயல்வளவி
லொப்புடன்சென்றுதுயினீத்துப்பின்வந்துறங்குவாரே
யெப்படிநான்மடுவேனிறைவாகச்சியேகம்பனே.

இ - ள். கைப்பிடிநாயகன் - மணம்புணர்ந்து அக்ரிசாக்ஷியாகக்கை
வைப்பற்றினகணவன், தாங்கையிலே - உறங்கும்போது, அவன்கையை
எடுத்த - அவனதுகையைஎடுத்த, அப்புறந்தன்னில் - அப்புறத்தில்,
அசையாமல்முன்வைத்து - அசையாமல்முன்னேவைத்துவிட்டு, அயல்வள
வில் - அண்டைவீட்டில், ஒப்புடன்சென்று-மனமொத்தலுடையவனாய்ச்
சென்று, துயில்நீத்து - தன்காமநீத்தினாயைக்கழித்து, பின்வந்து - பிறகு
வந்து, உறங்குவாரே - உறங்குவாரே, எப்படிநான்மடுவேன் - நான்எவ்வாறு
மடுவேன், இறைவாகச்சியேகம்பனே, எ - று.

முலமும் உலாயும்

நல்லாயகன் உறங்குகையில் அவனையறியாமல் ஆய்ல்வீட்டிற்சென்று
பிறநாயகனொழிணங்கிமீட்டெவந்து உறங்குவானானான்எவ்வாறு நம்புவென்
என்பதுகருத்து.

4. நன்னரிற்பூட்டியசூத்திரப்பாவைநன்னார்தப்பினாற்
நன்னாலுமடிச்சலித்திடுமோவந்தத்தன்மையைப்போ
லுன்னாலியானுந்திரிவதல்லான்மற்றுனைப்பிரிந்தா
லென்னாலிங்காவதுண்டோவிறைவாகச்சியேகம்பனே.

இ - ள். நல்லாரின்பூட்டிய - நல்லாரினுற்றொடுத்த, சூத்திரப்பா
வை - சூத்திரப்பிரதிமையானது, நல்லார்தப்பினால் - நல்லாரானது தவறி
னால், தன்னாலும் ஆடிச்சலித்திடுமோ - தனக்குத்தானே ஆடியோய்ந்
திடுமோ, அந்தத்தன்மையைப்போல் - அந்தத்தன்மைபோல, உன்னால்யா
னும்திரிவதல்லால்-உன்னாலேநானும் திரிவதேயன்றி, உன்னைப்பிரிந்தால் -
உன்னைப்பிரிவேனாயின், என்னால் - அடியேனால், இங்குஆவதுஉண்டோ -
இங்குநடக்குங்காரியமுண்டோ, இறைவாகச்சியேகம்பனே, எ - று.

ஆட்டுவிக்குஞ்சூத்திரகயிறு இல்லாதபாவை இடங்காததுபோலஉன்
னலன்றான் இயங்குவேனோ என்பதுகருத்து.

5. நல்லாரிணக்கமுநின்பூசைநேசமுனாமுமே
யல்லாதுவேறுநிலையுளதோவாகமும்பொருளு
மில்லாளுஞ்சுற்றமுமைந்தரும்வாழ்வுமெழிலுடம்பு
மெல்லாம்வெளிமயக்கேயிறைவாகச்சியேகம்பனே

இ - ள். நல்லாரிணக்கமும் - நல்லோரதுசினேகமும், நின்பூசைநேச
மும் - உன்பூசையில்விருப்பமும், ஞானமும்-ஞானமும், அல்லாது-அன்றி,
வேறு நிலையுளதோ - வேறாகிய நிலையுடைப் பொருளுண்டோ, அகமும் -
வீடும், பொருளும் - செல்வமும், இல்லாளும் - மனைவியும், சுற்றமும் -
உறவினரும், மைந்தரும் - மக்களும், வாழ்வும்-வாழ்க்கையும், எழில் உடம்
பும் - அழகாகிய சரீரமும் ஆகிய, எல்லாம் - அனைத்தும், வெளிமயக்கே-
வெளிமயக்கமே, இறைவாகச்சியேகம்பனே, எ - று.

நல்லாரிணக்கம் முதலாயின, - நிலையுடைப் பொருள்களே யன்றி வீடு
முதலாயின நிலையுடைப் பொருள்களல்ல என்பது கருத்து.

6. பொல்லாதவனெறிகில்லாதவனைம்புலன்கடமை
வெல்லாதவன்கல்விகல்லாதவன்மெய்யடியவார்பாற்
செல்லாதவனுண்மைசொல்லாதவனின் றிருவடிக்கை
பில்லாதவன்மண்ணிலேஷ்பிறந்தேன் கச்சியேகம்பனே

இ - ள். பொல்லாதவன் - பொல்லாதவனும், நெறிநல்லாதவன் - நல்வழியில் நில்லாதவனும், ஐம்புலன்கள் தம்மை வெல்லாதவன் - ஐம்புலன் களைவெல்லாதவனும், கல்விகல்லாதவன் - வீடடைதற்கேதுவாகியுக்கல்வியைக்கல்லாதவனும், மெய்யடியவர்பால் செல்லாதவன் - உன்மெய்யன்பரிடத்திற்கெல்லாதவனும், உண்மைசொல்லாதவன் - மெய்சொல்லாதவனும், நன்திருவடிக்கு அன்புநில்லாதவன் - உன்திருவடிக்கண் அன்பில்லாதவனுமாகிய அடிபேன், மண்ணில் - பூமியில், ஏன்பிறந்தேன் - என்ன பயனடையச் சனித்தேன், கச்சியேகம்பனே, ஏ - று.

7. பிறக்குமபொழுதுகொடுவந்ததில்லைபிறந்துமண்மே
 ளிறக்கும்பொழுதுகொடுபோவதில்லையிடைநடுவிற
 குறிக்குமிச்செல்வஞ்சிவன்நந்ததென்றுகொடுக்கறியா
 திறக்குங்குலாமருக்கென் சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே.

இ - ள். பிறக்கும்பொழுது - ஐம்மிக்கும்போது, கொடுவந்ததில்லை - கொண்டுவந்ததில்லை, பிறந்துமண்மேல் - பூமியின்மேல்பிறந்து, இறக்கும்பொழுது - இறந்துபோமபோது, கொடுபோவதில்லை - கொண்டுவந்துமில்லை, இடைநடுவில் - இடையாகியகாலத்தில், குறிக்கும் - நினைக்கப்படுகிற, இச்செல்வம் - இந்தச்செல்வமானது, சிவன்தந்தது என்று - சிவபெருமானால் கிருபைசெய்யப்பட்டதென்று அறிந்து, கொடுக்கஅறியாது - வறியாழுதலானாக்குக் கொடுக்கவறியாமல், இறக்கும் - (அச்செல்வத்தைவறிதேவைத்துவிட்டு) இறந்துபோகின்ற, குலாமருக்கு - கீழ்மக்களுக்கு, என் சொல்லுவேன் - என்ன இததைச்சொல்லுவேன், கச்சியேகம்பனே.

8. அன்னவிசாரமதுவேவிசாரமதுவொழிந்தாற்
 சொன்னவிசாரந்தொலையாவிசாரநற்றோகையனாப்
 புன்னவிசாரமபலகாலவிசாரமிப்பாவிநெஞ்சுக்
 கென்னவிசாரமவைத்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே.

இ - ள். அன்னவிசாரம் அதுவேவிசாரம் - அன்னத்தைப்பற்றியவிசனமோவென்றால் (வேறொன்றுக்கும் அவகாசமில்லாமல்) அந்தவிசனமே அதிகரித்திராநின்றது, அதுஒழிந்தால் - அந்தவிசனம்சற்றுநீங்கினால், சொன்னவிசாரம் - பொருளைப்பற்றியவிசனம், தொலையாவிசாரம் - தொலையாதவிசனமாயிராநின்றது, (அதுசற்றொழியுமிடத்து) நல்தோகையனை - அழகியமாதரோடு, பன்ன - வார்த்தையாடலைப்பற்றிய, விசாரம் - விசனம், உண்டாகாநின்றது, பலகாலவிசாரம் - இவ்வாறுபலகாலமும் விசனரூபமாயிருக்கும்படி, இப்பாவிநெஞ்சுக்கு - இந்தப்பாவி மனத்துக்கு, என்னவிசாரமவைத்தாய் - என்னவிசனத்தை யுண்டாக்கிவைத்தனை, இறைவாகச்சியேகம்பனே, ஏ - று.

9. கல்லாப்பிழை நகருதாப்பிழையுங்கசிந்தருகி
நிலாப்பிழைநிலையாப்பிழையுன்னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையுந்துதியாப்பிழையுந்தொழாப்பிழையு
மெல்லாப்பிழையுமொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே.

கு - ள். கல்லாப்பிழையும் - அறிவுநூல்களைக்கல்லாதகுற்றமும், கரு
தாப்பிழையும் - உண்ணினையாதகுற்றமும், கசிந்துருகிநிலாப்பிழையும் -
மனங்குழைந்துருகி நிலாதகுற்றமும், நினையாப்பிழையும் - (அதைப்பற்றி)
நினைத்திரங்காத குற்றமும், உன்அஞ்சஎழுத்தை - உனது பஞ்சாக்ஷரத்
தை, சொல்லாப்பிழையும் - உச்சரிமாத குற்றமும், துதியாப்பிழையும் -
உண்ணைத் தோத்திரமபண்ணாத குற்றமும், தொழாப்பிழையும் - உண்ணை
வணங்காதகுற்றமும் ஆகிய, எல்லாப்பிழையும் - எல்லாக்குற்றங்களையும்,
பொறுத்தருள்வாய் - பொறுத்தருள்வாயாக, கச்சியேகம்பனே, எ - று.

10. மாயநட்போரையுமாயாமலமெனுமாதரையும்
வீயவிட்டோட்டிவெளியேபுறப்பட்டுமெய்யருளார்
தாயுடன்சென்றுபின்னரையைக்கூடிப்பின்னரையமறந்
தேபுமதேரிட்டையென்றொழிர்கச்சியேகம்பனே.

கு - ள். மாயநட்போரையும்-மாயை என்கிற நட்பினரையும், மாயா
மலம் என்னும் மாதரையும் - மாயாமலம் என்று சொல்லப்பட்ட மாதர்களை
யும், வீயவிட்டு ஓட்டி - நீங்கவிட்டுத்தூத்தி, வெளியே புறப்பட்டு - சிதா
காசத்தில் வெளிப்பட்டு, மெய் அருள் ஆம்-உண்மையருளாகிய, தாயுடன்
சென்று - தாயோடு கூடிச்சென்று, பின் - பிறகு, தாயைக்கூடி - தந்
தையைச்சேர்ந்து, பின் - பிறகு, தாயைமறந்து - தாயையும்மறந்து, ஏயுமதே-
பொருந்தியிருப்பதே, நிட்டையென்றான் - நிஷ்டையென்றுசொன்னான்,
எழில் கச்சியேகம்பன் - அழகிய கச்சியேகம்பன், எ - று.

திருவருளை முன்னிட்டு இறைவனைக்கூடி ஐக்கியப்பட்டு, பிறகு அம்
முன்னிலையையும் நடுவவிட்டு அசையாதிருப்பதே மேலான நிஷ்டை
என்பதாகுத்து. மாயநட்போர் என்றது ஓறுகோடி மாயாசத்திகளை. இதை
“ஆறுகோடிமாயாசத்திகள் வேறுவேறு தம்மாயைகடொடக்கினர்” என்
னும திருவாசகத்தானு முணர்க. மாயாமலமென்றது மும்மலங்களிலொன்
றை. தாய் என்றது திருவருளை. தந்தை என்றது இறைவனை.

11. வரிக்கோலவேல்விழியாநுராகமயக்கிற்சென்று
சரிக்கோதுவேனெழுத்தஞ்சுஞ்சொலேன்றமியேனுடல
சரிக்கோகழுருபருந்தினுக்கோவெய்யநாய்தனக்கோ
வெரிக்கோவினாயெதுக்கோவிறைவாகச்சியேகம்பனே.

கு - ள். வரி - இரோகைபடர்ந்த, கோலம் - அழகாகிய, வேல்விழி
பார் - வேல்போலுங்கண்ணையுடைய மாதரது, அநுராக மயக்கிற்சென்று-

கிளவேகம்பமாலை

காமமயக்கத்திற் சென்று, சரிக்க - சஞ்சரித்தற் பொருட்டு, ஓதவேண்
(அதற்குவேண்டிய கல்வினைக்) கற்பேன், எழுத்து அஞ்சும் சொல்லே
உன் திருப்பஞ்சாக்ஷரத்தையும் உச்சரியேன், (ஆதலால்) தமிழேன் உ
லம் - தமிழேனது சரீரம், நரிக்கோ - நரிக்குத்தானே, கழுகு பருந்திது -
கோ - சமுகு பருந்து என்னும் இவைகளுக்குத்தானே, வெய்ய நாய்தனக்
கோ - வெவ்விய நாய்க்குத்தானே, எரிக்கோ - நெருப்புக்குத்தானே, இனா
எதுக்கோ - உணவாவது (இவற்றுள்) எதற்கோ, இறைவா கச்சியேகம்ப
னே, எ - று.

12. காதென்றுமூக்கென்றுகண்ணென்றுகாட்டியென்கண்ணென்திரோ

. மாதென்றுசொல்லிவருமாயைதன்னைமறலிவிட்ட

தூதென்றெண்ணாமற்சுகமென்றுநாடுமித்துர்ப்புத்தியை
யேதென்றெடுத்துரைப்பேனிறைவாகச்சியேகம்பனே.

இ - ள். காதென்று-காதென்றும், மூக்கு என்று - மூக்கென்றும்,
கண் என்று - கண்ணென்றும், காட்டி - காட்டிக்கொண்டு, என் கண் எதி
ரோ - என் கண்ணுக்கெதிரில், மாதா என்று சொல்லி - பெண்ணென்று சொ
ல்லப்பட்டு, வரும் - வருகின்ற, மாயை தன்னை - மாயையினுருவத்தை,
மறலிவிட்ட - யமன் அனுப்பின, தூது என்று எண்ணாமல் - தூதென்று
நினையாமல், சுகம் என்று நாடும் - சுகநுபமென்று நினைக்கின்ற, இத்துர்ப்
புத்தியை - இந்தத்துர்ப்புத்தியை, ஏது என்று எடுத்து உரைப்பேன் - யா
தென்றெடுத்துச் சொல்லுவேன், இறைவா கச்சியேகம்பனே, எ - று.

மாதரை யமன்விட்ட தூது என்று நினைத்தல்வேண்டும் என்பது கரு
த்து.

13. ஊருஞ்சதமல்லவற்றாரசதமல்லவற்றுப்பெற்ற

பேருஞ்சதமல்லபெண்டிர்சதமல்லபிள்ளைகளுஞ்

சீருஞ்சதமல்லசெல்வஞ்சதமல்லதேசத்திலே

யாருஞ்சதமல்லநின்றாள்சதங்கச்சியேகம்பனே.

*இ - ள். ஊரும் சதம் அல்ல-ஊரும் நிலையல்ல, உற்றார் சதம் அல்ல-
உறவினரும் நிலையல்ல, உற்றுப்பெற்ற பேரும் சதம் அல்ல -(பலவகையாக
விரதங்காத்தல்முதலிய துன்பங்களை) அடைந்து பெற்றோர்களாகிய தாய்
தந்தையரும் நிலையல்ல, பெண்டிர் சதம் அல்ல - மாதர்கள் நிலையல்ல,
பிள்ளைகளும் சீரும் சதம் அல்ல - மக்களும் சிறப்பும் நிலையல்ல, செல்வம்
சதம் அல்ல - ஐசுவரியமும் நிலையல்ல, தேசத்திலே யாரும் சதம் அல்ல -
நாட்டிலுள்ள யாவரும் நிலையல்ல, நின் தாள் சதம் - உன் திருவழியே
நிலையுடைப்பொருள், கச்சியேகம்பனே, எ - று.

14. சிறும்வினையதுபெண்ணுருவாகித்திரண்டுருண்டு

கூறுமுலையுயிறைச்சியுமாகிக்கொடுமையினும்
பிறுமலமுமுதிரமுஞ்சாயும்பெருங்குழிவிட்
டேறுங்கரைகண்டிலேனிறைவாகச்சியேகம்பனே.

நீ - ள். சிறும் வினையது - உயிர்களை வருத்துகின்ற வினையானது, பெண் உரு ஆகி - பெண்ணுருவமைந்து, திரண்டு உருண்டு-திரண்டுருண்டு, கூறும் முலையும் இறைச்சியும் ஆகி-சொல்லப்பட்ட தனங்களும் தசையுமாகி; கொடுமையினால்-கொடுமையால், பிறும்மலமும் உதிரமும் சாயும்-சேழித்துக் கொண்டு வெளிப்படுகின்ற மலமும் உதிரமும் பெருகிப்பாய்கின்ற, பெருங்குழிவிட்டு - பெரும்புள்ளத்தைவிட்டு, ஏறும் - ஏறுதற்குரிய, கரைகண்டிலேன்-முத்திக் கரையைக்கண்டிலேன், இறைவாகச்சியேகம்பனே, எ-று.

பெருங்குழி என்றது - அல்குற்றடத்தை.

15. பொருளுடையோரைச்செயலினும்வீரனாப்போர்க்களத்துத்

தெருளுடையோரைமுகத்தினுந்தேர்த்துதெளிவதுபோ
லருளுடையோரைத்தவத்திற்குணத்திலருளிலன்பி
விருளறுசொலலினுங்காணத்தகுங்கச்சியேகம்பனே.

இ - ள். பொருள் உடையோரை - செல்வமுடையோரை, செயலினும் - (அவர்செய்யும்) செய்கையாலும், வீரனா - வீரத்தன்மையுள்ளனா, போர்க்களத்தும் - யுத்தகளத்திற்செய்யும் யுத்தத்தானும், தெருள் உடையோரை - கல்வித்தேர்ச்சி யுள்ளனா, முகத்தினும் - (அவரது) முகத்தினானும், தேர்ந்து தெளிவதுபோல் - ஆராய்ந்து தெளிவதுபோல, அருள் உடையோரை - உன்திருவருளுடையானா, தவத்தில் - (அவர்செய்யும்) தவத்தானும், குணத்தில் - (அவரது) குணத்தானும், அருளில் - (அவர்க்குப் பிறவுயிர் கண்மீதுள்ள) இயற்கையாகிய அருளானும், அன்பில்-(தொடர்புடையாரிடத்து அவர்க்குள்ள) அன்பினானும், இந்நள் அறு சொல்லினும் - (கேட்பவருடைய அஞ்ஞானமென்கிற) இருளறுதிக்குக் காரணமாகிய (அவரது) சொற்களானும், காணத்தரும் - காணலாகும், கச்சியேகம்பனே, எ - று.

16. பருத்திப்பொதியினைப்போலேவயிறுபருக்கத்தங்க

ருருத்திக்கறுசுவைபோடுகின்றூற்றந்தோர்தமக்கு
வருத்தியமுதிடமாட்டாரவரையிம்மாரிலத்தி
விருத்திக்கொண்டேனிருந்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே.

இ - ள். பருத்திப் பொதியினைப்போலே - பருத்திப் பஞ்சுப்போலே வயிற்பருத்த - வயிறுபெருகும்படி, தங்கள் தருத்திக்கு

தங்கள் தோற்பைக்கு, அறுசுவை - அறுசுவைப் பதார்த்தங்களை, போடு
கின்றார் - நிரப்புகின்றார்கள், துறந்தோர்தமக்கு - துறவடைந்தார்க்கு, வரு
த்தி அமுது இடமாட்டார் - வரவழைத்து அமுது பரிமாறமாட்டார், அவ
ரை - அப்படிப்பட்டவர்களை, இம்மாதிலத்தில் - இந்தப் பெரியவுலகத்தில்,
இந்நீதிக்கொண்டு - இருக்கச்செய்துகொண்டு, ஏன இருந்தாய் - ஏனிருந்
தனை, இறைவா கச்சி ஏகம்பனே, எ - று.

17. பொல்லாவிருளகற்றுங்கதிர் கூகையென்புட்கண்ணினுக்
கல்லாயிருந்தமொருக்குமேயறிவோருளத்தில்
வல்லாரறிவாரறியாதமக்குமயக்கங்கண்டா
யெல்லாம்விழிமயக்கேயிறைவாகச்சியேகம்பனே.

இ - ள். அறிவு - அறிவினால், ஓர் - (விஷயங்களை) ஆராய்ந்துணர்தற்
குரிய, உள்ளத்தில் வல்லார் - மனவூக்கத்தில் வல்லவர்களாகிய ஞானிகள்,
அறிவார் - (பரம்பொருளை) உள்ளவாறு தமது ஞானக்கண்ணினால் காண்
பார்கள், அறியார் தமக்கு - அவ்வாறு காணாததற்குரிய ஞானக்கண் இல்லா
தவர்க்கு, மயக்கம் - (அப்பரம்பொருள் உணர்ச்சி) மயக்கமேயாம், (அது
எதப்போலவெனின்) பொல்லா இருள் அகற்றும் கதிர் - மிகுந்த இருளை
நீக்குகின்ற சூரியகிரணம், கூகை என்புள் கண்ணினுக்கு - கூகை என்கிற
பறவையின் கண்ணுக்கு, அல் ஆம் இருந்திடும் ஆறு ஒக்கும் - இருளாய்
இருக்கும் விதத்தை ஒத்திருக்கும், (ஆதலால்) எல்லாம் விழிமயக்கே -
தோன்றாமெழுதவிய சூற்றங்கெல்லாம் கண்ணின் சூற்றமேயாம்.

ஞானிகள் மனத்துக்கு பரம்பொருள் தோன்றும், அஞ்ஞானிகள்
மனத்துக்குத்தோன்றாது என்பது கருத்து. அஞ்ஞானிகள் மனத்துக்குத்
தோன்றாமெழுதக்காரணம் அவர்கள் மனக்குற்றமெனக.

18. வாதுக்குச்சண்டைக்குப்போவார்வருவார்வழக்குரைப்பார்
திதுக்குதவியுஞ்செய்திடுவாரினந்தேடியொன்று
மாதுக்கழிந்துமயக்கிடுவார்விதிமாளுமட்டு
மேதுக்கிவாபிறந்தாரிறைவாகச்சியேகம்பனே.

இ - ள். வாதுக்கு - வாக்குவாதத்துக்கும், சண்டைக்கு - கைச்சண்
டைக்கும், போவார் - போவர், வருவார் - மீண்டுவருவர், வழக்கு - தமது
வழக்கை, உரைப்பார் - பிறர்கேட்கச் சொல்வார்கள், திதுக்கு உதவியுஞ்செய்
திடுவார் - பொல்லாங்குக்குத் துணையுஞ்செய்வார், விதிமாளுமட்டும் - தமது
ஊழ்நடுக்குமளவும், ஒன்று - ஒப்பற்றதாகிய சுவர்ணத்தை, தினந்தேடி -
நாள்தோறும் ஈட்டிவைத்து, மாதுக்கு - (தம்மால் விரும்பப்பட்ட) பெண்
னையின்பொருட்டு, அழிந்து - அறிவழிந்து, மயக்கிடுவார் - மயங்குவார்கள், இவர்
இப்படிப்பட்ட குணங்களையுடையவர், ஏதுக்குப்பிறந்தார் - என்னபுருஷார்
த்தத்தைச் சம்பாதித்தற்பொருட்டுப் பிறந்தார்களோ, இறைவா கச்சியேக
ம்பனே, எ - று.

19. ஓயாமற்பொய்சொல்வர்கல்லோனாகித்திப்பருந்துப்பெற்ற
தாயானாவைவர்க்குயாயிரஞ்செய்வர்க்காத்திரங்க
ளாயாபிறர்க்குபகாரஞ்செய்யார்தமையன்முனர்க்கொன்
றீபாரிருத்தென்னபோயென்னகாண்கச்சியேகம்பனே.

தி - ள். ஓயாமல்பொய்சொல்வர் - இடையறாமற்பொய்சொல்வார்
கள், நல்லோனாகித்திப்பர் - நல்லோர்களைத்திப்பார்கள், உற்றுப்பெற்ற
தாயானாவைவர் - கருப்பநோய் முதலியவைகளையடைந்து அன்றைய
னாவைவர்கள், ஆயிரம்சதிசெய்வர் - ஆயிரம்வஞ்சனைசெய்வார்கள், சாத்
திரங்கள்ஆயார் - அறிவுநூல்களையாராய்த்திலர், பிறர்க்குபகாரம் செய்
யார் - பிறர்க்குபகாரமும்செய்யார், தம்மைஅண்டினார்க்கு - தம்மையடுத்த
வர்களுக்கு, ஒன்றுாயார் - ஒருபொருளையும்கொடார், (இப்படிப்பட்ட
இவர்) இருந்துள்ளன - உலகிலிருந்தால்என்னலாபம், பொய்என்ன - இம்
தொழிந்தால்என்னநட்டம், கச்சியேகம்பனே, எ - று

20. அப்பென்றும்வெண்மையதாயினுமாங்கநிலத்தியல்பாய்த்
தப்பின்றியேகுணவேற்றுமைதானபலசார்தலிஹ
செப்பிலபக்குவம்பக்குவமாயுள்ளசீவரிஹ
மிப்படியேபிறப்பெனந்தைபிரானகச்சியேகம்பனே.

தி - ள். அப்பு - நீரானது, என்றும் - எக்காலத்தும், வெண்மையது
ஆயினும் - வெண்ணிறமுடையதே யாயினும், ஆங்கு - அதுமேகத்தினின்
றும்விழ்த்ததாகிய, அந்நிலத்துஇயல்புடைய - அந்நிலத்தினதிற்பற்றைய
யுடையதாகி, தப்புநின்றியே - தவறுதல்இல்லாமலே, குணவேற்றுமை
தான் - தன்னியற்றைக்குணத்தினின்றும் வேறுபாட்டைதலையுடையதே
யாம், எந்தைபிரான் - எமதுதந்தையாகிய மஹாபகரஹும், இப்படியே -
இவ்வாறே, பலசார்தலினால் - பலசார்புகளால், செப்பில - சொல்லுமிட
த்து, அபக்குவம்பக்குவம்ஆயுள்ளசீவரிஹம் - அபக்குவமாயும் பக்குவமாயு
முள்ள சீவர்களிலும், நிற்பன் - (பகவாபகவாநுருணமாக வேறுபாட்டை
யடைந்து) நிற்பன், கச்சியேகம்பனே, எ - று.

“நிலத்தியல்பானீர் திரிந்தற்றா குமாந்தரிக் - கினத்தியல்பதாகுமறிவு”
என்றார் தெய்வப்புவனரும்.

21. நாயாய்ப்பிறந்திடினல்வேட்டையாடியயம்புரியுந்
தாயார்வயிற்றினராய்ப்பிறந்துசின்சரபநராய்க்
காயாமரமும்வறளாங்குளமுங்கலலாவுமென்ன
வீயாமனிதனாயேன்படைத்தாய்கச்சியேகம்பனே.

தி - ள். நாய்ஆய்ப்பிறந்திடின - நாயாகிப்பிறந்தாலும், நல்வேட்டை
ஆடி - நல்லவேட்டையாடி, நயம்புரியம் - (தன்னைவளர்ப்பவனாகுப்) பிர
யோஜனத்தைச்செய்யும், தாயார்வயிற்றில் - அனைவயிற்றில், நரர்ஆய்ப்பிற

ந்து - நாஜம்மாசிப்பிறந்து, பின்சம்பந்நர்ஆய் - பிறகுசெல்வமுன்னவர்
களாகி, காயாமரமும் - காயாமரத்தையும், வறள்ஆய்குளமும் - நீர்வறண்டு
போனகுளத்தையும், கல்ஆவும் - கற்பசுவையும், என்ன - போல, ஈயாமனி
தனா - (தமர்க்கும்பிறர்க்கும்யாதொன்றையுங்) கொடாதமாறுடனா, என்
படைத்தாய் - (இவ்வுலகில்என்னகாரியத்துக்காகப்) படைத்தனை, கச்சி
யேசம்பனே, ஏ - று.

காயாதமாரமும், நீர்வற்றியகுளமும், கல்லாவும் பிறக்குப்பயன்படாதது
போல ஈகையில்லாதமனிதரும் பிறர்க்குப்பயன்படார் என்பதுகருத்து.

22. ஆற்றிற்கதைத்தபுளியாக்கிடாமலென்னன்பையெல்லாம்

போற்றித்திருவுளம்பற்றுமையாபுரமுன்றெறித்துக்

கூற்றைப்பணிகொளுந்தாளுடையாய்குன்றவிலலுடையா

யேற்றுக்கொடியுடையாயிறைவாகச்சிவையேகம்பனே.

இ - ள். ஐயா - ஐயனே, புரம்முனறுளரித்து - முப்புரங்களுையரி
த்து கூற்றை - யமனே, பணிகொள்ளும் - அடிமைகொண்ட, தாள்உடை
யாய் - திருவடிபையுடையவனே, குன்றவிலலுடையாய் - (மேரு) மலையா
கியவில்லையுடையானே, ஏற்றுக்கொடியுடையாய் - இடபக்கொடியை
யுடையானே, இறைவா - இறைவனே, கச்சியேகம்பனே - கச்சியேகம்ப
முடையானே, என்அன்பையெல்லாம் - என்னன்புழுமுதினையும், ஆற்றில
கரைத்த - மஹாநதியிறகதைத்துவிட்ட, புளியாக்கிடாமல் - புளியாகச்செய்
யாமல், போற்றி - (என்னன்புருவங்கெடாமல்) காதது, திருவுளம்பற்றும் -
திருவுளம்பற்றவேண்டும், கச்சியேகம்பனே, ஏ - று.

யமனே உதைத்தவனேஎன்றற்கு “கூற்றைப்பணி கொளும்தாளுடை
யாய்” என்றா.

23. பெண்ணாகிவந்தொருமாயப்பிசாசமபிடித்திட்டென்னைக்

கண்ணாலவெருட்டிமுலைபானமயக்கிக்கடித்ததுப

புண்ணங்குழியிடைத்தள்ளியெனபோகப்பொருள்பறிக்க

வெண்ணுதுளைமறந்ததனிறைவாகச்சிவையேகம்பனே.

இ - ள். பெண்ணாகிவந்த - பெண்ணுநக்கொண்டவந்த, ஒருமாயப்
பிசாசம் - ஒருமாயப்பேயானது, என்னைப்பிடித்திட்டென்னைப்பற்றி, கண்
ணாலவெருட்டி - கண்களால்அச்சுறுத்தி, முலையால்மயக்கி - முலைகளைக்
கொண்டு என்மதியங்கப்பண்ணி, கடித்ததுபுண்ணங்குழியிடை - கடி
த்ததுபுண்ணங்குழியிடை, புண்ணென்றற்குரிய பள்ளத்தில், தள்ளிவிழ்த்தி
என்போதப்பொருள்பறிக்க - என்னொருமாயிய பொருளைப்பறித்துக்கொள்ளு
தலால், எண்ணுது - உன்னைஎண்ணுது, உனைமறந்தேன் - உன்னைமறந்து
விட்டேன், இறைவா கச்சியேகம்பனே, ஏ - று.

24. நாவாரவேண்டுமிருஞ்சொல்லுவாருனைநான் பிரிந்தாற்
சாவேனென்றேயிருந்தொக்கவுண்பார்கள்கைதான்வறண்டாற்
போய்வாருமென்றநடுத்தலைக்கேகுட்டும்பூவையருக்
கீவாதலைவிதியோவிறைவாகச்சியேகம்பனே.

இ - ள். நாவார - நாகிரம்ப, வேண்டும இதம சொல்லுவார் - வேண்
டிய ஐந்தவசநங்களைச் சொல்வார்கள், உன்னை நான் பிரிந்தால் - உன்னை
நான்பிரிவேனாயின், சாவேன எனறே - இறந்துவிடுவேன் என்று சொல்லா
நின்றே, ஒக்க இருநது உண்பார்கள் - உடனிருநதுண்பார்கள், கைவறண்
டால் - கையிற் பசையற்றுப்போனால், போய்வாரும் என்று - போய்வாரு
மென்று வாயினாற்சொல்லி, நடுத்தலைக்கு - நடுத்தலையில், குட்டும் - கையி
னாற் குட்டியனுப்புதிற, பூவையருக்கு - பொருட்பெண்டிாக்கு, ஈவாா - (தம
பொருள்முதலானவைகளைக்) கொடுப்பார்கள் அறிவினாகன, தலைவிதியோ -
(இப்படியினாகள் செய்தறகுகாரணம் இவாகுடைய) தலையில, பிரமன்
எழுதின விதியின் நியமந்தானே, இறைவாகுடியேகம்பனே, எ - று.

பொருட் பெண்டிர் - வேசையா.

25. கல்லாசிவகதைதலலோரதமக்குக்கனவிலுமெய்
சொல்லார்புகிதவர்க்களனங்கொடாரகுருசொன்னபடி
நிலலாரதத்தைநினையார்நின்றாமநினேவிற்குற்று
மில்லாரிருந்தெனநிறந்தெனபுகல்கச்சியேகம்பனே.

இ - ள். சிவகதை கல்லார் - சிவசரிதங்களைப்படியார, நலலோர்தம
க்கு - நல்லோர்களுக்கு, கனவிலுமெய்சொல்லார - ஸவந்தத்திலுமென்மை
பேசார்கள், புகிதவர்க்கு அன்னமகொடார் - புகிதவந்தவர்களுக்கு அந்நம
புகிரார், குருசொன்னபடிநிலலா - ஆசாரியன்சொன்னவண்ணம் நிறமா
ட்டார், அறத்தைநினையார் - தருமத்தைச் செய்யமனத்தினாலும் நினைக்க
மாட்டார்கள், நின்நாமம் - உனதுருநாமம், நினேவில் - நனைவினிடத்து,
சுற்றும்இல்லார் - சிறிதுமுடையரல்லா, (இவாகள்) இருந்தனன் - (உலகில்
உயிரோடுகூடி) இருந்தால்என்னவாபம், இறந்துவன் - இறந்தால்என்ன
நஷ்டம், புகல் - சொல்லாய், கச்சியேகம்பனே. எ - று.

26. வானமுதத்தின்கவையறியாதவர்வண்கனியின்
ருனமுதத்தின்கவையெண்ணலபோலத்தனிததனியே
தேனமுதத்தின்றெளிவாயனானஞ்சிறிதுமில்லார்க
கினமுதச்சுவைவன்நலலவோகச்சியேகம்பனே.

இ - ள். வான் - விண்ணுலகத்திலுள்ள, அமுதத்தின் - அமிர்தத்தின்,
கவையறியாதவர் - கவையையுணராதவர், வண்கனியின் - வனமாகியகனியின்
கனின், அமுதத்தின்கவை - ரசங்களின்கவையை, எண்ணல்போல - மதித்

தல்போல, தனித்தனியே - தனித்தனியாகவே, தேன் அமுதத்தின்தெளிவு ஆப - தேனும் அமிர்தமும் ஆகிய இவற்றின்தெளிவையொத்த, ஞானம் - ஞானத்தை, கிறிதும் இல்லார்க்கு - கிறிதும் உடையரல்லாதார்க்கு, ஈனம் - இழிவாகிய, அமுதச்சுவை - (விஷயாநுபவமாகிய) அமிர்தத்தின் சுவைபாணது, நன்று அல்லவோ - நன்மையாமன்றோ, கச்சியேகம்பனே, எ - று.

27. ஊற்றைச்சரீரத்தையாபாசக்கொட்டிலையூன் பொதிந்த
பிறற்றறுருத்திபைச்சோறிடுந்தோற்பைபைப்பேசரிய
காற்றிற்பொதிந்தநிலையற்றபாண்டத்தைககாதலசெய்தே
யெற்றுத்திரிந்துவிட்டேனிறைவாகச்சியேகம்பனே.

இ - ள். ஊற்றைச்சரீரத்தை - ஊற்றையுடம்பை, ஆபாசக்கொட்டிலை - நிந்தனைகளென்கிறசரக்குகளைப் பொதிந்துவைத்திருக்கும் ஒதுக்கிடத்தை, ஊன்பொதிந்த - மாமிசம்பொருத்திய, பிறற்றறுருத்தியை - பலதுளைகளையுடையதுருத்தியை, சோறுஇடும் தோல்பையை - சோற்றையிட்டுநிரப்பின தோலாற்செய்யப்பட்டபையை, பேசாரிய - சொல்லுதற்கரிய, காற்றில்பொதிந்த - காற்றைஅடைத்துவைத்த, நிலையற்றபாண்டத்தை - நிலையிலதாகியமட்கலத்தை, காதல்செய்து - விரும்பி, ஏற்றுத்திரிந்துவிட்டேன் - (அதைச்) சுமந்துதிரிந்தேன், இறைவாகச்சியேகம்பனே, எ - று.

28. சொல்லால்வருங்குற்றம்சிந்தனையால்வருந்தோடஞ்செய்த
பொல்லாததீவினைபார்வையிற்பாவங்கள்புண்ணியநூல்
ல்லலாதகேள்வியைககேட்டிடுந்தீங்குகளாயவுற
றெல்லாப்பிழையுமபொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே.

இ - ள். சொல்லால்வருங்குற்றம் - சொல்லினாலுண்டாகுங்குற்றமும், சிந்தனையால்வருமதோடம் - நினைப்பினாலுண்டாகும் தோஷமும், செய்த பொல்லாததீவினை - செய்தபொல்லாத தீச்செயல்சளும், பார்வையின்றபாவங்கள் - பார்வையினாலுண்டாகும் பாவங்களும், புண்ணியநூல் - அல்லாத கேள்வியை - புண்ணியநூல்களல்லாதனவாகிய கேள்விகளை, கேட்டிடும் தீங்குகள் ஆபவும் - கேட்சிறபாவங்களானவைகளும் ஆகிய, எல்லாப்பிழையும் - எல்லாக்குற்றங்களையும், பொறுத்துஅருள்வாய் - பொறுத்தருள்வோனும், கச்சியேகம்பனே, எ - று.

29. முட்டற்றமஞ்சனையெண்ணெயிற்கூட்டி முகமினுக்கி
மெட்டிட்டுப்பொட்டிட்டுப்பித்தனையோலைவிளக்கியிட்டுப்
பட்டப்பகலிலவெளிமயக்கேசெயுபாவையார்மே
விட்டத்தைநீதவிர்ப்பாயிறைவாகச்சியேகம்பனே.

இ - ள். முட்டுஅற்றமஞ்சனை - குற்றமற்றமஞ்சனை, எண்ணெயில் கூட்டி - எண்ணெயிற்கலந்து, (அதைப்பூசி) முகம்மினுக்கி - முகத்தைமினுக்கி, மெட்டுஇட்டு - கால்மிஞ்சி விட்டு, பொட்டுஇட்டு - பொட்டினிந்து

பித்தனை ஒலவிளக்கி இட்டு - பித்தனையோலையைத் துலக்கித்தரித்து, பட்டப் பகலில் - பட்டப்பகற்பொழுதில், வெளிமயக்குசெய்யும் - வெளிமயக்குஞ் செய்கிற, பாவையர்மேல் - மாதர்மீதுள்ள, இட்டததை - விருப்பத்தை நீதவிர்ப்பாய் - நீதிர்த்தருளவேண்டும், இறைவாகச்சிசியேகம்பனே, எ - று.

30. பிறந்து மண்மீதிற் பிணியே குழிகொண்டு பேரின்பத்தை மறந்து சிற்றின்பக் கினமே மனமபலிகிப்புனமா தருக்குட்பறந்துழன்றே தமொறிப்பொன்றே மடிப்பா வையர்க்கீர் திறத்திடவோ பணித்தாயி லைவாகசுகிபெகமபனே.

இ - ள். மண்மீதிலிருந்து - பூமியின்மீது விழந்து, பிணியே குழிகொண்டு - வியாதிகளே குழிமுகங்கள் படைத்து, பேரின்பத்தை மறந்து - பேராந்தத்தை மறந்து, சிற்றின்பத்தினமே மனமபலி - சிற்றின்பத்தின்மீது ஆசைகொண்டு, புலமாதருசுள் - அற்புததையையுடைய மாதர்மேல், பறந்து உழன்று - (பறவைபோலப்) பறந்ததிரிந்து, தமொறி - தமொற்றமடைந்து, பொன்றேடி - திரவியத்தைச் சாப்பிடுகிறது, அப்பாவை பர்சு குரந்து - அந்தமாதருக்குக் கொடுக்கிறது, இறந்திடவோ - மனம்போகவோ பணித்தாய் - அடியேனை நியமித்தாய், இறைவாகச்சிபெகமபனே, எ - று.

31. பூதங்களுந் துப்பொறியற்று சார்புலங்களுந் துப்பேதங்குணமற்றுப் பேராசை தானறுபடு முனற்றுக் காதங்கரணங்களுமற்றவானந்தக்காட்சியிலே பேதங்களை நதிருப்பே பிறைவாகச்சிசியேகம்பனே.

இ - ள். பூதங்கள் அற்று - பஞ்சபூதங்களொழிந்து, பொறி அற்று - பஞ்சேந்திரியங்களொழிந்து, சார் - அவைகாச் சார்ந்த, ஐம்புலன் அற்று - ஐம்புலன்களொழிந்து, பேதம் குணம் அற்று - ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுள்ள குணங்கள் ஒழிந்து, பேராசை அற்று - பெரிய அவாவொழிந்து, பின்முன் அற்று - பின்னுமுன்னுமொழிந்து, காத - மோதகின்ற, அம் கரணங்களும் அற்று - அழகிய அந்தக்கரணங்களுமொழிந்து, ஆந்தக்காட்சியில் - இன்பபோக்கத்தில், ஏதம்களைந்து (இருப்பேன் - குற்றங் கடிந்திருப்பேன், இறைவாகச்சிசியேகம்பனே. எ - று.

32. நல்லாயெனக்குமனுவொன்று தந்தருண் ஞானமிலாப் பொல்லாவெனைக்கொன்றுபோமெப்போயுதியல்புசைசெபஞ் சொல்லார்தற்கோயினியமம்பலவகைத்தோத்திரமு மெல்லாமுடிந்தபின் கொல்லுகண்டாய்கச்சிசியேகம்பனே.

இ - ள். நல்லாய் - நல்லோய், எனக்கு - அடியேனுக்கு, மனு ஒன்று - ஒருவிண்ணப்பம், தந்தருண் - கிருபைசெய்தருளல்வேண்டும், (என்னெனின்) ஞானம் இல்லா - அறிவில்லாத, பொல்லா என்னை - பொல்லாத என்னே,

கொன்றுபோடும் பொழுது - கொல்லும் போது, இபல் பூசை - இயன்ற பூசையும், செபம் - ஜபமும், சொல் ஆர் - புகழ் கிறைந்த, நல்கோயில் கியமம்-நல்ல சிவாலயசேவை முதலிய நிபமங்களும், பலவகைத் தோத்திரமும்-பலவகையாகிய தோத்திரங்களும் ஆகிய, எல்லாம் - யாவும், முடிந்தபின் - நிறைவேறின பின்பு, கொல்லு-கொல்லக்கடவை, கச்சியேகம்பனே. எ - று.

33. சடக்கடத்துக்கிராதேடிப்பலவுயிர்தம்மைக்கொன்று
விடக்கடித்துக்கொணாடிதுமாநதிருந்துமிகபெலிந்து
படக்கடித்தின்றுமலவார்கடமைக்கரமபற்றிநம
னிடக்கடிக்கும்பொழுதேதுசெய்வார்கச்சியேகம்பனே.

இ - ள். சடக்கடத்துக்கு - சடருமாகிய சரீரத்தின் பாதுகாப்புக் காக, இராதேடி - உணவைநதேடி, பலவுயிர்தம்மைகொன்று - பலவுயிர்களைக் கொலைசெய்து, விடசுரு அடித்துக்கொண்டு -(அவற்றின்) தசையைப் பிடுங்கிக்கொண்டு, இறுமாந்திருந்து - செருக்கடைந் திருந்து, மிகமெலிந்துபட-மிகவும் மெலிந்து வருந்தும்படி, கடித் தின்று உழல்வார்கள்தம்மை - கடித்துத் தின்று உழல்வோரை, நமன்-யமன், கரம பற்றி-கையாற்றியடித்துக்கொண்டு, இடக்கடிசுகும் பொழுது - வருத்தப்படுத்தும் போது, ஏது செய்வார் - யாது செய்யக்கடவர், கச்சியேகம்பனே. எ - று.

இச்செய்யுளால் ஊன் உண்பவர் யமனிடத்து அகப்பட்டு வருந்துவது கிச்சயம் என்பது ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

34. நாறுமுடலைநரிப்பொதிகோற்றினைநான்நினமுஞ்
சோறுங்கறியுநிரப்பியபாணடத்தைததோகையர்தங்
கூறுமலமுமிசத்தமுஞ்சோருங்குழியிலவிழா
தேறும்படியருள்வாயிறைவாகச்சியேகம்பனே.

இ - ள். நாளும் உடலை-நாறுகின்றவுடம்பை, நரிப்பொதிகோற்றினை-நரிகட்குப் பொதிகோளையிருப்ப தொன்றை, நான் - அடியேன், நினமும் - நான்தோறும், சோறும் கறியும் - சோற்றையும் கறியையும், நிரப்பிய-நிறைத்துவைத்த, பாண்டத்தை - மட்கலத்தை, தோகையர்-மாதரது, கூறும்-(அருவருப்பாகச்) சொல்லப்படுகிற, மலமும் இரத்தமும் சோரும் - மலமும் உதிரமும் ஒழுகாகின்ற, குழியில் விழாது - (கடிதடமாகிய) பள்ளத்தில் விழாமல், ஏறும்படி - களையேறும் உண்ணம், அருள்வாய் - கிருபைபுரியாய், கச்சியேகம்பனே. எ - று.

35. சொக்கிட்டரமனைப்புக்குட்டிருடியதுட்டர்வந்து
திக்குற்றமன்னனைக்கேட்பதுபோற்சிவநிந்தைசெய்து
மிக்குக்குருவிங்கசங்கமகிந்தித்துவீடிச்சிக்கு
மெக்குப்பெருத்தவர்க்கேன்சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே

இ - ள். சொக்கு இட்டு - சொத்துப்பொடிதாவி, அரமனை உள் புக்கு-அரண்மனையினுள்ளே பிரவேசித்து, திருடிய-களவுசெய்த, துட்டர்-துட்டர்கள், வந்து-(ராஜபடரால் அரசர்க்கெதிரில்)கொண்டுவரப்பட்டு,திக்கு உற்ற மன்னனை-தமக்குத் தற்காலவுதவியாகிய அரசனை, கேட்பது போல - (தம்மைச்சிஈழியாமல் விடும்படி) பிரார்த்திப்பதுபோல, சிவநிறைசெய்து-சிவதூஷணம்பண்ணி, மிக்கு - மிகுதியாய், குருவிக்க சங்கமம் நிக்தித்து - குருவிக்க சங்கமங்களை நிரந்தனை பண்ணி, வீடு இச்சிக்கும்-வீட்டையடைய விரும்புகின்ற, எக்குப்பெருததவர்க்கு-தீமைபில் மிக்கார்க்கு, என் சொல்லு வேன் - யாதுசொல்வேன், கச்சியேகம்பனே, எ - று.

36. விருந்தாகவந்தவர்தங்களுக்கன்னமிகக்கொடுக்கப் பொருந்தார்வளம்பெறவாழ்வாரின்னாழைத்தப்போற்றிகித்த மருந்தாழுலைப்பங்கொன்றாகபாதகாமபுஷியி விருந்தாவதேதுகண்டாயிறைவாகச்சியேகம்பனே.

இ - ள். விருந்தாகவந்தவர் தங்களுக்கு - விருந்தினராய் வந்தவர் களுக்கு, அன்னம் - உணவை, மிகக்கொடுக்கப்பொருந்தார் - மிகவுங்கொடுக்க மனம்பொருந்தார், வளம பெறவாழ்வார் - வளமையாக வாழ்வார், நித்தம் - நாள் தோறும், நின்றாமத்தைப்போற்றி - உன்திருநாமத்தைப்புகழ்ந்து, அருந்தாழுலைப்பங்கா-உண்ணாழுலையம்மையை ஒருபங்கில் உடையவரோ, என்னாது - என்று துதியாத, பாதகா - பாவின, அம்புலியில் - உலகத்தில், இருந்தா - இருந்ததனால், சுவது ஏது-உலகத்தார்க்கு அவர்களால் உண்டாகக்கடவதாகிய பிரயோஜனமயாது, கச்சியேகம்பனே, எ - று.

37. எல்லாமறிந்துபடித்தேயிருந்தெமக்குள்ளபடி வலலானநிறதுளனென்றுணராதுமதிமயங்கிச் சொல்லான்மலைதுறுசூழ்விதியினபடிதுக்கித்துப்பி னெல்லாஞ்சிவன்செயலேயென்பாகாண்கச்சியேகம்பனே.

இ - ள். (சிலர்) எல்லாம் அறிந்து-எல்லாக்காரியங்களையும் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமாகக் கண்ணென்ற்தும,படித்தே - இருந்தா - அறிந்தப்பிரமாணமாகப்படித்திருந்தும், எமக்கு உள்ளபடி-எமக்குள்ளவாற்றை, வல்லான் - எல்லாம் வல்ல இறைவன், அறிந்துளன் என்று உணராது - அறிந்திருக்கிறா னென்றறியாமல், மதிமயங்கி - அறிவுகலங்கி, சொல்லால் மலைந்து - பிறர் சொல்லுஞ் சொற்களால் மலைவடைந்து, சூழ் - தமமை வந்து சூழ்ந்து கொண்ட, விதியின்படி - ஊழின்படி, துக்கத்து - துக்கமடைந்து, பின் - பிறகு, எல்லாம்-யாவும், சிவன் செயலே என்பா-சிவன் செயலே யென்று சொல்லி ஒருவாறு தேறுவார்கள், கச்சியேகம்பனே, எ - று.

எல்லா தூல்களையும் படித்துணர்ந்தவரும் ஒருநிங்கு மேலிட்டபோது இது இறைவன் செயலென்றுணராமல் மதிமயங்கி வருந்தி,பிறகு இறைவன் செயலே என்று தெளிவது இயற்கையா மென்பது கருதது.

38. பொன்னைநினைந்துவெகுவாகத்தேவெர்பூவையன்னு
டன்னைநினைந்துவெகுவாயுருகுவர்தாரணியி
லுன்னைநினைந்திருகூளைப்பூசியாதவலுத்ததொல்லா
மென்னையிருந்துகண்டாயிறைவாகச்சிசியேகம்பனே.

இ - ள். பொன்னை நினைந்து - திரவியத்தை யிட்ட வெண்ணி, வெகு வாகத்தேவெர் - மிகுதியாய்த்தேவெர்கள், பூவையன்னுள் தன்னை - பூவை போலவாளாகிய பெண்ணை, நினைந்து - தழுவவெண்ணி, வெகுவாய் உருகு வர் - மிகுதிபாய்மனங்கரைவார்கள், தாரணியில் - உலகத்தில், உன்னை நினைந்து - உன்னைநினைத்து, இவரு - இப்பொழுது, உன்னைப்பூசியாத - உன்னைப்பூசிக்காத, உலுத்தர் எல்லாம் - உலுத்தாகள் எல்லாரும், இருந்து - உயிர்வாழ்ந்து, என்னை - என்னபிரயோசனம், இறைவா கச்சிசியேகம்பனே,

39. கடுஞ்சொல்லின்வம்பரையினரைக்குண்டடைக்காமுகரைக்
கொடும்பவமேசெயுநிர்மூடர்தமமைக்குவலயத்து
னெடும்பனைபோலவளர்ந்துநல்லோர்தநெறியறியா
விடும்பரையேன்வகுத்தாயிறைவாகச்சிசியேகம்பனே.

இ - ள். கடுஞ்சொல்லின் - கடுஞ்சொற்களையுடைய, வம்பரை - வம் பர்களையும், ஈனரை-இழிந்தாரையும் - குண்டரை-வியபிசாரிபுத்திரரையும், காமுகரை-தூர்த்தரையும், கொடும்பவமேசெய்யும் - கொடியபாவததையே - செய்கிற, நிர்மூடர்தமமை-நிர்மூடனாயும், குவலயத்துன் - உலகத்தில், நெடும் பனைபோலவளர்ந்தம்-நெடியபனைமரம்போல வளர்ந்திருந்தம், நல்லோர்தம் நெறி அறியா - நல்லோர்களுடைய வழியையுணராத, இடும்பரை - துஷ்ட னாயும், ஏன்வகுத்தாய்-ஏன்படைத்தாய், இறைவாகச்சிசியேகம்பனே, எ - று.

40. கொன்றேனனேகமுரியையெல்லாம்பின்புகொன்றுகொன்று
தின்றேனதன்றியுந்திங்குசெய்தேனதுதீரகவென்றே
நின்றேனின்சன்னிதிக்கேயதனற்குற்றீபொறுப்பா
பென்றேயுனைநம்பினேனிறைவாகச்சிசியேகம்பனே.

இ - ள். அனேகம் உயிரையெல்லாம் - அநேகமான சீவர்களை யெல் லாம், கொன்றேன்-கொலைசெய்தேன், பின்பு-பிறகு, கொன்று கொன்று தின்றேன் - கொன்று கொன்று புசித்தேன், அது அன்றியும் - அதல்லாம லும், திந்துசெய்தேன் - வேறுபல தீமைகள் செய்தேன், அனைதிர்க என்றே - அவைகள் நீங்குக என்றே, நின்சந்நிதிக்கு நின்றேன் - உன்சந்நிதியில் நின் றேன், அதனால் - ஆதலால், குற்றம் - எந்தவறுகையெல்லாம், நீ பொறுப் பாய் என்றே - நீபொறுத்தருள்வை யென்றே, உன்னைநம்பினேன் - உன்னை நம்பியிருக்கிறேன், இறைவாகச்சிசியேகம்பனே, எ - று.

திருவேகம்பவிருத்தம்.

1. அன்னை யெத்தனையெத்தனையன்னையோ
வப்பனெத்தனையெத்தனையப்பனோ
பின்னையெத்தனையெத்தனைபெண்டிரோ
பிள்ளையெத்தனையெத்தனைபிள்ளையோ
முன்னையெத்தனையெத்தனைசன்மமோ
மூடனாயடியேனுமறிந்திலேன்
இன்னமெத்தனையெத்தனைசன்மமோ
வென்செய்வேன்கச்சியேகம்பநாதனே

இ - ள். அன்னை - தாயென்றால், எத்தனையெத்தனை அன்னையோ - எத்தனை யெத்தனை தாய்மார்களோ, அப்பன் - தந்தையென்றால், எத்தனை யெத்தனை அப்பனோ - எத்தனை யெத்தனை தந்தையரோ, பின்னை - பிறகு, எத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ - எத்தனை யெத்தனை மனைவியரோ, பிள்ளை - பிள்ளையென்றால், எத்தனை யெத்தனை பிள்ளையோ - எத்தனை யெத்தனை பிள்ளைகளோ, முன்னை - பூர்வத்தில், எத்தனை யெத்தனை சன்மமோ - எத்தனை யெத்தனைப் பிறவிகளோ, மூடனாய் அடியேனும் அறிந்திலேன் - மூடனாகிய அடியேனும் உணர்ந்திலேன், இன்னம் - இன்னமும், எத்தனை யெத்தனை சன்மமோ - எத்தனை யெத்தனைப் பிறவிகளோ, என் செய்வேன் - (இவைகளின் நீக்கத்தின்பொருட்டு நான்) என்செய்யக்கடவென், கச்சியேகம்பநாதனே, எ - று.

இதுவரையில் நான் எடுத்த ஜன்மங்கள் எத்தனையோ இனிமேல் நான் எடுக்கும் ஜன்மங்கள் எத்தனையோ அறியேன் என்பது கருத்து.

திருத்தில்லை.

1. காம்பிணங்கும்பிணத்தோளார்க்கும்பொன்னுக்குங்காசினிக்கும்
தாம்பிணங்கும்பலவாசையும்விட்டுத்தனித்துச்செத்துப
பொம்பிணந்தன்னைத்திரளாகக்கூடிப்புரண்டினிமேல்
சாம்பிணங்கத்துதையோவென்செய்வேன் மிலலைச்சங்கரனே.

இ - ள். காம்பு இணங்கும் - மூங்கிலை நிகர்க்கின்ற, பிண - பருண்மமாகிய, தோளார்க்கும் - தோள்களையுடைய மாதர்பொருட்டாகவும், பொன் இணங்கும் - பொன்னின் பொருட்டாகவும், காசினிக்கும் - நிலத்தின்பொருட்டு

டாகவும், தாம்பிணங்கும்-தாம்பிணக்கமடைதற்குரிய, பலஆசையும்விட்டு-
புலவகையாகிய விருப்பங்களையும் நீங்கி, தனித்து - தனிமையாகி, செத்துப்
போம் பிணம்தன்னை - இறந்துபோகிற பிணங்களின்பொருட்டு, திரள்
ஆக்கூடி - கூட்டமாகக்கூடி, புரண்டு - நிலத்தின்மேல்வீழ்ந்து புரண்டு,
இனிமேல் சாம்பிணம் - இனிச்சாகப்போகிற பிணங்கள், கத்துது - இரை
யாநின்றன, ஐயோ - அத்தோ, என்செய்வேன் - (இவரது அறியாமையைக்
குறித்து) என்செய்கேன், தில்லைச்சங்கரனே - திருத்திலையில் வாழ்கின்ற
சுககரனே, எ - று.

“இனிமேற்சாம்பிணம்” என்றது உயிர்வாழ்ந்திருக்கும் மானிடனா.
சும் - சுகம், கரன் - செய்பவன்.

௭. சோறிடுநொடு துணிதருங்குப்பைதொண்டன்பணாக்கண்
டேறிடுங்கைகளிறங்கிடுந்தீவினையெப்பொழுதும்
நீறிடுமேனியர்சிறம்பலவாநிருத்தங்கண்டால்
ஊறிடுங்கண்களுருகிடுருஞ்சுமென் ஊள்ளமுமே.

இ - ள். நாடுசோறு இடும் - நாடானது சோற்றையுதவும், குப்பை
துணிதரும் - குப்பைமேடுகள் துணியைத்தரநின்றன, தொண்டு அன்ப
ணாக்கண்டு-தொழுப்புசெய்கிற அன்பணாக்கண்டு, கைகள் ஏறிடும்-என்கை
கள் மேலுயரநின்றன, தீவினை இறங்கிடும் - (அப்படிச்செய்தலால் என்
னைப்பற்றிய) தீவினைகள் தாழநின்றன, நீறு இடும்மேனியர் - திருவெண்
ணற்றையணிந்த திருமேனியையுடையவரும், சிறம்பலவர் - திருச்சிற
ம்பலத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, நிருத்தங்கண்டால்-திரு
நிருத்தத்தைக்காணின், எப்பொழுதும்-எப்போதும், கண்கள்-என்கண்கள்,
ஊறிடும்-நீரைச்சரவாநின்றன, என் நெஞ்சும்-என்மார்பும், என்உள்ளமும்-
என்மனமும், உருகிடும் - உருகாநின்றன, எ - று.

3. அழலுக்குள்வெண்ணெயெனவேபுருகிப்பொன்னம்பலத்தார்
கிழலுக்குணின்றுதவமுநற்றாமனிட்டுேமின்னார்
குழலுக்கிசைந்தவகைமாலேகொண்டுகுற்றேவல்செய்து
விழலுக்குமுத்துலையிட்டிறைத்தேனென்விதிவசமே.

இ - ள். அழலுக்குள் வெண்ணெய் என உருகி - நெருப்பிலிட்ட
வெண்ணெய்போலமனமுருகி, பொன்னம்பலத்தார் - பொன்னம்பலவரது,
கிழலுக்குள் நின்ற - திருவடிநீழலின் கீழ் நிலைத்திருக்க, தவம் உஞற்றாமல்-
தவத்தைச்செய்யாமல், நிட்டுரம்-வன்சொல்லையுடைய, மின்னார்-மாதரது,
குழலுக்கு இசைந்த - கூந்தலுக்குப்பொருத்தமான, வகை - பலவேறு
வகைப்பட்ட, மாலேகொண்டு-பூமாலேகளைபேந்திநின்று, குற்றேவல்செய்து-

ஈற்றேவல்களைப்பண்ணி, (அதனால்) விழுவத்கு - விழப்புல்லைப் பயிர்செய்
ம்பொருட்டு, முத்துலை இட்டு - மூன்றுதுலைபோட்டு, இறைத்தேன் - நீர்
இறைத்தலானேன், (இது) என்விதிவசமே - என் ஊழ்வயப்பட்டமை
யே (வேறன்று), எ - று.

துலை - ஏற்றமரம். மாதர்பொருட்டு உழைப்பது விழப்புல்லைப் பயிரா
க்குதற்கு முத்துலைபிட்டிறைத்தாற்போலு மென்பது கருத்து.

4. ஓடாமற்பாழுக்குழைபாமலோரமுரைப்பவர்பால்
கூடாமனலலவர்கூட்டமவிடாமல்வெங்கோபநெஞ்சில்
நோடாமனன்மைவழுவாமலின் றைக்குநானைக்கென்று
தேடாமற்செல்வந்தருவாய்சிதம்பரதேசிகனே.

இ - ள். சிதம்பரதேசிகனே - சிதாகாயத்தில் வாழ்நின்ற பரமாசாரி
யனே, ஓடாமல் - (இங்குமங்குமாக) ஓடாதிருக்கவும், பாழுக்கு உழையா
மல் - வீணுக்கு உழையாதிருக்கவும், ஓரம்உரைப்பவர்பால்கூடாமல் - பகை
பாதமாய்ப் பேசுவோரிடத்திற் சேராதிருக்கவும், நல்லவர்கூட்டம்விடாமல் -
நல்லோரது கூட்டத்தைநீங்காதிருக்கவும், நெஞ்சில்வெங்கோபம்நாடாமல் -
(என்) மனத்தில் வெவ்வியகோபமென்னும் பொருள் எட்டிப்பாராதிருக்க
வும், நன்மைவழுவாமல் - நன்மையானது என்னைவிட்டுநீங்காதிருக்கவும்,
இன்றைக்குநானைக்குஎன்று - இன்றைக்குவேண்டும் நானைக்குவேண்டும்
என்று, தேடாமல் - பொருள்முதலானவைகளைத் தேடாதிருக்கவும், செல்
வம் - உன்பதமாகியநிலைபெறுதைய செல்வத்தை, தருவாய் - அடியேனுக்
குத்தந்தருள்வாயாக, எ - று.

சிதம்பரம் திருத்தில்லைநகர் எனினுமாம்.

5. பாராமலேற்பவர்க்கில்லைபென்னுமற்பழுதுசொல்லி
வாராமற்பாவங்கள்வந்தணுகாமன்மனமயர்ந்து
பேராமற்சேவையிரியாமலன்புபெறுதவரைச்
சேராமற்செல்வந்தருவாய்சிதம்பரதேசிகனே.

இ - ள். பாராமல் ஏற்பவர்க்கு - தமதுமுந்தினநிலையை நோக்காது
வந்துஇரப்பவர்க்கு, இல்லையென்னுமல் - இல்லையென்று சொல்லாதிருக்க
வும், பழுதுசொல்லிவாராமல் - குற்றங்ஙனையெடுத்துக் கூறிவராதிருக்க
வும், பாவங்கள்வந்துஅணுகாமல் - பாபங்கள்வந்து (என்னைச்) சேராதிருக்
கவும், மனம்அயர்ந்துபேராமல் - மனஞ்சோர்ந்து நிலையிராதிருக்கவும்,
சேவையிரியாமல் - உன்சேவைஎன்னைவிட்டுநீங்காதிருக்கவும், அன்புபெறு
தருணசேராமல் - உன்னிடத்தன்பு செய்யாதவனாககூடாதிருக்கவும்,
செல்வம் - நித்யவாழ்வை, தருவாய் - அடியேனுக்குத்தந்தருள்வாயாக,
சிதம்பரதேசிகனே, எ - று.

கொல்லாமற்கொன்றதைத்தின்னும்புகுத்திரங்கோள்களவு
கல்லாமற்கைதவரோடிணங்காமற்கனவினும்பொய்
சொல்லாமற்சொற்களைக்கேளாமற்றோகையர்மாயையிலே
செல்லாமற்செல்வந்தருவாய்சிதம்பரதேசிகளே.

தி - ள். கொல்லாமல் - உயிர்களைக் கொல்லாதிருக்கவும், 'கொன்
றதைத்தின்னும் - கொன்றவைகளை யுண்ணாதிருக்கவும், குத்திரம் கோள்
களவுகல்லாமல் - வஞ்சனையையும் கோட்சொல்லலையும் சோரததுவத்தை
யும் கல்லாதிருக்கவும், கைதவரோடு இணங்காமல் - பொய்யரோடிணங்
காதிருக்கவும், கனவினும்பொய்சொல்லாமல் - சொப்பநததினுப்பொய்
சொல்லாதிருக்கவும், சொற்கள்கேளாமல் - பிறர்சொல்லுஞ்சொற்களைக்
கேளாதிருக்கவும், தோகையர்மாயையிலேசெல்லாமல் - மாதர்மயக்கிற்
செல்லாதிருக்கவும், செல்வந்தருவாய் - மேலாகிய செல்வத்தைத்தந்தருள்
வாயாக, சிதம்பரதேசிகளே, எ - று.

7. முடிசார்ந்தமன்னரும்முள்ளோருமுடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய்வெந்துமண்ணாவதுங்கண்டுபின்னுமித்தப்
படிசார்ந்தவாழ்வைகிளைப்பதல்லாற்பொன்னினம்பலவர்
அடிசார்ந்துநாமுய்யவேண்டுமென்றேயறிவாரில்லையே.

தி - ள். முடிசார்ந்தமன்னரும் - முடிபொறுத்தவேந்தரும், மற்றும்
உள்ளோரும் - மற்றுமுள்ளவரும், முடிவில் - முடிவுக்காலத்தில், ஒருபிடி
சாம்பர்ஆய்வெந்து - ஒருபிடிசாம்பலாகவெந்து, மண்ஆவதும்கண்டு - மண்
ணுருவாவதையும்பார்த்து, பின்னும் - மேலும், இந்தப்படிசார்ந்தவாழ்வை -
இந்தப்பிரபஞ்சத்தைச் சேர்ந்த நிலையற்றவாழ்க்கையை, கிளைப்பது அல்
லால் - (அடைய) எண்ணுவதேயன்றி, பொன்னின் அம்பலவர் - பொன்
னம்பலவாணரது, அடி - திருவடிகளை, சார்ந்து - சரணடைந்து, நாம்உய்ய
வேண்டுமென்று - நாம்விழைக்கவேண்டுமென்று, அறிவார் - உணர்வோர்,
இல்லை - (இவ்வுலகத்தில்) இல்லை, எ - று.

8. காலையுபாதிமலஞ்சலமாமன்றிக்கட்டுச்செயில்
சாலவுபாதிபதிதாகமாகுமுற்சஞ்சிதமாம்
மாலையுபாதிதுயிலகாமமாயிவைமாற்றிவிட்டே
ஆலமுகந்தருளம்பலவாவென்னையாண்டருளே.

தி - ள். காலையுபாதி - காலையில்நேரிடும் உபாதிசுவம், மலம் சலம்
ஆம் - மலசலவிசர் உருங்களாகும், அன்றி - அதுவுமற்றி, கட்டுச்செயில்
கடுப்பகலில் நேரிடுகின்ற, சாலையுபாதி - மிக்கவுபத்திரவம், பதிதகம் ஆகும்
பதிதகங்களாகும், முன்சஞ்சிதம்ஆம் - முன்னேயிட்டித்தாகிய, மலம்

19. ஆற்றோடு தும்பையணிந்தாடுமம்பலவாணர்தமைப்
போற்றாதவர்க்கடையாளமுண்டேயிர்தப்பூதலத்தில்
சோற்றுவியற்றுச்சுகமற்றுச்சுற்றத்துணியுமற்றே
ஏற்றலும்பிச்சைகிடையாமலேக்கற்றிருப்பார்களே

இ - ள். ஆற்றோடு தும்பை அணிந்து ஆடும் - கங்கையோடு தும்பை
மல்லாயுந்தரித்து நிருத்தஞ்செய்கின்ற, அம்பலவாணர் தம்மை - அம்பல
வாணரை, போற்றாதவர்க்கு - வணங்காதவர்களுக்கு, அடையாளம் உண்டு,
அடையாளமுளது, (என்னெனில்) இந்தப்பூதலத்தில் - இந்தவுலகத்தில்,
சோற்று ஆவி அற்று - சோற்று வாசனையொழிந்துசுகம் அற்று - சுகமொ
ழிந்து, சுற்றத்துணியும் அற்று - உடுக்க ஆடையுமொழிந்து, ஏற்றலும் -
இரந்தாலும், பிச்சைகிடையாமல் - பிச்சைகிடைக்காமல், ஏக்கற்றிருப்பா
கள் - ஏக்கமடைந்திருப்பார்கள், ஏ - று.

20. அத்தனை முப்பத்துமுகக்கோடிதேவர்க்கதிபதியை
நித்தனையம்மைசிவகாமசுந்தரிநேசனையம்
கத்தனைப்பொன்னம்பலத்தாடுமையனைக்காணக்கண்கள்
எத்தனைகோடியுகமோதவஞ்செய்திருக்கின்றவே.

இ - ள். அத்தனை - எல்லார்க்குந் தந்தையை, முப்பத்துமுகக்கோடி
தேவர்க்கு அதிபதியை - முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்களுக்கு அதிபனை,
நித்தனை - சாகவதனை, அம்மை சிவகாமசுந்தரிநேசனை - எமது தாயாகிய
சிவகாமசுந்தரிக்கு அன்பனை, எம் கத்தனை - எமது கடவுளை, பொன்னம்
பலத்தாடும் ஐயனை - பொற்சபையில் நிருத்தஞ்செய்கின்ற இறைவனை,
காண - காணும்பொருட்டு, கண்கள் - விழிகள், எத்தனை கோடியுகமோ -
எத்தனை கோடியுகங்களோ, தவம்செய்திருக்கின்ற - தவம்செய்திருக்கின்
றன, ஏ - று.

திருச்செங்காடு.

1. நெருப்பானமேனியர்செங்காட்டிலாத்திநிழலருகே
இருப்பார்திருவுளமெப்படியோவின்னமென்னையன்னைக்
கருப்பாசயக்குழிக்கேதள்ளுமேகண்ணன்காணரிய
திருப்பாதமேதருமோதெரியாதுசிவன்செயலே.

இ - ள். நெருப்பானமேனியர் - நெருப்புப்போலும் திருமேனியையு
டையவர், செங்காட்டில்-திருச்செங்காட்டில், ஆத்திநிழல்அருகேயிருப்பார்-

- 11. ஊட்டுவிப்பானுமுறங்குவிப்பானுமிங்கொன்றொடொன்றை
மூட்டுவிப்பானுமுயங்கு விப்பானுமுயன்றவினை
காட்டுவிப்பானுமிருவினைப்பாசக்கயிற்றின்வழி
ஆட்டுவிப்பானுமொருவனுண்டேதில்லையம்பலத்தே.**

இ - ள். ஊட்டுவிப்பானும் - உண்பிப்பவனும், உறங்குவிப்பானும் - உறங்கச்செய்பவனும், இங்குஒன்றொடுஒன்றை மூட்டுவிப்பானும் - இவ்விடத்தில் ஒன்றோடொன்றை மூட்டிவிடுவோனும், முயங்குவிப்பானும் - சேரப்பண்ணுவோனும், முயன்றவினைகாட்டுவிப்பானும் - முயன்றுசெய்தவினைகளின்பயனைக் காட்டுவிப்பவனும், இருவினை-இருவினைகளென்கிற, பாசக்கயிற்றின்வழி - பாசமாகியகயிற்றின்வழியாய், ஆட்டுவிப்பானும் - அசைப்பிப்பவனும்ஆசிய, ஒருவன் - ஒருவன், தில்லைஅம்பலத்துஉண்டு - தில்லைம்பலத்தின் கண்ணேயுள்ள, ஏ - று.

- 12. அடியார்க்கெளியாவரம்பலவாணரடி பணித்தால்
மடியாமற்செல்வவரம்பெறலாமவையமேழளந்த
நெடியோனும்வேதனுங்காணுதரித்தநிலனருட்
குடிகாணுநாங்களவர்காணுமெங்கள் குலதெய்வமே**

இ - ள். அடியார்க்குஎளியவர் - தன்னடியவர்க்கு எளியராயிருப்பவர், அம்பலவாணர் - பொன்னம்பலத்தில் வாழ்பவா, (அவரது) அடிபணித்தால்-திருவடிபைவணங்கினால், மடியாமல்-இறவாதிருக்க, செல்வம்-முத்திச் செல்வத்தையடைதற்குரிய, வரம்பெறலாம் - வரம்பெறலாகும், வையம் ஏழ் அளந்த - ஏழலகங்கையுமளந்த, நெடியோனும் - திரிவிக்கிரமனும், வேதனும்-பிரமனும், காணுத - கண்டறியாத, நித்தநிலன்-சாகவதனும் நிர்மலனுமாகிய சிவபெருமானுக்கு, நாங்கள் அருட்குடி - நாங்கள் அருட்குடிகளாவோம், அவர் - அக்கடவுள், எங்கள் குலதெய்வம் - எங்கள் குலதெய்வமாவர், எ - று.

- 13. தெய்வச்சிதம்பரதேவாவுன்சித்தத்திரும்பிவிட்டால்
பொய்வைத்தசொப்பனமாமன்னர் வாழ்வும்புவியுமெங்கே
மெய்வைத்தசெல்வமெங்கேமண்டலீகர்தம்மேடையெங்கே
கைவைத்தநாடகசாலையெங்கேயிதுகண்மயக்கே.**

இ - ள். தெய்வச்சிதம்பரதேவா-தெய்விகமான சிதாகாயத்தில் நடிக்கின்ற கடவுளே, உன்சித்தம் திரும்பிவிட்டால் - உன்திருவுள்ளம் மாறுபடிந், பொய்வைத்த - பொய்த்தன்மையுள்ள, சொப்பனமும் - கருவை நிகர்த்த, மன்னர்வாழ்வும்-அரசரது வாழ்க்கையும், புவியும்-பூமியும், ஏங்கே-யாண்டையது, மெய்வைத்த செல்வம் எங்கே - மெய்த்தன்மையுடையது

வைக்கப்பட்ட செல்வம் யாண்டையது, மண்டலீகர் தம்மேடை எங்கே-
மண்டலாதிபதிகளுடைய மேடை யாண்டையது, கைவைத்த நாடக
சாலை எங்கே - ஒப்பனையமைந்த நாடகசாலையாண்டையது, இதுகண்மயக்
கே - இதுகண்மயக்கமேயாம், எ - று.

14. உடுப்பானும்பாலனமுண்பானும்தொருவர்தம்மைக்
கெடுப்பானுமேதென்றுகேள்விசெய்வானுங்கெதியடங்கக்
கொடுப்பானுந்தேகியென்றேற்பானுமேற்கக்கொடாமனின்று
தடுப்பானுநிலையோதில்லையானந்தத்தாண்டவனே.

இ - ளீ. உடுப்பானும் - உடுப்பவனும், பால் அன்னம் உண்பானும் -
பாற்சோற்றையுண்பவனும், ஒருவர் தம்மை உய்வித்து - ஒருவரை வாழ்
வித்து, கெடுப்பானும் - (ஒருவரைக்) கெடுப்பவனும், ஏது என்று கேள்வி
செய்வானும் - என்னென்று கேட்பவனும், கெடு அடங்கக்கொடுப்பானும் -
வறுமைதீரக் கொடுப்பானும், தேகி என்று ஏற்பானும் - கொடு என்று யா
சிப்பவனும், ஏற்க - அப்படியேற்க, கொடாமல் - (கொடுப்பவரைக்) கொ
டாதவண்ணம், நின்று தடுப்பானும் - உறுதியாய்நின்று தடுப்பவனும், நீ
அல்லையோ - நீயேயன்றோ, தில்லை-திருத்திலையின்கண், ஆந்தத்தாண்ட
வனே - ஆந்தநிருத்தஞ்செய்பவனே, எ - று.

15. வித்தாரம்பேசினுஞ்சோங்கேறினுங்கம்பமீதிருந்து
தத்தாவென்றோதிப்பவரிகொண்டாடினுந்தம்முன்றம்பி
யொத்தாசைபேசினுமாவதுண்டோதில்லையுண்ணிறைந்த
கத்தாவினசொற்படியல்லாதுவேறிலலைகன்மங்களே.

இ - ளீ. வித்தாரம்பேசினும் - விஸ்தாரமாகப்பேசினாலும், சோங்கு
ஏறினும் - கப்பலேறிச்சென்றாலும், கம்பமீது இருநது - கம்பத்தின்மே
லேறியிருந்து, தத்தா என்று ஒதி - தத்தாவென்று சொல்லி, பவரிகொண்
டாடினும் - பவரிகூடத்தாடினும், தம்முன் - தமையனும், தம்பி - தம்பியும்,
ஒத்தாசைபேசினும் - உதவியாய்ப்பேசினாலும், ஆவது உண்டோ - ஆவ
தொருகாரியமுண்டோ, தில்லையுள்ளிறைந்த - தில்லையிலிருப்பினும் சர்வ
வியாபகனும் எங்கும் நிறைந்திருக்கிற, கத்தாவின் சொற்படி அல்லாது -
கர்த்தனது சொற்படியேயன்றி, கன்மங்கள் வேறு இல்லை - உலகத்தில்
நிகழும் தொழில்கள் வேறில்லையாம், எ - று.

16 பிறவாதிருக்கவரம்பெறல்வேண்டும்பிறந்துவிட்டால்
இறவாதிருக்கமருந்துண்டுகாணிதுவெப்படியோ
அறமார்புகழ்த்தில்லையம்பலவாணரடிக்கமலம்
மறவாதிருமனமேயதுகாணன்மருந்துனக்கே.

இ - ள். பிறவாது இருக்க - பிறவாமலிருக்க, வரம்பெறல்வண்மும் - வரம்பெறுகையே தகுதி, பிறந்துவிட்டால் - பிறந்துவிடின், இறவாது இருக்க - இறவாமலிருக்க, மருந்து உண்டு - மருந்துளது, இது எப்படியோ - இது எப்படியென்றாலோ, அறம் ஆர் - தர்மமார்க்கம் நிறைந்திருக்கிற, புகழ் - புகழையுடைய, தில்லைமடம்பலவாணர் - தில்லையடம்பலவாணரது, அடிக்கமலம் - பாததாமனையை, மறவாது இரு - மறவாமலிரு, மனமே - நெஞ்சே, அது - (அப்படி) மறவாதிருக்கையே, உனக்கு நன்மருந்து - உனக்கு இறவாமைக் கேதுவாகிய நலமருந்து, ஏ - று.

17. தவியாதிருநெஞ்சமேதில்லைமேவியசங்கரணைப்

புவியாந்திருக்கின்றஞானகரணைப்புரார்த்தகனை

அவியாவினக்கைப்பொன்னம்பலத்தாடியையைத்தெழுத்தால்
செவிபாமனிசெவித்தாறபிறவாமுத்திசித்திக்குமே.

இ - ள். நெஞ்சமே - மனமே, தவியாது இரு - இளைக்காமலிரு, தில்லைமேவிய சங்கரணை - தில்லையைத்தனக்கு வாசஸ்தானமாகப் பொருந்திய சுகரணை, புவி ஆர்த்து இருக்கின்ற - உலகமெங்கும் நிறைந்து இருக்கின்ற, ஞானகரணை - ஞானத்துக்குப் பிறப்பிடமாயிருப்பவனை, புரார்த்தகனை - திரிபுரார்த்தகனை, அவியாவினக்கை - அவியாததீபத்தை, பொன்னம்பலத்து ஆடியை - பொற்சபையில் நடிப்பவனை, ஐந்து எழுத்து முடிபஞ்சாட்சரத்தைக்கொண்டு, செவியாமல் நீசெவித்தால் - நீசெவித்தால், பிறவா முத்திசித்திக்கும் - பிறவாமைக்கேதுவாகிய முதல்திக்கும், ஏ - று.

ஞானகரன் என்பதை ஞானம் ஆகரன் எனப்பிரிக்க. “செவிபாமன் செவித்தல்” அறுபம்.

18. நாலின்மறைப்பொருளம்பலவாணரைநம்பியவர்

பாலிலொருதரஞ்சேவிக் கொணுதிருப்பார்க்கருங்கல்

மேவிலெடுத்தவர்கைவிலங்கைத்தைப்பா மீண்டுமொரு

காலினிறுத்துவாகிட்டியுந்தாம்வந்துகட்டுவோ.

இ - ள். நாலின் மறைப்பொருள் அம்பலவாணரை நம்பி - நான்கு வேதங்களின் ஆர்த்தமாகிய அம்பலவாணரை நம்பி, அவர் பாலில் - அவர் பறைத்தில், ஒருதரம் சேவிக் கொணுதிருப்பார் - ஒருதரம் சேவிக் கப்பெறாதவர்களை, (யமபடர்) கருங்கல்மேவில் எடுத்து - கருங்கல்லை மேலேயேற்றி, அவர் கைவிலங்கைத்தைப்பார் - அவர்கையில் விலங்கைப்பூட்டுவர், மீண்டும் - மீளவும், ஒருகாலில் நிறுத்துவர் - ஒருகாலின்மேல் நிழ்ச்செய்வார், நாம்வந்து கிட்டியும் கட்டுவர் - நாம்நெருங்கியும் வந்து கட்டுவர் எ - று.

19. ஆற்றோடு தும்பையணிந்தாடுமம்பலவாணர்தமைப்
போற்றாதவர்க்கடையாளமுண்டேயிர்தப்பூதலத்தில்
சோற்றுவியற்றுச்சுகமற்றுச்சுற்றத்துணியுமற்றே
ஏற்றாலும்பிச்சைகிடையாமலேக்கற்றிருப்பர்களே

இ - ள். ஆற்றோடு தும்பை அணிந்து ஆடும் - கங்கையோடு தும்பை மல்லாயுந்தரித்து நிருத்தஞ்செய்கின்ற, அம்பலவாணர் தம்மை - அம்பல வாணரை, போற்றாதவர்க்கு - வணங்காதவர்களுக்கு, அடையாளம் உண்டு, அடையாளமுளது, (என்னெனில்) இந்தப்பூதலத்தில் - இந்தவுலகத்தில், ஸோற்று ஆவி அற்று - ஸோற்று வாசனையொழிந்து; சுகம் அற்று - சுகமொழிந்து, சுற்றத்துணியும் அற்று - உடுக்க ஆடையுமொழிந்து, ஏற்றாலும் - இரந்தாலும், பிச்சைகிடையாமல் - பிச்சைகிடைக்காமல், ஏக்கற்றிருப்பர்கள் - ஏக்கமடைந்திருப்பார்கள், ஏ - று.

20. அத்தனை முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்க்கதிபதியை
நித்தனையம்மைசிவகாமசுந்தரிநேசனையெம்
கத்தனைப்பொன்னம்பலத்தாடுமையனைக்காணக்கண்கள்
எத்தனைகோடியுகமோதவஞ்செய்திருக்கின்றவே.

இ - ள். அத்தனை - எல்லார்க்குந் தந்தையை, முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்க்கு அதிபதியை - முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்களுக்கு அதிபனை, நித்தனை - சாகுவதனை, அம்மை சிவகாமசுந்தரிநேசனை - எமது தாயாகிய சிவகாமசுந்தரிக்கு அன்பனை, எம் கத்தனை - எமது கடவுளை, பொன்னம் பலத்தாடும் ஐயனை - பொற்சபையில் நிருத்தஞ்செய்கின்ற இறைவனை, காண - காணும்பொருட்டு, கண்கள் - விழிகள், எத்தனை கோடியுகமோ - எத்தனை கோடியுகங்களோ, தவம்செய்திருக்கின்ற - தவம்செய்திருக்கின்றன, எ - று.

திருச்செங்காடு.

1. நெருப்பானமேனியர்செங்காட்டிலாத்திநிழலருகே
இருப்பார்திருவுளமெப்படியோவின்னமென்னையன்னைக்
கருப்பாசயக்குழிக்கேதள்ளுமேகண்ணன்காணரிய
திருப்பாதமேதருமோதெரியாதுசிவன்செயலே.

இ - ள். நெருப்பானமேனியர் - நெருப்புப்போலத் திருமேனியையுடையவர், செங்காட்டில் - திருச்செங்காட்டில், ஆத்திநிழல் அருகேயிருப்பார் -

ஆத்திராநிலில் வீற்றிருப்பவர், (அவரது) திருவுளம் எப்படியோ - திருவுள்ள மெவ்வாற்றிடுக்கின்றதோ, இன்னம் - இன்னமும், என்னை - அடியேனை, அன்னை - தாயினது, கருப்பாசயக்குழிக்கேதள்ளுமோ - கருப்பையிற்கொண்டுபோய் வீழ்த்துமோ, கண்ணன் காணரிய - திருமால்காணுதற்கருமையாகிய, திருப்பாதமேதருமோ - தன்திருவடியையே கொடுக்குமோ, சிவன்செயல்தெரியாது - சிவன்செயல்தெரியாது, எ - று.

திருவொற்றியூர்.

1. ஐயுத்தொடர்ந்துவிழிபுஞ்செருகியறிவழிந்து
மெய்யும்பொய்யாகிவிடுகின்றபோதொன்றுவேண்டுமெல்லான்
செய்யுந்திருவொற்றியூருடையோ திருநீறுமிட்டுக்
கையுத்தொழப்பண்ணியைந்தெழுத்தோதவுக்கற்பியுமே.

இ - ள். ஐயுத்தொடர்ந்து - சிலேத்துமமும் தொடர்ந்து, விழியும் செருகி - கண்களும் செருகி, அறிவு அழிந்து - உணர்வுகெட்டு, மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்றபோது - மெய்யும் பொய்யாகிவிடுங்காலத்தில், யான் ஒன்றுவேண்டுமெல் - அடியேன் ஒன்றைவிரும்புகிறேன், (என்னெனின்) செய்யுந் திருவொற்றியூருடையீர் - ஒப்பனையமைந்த திருவொற்றியூருடையீரோ, திருநீறும் இட்டு - திருநீற்றையுமணிந்து, கையும் தொழப்பண்ணி - கைகளால் அஞ்சலிசெய்யவும் பண்ணி, ஐந்து எழுத்து ஓதவும் கற்பியும் - ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைப் படநம்பண்ணவும் கற்பிப்பீராக, எ - று.

2. சுடப்படுவாரறியார்புரமூன்றையுஞ்சுட்டபிரான்
திடப்படுமாதிறற்றென்னொற்றியூரன்றெருப்பரப்பில்
நடப்பவர்பொற்பதந்தலைமேற்படநன்குருண்டு
கிடப்பதுகாண்மனமேவிதியேட்டைக்கிழிப்பதுவே.

இ - ள். சுடப்படுவார் அறியார் - (இறந்து உறவினரால்) சுடப்படுவோராகிய அஞ்ஞானிகள் அறியார்கள், புரமூன்றையும் சுட்டபிரான் திரிபுரங்களையும் எரித்தபெருமான், திடப்படுமாதில் - உறுதிப்பட்ட பெரியமதில்குழந்த, தென்னொற்றியூரன் - தென்னொற்றியூரின் கண்ணன், (அவனது) தெருப்பரப்பில் நடப்பவர் - வீதிப்பரப்பில்நடப்பவரது, பொன்பதம் - பொன்னடிகள், நம் தலைமேல்பட - நமது தலையின்மீது படும்படி, நன்கு உருண்டுகிடப்பது - நன்றாயுருண்டுகிடத்தலே, மனமே - மனதே, விதியேட்டைக்கிழிப்பது - பிரமனது ஏட்டைக்கிழித்தலாவது- எ - று.

மனமே திருவொற்றியூர்த்தெருவில் நடப்பவரது பொன்னடிகள் நமது தலைமேற்படும்படி உருண்டெகிப்போமாயின் பிரமனெழுத்தை அழிக்க லாம் என்பது கருத்து.

திருவிடைமருதூர்.

1. காதேதிரிந்தென்னகாற்றேபுசித்தென்னகத்தைசுற்றி
ஒடையெடுத்தென்னவுள்ளன்பிலாதவரோங்குவின்னேனார்
நாதேயிடைமருதீசர்க்குமெய்யன்பர்நாரியர்பால்
வீடையிருப்பினுமெய்ஞ்ஞானவீட்டின்பமேவுவோ.

இ - ள். உள்ளன்பு இல்லாதவர் - மனத்தின்கண் அன்பில்லாதவர். கள், காதேதிரிந்து என்ன - காட்டிலே திரிந்தாலென்ன பிரயோஜனம், காற்றேபுசித்து என்ன - வாய்புகுஷணஞ்செய்தும் என்னபிரயோஜனம், கந்தைசுற்றி - கந்தைத்துணியை அணையிற்சுற்றி, ஒடையெடுத்து என்ன - ஓட்டையே கையிலேந்தினால் என்னபிரயோஜனம், ஓங்கு - உயர்ந்த, விண்ணேனார் நாடு ஏய் - தேவருலகத்தை நிகர்த்த, இடைமருது ஈசர்க்கு - திருவிடைமருதூர்ச் சிவபெருமானுக்கு, மெய்யன்பர் - மெய்யன்பராயினோர், நாரியர் பால்வீடையிருப்பினும் - மாதரிடத்து இல்லாழ்க்கைக் கண்ணையிருந்தாலும், மெய்ஞ்ஞான வீட்டு இன்பம் மேவுவர் - மெய்ஞ்ஞானத்தாலடைதற்குரிய மோக்ஷசுகத்தைப் பொருந்துவார்கள், எ - று.

திருவிடைமருதூரிறைவர்க்கு அன்பராயினார்மாதர்மயக்கிலாழ்ந்து கிடப்பினும் முத்தியையடைவா என்பது கருத்து.

2. தாயும்பகைகொண்டபெண்டிப்பெரும்பகைதன்னுடைய
சேயும்பகையுறவோரும்பகையிச்செகமும்பகை
ஆயும்பொழுதிலருஞ்செல்வநீங்கிலிங்காதலிலை
தோயுநெஞ்சேமருதீசர்பொற்பாதஞ்சுதந்திரமே.

இ - ள். இங்கு அருஞ்செல்வம் நீங்கில் - இவ்வுலகத்தில் அருமையாகிய செல்வம் நீங்கிவிட்டால், தாயும்பகை - பெற்றதாயும் பகையாவன், கொண்டபெண்டிப் பெரும்பகை - கொண்ட மனைவியரும் பெரும்பகையாவார், தன்னுடைய சேயும்பகை - தன்னுடைய புதல்வனும் பகையாவன், உறவோரும்பகை - உறவினரும் பகையாவார், இச்செகமும்பகை - இவ்வுலகமும் பகையாகும், ஆதலினால் - ஆகையால், ஆயும்பொழுதில் - ஆராயுமிடத்து, தோயுநெஞ்சே - என்னோடு ஒற்றுமைப்பட்டிருக்க மனமே, மருதீசர்பொற்பாதம் - மருதீசரது பொன்னடிகளே, சுதந்திரம் - நமக்குச்சுதந்திரப்பொருள் ஆகு, எ - று.

வறுமைவந்தகாலத்து தாய்முதலாகிய எல்லாரும்பகையாவர் ஆதலால் மருதீசர்பொன்னடி ஒன்றே நமக்கு அழியாப்பொருளாகப் பற்றுதற்குரியது என்பது கருத்து.

ம.

1. காதோசெடியோகடற்புறமோகனமேமிசூத்த
நாதோநகரோநகர்நடுவோநலமேமிசூத்த
வீடோபுறந்திண்ணையோதமியேனுடல்விழுமிடம்
நீட்டாய்கழுக்குன் றிலீசாவுயிர்த்துணைநின்பதமே.

இ - ள். தமியேன் உடல்வீழும் இடம் - தனியேனது உடம்புவிழுமிடம், காதோ - காதோ, செடியோ - செடியோ, கடற்புறமோ - கடற்களையோ, கனமேமிசூத்தநாதோ - மேன்மைமிக்க நாதோதானோ, நகரோ - நகர்தானோ, நகர்நடுவோ - நகர்நடுவிடமோ, நலமேமிசூத்தவீடோ - நன்மைமிக்க வீடுதானோ, புறந்திண்ணையோ - வெளித்திண்ணையோ, நீள்தோய்கழுக்குன் றில் ஈசா - நீட்சிபொருந்திய திருக்கழுக்குன்றத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஈசனே, உயிர்த்துணை - என்னுயிர்த்துணையாவது, நின்பதமே - உன்திருவடியே, எ - று.

திருக்காளத்தி.

1. பத்தும்புகுத்துபிறந்துவளர்ந்துபட்டாடைசுற்றி
முத்தும்பவளமும்பூண்டோடியாடிமுடிந்தபின்பு
செத்துக்கிடக்கும்பிணத்தருகேயினிச்சாம்பிணங்கள்
கத்துங்கணக்கென்னகாண்கயிலாபுரிக்காளத்தியே.

இ - ள். பத்தும்புகுத்து - (தாய்வயிற்றில்) பத்துமாசமுங்கழிந்து, பிறந்து - ஜன்மித்து, வளர்ந்து - விருத்தியாகி, பட்டாடைசுற்றி - பட்டாடையுடுத்து, முத்தும்பவளமும்பூண்டு - முத்துமாலையையும் பவளத்தாழ்வடங்களையும் அணிந்து, ஓடி ஆடி முடிந்தபின்பு - ஓடிப்பாடி ஆயுள்முடிந்த பிறகு, செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகே - செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகில், இனிச்சாம்பிணங்கள் - இனிச்சாகப்போகிறபிணங்கள், கத்துங்கணக்கு என்ன - உத்துதற்கு அளவென்ன, கயிலாபுரிக்காளத்தியே - கயிலாபுரிக்காளத்தியே, எ - று.

2. பொன்னூற் பிரயோசனம் பொன்படைத் தாற்குண்டு பொன்படைத்தோன், தன்னூற்பிரயோசனம்பொன்னுக்கங்கேதுண்டத்தன்மையைப்போல், உன்னூற்பிரயோசனம் வேணதெல்லாமுண்டுணைப்பணியும், என்னூற்பிரயோசனமேதுண்டுகொளத்தியீச்சுரனே.

இ - ள். பொன்னூல் பிரயோசனம் - பொன்னினாலாகவேண்டிய பிரயோஜனம், பொன்படைத்தாற்கு உண்டு - பொன்படைத்தவனுக்கு உண்டு, பொன்படைத்தோன் தன்னூல் பிரயோசனம் பொன்னுக்கு அங்கு ஏது உண்டு - பொன்படைத்தவனுண்டாகும் பிரயோஜனம் பொன்னுக்கு அவ்விடத்தேதுளது, அத்தன்மையைப்போல் - அத்தன்மைபோல, உன்னூல் பிரயோசனம் - உன்னாலாகவேண்டிய பயன், வேணதெல்லாம் உண்டு - எனக்கு வேண்டியதெல்லாம் உண்டு, உண்ணைப்பணியும் என்னூல் - உண்ணைவணங்குகின்ற என்னூல், பிரயோசனம் ஏது உண்டு - (உனக்குப் பயன்) யாதுளது, காளத்தியீச்சுரனே, எ - று.

3. வாளான் மகவரிந்தூட்டவல்லேனல்லன் மாதசொன்ன சூளாலிளமை துறக்கவல்லேனல்லன் ரெண்ணிசெய்து நாளாற்றிகண்ணிடந்தப்பவல்லேனலலனானிசீசென்றானாவதெப்படியோதிருக்காளத்தியப்பருக்கே.

இ - ள். மகவு - பிள்ளையை, வாளால் அரிந்து - வாளாலறுத்து, ஊட்டவல்லேன் அல்லன் - (சமைத்து) உண்பிக்கவல்லேனல்லேன், மாதசொன்ன சூளால்-மனைவிசொன்ன பிரதில்லையால், இளமைதுறக்கவல்லேன் அல்லன் - இளமைப்பருவச்சகத்தைத் துறக்கவல்லேன் அல்லேன், தொண்டிசெய்து - தொழும்புசெய்து, நான் ஆறில் - ஆறுநாளில், கண் இடந்து அப்பவல்லேன் அல்லன் - கண்ணைத்தோண்டி அப்பவல்லேனல்லேன், நான் - (இப்படிப்பட்ட) நான், திருக்காளத்தி அப்பருக்கு - திருக்காளத்தி இறைவனுக்கு, இனிச்சென்று ஆள் ஆவது எப்படியோ - இனிப்போய் ஆளாவது எவ்வாறோ, எ - று.

“வாளால் மகவரிந்தூட்டினவர்” மறுத்தொண்டநாயனார். மாதசொன்னசூளால் இளமை துறந்தவர்” திருநீலகண்டக்குயவநாயனார். “தொண்டிசெய்து நாளாற்றி கண்ணிடந்தப்பினவர்” கண்ணப்பநாயனார்.

4. முப்போதுமன்னம்புகிக்கவுந் தாங்கவுமோகத்தினால் செப்போதிளமுலையாருடன்சோவுஞ்சீவன்விடம் அப்போதுகண்கலக்கப்படவும்மமைத்தாயையனே எப்போதுகாணவல்லேன்றிருக்காளத்தியீச்சுரனே.

க் க ள ன்

இ - ள். முப்போதும் - மூன்றுகாலமும், அன்னம்புசிக்கவும்-சோற் றையுண்ணவும், தூங்கவும் - நித்தினைசெய்யவும், மோகத்தினால் - மோகத் தால், செப்பு ஓது - செப்பென்றுசொல்லத்தக்க, இளமுலையாருடன்சேர வும் - இளமைபொருந்திய தனங்களைபுடைய மாதர்களோடு புணரவும், சீவன்விடும் அப்போது-உயிர்விடும் அந்தக்காலத்தில், கண்கலக்கப்படவும், கண்கலங்கியழவும், அமைத்தாய் - வகுத்தனை, ஐயனே - இறைவனே, திருக்காளத்தி யீச்சுரனே - திருக்காளத்தியீச்சனே, எப்போது காணவல் லேன் - (உன்னை) எம்பொழுது காணவல்லேனாவேன், எ - று.

முப்போதும் என்றது காலை, மாலை, உச்சி என்பவற்றை.

இரைக்கேயிரவும்பகலுநதிரிந்திங்களைத்துமின்னார்
அரைக்கேயவலக்குழியருகேயசும்பாரந்தொழுகும்
புரைக்கேயுழலுநதமியேனையாண்டருள்பொன்முகவிக்
கரைக்கேகல்லாலகிழற்கீழமர்ந்தருள்காளத்தியே.

இ - ள். பொன்முகவிக்கரைக்கு - பொன்முகவிக்கரையில், கல்லால கிழற்கீழ் அமர்ந்தருள் - கல்லாலகீழலின்கீழே யமர்ந்தருளிய, காளத்தியே- காளத்தீச்சுரனே, இரவுப்பகலும் - அல்லும்பகலும், இரைக்கேகிரிந்து - உணவிற்பொருட்டேதிரிந்து, இங்கு இளைத்து - இவ்விடத்துமெலிந்து, மின்னார் அரைக்கே - மாதரது கடிப்பரதேசத்தின்கண்ணே, அவலககுழி அருகே - வருத்தத்தையுண்டாககுதற்குரிய, அசும்பு ஆர்ந்து ஒழுகும் - துர் நீர்நிறைந்தொழுகாநின்ற, புரைக்கே - துவாரத்தின்பொருட்டே, உழலும்- உழல்கின்ற, தமியேனை ஆண்டருள் - தனியேனை யாண்டருளவேண்டும்.

6. நாறுங்குருதிச்சலதானாதோற்புரைநாடொறுஞ்சீ

ஊறுமலக்குழிகாமத்துவாரமொளித்திடெம்புண
தேறுந்தசைப்பிளப்பந்தரங்கத்துளகிறநின்பும்விட்
டேறும்பதந்தருவாய்திருக்காளத்தியீச்சுரனே.

இ - ள். நாறும் குருதிச்சலதானா - நாறுகின்ற குருதிநீர் ஒழுகும் வழி, தொல்புரை - தோற்குழி, நாஸ்தோறும் - தினந்தோறும், சீ ஊறும்- சீயூறுகின்ற, மலக்குழி - மலப்பள்ளம், காமத்துவாரம் - காமத்தொளை, ஒளித்திடெம்புண் - மறைத்தற்குரியபுண், தேறுந்தசைப்பிளப்பு - தெளியத் தக்க சதையின்பிளப்பு, அந்தரங்கத்து உள்ளகிறநின்பம் - ரகசியத்திலுறுப விக்கத்தக்க அற்பசுகம், (இதனை) விட்டு ஏறும்பதம் - நீங்கிக் களையேறும் பதத்தை, தருவாய் - தந்தருள்வாய், திருக்காளத்தியீச்சுரனே, எ - று.

கைலாயம்.

1. கான்சாயும்வெள்ளிமலைக்கரசேநின்கழனம்பினேன்
ஊன்சாயுஞ்சென்மமொழித்திவொய்கருவூரனுக்காய்
மான்சாயச்செங்கைமழுவலஞ்சாயவளைத்தகொன்றைத்
தேன்சாயநல்லதிருமேனிசாய்த்தசிவக்கொழுந்தே.

இ - ள். கான்சாயும்-காடு ஓங்கிச்சாய்கின்ற, வெள்ளிமலைக்கு அரசே-
வெள்ளிமலைக்கிறைவனே, கருவூரனுக்காய் - கருவூரன்பொருட்டு, மான்
சாய - மான்சாயவும், செங்கைமழுவலம்சாய - செங்கையிலுள்ள மழுவா
னது வலப்பக்கஞ்சாயவும், வளைந்த - அலங்கரித்த, கொன்றை - கொன்
றைமாலையினின்றும், தேன்சாய - தேன்சாய்ந்தோடவும், நல்லதிருமேனி
சாய்த்த - அழகிய திருமேனியைவளைத்த, சிவக்கொழுந்தே - சிவக்கொழுந்
தே, நின்கழல் நம்பினேன் - உன்திருவடியை நம்பினேன், ஊன்சாயும்
சென்மம் - மாமிசசரீரத்தோடுகூடிப் பிறத்தலை, ஒழித்திவொய்-நீக்கியருள
வேண்டும், எ - று.

2. இல்லத்தறந்துபசிவந்தபோதங்கிரந்துதின்று
பல்லுங்கறையற்றுவெள்வாயுமாயொன்றிற்பற்றுமின்றிச்
சொல்லும்பொருளுமிழ்ந்துசுகானந்தத்துக்கத்திலே
அல்லும்பகலுமிருப்பதென்றோகயிலாயத்தனே.

இ - ள். இல்லத்தறந்து - வீட்டைவிட்டு, பசிவந்தபோது - பசியுண்
டானபோது, அங்கு இரந்துதின்று - அவ்விடத்து இரந்துண்டு, பல்லும்
கறை அற்று - பற்களும் கறைநீங்கி, வெள்வாயுமாய் - வெள்வாயையுடை
யேனுமாகி, ஒன்றிற்பற்றும் இன்றி - ஒன்றில் பற்றுமில்லாமல் - சொல்
லும்பொருளும் இழந்து - சொல்லையும் பொருளையுநீங்கி, சுகானந்தத்துக்கத்
திலே - சுகானந்தநீத்தினாயில், அல்லும்பகலும் - இரவுப்பகலும், இருப்பது-
நான் இருக்கப்பெறுவது, என்றோ - என்றைக்கோ, கயிலாயத்தனே - கயி
லாயநாதனே, எ - று.

3. சினந்தனையற்றுப்பிரியமுத்தானற்றுச்செய்கையற்று
நினைந்ததுமற்றுநினையாமையும்நிரர்ச்சிந்தனாய்த்
வனந்தலிலென்றிருப்பேனத்தனேகயிலாயத்தனே.

இ - ள். சினந்தனை அற்று-கோவத்தைநீங்கி, பிரியமுத்தான் அற்று-
விருப்பத்தையும் நீங்கி, செய்கை அற்று - தொழில்நீங்கி, நினைந்ததும்
அற்று - நினைந்ததையும்நீங்கி, நினையாமையும் அற்று - நினையாமையையும்
நீங்கி, நிரர்ச்சிந்தன் ஆய் - சிந்தனையற்றவனாகி, தனந்தனியேயிருந்து - தன்

னந்தனிபேயிருந்து, ஆனந்தவித்தினாதங்குகின்ற - சுகரித்தினாதங்குகின்ற, ஆனந்தவில் - தூக்கத்தில், என்று இருப்பேன் - எக்காலத்து நானிருக்கப் பெறுவேன், அத்தனே-கடவுளே, கயிலாயத்தனே-கயிலாயநாதனே, எ - று.

4. கையாரவேற்றுநின்றங்ஙனன்தின்றுகரித்துணியைத்
தையாதுமெத்துவின்சன்னிதிக்கேவந்துசந்ததமும்
மெய்யாரநிற்பணிந்துள்ளேயுரோமம்விதிர்விதிப்ப
ஐயாவென்றோலமிவெதென்றோகயிலாயத்தனே.

இ - ள். கையார ஏற்று நின்று - கையார இரந்துநின்று, அங்ஙனம் தின்று - அப்படியேயுண்டு, கரித்துணியைத்தையாது உடுத்து - கரித்துணியைத்தையாமல் உடுத்துக்கொண்டு, நின்சந்நிதிக்குவந்து - உன்சந்நிதியில் வந்து, சந்ததமும் - சதாகாலமும், மெய்யாரநிற்பணிந்து-மெய்யார உன்னை வணங்கி, உள்ளே - மனத்தினாலே நினைந்து, உரோமம் விதிர்விதிப்ப - உரோமாஞ்சலிகொள்ள, ஐயா என்று - ஐயனேயென்று, ஓலம் இவெது என்றோ - முறையிவெது எக்காலமோ, கயிலாயத்தனே, எ - று.

5. நீரூர்த்தமேனிபுரோமஞ்ஞிலீர்த்துளநெக்குநெக்குச்
சேரூய்க்ககிந்துககிந்தேயுருகிநின்சீரடிக்கே
மாறூத்தியானமுற்றானந்தமேற்கொண்மொர்பிற்கண்ணீர்
ஆறூய்ப்பெருகக்கிடப்பதென்றோகயிலாயத்தனே.

இ - ள். நீரூர்த்தமேனி உரோமம்சிலீர்த்து-நீறுபூசப்பட்ட உடம் பின்மீதுள்ள வுரோமங்கள் சிலிரக்கப்பெற்று, உள்ளம் நெக்கு நெக்கு - மனம்நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, சேரூய்க்ககிந்து ககிந்தே உருகி - சேறுபோலக் குழைந்து குழைந்துருகி, நின்சீரடிக்கே - உனதுசிறந்த திருவடியின்கண்ணே, மாறூத்தியானம் உற்று-இடையறாதியா நத்தைப்பொருந்தி, ஆநந்தம்மேற்கொண்டு - இன்பம் அதிகரிக்கப்பெற்று, மார்பில் - மார்பின்மீது, கண்ணீர் - கண்ணீரானது. ஆறூய்ப்பெருக - ஆறுபோலப் பெருகுகிறீர், கிடப்பது என்றோ - கிடப்பது எக்காலமோ, கயிலாயத்தனே, எ - று.

6. செவ்வரைப்பின்சென்றுசங்கடம்பேசித்தினந்தினமும்
பல்லினைக்காட்டிப்பரிதவியாமற்பரானந்தத்தின்
எல்லையிற்புக்கிடவேகாந்தமாயெனக்காமிடத்தே
அல்லலற்றென்றிருப்பேனத்தனேகயிலாயத்தனே.

இ - ள். செவ்வரை - செல்வர்களை, பின்சென்று - பின்பற்றிச் சென்று, சங்கடம்பேசி - வருத்தத்தைச்சொல்லி, தினந்தினமும் - நாந்தேறும், பல்லினைக்காட்டி - பல்லைக்காட்டி, பரிதவியாமல் - பரிதவிக்காமல் பாராந்தத்தின் எல்லையிற்புக்கிட - பராரந்தத்தின் எல்லையில் பிரவேசிக்க

ஏகார்திமாயம் - தனிமையாய், எனக்கு ஆம் இடத்தே-எனக்கானவிடத்தில், அல்லல் அற்று - துன்பமற்று, என்று இருப்பேன் - எக்காலமிருக்கப்பெறுவேன், அததனை கயிலாயத்தனை, ஏ - று. -

ரணக்காம இடம் என்றது கருவிகரணங்கள் ஓய்ந்தவிடத்தை.

7. மந்திக்குருளையோததேதனில்லையேனவழக்கறித்தும்
சிறிக்குருளினதையையாநென்செய்வேனனைத்தீதகற்றிப்
புந்திப்பரிவிற்குருளையேந்தியபூசையைப்போல
எந்தைக்குரியவன்காணத்தனேகயிலாயத்தனை.

- ளா. மந்திக்குருளை ஒத்தேன இல்லை - குரங்குக்குட்டியை மிகர்திருந்தேன் இல்லை, நாயேன்வழக்கு அறித்தும் - நாயினேனது வழக்கையறிந்திருந்தும், சிறிதிகும் சிந்தையை - சிந்தித்தின்ற சிந்தையை, யான் என்செய்வேன் - நானென்செய்கட்டவேன், என்னை - அடியேனை, தீது அகற்றி - தீமையைவிலக்கி, புந்திப்பரிவின் - மனப்பரிவோடு, குருளையை ஏந்திய - குட்டியையேந்திய, பூசையைப்போல் - பூனையைப்போல, எந்தைக்குரியவன் - என் தந்தையாகிய உனக்குரியேன், அத்தனை கயிலாயத்தனை, ஏ - று.

இறைவனது திருவருளையுமன்று அடைதற்கு உரியேனல்லேன் அவனே என்னை எடுத்தாளுதற்குரியேன் என்பது கருத்தது. மந்திக்குருளைமறக்கரியாயம். குருளையையோதிய பூசை - மார்க்சாலரியாயம்.

8. வருந்தேன்பிறந்துமிறகதுமயக்கும்புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தேனாகிற்புகுகினதிலேனபுகழ்வாரிடத்தில
இருந்தேனிரியவர்கூட்டமவிடேரியலஞ்செழுத்தாம்
அருந்தேனருந்துவனின்னருளாற்கயிலாயத்தனை.

இ - ளா. பிறந்தும் இறந்தும் வருந்தேன் - பிறந்தும் இறந்தும் துன்பமடையமாட்டேன், மயக்கும் - மயக்குகின்ற, புலன்வழிபோய்ப் பொருந்தேன் - புலன்வழியிற்சென்று பொருந்தமாட்டேன், நரசில் புகுகின்றிலேன் - நரகலோகத்திற பிரவேசியேன், புகழ்வார் இடத்தில் இருந்தேன் - (உன்னைத்) துதிப்பவரிடத்திலிருந்தேன், இனி அவர்கூட்டம் விடேன் - இனி அவர்கூட்டத்தை விட்டு நீங்கேன், இயல் அஞ்செழுத்தாம் - பொருந்திய ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமாகிய, அருந்தேன் - அரியதேனை, நின் அருளால் அருந்துவன் - உன்னருளாற் பருகுவேன், கயிலாயத்தனை ஏ - று.

மதுரை.

1 விடப்படுமோவிப்பிரபஞ்சவாழ்க்கையைவிட்டுமனம்
திடப்படுமோநின்னருளின் தியேதினமேயலையக்
கடப்படுமோவற்பர்வாயிவிறசென்றுகண்ணீர்ததும்பிப
படப்படுமோசொக்கராதாசவுந்தரபாணடியினே.

இ - ள். இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை - இந்தப்ரபஞ்ச வரீழ்வை, விடப்படுமோ - விடவொண்ணுமோ, நின் அநுளின்றி - உன்னருளில்லாமல், விட்டு - விட்டு, மன மதிடப்படுமோ-மனம் உறுதிப்படுமோ, தின்மே அலைய - நாள்தோறும் அலைய, கடப்படுமோ - இசையுமோ, அற்பவாயி லிற் சென்று - அற்பர் வாசலிற் போய், கண்ணீர்ததமபிப் படப்படுமோ - கண்ணீர்தது மவித துன்பப்பட வொண்ணுமோ, சொக்கநாதா - சொக்க நாதனே, சவுத்தரபாண்டியனே. ஏ - று.

பொது.

1. உடைகோவண முணுநிறக்கப்பற்றதின்னையுண்ணெவிங்
சடைகாயிலையுண்ட ருந்தத்தண்ணீருண்டருந்துணைக்கே
விடையேறுமிசர்திருநாமமுண்டருந்தமேதினியில் [கே.
வடகோடுயர்ந்தென்னதென்கோடுசாய்ந்தென்னவான்பிறைக்

இ - ள். இந்த மேதினியில் - இந்தப்பூமியில், உடை - உருக்கும் ஆடை, கோவணம் உண்டு - கௌபீனம் உண்டு, உறங்க - நித்தினைசெய்ய, தின்னை புறம் உண்டு - தின்னைபு புறங்கள் உண்டு, உணவு - உண்டி, இவ்ரு - இவ்வுலகத்தில், அடைகாய் இலை உண்டு - இளந்தளிரும் காயும் கீழையும் உண்டு, அருந்த தண்ணீர் உண்டு - குடிக்கச்சாதாரண நீர் உண்டு, அரு துணைக்கு - பிரிபாதுகின்று துணையாவதற்கு, விடை ஏறும் - நந்தி என்னும் ரிஷபத்தின்மேல் ஏறும், ராசர் திருநாமம் உண்டு - பரமசிவனுடைய திருநாமங்கள் உண்டு, வான்பிறைக்கு - அந்திவானத்தில் தோன்றுகின்ற பிறைச்சந்திரனுக்கு, வடகோடு - வடமுனை, உயர்ந்து என்ன - உயர்ந்திருந்தால் ஆவது என்ன, தென்கோடு-தென்முனை, சாய்ந்து என்ன - தாழ்த்திருந்தால் ஆவது என்ன. ஏ - று.

ராசா - எல்லாப்பொருளுக்கும் தலைவர். பரமசிவன் ஏறும் நந்தி என்னும் ஏற்றை அறத்தின் உருவமென்பா. பிறைச்சந்திரனது வடமுனை உயர்ந்திருந்தால் ஊருக்கு கேதாம் என்றும், தென்முனை உயர்ந்திருந்தால் ஊருக்கு கூடாமென்றும் உலகத்தார் கூறுவர். சுசுதுகங்களைச் சமமாகப் பாராட்டுகின்றவராதலால் “வடகோடுயர்ந்தென்ன தென்கோடுசாய்ந்தென்ன வான்பிறைக்கே” என்றனர். உடுக்க கௌபீனமும், நித்தினைசெய்யத் தின்னைப்புறங்களும், உண்ண இளந்தளிரும் காயும் கீழையும், குடிக்கச் சாதாரண நீரும், பிரியாத்துணையாகப் பரமசிவனுடைய திருநாமங்களும் உள்ளன ஆகையால், நல்லாடைகளையும், மாளிகைகளையும், சிறந்த உண்டிகளையும், பால்முதலிய பானவகைகளையும், வேறுதுணைவர்களையும் வேண்டோம் என்றுபடி.

2. வீடுநமக்குத்திருவாலங்காடுவிமலர்தந்த
ஒடுநமக்குணடுவற்றாதுபாத்திரமோங்குசெவ்வ
காடுநமக்குணடுகேட்டதெல்லாந்தரன்னெஞ்சமே
ராடுநமக்குச்சொலவேயொருவருமிங்கிலையே

இ - ள். நல் நெஞ்சமே - நல்லமனமே, நமக்கு - நமக்கு, வீடு - தங்
கும் இடம், திருவாலங்காடு - திருவாலங்காடு எனனும்திருப்பதி, விமலா -
பரிசுத்தராகிய பரமசிவன், தந்த - கொடுத்த, ஒடு நமக்கு உண்டு - திரு
வோடு நமக்கு உண்டு, (அது) வறறுதபாததிரம-வேணடிய பொருள் உள்ள
பாத்திரமாம், ஒங்கு செல்வம் நாடு - வளாகின்ற எல்லாச் செல்வங்களையு
முடைய தேசங்கள், நமக்கு உண்டு - நமக்கு உண்டு, (அவை) கேட்டது
எல்லாம் - கேட்ட பொருளை யெல்லாம், தரும் - கொடுக்கும், நமக்கு ராடு
சொல்ல - நமக்குச் சமானஞ்சொல்ல, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், ஒருவரும்
இல்லை - ஒருவரும் கிடையார். எ - று.

விமலா - மும்மலங்களுடைய இயற்கையில் நீங்கினவா. மும்மலம் :—
ஆணவம், காமியம், மாயை. ஒன்றினமேலும் விருப்பமிலலாமையால் ஒரு
வரும் நமக்கு ஈடாகா என்றார்.

3. நாடிக்கொண்டசனாட்டமுற்றாயிலேநாதரடி.
தேடிக்கொண்டாடித்தெளிந்தாயிலேசெகமாயைவந்து
மூடிக்கொண்டோமென்றுங்காமாயுதங்கண்முனிந்தவென்றும்
பிடிப்பையோடுஞ்சமையுண்போலிப்பித்ததாகளே.

இ - ள். நெஞ்சமே - மனமே, ஈசனா - பரமசிவனான, நாடிக்கொ
ண்டு - குறித்துக்கொண்டு, நாட்டம் உற்றாய இல்லை - தேடினாய் இல்லை,
நாதர் - அவ்விறைவருடைய, அடி - பாதங்களை, தேடிக்கொண்டு - தேடிப்
பெற்றுக்கொண்டு, தெளிந்து ஆடினாய் இல்லை - (அவையே) துணையென்று
துணிந்து ஆடினாய் இல்லை, செகமாயைவந்து - உலகமாயைவந்து, மூடிக்க
ொண்டோமென்றும் - மூடப்பட்டோமென்றும், சாமாயுதங்கள்-மனமத
பாணங்கள், முனிந்த என்றும் - கோபித்தன என்றும், பிடிப்பையோ -
(வாளா) வருத்துவாயோ, உண்பதென்பால் இல்லை பித்தர்களே - பித்தர்கள்
உண்ணப்போல்வார் இல்லை. எ - று.

காமாயுதங்களாவன :—தாமரை, மா, அசோகு, முல்லை, நீலம் என்
னும் ஐவகை மலர்கள். யாவும் சிவன்செயலென்று அப்பெருமானுடைய
பாதங்களை நாடித் தேடிப்பற்றி ஆநந்தித்திராமுல, உலகமாயையு, மனமத
பாணங்களும் கோபிக்கின்றன வென்றுமனமே என்னை வருத்துகின்றாய்,
உண்ணப்போல் பித்தர்கள இல்லை என்பது சருத்தி.

4. கையொன்றுசெய்யவிழியொன்றுநாடக்கருத்தொன்றெண்
பொய்பொன்றுவஞ்சகநாவொன்றுபேசப்பலாலகமழும் [ணப்
மெய்யொன்றுசாரச்செவியொன்றுசேட்கவிரும்புமியான்
செய்கின்றபூசைபெவ்வாறுகொள்வாய்வினை தீர்தவனே.

இ - ள். கை ஒன்று செய்ய - கை வேறொருதொழிலைச் செய்யா
நிற்க, விழி ஒன்று நாட - கண்கள் வேற உருவத்தைப் பாராநிற்க, கரு
த்து ஒன்று எண்ண - மனமகேற்றொரு காரியத்தை எண்ணுநிற்க, பொய்
ஒன்று - பொய்த்தன்மை ஒன்றுபட்டுள்ள, வஞ்சகம் - வஞ்சகமுள்ள, நா-
நாவானது, ஒன்றுபேச - வேறொரு செய்கையைப்பேசா நிற்க, புலால்
கமழும் - புலாலநாற்றம் மணக்கின்ற, மெய் - உடலானது, ஒன்றுசார -
வேறொருபரிசுததைச் சாராநிற்க, செவி ஒன்று சேட்க - காது வேறொரு
சொலலைக் கேளாநிற்க, விரும்பும யான் - (மேற்சொன்ன விடயங்களை)
விரும்புகின்ற நான், செய்கின்றபூசை - பண்ணுகின்ற பூசையை, எவ்வாறு
கொள்வாய் - எப்படி அங்கீகரிப்பாய், வினைதீர்த்தவனே - வினைதீர்த்த
பெருமானே. எ - று.

5. கண்ணுண்டுகாண்க்கருத்துண்டுநோக்கக்கருகிப
பண்ணுண்போடச்செவியுண்டுசேட்கப்பலபச்சிலையால்
எண்ணுண்டுசாத்தவெநர்நிற்கவீசவிருக்கையிலே
மண்ணுண்டுபோகுதையோகெடுவீரிக் தமானிடமே.

இ - ள். (சிவபெருமானே) காண - தரிசிக்க, கண் உண்டு - (உங்களு
க்கு) கட்டிலுண்டு, நோக்க - பாவனைசெய்ய, கருத்துண்டு - எண்ணம்
உண்டு, கசிந்து உருகிப்பாட - (உள்ளம்) இளகி உருகிப்பாட, பண்ணுண்டு -
(செவ்வழிமுதலிய) பண்கள் உண்டு, சேட்க - அப்பண்களைக்கேட்க, செவி
உண்டு - செவிப்புலன் உண்டு, பல்பச்சிலையால் - பல ஈரம் உலராத பசிய
பத்திரங்களினால், சாத்த எண் உண்டு - அருச்சிக்க (சுஷ்ரம் என்னும்)
கனக்குண்டு, எதிர நிற்க - (ஏற்றுக்கொள்ளப்) பிரதயிட்சமாய் நிற்க,
ஈசன் இருக்கையிலே - பரமசிவன் எளிபனும் இருக்கையில், இந்த மானு
டம் - இந்த மனிததேகம், மண்ணுண்டு போகுது - மண்ணால் உண்ணப்பட்டு
க்கழிசின்றது, (மேற்கூறிய செயல்களைச் செய்யாமல்) ஐயோ கெடு
வீ - ஐயோ கெடுகின்றீர். எ - று.

இந்த மானுடதேகத்தைக் கருவியாகக்கொண்டு உயிர்க்கு உறுதியா
கிய வீட்டின்பம் பெறாமையால் “மண்ணுண்டு போகுதையோ” என்று
இரங்கிக் கூறினார்.

6. சொல்லிலுஞ்சொல்லின்முடிவிலுமவெதச்சுருதியிலும்
அலலிலுமாசறறவாகாயாதன்னிலுமாய்நுவிட்டோ
இலலிலுமன்பரிடத்திலுமீசவிருப்பதல்லால்
கலலிலுஞ்செமடிலுமோவிரூபபாணைமகன்கண்ணுதலே.

இ - ள். எங்கள் கண்ணுதல் - எங்கள் பரமசிவன், சொல்லிலும் பேசஞ்சொல்லிலும், சொல்லின் முடிவிலும் - பேசஞ்சொல்லின் முடிவிலும், வேதச்சுருதியிலும் - வேதத்தின் ஓலியிலும், அல்லலும் - இராத்ரியிலும், மாசு அற்ற - குற்ற மற்ற, ஆகாயந்தன்னிலும் - ஆகாயத்திலும், ஆய்ந்து - பல தூல்களையும் ஆராய்ந்து, விட்டோர் - இருவகைப்பற்றையும் துறந்தோருடைய, இல்லிலும் - மனக்கோயிலிலும், அன்பரிடத்திலும் - அன்பர்களிடத்திலும், எசன் - பரமசிவன், இருப்பதல்லால் - இருப்பதல்லாமல், கல்லிலும் - கல்மட்டிலும், செம்பிலுமோ - செம்புமட்டிலுமோ, இருப்பான் - இருக்கு மியல்புடையான். எ - று.

மற்ற பூதங்களைத் தன்னுள் அடக்கக்கொண்டிருப்பதாகையால் மாசற்ற ஆகாயம் என்றா. பரமசிவன் எங்கும் நிறைந்திருப்பார் என்பது கருத்து. இருவகைப்பற்று - அடிப்பற்று, புறப்பற்று. அன்பர் என்றது இல்லறத்தானா.

7. வினைப்போகமேயொருதேகங்கண்டாய்வினைதானொழிந்தால் தினைப்போதளவுநில்லாதுகண்டாய்சிவன்பாதநினை நினைப்போனாமேவுநினைபானாநீங்குகநெறியினின்றால் உனைப்போலொருவருண்டோமனமேயெனக்குற்றவனோ.

இ - ள். மனமே - மனமே, வினைப்போகமே - செய்த வினைகளின் போகங்களை அதுபவிப்பதற்கே (பெற்றது), ஒருதேகம் - இச்சிறிய உடல், வினைதான் ஒழிந்தால் - அவ்வினை முற்றுப்பெற்றால், தினைப்போதளவும் - தினையளவுகாலமும், நில்லாது - நிலைபெறுது, (ஆதலால்) சிவன் பாதம், நினை - சிவனுடைய பாதங்களைச் சிந்தனைசெய், நினைப்போனா - சிந்தனை செய்வோனா, மேவு - கூடு, நினையானா - சிந்தனை செய்யாதவரை, நீங்கு - விட்டொழி, இந்நெறியில் நின்றால் - இவ்வழியில் நின்றால், எனக்கு உற்றவர் - எனக்கு உற்றதுணையாவோர், உனைப்போல் - உனைப்போல, ஒருவர் உண்டோ - ஒருவர் உளரோ. (இல்லை) எ - று.

போகம் - பயன். சிவன் - மங்கலமுடையவன். நின்றால் என்பது நிறைவு அருமைநோக்கி.

8. பட்டைக்கிழித்துப்பருவூசிதன்னைப்பரிந்தெடுத்து [அக் முட்டச்சுருட்டியென்மொய்குழலாஸ்கையின்முன்கொடுத்தி யிருந்தகனமாயக்காரிதனகாமமெல்லாம் விட்டுப்பிரியவொன்றோவிங்ஙனேசிவன்மீண்டதுவே.

இ - ள். பட்டைக்கிழித்து - சிறுநறுகளைக் கிழித்து, முட்டச்சுருட்டி - நெருங்கச்சுருட்டி, பருவூசிதன்னை - பருமையாகிய ஊசியை, பரிந்து

எடுத்து - விரும்பி எடுத்து, என் - என்னுடைய, மொய்குழலான் கையில் - அடர்ந்த கூந்தலையுடைய என்மனைவியினிடத்தில், முன்கொடுத்து - முன்னேகொடுத்து, கட்டியிருந்த-என்றோடு ஒன்றுபட்டிருந்த, கனமாயக்காரி தன் - கனமாய மாயை செய்ய வல்லவளால்நோந்த, காமம் எல்லாம் - காமம் முழுமையும், விட்டுப்பிரிய என்றோ - விட்டுப்பிரிய வென்று கருதியோ, சிவன் - பரமசிவனாகிய மருதப்பிரான், இங்ஙனே - இங்கேவந்திருந்து, மீண்டு - திரும்பியருளியது. எ - று.

மொய்குழலான் என்றது பட்டணத்தாரா மனைவியாராகிய சிவகலையை. கனமாயக்காரி என்றது உலகமாயையை. இங்குச்சிவன் என்றது மானுடத்திருவுருவங்கொண்டு பட்டணத்துப் பிள்ளையாருக்குத் திருக்குமாரராய் அவா இல்லின் கண்வளர்ந்தவர்த மருதப்பிரான் என்னும் சிவபெருமானே. சிவபெருமானாகிய மருதப்பிரான் பட்டணத்தாராவைவிட்டுப் பிரிந்து போனசெய்தி: - குபேரன் பட்டணத்துப்பிள்ளையாராகப்பிறந்து காவிரிப் பூம்பட்டணத்தில் சீமானாய் இருக்கையில், பரமசிவம தாம்முன் அக்குபேரனுக்கு வாக்களித்தவண்ணம் ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு திருவிடைமருதூர் உத்தியானவனத்தில் விலவமரத்தடியில் குழந்தை வடிவங்கொண்டெழுந்தருளியிருக்க, அக்குழந்தையை வறுமையால் வருந்திய சிவனடியாராகிய சிவசருமரும அவர் மனைவியாரும் சிவபெருமான் கனவில் கட்டளையிட்ட படி அம்மரத்தடியில் இருந்த குழந்தையைக் கொண்டுபோய் பிள்ளையில்லாமல் வருந்திய பட்டணத்துப் பிள்ளையாருக்குக்கொடுக்க, அவரும் பிள்ளை கலிதீர்க்கவந்த சிவபெருமானாகிய குழந்தையைப்பெற்று அக்குழந்தையின் நிறையளவான பொன்கொடுக்க அதைப்பெற்றுப்போயினர் - இங்கு இங்கு குழந்தை யருவமான சிவபெருமான் மருதப்பிரான் என்னும் திருநாமப்பூண்டு பதினாறாண்டு பட்டணத்தாருக்குத் திருக்குமாரராய் வளர்ந்துவர, பின்பட்டணத்தாராதிருவருள் பெறவேண்டியகாலம் அடுக்கவும் ஒருநாள் அவர் இல்லாத காலையில் மருதப்பிரான் ஓர் பெட்டியில் “காதற்ற ஐசியும் வாராது கடைவழிக்கே” என்னும் வாக்கியமெழுதிப் ஒருநறுக்கையும், ஒருகாதற்ற ஐசியையும் வைத்துத் தாளிட்டு இதை என்பிதாவந்தவுடன் கொடுக்கக்கடவீர் என்று தாய்கையிற் கொடுத்து மறைத்துபோயினர். பின் பட்டணத்தார் மனைவியாரும் தம்நாயகன் வந்தவுடனே அவர்கையில் இதை உம்முடைய மைந்தர் கொடுக்கச்சொல்லிப் போயினொன்று கொடுக்க, அவரும் மைந்தனல் கொடுக்கப்பட்டதெனவே பேரவாவுடன் அப்பெட்டியைத் திறந்து, அதிலுள்ள நறுக்கையும், காதற்ற ஐசியையுங்கண்டு ஞானோதயமாய் இதுவனாயும் தம்மோடிருந்தவர் சிவபெருமானென்றறந்து அவர் பிரிவுக்கிரங்கியழுது தமது செல்வம் முழுவதையும் பலருக்கும் சூறையிடக் கடவீரென்று தம தலைமைக்காரியக்காரராகிய சேந்தனார் என்பவருக்குக் கட்டளையிட்டுத் தாம் துறவுபூண்டு திருப்பதிகள் தோறும் சிவபெருமா

னைத் தரிசிக்கப் புறப்பட்டனர். இதுமுதலிய நான்கு செய்யுள்களும் துறவு பூண்டுவீட்டை விட்டுப் புறப்பட்ட அசமயத்திற் பாடியவை.

9. சூதுற்றகொங்கையுமானுர்கலவியுஞ்சூழ்பொருளும்
போதுற்றபூசலுக்கென்செயலாஞ்செய்தபுண்ணியத்தால்
தீதற்றமன்னவன்செய்யினின்றுதெளிவதற்கோ
காதற்றவூசியைத்தகதுவிட்டானென்றன்கைதனிவே.

இ - ள். சூதுற்ற கொங்கையும் - சூதாடு கரவிபோல் தங்கியுந்த
னங்களுந், மானு - மாதர்களுடைய, கலவியும் - புணர்ச்சியும், சூழ்பொ
ருளும் - நிரம்பிய செல்வப்பொருளும், போது - மரணகாலத்தில், உற்ற - நோ
ந்த, பூசலுக்கு - போனாவிலக்குவதற்கு, என்செயலாம் - என்ன உபகாரத்
தைச் செய்யமுடியும், தீது அற்ற - இபற்கையில தீமையில்லாத, மன்ன
வன் - எம் தலைவனாகிய பரமசிவன், செயத புண்ணியத்தால் - நான் முன்
செய்த நல்வினைப்பயனாலே, சிந்தையின் - என் மனத்தின்கண், இன்று -
இப்போது, தெளிவதற்கோ - தெளிவை அடைவதற்கோ, காதற்ற
ஊசியை - காதறுந்த ஊசியை, தந்து - என் மனவினையில் கொடுத்து, என்
தன் கைதனிவேவிட்டான் - என்னுடைய கையிலே செலுத்தினான் - ஏறு.

பூசலுக்கு என்பதனீற்றில் விலங்குவதற்கு என்னுஞ்சொல இசையெச
சமாய் நின்றது. சிந்தையின் என்பதில் இன் ஏழனுருபு. இயல்பாகவே
பாசங்களினீங்கினவருகையால பரமசிவனைத் தீதற்ற மன்னவனென்றார்.
சிவபெருமான் காதற்ற ஊசியைக்கொடுத்துத் துறவடையசசெய்தார் என்
பது கருத்து.

10. வாதுற்றநிண்புயரண்ணாமலையர்மலாபபதத்தைப்
போதுற்றெப்போதுமபுகலுநெஞ்சேயிர்தபபூதலததில்
தீதுற்றசெலவமென்றேடிபபுதைத்ததிரவியமென்
காதற்றவூசியும்வாராதுகாணுங்கடையழிக்கே.

இ - ள். வாது உற்ற - (அச்சுனதேடி செய்த) வாதித் தங்கியு,
நிண்புயர் - நிண்ணிய புசங்களை யுடையாராகிய, அண்ணாமலையர் - திருவண்
ணாமலையாருடைய, மலாபபதத்தை - செந்தாமரைப் பூப்போன்ற பாதத்
தலை, போது உற்று - நல்ல மலர்களைப்பெற்று, எப்போதும் - எக்காலத்தி
லும், புகலு - துதிசெய், நெஞ்சே - மனமே, இர்தப பூதலத்தில் - இப்பூமி
யில், தீது உற்ற செல்வம் என் - தீமைபை அடைந்த செல்வப்பொருளால்
என்னபயன், தேடி - சம்பாதித்து, புதைத்த - (பிறர்கவரவொட்டாமல்)
புதைத்தவைத்த, திரவியம் என் - திரவியத்தால் என்னபயன், காது
அற்ற ஊசியும் - காது அறுந்த ஊசியின் மதிப்புப்பொருளும், கடைவ
ழிக்கு - இனிச்செல்லும் கடைசிவழிக்கு, வாராது - துணைவரமாட்டாது.

சிவபெருமான் அர்ச்சனனோடு வாதுற்றசெய்தி: - அர்ச்சனை பாசு தாஸ்திரம் பெறும்பொருட்டு கைலைக்குச்சென்று சிவபெருமானை நோத் தித் தவஞ்செய்கையில், அத்தவத்தை அழிக்கத் துரியோதனனால் ஏவப் பட்ட மூகாசுரன் என்னும் அசுரன் வராகவருவங்கொண்டு வந்தனன். இதை உணர்ந்தசிவபெருமான் அப்பன் றியைக்கொண்டு அர்ச்சனைக்காத்து அவன் வேண்டிய பாசுபதாஸ்திரத்தைக் கொடுத்தருளும்பொருட்டு வேட னுருவங்கொண்டு தவத்தை அழிக்கும்படி அர்ச்சனனாகுகெதிரில் ஓடிவந்த அவ்வராகத்தை அம்பால் எய்தனர். அதேதருணத்தில் அர்ச்சனனும் அவ் வராகத்தின்மேல் தானும் ஓர் அம்பெய்தனன். வராகம் இறந்தது, வில் வீரர்களில் சிறந்தோனாகிய அர்ச்சனனோடு விளையாட்டாகப் போர்புரியத் தருகிய சிவபெருமான் அவன்தான் சூரிவைத்தபன் றியை எய்தனனென்று அவ்வருச்சனனோடு வீணேவாதாடி விற்போரும் மற்போரும் செய்தன னென்பது. இங்குக் கடைவழி என்றது - மரணத்தை.

11. வேதத்தினுட்பொருணமணஞ்சைமங்கையைவிட்டுவிடப் போதித்தவன்மொழிகேட்டிலையோசெய்தபுண்ணியத்தால் ஆதித்தன் சந்திரன்போலேவெளிச்சமதாமபொழுது காதற்றவூசியும்வாராதுகாணுங்கடையழிகே.

இ - ள். மண்ணுசை - மண்ணுசையையும், மங்கையை - பெண் டையையும், விட்டுவிட - விட்டுவிடும்படி, செய்த புண்ணியத்தால் - நா செய்த நல்வினைப்பயனாலே, வேதத்தின் உட்பொருள் - வேதத்தின் உட் கருத்தை, போதித்தவன்மொழி - போதித்த பரமசிவனது மொழியை, கேட்டிலையோ - கேட்கவில்லையோ, ஆதித்தன் சந்திரன்போலே-சூரியனைப் போலவும் சந்திரனைப்போலவும், வெளிச்சமது ஆமபொழுது - (இருசரங் களும் வெளிப்படும்பொழுது, காதற்ற வூசியும் - (நீதேடிய பொருள்கள் லே) காதறுந்த ஊசியின் மதிப்புள்ளபொருளும், கடைவழிக்கு - இனிச் செல்லும் கடைசிவழிக்கு, வாராது - துணைவரமாட்டாது எ - று.

இங்கு ஆதித்தன் சந்திரன்போல் வெளிச்சமதாம் பொழுது என்றது, பிங்கலை, இடைகலை இரண்டும் இதேதேகத்தைவிட்டு நீங்கும் காலத்தை; அதாவதுமரணகாலம். பிங்கலையாகியவலது சரத்தைச் சூரியகலையென்றும் இடகலையாகிய இடதுசரத்தைச் சந்திரகலை யென்றும் கூறுவர் யோக னுலோர் “ தவமும் தவமுடையாக்காகும் ” என்றபடி செய்தபுண்ணி யத்தால் போதித்தவன் என்றார்.

12. மனையரளமக்களும்வாழ்வந்தனமுந்தன் வாசன்மட்டே
இனமானசுற்றமயானமட்டேவழிக்கேதுதுணை
தினையாமளவெள்ளளவாகினுமுன்புசெய்ததவம்
தனையாளவென்றும்பரலோகஞ்சித்திக்குஞ்சத்தியமே.

இ - ள். மனையாளும்-மனைவியும், மக்களும் - (தான்பெற்ற) பிள்ளைகளும், வாழ்வும் - செல்வமும், தனமும் - பொருளும், தன் வாசல்மட்டே - (உயிர்நீங்கிய காலத்தில்) தன் வாயிலின் அளவே சிறப்பைத்தரும், இனமான - இனமாகிய, சுற்றம் - உறவு, மயானமட்டே - சுகொட்டின் அளவே சிறப்பைத்தரும், வழிக்கு-உயிர்செல்லும் வழிக்கு, துணை ஏது - துணையாய் வருவதுயாது, துணையாம் அளவு ஆகினும் - துணையரிசியின் அளவாகினும், என் அளவு ஆகினும் - எள்ளின் அளவாகினும், முன்பு - (உயிர்நீங்கு) முன், செய்த தவத்தனை - (ஒருவன்தான் தொடங்கிச்செய்த) தவத்தை, என்றும் - எப்போதும், ஆள - விடாமற்செய்ய, பரலோகம் - (மறுமையில் அடையும்) வீட்டுலகம், சித்திக்கும் - வாய்க்கும், சத்தியமே - (இது) உண்மையேயாக்கும் எ - று.

பரலோகம்-சிறந்தபதம். மனைவிமக்கள்முதலியோர்பால்வைத்த ஆசைநூல் தாம் மேற்கொண்ட தவத்தைவிட்டொழியாமல் மறுமைக்குத் துணையாகிய அவ்வறத்தை முற்றுப்பெறச் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.

13. அத்தமும்வாழ்வுமகத்தூட்டேவிழியம்பொருக

மெத்தியமாதருமவீதிமட்டேவிமமிவிமமிரு

கைத்தலைமேலவைத்தழுமைநதருஞ்சுகொடுமட்டே

பற்றித்தொடருமிருவினைப்புணணிபபாவமுமே.

இ - ள். அத்தமும் - பொருளும், வாழ்வு - (அதனால்) உண்டாகும் செல்வமும், அகத்துமட்டே - வீட்டின் அளவேசிறப்பைத்தரும், மெத்திய-மிருதுத்தன்மையையுடைய, மாதரும்-மனைவிமுதலிய பெண்களும், விழி அம்பு ஒழுக - கண்கள் நீர் ஒழுக, வீதிமட்டே - செருவின் அளவே தொடர்ந்துவருவா, விமமிவிமமி - பலமுறைதேம்பி, இருகை தலைமேல் வைத்து - இரண்டு கைகளையும் தலைமேலதாங்கி, அடும் - அழுசின்ற, மைந்தரும் - புத்திரர்களும், சுகொடுமட்டே - சுகொட்டின் அளவேவிடாது வருவர், இருவினை-நல்வினை தீவினைகளினது பயனாகிய, புண்ணிய பாவமுமே-புண்ணியமும் பாவமுமே, பற்றித்தொடரும்-பின்பற்றிச் செல்லும் எ - று.

“தன்னொடு செல்வதுவேண்டின் அறஞ்செய்க” என்றபடி தான் செய்த இருவினையே தனக்குத்துணைவருமென்பது.

14. சீயுங்குருதிச்செழுநீர்வழும்புஞ்செறித்தெழுந்து

பாயும்புடைவையொன்றிலலாதபோதுபகலிரவாய்

ஈபுமெறும்பும்புகுகின்றயோனிக்கிரவுபகல

மாயுமனிதனாமாயாமல்வைக்கமருந்தில்லையே.

இ - ள். சீயும் - சீயும், குருதி - இரத்தமாகிய, செழுநீர் - கொழுமையாகிய நீர் சுரக்கின்ற, வழும்பும் - நினமும், செறித்தெழுந்து - மிகுந்தெழு

ந்து, பாயும்-பாய்கின்ற, புடைவையொன்று - மறைனாகிய தீருப்புடைவை, இல்லாதபோது - இல்லாதகாலத்தில், பகல் இரவாய் - பகலும் இரவுத்திரியுமாக, ஈயும் ஏறும்பும் - ஈயும் ஏறும்பும், புகுகின்ற - துழைகின்ற, யோனிக்கு - யோனியின் பொருட்டு, இரவு பகல் - இரவும் பகலுமாக, மாயும் மனிதனா - தம் வலி தொலைகின்ற மக்களை, மாயாமல்வைக்க - அழியாமல் வைத்திருக்க, மருந்தில்லையே - மருந்தில்லையோ, எ - று.

புருஷர்கள் மாதாக்களின் காமத்திற் சிக்கி அழிகின்றார் என்பது கருத்

- 15.** சீதப்பனிக்குண்டுசிக்கெனக்கந்தைநினமிர்ந்து
நீதுய்க்கச்சோறுமனேதோறுமுண்ணெனவெழுந்தால்
வீதிக்குணலலவிலைமாதருண்டிந்தமேதினியில்
ஏதுக்குநீசலித்தாய்மனமேயெனறுமபுண்படவே.

இ - ள். இந்த மேதினியில் - இந்தப்பூமியில், சீதப்பனிக்கு - சீதையத்தருகின்ற பணிக்காலத்திற்கு, சிக்கென - உறுதியாகப்போர், கந்தை உண்டு - பழஞ்சீலை உளது, தினம இரந்து - தினமும் யாசித்து நீதுய்க்க - நீ அதுபவிக்க, சோறு - உணவு, மனேதோறும் உண்டு - வீடுகள் தோறும் உளது, நினைவு எழுந்தால் - காம நினைப்பு உண்டானால், வீதிக்குள் - வீதிகளில், நல்லவிலைமாதர் உண்டு - சுந்தரமானதாசிகள் உளர், மனமே - மனமே, என்றும் புண்பட - எக்காலமும் புண் உண்டாகுமபடி, ஏதுசகு - ஏதற்கு, நீசலித்தாய் - நீ இளைத்தாய் எ - று.

- 16.** ஆறுண்டுதோப்புண்டணிவீதியமபலந்தானுமுண்டு
நீறுண்டுகந்தைநெடுங்கோவணமுண்ணித்தரித்தம்
மாறுண்டிலாவிமயங்குநெஞ்சேமனேதோறுஞ்சென்று
சோறுண்டுதுங்கப்பின் சுமமாவிருக்கச்சுமுமுண்டே.

இ - ள். நித்தம் நித்தம் - தினந்தோறும், மாறுண்டு-மாறுபாட்டையடைந்து, உலாவி-விஷயங்களிற்சென்று, மயங்குநெஞ்சே - மயங்குகின்ற, மனமே, ஆறுண்டு - (உடம்பழுக்கைக் கழுவுதற்கு) நதி உண்டு, தோப்புண்டு - (உல்லாசமாய்த தங்குவதற்கு) சோலை உண்டு, அணிவீதி - அழகிய வீதிகளில், அம்பலம் தானும் உண்டு - (தனித்திருப்பதற்கு) பொதுவிடமும் உண்டு, நீறுண்டு - (பூசிக்கொள்வதற்கு) விபூதியுண்டு, கந்தை நெடுங்கோவணமுண்டு-(மானததைக்காததுக்கொள்ள) கந்தையாகிய நெடியகோவணமுண்டு, மனேதோறுஞ்சென்று சோறு உண்டு - வீடுகள்தோறுப்போய்ச் சோற்றைப் புசித்து, தூங்கி - நித்தினாசெய்து, பின் - அதன்பின் சுமமா இருக்க-(யாதொரு முயற்சியுமில்லாமல்) சுமமா இருப்பதினால், சுமமும் உண்டு - சுமமும் உளது, எ - று.

அப்பலம் - ஊரிலுள்ள பொதுக்கட்டடம். “சுமமாவிருந்து சுகம்பெறுவதெக்காலம்” என்பதும் இது.

நீதலமும் உணர்வும்.

- 17. உடுக்கக்கவித்தக்குளி, உடுக்கக்கவித்தக்குளிவந்தால்**
தடுக்கப்பழையவொருவேட்டியுண்டசகமுழுதும்
பிடுக்கப்பற்றிண்ணையெங்கெங்குமுண்டுபசித்துவந்தால்
கொடுக்கச்சிவனுண்டுநெஞ்சேநமக்குக்குறைவில்லையே.

இ - ள். நெஞ்சே - மனமே, குளிகாற்று - குளிர்ந்தகாற்றிலும், வெயில் - வெய்யிலிலும், ஒடுக்கிவந்தால் - (உடல்) ஒடுங்குமபடி நெஞ்சு தால், தடுக்க - (அவ்விரண்டையும்) தடுக்குமொருட்டு, உடுக்க - உடுப்பதற்கும், கவிக்க-குடைபோலக் கவிப்பதற்கும், பழைய ஒருவேட்டி உண்டு-பழைய ஒரு ஆடை உண்டு, படுக்க - படுத்தாங்க, சகம்முழுதும் - பூழி முழுதிலும், புறத்திண்ணை - திண்ணைப்புறங்கள், எங்கெங்குமுண்டு-எவ்வெவ்விடங்களிலும் உண்டு, பசித்துவந்தால் - பசித்துச்சோந்தால், கொடுக்க-(உணவு) கொடுக்க, சிவனுண்டு - பரமசிவன் உண்டு, (ஆதலால்) நமக்கு, நமக்கு குறைவில்லை - நமக்கு யாதொரு குறைவுமில்லை, எ - று.

- 18. மாடுண்டு கன்றுண்டு மக்க னுண்டு என்று பகிழ்வதெல்லாம்**
கேடுண்டு நுமபடி கேட்டு விட்டோ மினிக்கேண்மனமே
ஒடுண்டு கந்தையுண்டுள்ளே யெழுத்தை நனுகுமாதவுண்டு
தோடுண்டகண்டனடியா நமக்குத் துணையுமுண்டே.

இ - ள். மாடுண்டு - பசுமாடுகள் உண்டு, கன்றுண்டு - அவற்றின் கன்றுகள் உண்டு, மக்கள் உண்டு - பிள்ளைகள் உண்டு, என்று பகிழ்வதெல்லாம்-என்று சந்தோஷிக்கின்ற எல்லாப்பொருள்களுக்கும், கேடுண்டு எனுமபடி-அழிவுண்டு என்னும் விதத்தை, கேட்டு-பெரியையாகளாற் கேள்விப்பட்டு, விட்டோம் - அவற்றினமேல் இருந்த பற்றை ஒழித்தோம், இனிக்கேள் - இனிக்கேளாய், மனமே - மனமே, ஒடுண்டு - (யாசிக்க) திருவோடுண்டு, கந்தையுண்டு - (உடுக்க) கந்தையுண்டு, உள்ளே எழுத்தை நனுகும் ஒது உண்டு - உனக்குள்ளே ஒதுதற்கு பஞ்சாட்சரமுண்டு, தோடு - காதணிகள், உண்ட - தீண்டுகின்ற, கண்டன் - கண்டதையுடைய பரமசிவனது, அடியார் - அடியாகள, நமக்கு - நமக்கு, துணையுமுண்டு - துணையாவாருமுள்ளர், எ - று.

உடலைக்காக்கத் திருவோடும் கந்தையும், உயினைக்காக்கப் பஞ்சாட்சரமும் சிவனடியாரும் உண்டென்பது கருத்து.

- 19. மாத்நானவத்தையுமாயாபுரியின்மயக்கத்தையும்**
நீத்தார்தமக்கொருநிட்டையுண்டோ நித்தனனபுகொண்டு
வேர்த்தாற்றுகுளித்துப்பசித்தாற்பசித்துவிழிதுயின்று
பார்த்தாலுலகத்தவாபோலிருப்பற்பற்றற்றவோ.

இ - ள். மாத்து ஆன - மகத் தத்துவமான, அதனையும் - அதையும், மாயாபுரியின் மயக்கத்தையும் - மாயையின் ஆளுகைக்குட்பட்ட தேகத்தினது பிரமிப்பையும், நீத்தார் தமக்கு - முற்றத்தறந்தவர்க்கு, ஒரு நிட்டை உண்டோ - வேறொருதிபானம் உளதோ (இல்லை), நித்தன் - நித்தியனாகிய சிவனது, அன்புகொண்டு - அன்பைப்பெற்று, வேர்த்தால் - வியர்த்தால், குளித்தது - முழுசி, பசித்தால் - பசியுண்டானால், புசித்து - உண்டு, விழிதுயின்று - (உறக்கம்வந்தால்) கண்ணுறங்கி, பார்த்தால் - பிறர் தம்மைக்கண்டால், உலகத்தவாபோல் - உலகத்தாளைப்போல, இருப்பர் - இருப்பார்கள், பற்றற்றவா - இருவனகப்பற்றையும் முற்றும் விட்டவர் (இதுவே அவர்களுடைய நிட்டை.) ஏ - று.

புருடன் தெரிதற்குக் கருவியாகிய மகத்தத்துவத்தைக் கூறினமை போல் அசனகட்டோன்றிய அகங்காரமும், மனமும், அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் அமையும். இதனை 'சுவை யொளியூறேசை' என்னும் குறட்டுப் பரிமேலழகர் உரையானுமுணாக "மாத்தானவத்தையும்" என்பதற்கு, மாத்து - மகத்தத்துவத்தையும், ஆன - அதனகண்ணோன்றிய, அத்தையும் - அகங்காரத்தையும் என்னலுமாம். மஹத் என்னும் வடமொழி மாத் எனவந்தது. அதை எனபது அததை எனநின்றது உலகவழக்கு. உலகத்தவா - சமுசாரபதமுடையவர். பற்று - அகப்பற்று, புறப்பற்று. இவைகளுக்கு வடமொழியில் அகங்காரம், மமகாரம் என்றுபெயர் அகங்காரத்தை வாயாழ்கூறவும் அஞ்சிசு சுட்டுபெயரால் அததை எனக்கூறினார் போலும்.

20 ஒன்றென்றிருதெய்வமுண்டென்றிருவயர்செல்வமெல்லாம்
அன்றென்றிருபசித்தோராமுகம்பாரலலறமுநட்டும்
நன்றென்றிருநடுநீங்காமலேநமக்கிட்டபடி
என்றென்றிருமனமேயுனக்கேயுபதேசம்தே.

இ - ள். மனமே - மனமே, ஒன்று என்று இரு - கடவுள் ஒருவன் என்று கருதியிரு, தெய்வம் உண்டென்று இரு - ஆகும் போகடங்களாகிய ஊழ் உண்டென்று கருதியிரு, உயா செல்வமெல்லாம் - உயர்ந்த செல்வங்களெல்லாம், அன்று என்று இரு - உயிருக்குத் துணையாவதல்ல என்று இரு, பசித்தோர் முகம்பார் - பசியால் இளைத்தவா்களுடைய முகத்தைப்பார்த்துக் கருணையாய்க்கொடு, நல்லறமும் நட்பும் நன்று என்று இரு - துறவறமும் நல்லாரோடு உறவாடுதலும் உயிர்க்கு நன்மை தருவன வென்று நம்பியிரு, நடு நீங்காமலே - நடுவு நிலைமையினின்று நீங்காமலே, நமக்கு இட்டபடி - கடவுள் நமக்கு விதித்த விதம், என்று - இளமையிலோழப்பிலோ, என்று இரு - என்று கருதியிரு, எனக்கு உபதேசம் இதே - உனக்கு உபதேசம் இதுவே, ஏ - று.

சத்தம்தலங்கிய மூன்றுகுணங்களால் மூவராகிய முதற்கடவுள் ஒருவர் என்பார் கடவுளை ஒன்று என்றும், ஊழ்வினை இல்லையென்பாரா மறுத்துத் தெய்வம் உண்டு என்றும், செல்வம் மறுமைக்குத் துணையாகாது என்பார் அன்றென்றிரு செல்வம் என்றும் கூறினர். தெய்வம், ஊழ், பால், முறை, உண்மை, நியதி, விதி என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

21. நாட்டமென்றேயிருசற்குருபாதத்தைதமடிபொமமல்
ஆட்டமென்றேயிருபொலலாவுடலையடந்தசநதைக்
கூட்டமென்றேயிருசற்றதைவாழ்வைக்குடங்கவிழீர்
ஓட்டமென்றேயிருநெஞ்சேயுனக்குபதேசமிதே.

இ - ள். சற்குருபாதத்தை - நமக்கு நன்மையை உபதேசித்தருளினுடைய பாதத்தை, நாட்டமென்றே இரு - தேடத்தகுந்தபொருளை நேருகியிரு, நம்பு - (அப்பாதங்களை) நம்பியிரு, பொல்லா உடலை - நிலையுள்ளதுபோல் தோன்றி அழிகின்ற உடம்பை, பொம்மல் ஆட்டமென்றே இரு - பிரதிமையின் ஆடுதலென்றே கருதியிரு, சுற்றத்தை - உறவினரை, அடர்ந்த - வந்துநெருங்கின, சந்தைகூட்டமென்றே - (வேண்டியபொருளை வாங்குவந்த) சந்தையின கூட்டமென்றே, இரு - கருதியிரு, வாழ்வை - செல்வத்தோடு கூடிவாழும் வாழ்க்கையை, குடம கவிழ்நீர் ஓட்டமென்றே - குடம கவிழ்ந்த நீரோட்டமென்றே, இரு - கருதியிரு, நெஞ்சே உனக்கு உபதேசம் இதே - மனமே உனக்கு உபதேசம் இதுவேயாம் எ - று.

வடநூலாரும் இததேகத்தை அன்னமயகோசமென்பர். கோசம் - சட்டை. உடல்முதலியன நிலையிலபொருள் ஆகையால், நிலையுன்பொருளாகிய இறைவனை அடைவிக்கும் சற்குருபாதமே தஞ்சமென்றிரு என்பது கருத்து.

22. என்செயலாவதியாதொன்றுமில்லையிரித்தெய்வமே
உன்செயலேயென்றுணரப்பெற்றேனித்தவூனெடுத்த
பின்செய்ததீவினையாதொன்றுமில்லைப்பிறப்பதற்கு
முன்செய்ததீவினையோவிங்ஙனேவந்துமுண்டதுவே.

இ - ள். தெய்வமே - பரமசிவமே, இனி-உனக்கடிமைப்பட்டபின், என்செயலாவது - என்னுடைய செயலாய் நிற்பது, யாதொன்றுமில்லை - யாதொரு செயலுமில்லை, உன்செயலே யென்று - (நான்செய்யும் செயல்களெல்லாம்) என்னைக்கொண்டு நீ செய்விக்கும் செயலேயென்று, உணரப்பெற்றேன் - உண்மை உணரப்பெற்றுக்கொண்டேன், இந்த ஊன் எடுத்த பின்-இந்த ஊன் உடலைப்பெற்றபின், செய்த தீவினை யாதொன்றுமில்லை - (யானாக) செய்த தீவினை யாதொன்றுமில்லை, பிறப்பதற்கு முன்செய்த

திவினையோ - இந்த ஞான உடலைப் பெறுவதற்குமுன் செய்யத் தியுவினையோ
 னாலேயோ, இங்ஙனவந்து-இவ்வாறேவந்து, மூண்டது-பற்றியது, எ-று.

இச்செய்யுள் பத்திரிகரி யரசனுடைய சேவகர்களை பட்டணத்தானாகக்
 கழுவேற்றக் கொண்டுபோனபோது அவா பாடியருளிபது. கழுவேற்ற
 நேர்த்தசெய்தி — சிலசுள்ளர் ஒன்றுசேர்ந்து களவாடப் போய்க்கொண்
 டிருக்கையில், பத்திரிகரியரசன் அரசாண்டநகரத்தின் குறுங்காட்டிலுள்ள
 ஓர் விநாயகா கோயிலைக்கண்டு தங்களுக்குக் களவுவாய்க்கவேண்டுமென்று
 பிரார்த்தித்ததசென்று அந்நகரடைந்து அரசன் அரண்மனையில் புருந்து
 வேண்டியமட்டும் பலவகை ரத்தினபாணங்களைக் களவாடித்திருமபுகை
 யில், அசுக்ளவா தங்கள் கோரிக்கை நிறைவேறியதைமுன்னிட்டு அவ்விநா
 யகர் ஆலயத்திற்குவந்து அவரு நிடடையிலிருந்த பட்டணத்துப்பள்ளி
 யானாச் சிலாருபமாகிய விநாயகமூரதியென்று கருதி ஓர் இரத்தின ஆர
 த்தை அவாகழுத்தில அணிந்து சென்றனா பின் அரண்மனைச்சேவகா
 அரண்மனையில் களவுசெய்த களளாப் பிடிக்கத்திரிகையில், விநாயகா
 கோயிலில் நித்தடையிலிருந்த பட்டணத்தாராகழுத்தில் களவுபோன ரத்தின
 வடமிருக்கக்கண்டு, அச்சேவகர்கள் அவனாக கள்ளனென்று துணிந்து
 பற்றி யிழுத்துக்கொண்டுப்பாய அரசனுக்குத்தெரிவிக்க, அரசனும் கழு
 வேற்ற ஆணைகொடுக்க, பட்டணத்தாராக கழுமரத்துக்கருகில் அழைத்
 துச்செலல, அவர் கழுமரத்தைக்கண்டு புன்னகைசெய்து “எனசெயலாவ
 தியாதொன்றுமில்லை” என்ற இப்பாடலைப்பாடிவதுடன் கழுமரம் பற்றி
 யெறிந்தது. அவ்வறபுத்ததைச் சேவகர்களால் அறிந்த அரசன் திடுக்கி
 டிப் பாதசாரியாய் ஓடிவந்து திருவெண்காடதை தரிசித்து அவராயே
 தனக்கு ஞானசிரியராகக்கொண்டு தானும் துறவு பூண்டனன் என்பது.

23. திருவேடமாகித்தெருவிற்பயின்றெனேத்தேடிவந்து

பரிவாகப்பிசைபாருமென்றானேப்பதம்பணிந்தேன

கருவாகுமேதக்கடற்காமைவக்கருதுமென்னை

உருவாக்கிக்கொள்ளவல்லோவிங்ஙனேசிவனுற்றதுவே.

இ - ள். திருவேடமாகி-திருவேடவருக்கொண்டு, தெருவில் பயின்று-
 தெருவில் பலமுறை திரிந்து, என்னை - எனக்கு, தேடிவந்து - நாடிவந்து,
 பரிவாக - அன்பாக, பிச்சை பகரும் - பிட்சாண்னத்தை இடும், என்றானே-
 என்ற பரமசிவனை, பதம் டணிந்தேன் - பாதங்களை வணங்கினேன், கரு
 ஆகும்-கருப்பமாகிய, ஏதம் - குற்றமுள்ள, கடல்கரை - கடலின்கரையை,
 மேவ-அடைய, கருதும் என்னை-நனைக்கின்ற என்னை, உருவாக்கிக்கொள்ள
 அல்லோ - தன்னுருவமாகச் செய்துகொள்ள வல்லவா, இங்ஙன் - இங்
 வாறு, சிவன் உறந்து - பரமசிவன் என்னிடம் வந்தது, எ - று.

திருஷ்டம் என்றது கற்பில் மிகுந்தோமென்று கர்வித்திருந்த தாரு
காவனத்து ரிஷிபத்தினிகளைக் கற்பழிக்கச் செவிரான்கொண்ட திகம்பர்
தேவததை, செரு என்றது அம்முனிவருடைய பன்னசாலை வீதியை.
பிச்சை - முனிவர்க்கிடும் உணவு இங்கு உருவாக்கிக்கொள்ளுதல் என்றது
சாரூப்பிய முத்தியை.

24 விட்டேனுலகம்விரும்பேபனிருவினேவீணருடன்
கிட்டேனவருணாகேட்டுமினோன்மெய்கெடாதநிலை
தொட்டேன்சுகதுக்கமற்றுவிட்டேன்ரொல்லேநான்மறைக்கும்
எட்டேனெனுமபரமென் னிடத்தேவந்திங்கெய்தியதே.

இ - ள். உலகம் - உலகப் பொருள்களிலுள்ள பற்றை, விட்டேன் -
முற்றும் அறவிட்டேன், இரவினே - நல்வினே தீவின்களை, விரும்பேன் -
இனிச்செய்ய விரும்பேன், வீணருடன் - பயனற்ற செயல்செய்வாரோ
கிட்டேன் - நெருங்கேன், அவர் உணாகேட்டும் - அவர் பேசுஞ்சொற்களை
காதுகொடுத்துக் கேட்டும், இடோன் - உட்காரோன், மெய்கெடாத நிலை -
உண்மை கெடாத நிலைமையை, தொட்டேன் - தொடங்கினேன், சுகதுக்
கம் - சுகமும் துக்கமும், அற்றுவிட்டேன் - நீங்கிவிட்டேன் (சமமாகக்
கொண்டேன்), தொல்லை நான்மறைக்கும் - பழமையாகிய நான்கு வேதங்
களுக்கும், எட்டேன் எனும் - எட்டப்பட்டேன் என்னும், பரம் - பரம்பொ
ருள், என்னிடத்தேவந்து - என்னிடத்தில்வந்து, இங்கு - இந்த நிலைமை
யில், எய்தியது - சார்த்தது, எ - று

நல்வினையும் பிறவிக்குக்காரணமாகையால் இருவினையும் விரும்பேன்
என்றார்.

25. அட்டாங்கயோகமுமாதாரமாறுபவத்தையைந்தும்
விட்டேநிப்போனவெளிதனிவேலியாபொன்றுகண்டேன்
வட்டாகிச்செம்மதிப்பா லூறலுணடுமகிழ்ந்திருக்க
எட்டாதபேரின்பமென்னைவிழுங்கியிருக்கின்றதே.

இ - ள். அட்டாங்கயோகமும் - எட்டு உறுப்புகளையுடைய யோகத்
தையும், ஆதாரம் ஆறும் - ஆதாரங்கள் ஆறையும், அவத்தை ஐந்தும்
ஐந்து அவஸ்தைகளையும், விட்டு ஏறிப்போன வெளிதனிலே - விட்டு ஏறி
அடைந்த வெற்றிடத்திலே, வியப்பு ஒன்று கண்டேன் - அதிசயிக்கத்
தரும் பொருள் ஒன்றைக்கண்டேன், செம்மதிப்பால் ஊறல் - செம்மை
யாகிய சந்திரனது பாலாகிய தேனை, வண்டு - ஆக - வண்டுபோலாகி, உண்டு -
உட்கொண்டு, மகிழ்ந்திருக்க - நிததியானந்தமாயிருக்க, எட்டாத பேரின்ப
ம் - எட்டப்படாத பேரின்ப இன்பமானது, என்னைவிழுங்கி இருக்கின்
றது - என்னைத் தன்னுட்படுத்தி ஒழுகிவிடாது, எ - று.

அட்டாங்கயோகமாவன:—இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமி, பிராந்தியாகாரம், தாமின, தியானம், சமாதி என்னும் இவ்வெட்டுகளும் ஆதாரம் ஆளுவன:—மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணியூகம், ஆனந்தம், விசத்தி, ஆஞ்ஞை என்பன. அவத்தை ஐந்தாவன:—சாக்ஞம், சொப்பனம், சுருத்தி, துரியம், துரிபாதீதம் என்பன. அட்டாங்கயோக முதலானவற்றை விட்டேறப்போன நிலைக்கு யோகக்கழற்றின்றுபெயர். வண்டு வட்டென எதுகை நோக்கிவலித்தல ஆயிற்று. அட்டாங்கயோக நிலையையும் ஆளுதார நிலையையும் ஐந்தவத்தைகளையும் கடந்த பரவெளி யிலே நான் ஒரு ஆச்சரியத்தைக கண்டேன், அதாவது வண்டு தேனை உண்பதுபோல என்னில் அமிரதபானம்பண்ணிக்கொண்டு மகிழ்ந்திருந்து கிடைத்தற்கரிய பேரின்பத்தின் வசப்பட்டதேயாம் என்பது கருத்து.

26. எரியெனக்கென்னுமபுழுவோவெனக்கெனும்ந்தமண்ணும்
சரியெனக்கென்னுமபருந்தோவெனக்கெனுந்தான்புசிக்க
நரிபெனக்கென்னுமபுனனயெனக்கென்னுமிநாறுஉலைப்
பிரியமுடன்வளர்த்தேனிதனாலென்னபெறெனக்கே.

இ - ள். எரி எனக்கு என்னும்-தீ எனக்கு உரியது என்று கருதும், புழுவோ எனக்கு எனனும் - புழுவோ எனக்கு உரியதென்று கருதும், இந்த மண்ணும் எனக்கு சரி என்னும் - இரத்தபூமியும் எனக்கு ஒத்ததெனக் கருதும், பருந்தோ எனக்கு எனனும் - பருந்தோ எனக்குரியதென்று கருதும், தான் புசிக்க - தான் உண்ணுதற்கு, நரி எனக்கு என்னும் - நரி எனக்கு உரியது என்று கருதும், புல்நாய்-இழிந்தநாய், எனக்கு என்னும்- எனக்கு உரியது என்று கருதும், இந்நாறு உடலை - (இப்படிப்பட்ட) நாறு கின்ற உடலை, பிரியமுடன் - இஷ்டத்தோடு, வளர்த்தேன் - காப்பாற்றி நேன், இதனால் எனக்கு என்னபெறு - இப்படிக்க காப்பாற்றியதனால் எனக்கு என்னபயன், எ - று.

உடலின் நிலையாமையைக்கருதி எரிமுதலியன எனக்கென்னுமென்றார்.

27. அண்ணறன்வீதிபரசிருப்பாகுமணிபடையோர்
நண்ணொருநாலொன்பதாமவோவ லுநண்ணுமில்லார்
துண்ணென்பசிக்குமடைப்பள்ளியானசுகமுமெலலாம்
எண்ணிலிகா லமவமேவிடுத்தனமெண்ணரிதே.

இ - ள். (பரப்பிரமத்துக்கு) அண்ணல் தன் - சதாசிவத்தினது, வீதி - வீதி, அரசிருப்பாகும் - இராசதானியாகும், அணி - அழகிய, படையோர் - சேனாவீரர்களாகிய, நண் - பிரியாதுள்ள, ஒருநாலொன்பதாமவரும் - முப்பத்தறுவரும், எலல் - எவற்றொழிலை, நண்ணும்-செய்வார்கள், இவ்வூர் - (உடலாகிய) இரத்தவூர், துண்ணென்பசிக்கு - யாவரும் அஞ்ச

இக்காய்க்கு முடைப்பள்ளி - மடைப்பள்ளியாகும், ஆன - இப்
 டாயிருக்கிற, எல்லாச்சகமும் - எல்லாச்சகங்களையும், (பெற
 வேண்டிய) எண்ணில்காலம் - அளவற்றதாகிய காலத்தை, அவமே - பய
 னில்லாமலே, விடுத்தனம் - கழித்தனம், எண்ணிது - அக்காலத்தைக்
 கணக்கிட அரிமது, எ - று.

உடலில் ஆராதார நிலை பரப்பிரமத்துக்கு அரசிருக்குமிடம், உலா
 வும் வீதியுமாகும். முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் அப்பிரமத்துக்கு ஏவுல்
 செய்யும். இந்த உடலாகிய ஊர் ஐம்புலன்களும் தம்பசினாய் நீங்குவதற்கு
 மடைப்பள்ளி போல்வது. இப்படி உண்டாயிருக்கிற சகங்களை எல்லாம்
 அளவற்றகாலம் ஆராய்ந்தறியாமல் வணிகழித்தோம என்பது கருத்து.
 தத்துவங்கள் முப்பத்தாறாவன:— பூதம் ஐந்து:—பிரதூயி, அப்பு, தேயு,
 வாயு, ஆகாயம். புலன் ஐந்து:—சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம்.
 ஞானேந்திரியம் ஐந்து:—மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி. கருமேந்திரியம்
 ஐந்து:—வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம். கரணம் நான்கு:—மனம்,
 புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். சதததத்துவம் ஐந்து:—சுத்தவித்தை, ஈசகம்,
 சாதாக்ஷியம், சததி, சிவம். விததியாதத்துவம் ஏழு:—காலம், நியதி, கலை,
 வித்தை, அராகம், புருடன, மாயை என்பன. பிணியை நீக்கும் மருந்தை
 பிணிக்குமருந்து என்றறபோல, பசியைப்போக்கும் மடைப்பள்ளியை பசி
 க்கு மடைப்பள்ளி என்றார்.

28. என்பெற்றதாயருமென்னைப்பிணமென்றிசழ்ந்துவிட்டார்
 பொன்பெற்றமாதருமபோவென்றுசொல்லிபுலம்பிவிட்டார்
 கொன்பெற்றமைந்தரும்பின்வலமவந்துகுடமுடைத்தார
 உன்பற்றொழியவொருபற்றுமிலையுடையவானே.

இ - ள். எனபெற்ற தாயரும் - என்னைப்பெற்ற தாய்மார்களும்,
 என்னைப் பிணமென்று - என்னைப்பயனற்ற பிணமென்று கருதி, இகழ்ந்து
 விட்டார் - அவமதித்து ஒழித்தார்கள், பொன்பெற்றமாதரும் - (நான்
 முயற்சியோடு இருந்த காலையில்) செல்வப்பொருளைக் கொடுக்கப்பெற்றுக்
 கொண்ட மாதருளர், போ என்று சொல்லிப் புலம்பிவிட்டார் - போவெ
 ன்றுசொல்லி அழுதுதள்ளிவிட்டார், பெற்றகொன்மைந்தரும் - நான்பெற்ற
 பெருமையாகிய பிள்ளைகளும், பின்வலமவந்து-பின்புறத்தில பிரதட்சிணம்
 செய்து, குடம் உடைத்தார் - (சாச்சடங்காசிய) குடம் உடைத்தார்கள்,
 உன்பற்று ஒழிய - உன்னிடத்திலவைத்த பற்றே அல்லாமல், உடையவ
 னே - என்னை ஆளாக உடையவனே, ஒருபற்றுமில்லை - வேறொருபற்றும்
 எனக்கு இல்லை. எ - று.

மரணத்துக்குப்பின் நடப்பனவற்றைக் கருதிச் செய்தது இச்செய்யுள்.
 துடவுள் உடையவனும் நான் உடைமை மாதலால் இங் தப பரமசிவத்தை

உடையவனே என்றார். “பற்றுக் பற்றாறான் பற்றினை” என்றபடி “உன்னை ரொழிய வொருபற்றுயில்லை” என்றார்.

29. கறையற்றபல்லுங்கரித்துணியாடையுங்கள்ளமின்றிப்
பொறையுற்றநெஞ்சமும்பொல்லாதவூணும்புறத்திண்ணையும்
தறையிற்கிடப்புமிரந்துண்ணுமோடுஞ்சகமறியக்
குறைவற்றசெல்வமென்றேகோலமாமறைகூப்பிடுமே.

இ - ள். கறை அற்றபல்லும் - காலிக்கறை நீங்கியபல்லும், கரித்துணி ஆடையும் - அழுக்குப்படிந்த துண்டாகிய ஆடையும், கள்ளம் இன்றி - வஞ்சகம் இல்லாமல், பொறை உற்ற நெஞ்சமும் - சாந்தகுணந்தங்கிய மனமும், பொல்லாத வூணும் - இழிந்த உணவும், புறத்திண்ணையும் - திண்ணைப்புறமும், தறையில் கிடப்பும் - தறையிற்படுத்தலும், இரந்த உண்ணும் ஒழிம்பிச்சையெடுத்து உண்ணுகின்ற ஒழிம, சகம அறிய - உலகில் உள்ளோர் அறியும்படி, குறைவற்ற செல்வம் என்று - (ஆகிய இவைகளே) மனம் கிரம்பிய செல்வமாகும் என்று, கோலம்மாமறைகூப்பிடும் - அழகியசிறந்த வேதங்கள் கோஷிக்குமென்று.

கறையற்றபல் என்றது தாம்பூலம் முதலிய தரித்தல் இன்மையைக் குறித்தற்கு. கறையற்றபல் முதலியன குறைவற்ற செல்வமெனவே கறையுற்ற பல்முதலியன உள்ளபடி நோக்குவதால் செல்வம் ஆகா, துக்கத்துக்கே ஏதுவாம் என்றபடி.

30. எட்டுத்திசையும்பதினாறுகோணமுமெங்குமொன்றாய்
முட்டித்ததுமபிழுளேததோங்குச்சோதியைமுடலொலலாம்
கட்டிச்சுருட்டித்தங்குக்கத்திலவைப்பாகருத்திலவையார
பட்டப்பகலையிரவென்றுகூறிடுமொதகோ.

இ - ள். எட்டுத்திசையும் - எட்டுநிலக்கிலும், பதினாறுகோணமும் - அவ்வெட்டினுள்ள அடங்குப பதினாறுகோணங்களிலும், எவதும் ஒன்றாய் - எங்கும் ஒருதன்மையாய், ததுமபி - நிம்மப்புப்படி, முட்டி - (இடம்பெறாமல்) முட்டிற்ற, முடாதது - உதித்தது, எழும் - எழும் இலபுள்ள, சோதியை - சுயமயிரகாசத்தைக் குறித்துச் சொல்லும் ஞானநூல்களை, மூடா எல்லாம் - பேதையர் யாவரும், கட்டிச்சுருட்டி - சுருட்டிக்கட்டி, தம் கக்கத்தில் வைப்பா - தங்கள் கைமமுலத்தில்கெடுத்தவையா, கருத்தில - (ஞானியர்களுக்குப் பட்டப்பகல்போல விளக்கமாகிய அப்பரம்பொருளை) தங்கள் எண்ணத்தில், வையார் - வைக்கமாட்டார்கள், (இவாகன) பட்டப்பகலையிரவென்று கூறிடும் - பட்டப்பகற்பொழுதை யிரவென்று சொல்லுகின்ற, பாதகோ - பாவிக்களையாவார். எ - று.

மூலமும் உரையும்.

ககஷம் என்னும் வடமொழி கககம் எனத் தற்பவமாய்வந்தது. கூறுவர் பலர்பாற்படர்க்கைவினையாலையும்பெயர். எட்டுத்திசையும் பதினாறு கோணமும் எங்குமொன்றும் முட்டித்ததும்பி முனைத்தெழுஞ்சோதி என்றது பரப்பிரமத்தை. அப்பரப்பிரமம் அனுவைச் சதக்கூறிட்டகோணங்களிலும் உள்ளது என்றபடி.

31. வாய்நாறுமூழன்மயிர்க்குநாறினையப் பங்கண்
பீநாறுமங்கம்பிணவெடிநாறுமபெருங்குழிவாய்
சீநாறுமயோனியழனாறுநிந்தியச்சேறுசித்தப
பாய்நாறுமங்கையாக்கோவிங்ஙனெமனம்பற்றிபதே.

இ - ள். வாய் ஊழல் நாறும் - வாய் ஊத்தைநாற்றம் நாறாநிற்கும் மயிர்சிக்கு நாறிமெ - மயிர் கிக்கு நாற்றம்நாறாநிற்கும், மை இலம்-மை இடுகின்ற, கண் - கண், பீநாறும் - பீநாறாநிற்கும், அங்கம்-தேகம், பிணவெடி - பிணத்தினது அருவருக்கம் நாற்றம், நாறும்-நாறாநிற்கும், பெருகுழிவாய் - பெரியகுழியாகிய சூய்பம, சீநாறும் - சீநாறாநிற்கும், யோனி - யோனித்துவாரா, அழல்நாறும் - தீநாறும் நாறும், இத்தியச்சேறு சித்தி - இத்தியமாகிய குழம்பு சிந்துவதினால், பாய் நாறும் - பாய் நாறாநிற்கும், மங்கையர்க்கோ - (இவ்வகை அவயவங்களுடைய) மங்கையர்களுக்கோ, இங்ஙனே - இவ்வுலகத்திலே, மனம்பற்றியது - என் மனம் பற்றுவதைத் தது. ஏ - று.

மங்கையர்தன்மை இவையாதலின் அவர்கள்மேல் ஆசைநீங்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

32 உணாக்கைக்குரல்லதிருவெழுத்தைத் துணொப்படியே
செருக்கித்தரிக்கத்திருநீறுமுண்டுதெருக்குப்பையில்
தரிக்கக்கரித்துணியாடையுமுண்டெருதச்சாதியிலும்
இரக்கத்துணிந்துகொண்டேன் குறைவெதுமெனக்கல்லையே.

இ - ள். உணாக்கைக்கு - செபம் பண்ணுதற்கு, ரல்ல - குற்றமற்ற, திருவெழுத்து ஐந்துண்டு-ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம் உண்டு, உணாப்படியே-சாஸ்திரவிதிப்படியே, செருக்கி-இறுமாந்து, தரிக்க - பூசிக்கொள்வதற்கு, திருநீறுமுண்டு - விபூதியும் உண்டு, தெருக்குப்பையில் - தெருக்களில்கொட்டிய குப்பைகளில், தரிக்க - உடுக்க, கரித்துணி ஆடையும் உண்டு - கரித்துணியாகிய ஆடையுமுண்டு, எந்த சாகியிலும் - எந்தச்சாகியிலேயும், இரக்க - (உணவை) யாசிக்க, துணிந்து கொண்டேன் - மனம் துணிவு பெற்றேன் - எனக்கு குறைவு ஏதுமில்லை - எனக்கு யாதொரு குறைவுமில்லை. ஏ-று.

செருக்கித் தரித்தலாவது அத்திருநீறுதன்னை அணிந்தோரைப் புனிதனாக்குமென்று களிப்புக்கொண்டு அணிதல்.

33. ஏதப்பட்டாயினிமேற்படுமபாட்டையிதென்றறிநது
 போதப்பட்டாயில்லைல்லோரிடஞ்சென்றுபுலலந்வி
 வாதைப்பட்டாய்மடமாணர்கலவிமயக்கத்திலே
 பேதப்பட்டாய்நெஞ்சமேயுனைப்போலிலைபித்தருே

இ - ள். ஏதப்பட்டாய் - (இதுவனாயும்) சூற்றம் அடைந்தாய், இனிமேல் - வருங்காலத்தில், படுமபாட்டை - நீ அடையும் சிரமத்தை, இஃது என்று அறிந்து - இததன்மையானதென்று நூல்களினால் அறிந்து, நல்லோரிடஞ்சென்று போதப்பட்டாய் இல்லை - ஞானிகளிடஞ்சென்று ஞானம் அடைந்தாய் இல்லை, மடமாணாகலவி மயக்கத்தில் - இளமையாகிய மாதாது புணர்ச்சியின் மயக்கத்தில், புல் அறிவால் வாதைப்பட்டாய் - அறிவின்மையால் வேதனை அடைந்தாய், பேதப்பட்டாய் - (இச்செயல்களை நோக்கின்) நாநாவகை அடைந்தாய், நெஞ்சமே - மனமே உனைப்போல் இலை பித்தரும் - பித்தர்களிலும் உனைப்போன்றவர் ஒருவரும் இல்லை. எ - று.

இனிமேல் என்றமையால் இதுவனாயிலும் என்பது வருவிததுணைக்கப்பட்டது. இதுவனாயில் ஏதப்பட்டதாவது நாம் ஆண்டானுடைமை என்று துணிந்து துறவாமை. இனிமேற்படுமபாடாவது அவ்வாறு துணிந்து நன்மார்க்கத்தைச் சேராதுபோது சன்னமரண துக்கங்களை அனுபவித்தல்.

34. சுரப்பற்றுவல்வினை சுற்றமுமற்றுத்தொழில்களற்றுக்
 கரப்பற்றுமங்கையாகையிணக்கற்றுக்கவலையற்று
 வரப்பற்றுநாதனைவாயாரவாழ்த்திமனமடங்கப
 பரப்பற்றிருப்பதன்றோபரமாபரமாநந்தமே.

இ - ள். வல்வினை - வலியவினைகள், சுரப்பு அற்று - மேலுமேலுப் பெருகுதல் அற்று, சுற்றமும் அற்று - உறவினரும் ஒழிந்தது, தொழில்கள் அற்று - பொருள்தேடும் முயற்சிகள் ஒழிந்து, கரப்பு அற்று - (முயற்சிகளால் கிடைத்தபொருள்களை) ஒளிததல் நீங்கி, மங்கையர்கை - மங்கையர்வசத்தில், இணக்கு அற்று - சினேகம் ஒழிந்து, கவலை அற்று - சிந்தனை நீங்கி, வரம்பு அற்று - எல்லை இல்லாமல், நாதனை - இறைவனை, வாயார வாழ்த்தி - வாயினால் நிரம்பவாழ்த்தி, மனம் அடங்க - மனமானது குவிய, பரப்பற்று - (விடயங்களில்) (அம்மனம்) செல்லுணை அற்று, இருப்பது அன்றோ - (சம்மா) இருப்பதல்லவோ, பரம்-சிரேஷ்டமாகிய, மா-பெரிய, பரமானந்தம் - பரமானந்தம் என்பது. எ - று.

வல்வினை சுரப்பறுதலாவது பிராரத்துவவினையே அன்றி ஆகாமய சஞ்சித வினைகளும் ஒழிதல். தொழில்கள் அற்று என்றது யாவும் சிவன்

செயலின்படி யாகுமென்று தேகாதி பிரபஞ்சங்களில் மூயற்சியின் நி யிருத்தல். வரப்பற்று வாயார வாழ்த்துதலாவது இன்னகாலம் இன்னசமயம் என்கிற எல்லையைக்கடந்து எப்பொழுதும் வாய்நிரம்பத் துதித்தல். பசுபதி யாதவின் நாதன் என்றார். மனம் அடங்கப் பரப்பற்று என்றதினால் பரப்பு அற்றாலெழிய மனம் அடங்காதென்பது விளங்குகிறது. மேற்கூறிய நிலையில் நிற்பதே முத்தியின்பம்.

35. பேய்போற்றிரிந்துபிணம்போற்கிடந்திட்டபிச்சையெல்லாம்
நாய்போலருந்திரிபோலுமுன்றுநன்மங்கையறாத்
தாய்போற்கருதித்தமர்போலனை வர்க்குந்தாழ்மைசொல்லிச்
சேய்போலிருப்பர்களுடருணமை ஞானநதெளிந்தவரோ.

இ - ள். உண்மை ஞானம்தெளிந்தவர் - மெய்ஞ்ஞானத்தைத்தெளிந்தவர், பேய்போல்திரிந்து - பேய்போலப்பல இடங்களிலும்திரிந்து, பிணம்போல்கிடுத்து - உயிரிலலா உடம்புபோலப்படுதது, இட்டபிச்சை எல்லாம் - போட்டபிச்சைப் பொருள்களையெல்லாம், நாய்போல அருநதி - நாய்போல உண்டு, நரிபோல் உழன்று - நரியைப்போல வருகத்திரிந்து, நலமங்கையறா - கட்டழகுள்ள மாதானை, தாய்போல் கருதி - பெற்றதாய்போலப் பாவனைசெய்து, தமர்போல் - உறவினரைப்போல, அனைவாக்கும் - எல்லாருக்கும், தாழ்மைசொல்லி - பணிவுமொழிகளைச்சொல்லி, சேய்போல இருப்பர் - இளம்பிள்ளைகளைப்போல இருப்பர்.

இச்செய்யுள் ஞானியர் தன்மையை உணர்த்தியபடி. பேய்போற்றிரிதலாவது உலகத்தார் பேய்பிடித்தவன என்று கருதும்படி அலைந்து திரிதல். பிணம்போல்கிடத்தலாவது உலகசுகங்களில் உணர்ச்சியற்றுக்கிடத்தல். நாய்போல் அருந்துதலாவது இனனார் இனையவர் என்கிற வேறுபாடின்றி எங்கும் நாய்போல உண்ணுதல். நரிபோல் உழலுதலாவது சுகத்தைப்பேணி ஓரிடத்தில் நிலைத்திராமல் நரியைப்போல இங்குமங்கும அலைந்து திரிதல். சேய்போலுதலாவது பகைவர், அயலவர், மட்பினர் என்கிற வேறுபாடு இன்றி இருத்தல் என்க. துறவிகளையும் தம்வசப்படுத்தும் கட்டழகைக் குறிப்பிக்க நன்மங்கையொன்றா. ஒருவா கல்விகேள்விகளில் சிறந்தவராயினும் உறவினர்க்கு அடங்கி நடத்தல் பெருவழக்குப்பற்றி தமர்போல் தாழ்மைசொல்லி என்றார்.

36. விடக்கேபருந்தின்விருத்தேகமண்டலவிண்ணிட்ட
முடக்கேபுமுவுந்துறையிடமேநலமுற்றுமிலாச்
சடக்கேகருவிதளர்த்துவிட்டாற்பெற்றதாயுநதொடாத்
தொடக்கேயுனைச்சுமந்தேனின்னினேதுசுகமெனக்கே.

இ - ள். விடக்கே - இறைச்சியே, பருந்தின் விருந்தே - பருந்தி ணுடைய விருந்தானபொருளே, கமண்டல வீணன் - கமண்டலத்தைத் தாங்கிய வீண்தொழில் செய்பவனாகிய பிரமன், இட்ட - செய்துவைத்த, முடக்கே - முடக்கு என்னும் மணகலயமே, புழுவந்து-புழுக்கள் உதித்து, உறை - வாழ்கின்ற, இடமே - இடமே, நலம முற்றும் இல்லா - நன்மை அழியும் வரையுமில்லாத, சடக்கே - சட்டையே, கருவி தளர்ந்துவிட்டால் - மனமுதலிய நான்கு கரணங்களும் தமது தொழில் தளர்ந்துவிட்டால், பெற்றதாயும் - பெற்றெடுத்ததாயும், தொடா - தீண்டக்கூசுகின்ற, தொடக்கே - (சப்ததாதுக்களால் கட்டப்பட்ட) சட்டே, உணைச்சுமந்தேன - உன்னை வீணாகச்சுமந்தேன், நின்னின் - உன்னுலே, சுகம் எனக்கு ஏது - எனக்குச் சுகம் எவ்வாறு உளது. எ - று.

இத்தேகம் அழியும் இயல்பினதாகையால் முடக்கு என்றும், உயிருக்குச் சட்டைபோலுதலால் சடக்கு என்றும், சபததாதுக்களால் அமைந்ததாகையால் தொடக்கு என்றும் கூறினார். கருவி என்றது மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரங்களை. கருவி தளர்ந்துவிட்டால் என்றது மரணம் நேர்ந்தால் என்றபடி. தாடம் என்னுமல் பெற்றதாய என்றது பத்துமாதம் சுமந்துபெற்ற வருதத்ததைக் குறிப்பித்தற்கு. சபததாதுக்களாவன:—தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுழுவதநீர் என்பன.

37. அழுதாற்பயனென்னநொந்தாற்பயனென்னவாவதிலை
தொழுதாற்பயனென்னநினையொருவாகடவுணாத்த
பழுதாற்பயனென்னநன்மையுந்தீமையும்பங்கயத்தோன்
எழுதாற்படிவருமொசலியாதினொன்னேழைநெஞ்சே.

இ - ள். அழுதால் பயன் என்ன - (நேர்த்த இடுக்கண் ணுக்கு) அழுதால் என்னபயன், நொந்தால் பயன் என்ன - (உன்னை) நொந்துகொண்டால் என்னபயன், ஆவது - ஆகுமபயன், இல்லை - இல்லை, நின்னைதொழுதால் பயன் என்ன - உன்னைப் பிறந்தொழுதால் என்னபயன், ஒருவர் - ஒருவர், சுட உணாத்த - நீ வருந்தும்படி நிதித்த, பழுதால்-நிந்தையினால், பயன் என்ன - என்ன பயன், நன்மையும் தீமையும்-நன்மையும் தீமையும், பங்கயத்தோன் - பிரமன், எழுதாற்படி - எழுதாதவகை, வருமோ - சம்பவிக்குமா, சலியாதிரு - நடுங்காமலிரு, என் ஏழைநெஞ்சே-என் அறியாமையாகிய மனமே. எ - று.

மரணமுதலிய இடுக்கண் உண்டாகும்போது அழுதலும் கடவுளை நோதலும் வழக்கமாதலின் அவற்றாற்பயனில்லையெனினார். தம்மை ஒருவர்புகழ்ந்தாலும் “இகழ்ந்தாலும் பயனில்லை என்பார் “தொழுதால்” “கடவுணாத்த பழுதால்” பயனென்ன என்றார். கடவுணாத்தபழுதால் என்றமையால் மகி

மூட்டி தொழுதால் என்பதுபெற்றும். பங்கயத்தோன் எழுதல் என்றது ஆத்மாக்கள் செய்த வினைக்குத் தகுந்தபடி. சென்னகாலத்தில் விதித்த விதியை.

38. செல்வனாப்பின்சென்றுபசாரம்பேசித்தினந்தினமும்

பல்லினைக்காட்டிப்பரிதவியாமற்பரானந்தத்தின்
எல்லையிற்புக்குரல்லேகாந்தமாயெனக்காமிடத்தே
அல்லலற்றென்றிருப்பேனாலநீழலரும்பொருளே.

இ - ள். ஆலம் நீழல் - கல்லாலமரத்தின் நிழலில் எழுந்தருளிய, அரும்பொருளே - அருமையாகிய பரம்பொருளே, செல்வனா பின் சென்று - செல்வப்பொருளை உடையானைப் பின்பற்றிப்போய், உபசாரம்பேசி இன்சொற்களைப்பேசி, தினந்தினமும் - ஒவ்வொருநாளும், பல்லினைக்காட்டி - பற்களைக்காட்டி, பரிதவியாமல் - சங்கடப்படாமல், பரானந்தத்தின் - சிறந்த ஆனந்தத்தினது, எல்லையில் புக்கு - களையில் புக்கு, எனக்கு ஐம் இடத்தே - எனக்குத் தகுந்த இடத்திலே, நல் ஏகாந்தமாய் - மிகவும் தனிமையாய், அல்லல் அற்று - கவலை அற்று, என்று இருப்பேன் - எக்காலத்தில் இருப்பேன். எ - று.

அல்லல் என்றது தன்காரியம் முடிவதற்காகச் செல்வனா அடுத்து உறவாடி அவர் மகிழும்படி உபசாரமொழிகளைப்பேசி, அவர்களுக்கு இனிய முகங்காட்டி வருந்துதல் முதலியன. ஆலநீழல் அருமபொருளே என்றது கல்லால விருகத்தினகீழ் தனிநிலைத்தமாய் எழுந்தருளிய திருவருவத்தை.

39. ஊரீருமக்கோருபதேசங்கேளுமுடம்படங்கப்

போரீராமனைக்கழுவேற்றுநீற்றைப்புறந்திணையில
சாரீரனந்தலைச்சுறத்ததைநீங்கிச் சகற்கைக்க
ஏரீருமக்கவர் தாமே தருவரிணையடியே.

இ - ள். ஊரீர் - ஊராரோ, உமக்கு ஓர் உபதேசம் கேளும் - உங்களுக்கு நான்குமும் ஒரு உபதேசமொழியைக் கேளுங்கோள், உடம்பு அடங்க - உடம்பு முற்றும், சமனை - சமணர்களை, கழுவேற்று நீற்றை - கழுவினிலேற்றுதற்குக் காரணமாகிய திருநீற்றை, போரீர் - பூசுங்கோள், சுறத்ததை நீங்கி - சுற்றத்தை ஒழிந்து, புறம் திண்ணையில் - திண்ணைப்புறத்தில், அனந்தலை-போகநீத்தினையை, சாரீர்-செய்யுங்கோள், சகம் நகைக்க-பூமியில் உள்ளார் நகைக்க, ஏரீர்-(சிவவேடமாகிய) அழகு உடையீர் ஆகுகோள், உமக்கு - உங்களுக்கு, அவர்தாமே - அப்பரமசிவம் தாமாகவே, இணை அடி-தமது இரண்டு திருவடிகளையும், தருவர் - கொடுப்பார். எ - று.

பட்டணத்தார் தாமடைந்த பிரமானந்தத்தை உலகத்தாரும் அடைய விரும்பி உலோகோபகாரமாய் அருளிச்செய்தது இச்செய்யுள். அஞ்ஞான

இத்தினாயில் உள்ள சகத்தார் 29-35-ஆம் செய்யுள்களிற் கூறியதுபோன்ற சிவவேடங்களைக்கண்டு தம்மைப்போல் இராமையால் நகைப்பார் ஆகை பீசில் “சகம் நகைக்க” என்றார். “அவர்தாமே தருவர் இணையடியே” என்றமையால் இவன் செய்யும் சரியை கிரியை யோகம் ஞானங்களுக்கும் “அவன் அருளாலே அவனான வணங்கி” என்றபடி தாமே துணைநின்று விவசாயசியம் அளிப்பர் என்பது, சமணைக்கழுவேற்றிய நீற்றின்செய்தி:—கூன்பாண்டியனுடைய சமுகத்தில் திருஞானசம்பந்தர் சமணரோடு தமது சைவ சமயத்தைக்குறித்து வாதாடியபொழுது வெப்புநோய்கொண்டிருந்த அவ்வரசன் உங்களில் வவர் எனனுடைய நோயைத் தீர்க்கின்றீர்களோ அவரோ வாதில் வெனவவராவீர் என்றுசொல்ல, சமணர்கள் உம்முடைய இடப்பாகதது நோயை நாங்கள் எங்கள் சமயமந்திரத்தினாலே தீர்ப்போம், அவர் வலப்பாகதது நோயைத்தீர்க்கக்கடவா என்று அரசனுடைய இடப்பாகத்தைச் சமணர்கள் பீலியினாலேதடவினார்கள், அதனாலே வெப்புநோய் வளரப் பாண்டியன் அந்நோயைப்பொறுக்காதவனாகி திருஞானசம்பந்தரைப்பார்த்தான, அவர் அரசனுடைய நோக்கத்தைக்கண்டு “மந்திரமாவது நீறு” என்னும் திருநீற்றுப்பதிகத்தைப்பாடி அவனுடைய வலப்பாகத்தை விபூதிகொண்டு தடவியருள; அவ்வலப்பாகம் வெப்புநோய் தணிந்து, இடப்பாகத்துநோய் முன்னிலும் இருமடங்காய் மிகுந்தது. இதைக்கண்ட சமணர்கள் செருக்கழிந்து ஏதொன்றுஞ்செய்ய வலியில்லாதவர்களாய் தூரத்திலே நின்றார்கள். பின் அரசனுடைய வேண்டுகோளால் திருஞானசம்பந்தர் முன்போலவே விபூதியைக்கொண்டு இடப்பாகத்து வெப்புநோயையும் தீர்த்தருளினார். தோல்வியடைந்த சமணர்களில் சைவசமயத்தைத்தழுவினவாகள்போக மற்றவர்கள் சங்கேதப்படி அரசனால் கழுவேற்றப்பட்டார்கள் என்பது.

40 நீற்றைப்புனைந்தென்னநீராடப்போயென்னநீமனமே

மாற்றிப்பிறக்கவகையந்தாயில்லைமாமறைநூல

ஏற்றிககிடக்குமெழுக்கோடிமந்திரமென்னகண்டாய்

ஆற்றிற்கிடந்துத்துறையறியாமல்லைகின்றையே.

இ - ள். நீற்றை - திருநீற்றை, புனைந்து என்ன - உடல்முழுதும் பூசி என்னபயன், நீர் ஆட-புண்ணிய தீர்த்தங்களில் மூழ்க, போய் என்ன-போய் என்னபயன், நீ மனமே - மனமே நீ, மாற்றி - அவவுடலைமாற்றி, பிறக்க - ஞானவுடல் எடுப்பதற்கு, வகை அறிந்தாய் இல்லை-நல்லவகையை அறிந்து கொண்டாயில்லை, மாமறை-பெரிய வேதங்களிலும், நூல்-(அவற்றின் சார்பு) நூல்களிலும், ஏற்றிக்கிடக்கும்-அமைத்திருக்கும், எழுகோடி-மந்திரம், எழுகோடி மந்திரங்களைச்செபித்தும், என்ன கண்டாய்-நீ கண்ட பயன்யாத, ஆற்றில் கிடந்தும் - பெரிய ஆற்றிலே தாழியும், துறை அறியாமல்-ஏறுத்துறையறியாமல், அலைகின்றை - அலைகின்றாய். ஏ - று.

“ஆற்றிற்கிடந்தும் துறையறியாமல் அலைன்றையே” என்ற உவமை யால் மனம் தூய்மைபெறாமல் விடயங்களில் செல்லாநிற்க நீற்றைப்பூர்த்தி தல் முதலியவற்றால் பயனில்லையென்பதுபெறப்பட்டது. மாமறை:—
 னூல். குத்திரம்:—“அவற்றுள்-வினையினை வளங்கிய அறிவின் முனை வன்கண்டது முதலூலாகும்” தூல்-வழிதூல், சார்புதூல்என இருவகைப் படும். குத்திரம்:—(வழிதூல்) “முன்னோ தூலின் முடிபொருங் கொத் துப், பின்னோன்வேண்டும் விகற்பங்கூறி, ஆழியாமரபினதவழிதூலாகும்” (சார்புதூல்) “இருவர்தூற்கு மொருகிறைதொடங்கித் திரிபுவேறுடையது புடைதூலாகும்” எழுகோடிமத்திரம் என்றது பலமத்திரங்கள்என்பபடி.

41. ஓங்காரமாய்நின்றவத் துவிலேயொருவித் துவர்து
 பாங்காழுளைத்தபயனறிந்தாற்பதினாலுலகும்
 நீங்காமனீங்கிறையாரிறைந்துறையுருவாய்
 ஆங்காரமானவர்க்கெட்டாக்கனிவந்தமார்தடுமே.

இ - ள். ஓங்காரமாய் நின்ற - பிரணவமாய்நின்ற, வத்துவிலே-ஒரு பொருளிலே, ஒருவித்துவந்து - ஒரு முதலெழுத்துவந்து, பாங்காக - செவ்வையாக, முளைத்த - தோன்றிய, பயன் அறிந்தால் - அர்த்தத்தை அறிந்தால், பதினாலு உலகும் - பதினான்கு உலகங்களிலும், நீங்காமல் நீங்கி - நீங்காமலே நீங்கி, நிறையா நிறைந்து - நிறையாமல் நிறைந்து, நிறை உருவாய்-நிறைந்த உருவாய், ஆங்காரமானவர்க்கு - அகங்காரமாய்மாய் யிருப்பவர்களுக்கு, எட்டாக்கனி - எட்டப்படாத பரம்பொருளாகிய கனியானது, வந்து (அவரைத்தேடி) வந்து, அமர்ந்திடும்-(அவரிடத்தில்) தங்குகின்றது. எ-று.

பிரணவத்தின் முதலெழுத்தாகிய அகாரமே சிவபிரானென்று உள்ள படி யறிந்தவர்களுக்குச் சர்வபரிபூரணனாகிய அப்பரமசிவன் தானே வெளிப்பட்டருளுவானென்பது கருத்து. ஊனககண்ணுடைய அஞ்ஞானிகளுக்கு தமக்குத்தோன்றும்பொருள்களில் பரமசிவன் தோன்றாமையால் நீங்கியிருப்பவனைப்போலவும், நிறைந்திராதவனைப்போலவும் காணப்பட்டாலும் ஞானக்கண் பெற்றோர்க்கு எப்பொருள்களிலும் நீங்காதவனாகவும், நிறைந்தவனாகவும் தோன்றுகிறபடியால் பரமசிவத்தை நீங்காமல் நீங்கி நிறையாநிறைந்து என்றார். இவ்வாறு கூறியதற்குப் பரமசிவன் சர்வபரிபூரணனென்பது கருத்து. அகங்காரத்தைக்கூறினமையால் மமகாரமும்அமையும். ஆங்காரம் அகங்காரம் என்பதன் மருஉ. கனி என்றது பரமசிவனை, இது உருவகம்.

42. விதியார்படைப்புமரியாரளிப்புமவியன்கயிலைப்
 பதியார்துடைப்புநம்பாலணுகாதுபரானந்தமே
 கதியாகக்கொண்டுமற்றெல்லாந்துயிலிற்கனவெனநீ
 மதியாதிருமனமேயிதுகாணன்மருந்துனக்கே.

1 - ள். விதியார்-பிரமனாருடைய, படைப்பும்-கிருட்டிப்பும், அரி திருமாலுடைய, அளிப்பும் - காப்புத்தொழிலும், விபன் - பெரிம, ப்பதியார் - கயிலைமலையாகிய நகரமுடையாரது, துடைப்பும் - அழிப்புத்தொழிலும், நம்பால்-நம்பிடத்தில், அணுகாது-நெருங்காமல், பரானந்த மே-ப்ரானந்தமொன்றுமே, கதியாகக்கொண்டு-உற்றதுணையாகத்தூணிந்து, மற்றெல்லாம் - அதல்லாத மற்றபொருள்களையெல்லாம், துயிலில் கனவு என - நித்திரையிற்கண்ட சனுவைப்போல, மனமே நீ - மனமே நீ, மதியா திரு - மதியாமலிரு, இது - இவ்வாறுநருதுதல், உனக்கு நல்லருந்து - (பிற விப்பிணிமைப் போக்குதற்கு) உனக்கு நல்ல மருந்தாகும். எ - று.

பரானந்தமொன்றுமே உயிர்க்கு உற்றதுணையென்று தூணிந்து அதல் லாத உலகசுகங்கள்யாவும் நித்திரையிற்கண்ட கனுப்பொருள்போலப் பொய் யானவையென்று மதித்திருப்பவர் கிருட்டி ஸ்திதி சங்காரங்களில் அசப் படார் (ஜனனமரணங்களிற் சிக்கி வருந்தார்) இவ்வாறிருத்தல் ஜனன மரணநோயை நீக்கும் நல்லமருந்தாம் என்பது கருத்து.

43. நாய்க்குண்டுதெண்டுமக்குண்டுபிச்சைசமனைவெல்ல

வாய்க்குணமெந்திரபஞ்சாட்சரமதியாமல்வரும்

பேய்க்குண்டுநீதி நகட புண்டு ன்றபிறவிப்பிணி

நோய்க்குண்டுதேசிகன்றன் நருணைக்கங்குணைக்குதற்கே.

இ - ள். நாய்க்கு - (பெறுக்கத்தின்னும்) நாய்க்கு, உண்டு - உளது, தெண்டு - இலைக்கட்டு, நமக்குண்டு - நமக்குளது, பிச்சை - (ஊரார் ஓடும்) பிச்சை, நமனைவெல்ல - (உயிர்கவரும்) நமனைவெல்வதற்கு, வாய்க்குண்டு - வாய்க்கு உளது, மந்திரபஞ்சாட்சரம-மந்திரமாகிய பஞ்சாட்சரம், மதியாமல் வரும் - (யானாயும்) மதியாமல் வருகின்ற, பேய்க்கு - பேரை ஓட்டுதற்கு, நீறு உண்டு - திருநீறு உளது, திரைப்புண்டுநின்ற - பிரமிப்பைப் பெற்று நின்ற, பிறவிப்பிணிநாய்க்கு - பிறவிப்பிணியாகிய நோய்க்கு, தேசிகன் தன் - ஆசிரியனுடைய, அருள்கோக்கங்கள்-கருணையாகிய கடாட்சங்கள், நோக்குதற்கு - நம்மையோக்குதற்கு, உண்டு - உள்ளன. எ - று.

நாய்க்கு உண்டெறிந்த எச்சிந்தனை எங்கும் பிரயாசமின்றிக்கிடைப்பது போல துறந்தோர்க்கு எவ்விடத்திலும் பிரயாசமின்றி உணவு கிடைக்கு மென்பது. நமனைப் பஞ்சாட்சரமவெல்லும் என்பதை மார்க்கண்டேயர் பாற்காணக. நமனைப் பஞ்சாட்சரம வென்றசெய்தி. —மிருகண்டமுனிவர் புத்திரனிலலாமைபால சிவமூர்த்தியை நோக்கித் தவம்செய்ய, அம்மூர்த்தி எதோதோன்றி நினக்கு ஒருபுத்திரன் உண்டாவான், அவன் பதினாறுவயது மட்டும் உயிர்பிழைத்திருப்பானென்று வரத்தந்துபோதலும், அப்படியே பிறந்து சிவநேசம் முதிர்ந்து சிவாச்சனை செய்துகொண்டிருந்த அம்மார்க்

கண்டேயர்மேல் நமன்பாசம் வீசுதலும் சிவபெருமானுக்குக் கோபம்பிறந்து நமனை எட்டி யுதைத்தனவென்பது.

44. நேமங்கணிட்டைகள் வேதங்களா நமநீதிநெறி
ஓமங்கடர்ப்பணஞ்சநதிசெபமந்தாயோகநிலை
நாமங்கள் சந்தமவெண்ணி பூரிகலமுடனே
சாமங்கடோறுமிவர் செய்யுமுபூசைகள் சாபபனையே.

இ - ள். நேமங்கள்-நியமங்களை அனுஷ்டித்தல்களும், கிட்டைகள் - மனம் அலையாது நிற்பதுபோல காட்டிச் செய்யும் தியானங்களும், வேதங்கள் - வேதங்களை யோதல்களும், ஆகமம் - ஆகமவிதிகளை யனுட்டித்தல்களும், நீதிநெறி-(இவைசொன்ன) முறையின வழியில் நடக்கும், ஓமங்கள்-ஓமங்களைச்செய்தலும், தர்ப்பணம் - (பிரார்த்தனாக்குச்செய்யும்) தர்ப்பணங்களும், சந்தி-சந்தியாவந்தனங்கள் செய்தல்களும், செபம் மந்திரம்-மந்திரங்களைச்செய்தல்களும், யோகநிலை - யோகங்களில் உடலசையாமலிருத்தலும், நாமங்கள்-சிவநாமசங்கீர்த்தனங்களைச் செய்தல்களும், சந்தமவெண்ணி-சந்தனத்தையும் வெள்ளிய திருநீற்றையும், பூசி-உடலில்சரித்து, கலமுடனே-சுகாசனத்தில் இருந்து, சாமங்கள்-தாரும் - ஒவ்வொரு சாமத்திலும், இவர் செய்யும் பூசைகள் - (மனம் புறத்திலசெல்ல) இவர்கள் பண்ணும் பூசைகள், சர்ப்பனையே-வஞ்சனையே. ௭ - று

மனத்தைப் புறத்தில் அலையவிட்டுச்செய்யும் நேமங்கள் முதலியன பபனற்றன் வெவபதுருத்து. நேமம் - மூட்டாங்கயோகத்தி லொன்று. இது நியமம் என்பதன் முறையி. கிட்டை - மனம் அசைவற்றிருத்தல். ஆகமம் - சிவனுடைய பாக்கியம். தாரம் - நித்தியாக்கினிவளர்த்தல். தர்ப்பணம் - இன்பம் நிறைவேற மாரகநீர் இறைத்தல். சந்தி-காலமாலையில் செய்யும் வந்தனம்.

45. நானெத்தனைபுத்திசொன்னாலுங்கேட்டிலைகள்னெஞ்சமே

ஏணிபபடிக கெட்டுழுகினுயிரினியே துமிலா

வானத்தின் மீது நஞுவன்றாணடிவிட்டவகையதுபோல்

போனத்தை மீளாவினைக்கின்றனையென்னபுத்தியிதே.

இ - ள். நல்நெஞ்சமே-நல்லமனமே, நான் எத்தனை புத்திசொன்னாலும் - நான் எத்தனை அறிவுகளைச்சொன்னாலும், கேட்டிலை-கேட்டு உணரவில்லை, ஏன் - காரணம் யாது, இப்படிக்கெட்டு உழுகின்றாய் - இவ்வகையாக அநர்த்தப்பட்டு விடயங்களில் திரிகிறாய், வானத்தின் மீது நஞ்-ஆகாமத்தில் உள்ள விண்மீன்களுக்கு, வல்தூண்டில் - நீண்டதூண்டில், இட்டவகையதுபோல் - எறிந்த (அறிவின்மையின்) வகையைப்போல், இனிவரும் இலா-இனி யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லாமல், போனதை-ஒழிந்த

பொருளை, மீள - மறுபடியும், நினைக்கின்றனை - விருப்புகின்றாய், இது என்னபுத்தி-இது எவ்வகையான அறிவு. எ - று.

“ சென்றகாலத்தில் நேர்ந்த சுருதுக்கங்களை நினைத்தல் மனத்துக்கு இயற்கையாகையால் துறந்தபின்னும் பழயவாசனையால் விடயங்களில் செல்லுகின்ற தமது மனத்தைப்பார்த்து, அந்நினைப்பால் பயனில்லையென்று ‘கூறினது இச்செய்யுள். பயனில்லையென்பது “வானத்தின்மீனுக்கு வன்றாண்டிலிட்ட வகையதுபோல்” என்னும் உவமையாற்பெற்றும்,

46. அஞ்சக்கரமெனுங்கோடாலிகொண்டிருந்தவைம்புலனும்
வஞ்சப்புலக்கட்டைவேறவெட்டிவளங்கள்செய்து
விஞ்சத்திருத்திச்சதாசிவமென்கின்றவித்தையிட்டுப்
புஞ்சக்களைபறித்தேன்வளர்த்தேன்சிவபோகத்தையே.

இ - ள். அஞ்சக்கரமெனும் - பஞ்சாக்கரமென்று சொல்லப்படும், கோடாலிகொண்டு - குடாரத்தினால், இந்த ஐம்புலனும் - இந்த ஐம்புலன்களும் தோன்றுகிற, வஞ்சம்புலம் கட்டை-வஞ்சகத்தையுடைய ஐம்பொறிகளாகிய கட்டைபை, வேர் அறவெட்டி - முதல் அறும்படிவெட்டி, வளங்கள்செய்து - (அந்நிலத்தை) கொழுமையாக்கி, விஞ்சத்திருத்தி-அதிகமாகத்திருத்தஞ்செய்து, சதாசிவம் என்கின்ற - சதாசிவம் என்று சொல்லப்படுகின்ற, வித்தை இட்டு-விதையை நட்டு, புஞ்சம் களை - கூட்டமாகிய களைகளை, பறித்தேன் - பறித்தேனாகி, சிவபோகத்தை - சிவபோகமென்னும் பயினை, வளர்த்தேன்-வளர்த்தேன். எ - று.

ஐம்புலனும் வஞ்சப்புலக்கட்டையை வேறவெட்டுதலாவது—சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்னும் ஐம்புல ஆசைகளையும் முற்றும் அடக்கி ஆளுதல். புஞ்சக்களையாவது-கடவுளை அடைதற்குப் பிரதிபந்தகமானவை. கோடாலி-குடாரம் என்னும் வடமொழியின் திரிபு.

47. தாயாருஞ்சுற்றமும்பெண்டிருங்கைவிட்டுத்தாழ்த்தினோள்
நீபாருநானொனப்பகர்வாரந்தநேரத்திலே
நோயாரும்வந்துகுடிக்கொள்வனோகொண்டனோயுமொரு
பாயாருநீபுமல்லாற்பின்னையேதுகட்பாமுடலே.

இ - ள். உடலே - உடம்பே, தாயாரும் - (உன்னைச்சுமந்துபெற்ற) தாயும், சுற்றமும்-உறவும்,பெண்டிரும்-மனைவியரும், கைவிட்டு-செயலற்று, தாழ்த்தினோள் - முயற்சி இன்றியிருக்கும் மரணதசையில், நீயாரு - நீயாள், நான் ஆர்-நான்யார், எனப்பகர்வார்-(மணிமந்திர ஓளடதங்கள் பயன்படாமையால்) என்று கருதுவார், அந்தநேரத்திலே - அந்தவேளையிலே, நோயாரும் - வியாதியும், வந்து குடிக்கொள்வர் - (தடையின்றி) வந்து நிலைக்கும்,

கொண்டனோயும்-நிலைபெற்றனோயும், ஒருபாயாரும்-படுத்தபாயும், நீயும் அல்லால்-நீயும்ல்லாமல், பின்னை ஏது - வேறுஎதற்பொருள், நட்பாம் - உன்னோடு பிரியாச்சினேகமாயிருக்கும் எ - று.

மரணகாலத்தில் தாய்முதலிய எவரும் துணையாகார் என்பது கருத்த. ஊர் ஊரு, சொல் சொல்லு என்பனபோல ஆர் என்பது உகரச்சாரியை பெற்று ஆரு என நின்றது.

48. ஆயும்பொழுதுமயிர்க்கால்கடோறுமருங்கிருமி
தோயுமலக்குட்டையாகியகாயத்தைச்சுட்டுவிட்டால்
பேயுநடனமிடுங்கடமாமென்றுபேசுவதை
நீயுமறிந்திலையோபொருடேடநினைந்தனையே

இ - ள். ஆயும்பொழுது-ஆராயுங்காலத்தில், மயிர்க்கால்கள்தோறும் - ஒவ்வொரு மயிர்க்காலிலும், அருகிருமி-மிகச்சிறிய புழுக்கள், தோயும்-படிந்துள்ள, மலக்குட்டையாகிய-மலம் நிறைந்த குட்டையாகிய, காயத்தை-இத்தேகத்தை, சுட்டுவிட்டால் - சுட்டால், பேயும் - பேய்களும், நடனமிடும் - மேலேறிகூத்தாடுகின்ற, கடம் ஆம் என்று - இத்தேகம் குடம் ஆகுமென்று, பேசுவதை-(அறிவுடையோர்) பேசுவதை, நீயும் அறிந்திலையோ - நீயும்கேட்டு அறிந்தாய் இல்லையோ, (ஓ மனமே) பொருள்தேட நினைந்தனையே - பொருளைத்தேட நினைந்தாயே (இது ஆச்சரியம்) எ - று.

மயிர்க்கால்கள்தோறும் கிருமிகள் நிரம்பிய மலம் நிறைந்த குட்டையாகிய இத்தேகத்தைச் சுட்டுவிட்டபின் பேய்கள் நடனஞ்செய்கின்ற குடம் என்று பெரியோர் சொல்லக்கேட்டும் அதை உணராது இழிந்த இவ்வுடலைக்காக்கப் பொருள்தேட முயல்வோரைக்கண்டு அநுதாபத்தாற் கூறியது இச்செய்யுள். அருமை இங்கு சிறுமையை உணர்த்தியின்றது.

49. பூணும்பணிக்கல்லபொன்னுக்குத்தானல்லபூமிதனைக்
காணும்படிக்கல்லமங்கையர்க்கல்லநற்காட்சிக்கல்ல
சேணுங்கடந்தசிவனடிக்கல்லவென்சிந்தைகெட்டுச்
சாணும்வளர்க்கவடியேன்படுந்துயர்சற்றல்லவே.

இ - ள். பூணும் - பூணப்படும், பணிக்கு அல்ல - ஆபரணங்களைக் குறித்து அல்ல, பொன்னுக்கு தான் அல்ல - பொன்னைக்குறித்தே அல்ல, பூமிதனைக்காணும்படிக்கு அல்ல - நிலத்தைக்கண்டு மகிழும்படி அல்ல, மங்கையர்க்கு அல்ல - மாதர்கள் பொருட்டல்ல, நற்காட்சிக்கு அல்ல - நல்ல சிறப்பைக்கருகியல்ல, சேணும் கடந்த - ஆகாயத்தையும் கடந்த, சிவன் அடிக்கு அல்ல-சிவனுடைய பாதங்களுக்கு அல்ல, என் சிந்தை-என்மனம், கெட்டு-நிலைமை அழிந்து, சாணும்-(வயிராகிய சாண்) உறுப்பையும், வளர்க்க-பசியாற்செய்ய, அடியேன்-அடியேன், படுந்துயர்-அடையும் துன்பம், சற்றல்ல-கொஞ்சமல்ல. எ - று.

திருவெண்காடர் என்னும் பட்டணத்தார் கொங்குநாட்டில் மௌன வீரதம் பூண்டிருக்கையில், ஒருநாள் இரவில் பசியற்று ஒருவன் வீட்டுத் தலைவாயிலில் சென்று கைதட்டிநிற்க, இவர்தலை யை யுணராத அங்கிருந்த ஒரு மூர்க்கன இவரை வேஷதாரியென்றெண்ணிக் கோலாற்புடைக்க, ஐயரும் இடமவிட்டுப்பெயராத சிவசிவவென்று நின்றனர், இதை அண்டை வீட்டுத் திண்ணையிற்பதெதருநத அவ்வீட்டுத்தலைவன் ஓடிவந்து அம்பூர்க் கணைவைது இவரைச் சிவமோகியென்றுணர்ந்து அருளாக அழுதுடைத்து உபசரித்தான். அப்போது பட்டணத்தார் திருவருளைநாடி “பூணும்பணிக் கல்ல” என்னும் இச்செய்யுளைப் பாடியருளினார். பசினாய் யாவற்றினும் கொடியது என்பது கருத்து. “மானங்குலங்கலவி வண்மையறிவுடைமை, தானந்தவமுயற்சி தாளாண்மை-தேனின, கசிவந்தசொல்லியாமேற் காழுறுதல்பத்தும், பசிவந்திடப்பதற்குடோய” என்னும் ஒளவையாரா செய்யு ளாலுமுணர்க.

50. வெட்டாத சக்கரம்பேசாதாந்திரம்வேறொருவர்க்

கெட்டாத புட்பமிறையாத திந்தமினிமுடிசுது

கட்டாத விவகங்கருதாத செங்கருத்தினுள்ளே

முட்டாத பூசையன்றோருநாதன் மொழிந்ததுவே.

இ - ள். வெட்டாத சக்கரம் - செப்பேட்டிலே குறிக்காத யந்திர சக்கரமும், பேசாத மந்திரம்-வாயினாலே ஐயிக்காத மந்திரமும், வேறொரு வர்க்கு-மற்றவர்களுக்கு, எட்டாத புட்பம்-அகப்படாத மலரும், இறையாத திர்த்தம்-அபிடேகஞ்செய்யாத தீர்த்தமும், இனிமுடிந்து கட்டாத லிங்கம்-இனிமையாகமுடிசுது தாரணசெய்யாத லிங்கமும், கருதாத நெஞ்சம் - தியானிக்காத மனமும், கருத்தினுள்ளே முட்டாத - எண்ணத்துக்கு எட் டாத, பூசையன்றோ-பூசையல்லவோ, குருநாதன்-தீட்சிகாகளில் உத்தமன், மொழிந்தது-(எனக்கு) உபதேசித்த உபதேசம். எ - று.

அட்டாங்கியோகமும் ஔசாரமானும் அவத்தை ஐந்தும் விட்டேறிப் போன வெளிமை அடைந்தவராகையால் இவர்தலை வெட்டிய சக்கரம் பேசும் மந்திரம் முடிவிலவற்றை அதுட்டிப்போர் நிலையினும் சிறந்ததென் பது. “கருநாதநெஞ்சாகருத்தினுள்ளே முட்டாத பூசை” என்றதனால் எல் லாம் சிவமயம் என்கிற அபேத உணர்ச்சியுடையார் என்பது விளங்கு கின்றது.

51. எருமுட்டைபிச்சினுதிர்த்துஞ்செல்லுக்கெவாழுவார்

கருமுட்டைபுக்குக்கழலகன்றாய்கன துக்கமதாய்ப்

பெருமுட்டுப்பட்டவர்போலமுட்பேதையிப்பேத்துகிறீர்

ஒருமுட்டும்விட்டுமொழைமென்றைக்குமோ தும்னே

இ - ள். (மனமே) கரு-(தாயின்) கருப்பமாகிய, முட்டை-முட்டை யில், புக்கு-புக்கு, கழல-(சிவனுடைய) பாதங்களை, அகன்றாய்-(வீணை) நீங்கினாய், (அவ்வாறுநீங்கிப் பயனிழந்த உண்ணைக்குறித்து வருந்தாமல்) கனதுக்கமதாய் - (இத்தேகம நீங்கியதைக்குறித்து) மிகுந்த துக்கமுடைய வர்களுாய், பொருமுட்டுப் பட்டவாபோல - பெரிப இடர்ப்பாடடைந்தவர் களைப்போல, அழும்பேதையிர் - அழும் மூடர்களே, பேததகழிர் - (ஏன்) கலங்குகிறீர், ஒருமுட்டும் - ஒப்பற்ற (சன்மைரணமாகிய) குறையையும், வீட்டும் - தடுக்கவல்ல, அரனநாமம் - பரமசிவனுடைய திருநாமங்களை, என்றைக்கும் ஒதுமின் - எப்பொழுதும் துதியுங்கோள், (அதைவிட்டு) எருமுட்டைபிட்டுன் - எருமுட்டையைப் பிட்டால், உதிர்ந்திடும் செல் லுக்கு - அழிவின்றும் உதிர்கின்ற செல்லுக்கு, எவர் அழுவார் - எவரும் அழார் (ஆகையால்) வீணையின் வசப்பட்டதேகம் விழுதலைக்குறித்து வருந் தாதிருங்கள். எ - று.

மனத்தையும் இறந்தவர்க்காக அழும் உலகத்தாரையும் குறித்துச் சொல்லியது இச்செய்யுள். ஆத்மாக்கள கடவுளின் பாதங்களை நீங்கிய தற்குக்காரணமும், அவ்வாறு நீங்கிய அக்கடவுளின் பாதங்களை மீண்டும் பெறுவதற்கு உபாயமும் கூறிப்படி வருவித்துக்கூறியவை இசையெச்சம். கருமுட்டைபுக்குக்கழல் அகன்று-ஆப் கனதுக்கமதாய் எனப்பிரித்து, ஆய்ந் தெடுத்த (மிகுந்த)துக்கமதாய் என்றாவது, ஆய்என்பதைக் கருமுட்டைக்கு விசேஷணமாகித் தாயின்கருப்பமாகியமுட்டையில் புக்குக்கழல் அகன்று மிகுந்த துக்கமாய் என்றாவது பொருள் உரைக்க. இவ்வாறு பொருள்கொள் ளும்போது உலகத்தாரையே பார்த்துக் கூறியதாகக்கொள்க.

52. மையாடுகண்ணியுமைந்தருமவாழ்வுமணையுஞ்செந்தி

ஐபாநின்மாயைபுருவெளித்தோற்றமகிலத்துள்ளே

மெய்யாயிருந்ததுநாட்செலநாட்செலவெட்டவெறும்

பொய்யாய்ப்பழங்கதையாய்க்கனவாய்மெல்லப்போனதுவே.

இ - ள். மை ஆடு கண்ணியும்-மை தீட்டும் கண்களையுடையவளாகிப் ப மனையாளும், மைந்தரும் - புத்திரர்களும், வாழ்வும் - செல்வத்தோடுகூடி வாழ்தலும், மனையும் - வாழ்க்கைசெய்கின்ற வீடும, செந்தி ஐயா - சிவந்த தீயைக் கையிலேந்திய ஐயனே, நின்மாயை உருவெளித்தோற்றம் - உன் மாயையின் உருவெளித்தோற்றமாகும், அகிலத்துள்ளே மெய்யாய் இருந் தது-இப்பூமியில் நிலையுள்ளதுபோல் தோற்றிய அவ்வுருவெளித்தோற்றம், நாட்செல நாட்செல-நாட்கழியக்கழிய, வெட்டவெறுமபொய்யாய் - முழு மையும் பொய்யாய், பழங்கதையாய் - கேள்விப்பட்ட பழங்கதைபோலாகி, கனவாய் - கனாக்கண்டதுபோலாகி, மெல்லப்போனது - மெல்லெனக் கழிந்தது. எ - று.

மை யாடு கண்ணியு மைந்தரும் வாழ்வும் மனையும் என்றது ஈஷணத் திரயத்தை. “பொன்னை மாதரைப் பூமியைநாடிடேன்” எனப்பிறர் கூற லாலுமறிக. இவை அழியும் இயல்பின் ஆகையால் நின்மையை உருவெளித் தோற்றம் என்றார். நாட் செல்லச்செல்ல என்றது அவை அழியும் இயல் பின்வாகுதல் தன்கூகானுபவத்துக்கு வந்ததையை. சிவபிரான் கையில் தீ ஏந்தியசெய்தி:—சிவபிரான் தாருகாவனத்தில் முனிவர் மடைந்தைய ரைப் பிசுநாடந கோலமாய்க் கற்பழிக்க, அதுபொருது அம்முனிவர்கள் சிவபிரானைக்கொல்ல யாகஞ்செய்து அந்தயாகத்திற்பிறந்த தீயை அப் பெருமான்மேல்விடுக்க, அதீயை அவர் கையிற்பிடித்தனர் என்பது.

53. ஆயாய்பலகலையாய்திடுந்தூயவருந்தவர்பால்

போயாகிலுமுண்மையைத்தெரிந்தாயில்லைபூதலத்தில்

வேயார்த்ததோளியர்காமவிகாரத்தில்வீழ்ந்தமுந்திப்

பேயாய்விழிக்கின்றனைமனமேயென்னபித்துனக்கே.

இ - ள். மனமே-மனமே, ஆயாய் பலகலை - பலகலைகளையும் ஆயுந் திறமில்லாய், ஆய்ந்திடும்-ஆராயும் இயல்புள்ள, தூய-பரிசுத்தமாகிய, அருந் தவர்பால் - அருமையாகிய தவமுடையவர்களிடத்தில், போயாகிலும்-போ யாயினும், உண்மையைத் தெரிந்தாய் இல்லை-உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டாய் இல்லை, பூதலத்தில் - பூமியில், வேய் ஆர்ந்த - மூங்கிலின் அழகு நிறைந்த, தோளியர் - தோள்களையுடைய மாதர்களது, காமவிகாரத் தில்-காமவிகாரமாகிய ஈடலில், வீழ்ந்து அமுந்தி-விழுந்துஅமுந்தி, பேயாய் விழிக்கின்றனை-பேய்போல (யாதுசெய்வோமெனத்) திகைக்கின்றாய், என் பித்து உனக்கு-உனக்கு இது என்ன பித்தநோய். எ - று.

கற்றலும் கேட்டலும் வேண்டுமென்பார், ஆயாய் என்றும் ஆய்ந்திடும் தூய அருந்தவர்பாற் போயாகிலும் உண்மையைத்தெரிந்தாயில்லை என்றும் கூறினார். போயாகிலும் என்றவுண்மை அவர் வராமையைச் சுட்டுகின்றது. உண்மை என்றது மேற்செய்யுளிற்கூறிய பெண்ணும், புதல்வரும், வீடும் மாயையின் உருவெளித்தோற்றம் என்னும் உண்மையை.

54. அடியாருறவுமரன்பூசைநேசமுமன்புமன்றிப்

பழமீதில்வேறுபயனுளதோபங்கயன்வகுத்த

குடியானகற்றமுந்தாரமும்வாழ்வங்குயக்கலங்கள்

தடியாலடியுண்டவாறெக்குமென்றினஞ்சார்த்திலோ.

இ - ள். அடியார் உறவும் - சிவனடியார் நேசமும், அரன் பூசை நேசமும் - சிவபூசையில் விருப்பமும், அன்பும் அன்றி - பக்தியும் அல்லா மல், பழமீதில் - பூமியிலே, வேறுபயன் உளதோ - பயன் தருஞ்செயல் வேறுண்டோ, பங்கயன் வகுத்த - பிரமன் கிருஷ்ணத்த, குடியான கற்ற மும் - ஒருகுடும்பத்திற்பிறந்த உறவும், தாரமும் - மனைவியும், வாழ்வும் -

வாழ்க்கையும், சூயக்கலங்கள் - சூபவனாற்செய்யப்பட்ட பாத்நிரங்கள், தடியால் அடி உண்டஆறு-தடியினால் அடிபட்ட விதத்தை, ஒக்குமென்று- ஒத்திருக்குமென்று கருதி, இனம் சாரந்திலரோ - (நிலையில்லாமையைக் கண்டு) இன்னமும் துறவைச் சாரந்தார் இல்லையே. எ - று.

இத்தேகம் எடுத்ததற்குப் பயன் முத்திபெறவேண்டியதே ஆகையால் அதற்குக் காரணமாகிய அடியா உறவும் அரன்பூசை நேசமும் அன்பும் பயனென்றார், இனஞ்சாரந்திலர் என்பதற்கு அடியார் கூட்டத்தைக் கூடுதல் இல்லார் எனனலுமாம்.

55. ஆங்காரப்பொக்கசங்கோபக்களஞ்சியமாணவந்தான்
நீங்காவரணமனைபொய்வைத்தகூடமவிண்ணீடிவளர்
தேங்காரபெருமதிந்காமவிலாசமிததேகங்கநதல
பாங்காயுனைப்பணிந்தெப்படிஞானமபலிப்பதுவே

இ - ள். ஆங்காரப் பொக்கசம் - அகங்காரத்துக்குப் பொக்கசம் போல்வாய், கோபக்களஞ்சியம் - கோபத்துக்குக் களஞ்சியம் போல்வாய், ஆணவம் நீங்கா அரண்மனை - தன்னினும் உயர்ந்தான் இல்லை என்று கருதும் கருதது நீங்குதல் இல்லாத அரண்மனைபோல்வாய், பொய்வைத்தகூடம் - பொய்ப்பைவைத்த கூடம்போல்வாய், விண் - ஆகாயத்தில், நீடி - மேலோங்கி, வளா - வளாகின்ற, தேங்கு ஆர் - நிறைதல் உள்ள, பெருமதி - பெரியமதியுடைய, காமவிலாசம் - காமமகளித்து உலாவுகின்ற (சோலையின்) இடம்போல்வாய், இத்தேகம் - இத்தன்மையையுடைய தேகமே, கந்தல் - (நவத்துவாரங்களை யுடைமையால்) கந்தைத் துணியைப் போல்வாய், (ஆகையால்) பாங்காய் - நீக்குவமாயிருக்க, உணை - உண்ணை, பணிந்து - (உணவுமுதலியவற்றால்) உபசரித்தால், எப்படி - எவ்விதம், ஞானம் - ஞானநிலை, பலிப்பது - கைகூடுவது. எ - று.

அகங்காரம், கோபம், ஆணவம், பொய், காமம் ஆகிய இக்குணங்கள் நிரம்பியுள்ள தேகத்தை உடையார்க்கு ஞானம் கைகூடாதாகையால் மேற்கூறிய குணங்களை ஒழிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து. தேகத்தை ஆங்காரப் பொக்கசம் முதலியவாக உருவகப்படுத்தினமையால் இச்செய்யுள் உருவகவணி. அரண்மனை - காவல் உள்ளவீடு.

56. ஒழியாப்பிறவியெடுத்தேங்கியேங்கியுமுன்றநெஞ்சே
அழியாப்பதவிக்கவுடதங்கேட்டியுனாதியனை
மழுமான் கரத்தனை மால்விடையானை மனததிலுன்னி
விழியாற்புனல்சுந்திவிம்மியமூரண்மைவேண்டுமென்றே.

இ - ள். ஒழியா-ஒழிதலில்லாத, பிறவி எடுத்து எடுத்து - சனனம் பலமுறை எடுத்து, ஏங்கி ஏங்கி-அழுதழுது, உழன்ற-திரிந்தலைந்த, நெஞ்சே-மனமே, அழியா - அழிவில்லாத, பதவிக்கு - வீட்டுலகிற்கு, ஓளடதம்

மருந்தைச் சொல்வேன், கேட்டி - நீகேள், அனாதிபயனை - தனக்கொரு மூலமில்லாதவனை, மழுமான் கரத்தனை - மழுவையும் மாலைமும் ஏந்திய கைகள் உடையானை, மால்விடையானை - பெருமையாகிய ரிஷபத்தை யுடையானை, நன்மைவேண்டுமென்று - அழியாப்பதவி வேண்டுமென்று, மனத்தில் உன்னி - மனத்தினால் தியானித்து, விழியால புனல்சிறிதி - கண்களினால் ஆனந்தக் கண்ணீர்சிறிதி, விமலிஅழு - தேமபியழு (இதுவே மருந்தாகும்.) ஏ - று.

ஒழியாப்பிறவி என்றமையால் பலபிறவிகள் என்பது பெற்றும். அநாதியனை மனத்தினால் உன்னிவிழியாற் புனல்சிறிதி விம்மியழுதல் பிறவி நோய்க்கு மருந்துபோலுதலால் ஓளடதம் என்றா. அநாதியன் - தனக்கு முதல் இல்லாதவன் சிவம் என்பதற்கு நன்மையென்று பொருளாதலால் அச்சிவபதத்தை நன்மை யென்றுகூறினா. சிவபெருமான் கையிலேந்திய மழுவும் மானும் தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் விடுத்தவை என்றுணர்க.

57. நாய்க்கொருகுலுமதற்கோர்மருத்துவநாட்டி-லுண்டோ
பேய்க்கொருஞானமபிடிபடுமோபெருங்காஞ்சிரங்காய்
ஆக்ருவராதருத்துவராதுபோலுடம்பு
தீக்கினாயாவதலலாலேதுக்காமிதைச்செப்புமினே.

இ - ள். நாய்க்கு ஒருகுலம் - நாய்க்கு ஒருகருப்பமும், அதற்கு அக்கருப்பத்திற்கு, ஓர் மருத்துவம்-ஓர் வைத்தியமும், நாட்டில்உண்டோ தேசத்தில் செய்பவா உண்டோ, பேய்க்கு - பேயக்கு, ஒருஞானம் - ஒப்பற்ற ஞானம், பிடிபடுமோ - பற்றப்படுமோ, பெருங்காஞ்சிரங்காய் - பெரிய எட்டிக்காயை, ஆக்குவர் ஆர் - விளைவிப்பவா யாவர், அது அருந்துவர் ஆர் - அக்காயை உண்பவர் யாவர், அதுபோல் - அதுபயன்படாதழிதல் போல, உடம்பு - தேகம், தீக்கு இளையாவது அல்லால் - தீக்கு இளையாய் விடுவது அல்லாமல், ஏதுக்கு ஆம் - ஏதற்குப் பயன்படும், இதைச்செப்புமின் - (உலகத்தாரோ) இதைச்சொல்லுங்கோள். ஏ - று.

இச்செய்யுளும் 59-ஆம் செய்யுளும் கழுமரத்தடியில் வந்தபத்திரகிரியார் தன்னை வணங்கி நின்றபோது கூறியன. நாய்க்குச்சூலைக்கவனித்து மருத்துவம் செய்வார் இல்லாமைபோல் பேய்போல உழலும் சமுசாரிகளுக்கு ஞானம் பிடிபடுதல் இல்லைஎன்பது. காஞ்சிரங்காய் வளர்ப்பாரும் உண்பாரும் இல்லாமல் அழிவதுபோல இததேகம் தீக்கினாயாகிப்பயன்படாது என்பது.

58. கச்சிற்கிடக்குங்கனதனத்திற்கடைக்கண்கள்பட்டே
இச்சித்திருக்கின்றவேழைநெஞ்சேயிமவான்பயந்த
பச்சைப்பசுங்கொடியுண்ணுமுலைபங்கர்பாதத்திலே
தைச்சுக்கிடமனமேயொருகா லுந்தவறில்லையே.

இ - ள். கச்சில் - (இறக்கிக்கட்டிய) கசகக்குள், கிடக்கும் - தங்கியிருக்கும், கனதனத்தில் - பருத்த ஸ்தனங்களிலே, கடைக்கண்கள் பட்டே - உன் கடைக்கண்பார்வை பட்டதினாலே, இச்சித்திருக்கின்ற ஏழை நெஞ்சே - (அவர்களை) சிந்தித்துக்கிடக்கின்ற அறியாமையையுடைய மனமே, இமவான்பயந்த - மலையரசன்பெற்ற, பச்சைப்பசுங்கொடி - மிகவும் பசுமையாகிய பூங்கொடியை ஒத்தவளாகிய, உண்ணாமூலைபங்கர் - உண்ணாமூலைத் தேவியை வாமபாகத்தில் உடையாரது, பாதத்திலே - பாதங்களிலே, தைச்சக்கிட - ஊன்றிக்கிட, மனமே - மனமே, ஒருகாலும்-ஒருகாலத்திலும், தவறுஇல்லை - (சிவகதி) தவறுதல் இல்லை.

மாதர் வலைப்பட்டு வருந்துகின்ற மனமே பரமசிவனுடைய பாதத்தில் அன்புபூண்டால் சிவகதிசிடையாமற்போகாது என்பதுகருத்து. இமவான் பார்வதியைப் பெற்றசெய்தி — தாகூதாயணி என்னும் உமாதேவியார் தன்பிதாவாகிய தக்கன் யாகஞ்செய்யும் பொழுது சிவபெருமானையும் தன்புத்திரியையும் அவாதித்த காரணத்தால் உமாதேவியார் அவன்மகனென்று சொல்லப்படுகின்ற அவ்வுடலை யொழித்து மலையரசன் மகளாய்தேவன் நின்னென்பது.

59. மாநாவிழியைக்கடந்தேறிவந்தனன் வாழ்குருவும்
கோனாகியொன்றைக் குடியேற்றிக்கொண்டனன் குற்றமில்லை
போனாலும்பேறிருந்தாலுற்பேறிதுபொய்யனறுகாண
ஆனாலுமிந்தவுடம்போடிருப்பதருவருப்பே.

இ - ள். மாநா விழியை-மாநாகளது கண்ணாகிய வலையை, கடந்து ஏறிவந்தனன் - தாண்டி ஏறிவந்து விட்டேன, வாழ்குருவும் - நித்தியானந்தத்தில் வாழ்கின்ற குருவும், கோனாகியொன்றை, எனனைக் குடியேற்றிக்கொண்டனன்-எனனை (முத்தியுலகில்) குடியாக ஏற்றிக்கொண்டான, குற்றமில்லை-(இனி எனக்கு) குற்றமென்பதில்லை, போனாலும் பேறு - இவ்வுடலம் அழிந்தாலும் முத்தியாகிய பேறுளது, இருந்தாலும் நலபேறு - அழிபாதிருப்பினும் நல்ல முத்தியாகிய பேறுளது, இதுபொய் அன்று - இச்சொல் சத்தியமாம், ஆகும - இவ்வாறு பயன்படுவதாயினும், இந்த உடம்போடு இருப்பது இந்த உடம்போடு வாழ்ந்திருப்பது, அருவருப்பே-அருவருக்கத்தக்கதே. ௭ - று.

இத்தேகம் இறந்தாலும் இருந்தாலும் குருகடாட்சத்தினால் முத்திசித்திக்கு மென்பது நிச்சயமாயினும் தேகத்தோடிருப்பது அருவருப்பென்பது கருத்து.

60. சற்றுகினுந்தன்னைத்தானறியாய்தனையாய்தவனா
உற்றுகிலுமுனைக்கப்பொருந்தாயினக்கானநிலை
பற்றாய்குருவைப்பணியாய்பரத்தையர்பாவிற்சென்றென்
பெற்றாய்மடநெஞ்சமேயுனைப்போலில்லைபித்தனுமே.

இ - ள். சற்றுகிலும் - சிறிதாயினும், தன்னைத்தான் அறியாய்-உன்னிலைமையை நீ அறியாய், தனை ஆய்ந்தவரை - தன் உயிரின் நிலையை ஆராய்ந்தறிந்தவரை, உற்றுகிலும் - அடைந்தாகிலும், உரைக்க - அவர்கள் பேசுமையில், பொருந்தாய் - தங்கிக்கேளாய், உனக்கு ஆன நிலைபற்றாய் - உனக்குத் தகுந்த நிலையைக்கைக்கொண்டு அதுட்டியாய், குருவை-அந்நிலையை உபதேசித்த குருவை, பணியாய்-பணிந்து அடங்கியிராய், பரத்தையர் பாலில் - வேசிகளிடத்தில், சென்று - போய், என்பெற்றாய் - என்னபேறு பெற்றாய், மடஞ்சமே - அறியாமையையுடைய மனமே, பித்தனும் - ஒருபித்தனும், உனைப்போல் இலை - உன்னைப்போல் இல்லை. எ - று,

தனைத்தான் அறிதலாவது நாம் அடிமை அவன் ஆண்டான் என்னும் உண்மையையுணர்ந்தல். தனை ஆய்ந்தவர் என்றது ஞானியரை. ஆனநிலை புருடார்த்தத்தைப்பெறும் நிலையை.

61. உளியிட்டகல்லையுமொப்பிட்டசாந்தைபுழுத்தையறப்

புளியிட்டசெமபையும்போற்றுகிலேனுயாபொன்னெனவே

ஒளியிட்டதாளிரண்டுள்ளேயிருத்துவதுணமையென்று [னே.

வெளியிட்டடைத்துவைத்தேனினிமேலொன்றும் வேண்டில

இ - ள். உளி இட்ட கல்லையும் - உளியினால் கொததுவேலைசெய்த கல்லுருவத்தையும், ஒப்பு இட்ட சாந்தையும் - அகையவங்கள் ஒத்திருக்கச் செய்த சுண்ணச்சாந்து உருவத்தையும், ஊத்தை அற - (களிப்பு முதலிய) அழுக்குப்போக, புளி இட்ட செமபையும் - புளியிட்டுத் துலக்கிய செப்புருவத்தையும், போற்றுகிலேன-துதித்து வணங்கேன், உயர்பொன் எனவே-உயர்வாகிய பொன் என்று, ஒளி இட்ட - பிரகாசத்தை வீசிய, தாள் இரண்டு-இரண்டு தாள்களையும், உள்ளே இருத்துவது-மனத்தில் வைத்துச் சிந்திப்பது, உண்மை என்று - உண்மை நெறி என்று, வெளி இட்டு - பிறருக்குச்சொல்லி, அடைத்துவைத்தேன்-மூடிவைத்தேன், இனிமேல் ஒன்றும் வேண்டிலன-இனிமேல் ஒருபொருளையும் பெறவேண்டேன். எ - று.

“பொன் எனவே - பொன்னாகவே, ஒளியிட்ட - இயற்கையாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற, தாள் இரண்டு - பிங்கலை இடகலை என்கிற இரண்டு சரங்களையும், உள்ளே இருத்துவது - புறத்தில் செல்லவிடாது உள்ளே அடக்கும் நெறி, உண்மை என்று - உண்மை நெறியென்று, வெளியிட்டு - பிறருக்கு வெளியிட்டுச்சொல்லி, அடைத்துவைத்தேன்-பத்திரப்படுத்திவைத்தேன்” என்று யோகநாலோர் கூறவர். இவர் மானதபூசை கைவந்தவர் ஆகையால் உளியிட்டகல் முதலியவற்றைப் போற்றுகிலேன் என்றார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயிருக்குத்

தகனகிரியை செய்கையிற்பாடிய

வேண்பா.

1. ஐயிரண்டுதிங்களாவங்கமெலாநொந்துபெற்றுப்
பையலென்றபோதேபரிந்தெடுத்துச் - செய்யவிரு
கைப்புறத்திலேநதிக்கனகமுலைதந்தானை
எப்பிறப்பிற்காண்பேனினி.

இ - ள். ஐயிரண்டு திங்களா - பத்துமாசமாகச்சுமந்து, அங்கம்
எல்லாம் நொந்து - உடம்பு முழுதும் நொந்து, பெற்று - ஈன்று, பையல்
என்றபோதே - புத்ரன் என்று அருகி நப்பவர் சொல்லக்கேட்டபொழுதே,
பரிந்து எடுத்து - அன்புகொண்டெடுத்து, செய்ய - செவ்விய, இருகைப்
புறத்தில் எந்தி - இருகைகளி லேநதிக்கொண்டு, கனகமுலை தந்தானை -
பொன்மலைபோன்ற முலைண்பித்தனானை, இனி எப்பிறப்பில காண்பேன் -
இனி யெந்தச்சுந்ததிற் காணப்போகிறேன். எ - று.

2. முந்திதவங்கிடநதுமுந்நூறுநாளளவும்
அநதிபகலாய்ச்சிவனையாதரித்துத் - தொந்தி
சரியச்சுமந்துபெற்றதாயாதமக்கோ
எரியத்தழன்மூட்டுவேன்

இ - ள். முந்தித்தவம் கிடந்து-முற்காலத்தில் தவஞ்செய்து கிடந்து,
(அந்தத்தவப்பெற்றால் கருப்பம் வாயத்தபிறகு) முந்நூறு நாள் அளவும் -
முந்நூறு நாள்வரையும், அநதிபகலாய்ச்சிவனை ஆதரித்து - அல்லும்
பகலுமாகச் சிவபெருமானை வழிபட்டு, தொந்திசரியச்சுமந்துபெற்ற-வயிறு
சரியச்சுமந்தினற, தாயார்தமக்கோ - தாயார்க்கோ, தழல் எரிய மூட்டு
வேன் - நெருப்பெரிய மூளவிடவேன். எ - று,

முந்நூறுநாள் என்றது - பத்துமாசத்தை.

3. வட்டிலிலுந்தொட்டிலிலுமார்மேலுந்தோண்மேலும்
கட்டிலிலும்வைத்தென்னைக்காதலித்து - முட்டச்
சிறகிலிட்டுக்காப்பாற்றிச்சீராட்டுந்தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத்தீமூட்டுவேன்.

இ - ள். வட்டிலிலும்-புட்டிலிலும், தொட்டிலிலும் - தொட்டிலின்
மீதும், மாரமேலும் - மார்பின்மீதும், தோள்மேலும் - தோள்களின்மீதும்;

கட்டிலிலும் - கட்டிலின்மீதும், என்னைவைத்து - என்னையிருத்தி, காதலித்து - விரும்பி, முட்ட - முழுதும், சிறகில் இட்டுக்காப்பாற்றி - கக்கத்திலவைத்துக்காப்பாற்றி, சீராட்டும் தாய்க்கோ - சிறப்புச்செய்யுந் தாயானாயோ, விறகில் இட்டுத் தீழுட்டுவேன் - விறகின்மீதிட்டு நெருப்பை மூள்விப்பேன், எ - று.

மாதுடர்க்குச் சிறகின்மையால், சிறகு என்பது இவ்விடத்துக் கக்கத்

4. நொந்துசுமந்துபெற்றுநோவாமலேந்திமுலை

தந்துவளர்த்தெடுத்துத்தாழாமே - அந்திபகல

கையிலேகொண்டென்னைக்காப்பாற்றுதாய்தனக்கோ

மெய்யிலேதீழுட்டுவேன்.

இ - ளா. நொந்து சுமந்துபெற்று-நோவாரின்றே சுமந்தீன்று, நோவாமல் எந்தி - எனக்கு நோவுண்டாகாதவண்ணம் தாககி, முலைதந்து - முலையூட்டி, வளர்த்து எடுத்து - வளர்த்து விருத்தியடைவித்து, தாழாமே-தனியே தங்கியிராமல், அந்திபகல் - இரவுப்பகலும், கையிலேகொண்டு - கையிலேந்தி, என்னைக்காப்பாற்றும் தாய் தனக்கோ - என்னைக்காப்பாற்றினதாயாருக்கோ, மெய்யிலே தீழுட்டுவேன் - உடம்பின்கண் தீயை மூள்விப்பேன், எ - று.

5. அரிசியோநானிடுவேனாத்தாடனக்கு

வரிசையிட்டுப்பாத்துமகிழாமல் - உருசியுள்ள

தேனையமிதமேசெல்வத்திரவியப்பு

மானேயெனவழைத்தவாய்க்கு.

இ - ளா. ஆத்தாள் தனக்கு - தாயாருக்கு, வரிசையிட்டுப்பாத்துமகிழாமல் - வரிசைவைத்துப்பாத்துக் கண்களிக்காமல், உருசி உள்ளதேனே - சுவைபொருந்திய தேனே, அமிதமே - அமுதமே, செல்வத்திரவியப்புமானே - அகண்டைசுவரிய புருஷனே, என அழைத்தவாய்க்கு - என்று அழைத்த வாயினகண், நான் அரிசியோ இடுவன் - நான் அரிசியையோ போடுவேன். எ - று.

புமான் - ஆண்மகன். அரிசி என்றது - வாய்க்கரிசியை.

6. அள்ளியிடுவதரிசியோதாய்தலைமேல்

கொள்ளிதனைவைப்பேனோகூசாமல் - மெள்ள

முகமேன்முகம்வைத்துமுத்தாடியென்றன்

மகனேயெனவழைத்தவாய்க்கு.

இ - ள். மெள்ள - பைய, முதம்மேல் முகம்வைத்து - என்முகத் தின்மேல் தன்முகத்தைவைத்து, முத்தாடி - முததமிட்டு, என்றன்மகனே என அழைத்தவாய்க்கு - என்மகனே யென்றழைத்தவாய்க்கு, அரிசியோ அள்ளியிடுவது-அரிசியையோ அள்ளிப்போடுவது, தாய தலைமேல்-தாயின் சிரசின்மீது, கூசாமல் - கைகூசாமல், கொள்ளிடுவது வைப்பேனோ-கொள்ளியை யிடுவேனோ. எ - று.

விருத்தம்.

7. முன்னையிட்டதீமுப்புரத்திலே
பின்னையிட்டதீதென்னிலங்கையில்
அன்னையிட்டதீபடிவயிற்றிலே
யானுமிட்டதீமூள்கமூள்கவே.

இ - ள். முன்னே இட்ட தீ முப்புரத்திலே - முதலில் (சிவபெருமானால்) இடப்பட்ட நெருப்பு முப்புரத்தின்கண் (மூண்டெரிந்தது), பின்னையிட்ட தீ தென்னிலங்கையில் - அதின் பிறகு (அநுபானால்) இடப்பட்ட நெருப்பு தென்னிலங்கைநகரில் (மூண்டெரிந்தது), அன்னே இட்ட தீ அடிவயிற்றிலே - (இப்பொழுது) எந்தாயாரால் இடப்பட்டநெருப்பு என்னடிவயிற்றில் (மூண்டெரியாகின்றது), (அங்ஙனமாக) யானும் இட்ட தீ மூள்க மூள்க - நானும் தாயாருடம்பில் இட்ட நெருப்பு மூண்டெரிக மூண்டெரிக. எ - று.

வேண்பா.

8. வேகுதேதீயதனிலவெந்துபொடிசாம்பல்
ஆகுதேபாவியேனையகோ - மாகக்
குருவிபறவாமற்கோதாட்டியென்னைக்
கருதிவளர்த்தெடுத்தகை.

இ - ள். மாகக்குருவி பறவாமல் - ஆகாயசஞ்சாரிகளாகிய குருவிகள் (எனக்கு நேராகப்) பறவாவண்ணம், என்னைக்கோதாட்டி - என்னைப் பாராட்டி, கருதி - (நமக்கு இம்மை மறுமைகட் குதவுவனே என்று) நினைத்து, வளர்த்தெடுத்தகை - வளர்த்தெடுத்த கையானது, தீயதனில் வேகுதே - நெருப்பில் வேகாகின்றதே, வெந்துபொடிசாம்பல் ஆகுதே - வெந்து நுண்ணிய சாம்பலாகாகின்றதே, பாவியேன் ஐயகோ-இதைப்பார்த்தற்கிருந்த தீவினையேன் ஐயகோ, எ - று.

மாகக்குருவி பறவாமல் என்றது-பணிதோஷமுண்டாமென்று கருதியென்க. ஐய கோ - முறையிட்டுக்குறிப்பு.

9. வெந்தாளோசோணகிரிவித்தகாநின்பதத்தில்
வந்தாளோவென்னைமறந்தாளோ - சந்ததமும்
உன்னையேநோக்கியுகந்துவாங்கிடந்தென்
றன்னையேயின்றெடுத்ததாய்.

இ - ள். சோணகிரி வித்தகா - சோணசலத்தில் வாழ்கின்ற ஞான
வடிவனே, சந்ததமும்-சதாகாலமும், உன்னையேநோக்கி - உன்னையேநாடி,
உசந்துவாங்கிடந்து - மகிழ்ச்சியோடு வரம்பெறவேண்டிக்கிடந்து, என்
றன்னை என்றெடுத்ததாய் - என்னைப்பெற்றெடுத்த தாயானவன், வெந்தா
ளோ - வெந்து போயினளோ, கின்பதத்தில் வந்தாளோ - உன்திருவடி
யில்வந்து சேர்ந்தாளோ, என்னை மறந்தாளோ - என்னை மறந்துவிட்டா
ளோ. எ - று.

10. வீற்றிருந்தாளன்னைவீதிதனிலிருந்தாள்
நேற்றிருந்தாளின்றுவெந்துநீறுனாள் - பாற்றெளிக்க
எல்லீரும்வாருங்குளேதென்றிரங்காமல்
எல்லாஞ்சிவமயமேயாம்.

இ - ள். அன்னை வீற்றிருந்தாள்-தாயானவன் வீற்றிருந்தாள், (எவ்
விடத்தெனின்) வீதிதனில் இருந்தாள் - வீதியிலிருந்தாள், (எப்பொழு
தெனின்) நேற்று இருந்தாள் - நேற்றிருந்தாள், (ஆயின் இன்று நிகழ்ந்த
தென்னையோவெனின்) இன்று வெந்து நீறு ஆனாள் - இன்று வெந்து
நீறுபட்டாள், (ஆயின் எம்மாலாகவேண்டியகாரிய மென்னெனின்) ஏது
என்று இரங்காமல்-இதென்ன ஆச்சரியமென்றிரங்காமல், பால் தெளிக்க -
பால்தெளிக்கும்பொருட்டு, எல்லீரும்வாருங்கள்-நீவிவல்லீரும்வாருங்கள்,
எல்லாம் சிவமயமேஆம் - எல்லாம் சிவமயமேயாகுமாதலால், எ - று.

இடைமருது.

1. மென்றுவிழுங்கிவிடாய்கழிக்கநீர்தேடல்
என்றுவிடியுமெனக்கென்கோவே - நன்றி
கருதார்புரமூன்றுங்கட்டழலாற்செற்ற
மருதாவுன்சன்னிதிக்கேவந்து.

இ - ள். நன்றிகருதார் புரம்மூன்றும் - நன்மையை நினைபாதவர்
களது முப்புரங்களையும், கட்டழலால்செற்ற - பெருநெருப்பால் நீறுக்கின,
மருதா - மருதாருடையானே, உன்சந்நிதிக்கேவந்து - உன்சந்நிதியின் கண்
ணைவந்து, மென்றுவிழுங்கி - உணவைமென்று விழுங்கி, விடாய்கழிக்க -

விடாயைத் தணித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, நீர்தேடல் - நீரைத்தேடுத் தொழில், எனக்கு என்றுவிடியும் - எனக்கு என்று முடிவுபெறும். எ - று.

நான் அந்நபாநங்களை வெறுத்து உன்சந்நிதியிலிருக்கப் பெறுவது எக் காலமோ என்பதுகருத்து.

ஒ ற் றி.

2. கண்டங்கரியதாங்கண்மூன்றுடையதாம்
அண்டத்தைப்போலவழகியதாந் - தொண்டர்
உடலுருகத்தித்திக்குமோங்குபுகழொற்றிக்
கடலருகேகிற்குங்கருமபு.

இ - ள். ஒங்கு - உயர்ந்த, புகழ் - புகழையுடைய, ஒற்றிக்கடல் அருகேகிற்கும்கரும்பு - ஒற்றியூரைச்சார்ந்த கடலினருகேகிற்குங் கரும்பானது; கண்டங்கரியது ஆம் - கண்டங்கரிதாகும், கண்மூன்றுடையது ஆம் - கண்கள் மூன்றையுடையதாகும், அண்டத்தைப்போல அழகியது ஆம் - ஆகாயத்தைப்போல அழகையுடையதாகும், தொண்டர் உடல்உருகத்தித் திக்கும் - அடியார்களுடைய உடல்குழைந்தருகும்படி இனிக்கும். எ - று.

கண்டம் - துண்டு. கண் - கணு.

3. ஒடுவிழுந்துசீப்பாயுமொன்பதுவாய்ப்புண்ணுக்
கிடுமருந்தையானறிந்துகொண்டேன் - கடுவருந்தும்
தேவாதிதேவன்றிருவொற்றியூர்த்தெருவில்
போவாரடியிற்பொடி.

இ - ள். ஒடுவிழுந்து - கட்டிகள் உண்டாகி, சீப்பாயும் - சீப்பாயா நின்ற, ஒன்பது வாய்ப்புண்ணுக்கு - ஒன்பது துவாரங்களுள்ள உடம்புக்கு, இடம் - இட்டு அதனைப்பரிகரிக்கத்தக்க, மருந்தை - ஓளவதத்தை, யான் அறிந்துகொண்டேன் - நான் தெரிந்துகொண்டேன், (என்னெனின்) கடு அருந்தும் - நஞ்சையுண்ட, தேவாதிதேவன் - தேவாதிதேவனது, திருவொற்றியூர்த்தெருவில் - திருவொற்றியூர்த்தெருவின்சண், போவார் - நடப்பவர்களுடைய, அடியில் பொடி - பாதத்தின் துகளேயாம், எ - று.

பிறவிப் பிணியறுக்கைக்குத் திருவொற்றியூர்த்தெருவில் நடப்பவர் களுடைய திருவடிப்பொடியே மருந்தாகும் என்பது கருத்து.

4. வாவியெல்லாந்தீர்த்தமணலெல்லாம்வெண்ணீறு
காவனங்களெல்லாங்கணநாதர் - பூவுலகில்
ஈதுசுவலோகமென்றென்றேமெய்த்தவத்தோர்
ஓதுந்திருவொற்றியூர்.

இ - ள். ஈது - இது, பூவுலகில்-பூலோகத்தில் உள்ள, சிவலோகம் - சிவலோகமாகும், என்று என்று - என்று பலதரஞ்சொல்லி, மெய்த்தவத் தோர் - உண்மையாகிய தவத்தையுடையோர், ஒதும் - புகழ்கின்ற, திருவொற்றியூர் - திருவொற்றியூர்க் கண்ணேயுள்ள, வாவினெல்லாம் - தடாகங்களையாவும், தீர்த்தம் - புனையதீர்த்தங்களாம், மணல் எல்லாம் - மணல் முழுதும், வெண்ணீறு - திருவிண்ணீறாகும், காவனங்கள் எல்லாம் - சோலைகளும் வனங்களுமாகிய அனைத்தும், கணநாதர் - கணநாதர்களாகும், எ - று.

திருவாரூர்.

5. ஆரூரரிங்கிருக்கவவ்வூர்த்திருநாளென்
றாருர்கடோறுமுழுவூர் - நேரோ
உளக்குறிப்பைநாடாதவூமர்காணீவீர்
ர்.

இ - ள். ஆரூரர் - திருவாரூருடையார், இங்கு இருக்க - இவ்விடத்தி
லிருக்க, அவ்வூர் - அந்த ஊரில், திருநாள் என்று - திருவிழாவென்று, ஊர்
ஊர்கள்தோறும் - எல்லா ஊர்களிலும்சென்று, உழுவூர் - அலைபவர்களே,
நேரோ - நேராக, உளக்குறிப்பைநாடாத - மனக்கருத்தை அறியாத, ஊமர்
காள் - மூங்கைகளே, நீவீர் - நீங்கள், விளக்கு இருக்க - தீபம் இருக்கச்
செய்தே, தீத்தேடுவீர் - நெருப்பைத்தேடுவீர்கள், எ - று.

6. எருவாய்க்கிருவிரன்மேலேறுபுழுக்கூட்டுக்
கருவாய்க்கேகண்கலக்கப்பட்டாய் - திருவாரூர்த்
தேரோடும்வீதியிலேசெத்துக்கிடந்தாயே
நீரோடுந்தானாக்கேநீ.

இ - ள். எருவாய்க்கு - மலத்துவாரத்துக்கு, இருவிரல்மேல்-இரண்
டங்குலத்திற்குமேலே, ஏறு - ஏறிய, புழுக்கூடு - புழுக்கூடாகிய, கருவாய்
க்கு - பிறப்பிடத்திற்கு, கண்கலக்கப்பட்டாய் - கண்கலங்கின, திருவாரூர் -
திருவாரூரின் கண், தேர் ஓடும்வீதியிலே - தேரோடும் தெருவில், நீ - நீ, நீர்
ஓடும் தானாக்கே - நீர் ஓடும் வழியின்பொருட்டு, செத்துக்கிடந்தாயே -
மாண்டுகிடந்தாயே, எ - று.

கருவாய் - பெண்குறி.

திருக்காஞ்சி.

7. எத்தனை யூதத்தனை வீடெத்தனை தர்ய்பெற்றவர்கள்
எத்தனை பேரிட்டழைக்கவேனென்றேன் - கித்தம்
எனக்குக்களையாற்றாயேகம்பாகம்பா
உனக்குத்திருவிளையாட்டோ.

இ - ள். எத்தனை ஊர் - எத்தனை ஊர்கள், எத்தனை வீடு - எத்தனை வீடுகள், எத்தனை தாய் - எத்தனை தாய்மார்கள், பெற்றவர்கள் - ஈன்றோர்கள், எத்தனைபேர் இட்டு அழைக்க-எத்தனைபேர் வைத்தழைக்க, ஏன் என்றேன் - ஏன் என்று விடைகொடுத்தேன், கித்தம்-நான் தோறும், எனக்கு-அடியேனுக்கு, களை ஆற்றாய் - விடாய்தணியாய், ஏகம்பா - திருவேகம்பமுடையானே, கம்பா - கம்பாநதியையுடையானே, உனக்கு-தேவரீருக்கு, திருவிளையாட்டோ - இது ஒரு திருவிளையாட்டா யிருக்கிறதோ, எ - று.

கச்சிக்காரோணம்.

8. அத்திமுதலெழும்பீரூனவுயிரத்தனைக்கும்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்கும்தேசிகா - மெத்தப்
பசிக்குதையாபாவியேன்பாழ்வயிற்றைப்பற்றி
இசிக்குதையாகாரோணரே.

இ - ள். அத்திமுதல் - யானைமுதல், ஏழம்பு ஈறு ஆன - ஏழம்பு கடையாகிய, உயிர் அத்தனைக்கும் - ஜீவர்கள் அத்தனைக்கும், சித்தம் மகிழ்ந்து அளிக்கும் - மனமகிழ்ந்து (அவைகள் வேண்டியவற்றைக்) கொடுக்கின்ற, தேசிகா - ஆசாரியனே, மெத்தப்பசிக்குது - மிகவும் பசிக்கின்றது, ஐயா - ஐயனே, பாவியேன் - பாவியாகிய என்னுடைய, பாழ்வயிற்றை - பாழாகிய உதரத்தை, பற்றி இசிக்குது - பற்றி இழுக்கின்றது, ஐயா - கடவுளே, காரோணரே - காரோணத்திலிருப்பவரே. எ - று.

9. பொய்யையொழியாய்புலாலைவிடாய்காளத்தி
ஐயனாயெண்ணுயறஞ்செய்யாய் - வெய்ய
சினமேயொழியாய்திருவெழுத்தைத்தோதாய்
மனமேயுனக்கென்னமாண்பு.

இ - ள். பொய்யை ஒழியாய் - பொய்யை ஒழித்துவிடு, புலாலை விடாய் - புலாலை ஒழித்துவிடு, காளத்திஐயனா எண்ணாய் - திருக்காளத்தி ஈசனாகினை, அறம்செய்யாய் - தருமத்தைச்செய், வெய்யசினமே ஒழியாய் -

வெவ்வியகோபத்தை நீக்கிவிடு, திருவெழுத்து ஐந்து ஓதாய் - ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை ஓது, மனமே - மனதே, உனக்கு என்னமாண்பு - உனக்கு என்ன செருக்கு, எ - று.

பொய்யையொழியாய் முதலியவற்றை எதிர்மறையாக்கி, உனக்கென்னமாண்பு என்பதற்கு, இவ்வாற்றந்தரில் உனக்கென்ன பெருமையுண்டாம் என்றுரைப்பினுமாம்.

திருவிருப்பப்பூர்.

10. மாதாவுடல்சலித்தாள்வல்வினையேன்கால்சலித்தேன்

வேதாவுங்கைசலித்துவிட்டானே - நாதா

இருப்பையூர்வாழ்சிவனேயின்னமோமன்னே

கருப்பையூர்வாராமற்கா.

இ - ள். மாதா - தாயானவள், உடல்சலித்தாள் - உடம்புதளர்ந்தாள், வல்வினையேன் - வலியவினையையுடைய நான், கால்சலித்தேன் - கால் ஓய்ந்துவிட்டேன், வேதாவும் - பிரமனும், கைசலித்துவிட்டான் - கைதளர்ந்துவிட்டான், நாதா - தலைவனே, இருப்பையூர் வாழ்சிவனே-திருவிருப்பையூரில் வாழ்கின்ற சிவபெருமானே, இன்னம் - இனிமேலும், ஓர் அனை - ஒருநாயினது, கருப்பைஊர்- கருப்பை ஆகிய ஊரில், வாராமல்-வந்துபொருந்தாமல், கா - என்னைக்காத்தருள் எ - று.

கானெடுத்தபிறவிகளுக்கு ஓரளவில்லை யென்றற்கு“மாதாவுடல்சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன் வேதாவுங் கைசலித்துவிட்டான்” என்றார்.

திருவையாறு.

11. மண்ணுந்தணலாறவானும்புகையாற

எண்ணரியதாயுமினேப்பாறப் - பண்ணுமயன்

கையாறவுமடியேன்காலாறவுங்கண்பார்

ஐயாதிருவையாறு.

இ - ள். மண்ணும் தணல் ஆற - பூமிநெருப்புத்தணியவும், வான் புகை ஆற - ஆகாயம் புகைதணியவும், எண் அரியதாயும் இனேப்பு ஆற - எண்ணுதற்கரிய தாய்மார் இனேப்பாறவும், பண்ணும் அயன்கை ஆறவும் - படைக்கின்ற பிரமனது கைகள் இனேப்பாறவும், அடியேன்கால் ஆறவும் - அடியேனுடைய கால்கள் இனேப்பாறவும், கண்பார் - கிருபைக்கண்பார்த்தருளாய், ஐயா - ஐயனே, திருவையாறு - திருவையாற்றை உடையவனே, எ - று.

என் பிறவியற்றொழியக் கிருபைக்கண்பாராய் என்பது கருத்து.

நற்றலம்.

- 12.** காலன்வருமுன்னே கண்பஞ்சடைமுன்னே
பாலுண்கடைவாய்ப்பெழுமுன்னே - மேல்விழுந்தே
உற்றரமுமுன்னே யூரார்குமுன்னே
குற்றலத்தானையே கூறு.

இ - ள். காலன்வருமுன்னே - எமன் வருவதற்குமுன்னே, கண் பஞ்ச அடைமுன்னே - கண் பஞ்சடைவதற்கு முன்னே, பால் உண்கடை வாய்ப்பெழுமுன்னே - பாலுண்டகடைவாய்ப் பல்விழுமுன்னே, உற்றர்மேல் விழுந்து அழுமுன்னே - உறவினர்மேல்வீழ்ந்து அழுவதற்குமுன்னே, ஊரார்குமுன்னே - ஊரிலுள்ளார் (மயாநத்திற்கொண்டுபோய்) சுவை தற்குமுன்னே, குற்றலத்தானையே - திருக்குற்றலத்துச் சிவபெருமானையே, கூறு - துதி, எ - று.

பொது.

- 1.** சிறம்பலமுஞ்சிவனுமருக்கருக்க
வெற்றம்பலந்தேடிவிட்டோமே - நித்தம்
பிறந்திடத்தைத்தேடுதேபேதைமடநெஞ்சம்
கறந்திடத்தைநாடுதேகண்.

இ - ள். சிறம்பலமும் - திருச்சிறம்பலமும், சிவனும் - சிவபெருமான், அருகு இருக்க - அருகேயிருக்க, வெற்றம்பலந்தேடிவிட்டோமே - வெறுமையாகிய அம்பலத்தைத் தேடிக்கொண்டோமே, (என்னெனின்) பேதைமடநெஞ்சம் - அறியாமையையும் மடமையையும் உடைய மனமானது, நித்தம் - நாள்தோறும், பிறந்த இடத்தைத்தேடுதே - பிறந்த இடத்தை தேடா நின்றதே, கண் - கண்ணானது, கறந்த இடத்தை நாடுதே - கறந்த இடத்தை நாடாநின்றதே. எ - று.

பிறந்திடம் - பெண்குறி, கறந்திடம் - தனம்.

- 2.** தோடவிரும்புங்கோதைத்தோகையுணையிப்போது
தேடினவர்போய்விட்டார்தேறியிருநாடி
என்னேநினைத்தாவிடுபிழைதப்பேனான்
உன்னேநினைத்தாலுதை,

இ - ள். தோடு அவிலும் - இதழ்விரியாகின்ற, பூங்கோதை-பூமாலையையணிந்த, தோகை - பெண்ணே, உன்னை - நினை, இப்போது தேடினவர் போய்விட்டார் - இப்பொழுது தேடினவர்போய்விட்டனர், தேறி இருமணந்தெளிக்கிரு, நீ என்னை நாடிநினைத்தால் - நீ யென்னை விரும்பி நினைத்தனையாயின், நான் இடுப்பில் உதைப்பேன் - நான் உன்னையிடுப்பின்மேலுதைப்பேன், உன்னை நினைத்தால் உதை - உன்னைநான் நினைத்தேனாயின் நீயென்னை உதை. எ - று.

3. வாசற்படிகடந்துவாராதபிச்சைக்கிங்
காசைப்படுவதிலையண்ணலே - யாசைதனைப்
பட்டிறந்தகாலமெலாம்போதும்பரமேட்டி.
சுட்டிறந்தஞானத்தைச்சொல்.

இ - ள். வாசற்படி கடந்து வாராத பிச்சைக்கு - வாசற்படியைக் கடந்துவந்து இடாத பிணைக்கு, இங்கு ஆசைப்படுவதில்லை - இவ்விடத்து ஆசைப்படுவதில்லை, அண்ணலே-பெரியோனே, ஆசைதனைப்பட்டு இறந்த காலம் எல்லாம் போதும் - ஆசைப்பட்டு மாண்டகாலமெல்லாம் போதும், பரமேட்டி-சிவபெருமானே, சுட்டி இறந்தஞானத்தைச்சொல் - சுட்டிதெலற்ற ஞானத்தை அடியேனுக்கு அருள்செய். எ - று.

இறந்த - கழிந்த எனினும் பொருந்தும்.

4. நச்சரவம்பூண்டானேநன்றாய்த்தொழுவதுவும்
இச்சையிலேதானங்கிருப்பதுவும் - பிச்சைதனை
வாங்குவதுமுன்பதுவும்வந்துதிருவாயிலிலே
தூங்குவதுத்தானேசுகம்-

இ - ள். நச்சு அரவம் பூண்டானே-நஞ்சையுடைய பாம்பையணிந்த பரமசிவனை, நன்றாய்த் தொழுவதுவும்-நன்றாகவணங்குவதும், இச்சையிலே தான் அங்கு இருப்பதுவும்-யதேச்சையாய் இருத்தலும், பிச்சைதனைவாங்குவதும் - பிச்சையேற்பதும் உண்பதுவும்-புகுத்தலும், வந்து - வந்து, திருவாயிலிலே தூங்குவதுத்தானே - ஆலயவாயிலில் படுத்து உறங்குதலுமே, சுகம் - இன்பமாவது. எ - று.

5. இருக்குமிடந்தேடியென்பசிக்கேயன்னம்
உருக்கமுடன்கொணவெந்தாலுண்பேன் - பெருக்க
அழைத்தாலும்போகேனானேயென்றேகம்
இளைத்தாலும்போகேனினி.

இ - ள். இருக்கும்இடம்தேடி-நானிருக்குமிடத்தைத்தேடிக்கொண்டு, என்பசிக்கு - என்பசியைத் தணித்தற்கு, அன்னம் - அன்னத்தை, உருக்க முடன்கொண்டுவந்தால் - பரிவோடு கொண்டுவந்தால், உண்பேன் - புசிப்பேன், (அப்படிச் செய்யாமல்) பெருக்க அழைத்தாலும் போகேன் - மிகவும் அழைத்தாலும் போகமாட்டேன், அரணே - சிவபெருமானே, எந்தேகம் இளைத்தாலும்-என்சரீரம் மெலிந்தாலும், இனிபோகேன்-இனிப்போகமாட்டேன். எ - று.

6. விட்டுவிடப்போகுதுயிர்விட்டவுடனையுடலைச்
சுட்டுவிடப்போகின்றார்குற்றத்தார் - பட்டதுபட்
டெந்நேரமுஞ்சிவனையேத்துங்கள்போற்றுங்கள்
சொன்னேனதுவேசகம்.

இ - ள். (உலகத்தாரோ) உயிர்விட்டுவிடப்போகுது-உயிர்உடலைவிட்டு விடப்போகின்றது, விட்டவுடனே - விட்டவுடன், உடலை - சரீரத்தை, குற்றத்தார் - உறவினர், சுட்டுவிடப்போகின்றார் - சுட்டுவிடப்போகிறார், (ஆதலால்) பட்டதுபட்டு-என்ன பாடுபட்டாயினும், எந்நேரம் - எப்பொழுதும், சிவனை - சிவபெருமானை, ஏத்துங்கள் - துதியுங்கள், போற்றுங்கள் - வணங்குங்கள், சொன்னேன் - சொல்லிவிட்டேன், அதுவேசகம் - அதுவேசகமாவது. எ - று.

7. ஆவியொகொயமழிந்தாலுமேதீனியில்
பாவியென்றுநாமம்படையாதே - மேவியசீர்
வித்தாரமுங்கடம்புமேவண்டாமடநெஞ்சே
செத்தாரைப்போலேதிரி.

இ - ள். மடநெஞ்சே - அறியாமையோடு கூடியமனமே, ஆவியொடுகாயம் அழிந்தாலும் - உயிரோடுகூடிய சரீரம் அழிந்துபோனாலும், மேதீனியில் - உலகத்தில், பாவியென்று நாமம்படையாதே-பாவியென்று பேர்படைக்காதே, மேவிய சீர்வித்தாரமும் - பொருந்திய சிறப்பையுடைய விஸ்தாரமும், கடுமும்-பொய்யுலகரோடு உறவாந்தன்மையும், வேண்டாம்-உணக்கு வேண்டாம், செத்தாரைப்போலேதிரி - மாண்டவர் போலத்திரிவாயாக. எ - று.

8. வெட்டவெளியானவெளிக்குந்தெரியாது
கட்டளையுங்கைப்பணமுங்காணாதே - இட்டமுடன்
பற்றென்றாற்பற்றாதுபாவியெனஞ்சிவவன்
இற்றெனவேவைத்தவினிப்பு.

இ - ள். பாவியேன் நெஞ்சில் - பாவியேனது மனத்தில், அவன் . அந்தக்கடவுள், இற்று எனவைத்த இனிப்பு - இத்தன்மைத்தென்னும்படியமைத்த இனிமையானது, வெட்டவெளியான வெளிக்கும் தெரியாது . வெறுவெளியான வெளிக்கும் தெரியாது, கட்டளையும் கைப்பணமும் காணாது - கட்டளையும் கைப்பணமும் காணமாட்டாது, இட்டமுடன் பற்று என்றால் பற்றுது - பிரியத்தோடு பற்றென்றால் பற்றமாட்டாது. எ - று.

பின்புறதுவேண்பா.

9. இப்பிறப்பைநம்பியிருப்பரோநெஞ்சகமே
வைப்பிருக்கவாயின்மனையிருக்கச் - சொப்பனம்போல்
விக்கிப்பற்றிட்டக்கண்மெத்தப்பஞ்சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத்துக்கொட்டக்கண்டு.

இ - ள். நெஞ்சகமே - மனமே, வைப்பு இருக்க - ஊர் இருக்க, வாயில்மனை இருக்க - வாயிலும்மனையுமிருக்க, சொப்பனம்போல் - ஸ்வப்நம் போன்று நிலைவலதாகி, விக்கி-விக்கலெடுத்து, பல்கிட்ட - பற்கள் கிட்ட, கண்மெத்தப்பஞ்சிட்டி - கண்கள் மிகவுப்பஞ்சடைந்து, அம்பு ஐ கக்கி - நீளையும் கோழையையும் கக்கி, செத்து - இறந்து, கொட்டக்கண்டு - சாப்பறையடிக்கப்படுதலைக் 'கண்டிருந்தும், இப்பிறப்பைநம்பியிருப்பரோ-இந்த ஐந்தை நம்பியிருப்பரோ அறிவுடையோர். எ - று.

10. மேலுமிருக்கவிரும்பினையேவெள்விடையோன்
சீலமறிந்திலையேசிந்தையே - கால்கைக்குக்
கொட்டையிட்டுமெத்தையிட்டுக்குத்திமொத்தப்பட்டவுட
கட்டையிட்டுச்சுட்டுவிடக்கண்டு. [ல்

இ - ள். கால்கைக்கு - கால்கைகளுக்கு, கொட்டையிட்டு - சிறுதிண்டுகள்வைத்து, மெத்தையிட்டு - மெத்தைகள் வைத்து, குத்தி - குத்தி, மொத்தப்பட்டவுடல்-பருத்தவுடம்பை, கட்டையிட்டுச்சுட்டுவிடக்கண்டு - விற்கலிட்டுச் சுட்டு விடப்பார்த்தும், சிந்தையே-மனமே, மேலும் இருக்க விரும்பினையே - இனிமேலும் இருக்கவிரும்பினையே, வெள்விடையோன் சீலம் அறிந்திலையே - வெள்ளிய இடபவாகரந்தையுடைய பரமசிந்து கல்யாணகுணங்களை யுணர்ந்திலையே. எ - று.

11. ஒன்பதுவாய்த்தோற்பைக்கொருநாளிப்போலவே
அன்புவைத்துநெஞ்சேயிலைந்தாயே - வன்கழுக்கள்
தத்தித்தத்திச்சட்டைதட்டிக்கட்டிப்பிட்டிக்
கத்திக்குத்தித்தின்னக்கண்டு

இ - ள். வல்கழுக்கள் - வலியகழுக்கள், தத்திதத்தி-குதித்துக் குதித்து, செட்டைத்தட்டிக்கட்டி, இறகைத்தட்டி மூடி, பிட்டு-சிறுகூறுகளாக் கி, கத்தி-இரைச்சலிட்டு, குத்தி - மூக்கினால்குத்தி, தின்னக்கண்டு - தின்னப்பார்த்தும், நெஞ்சே - மனமே, ஒன்பதுவாய் - ஒன்பதுவாயில்லைபுடைய, தோல்பைக்கு - தோற்பையின் பொருட்டு, ஒரு நாளைப்போலவே-ஒரு நாள்போலவே, அன்புவைத்து அலைந்தாயே - அன்புவைத்துத் திரிந்தாயே. எ - று.

தோற்பை-உடல்.

12. இன்னம்பிறக்கவிசைவையோநெஞ்சமே

மன்னரிவொன்றிருந்துவாழ்ந்தவரை - முன்னம்

எரிந்தகட்டைமீதிவிணைக்கோவணத்தை

உரிந்துருட்டிப்போட்டதுகண்டு.

இ - ள். மன்னர் இவர் என்று இருந்து வாழ்ந்தவரை - அரசர் இவர் என்று சொல்லப்பட்டிருந்து வாழ்ந்தவரை, முன்னம் எரிந்த கட்டைமீதில்-முன்னே (வேறொருசுவம்) எரிந்த்சிதையின்மேல், இணைக்கோவணத்தை உரிந்து - தமது ஆண்மைக்குத் துணையாயிருந்த கோவணத்தையும் உரிந்து கொண்டு, உருட்டிப்போட்டது கண்டு-உருட்டிப் போட்டதைப் பார்த்தும், நெஞ்சமே - மனமே, இன்னம் பிறக்க இசைவையோ - இனிமேலும் பிறத்தற்கிணங்குவையோ. எ - று.

சிதை - சவமெரிக்க அடுக்கிய எருமுட்டைத்தின்னை.

13. முதற்சங்கமுதாட்டுமொய்குழலாராசை

நடுச்சங்கலவிலங்குபூட்டும் - கடைச்சங்கம்

ஆம்போததுலுதுமமட்டோவீம்மட்டோ

நாம்பூமிவாழ்ந்தலம்.

இ - ள். முதற்சங்கு - முதலிலுண்டாகிற சங்கானது, அமுது ஊட்டும் - அமிர்த்ததையுண்பிக்கும், மொய்குழலார் ஆசை நடுச்சங்கம்-மாதரது ஆசைகாரணமாக வுண்டாகிற நடுச்சங்கானது, நல்விலங்கு பூட்டும்-நல்லிலங்கு பூண்செய்யும், கடைச்சங்கம்-கடைகாலத்திலுண்டாகிற சங்கானது, ஆம் போதது ஊதம் - இறக்குங்காலத்துக்குரியதாகி ஊதப்படுமும், நாம்பூமிவாழ்ந்தலம்-நாம் உலகத்தில்வாழ்ந்த சுகம், அம்மட்டோ இம்மட்டோ-அந்தமட்டோ இந்தமட்டோ. எ - று.

சங்குமுதலில் பாலுணிபித்தது, இடையில் மாதராசையாகிய தனையைப் பூட்டியது, கடையில் மயானத்துக்குச் செல்லுங்குறியாக ஊதப்பட்டது என்பது கருத்து. நடுச்சங்கம் - மாதரைமணக்குங்காலத்தில் ஊதப்படுகிற மங்கலசங்கம், நல்விலங்கு - உறுதியாகிய விலங்கு.

- 14.** எத்தனைநாள் கூடியெடுத்தசரீரமிவை
அத்தனையும்ண்டின்பதல்லவோ - வித்தகளுர்
காலைப்பிடித்துமெள்ளக்கங்குல்பகலற்றிடத்தே
மேலைக்குடியிருப்போமே.

இ - ள். இவை - இவைகள், எத்தனைநாள் கூடியெடுத்தசரீரம் - எத்தனைநாள் சேர்ந்தெடுத்தவுடம்புகள், அத்தனையும் - அவ்வளவும், மண் தின்பது அல்லவோ - மண்ணுண்பதல்லவோ, வித்தகளுர் - கடவுளது, காலை - திருவடியை, மெள்ளப்பிடித்து - மெல்லப்பற்றி, கங்குல் பகல் அற் றிடத்தே - இராப்பகலற்ற இடத்திலே, மேலைக்குடியிருப்போம் - மேன் மைக் குடியாயிருப்போம். எ - று.

மேலைக்குடியிருப்போம் என்பதற்கு மேலான முத்தியுலகில் வாழ் வோம் எனினுமமையும்.

- 15.** எச்சிலென்றுசொல்லியிதமகிதம்பேசாதீர்
எச்சிலிருக்குமிடமறியீர் - எச்சிறனை
உய்த்திருந்துபார்த்தாலொருமைவெளிப்படும்பின்
சித்திராமயமாமே.

இ - ள். எச்சில் என்றுசொல்லி - எச்சிலென்று இகழ்ந்ததைத்து, இதம் அகிதம் பேசாதே - இதாகிதங்கள் பேசாதே, எச்சில் இருக்கும் இடம் அறியீர் - எச்சிலிருக்குமிடத்தை யுணரீர், எச்சில் தனை - எச்சிலே, உய்த் திருந்துபார்த்தால் - யூகித்திருந்து பார்த்தால், ஒருமை வெளிப்படும் - ஒற்றுமைவெளியாகும், பின் - பிறகு, சித்தம் நிராமயம் ஆம் - மனம் துன்ப மற்றதாகும். எ - று.

ஆமயம் - நோய, நிராமயம் - நோயின்மை.

- 16.** எத்தனைபேர்நட்டகுழியெத்தனைபேர்தொட்டமுலை
எத்தனைபேர்பற்றியிழுத்தவிதழ் - நித்தநித்தம்
பொய்யடாபேசும்புவியின்மடமாதனாவிட்
டெய்யடாவுய்யடாவுய்

இ - ள். எத்தனைபேர் நட்டகுழி - எத்தனைபேர் தம்கோசத்தை நாட்டினபள்ளம், எத்தனைபேர் தொட்டமுலை - எத்தனைபேர் தொட்ட தனம், எத்தனைபேர்பற்றியிழுத்த இதழ்-எத்தனைபேர்பிடித்திழுத்த அத ரம், (ஆதலால்) அடா - ஏடா. நித்தம் - நாள்தோறும், பொய்பேசும் - பொய்யையே பேசுகிற, புவியில் மடமாதனாவிட்டு - உலகிலுள்ள அறிவா மையோடு கூடிய மாதனாக்கைவிட்டு, உய்யடா உய்யடா உய் - பிழை யேடா பிழையேடா பிழை. எ - று.

- 17.** இருப்பதுபொய்போவதுமெய்யென்றெண்ணிநெஞ்சே
ஒருத்தருக்குந்தீங்கினையுன்னாதே - பருத்ததொந்தி
நம்மதென்றுநாமிருப்பநாய்நரிகள்பேய்கமுகு
தம்மதென்றுநாமிருக்குந்தான்.

இ - ள். நெஞ்சே - மனமே, இருப்பதுபொய்-உலகிலிருப்பதுபொய், போவதுமெய்-இறந்துபோவதுமெய், என்று எண்ணி-என்று ஆலோசித்து, ஒருத்தருக்கும் - ஒருவர்க்காயினும், தீங்கினை உன்னாதே - கெடுதியை நினைவாதே, பருத்ததொந்தி - பெருத்தவயிரானது, நம்மது என்று - நம்முடையதென்று, நாம் இருப்ப - நாமிருக்க, நாய்நரிகள் பேய்கமுகு - நாயும் நரியும் பேயும் கமுகும்,தம்மது என்று தாம் இருக்கும்-தம்முடைய தென்று நாமிருக்கும். எ - று.

- 18.** எத்தொழிலைச்செய்தாலுமே,தவத்தைபபட்டாலும்
முத்தர்மனமிருக்குமோனத்தே - வித்தகமாய்க்
காதிவினையாடியிருகைவீசிவந்தாலும்
தாதிமனநீர்க்குடத்தேதான்.

இ - ள். வித்தகமாய்க் காதிவினையாடி-அதிகசயமாய் அசைந்து வினையாடிக்கொண்டு, இருகைவீசிவந்தாலும் - இரண்டுகைகளீவீசிவரினும், தாதிமனம் நீர்க்குடத்தேதான்-தாதிவின் மனமானது நீர்க்குடத்தின் கண்ணதே, (அதுபோல) எத்தொழிலைச்செய்தாலும் - எந்ததொழிலைச்செய்யினும், ஏது அவததைப்பட்டாலும் - எந்த அவஸ்தையை யறுபவிததாலும், முத்தர்மனம்-முத்தர்களுடைய மனமானது, மோனத்தேயிருக்கும்-மௌந நிலையிலேயேயிருக்கும். எ - று.

- 19.** மாலைப்பொழுதினறுமஞ்சளனாதேகுளித்து
வேலைமினுக்கிட்டுவிழித்திருந்து - சூலாகிப்
பெற்றாள்வளர்த்தாள்பெயரிட்டாள்பெற்றபிள்ளை
பித்தானுலென்செய்வாள்பின்.

இ - ள். மாலைப்பொழுதில்-மாலைக்காலத்தில், நறுமஞ்சள் அனாத்து குளித்து - மணமஞ்சளையனாத்துக் குளித்து, வேலைமினுக்கிட்டு - வேலைமெனக்கெட்டு, விழித்திருந்து - உண்விழித்திருந்து, சூல்ஆகி - கர்ப்பமாகி, பெற்றாள் - ஈன்றாள், வளர்த்தாள் - விருத்திசெய்தாள், பெயர் இட்டாள் - பெயருமிட்டாள், பெற்றபிள்ளை - பெற்றபிள்ளையானது, பித்து ஆனால் - பித்தனாகிவிட்டால், பின் என்செய்வாள் - பிறகுயாது செய்வாள். எ - று.

20. காப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்து நவரிதியந்தேடி

நலனென்றுமறியாதநாரியரைக்கூடிப்
 பூப்பிளக்கவருமேழைப்புற்றீசல்போலப்
 புலபுலெனக்கலகலெனப்புதல்வர்களைப்பெறுவீர்
 காப்பதற்கும்வகையறியீர்கைவிடவுமாட்டீர்
 கவாபிளந்தமரத்துளையிற்காணுழைத்துக்கொண்டே
 ஆப்புதனையசைத்துவிட்டருங்கதனைப்போல
 அகப்பட்டீர்கிடந்துழலவகப்பட்டீரோ.

இ - ள். காபிளக்க பொய் உரைத்து-நாப்பிளக்கும்படிப் பொய்பேசி, நவரிதியம் தேடி - நூதனமாகிய திரவியங்களைச் சம்பாதித்து, நலன் ஒன்றும் அறியாத - நன்மைசிறிதுமுணராத, நாரியரைக் கூடி - மாதனைச்சேர்ந்து, பூப்பிளக்கவரும் - பூமி வெழுகக் அதினின்றும் புறப்படுகிற, ஏழைப் புற்றீசல்போல-பேதைமையான புறநீசல்போல, புலபுலெனக்கலகலென-புலபுலவெனக் கலகலவென, புதல்வர்களைப்பெறுவீர் - பிள்ளைகளைப்பெறுவீர்கள், காப்பதற்கும்வகை அறியீர் - (அவர்களைக்) காப்பாற்றுவதற்கும் வகையறியீர்கள், கைவிடவும்மாட்டீர்-கைவிடவும்மாட்டீர்கள், கவாபிளந்த மரத்துளையில் - இருபிளவாகப்பிளந்த மரத்தொளையின்கண், கால் நுழைத்துக்கொண்டு - காலே நுழைத்துக் கொண்டு, ஆப்பதனை அசைத்துவிட்ட ருங்கதனைப்போல - ஆப்பையசைத்துப்பிடுங்கின ருங்கைப்போல, அகப்பட்டீர்கிடந்துழல அகப்பட்டீர் - சிக்கிக்கொண்டீர் கிடந்துழலச்சிக்கிக்கொண்டீர், ஏ - று.

வேறு.

21. வடிவந்தானும்வாலிபமகளுந்தாயும்மாமியும்

பழிகொண்டாருமூரிலேபழிகொண்டாடனீதியோ
 குடிவந்தானுமேழையோசுவவன்னுன்கூழையோ
 நடுகின்றானுமவீணைநோக்காஞ்சூறையானதே.

இ - ள். வடிவமும் வாலிபம் - உருவுமிளமையுள்ளது, மகளும் தாயும் மாமியும் - மகளும் அவள் தாயும் மாமியும், பழிகொண்டு ஆரும் ஊரிலே - (தமக்குப் பாதுமான) பூமிபைச் சுவாதீநப்படுத்திக்கொண்டு வாழ்கிற லூரில், பழிகொண்டாடல் நீதியோ - (இந்ததப்பழியைக்கொண்டாடியிரங்குவது) நீதிதானே, குடிவந்தானும் ஏழையோ - (இச்சரீரமாகிய வீட்டில்) குடிபுக்கவனாகிய ஆன்மாவும் எளியதே, சுவவனும் கூழையோ - (மட்கலம்போலழியுமுடலை வணைந்த சுவவனாகிய) பிரமணம் வலியற்றவதே, நடுகின்றானும் வீணதே - (தேவரி தேஹசம்பந்த

த்துக்குக் காரணனாய்) நடுநின்றியைத்த சர்வசக்தனும் பயனற்ற செய்கையைச் செய்பவனோ, (அன்றே அங்ஙனமாக) நகரம் சூறையானது - இந்தச் சரீரமாகிய நகரம் கொள்ளையாய்விட்டது, ஏ - என்னபாவம். எ - று.

இறத்தற்குரிய பருவமன்றென்பார் வாவிபம் என்றார். ஓகாரம் மூன்றும் எதிர்ப்பறை. அங்ஙனமாக நகரஞ் சூறையாதல் தகாதகாரிய மென்பது கருத்து.

வேறு.

22. மண்ணுமுருகுமரமுருகுமாயுருகுமாலுருகும்
பெண்ணுமுருகுமாணுருகுமபேதாபேதவகையுருகும்
அண்ணலுருகுமிடத்தமாந்தவாத்தாளுருகுமரவணையான்
எண்ணியுருகுங்குருநாதனென்பாலுரைத்தவோர்மொழியே

இ - ள். குருநாதன் - குருமூர்த்தி, என்பால் உரைத்த ஓர்மொழி - என்னிடத்திற் கிருபைசெய்த ஒருமொழியை, எண்ணி - சிந்தித்து, மண்ணும் உருகும் - பூமியும் உருகும், மரம் உருகும் - மரங்கருமுருகும், மாயை உருகும் - மாயையு முருகாநிற்கும், மால் உருகும் - (மாயாகாரியமாகிய) மயக்கமும் உருகும் - பெண்ணும் உருகும் - பெண்டன்மையும் உருகும், ஆண் உருகும் - ஆண்டன்மையுருகும், பேதம் அபேதம் வகை உருகும் - வேற்றுமை வேற்றுமையின்மை பென்னும் கூறுபாடுகளுமுருகும், அண்ணல் உருகும் - சிவபெருமானும் உருகுவன், இடத்து அமர்ந்த - அவனது இடதுபாகத்தமைந்த, ஆத்தான் உருகும் - லோகமாதாவாகிய உமாதேவியும் உருகுவான், அர அணையான் உருகும் - சர்ப்பசயநத்தையுடைய திருமாலும் உருகாநிற்பன். எ - று.

ஒருமொழியாற்றலா னிங்ஙன நிகழுமாயின் இறந்துகிடத்த பிணமகனுயித்தெழிலோர் வியப்போவென்பது கருத்து. “ஒருமொழியேப் பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கும்ந்த - ஒருமொழியேமலமொழிக்கு மொழிக்குமென மொழிந்த-குருமொழியே” எனவும், “ஒருநாயால்வாய்க்குமுண்மை” எனவும், “மன்னவென்னையோர்வார்த்தையுட்படுத்தி” எனவும் பிறரும் இவ்வாறுகூறுதல் காண்க,

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதல்வன் முறையீடு.

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

1. மூலமறியேன்முடியுமுடிவறியேன்
ஞாலத்துட்பட்டதுயர்நாடநடுக்குதடா.
ஞாலம் - உலகு.
2. அறிபாமையாமலத்தாலறிவுமுதற்கெட்டனடா
பிறியாவினைப்பயனாற்பி, துப்பிடித்தனடா.
3. தனுவாதியநான் தந்தா னாய்மயங்கினன் டா
மனுவாதிசத்திவலைலிலகப்பட்டனடா.
தனு - தேகம்
4. மாமாயையென்னும்வனத்திலலைகிறன் டா
தாமாயுலகனைத் துந்தாதுகலங்கிறன் டா.
கன்னிவனநா கன்னிவனநாதா.
5. மண்ணுசைப்பட்டேனைமண்ணுண்டுபோட்டதடா
பொன்னுசைபெண்ணுசைபோகேனையென்குதே.
6. மக்கள் சுற்றததாசைமறக்கேனையென்குதே
திக்கரசாமாசையதுதீனேனையென்குதே.
7. வித்தைகற்குமாசையதுவிட்டொழியென்குதே
சித்துகற்குமாசைசிதையேனையென்குதே.
8. மந்திரத்திலாசைமறக்கேனையென்குதே
சுந்தரத்திலாசைதுறக்கேனையென்குதே.
9. கட்டுவர்க்கத்தாசைகழலேனையென்குதே
செட்டிதனிலாசைசிதையேனையென்குதே.
செட்டு - சிக்கனவு.
10. மாற்றுஞ்சலவைமறக்கேனையென்குதே
சோற்றுக்குழியின்னந்தானேனையென்குதே.
சோற்றுக்குழி - வயிறு.
கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.
11. ஐந்துபுலனுமடங்கேனையென்குதே
சிந்தைதவிக்கிறதுந்தேறேனையென்குதே.
12. காமக்குரோதம்கடக்கேனையென்குதே
நாமேயரசென்றுநாடோறுமெண்ணுதே.

13. அச்சமாங்கார மடங்கேனையென்குதே
கைச்சமின்னுமானங்கழலேனையென்குதே,
கைச்சம் - வெறுத்தும்.
14. நீர்க்குமிழியாமுடலைந்தியமாயெண்ணுதே
ஆர்க்குமுயராயையழியேனையென்குதே.
15. கண்ணுக்குக்கண்ணென்குகட்டையிலவேக்கண்ணம
எண்ணந்திரமாயிருப்போமென்றெண்ணுதே,
எண்ணும் - என்றும்.
16. அரித்தியத்தையந்தியமென்றதரவாயெண்ணுதே
தனித்திருக்கேனென்குதேதனைமறக்கேனென்குதே.
17. நரககுழியின்னுநான்புசிப்பேனென்குதே
உரகபடததல்குலுனைக்கெடுப்பேனென்குதே.
உரகம் - பாம்பு.
18. குரும்பைமுலையுங்குழிகெடுப்பேனென்குதே
அரும்புவிழியுமென்றனுவியன்பேனென்குதே
19. மாதருகுக்கொண்டமறலுவஞ்சமெண்ணுதே
ஆதரவுமறலுக்காகையுருநீண்டா.
மறலி - இயமன்.
20. கந்தனையின்றருளுங்கண்ணிவனநாதா
எந்தவிதத்தினுனேறிப்படருவண்டா,
கண்ணிவனநாதா கண்ணிவனநாதா.
21. புல்லாகிப்பூடாய்ப்புலந்தநாள்போதாதோ
கல்லாய்மரமாய்க்கழிந்தநாள்போதாதோ.
22. கீரிபாய்க்கிடமாய்க்கெட்டநாள்போதாதோ
நீரியூர்வனவாய்நின்றநாள்போதாதோ.
கீடம் - புழு. நீரி - நீர்வாழ்வன.
23. பூதமொடுதேவருமாய்ப்போனநாள்பேரதாதோ
வேதனைசெய்தானவராய்வீந்தநாள்போதாதோ,
தானவர் - அரக்கர். வீதல் - இறத்தல்.
24. அண்ணையிற்றிலழிந்தநாள்போதாதோ
மன்னவனாய்வாழ்ந்துமரித்தநாள்போதாதோ.
மரித்தல் - இறத்தல்.

- 25.** தாயாகித்தாரமாய்த்தாழ்ந்தநாள்போதாதோ
சேயாய்ப்புருடனுமாய்ச்சென்றநாள்போதாதோ.
சேய் - குழந்தை.
- 26.** நொயுண்ணவேமேலிந்துநொந்தநாள்போதாதோ.
பெயுண்ணப்பேயாய்ப்பிறந்தநாள்போதாதோ.
- 27.** ஊனவுடல்குன்றருடாயுற்றநாள்போதாதோ
ஈனப்புசிப்பிலினைத்தநாள்போதாதோ.
- 28.** பட்டகனையும்பரதவிப்பும்போதாதோ.
கெட்டநாள்கெட்டெனென்றுகேளாதும்போதாதோ.
- 29.** கிஷ்டாமைக்கேயழுதுகின்றநாள்போதாதோ
எல்லாருமென்பாரமெடுத்தநாள்போதாதோ
- 30.** காமன்கணையாற்கடைபட்டல்போதாதோ
ஏமன்கரத்தாலிடியுண்டல்போதாதோ.
கணை - அம்பு.
- 31.** நான்முகன்பட்டோலைநறுகருண்டல்போதாதோ
தேன்றுளபத்தானேமிதேக்குண்டல்போதாதோ.
நான்முகன் - பிரமன்.
தேன்றுளபத்தான் - விஷ்ணு.
நேமி - சக்கரம்.
- 32.** உருத்திரனாரசங்காரத்துற்றநாள்போதாதோ
வருத்தமறிந்தையிலேவாவென்றழைத்தையிலே.
கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.
- 33.** பிறப்பைத்தவிர்த்தையிலேபின்னாகக்கொண்டையிலே.
இறப்பைத்தவிர்த்தையிலேயென்னென்றுகேட்டையிலே
- 34.** பாசமெரித்தையிலேபரதவிப்பைத்தீர்த்தையிலே
பூசியநீற்றைப்புனையென்றளித்தையிலே.
- 35.** அடிமையென்றுசொன்னையிலேயக்கமணிநந்தையிலே
விடுமூலகம்போக்கியுன்றன்வேடமளித்தையிலே.
அக்கமணி-உருத்திராக்ஷம்.
- 36.** உன்னிலழைத்தையிலேயொன்றாக்கிக்கொண்டையிலே
கின்னடியார்கூட்டத்தினியழைத்துவைத்தையிலே.
- 37.** ஒங்குபரத்துளொளித்தவடியார்க்கடியான்
ஈங்கோரடியானெமக்கென்றுரைத்தையிலே.

38. நாமந்தரித்தையிலைநாடுகுழியின்மையிலை
சேமவருளிலெனச் சீர்திதழைதையிலை.
சேமம் - காவல்.
39. முத்தியளித்தையிலைமோனாகொடுத்தையிலை
தெதியளித்தையிலைநாட்டிக்குகொண்டையிலை.
40. தவிரப்பைத்தவிரத்தையிலைதாளுக்கிக்குகொண்டையிலை
அவிப்பரியத்யாமெனஞ்சைதவிரத்தையிலை.
41. நின்றநிலையினிந்துதநியெனவைத்தையிலை
துன்றுங்கரணமொடுதநங்கழியப்படாதையிலை.
துன்றுதல் - பொருபுகல்.
கரணம் - மனமுத்திய அநதக்கரணங்கள்.
42. கட்டவுலகக்காட்டுக்கட்டொழியப்பாடத்தையிலை
நிடடைநிலைக்கல்லென்றுநிந்துதிக்குகொண்டையிலை.
கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.
43. கடைக்கணருள்தாடாகன்னிவனநாதா
கெடுகருமலபொருக்கிகட்டிவரப்பாரோடா.
ஒருக்குதல் - அடக்குதல்.
44. காதல்தணியேனோகணமெனமேனோ
சாதல்தவினோனோசங்கடநதானநோனோ.
45. உன்னத்ததியேனோபூநாடிவாரோனோ
பொன்னடியைப்பாரோனோபூரித்தநிலைலேனோ.
46. ஓங்காரப்பொற்கிலமபினுல்லாசம்பாரோனோ
பாங்கானதண்டைபலபணியும்பாரோனோ.
47. வீரகண்டாமணியினவெற்றிதனைப்பாரோனோ
குரர்கண்மீபோற்றுமந்தச்சந்தரத்தைப்பாரோனோ.
48. இடையில்புலித்தோலிருந்தநலம்பாரோனோ
விடையிலெழுந்தருளுவெற்றிதனைப்பாரோனோ.
நலம் - அழகு.
விடை - இடபம்.
49. ஆனையுரிபோர்த்தவழகுதனைப்பாரோனோ
மாணைப்பிடித்தேந்நுமலர்க்கரத்தைப்பாரோனோ.
உரி - தோல்.
50. மாண்டார்தலைபூண்டமார்பழகைப்பாரோனோ
ஆண்டார்நமக்கென்றதைந்துதிரியேனோ.

51. கண்டங்கறுத்துநின்றகாரணத்தைப்பாரோனோ
தொண்டர்குழுவின்னிறதோற்றமதைப்பாரோனோ.

குழு - கூட்டம்.

52. அருள்பழுத்தமாமதியாமாநந்தைப்பாரோனோ
திருநயனக்கடையொளிநஞ்செழுங்கொழுமைப்பாரோனோ.
ஆநநம் - முகம்.

நயனம் - கண்.

53. செங்குழிநின் துண்டம்வளர்சிவகாரப்பாரோனோ
அங்கனியைவெனறவதரத்தைப்பாரோனோ.

துண்டம் - நாசி.

அங்கனி - அழகாகிய கோவைக்கனி.

54. முல்லைநிலவெறிசுருமூரலொளிப்பாரோனோ
அல்லார்புருவத்தழகுநினைப்பாரோனோ.

மூரல் - பல்.

அல் - கருமை.

55. மகரங்கிடந்தொளிரும்வண்மைதனைப்பாரோனோ
சிகரமுதயழகுஞ்செஞ்சடையுமப்பாரோனோ.

56. கங்கையொடுதிக்கணின்றகாட்சிதனைப்பாரோனோ
பொங்கரவைத்தானசடையிற்பூண்டவிதம்பாரோனோ.

திங்கள் - சந்திரன்.

57. சரக்கொன்றைபூத்தசடைக்காட்டைப்பாரோனோ
எருக்கறுகூமத்தையணியேகாந்தம்பாரோனோ.

58. கொக்கிறகுழுநின்றகொண்டாட்டம்பாரோனோ
அக்கினியையெந்திநின்றவாநந்தம்பாரோனோ.

59. தூக்கிவகா லுந்துழியிடையுமப்பாரோனோ
தாக்குமுயலகன்மேற்றாண்டவத்தைப்பாரோனோ.

துழி - உடுக்கை.

60. வீசுசுரமுமவிகசிதமுமப்பாரோனோ
ஆசையளிக்குமபயகரமப்பாரோனோ.

அபயகரம் - அபயஹஸதம்.

61. அரிவிரம்போற்றவமர்சயசயெனப்
பெரியம்மைபாகம்வளர்பேரழகைப்பாரோனோ.

அமரா - தேவர்.

62. சுந்தரநீற்றின்சொகுசுதனைப்பாரோனோ
சந்திரசேகரனாய்ததயவுசெய்தலபாரோனோ.

சேகரம் - முடி.

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

63. வெட்டநாள்வெட்டா லுவகிருபையினிப்பாரோடா
பட்டநாள்பட்டா லுமபதமெனக்குக்கிட்டாதோ.

64. நற்பருவமாக்குமந்தநாளெனக்குக்கிட்டதோ
எப்பருவமுதகழன்றவேகாந்தங்கிட்டாதோ.

65. வாக்கிறந்துநின்றமவுனமதுகிட்டாதோ
தாக்கிறந்துநிற்குமந்தத்தற்சத்திகிட்டாதோ.

66. வெந்துயரைத்தீர்க்குமந்தவெட்டவெளிகிட்டாதோ
சிந்தையையந்தீர்க்குமந்தத்தேறலதுகிட்டாதோ.

67. ஆனவடியார்க்கடிமைகொள்கிட்டாதோ
ஊனமறவெண்ணையுணர்த்துவித்தல்கிட்டாதோ.

68. என்னென்றுசொல்லுவண்டாவென்குருவேகேளேடா
பின்னையெனக்குரீயல்லாற்பிறிதிலையே.

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

69. அன்னவிசாரமதுவற்றவிடங்கிட்டாதோ
சொன்னவிசாரமதொலெந்தவிடங்கிட்டாதோ.

சொன்னம் - பொன்.

70. உலகவிசாரமொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
மலக்குழுவின்மின்னாவசியாதுங்கிட்டாதோ.

மின்னார் - மாதா,

71. ஒப்புவமைப்பற்றோடொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ.
செப்புதற்குமெட்டாத்தெளிந்தவிடங்கிட்டாதோ.

72. வாக்குமனத்தவகோசரத்திற்செல்லவெனைத்
தாக்குமருட்குருவேநின்றாளிணக்கேயானபோற்றி.

அகோசரம் - அறியவொண்ணாமை.

பட்டணத்தார் முதல்வன் முறையீடு

முற்றிற்று.

1. ஐங்கரணைதெண்டனிட்டேனருளடையவேண்டுமென்று
தங்காமல்வந்தொருவன்றறசொருபங்காட்டியெனே.

ஐங்கரண - விராயகன்.

2. கொள்ளைப்பிறப்பறுக்கக்கொண்டான் குருவடிவம
கள்ளப்புலனுக்கக்காரணமாய்வந்தாண்டி.

கொள்ளை - மிகுதி.

3. ஆதாமோராறுமைப்பதேதோர்கூதமும்
குதானகோட்டையெல்லாஞ்சுட்டான் றுரிசறவே.

4. மெத்தவிகாரம்விளக்கும்பலபலவாம்
தத்துவங்களெல்லாந்தலைக்கட்டுவெந்ததடி.

5. என்னோடுபிறந்தாரொல்லாரும்பட்டார்கள்
தன்னந்தனியேதரித்திருக்கமாட்டேண்டி.

6. எல்லாரும்பட்டகனமென்றுதொலையுமடி.
சொல்லியழுதாற்றயாமெனக்காறுமடி.

7. மண்முதலாமைமபூதமாண்விழக்கண்டேண்டி.
விண்முதலாமைமபொறிகள்வெந்துவிழக்கண்டேண்டி.

8. நீககாப்புலன்களைந்துகுவெந்ததடி.
வாக்காதியைவரையுமாணவிழக்கண்டேண்டி.

9. மனக்காணமத்தனையும்வகைவகையேமட்டழிய
இனக்கரணத்தோடேயெரிந்துவிழக்கண்டேண்டி.

10. ஆத்துமத்தத்துவங்கள்அடுக்கழியவெந்ததடி.
போற்றும்வகையெப்படியோபோதமிழந்தானே.

11. வித்தியாதத்துவங்கள்வெந்துவிழக்கண்டேண்டி.
சுத்தவித்தையைநினையுஞ்சுட்டான் றுரிசறவே.

12. மூன்றுவகைக்கிளையுமுப்பத்தறுவரையும்
காணறுவிழச்சுட்டுக்கருவேறுத்தாண்டி.

ராகன்று - கககி.

13. குருவாகிவந்தானோகுலமறுக்கவந்தானோ
உருவாகிவந்தானோவுருவழிக்கவந்தானோ.

14. கேடுவருமென்றறியேன்கெடுமதிசுண்டோற்றமால்
பாவெருமென்றறியேன்பதியாண்டிருந்தேண்டி.

15. எல்லாரும்பட்டகளமின்னவிடமென்றறியேன்
பொல்லாங்குதிர்க்கும்பொறியிலியைக்கண்டேண்டி.
16. உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தாரொகமடிந்தார்கள்
அக்கோட்டைக்குள்ளிருந்தாறுபதுபேர்பட்டார்கள்
17. ஒக்கமடிந்ததடியுடுருவெந்ததடி
கற்கோட்டையெல்லாங்கரிக்கோட்டையாச்சதடி.
18. தொண்ணூற்றறுவனாயுஞ்சட்டான்றுரிசறவே
கண்ணேறுபட்டதடிகருவேரறுத்தாண்டி. .
கண்ணேறு - கண்ணெச்சில்.
19. ஓங்காரங்கெட்டதடியுள்ளதெல்லாம்போச்சதடி.
ஆங்காரங்கெட்டதடியடியோடறுததாண்டி.
20. தரையாங்குடிமுதல்தட்டுருவெந்ததடி
இரையும்னத்திடுமபையெல்லாமறுததாண்டி.
இடுமபை - துன்பம்.
21. முன்னையினையெல்லாமுழுதுமறுத்தாண்டி.
தன்னையறியவேதானொருததியானேண்டி.
22. என்னையேநானறியவிருவியுமிடழிநதுத
தன்னையறியத்தலமெனகருச்சொன்னாண்டி.
ஈடழித்தல் - பெருமையழித்தல்.
23. தன்னையறிந்தேண்டிதனிககுமரியானேண்டி.
தன்னந்தனியேதனியிருக்குப்பக்குவமோ.
24. வீட்டிலொருவரிலலைவெட்டவெளியானேண்டி.
காட்டுக்கெறித்தநிலாகவாசசேகண்டதெல்லாம்,
25. நகையாரோகண்டவாகள்நாட்டுக்குப்பட்டலவோ
பகையாரோகண்டவாகள்பாரதநாருக்கேச்சலவோ.
ஏச்சு-வசை.
26. இரிலைமைகண்டாண்டியெங்குமிருந்தாண்டி.
கன்னியழித்தாண்டி கற்பைக்குலைத்தாண்டி.
27. கற்புக்குலத்தமைபுங்கருவேரறுததமையும்
பொற்புக்குலத்தமைபும்போதமிழத்தமையும்.
பொற்பு - அழகு. போதம் - அறிவு.
28. என்னவினேவருமோவின்னமெனக்கென்றறியேன்
சொன்னசொல்லெல்லாம்பலித்ததடிசொர்வறவே.

29. கங்குல்பகலற்றிடத்தைக்காட்டிக்கொடுத்தாண்டி.
பங்குமழித்தாண்டிபார்த்தாணைப்பார்த்திருந்தேன்.
கங்குல் - இரவு.
30. சாதியிற்கூட்டுவரோசாத்திரத்துக்குள்ளாமோ
ஒதியுணர்ந்ததெல்லாமுள்ளபடியாச்சுதடி.
31. என்னகுற்றஞ்செய்தேனோவெல்லாருங்காணாமல்
அண்ணைசுற்றமெல்லாமறியாரோவம்புவியில்.
32. கொன்றாணத்தின்றேனோதின்றாணக்கொன்றேனோ
எண்ணுதெல்லாமெண்ணுமிச்சைமறந்தேனோ.
33. சாதியிற்கூட்டுவரோசமயத்தோரெண்ணுவரோ
பேதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம்பேச்சுக்கிடமாச்சுதடி.
34. கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோகாணார்க்குக்காமமடி.
உண்டார்களுண்டதெலாமுணல்லாதுண்பர்களோ.
35. கொண்டவர்கள்கொண்டதெல்லாங்கொள்ளாதார்கொள்ளுவரோ
விண்டவர்கள்கண்டவரோகண்டவர்கள்விண்டவரோ.
36. பண்டாயநான்மறைகள்பாடும்பரிசுலவோ
தொண்டாயதொண்டருளந்தோற்றியொடுங்குமதோ.
37. ஓதவுளரிதோவொருவருணர்வெளரிதோ
பேதமறவெங்கும்விளங்கும்பெருமையன்காண்.
38. வாக்குமனமுங்கடந்தமனோலயன்காண்
நோக்கவரியவன்காணுண்ணியரினுண்ணியன்காண்.
39. சொல்லுக்கடங்கான்காண்சொல்லறிந்துநின்மவன்காண்
கல்லுளிருத்தகனலொளிபோனின்றவன்காண்.
40. சுட்டிற்றத்தபாழதனிற்சுகித்திருக்கச்சொன்னவன்காண்
ஏட்டிலெழுத்தோவெழுதினவன்கைப்பிழையோ.
41. சும்மாவிருக்கவைத்தான்குத்திரத்தைநானறியேன்
அம்மாபொருளினெனவடையவிழுங்கினண்டி.
42. பார்த்தவிடமெல்லாம்பரமாகக்கண்டேண்டி.
கோத்தநிலைகுலைத்தகொள்கையறியேண்டி.
43. மஞ்சனமாட்டிமலர்பறித்துச்சாத்தாமல்
நெஞ்சுவெறும்பாழானேனின்றநிலைகாணேண்டி.
44. பாடிப்படித்திருந்தும்பன்மலர்கள்சாத்தாமல்
ஒடித்திரியாமலுருக்கெட்டுவிட்டேண்டி.

45. மாணிக்கத்துள்ளொளிர்போல்மருவியிருந்தாண்டி.
பேணித்தொழும்படியார்பேசாப்பெருமையன்காண்.
46. அன்றுமுதலினறளவுமறியாப்பருவமதில்
என்றும்பொதுவாயிருந்தகிராமயன்காண்.
47. சித்தவிகாரத்தாலேசின் மயனைக்காணாமல்
புத்திகலங்கிப்புகுந்தேன் பொறிவழியே.
48. பத்தியறியாமற்பாழிறகவிழந்தேண்டி.
9த்தவிடரித்தினாயென்றொதுமிருந்தேண்டி.
49. செத்தாராயொத்தேண்டிசிறந்ததெனிடேண்டி.
மற்றருமில்லையடிமறுமாற்றங்காணேண்டி.
50. கல்வியலலகைவியல்லகைகாட்டுங்காரணங்காண்
எல்லையளவறத்தடியெங்குநிறைந்ததடி.
51. வாசாமகோசரத்தைமருவியிடங்கொண்டாண்டி.
ஆகுசமில்லாண்டியறிவுக்கறிவாண்டி.
52. பத்துத்திசைக்குமடங்காப்பருவமடி.
எத்திசைக்குமெங்குமிடைவிடாதேகமடி.
53. தித்திககவுறுமடிசித்தமுடையார்க்குப்
பத்திககடலுட்பதித்தபரஞ்சோதியடி.
54. உள்ளுணர்வாய்நின்றவாதமுணர்வுக்குணர்வாண்டி.
எள்ளளவுமுள்ளுலேயேறிக்குறையாண்டி.
55. தூருந்தலேயுமிலான்றோற்றமொடுக்கமிலான்
ஆருமறியாமலகண்டமாயநின்றாண்டி.
56. எத்தனையோவண்டத்திருந்தவர்களுத்தனைபேர்
அத்தனைபேருண்டாஹுமஅணுவுங்குறையாண்டி.
57. வாக்குமனமும்வடிவுமிலாவான்பொருள்காண்
போக்கும்வரவுமிலான்பொருவரியபூரணன்காண்.
58. காட்சிக்கெளியான்சாண்கண்டாஹங்காணன்காண்
மாட்சிமனம்வைத்தாங்குமாணிக்கத்துள்ளொளிகாண்.
59. வாழ்த்தியவனைவழிப்பட்டால்மன்னுயிர்கள்
தோற்றவரியான்காண்சொல்லிந்தசோதியன்காண்.
60. ஐயமறுத்தவனையாராய்வாருண்டாஹல்
வையகத்தேவந்துமலர்ப்பாதம்வைத்திடுவான்.
61. அணுவுக்குமேருவுக்குமகம்புறமாய்நின்றாண்காண்
கணுமுற்றுஞானகருடபின்றெளியான்காண்.

62. எந்நாளுயிரநாளுயிப்படியாய்ப்படியாய்ச்
சொன்னாளுங்கொள்காண்சொத்திரத்திற்கொள்ளான் காண்
63. ஆத்தாளுந்சாத்தாளாமப்பனுக்குமப்பனுமாம்
கோத்தார்க்குக்கோத்தநிலைகொண்டகுணக்கடல்காண்.
64. இப்போபுதிதோடியெததனைநாளுள்ளதடி
அப்போதைக்கப்போதருளறிவுந்தந்தாண்டி.
65. பற்றற்றார்பற்றாகப்பற்றியிருந்தாண்டி.
குற்றமறுத்தாண்டி.கூடியிருந்தாண்டி.
66. வெட்டவெளியிலெனைமெவியிருந்தாண்டி.
பட்டப்பகவிலடிபார்த்திருந்தாடெல்லோரும்.
67. வாழ்வானவாழ்வெனக்குவந்ததடிவாழாமல்
தாழாமற்றாழ்த்தேண்டிசற்றுங்குறையாமல்.
68. பொய்யானவாழ்வெனக்குப்போதுமெனக்காணேண்டி
மெய்யானவாழ்வெனக்குவெறுமபாழாய்விட்டதடி.
- 69 கன்னியழித்தவனைக்கண் ணரக்கண்டேண்டி.
என்னியல்புநானறியேன் தென்னமாயமடி.
- 70 சொல்லாலேசொல்லுதற்குச்சொல்லவாயில்லையடி.
எல்லாருங்கண்டிருந்துமிப்போதறியார்கள்.
71. கண்மாயமிட்டாண்டி.கருத்துமிழந்தேண்டி.
புண்மாயமிட்டவனையுருவழியக்கண்டேண்டி.
72. என்னசொல்லப்போறேனாறந்தவதிசயத்தை
கன்னியினங்கமுகாய்த்ததடி.கண்ணார.
- 73 ஆர்ந்தவிடமத்தனையுமருளாயிருக்குமடி.
சார்ந்தவிடமெல்லாஞ்சவாதுமணக்குதடி.
74. இந்தமணமெங்குமியற்கைமணமென்றறிந்து
அந்தகுகாதித்தருட்கடலில்மூழ்கினண்டி.
75. இரும்புநிறைநீர்போலவெனைவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி.
அரும்புநிறைவாசனைபோலன்றேயிருந்தாண்டி.
76. அககினிகற்பூரத்தையறவிழுங்கிக்கொண்டாற்போல்
மககினி மட்டுள்ளேமருவியிருந்தாண்டி.
77. கடல்நீருமாறும்போற்கலந்துகனாகுணேண்டி.
உடலுமுயிரும்போலுட்கலந்துகின்றாண்டி.

78. பொன்னுமுனாமாற்றும்பேற்பொருவரியபூரணன்காண்
மன்னுமனுபூதியடிமாணிசுததுள்ளொளிபோல்.
79. கங்குகளாயில்லாண்டுகனாகாணுக்கப்பலடி
எங்குமளவில்லாண்டியேகமாய்நின்றான்டி.
80. தீவகம்போலெனனைச்சேர்ந்தபரசினமயன்காண்
பாவகபொன்றில்லாண்டிபார்த்திடமெல்லாம்பரங்காண்.
81. உள்ளார்க்குமுள்ளாண்டியூருயில்லான்பேருயில்லான்
களள்புலனறுக்கக்காரணமாய்வந்தான்டி.
உள்ளார் - நினையாதவர்.
82. அப்பிறப்புக்கெல்லாம்அருளாயமந்தாண்டி
இப்பிறப்பில்வந்தானிவனாகுமெய்ப்பொருள்காண்.
83. நீரொளிபோலெங்குகிறைந்தநிராமயன்காண்
பாரொளிபோலெங்கும்பரந்தபராபரன்காண்.
84. நூலாலுணர்வரியநுண்மையினுநுண்மையன்காண்
பாலாறுசர்க்காபோற்பரந்தபரிபூரணன்காண்.
85. உளக்கண்ணுசுதல்லாதூன்கண்ணிலோருமதோ
வினக்குச்சுடரொளிபோன்மேவியிருந்தாண்டி.
உளக்கண் - மனக்கண், ஊன்கண் - மாமிசக்கண், ஓர்தல் - ஆராய்தல்.
86. கல்லுளிருந்தகனலொளிபோற்காரணமாய்ப்
புல்லியிருந்தும்பொருவரியபூரணன்காண்.
87. புல்லி - தழவி. பொருள் - ஒப்பு.
பொற்பூவும்வாசனைபோற்போதம்பிறந்தார்க்குக்
88. கற்பூவும்வாசனைபோற்காணுக்கயவருக்கு.
போதம் - ஞானம்.
89. மைக்குழம்புமுத்தும்போன்மருவிமறவாதவர்க்குக்
கைக்குட்கனியாகுங்கருவறுத்தகாரணர்க்கு.
90. பளிங்கிப்பவளமடிபற்றற்றபாவலர்க்குக்
கிளிஞ்சிலைவெள்ளியென்பார்கிட்டாதார்கிட்டெவரோ.
91. ஏட்டுக்கடங்காண்டியெழுத்திற்பிறவாண்டி
நாட்டினிகளெல்லாநற்புவிசெய்தாண்டி.
92. பஞ்சப்பிரளயத்துமிஞ்சியிருப்பாண்டி
நஞ்சுபொதியிடற்றனயனத்தழல்விழியான்.
மிடறு - கண்டம்.

93. அகங்காக்கும்புறங்காக்கும் அளவிலாவண்டமுதல்
செகங்காக்குங்காணாததிசைபதநங்காசகும்படி.
94. பேசாப்பிரமமடிபேச்சிறந்தபேரொளிகாண்
ஆசாபாசவகள் அணுகாதபேரொளிகாண்.
95. தேசவிறந்தவன்காணதேசவிறந்ததென் கடல்காண்
ஊசிமுனைபூன்றவிலலாவுறுபொருள்காண்.
தெள்கடல் - தெளிவாகியகடல்.
96. கிப்பியின்முத்தொளிகாண் சிம்மயநோக்கில்லாக்கு
அப்பிலொளிபோலமாந்தவருமபொருள்காண்.
97. ஆலாவிருட்சமடியளவிலாபாசாயுழ
மேலாம்பதவகள் விசுபபூடுருவுமெய்மபொருள்காண்.
சாகை - கிளை.
98. வங்குஷமெல்லாவகடந்துமருவாமலர்ப்பதங்காண்
அங்குஷமாயெங்கும் ஆய்ந்தவருட்பொருள்காண்.
99. நாமநட்டமானதடிநவிலவிடயில்லையடி
காமனைக்கண்ணொலெளக்கக்கனல்விழித்தகாரணன்காண்.
100. கொட்டாதசெமபொனடிருளியாத் தரளமடி
எட்டாதகொம்பிலடியிப்புகாததேனமுதம்.
101. காணிப்பொன்னாணிபுடனகல்லுமைமாற்றின்னதென்றே
ஆணிபுடன்குட்டியடங்கலிட்டுக்கொண்டாண்டி.
102. அளவிறந்தவண்டத்தாரத்தனைபேருண்டாலும்
பிளவளவுந்தான்சற்றுமபேசாப்பிரமமடி.
அண்டத்தார - உலகத்தார்.
103. கன்னெஞ்சினுள்ளேகழுநீலம்பூத்தாற்போல்
என்னெஞ்சினுள்ளேயிணையடிகள்வைத்தாண்டி.
104. வேதப்புரவியடிவினாந்தோடியுமமறியார்
காதற்றொனமடிக்காணபார்கருததுடையோர்.
105. பாசவினையைபடப்பாரத்தபார்வையுடன
நேசத்தைககாட்டியடிகில்லென்றுசொன்னாண்டி.
பட - அழிய.
106. ஓசையொடுங்குமிடமோங்காரத்துள்ளொளிகாண்
பேசாதிருக்கும்பிரமமிதுவென்றாண்டி.
107. சின்மயனன்னோக்காறசிற்சொருபங்காடடியனைத்
தன்மயமாயாக்கியேதானவனாய்நின்னாண்டி.

108. தானெண்ணைப்பார்த்தான் டிதன்னைதானல்லாமல்
நானென்னசொல்லுவனடிநவிலவிடமில்லையடி.
109. இன்றிருந் துநானேக்கிறக்கிற்பேபொல்லாரும்
எனறுபரிபூரணததிலினிதிருக்கச்சொன்னாண்டி.
110. பார்க்கிலெளிதலவோபற்றற்றபற்றலவோ
ஆர்க்குமிடங்காட்டவவனிடனிலவந்தாண்டி.
111. இத்தனைகாலமடியிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
இத்தனையுமில்லையடி யிருப்பிலுறைந்ரானேன்.
112. எக்காலப்பட்டதடியிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
அக்காலமெல்லாம்அமுந்தினேருனரசில்.
113. காலங்கழிந்ததடிகர்மமெல்லாம் போசசதடி
நாலுவகைகருவுநாமட்டமாச்சதடி.
114. முப்பாழுககட்பட்டமுசுதபாழமுழுமுதலாய்
இப்போதுவந்தானகாண்வினவிழுங்கிக்கொண்டான் காண்.
115. பாலின்கனையிருந்தாறபோலப்பரஞ்சொதி
ஆலிங்கனஞ்செய்தறவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி.
தெத்தபட்டமானேண்டிமிரும்பினீரானேன்
116. ஒத்தவிடநித்தினாயெனேழுதுமுணாவறிந்தேன்.
தெத்தபட்டம் - எரிந்தபுடவை.
117. ஒப்புமுவமையுமறேழுதவரிநாயபொருள்
இப்பூவினிற்றருவேயென்னவந்தோனாள்வாழி.
பூ - உலகு.
118. ஒப்பாரிசொல்லிடினுமுவமையிழைத்திடமும்
முப்பாழுககற்றுணர்ந்தாமமுனேனாபொறுத்தருள்வார்.
அருடபுலமபல - முற்றுப்பெற்றது.

பாட்டனத்துப்பிள்ளையார்

இறந்தகாலத்திரங்கல்.

1. வார்த்தைத்திறமில்லாமனிதருக்குப்புன்சொல்லாஞ்
சாத்திரங்கள்சொல்லிச சதுரிழந்துகெட்டேனே.
2. மெத்தமெததச்செல்வாசகிலவேறுமருளெத்துத
தத்திததலேழாய்தானடந்துகெட்டேனே.
3. வழக்கந்தலங்களினுமண்பெண்பொன்னுசையினும்
பழக்கந்தவிராமற்பிழிழந்துகெட்டேனே

4. ஆணிபொருந்துமரும்பூமிபத்தனையுங்
காணிநமதென்றுகனம்பேசிக்கெட்டேனே.
5. ஆசாரமில்லாவசடருடன்கூடிப்
பாசாங்குபேசிப்பதியிழந்துகெட்டேனே.
6. குருமார்க்கமில்லாக்குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்துள்ளேகருத்தழிந்துகெட்டேனே,
கருமார்க்கம் - பிறவிநெறி.
7. ஆலமருந்துமரன்பெருமையெண்ணாமல்
பாலர்பெண்டூர்மெய்யென்றுபதியிழந்துகெட்டேனே.
ஆலம் - விஷம்.
8. பிணவாசமுற்றபெருங்காயமெய்யென்று
பணவாசையாலேபதியிழந்துகெட்டேனே.
9. கண்டபுலவர்கனக்கவேதான்புகழ்
உண்டவுடம்பெல்லாமுப்பரித்தகெட்டேனே.
உப்பரித்து - பூரித்து.
10. எண்ணிறந்தசென்மமெடுத்துச்சிவபூசை
பண்ணிப்பிழையாமற்பதியிழந்துகெட்டேனே.
11. சிற்றெறும்புசற்றுந்தீண்டப்பொருவுடம்பை
உற்றுறுக்கவுஞ்சுடவுமொப்பித்துமாண்டேனே.
12. தன்னுடம்புதானேதனக்குப்பகையாமென்
றெண்ணுமுணர்வில்லாமலின்பமென்றுமாண்டேனே.
13. தோலெலும்புமாங்கிடுமுந்தொல்லன்னத்தால்வளரு
மேலெலும்புஞ்சுறமென்றுவீரூப்பாய்மாண்டேனே.
14. போக்குவரதனும்பொருள்வரத்துங்காணாமல்
வாக்கழிவுசொல்லிமனமறுகிக்கெட்டேனே.

இறந்தகாலத்திரங்கல்
முற்றுப்பெற்றது.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

நெஞ்சொடுபுலம்பல்.

1. மண்காட்டிப்பொன்காட்டிமாயவிருள்காட்டிச்
செங்காட்டிலாகுகின்றதேசிகனைப்போற்றாமல்
கண்காட்டுமவேசியர்தங்கண்வலையிற்சிககிமிசு
அங்காடிநாய்போலலைந்தனையெனெஞ்சமே.

2. புட்பாசனவணையிற்பொற்பட்டுமெத்தையின்மேல்
ஒப்பாவணிந்தபணியோடாணிநீங்காமல்
இப்பாய்க்கிடத்தியியமனுயிர்கொள்ளுமுன்னே
முப்பாழைப்போற்றிமுயங்கிலையெடுஞ்சமே.
3. முப்பாழும்பாழாய்முதற்பாழ்வெறுப்பாழாய்
அப்பாழுக்கப்பாணினனாமெதைப்போற்றாமல்
இப்பாழாம்வாழ்வைநம்பியேற்றவர்க்கொன்றியாமல்
துப்பாழாய்வந்தவினைசூழ்த்தனையெடுஞ்சமே.
4. அன்னம்பகிர்ந்திவகலைந்தோர்க்குதவிசெயுந்
சென்மமெடுத்தஞ்சிவனருளைப்போற்றாமல்
பொன்னுமனையுமெழிற்பூவையருமவாழ்வுமிவை
இன்னுஞ்சதமாகவெண்ணினையெடுஞ்சமே.

சதம் - துணை.

5. முற்றொடர்பிற்செய்தமுறைமையாலவந்தசெல்வம்
இற்றைநாட்பெற்றோமென்றெண்ணுதுபாழ்மனமே
அற்றவர்க்குமீயாமலரன்பூசையோராமல்
கற்றவர்க்குமீயாமற்கண்மறந்துவிட்டனையே.

அற்றவர் - தரித்திரர்.

6. மாணிக்கமுத்துவயிரப்பணிபூண்டு
ஆணிபொன்சிங்காதனதிலிருந்தாலும்
காணிததுடலைநமன்கட்டியேகைப்பிடித்தால்
காணிப்பொன்கூடவரக்காண்கிலமேடுஞ்சமே.
7. கற்கட்டுமோதிரநற்கடுக்கனனாநான்பூண்டு
திக்கெட்டும்போற்றத்திசைக்கொருத்தராநாலும்
பறகிட்டவேமனுயிரபந்தாமவேணையிலே
கைச்சட்டம்கூடவரக்காண்கிலமேடுஞ்சமே.
8. முன்னீசெய்ததவமுப்பாலுஞ்சேருமன்றிப்
பொன்னும்பணிதிகளும்பூவையுமங்கேவருமோ
தன்னைச்சதமாகச்சறகுருவைப்போற்றாமல்
கண்ணற்றவந்தகன்போற்காட்சியற்றாய்நெஞ்சமே.

பூவை - மனைவி.

9. பையரவம்பூண்டபரமர்திருப்பொற்றானைத்
துய்யமலர்பறித்துதொழுதுவணங்காமல்
கையிலணிவளையுங்காலிலிடும்பாடகமும்
மெய்யென்றிறுமாந்துவிட்டனையெடுஞ்சமே.

பை - படம்.

10. மாதாக்கொருபாகம்வைத்தவரன்பொற்றானைப்
போதுக்கொருபோதும்போற்றிவருந்தாமல்
வாதுக்குத்தேடியிந்தமண்ணிற்புதைத்துவைத்தே
வதுக்குப்போகநீயெண்ணினையேநெஞ்சமே.
 11. அஞ்சருளைப்போற்றியைந்துபுலனைத்துறகக
நெஞ்சேயுனக்குநினைவுநான்சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தைநீக்கிமறுநினைவுவாராமல்
செஞ்சரணத்தானைச்சிந்தைசெய்வாய்நெஞ்சமே.
 12. அற்புதமாயிந்தவுடலாவிடங்குமுன்னே
சற்குநவைப்போற்றித்தவம்பெற்றுவாழாமல்
உற்பத்திசெம்பொன்னுடைமைபெருவாழ்வைநம்பிச்
சர்ப்பத்தினவாயிற்றவளைபோலானேனே.
 13. உற்றார்பெற்றாராருடன் பிறப்பார்பின்னைகளா
மற்றாரிருந்தாலெனமாளுமபோதுதவுவரோ
கற்றாவிழந்தவிளங்குந் துபோலேயுருகிச்
சிறுருகிச்சிறநின்பஞ்சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே
 14. வீடிருக்கத்தாயிருக்கவேண்டுமனையாளிருக்கப்
பீடிருக்ககூணிருக்கப்பின்னைகளுந்தாமிருக்க
மாடிருக்கக்கண்நிருக்கவைத்தபொருளிருக்கக்
கூடிருக்கநீபோனகோலமென்னகோலமே.
- பீடி - பெருமை.
15. சந்தனமுங்குங்குமமுஞ்சாந்தும்பரிமளமும்
விந்தைகளாபூசிமிகுவேடிக் கையொய்யாரக்
கந்தமலர்க்குடுகினறகன்னியருந்தாமிருக்க
எந்தவகைபோனையென்றெண்ணிலையேநெஞ்சமே.
- கந்தம் - மணம்.
16. காற்றுசுருத்திகடியவினைகளுள்ளான
ஊற்றைசசடலததையுண்டென்றிறுமாந்து
பார்த்திரங்கியன்னம்பசித்தோருக்கையாமல்
ஆற்றுவெள்ளம்போலவளாவினையேநெஞ்சமே.
 17. நீர்க்குமிழிவாழ்வைநம்பிநிச்சயமென்றேபெண்ணிப்
பாக்களவாமன்னம்பசித்தோர்க்களியாமல்
போாக்குளெமதுதன்பிடித்திழுக்குமப்போது
ஆர்ப்படுவொன்றேபறிந்திலையேநெஞ்சமே.

18 சின்னஞ்சிறுதுதலாள் செய்தபலவினையான
முன்னந்தமார்பின் முனைத்தசிலந்திவிபயி
வன்னந்தளதளப்பமயங்கிவலைக்குள்ளாகி
அன்னமபகிரததுண்ணவறிந்திலையேநெஞ்சமே.

மாரியிலமுனைத்தசிலந்தி - தனம்.

19. ஓட்டைததுருத்தியையுடையபுழுக்கட்டை
ஆட்டுஞ்சிவசித்தரருளையிப்போற்றறியே
வீட்டைததிறந்துவெளியையொளியாலழைத்துக்
காட்டிம்பொருளிறென்றுகருதிலையேநெஞ்சமே.

20. ஊன்பொகிறதகாயமுனைந்துபுழுக்கட்டைத
தான்சுமந்ததல்லாலீசற்குருவைப்போற்றமும்
கான்பரந்தவெள்ளங்காபுரளக்கண்டேகி
மீன்பரந்தாற்போலேவிசாரமுற்றாய்நெஞ்சமே.

21. உடக்கையொருக்கியுயிரையடைத்துவைத்த
சடக்கைசசதமென்றுசார்ந்தங்கிறுமாநதை
உடக்கைததகர்த்தேயுயிரையமன்கொள்கையிலே
அடக்கமாய்வைத்தபொருளங்குவரமாட்டாதே.

22 தித்திக்குந்தேனைத்தெவிட்டாததெள்ளமுதை
முத்திக்குவித்தானமுப்பாழைப்போற்றமல
பறறிப்பிடித்தியமன்பாசத்தாறகட்டுமவண்ணம்
சுறறியிருக்குமவினைசூழந்தனையேநெஞ்சமே.

23. அஞ்செழுந்தாயெட்டெழுத்தாயைம்பத்தோரட்சரமாய்ப்
பிஞ்செழுத்தாயரினறபெருமானைப்போற்றமல
வஞ்சகமாயுறறமுலைமாதர்வலைக்குள்ளாகிப்
பஞ்சரித்துத்தேடிப்பாழுக்கிறைத்தோமே.

24. அக்கறுகுகொன்றைதும்பையம்புலியுருகுமுகின்ற
சொக்கர்திருத்தானைத்தொழுதுவணங்காமல்
மக்கள்பெண்டிர்சுற்றமுடன்வாழ்வையிகரம்பியன்பாய்
எக்காலமுமுண்டென்றெண்ணினையேநெஞ்சமே.

அக்கு - சங்குமணி.

25. ஆண்டகுருவினருளையிகப்போற்றி
வேண்டுகயிலாயவீட்டுவழிபாராமல்
பூண்டகுழன்மாதூல்லார்பொய்மாய்க்குள்ளாகித்
தூண்டிலகப்பட்டு, துடிக்கண்டையானேனே.

- 26.** ஏணிப்பழுக்காமிருளையறுத்தாளமுற்றும்
பேணித்தொழங்கயிலேபெறுபெறமாட்டாமல்.
காணவரும்பொருளாய்க்கண்கலக்கப்பட்டடியேன்
ஆணியற்றமாமரம்போலாகினனெனெஞ்சமே.
- 27.** கோத்துப்பிரகாசங்கொண்டுருகியண்டமெல்லாம்
காத்தபடியேகயிலாயஞ்சேராமல்
வேற்றுருவப்பட்டடியேன்வெள்ளம்போலுள்ளருகி
ஏற்றுக்கழுவிநந்தபிணமானேனே.
உள்ளருகி - மனமுருகி.
- 28.** நிலைவிட்டுடலைபுயிர்நீங்கியகலுமுன்னே
சிலைதொட்டவேடனெச்சிற்றின்னானைச்சேராமல்.
வலைபட்டிழலுகின்றமான்போற்பரதவித்துத்
தலைகெட்டநூல்துபோற்றட்டழிந்தாய்நெஞ்சமே
சிலைதொட்டவேடன் - கண்ணப்பநாயனார்.
- 29.** முடிக்குமயிர்ப்பொல்லாமுழுக்குரம்பையின்னாரின்
இடைக்குரடைக்குமிதங்கொண்டவார்த்தைசொல்லி.
அடிக்கொண்டதில்லைவனத்தையனையினையேன்
விடக்கையிழந்தமிருகமதுவானேனே,
விடக்கு - மாபிசம்.
- 30.** பூவாணர்போற்றும்புகழ்மதுநாச்சொக்கரது
சீர்பாதம்போற்றிச்சிவலோகஞ்சேராமல்
தாவாரந்தோறுந்தலைபுருந்தநாய்போலே
ஆகாதநெஞ்சமேயலைந்துதிரிந்தாயே.
பூவாணர் - உலகத்தார்.
- 31.** பத்தெட்டாயினைந்தாய்ப்பதின்மூன்றிரண்டொன்றாய்
ஒத்திட்டுநின்றதோரோவியத்தைப்போற்றாமல்
தெத்திட்டுநின்றதிரிகண்ணிக்குள்ளாகி
வித்திட்டாய்நெஞ்சேவிடவுமறியாமே.
கண்ணி - வலை.
- 32.** அஞ்சமுருவாகியைமூன்றுமெட்டுமொன்றாய்
மிஞ்சியிருந்தவிளக்கொளியைப்போற்றாமல்
பஞ்சிலிவென்னியைப்போற்பற்றிப்பிடியாமல்
நஞ்சுண்டகெண்டையைப்போல்நானலைந்துகெட்டேனே.
வன்னி - நெருப்பு.

3. நாவிக்கமலநடுநெமொல்காணாமல்
ஆவிகெட்டியானுமறிவழிந்தேன்பூரணமே.
4. உருத்திரனையிருதயத்திலுண்மையுடன்பாராமல்
கருத்தழிந்துநானுங்கலங்கினேன்பூரணமே.
5. விசுத்திமகேசுரனைவிழித்திறந்துபாராமல்
பசித்துருகிநெஞ்சம்பதறினேன்பூரணமே.
6. நெற்றிவிழியுடையநிர்மலசதாசிவத்தைப்
புத்தியுடன்பாராமற்பொறியழிந்தேன்பூரணமே.

பொறி - அறிவு.

7. நாதவிந்துதன்னைநயமுடனேபாராமல்
போதமயங்கிப்பொறியழிந்தேன்பூரணமே.
8. உச்சிவெளியையுறுதியுடன்பாராமல்
அச்சமுடனானுமறிவழிந்தேன்பூரணமே.
9. மூக்குமுனையைமுழித்திருந்துபாராமல்
ஆக்கைகெட்டுநானுமறிவழிந்தேன்பூரணமே.

ஆக்கை - யுடம்பு.

10. இடைபிங்கலைபினியல்பறியமாட்டாமல்
தடையுடனையானுந்தயங்கினேன்பூரணமே.
11. ஊனுக்குணீநின்றலாவினைதக்காணாமல்
நானென்றிருந்துநலனழிந்தேன்பூரணமே.
12. மெய்வாழ்வைநம்பிவிரும்பியிகவாழாமல்
பொய்வாழ்வைநம்பிப்புலம்பினேன்பூரணமே.
13. பெண்டுபிள்ளைதந்தைதாய்பிறவியுடன்சுற்றிவை
உண்டென்றுநம்பியுடலழிந்தேன்பூரணமே,
14. தண்டினைகபல்லாக்குடனேசகலசம்பத்துகளும்
உண்டென்றுநம்பியுணர்வழிந்தேன்பூரணமே.
15. இந்தீவுடலுயிரையெப்போதுந்தான்சதமாய்ப்
பந்தமுற்றுநானும்பதமழிந்தேன்பூரணமே.

பந்தம் - கட்டு.

16. மாதர்பிரபஞ்சமயக்கத்திலேவிழுந்து
போதமயங்கிப்பொறியழிந்தேன்பூரணமே.
17. சரியைகிரியாயோகந்தானஞானம்பாராமல்
பரிதிகண்டமதியதுபோற்பயனழிந்தேன்பூரணமே.

பரிதி - சூரியன். மதி - சந்திரன்.

18. மண்பெண்பொன்னுசைமயக்கத்திலேவிழுந்து
கண்கெட்டமாடதுபோற்கலங்கினேன்பூரணமே.
19. தனிமுதலேப்பார்த்துத்தனித்திருந்துவாழாமல்
அனியாயமாய்ப்பிறந்திங்கிலேந்துநின்றேன்பூரணமே.
20. ஈராறுதண்கலைக்குளிருந்துகூத்தாழினைதை
ஆராய்ந்துபாராமலறிவழிந்தேன்பூரணமே.
21. வாசிதனைப்பார்த்துமகிழ்ந்துனைத்தான்பேரற்றாமல்
22. கருவிகடொண்ணுற்றறிந்கலந்துவினையாழினைதை
இருவிழியாற்பாராமலீடழிந்தேன்பூரணமே.
23. உடலுக்குள்ளீரின்றுலாவினைதைக்காணாமல்
கடமலைதோறுந்திரிந்துகாலலுத்தேன்பூரணமே.
கடம் - காடு.
24. எத்தேசகாலமுநாமிறவாதிருப்பமென்று
உற்றுனைத்தான்பாராமலுருவழிந்தேன்பூரணமே.
25. எத்தனைதாய்தந்தையிவர்களிடத்தேயிருந்து
பித்தனாயானும்பிறந்திறந்தேன்பூரணமே.
26. பெற்றலுத்தாள் தாயார்பிறந்தலுத்தேன்யானுமுன்றன
பொற்றுனைத்தாள் தந்துபுகலருள்வாய்பூரணமே.
27. உற்றரமுதலுத்தாருமன்முறையார்கூட்டலுத்தார்
பெற்றலுத்தாள் தாயான்பிறந்தலுத்தேன்பூரணமே.
28. பிரமன்படைத்தலுத்தான்பிறந்திறந்துநானலுத்தேன்
உரமுடையவக்கினிதானுண்டலுத்தான்பூரணமே.
உரம் - வலிமை.
29. எண்பத்துநான்கு நூறாயிரஞ்சென்னமுஞ்செனித்துப்
புண்பட்டுநானும்புலம்பினேன்பூரணமே.
30. என்னையறியாமலெனக்குள்ளேளீயிருக்க
உன்னையறியாமலுடலிழந்தேன்பூரணமே.
31. கருவாயுருவாய்க்கலந்தல்கெலாநீயாய்
அருவாகிநின்றதறித்துன்பூரணமே.
32. செம்பொற்கமலத்திருட்டியைப்போற்றாமல்
பம்பைகொட்டவாடுசாசானேன்பூரணமே.
பம்பை - ஓர்வந்திபம்.

33. எனக்குள்ளே நீயிருக்கவுனக்குள்ளே நானிருக்க
மனக்கவலைதீரவரமஞ்சுவாய்பூரணமே.
34. எழுவகைத்தோற்றத்திருந்துவினையாடி
பழுத்தவேபராமற்பயனிழந்தேன்பூரணமே.
35. சாதிபேதங்கள் தனையறியமாட்டாமல்
வாதனையால்நின்றமயங்கினேன்பூரணமே.
36. குலமொன்றால்நீபடைத்தகுறியையறியாமல்யான்
மலபாண்டத்துள்ளிருந்துமயங்கினேன்பூரணமே.
மலபாண்டம் - உடம்பு.
37. அண்டபிண்டமெல்லாமனுவுக்கனுவாய்நீ
கொண்டவடிவின் குறிப்பறியேன்பூரணமே.
38. சகத்திரத்தின்மேலிருக்குஞ்சற்குருவைப்போற்றாமல்
அகத்தினுடையாணவத்தாலறிவழிந்தேன்பூரணமே.
சகத்திரம் - ஆயுசம்.
39. ஐந்துபொறியையடக்கியுனைப்போற்றாமல்
நைந்துருகிநெஞ்சநடுங்கினேன்பூரணமே.
40. என்னைத்திருக்கூத்தாவிப்படிநீயாட்டுவித்தாய்
உன்னையறியாதுடலழிந்தேன்பூரணமே.
41. நரம்புதசைதோலெலும்புநாற்றத்துக்குள்ளிருந்து
வரம்பறியமாட்டாமல்மயங்கினேன்பூரணமே.
42. சிலந்தியுடைநூல்போற்சீவசெந்துக்குள்ளிருந்த
நலந்தனைத்தான்பாராமல்நலனழிந்தேன்பூரணமே.
43. குருவாய்ப்பரமாகிக்குழலேசத்திராதவிந்தாய்
அருவாயுருவானதறிகிலேன்பூரணமே
44. ஒளியாய்க்கதிர்மதியாயுள்ளிருக்குமக்கினியாய்
வெளியாகினின்றவியனறியேன்பூரணமே
கதிர் - சூரியன்.
45. இடையாகிப்பிங்கலையாயெழுந்தசமுமுனைபாய்
உடலுயிராய்நீயிருந்தவுளவறியேன்பூரணமே.
46. மூலவித்தாய்நின்றமுனைத்துட்டிதாறுமமிருந்து
காலனெனவழிக்குங்கணக்கறிந்துன்பூரணமே.
47. உள்ளம்புறம்புமாயுடலுக்குள்ளிருந்த
தள்ளள்ளவநானறியாதிருந்தேன்பூரணமே.

மூலமும் - உரையும்.

48. தாயாகித்தந்தையாய்த்தமர்கிளைஞர்சுற்றமெல்லாம்
நீயாகினிற்றிலையறியேன்பூரணமே.
49. விலங்குபுள்ஞர்வனவசரம்விண்ணவாரீர்ச்சாதிமனுக்
குலங்களெழுமுகையில்கின்றகுறிப்பறியேன்பூரணமே.
விலங்கு - மிருகம், புள் - பறவை.
50. ஆணாகிப்பெண்ணையலியாகிவேற்றுருவாய்
மாணாகினிற்றவகையறியேன்பூரணமே.
அலி - பேடி.
51. வாலையாய்ப்பக்குவமாய்வளர்ந்துகிழந்தானாகும்
பாலையாய்நின்றபயனறியேன்பூரணமே,
52. பொய்யாய்ப்புவியாய்ப்புகழ்வாரிதியாகி
மெய்யாகினிற்றவியனறியேன்பூரணமே.
வாரிதி - கடல்.
53. பூவாய்மணமாகிப்பொன்னாகிமாற்றுகி
நாவாய்ச்சொல்லானநயமறியேன்பூரணமே.
54. முதலாய்நவொகிமுப்பொருளாய்மூன்றுலகாய்
இதமாகினிற்றவியலறியேன்பூரணமே.
55. ஊனாபுடலுயிராயுண்ணிறைந்தகண்ணொளியாய்த்
தேனாய்ருசியானதிறமறியேன்பூரணமே.
56. வித்தாய்மரமாய்வினைந்தகனிகாய்ப்பூவாய்ச்
சித்தாகினிற்றதிறமறியேன்பூரணமே.
57. ஐவகையும்பெற்றுலகவண்டபகிரண்டமெல்லாம்
தெய்வமெனநின்றதிறமறியேன்பூரணமே.
58. மனமாய்க்கனவாகிமாய்கையாபுள்ளிருந்து
நினைவாகினிற்றிலையறியேன்பூரணமே.
59. சத்திசிவமிரண்டாய்த்தான்முடிவிலொன்றாகிச்
சித்திரமாய்நின்றதிறமறியேன்பூரணமே.
60. பொறியாய்ப்புலனாகிப்பூதபேதப்பிரிவாய்
அறிவாகினிற்றவளவறியேன்பூரணமே.
61. வானிற்கதிர்மதியாய்வளர்ந்துபின்னொன்றானதுபோல்
ஊனுடலுக்குள்ளிருந்தவுயிர்ப்பறியேன்பூரணமே.
உயிர்ப்பு - காற்று.
62. பொய்யும்புலையுமிகப்பொருந்திவீண்பேசலன்
ஐயோவுணையுணைக்கவறிகிலேன்பூரணமே. ௧௩
புல - புலா லுண்ணல்.

63. நிரந்தரமாயெங்குநின்றவினையாழினைதப்
பரமதுவையென்னப்பதமறியேன்பூரணமே.
64. கொல்வாய்பிறப்பிப்பாங்கடவிருந்தேசுகிப்பாய்
செல்வாய்பிறர்க்குட்செயலறியேன்பூரணமே.
65. வாரிதியாய்வையமெல்லாமன்னுமண்டபிண்டமெல்லாஞ்
சாருதியாய்நின்றதலமறியேன்பூரணமே.
66. வித்தாய்மரமாய்வெளியாயொளியாய்நீ
சத்தாயிருந்ததலமறியேன்பூரணமே.
67. தத்துவத்தைப்பார்த்துமிகத்தன்னையறிந்தறிவால்
உய்த்துனைத்தான்பாராமலுய்வாரோபூரணமே.
68. ஒன்றாயுயிராயுடல்தோறுநீயிருந்தும்
என்றும்றியார்களேழைகள் தாம்பூரணமே.
69. நேற்றென்றநாளையென்றுநினைப்புமறப்பாய்ப்படைத்து
மாற்றமாய்நின்றவளமறியேன்பூரணமே.
70. மனம்புத்திசித்தமகிழறிவாங்காரமதாய்
நினைவார்தலைமானநிலையறியேன்பூரணமே.
71. உருப்பேதமின்றியுயர்ந்தசத்தபேதமதாய்க்
குருப்பேதமாய்வந்தகுணமறியேன்பூரணமே.
72. சட்சமயபேதங்கள் தான்வகுத்துப்பின்னுமொரு
உட்சமயமுண்டென்றுரைத்தனையேபூரணமே.
சட்சமயம் - ஆறுசமயம்.
73. முப்பத்திரண்டுறுப்பாய்முனைந்துபடைத்துள்ளிருந்த
செப்பிடுவித்தைத்திறமறியேன்பூரணமே.
74. என்னதான்கற்றாலென்னென்பொருளும்பெற்றாலென்
உன்னையறியாதாருய்வரோபூரணமே.
75. கற்றறிவோமென்பார்காணர்களுன்பத்ததைப்
பெற்றறியார்தங்களுக்குப்பிறப்பறுமோபூரணமே.
76. வானென்பாரண்டமென்பார்வாய்ஞானமேபேசித்
தானென்பார்வீணர்தனையறியார்பூரணமே.
77. ஆகியென்பாரந்தமென்பாரதற்குணடுவாயிருந்த
சோகியென்பார்நாதத்தொழிலறியார்பூரணமே.
78. ஸ்ச்சென்பாருள்ளமென்பார்மோனமெனுமோட்சமென்பார்
பேட்சென்பாருன்னுடையபேறறியார்பூரணமே.
79. பரமென்பார்பாணுவென்பார்பாழ்வெளியாய்நின்
வரமென்பாருன்றன்வழியறியார்பூரணமே.

80. எத்தனைபேரோவெடுத்தெடுத்துத்தானுரைத்தார்
அத்தனைபேர்க்கொன்றானதற்கிலேன்பூணமே.
81. நகாரமகாரமென்பார்நடுவே சிகாரமென்பார்
வகாரயகாரமென்பார்வகையறியார்பூரணமே.
82. மகத்துவமாய்க்காமமயக்கத்துக்குள்ளிருந்து
பகுத்தறியமாட்டாமற்பயனழிந்தேன்பூரணமே.
83. உண்மைப்பொருளையுக்கற்றிந்துபாராமற்
பெண்மயக்கத்தாலேபிறந்திறந்தேன்பூரணமே.
84. வாயாரவாழ்த்திமகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றாமல்
காயமெடுத்துக்கலங்கினேன்பூரணமே.
85. சந்திரனைமேகமதுதான்மறைத்தவாறுதுபோற்
பந்தமுறயானுமுனைப்பார்க்கிலேன்பூரணமே.
86. செந்தாமரைத்தானைத்தினங்கினமும்போற்றாமல்
அந்தரமாய்நின்றிங்கிலேந்தேனான்பூரணமே.
87. நீரமேற்குறிழிபோல்லிலையற்றகாயமிதைத்
தாரகமென்றெண்ணினான்றட்டழிந்தேன்பூரணமே
88. நெஞ்சமுருகினினைத்துனைத்தான்போற்றிநெடு
வஞ்சகத்தைப்போக்கவகையறியேன்பூரணமே.
89. எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்குநிறைந்திருந்த
துள்ளமறியாதுருகினேன்பூரணமே.
90. மாயாப்பிரபஞ்சமயக்கத்திலேவிழுந்தே
யோயாச்சுண்ணமொழித்திலேன்பூரணமே.
91. பூசையுடன்புவனபோகமெனும்போக்கியத்தால்
ஆசையற்றேநானுமறிவழிந்தேன்பூரணமே.
92. படைத்துமழித்திடுவாய்பார்க்கிற்பிரமாவெழுத்தைத்
தொடைத்துச்சிரஞ்சீவியாத்துலங்குவிப்பாய்பூரணமே.
93. மந்திரமாய்ச்சாத்திரமாய்மறைநான்காய்நீயிருந்த
தந்திரத்தைநானறியத்தகுமோதான்பூரணமே.
94. அல்லாய்ப்பகலாயனவரதகாலமெனுஞ்
சொல்லாய்ப்பகுத்ததொடர்பறியேன்பூரணமே
95. நரகஞ்சுவர்க்கமெனநண்ணுமிரண்டுண்டாயும்
அரகராவென்பதற்கிலேன்பூரணமே
96. பாவபுண்ணியமென்னும்பகுப்பாய்ப்படைத்தழித்திங்
காவலையுண்டாக்கவைத்தவருளறியேன்பூரணமே.

97. சாந்தமென்றுங்கோபமென்றுஞ்சாதிபேதங்களென்றுங்
பாந்தமென்றும்புத்தியென்றும்படைத்தனையேபூரணமே.
பாந்தம் - ஒழுங்கு.
98. பாசமுடலாய்ப்பசுவதுவுந்தானுயிராய்
நேசமுடனீபொருளாய்நின்றனையேபூரணமே.
99. ஏதிலடியாரிரங்கியிகத்தில்வந்துன்
பாதமதில்தாழப்பரிந்தருள்வாய்பூரணமே.
இகம் - இம்மை.
100. நானேநீநீயேநானாமிரண்டுமொன்றானால்
தேனின்ருசியதுபோற்றெவிட்டாய்நீபூரணமே.
101. முடிவிலொருகுனியத்தைமுடித்துநின்றபாராமல்
அடியிலொருகுனியத்திலிலைந்தேனேபூரணமே.
102. பூரணமாலேதனைப்புத்தியுடனோதினர்க்குத்
தாரணியில்நாணந்தழைப்பிப்பாப்பூரணமே.
பூரணமாலேமுற்றிற்று.

நெஞ்சொடுமகிழ்தல்.

1. அன்றுமுதலின்றளவுமாக்கையொடுட்சியுமாய்
நின்றநிலையறியநேசமுற்றாய்நெஞ்சமே.
2. அங்கங்குணர்வாயறிவாகியேநிரம்பி
எங்கெங்குமானதிலேயேகரித்தாய்நெஞ்சமே,
ஏகரித்தல் - ஒன்றுபடல்.
3. அலையாதபேரின்பவானந்தவெள்ளத்தில்
நிலையாயுருவிறந்துநின்றனையேநெஞ்சமே.
4. பாராமற்பதையாமற்பருகாமல்பாதொன்றும்
ஓராதுணர்வுடனையொன்றினையேநெஞ்சமே.
5. களவ்றந்துகொலையிறந்துகாண்பனவுங்காட்சியுமபோ
யளவிறந்துநின்றதிலேயன்புற்றாய்நெஞ்சமே.
6. பேச்சிறந்துசுட்டிறந்துபின்னிற்றதுமுன்னிறந்து
நீச்சிறந்துநின்றதிலேநேசமுற்றாய்நெஞ்சமே.
7. விண்ணிறந்துமண்ணிறந்துவெளியிறந்துவொளியிறந்து
எண்ணிறந்துநின்றதிலேயேகரித்தாய்நெஞ்சமே.

மூலமும் - உரையும்.

8. பார்த்தவிடமெங்கும்பரமெனவேயுட்புறம்புங்
கோத்தபடியுண் மையெனக்கொண்டனையெனெஞ்சமே.
9. ஊரிநந்துபேரிநந்துவொளியிநந்துவெளியிநந்து
சீரிநந்துநின்றதிலேசேர்நனையெனெஞ்சமே
10. ஆண்பெண்ணலியெனறழைக்கவரிதாய்நிறைந்து
காணவரிதாயவிடங்கண் ணுற்றாய்நெஞ்சமே.
11. ஆங்காரமச்சமகநிறியறிவினெடு
தூங்காமறநூங்கிச்சகமபெற்றாய்நெஞ்சமே.
12. ஆதியாய்நின்றவகண்டபரிபுரணததைச்
சாதியாநின்றவிடஞ்சார்வுறையநெஞ்சமே.
13. விருப்புவெறுப்பிலலாதவெட்டவெளியதனில்
இருப்பேசுகமெனநிருந்தனையெனெஞ்சமே.
14. ஆருமுறாப்பேரண்டததப்புறத்தமிழ்புறததும்
நீருமுப்புமெனனநிலைபெற்றாய்நெஞ்சமே.
15. உடனாகவேயிருந்துமுணரவரியானெடு
கடனீருமாறுமபோற்கலந்தனையெனெஞ்சமே.
16. மெடியகத்தைப்போக்கிநின்றசழககறுத்துப்
பழகததுககும்பம்போற்பற்றினையெனெஞ்சமே.
சழக்கு - குற்றம்.
17. மேலாகியெங்கும்விளங்கும்பரம்பொருளிற
பாலுறுமெனசுவைபோற்பற்றினையெனெஞ்சமே.
18. நீரொடுதண்ணுவிவிண்ணீரானவாரேபோல
ஊரொடுபேரிலலானோடொன்றினையெனெஞ்சமே.
ஆலி - ஆலாங்கட்டி.
19. இப்பிறப்பைப்பாழ்படுததியிருந்தபடியேயிருக்கச
செப்பவரிதாயவிடஞ்சோநநனையெனெஞ்சமே.
20. மேலாம்பதங்களைல்லாம்விட்டுவிட்டாராய்ந்து
நாலாம்பதத்தினடந்தனையெனெஞ்சமே.
21. கடங்கடங்கடோறுங்கநிரவனாடாடி
அடங்குமிடந்தானறிந்தன்புற்றாய்நெஞ்சமே.
22. கற்றவனாய்க்கேட்டவனாய்க்காணாய்க்காண்பயனாய்
உற்றவனாய்நின்றதிலேயொன்றுபடடாய்நெஞ்சமே.

23. நாலுவகைக்கரண நல்குபுலனைந்துமொன்றாய்ச்
சிலமுற்றுநின்றதிலேசேர்ந்தனையெனெஞ்சமே.
24. விட்டிடமுந்தொட்டிடமும்கண்ணிடமுமண்ணிடமுங்
கட்டுமொருதன்மையெனக்கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே.
25. எந்தெந்தநாளுநிருந்தபடியேயிருக்க
அந்தச்சுகாதீதமாக்கினையெனெஞ்சமே.
26. வாக்கிறந்துநின்றமனோகோசரந்தனிலே
தாக்கறவெனின்றதிலேதலைப்பெய்தாய்நெஞ்சமே.
27. எத்தேசமுநிறைந்தேயெக்காலமுஞ்சிறந்து
சித்தாய்சித்தினிடஞ்சார்ந்தனையெனெஞ்சமே.
28. தாழாதேளோதேதன்மயமதாய்நிறைந்து
வாழாதேவாழமுருவினையெனெஞ்சமே.
தாழ்தல் - தங்குதல்.
29. உள்ளும்புறம்புமுவுட்டாதவானந்தக
களளருந்தினின்றதிலேகண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே.
30. வாதனைபோய்நிட்டையுமபோய்மாமெனனராச்சியம்போய்
பேதமநின்றவிடம்பெற்றினையெனெஞ்சமே.
31. இரதம்பிரிந்துகலந்தேகமாம்வாறேபோல்
விரகந்தவிர்தணல்பால்லேவினையெனெஞ்சமே.
விரகம் - காமநோய்.
32. சோதியான்குழ்பனிரோகூறைகொளுமாறேபோல்
நீதிருவின்றிருத்தாள்நீபெற்றாய்நெஞ்சமே,
நெஞ்சொடுமகிழ்தல்முற்றற்று.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

உடற்கூற்று வண்ணம்,

தன தன தான, தன தன தான, தந்த தனந்தன தந்த தனந்த,
தன்ன தனந்த, தன்ன தனந்த, தானன தானன தானதனந்த,—
தந்ததனதானதனதானனா.

1. ஒருமடமாது மொருவனுமாகி, யின்பசுகந்தரு மன்புபொருந்தி
உணர்வுகலங்கி ஒழுகியவிந்து, ஆறுசுரோணித மீதுகலந்து

பணியிலொர்பாதிசிறுதுளிமாது, பண்டியில்வந்து புருந்துதிரண்டு
பதுமவரும்பு கமடமிதென்று, பார்வைமெய்வாய்செவிகால்கைகளென்ற
உருவமுமாகி யுயிர்வளர்மாத, மொன்பதுமொன்று நிறைந்துமடந்தை
உதரமகன்று புலியில்விழுந்து, யோகமும்வாரமு நாளுமறிந்து
மகளிர்கள்சேனை தரவணையாடை, மண்படவுந்தி யுதைத்துகவிழ்ந்து
மடமயில்கொங்கை யமுதமருந்தி, யோரறிவீரறி வாகிவளர்ந்து
ஒளிநகையூற விதழ்மடவாரு, வந்துமுகத்திட வந்துதவழ்ந்து
மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து, வாவிருபோவென நாமம்விளம்ப
உடைமணியாடை யனாவடமாட, வுண்பவர் தின்பவர் தங்கனொடுண்டு
தெருவிவிருந்து புழுதியுணந்து, தேடியபாலரொ டோடிநடந்து
அஞ்சுவயதாகிவிளையாடியே.

2. உயர்தருளுன குருவுபதேச, முந்தமிழின்கலை யுங்கனாகண்டு
வளர்பிறைபென்று பலரும்விளம்ப, வாழ்பதினாறு பிராயமும்வந்து
மயிர்முழகோதி யறுபதநீல, வண்டிமிர்தண்டொடைகொண்டைபுனைந்து
மணிபொனிலங்கு பணிகளணிந்து, மாகதர்போகதர் கூடிவணங்க
மதனசொருப னிவனெனமோக, மங்கையர்கண்டு மருண்டுதிரண்டு
வரிவிழிகொண்டு சுழியவெறிந்து, மாமயில்போலவர் போவதுகண்டு
மனதுபொரும லவர் பிறகோடி. மங்கலசெங்கல சந்திகழ்கொங்கை
மருவமயங்கி யிதழமுதுண்டு, தேடியமாமுதல் சேரவழங்கி
ஒருமுதலாகி முதுபொருளாயி, ருத்தனங்களுந் வம்பிலிழந்து
மதனசுந்த விதனமிதென்று, வாவிபகோலமும் வேறுபிரிந்து
வளமையுமாறி யிளமையுமாறி, வன்பல்விழுந்திரு கண்களிருண்டு
வயதுமுதிர்ந்து நரைதினாவந்து, வாதவிரோத குரோதமடைந்து
செங்கையினிலோர்தடியுமாகியே.

3. வருவதுபோவ தொருமுதுகூனு, மந்தியெனும்படி குந்திரடந்து
மதியுமழிந்து செவிதிமிாவந்து, வாயறியாமல விடாமன்மெ பிந்து
துயில்வருநேர மிருமல்பொழுது, தொண்டையுநெஞ்சுசயிலுள்ள, நுந்து
துகிலுமிழந்து சுணையும்ழிந்து, தோகையர்பாலாகுந்த தனக்குமகவாகுபு
கலியுகமீதி லிவர்மரியாதை, கண்டிடுமென்பவர் சுயடைந்த தாகத்திரு
கலகலவென்று மலசலம்வந்து, காலவழிமேல்வழி க்குஅருளிச்செய்ய
தெளிவுமிராம லுதைமொறி, சிந்தையுநெஞ்சு முனைந்த நைமிசாரணிய
திடமுமுலைந்து மிகவுமுலைந்து, தேறிநலாதர வேதேந்தி, அடியில் வரு

மறையவன்வேத நெழுதியவாறு, வந்ததுகண்டமு மென்றுதெளிந்து
இனியெனகண்ட மினியெனதொந்த, மேதினிவாழ்வு நிலாதினியின்ற
கடன்முறைபேசு மெனவுரைநாவு, நங்கிவிழ்ந்துகை கொண்டெழுந்து
கடைவழிகஞ்சி யொழுகிடவந்து, பூதமூரணு சுவாசமுமின்று.

நெஞ்சதமொறிவருநேரமே.

4. வளர்பிறைபோலவெயிறுமுரோம, முஞ்சடையுஞ்சிறு குஞ்சியும் விஞ்ச
மனதுமிருண்ட வடிவுமிலங்க, மாமலேபோலயம தூதர்கள்வந்து
வலைகொடுவீசி யுயிர்கொடுபோக, மைந்தரும்வந்து குனிந்தழநொந்து
மடியில்விழுந்து மனைவிபுலம்ப, மாழ்கினனோ யிவர்காலமறிந்து
பழையவர்காணு மெனுமபலார்கள், பஞ்சபநந்திடநின்றவர்பந்தர்
இடுமெனவந்துபறையிடமுந்த, வேபிணம்பேக விசாரியுமென்று
பலையுமேவி முதியவர்தாமி, ருந்தசுவங்கழு வுஞ்சிலொன்று
பணிதுகில்தொங்கல களபமணிந்து, பாவகமேசெய்து நாறுமுடம்பை
வரிசைகெடாம லெடுமெனவோடி, வந்தினமைந்தர் குனிந்துசுமந்து
கடுகிடந்து சுடலையடைந்து, மானிடவாழ்வென வாழ்வெனநொந்து
விறகிடைமூடி யழல்கொடுபோட, வெந்துவிழுந்து முறிந்துநீணங்க
யலும்பு கருகியடங்கி, யோர்பிடிநீறு மிலாதவுடம்பை
நம்புமடியேனையினியாளுமே.

ப ட் ட ண த் து ப் பி ள் னை யா ர்

மூ ல மு ம் உ னா யு ம்

முறறிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

என்றுவழங்கும்

வண்காடர்சரித்திரம்

உ

தெய்வத்தமிழ்தூலின் பொருளைப்போல விசாலித்தம், அந்த நூல்
 கற்றறிந்த ஓபரியோருடைய புகழைப்போலவுயர்ந்தும், அவர்களுடைய
 நற்குணத்தைப்போலத் தழைத்தும், தண்ணளியோடு சாந்தமனம் வீசிய
 அவருடைய மனத்தைப்போல மலர்ந்தும் இருக்கிற நைமிசாரணியத்தில்
 வாசம்செய்கின்ற முனிவர்கள், சகலசாஸ்திரப்பொருள்களையும் ஐயம் திரிபு
 களறக்கற்றறிந்து, உண்மையாகப் பரம்பொருளின்னதென்று நிச்சயித்த
 வேதவிபாசமுனிவரது மாணக்கரும், தமது ஆசிரியரிடத்தே சகலசாஸ்தி
 ரார்த்தங்களையும் நன்றாகக்கற்றுக் கேட்டறிந்தவரும் ஆகிய சூதபுராணிகர்
 தாம்இருக்குமிடத்தில் எழுந்தருளக்கண்டு, எதினோ சென்று வணங்கி உபசரி
 த்து, தாமிருக்கும் ஆசிரமத்திற்கு அழைத்து வந்து, உயர்ந்த ஆசத்தில் எழுந்தரு
 ளப்பண்ணி, மலர்முதலியவற்றால் பூசித்துச் சூழ இருந்துகொண்டு, அவரை
 நோக்கி, சகலசாஸ்திரார்த்த வேததாவாகிய முனிவனோ, யாம் உயும்படி
 இதுவரையில் தேவரீர் எங்களுக்கருள்செய்த அற்புதமான கதைகள் அநே
 கங்களைக்கேட்டு மனக்களிப்படைந்தோம், ஆயினும் அவைகள் தேவரீர்
 சொல்லியருளுந்திறத்தால் எமது செவிகளுக்கும் மனதக்கும் அமுதம்
 போல இன் ஈவையைத்தராரின்றன, அவற்றுள் ஸ்ரீ சுதரிசநருடைய திவ்ய
 சரித்திரத்தைச்சொல்லி முடித்தபிறகு, சிவாநுகிரகத்தால் பரிபக்குவ
 மடைந்திருந்த குபேரன் இந்தப்பூலோகத்தில், தென்றிசையிலுள்ள, காவி
 ரிப்பூம் பட்டினத்தில் வைசியனாகப்பிறந்து சிவபிரானைத் தனக்குமகவாகப்
 பெற்று வாழ்ந்திருந்து, சிவஞானியாகி, சித்திமுத்திகளையடைந்த தாகத்திரு
 வுளம்பற்றினீர், அந்தச்சரிதத்தைச்சவிஸ்தாரமாக எங்களுக்கு அருளிச்செய்ய
 வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அந்தச் சூதமுனிவர், அந்த நைமிசாரணிய
 வாசிகளாகிய முனிவர்களுடைய வேண்டுகோளுககிசைந்து, அடியில் வரு
 மாறு சொல்லத்தொடங்கினார்.

திருவெண்காட்சரித்திரம்.

கேளும் முனிவர்களே, இந்தச்சரித்திரம், முன்னொருகாலத்தில், சாம
 விவதசாகையைச்சார்ந்த சாந்தோக்கியம் முதலிய உபநிடதங்களால் சுத்த
 ஞானியென்று புகழ்ந்து சொல்லப்பட்ட சிவஞானமுனிவராகிய உபமந்யு
 புகவானால், தன்மாணக்கர்களாகிய பலமுனிவருக்குச்சொல்லப்பட்டதென்று
 பவிஷ்ய புராணத்து உத்தரபாகத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எப்படியெனின்,

தன்னையடைந்தவர்க்குப் பிறவிப்பிணிமுதலிய வற்றை நீக்கிநித்யா
 நந்தத்தைக்கொடுக்கும் சிவபெருமானபோல, எல்லாவுலகங்களும் அழிந்த
 காலத்திலும் அழியாதிருக்கிற கைலாசமலையின் சாரலில், சுசுருபமான ஒரு
 வனமுண்டு, அத்தவனத்தில், உபமந்யுபுகவான், பலமுனிவர்கள் தம்மைச்
 சூழ எழுந்தருளியிருக்குங்காலத்தில், அந்தமுனிவர்கள் பலரும் அந்த உபமந்யு
 புகவானைவணங்கி, ஐயோ! ஸ்ரீ பக்தபரமேச்சுரர் என்றுவேதாகமங்களால்
 புகழப்பட்ட சாதுக்களாகிய சிவனடியார்கள் சரித்திரங்களை எங்களுக்குச்
 சொல்லியருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்தார்கள். அதைக்கேட்ட
 உபமந்யுபுகவான், ஓ முனிவர்களே, நீங்கள் வினவிய வண்ணமே உங்களுக்குச்
 சொல்லத்தகுந்ததாகிய ஒரு சிவஞானியார் சரித்திரமுண்டு, அது ஸ்ரீ
 நந்தியடிகளது அருள்பெற்ற சநதகுமாராவழியில் வழங்கியது. அதற்கு
 சுவேதாரண்யசரிதம் என்றும் திருவெண்காட்டடிகள் சரித்திரம் என்றும்
 பெயர்கூறப்படும். அந்தச்சரித்திரத்தை யாம்சொல்ல நீங்கள் சாவதான சித்
 தத்தோடருந்து கேளுங்களென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

ஓ முனிவர்களே, முன்னொருகற்பத்தில் குபேரபதவியைப்பெற்றிரு
 ந்த ஒருவர், சிவபெருமானாகுத் தோழனென்று உலகுபுகழும்படி, சிவ
 ஷெருமானிடத்து அன்புபெருகவாழும் நாளில், ஒருநாள் சிவதரிசந்தின்
 பொருட்டுக் கைலாசத்துக்குச் சென்றனர். அப்பொழுது, அவ்விடத்தில்,
 சிவபெருமான் சுகலமான தேவரிஷிசமுஹங்கள் தமமைச்சூழ்ந்து வரவும்,
 தமது தோழர் என்கிற குபேரனார் பின்தொடர்ந்துவரவும் எழுந்தருளி,
 வியாக்கிரபாதர் பேரன்புசெய்து பூசித்து வருங்காரணத்தால், பெருமபற்
 றப்புவியூர், என்னும் பெயர்பெற்ற சிதம்பரமஹாக்ஷேத்திரத்தில் வீற்றிருந்
 தருளினார்.

அந்நாளில், குபேரனாராகிய தோழர், சிவபெருமானாவணங்கி,
 சுவாமீ, இததிருப்பதியிற்போலவே மற்றையதிருப்பதிகளிலும் போய், தேவரீ
 ருடைய திருக்கோலங்களைத்தரிசிக்கவேண்டுமென்று என்மனம் விரும்பு
 கின்றது என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர் அதுகேட்ட சிவபெருமான்,
 அந்த அன்பர்குறையைமுடிக்கத் திருவுளங்கொண்டு, ஸ்ரீ நந்திதேவர்முத
 லியபிரமத கணங்கள் சூழ அந்தத் திருப்பதியினின்றும் எழுந்தருளி, ஸ்ரீ
 சுவேதாரண்யம் என்னும்வடமொழிப் பெயரையுடைய திருவெண்காட்டை
 யடைந்து வீற்றிருந்தருளினார்.

அப்போது சிவபெருமான் பக்கலாகவருகின்ற "தோழராகிய குபேரனாசு" தமக்கு உத்தம சத்திநிபாதம் பிறந்து ஞானசம்மார்க்கத்தையடையுமீ பிக்குவம் சமீபித்திருந்தபடியால் அந்தத்திருவெண்காட்டருகே யுள்ளகாட் றிப்பும்பட்டினத்தைக்கண்டு, அதனிடத்து மிகவும் விருப்பம்பவைத்தார். (நெனில், முற்காலத்தில் தேவேந்திரன், தந்தாயாகிய அத்தியானவள் தினந்தோறும் சிவதரிசனம் செய்யும்பொருட்டுத் திருச்சாய்க்காட்டுக்கு வரு வதைக்கண்டு, அவளது வருத்தம் நீங்குமபடி அந்த ஆலயத்தைத் தனது நகரத்துக்கு எடுத்துச்செல்ல வேண்டியவனது, அதை அடியோடு பேர்த்தெடுத்தபோது, பாவதியா அஞ்சிப்புறத்திலுந்து கூடவென்று ஓசைகாட்ட, சிவபெருமான்கண்டு, ஆலயத்தை யெடுக்காநபடி. இருதிரனைத்தடுத்தருளி, அவனுக்கும் அவன் தாய்க்கும் அந்நிச்செய்ய, இருதிரன் அவ்விடத்தில் முன்போலவே ஆலயப்பிரதிஷ்டைசெய்யும் பொருட்டு ஒரு நகரத்தை யுண்டாக்கி, வேதியர் முதலிய உயர்குலத்தாரா நல்கவாயும் அமைத்து, வை சியர்மரபு மிகவும் ஓங்கவளம்படுததி, சாயாவநம் என்னும் வடமொழிப் பெபனையுடைய திருச்சாய்க்காட்டில் அமுதவண்ணப்பிரானுக்கும், கூடவென்ற காரணத்தால் "கூடவென்ற மென்மொழிப்பிராட்டி" என்று வழங்கும் எம்பிராட்டிக்கும் ஆலயம் சமைத்து, நீதியை நாயித்திசமுதலிய சிறப்புக் களைவருவாது நடத்தி, திருப்பல்லவன்சச்சரம் முதலிய மற்ற ஆலயப்பிரதி ஷ்டைத் திருப்பணிகளையும் நிறைவேற்ற வருத்தான்.

அப்பால், அந்த நகரம் தினக்கிரமமாய், மிகவும் செழிப்பையடைந்து, தன்னினம் மேற்பட்ட நகரமொன்றிலலாதபடி விளங்கிற்று. அந்த நகரத்திலுள்ளார் ஒருபொருளைவிருமபி வேறு நகரத்துப் புகார் ஆதலால் அந்த நகரத்துக்குப் புகார் எனப்பெயருண்டாயிற்று.

குபேரனுத்திருவவதாம்.

அந்தக்காவிரிப்பூம் பட்டினமானது இயற்பகை நாயனார் திருவவதாரம் செய்யப்பெற்ற தாதலால், அரன்தோழராகிய குபேரனாசு அவ்விடத்தில் மிகுதியாகிய விருப்பமுண்டாகி, சிவபெருமானைவணங்கி, எம்பெருமானே, இந்தத்திருப்பயில் சிலகாலம் வசிக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பம் அடியேனுக்குண்டாயிருக்கின்றது, திருவுளமிரங்கி இவ்வாறே யாகவென்று கட்டளையிடவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். அதுசேட்ட சிவபெருமான், குபேரனானோக்கி, ஐயா, இந்தக்கருமபூமியின் வாழ்க்கையானது, போகசரீரமுடையவனாய் போக பூமியில்வாழ்கின்ற வுனக்கு அடாததாயினும், உனக்கு விருப்பமுண்டானதினால், மாதுடசரீரம் பெற்று இவ்விடத்தில் வாழக்கடவையென்றருளிச்செய்தார். அப்போது குபேரனார் பிறத்தலுக்கஞ்சி! எம்பெருமானே, தேவரீரது அரிதாகிய திருத்தொண்டினைப் பிரியநேர்ந்ததாயினும், மாதுடப்பிறவியையடைந்து செல்வத்

யங்கும்போது, அந்தவரீதோ அடியேனுக்கு ஒரு புதல்வனாகப்பிறந்து, ௧ நிலையை அநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தாலும், சிவனும் அவ்வாறே யாகவெனத்திருவாய் மலர்ந்தருளி, எம்பெருமாட்டையோடு கூடிமற்றைத்திருப்பதிகளெல்லாவற்றையும் கண்டுசென்று, திருக்கயிலாயமடைந்து வீற்றிருந்தருளினார்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்திருவவதாரம்.

அப்பால் அந்தக்குபேரனார், சிவபெருமானது திருவானையின்படியாவரிடத்திற்கென்று பிறப்போம் என்னும் விசாரததோடிருக்கும்போது, அந்தப் புகார்ப்பட்டினத்தில், வைசியமரபில் அவதரித்துச் சிவபத்திமுதலிய நறகுணக்கடலாய் விளங்கும் சிவநேசர் என்வர், அழகு கற்பு நற்குணம் முதலிப் வற்றிற சிறந்து விளங்கும் ஞானகலாமபை என்னும் பெயரையுடைய மனைவியாரோடும் கூடி இல்லறம்வழுவாது நடத்தி ஒரு புதல்வியைமாதிரம் பெற்று, வீடுபேற்றுச்சூரிய புதல்வனில்லையென்று மனம் வருந்தி, புதல்வனைப்பெறும் பொருட்டுச் செய்யஅடுப்பனவாகிய பலவகை நோன்புகளையும் நோற்றிருந்தனா.

அதைக்கண்ட குபேரனாரும், இவர்களிடத்து நாம்புதல்வனாகப் பிறப்பதேநன்மை யென்றுதணிந்து, அந்தஞானகலாம் பையாரது வயிற்றில் பிரவேசித்தார். அப்போது அந்த அம்மையாழுத்துக்களைக் கருவில்வைத்தசெங்கும்புபோலத் திருவயிறுவாய்த்து விளங்கினா. அதைக்கேள்விப்பட்ட சுற்றத்தார் முதலியோர்பெருமகிழ்ச்சிகொண்டிருந்தனர். மாதம்வளருந்தோறும் சிவநேச்சனாரும் கருப்பக்கடன்களாகிய சேந்தம்முதலிய வற்றைநிறைவேற்றி வந்தனர். ஞானகலாமபையாரும் கருவளரவளர, மேனிலெனத்தல் முதலிய குறிகளையடைந்து பததுமாதம் நிரம்புதலும், நன்மையாகிய திதிவார நகைத்தரபோக கரணங்களமைந்த சுபதினத்தில் சுபலக்கத்தில் வலம்புரிச் சங்கம்முத்தினிப்பெற்றாற்போலப் புதல்வனைப்பெற்றார். இதைக்கேட்ட சிவநேசனார் காவிரியாற்றிற்குப்போய் நீராடி, பிதிராக்கு நீர்க்கடன் முதலிய வற்றைச்செய்து, வீட்டிற்குவந்து, வேதியர்முதலானோர்க்குப் பலவகையாகிய தானங்களைச்செய்து, சோதிடநூல் வல்லோனாஅழைப்பித்துச் சாதகரும்ஞ்செய்வித்து, புத்ரோத்ஸவம்கொண்டாடி, அப்பால் நாமகரணம் முதலியவைகளை நிறைவேற்றி, மனைவியாரும் தாமுமாக நானொருமேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாக வளர்த்து வந்தார்கள். திருவெண்காடரும் ஐந்துவயதையடைந்தனர். இப்படியிருக்குங்காலத்தில், இவர்தந்தையாராகிய சிவநேசர் சிவபதப்பேற்றையடைந்தனர். அவர்க்குத் திருவெண்காடர் தமது அன்னையாரோவற்படி சுற்றத்தார் சார்புபெற்றுச்செய்யவேண்டிய நீர்க்கடன்முதலியற்றைக் குறைவறநடத்தினார். அதின்பிறகு ஞானகலாம்பையார் புதல்வரைப் பள்ளியிலமைத்தார். திருவெண்காடரும்

தந்தவக்குறை முடிக்கவந்தவராதலால், அந்த இளமைப்பருவத்திற் று ஆசாரிடனா முன்னிலையாக்கிக்கொண்டு எல்லா நூல்களையும் கற வு ராய்ப் பூர்வவாசனையால் சிவஞானச்செல்வருமாகி விளங்கினா. இங் சிவஞானம் வரயிலாக இவாக்கு உலகப்பற்றறுதியும் சிவபூசைவருப்பரு மூண்டாயின. பிறகு சிவபூசைமுதலிய எல்லாம் ஆசாரியமுகத்தாற் பெற்றானன்றிப்பயனில்லை யெனததணிந்து, ஆசாரியன் எவ்வாறு நமக் குக்கடைப்பதோ என்று இரவும் பகலுமெககமுற்று இளைத்திருக்கும் இவனா அன்னையானோககி, அப்பாருமுந்தாய், வரவர உன்றிருமேலி இளைத்தற்குக் காரணமெனன, உன்வயிற் குழைநதுவாடுகின்றதே, உண் ண எழுந்திரு ஐயனேயென்றெழுக, இவா குருமோகவகொண்ட குணக்குன்ற மாதலால், உணவில்லிருப்பயினறி, தாயே; எனக்கு இன்றுபசியில்லை, நானா உண்பேன, நீர்வருந்தாதிரும என்று சொல்லி, வெந்நெய்யோடு படுத்தி நங்கிக்கிடந்தார்.

பட்டினத்தடிக்கினவில்கிவாருந்திறம்பெறல்.

அப்படியிருக்க, இவனாமுனமே தடுத்தாள்வோமென்று திருவருள் செய்திருந்தபெருங்கருணைக்கடலாகியசிவபெருமானா இவா துபருவத்துக்கு மேற்பட்டஅதிதிவிரபக்குவமுதலியவற்றைக்கண்டு, திருவருள் சுரந்து, அன றிரவில்இவரது கனவில் ஒருமுதுவேதியராய் எழுந்தருளி, ஐயா, குமுந்தாய், வெண்காடா, மேனியிளைததனையோ, என்றுவருடலும், இவா துணுக்கு ற்று எழுந்து, அநதக்கனவே நனவாகக் காந்ததைக்கண்ட இரும்புபோலக் குழைந்துருகித் திருவடிபற்றிப் பலமுறை வணங்கித்ததித்து கின்று ஆற் றுமைமேலிட்டிச் சொல்லுவாராயினர்.

எம்பெருமானே, எவ்வுறத்த, இங்குவர எத்தவமுடையேன், இனியுன் னைப்பிரித்தாற்றேன், என்னக்கைவிடேல் என்றுபலவகையாய்ததித்தது, திருவடியைப்பற்றிப்பரிதபித்தலும், வந்த ஐயர், இவனா அன்போடுநோக்கி, உன் அமுதவாசகம்இனிதினிது என்று இனமொழிகூறி, இவரதுகருத்தினுக் கிசைந்தவண்ணமாகத் திருக்குறிப்புக்காட்டிற்றாலும், திருவெண்காடர் மீட்டும் ஐயனாவணங்கின்று, இனறனேறோ யான் தந்தனானேன், என்செ ல்வமுதலியயாவும் தேவாருடையனவே ஆதலால் அவற்றை ஏற்றுக்கொ ண்டருள வேண்டுமென்று பலமுறைதுதித்துப்பரவசப்பட்டுநிக. ஐயர் இவனானேக்கி, அப்பா! குமுந்தாய்! இந்நிரபதம் முதலிய செல்வங்களெல் லாம் நிலையுடையன அல்ல ஆதலால் இச்செல்வம் எனக்குயாதுக்கு, ஆனால் இசத்திஸ் குருலிங்க ஐங்கம் ஆராதநங்களுக் கக் கரவியாயிருத்தலால், இச்செல்வத்தைநீயேவைத்துக்கொண்டு மேற்படி விதயங்களில் உபயோகி த்தவருவையாயின் நீ யெண்ணியவை யெல்லாம் அடைவாயென்று திரு வாய்மலர்ந்தருளினார்.

அதைக்கேட்ட மீரத்திரத்தில், திருவெண்காடர்முன் நமேசிவார்ச்சனை
 விரும்புற்றிருந்தவராதலால் ஐயனாப்பலமுறைவணங்கித் துதித்து, அடி
 யன் எப்படி, எதுகொண்டு, எவ்விடத்துப்பூசிப்பது, சுருணைசெய்யவே
 ண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்துநிற்க, ஆட்கொள்ள வந்த ஐயர் இவனை
 நோக்கி, அப்பா குழந்தாய்! நாளை திருவோணத்தோடுகூடிய சோமவாரம்
 மஹாப்ரதோஷகாலமாதலால், நீ திருவெண்காட்டையடைந்து, சுவேதார
 ண்ணியப் பெருமானையும், அவரிடம் பிரிபாதுறையும் பெருமாட்டியையும்
 விதிப்படி திருமஞ்சனமுதலியவைகளியற்றி, சிவனடியார்களை உபசரித்து,
 அந்தச்சந்தியில் காத்திருப்பையாயின், அவ்விடத்தில் வேதாகமமுதலிய
 வற்றின் பொருள்சனை ஐயம் திரிபுகளறவுணர்ந்த வேதியரொருவரவந்து, நீ
 அருசுத்தந்தருரிய சிவலிங்கப்பெருமானை எழுத்தருளப்பண்ணிக்கொடுத்து,
 தீக்ஷாவிதிப்படி உனக்கு ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரததையும் உபதேசித்து, பூசிக்கும்
 முறைமையையும் அதுக்ரஹிப்பார், நீ அவற்றைப் பெற்றுப்பரிபாகமடை
 ந்து இம்மை மறுமைச்செல்வங்களுக்கு ஹேற்பட்டபேரின் பச்செல்வமா
 கிய முத்தியையடையச் கடவையென்று ஆசீர்வதித்துத் திருநீய புனைந்து,
 ஹஸ்தமஸ்தகசம் யோகம்பண்ணி, அபயமளித்தது, மறைந்தருளினார்.

அப்பால், திருவெண்காடர், உடனே சண்விழித்தது எழுந்து, ஆராமை
 மேலிட்டு, அழுது, தொழுது, ஜபனை, என்பிழைப்பு கனவினனவேயாயிற்
 றோ, நனவெனறலலவோ நானமகிழ்ந்திருந்தேன், எம்பெருமான் திருவுளம்
 இவ்வாறாயின் யான் என்செய்கடவேன் என்று எங்கியிருந்தார். அப்
 போது புதல்வர் அன்று இரவில் ஆகாரயில்லாமல படுத்தறங்கினாராதலால்
 பெருங்கவலைபோடும் நல்லரித்தியாயில்லாமல அருகிலபடுத்திருந்த தாயார்
 வெருண்டு விழித்தெழுந்து, புதல்வனானோக்கி, ஐயனே எனசெய்கிறாய்,
 உனக்கடுத்தது யாத, என்று வினா, பிரானைபாரும் தாம்கண்ட கனவைந்
 குறிப்பாக அறிவிக்க, அந்த அமைமயார் தமமனததில் பெருமகிழ்ச்சியடை
 ந்து, இவரது உண்மை நிலையை அறியும்படி பிள்ளையானா எடுத்து உச்சி
 மோந்து, முதுகைத்தடவி, அப்பா குழந்தாய்! உனக்குச் சிவபெருமானது
 திருவருள்கிடைக்குங் காலம் சமீபித்தது, இனிககவலையற்றிரு, இறைவன்
 உனக்குக்கனவில சுடாநித்தபடியே நடத்தி நல்லருள்புரிவார் என்று
 மேலும் சொல்லுகிறார். எப்படியென்றால், சிவபூசைசெய்வது எளிதல்ல,
 மிகவும் அரிது, சிவபெருமானது மகிமையை வேதாகமங்களும் இன்னும்
 அறியாது மயங்குகின்றன, நீயோ இன்னும் முலைப்பால்மணம் நீங்காத
 வாயினையுடைய சிறுகுழந்தை, இரவில் நான் தழுவியிணைத்த கைகிறிது
 நழுவுமாயினும் தனித்திருக்கிறோமென்று வெருண்டெழுந்து அழுகின்ற
 பருவத்தையுடையவன், பத்தி, வைராக்கியம், அறிவு, ஆசாரம் இவைகளில்
 ஒன்றுகுறைந்தாலும், சிவபூசை முற்றுப்பெறுது, சிவபூசைசெய்வ

தற்குமுன், ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரஜபந்தால் சித்தசுத்திசெய்துகொள்ளவேண்டும். இந்தப்பஞ்சாக்ஷரமே மந்திரங்களெல்லாவற்றும் சிறந்தது, இதைப் படனம்செய்ய மகாமுனிவர்களும் அஞ்சுவார்கள், நீயோ சிறுபிள்ளை, என்செய்வாய், இதுவிற்க, சிவபூசைக்குரிய திருமஞ்சனவதை, நிவேதனதிரவியம் இவைகளைச் சுததமுள்ளவைகளாகத் தேடிப்பெறுவது மிக அருமை, முற்காலத்தில், சண்டேசுரர்முதலிய பெரியோர்களைப்போலத் திருமஞ்சனம் முதலியவற்றைச் சிரத்தையோடு சேகரிப்பது உன்பருவத்திற்கு அசாத்தியம், தக்கமுயற்சிசெய்ய உன்மேனிதாங்காது, ஆகையால் உனக்கு இந்த இளம்பருவம்போய்க் குமாரப் பருவம்வந்தபோது உன்கருத்தின்படி சிவபூசைசெய்ய முயல்வது தகுதியென்றார்.

இப்படி சொன்னதாயின் சொல்லக்கேட்ட திருவெண்காடர், புன்சிரிப்புடன் தாயின்முகத்தை நோக்கி, நாயே; தேவரீர் சொல்லியபடி சிவபெருமான் எல்லாதேவருள்ளும் சிறந்தவர் என்பதும், அவனைவிதிப்படி பூசிப்பது மிகவும் அருமையென்பதும் வேதாகமங்களின் துணிபையென்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை, ஆயினும் “பதவிவலையிற்படுவோன்” என்றும், “அடியவர்க்கெளியான” என்றும் பெரியோர்கள் கூறியிருக்கின்றார்கள். அன்றியும், சிவபூசைசெய்வதற்குச் சாதி, ஆச்சிரமம் முதலியவற்றை நோக்கவேண்டுமெனில்லை. தேவர் முனிவர்நீங்கலாக, மாதுடாசகுள்ளே பிராமணன்முதலிய நான்குவருணத்தாருள் யாதான பூசிக்கவிலை. பிரமசாரி முதலியவர்களுள் யார்பூசியாதவர். தீண்டாத்திருமேனியாகிய திருநாளைப்போவார் அருச்சிக்கவிலையோ, மாநதபூசையை இடையறாமற்செய்தார். மாதுடர் இருக்கட்டும், பசு, புலி, யானை, நரி, முதலியவையும் பூசித்து அருள்பெற்றனவென்று கேட்டிருக்கிறோமே, இந்தச்சிறுயிர்கள் யாவும் அன்பைக்கொண்டல்லது வேறெந்தப்பொருளைக்கொண்டு பூசித்தன. பரிபூரணனாகிய சிவபிரானுக்கு யாம்செய்யும் சுததிமுதலியவை எவ்வளவையுடையன. இழிந்த கொலைத்தொழிலிற்சிறந்த வேடசாதியிற்பிறந்த கண்ணப்பதேவர், செருப்புக்காலால் நிருமாலியங்களைந்து, வாயெச்சிலோடு கலந்தநீரால் அபிஷேகம்பண்ணி, தாழந்தமாமியிஃதை முன்னே தாம் எச்சிற்படுத்திச் சுவைபார்த்து ஊட்ட, அந்தப்பூசைக்குச்சிவபெருமான் மகிழ்ந்து, அந்தமாயிசத்தை உண்டு, ஆறுநாளில் அவர்க்குத் திருவழிநிலைக் கொடுத்தருளவில்லையோ; சினைதிபூச்சிபானது, சிவவிங்கப்பெருமானுக்குத் தன்வாயெச்சில் நூலால்பந்தலிட்டுக்கோச் செங்கண்ணாகப்பிறந்து நற்கதியடையவில்லையோ; கோயில்வினசுரு நெய்யைக்குடிக்கப்போன ஒரு எலியினதுவால் அந்தவிளக்கு அணையாமல் தூண்டிவிட்டதனால் அது மாவவிச்சக்கரவர்த்தியாய்ப்பிறந்து மூன்றுலகங்களையும் ஆண்டகதையை எல்லாரும் அறிவார்களே; முசுக்கலையாகிய குரங்கொன்று அன்புபத்திகளைச் சிறி

தும் அறியாதிருந்தும் தன்சாதியியற்கையால் வில்வத்தழையைப்பறித் தெறிந்து முசுருந்தனாகப்பிறந்து முத்தியை அடையவில்லையோ; பாலகரா கிப மார்க்கண்டர் சிவபூசைசெய்த மகிமையால் யமனையும் உயிர்வாங்கவி ள்லையோ; உத்தானபாதன் என்னும் அரசனுக்கு மகனானதுருவன் தன் சிநியதாயார் சொல்லிப் கடுஞ்சொல்லைச்சகியாமல்காட்டுக்குப்போய்ச் சிவ பூசைசெய்து அழியாத உயார்த்தபதம்பெற்ற காலத்தில் அவனுக்குக்கிழ வயதோ; தனக்கு இடியினால் அபாயமுண்டாகுமென்று நாரதமுனிவரால் கேள்விப்பட்ட கிரகபதி என்கிற பிராமணகுமாரன் ஏழுவயதில் சிவபூசை செய்து சிவபெருமானது திருவருளால் அக்ஷிணிபதம் பெறவில்லையோ; வியாக்கிரபாத முனிவருக்கு மகனாகிப் உபமன்னியர் இறைவனருளால் பாற்கடல் பெற்றது எத்தக்கிழவயதிலென்று விசாரித்துத் தெரிந்து கொள் ளும்; சுதமுனிவா கருவிலிருக்கும்போதேயோகமார்க்கத்தால் மானதபூசை செய்யவில்லையோ; புலேஸாநுடையபெண தாய்வயிறறிலே சிவத்தியா நத்துடனிருந்து வெளிப்பட்டபோது பூர்வஞானமுள்ளவளாய், நாயிக் கொடி அறுப்பதற்குமுன்பே நாயை அழைத்து, சிவபூசைசெய்வதற்குரிய திருமஞ்சரம், பத்திரம், புஷ்பம் முதலிய உபகரணங்களைக்கொண்டு வரும் படிசொல்லிவரவழைத்துப் பூசிக்கவில்லையா; இன்னும் அநேகர் இளமை யில் பூசித்துச்சிவபதம் பெற்றிருக்கிறார்கள், ஆதலால், நான் இனையவனெ ன்று என்னைத்தடைசெய்யவேண்டாம். பின்னைகளுக்கு நன்னெறியைப் போதித்து அதில்நடையும்படிசெய்வது தாய்தந்தைகளுக்குக் கடனாயிருக்க, பின்னைகளே நல்வழியிற் செல்லதொடங்கினால் அப்படிசெய்வதைத் தடு ப்பதும் உண்டோ; என்று சொல்லிவணங்குகின்றார்.

அதுகண்ட அம்மையார், தம்புதல்வனைநோக்கி, ஐயனே, உன்விருப் பத்திபபடியே நடக்கலாம், நான் தடைசெய்யவில்லை, ஆயினும், நல்ல குருவையுடைய அவர் செய்யும் சமயநிஷ்டை முதலியவைகளைப்பெற்று சிவ பூசை, ஸ்ரீ பஞ்சாஃதரஜபம் முதலான சற்கரும்ங்களைச்செய்க வென்றுகூறி னா. அப்பால் திருவெண்காடா, தாயாராகுத்தைப்பார்த்து, அம்மா; தேவரீர் சொன்னவைசத்தியமே, சிவபூசைக்குக் காலம்வரையறுப்பது தகு தியல்ல, தேகம் நிலையற்றதாகையால் அறிவுகளாந்தகாலமே அதற்கு வாயறைக்காலம். இனிககாலத்தை வீணாக்கிழிக்கலாகாது, முன்னொரு காலத்தில், பமதர்மராஜன் நரகலோகவாசிகளை விசாரித்து வருமபொழுது அவர்களுள் சிலாதீவாய் நரகத்திலும், சிலர்ஔரவநரகத்திலும், சிலர் அசி பத்திரவனம் என்னும் நகரத்திலும், சிலர் கும்பீபாகம் என்னும் நகரத்தி லும், விழுந்து பலவாறு வருந்துவதைப் பார்த்துச்சகியாமல், உடனே சித் திரகுப்தா என்கிற கணிககாவருவித்து, இவர்கள் என்னதிமை செய்தவர் கள், எத்தனைகாலமாக இந்தத்துன்பத்தை அறுபவிக்கிறார்கள், இனியெப்

போதுவிமோசனம் நேரிடும் என்றுவினாவு, அந்தக்கணிகர் தமது கணக்கேட்டைப்பார்த்து, இவர்களெல்லாம் சிவபூசைமுதலிய நற்கருமங்களைச் செய்யாமல், சிவநீர்தைமுதலிய தீகருமங்களைச் செய்தவர்கள். இவர்கள் எப்பொழுது இந்த நரகங்களுக்கு வந்தவர்களோ நாங்கள் அறியோம். விமோசனநாலமும் தெரியாது, இவர்கள் வந்தகாலமும் விமோசனகாலமும் தரும தேவதைக்குத்தெரியுமென்று சொல்லக்கேட்ட யமதர்மராஜன் தடுக்கிட்டு நடுநடுங்கி, அந்தப்பாவினைப் பார்த்ததனால் தனசுண்டாகிய பாவம்தொலையும் பொருட்டுச் சிவத்தியாநம் செய்தான் என்று ஆகமங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் சிவபூசை எளிதிரகிடைத்தல் என்று தாயாநாவணங்கி விடைபெற்றுப்போய்த் திருவெண்காட்டை யடைந்து, சிவதரிசனம் செய்துகொண்டு, நல்ல ஆசாரியன் வருமளவும் அவ்விடத்தில் காத்திருந்தார். அப்போது, அங்கே, அழகிற்சிறந்த ஒருவேதியப்பிரமசாரி, சடைமுடிமுதலியவற்றோடு சிவசின்னங்கள் விளங்கத்தரித்துவந்து, அங்கு இருந்தவர்களைப்பார்த்து, திருவெண்காட்டுப் பிள்ளையார் எங்கே பென்று கேட்டுக்கொண்டே ஆலயத்தினுள்ளே பிரவேசித்தார். பிரவேசித்தாலும், அங்கு இருந்த அந்தணர்யாவரும் கண்டு, அனபுடனே எதிர்சென்று, ஐயமே; தேவரீர் எங்கு நின்றும் எழுந்தருளினீர், திருவெண்காடடைத்தேடுதற்குக் காரணம்யாது என்றுவினாவு, அநதவேதியர், அவர்களைநோக்கி, நாம் வருதற்குக் காரணமுதலியவும் நாம் திருவெண்காடடைப் பாத்தளவில் உங்களுக்குத் தெரியலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டே ஆலயத்தில் தாயாரோடு சிவபூசைக்குரியபொருள்களையெல்லாம் சேகரித்துக் கொண்டிருந்த திருவெண்காடடைமுக்கூற்றிமுதலியவற்றாலறிந்துகொண்டு, மனமகிழ்ச்சியுடனும் இன்சொல்லுடனும் எதிரோபோய், அப்பா திருவெண்காடா; உன்னைப்பார்க்கவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால் இங்குவந்தோம், உனகருத்து முழுதும் எமக்குத்தெரியும், அந்தக்கருத்து நிறைவேறு தற்குரியகாலமும் அடுத்தது என்று சொல்லி எதிரோகிணராள்.

பட்டினத்தார்திருநரிசநம் செய்தல்.

அப்போது, திருவெண்காடர் அவரை உற்றுப்பார்த்து, அவரது திருமுகக்கருணைபெற்று, நாம்கனவிற்கண்டபடி நம்மையாட்கொள்ள எழுந்தருளிய கருணைவடிவோ இது என்று நினைத்து, ஆராமையும் அன்பும் பெருக அவரது திருவடியில்விழுந்து, எமபெருமானே, தேவரீரைக்காணப்பெற்றமையால் அடியேன் உய்ந்தேன், என் உடல், உயிர், பொருள் ஆகிய மூன்றையும் உமகடே உரியவையாக்கிக் கொண்டு என்னைப்புனிதனாகும்படி செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அந்தச்சற்குருகிாமணியானவர் திருவெண்காடரது அன்புக்கிரங்கி, அவர்முகத்தைப்பார்த்து, அப்பா; நாம் இருப்பதுவிபாக்கிரபுரம். நேற்று இரவில் இங்குவந்தோம். எமதுகனவில்

சைவபிராமணர் ஒருவர்வந்து,நானே உதயகாலத்தில்சுவேதாரணியத்துக்குப் போவாயாகில், அவ்விடத்தில் திருவெண்காடன் என்கிற ஆறுவயதுள்ள சிறுவன் வந்திருப்பான், அவனுக்குச்சைவ தீகைச்செய்து,ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைக் கிரமப்படி உபதேசித்து, இந்தச்சம்புடத்தையும் அவனுக்குக் கொடு, யாவராலும் திறக்கப்படாத இந்தச்சம்புடம் அவனால் திறக்கப் படும். இதற்குள்ளே அவன் பூ ருவசன்மத்தில்பூசித்தஆன்மார்த்தமாகிய சிவ லிங்கமூர்த்தியிருக்கின்றது. என்று கட்டளையிட்டு, ஒருமண்டல மளவும் உன்னோடுகூட என்னையிருக்குமபடி நியமித்தார். அப்போது நீர்யாவர்; எங்குஇருப்பது என்றுவினவினேன,அவாயாம் எங்கும் இருப்போமாயினும் இப்போது திருவிடைமருதூரில் வசிப்போம் என்றுசொல்லிமறைந்தார். உன்பொருட்டால்,திரிகரணங்களுக்கும்எட்டாத பரம்பொருள் எமக்குஎளி தில் காணக்கிடைத்தது என்றுசொல்லி, பட்டுப்பரிவட்டம் சாத்திமூடிவை த்திருந்த சம்புடத்தை ஒரு உயாந்த பீடத்தின்மேல் எழுந்தருளப்பண்ணி, மேலேமூடியிருந்த போர்வையைவாங்கின மாத்திரத்தில், அவ்விடத்திலிரு ந்தவர்கள் யாவரும் அதிககாரியுள்ள அந்தச்சம்புடத்தைக்கண்டு அதிச யித்தார்கள். திருவெண்காடர் அதனைக்கண்டுமகிழ்ச்சியையடைந்து, சற் குருவின் திருவடியை வணங்கித்துதித்து நின்றார்.

திருவெண்காடர் சிவதீகைஷபேற்றது.

அதன்பிறகு, சற்குருவாய்வந்தவா திருவெண்காடரது அதிதிவிரபக்கு வத்தைக்கண்டு, அங்கிருந்த அந்தணர்களுடைய சம்மதம்பெற்று அவரு டன் திருவெண்காடனையும் அழைத்துச் சென்று காவரிக்கனாயையடை ந்து, சைவதீக்ஷாசங்கற்பம் சொல்லி மறுபடியும் ஸ்நானம் செய்வித்து, திரு நீறு ருத்திராக்ஷம் முதலியவற்றை யணிவித்துச் சிவசந்நிதியில் அழைத்துப் போய் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்து, சம்புடத்தையெதிரில்வைத்து, அங்கிருந்த வேதியர் எல்லானாயும் றோக்கி, இந்தச்சம்புடத்தை, ஒவ்வொருவ ராய்த்திறக்கும்படி நியமிக்க, அவர் அப்படியேசெய்து அது திறக்கப்படாம லிருக்க, திருவெண்காடனோடுக்கி, நீ இதனைத்திறக்கக் கடவாயென்று நியமிக்க, இவர் சற்குருவின் ஆணைப்படிசம்புடத்தைக்கீட்டி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷ ரத்தியானத்துடன் அதனைத்தீண்டின அளவில், அது எளிதில் திறப்புற்றது. அதற்குள்ளே கோடி ஸூரியகாந்தியுள்ள சிவலிங்கமூர்த்தி ஒன்றும், விநாயக மூர்த்தி ஒன்றும் தெய்வமந்தாரமலர் களால் அருச்சிக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றைக்கண்டோர்யாவரும் அந்த மூர்த்தங்களையும் திருவெண்காடரது தவப்பெருமையையும் புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள். பிறகுசற்குருமூர்த்தி யானவர் திருவெண்காடனோடுக்கி, அப்பா, இன்றுசுபதினமாதலால் உன் ஆன்மார்த்தத்தைப் பூசிக்கக்கடவாய், பூசைசெய்வதற்குமுன்னே, இந்தத் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கிற சிவபெருமானையும் பிராட்டியையும் பூசைசெய்விக்கக்கடவாய், சிவபூசைசெய்வதற்குமுன்னே சிவனடியாணாப் பூசிப்பது மிகவும் சிலாக்கியமாகும் என்று கட்டளையிட்டருளினார்.

திருவெண்காடர்சிவபூசைசெய்தல்.

திருவெண்காடரும் தமது ஆசிரியர் சியமித்தபடி யுநீரடி, நித்திய கருமமுடித்த சியமமுடைபவராய் ஸ்ரீ சுவேதாரணியப் பெருமானுக்கும் தேவியாருக்கும் மஹர்யாஸ நந்தராபிஷேகம் செய்வித்தது, ஆதிசைவவேதியர் அநேககாவரவழைத்து ஸ்ரீ நடராசம் சமசபாராணம் முதலியவற்றை நடத்தி, சுகந்தைலம் முதலிய வற்றால் அபிஷேகம் செய்வித்து, பட்டுப் பரிவட்டம் முதலியவைதரிப்பித்து, மாணிக்க முதலிய வற்றால் செய்யப்பட்ட திருவாபரணங்கள் அணிவித்து, மலையை முல்லை முதலிய மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலைகள் சாத்துவித்து, பாற்சோறு, பழவகை பிடிமளமாகிய அடைக்காய் முதலியவற்றைச் சமர்ப்பித்தது, தூபந்தீபம் முதலிய உபசாரங்கள் செய்வித்தது, சிவாக்கினியைப் பூசித்தது, சிவனடியார்களையும் ஆராதித்தது, அதின் பிறகு தமது அன்மாததபாகிய சிவவீழ்ப் பெருமானை அருச்சித்து வணங்கிப் பலவாறு துதித்து ஆரந்தக் கூததாடினார். அப்பால் திருவெண்காடர் உததரபூசைமுடித்தது, உடையவரையும் மூத்தபிள்ளையாரையும் பெட்டகக் கோயிலுள் எழுந்தருளிட்டண்ணிநிலைநந்திரசாதத்தைத் தமது ஆசிரியர்க்குச் சமர்ப்பித்து கனிக்கச்செய்தது, அவர்கட்டளைபெற்று, தாயாரோடும் சுற்றத்தாரோடும் சிவப்பிரசாதத்தை உட்கொண்டு, நீரணிந்து, ஸ்ரீ லஞ்சாஷாத்தைச் செபித்துக்கொண்டு அலைவறமனதையுடைய வராயிருந்தா, குரியாஸ்தமரும் ஆயிற்று.

திருவெண்காடர்மகேசரபூசைக்காதந்தாயாளை உசாவுதல்.

அதன்பிறகு, திருவெண்காடர், தமது ஆசிரியாக்கும் சிவநேசராகிய அந்தணர்க்கும் தசுஷணை கொடுக்க நினைத்தது, தாயாரிடஞ்சென்று வணங்கித் தாயே; தேவரீரது கருணையால் செய்தமுடிக்கவேண்டுமென யாவையும் செய்தமுடித்தேன், ஆயினும் ஸந்தாவரசுகமங்கள் என்னுமிரண்டனாள் ளே சிறந்த சங்கடபூத்திகளாகிய சைவமாகேசரர் என்கிற வேதியர் முதலானோரைப் பூசித்தல் நமது கடனாதலால் அதற்குவேண்டிய பொருள் சேகரித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். அதற்கு அந்த அம்மையார், குழந்தாய்; நயமிடத் திவிருந்த பொருள் முழுதும் செலவாகிவிட்டபடியால் இனிக் கடனவாங்குதலொழிய வேறுவழியில்லை, என்னசெய்வலாம் என்றார். அப்பொழுது திருவெண்காடர், மனங்கலங்கி, ஸ்ரீருத்திரபாராயணஞ்செய்த வேதியர்க்கும் நமது தீஷாகுருவுக்கும் தசுஷணை கொடுக்க வேண்டுமே, என்னசெய்வோம் என்று கிந்தித்து, சிவத்தியாநந்ததுடன் தனையிற்படுத்துறங்கினார். அமமையாரும் தம்புதல்வரது கவலையை நோக்கித் தாமும் கவலையாடைந்து அவரருகே படுத்துறங்கினார். மற்றவேதியர் முதலானோர் ஆலயமண்டபம், சோலை, நந்தரவரம் முதலிய இடங்களில் சயசித்திருந்தார்கள். அப்பால், எல்லாமவல்ல கடவுளானவர், அந்தத்திரு

வெண்காடரது மனக்கவலையை ஒழிக்கத் திருவுளங்கொண்டு, அன்றிரவில் அவரது கணவில் முன்னேவந்தாற்போல ஒருசைவவேதியர் வடிவங்கொண்டு எதிரிலின்று, அப்பா; திருவெண்காடர்! அஞ்சவேண்டாம், அளவற்ற பொன், மணி, பூண், ஆடைமுதலியவற்றை உன்வீட்டிலிருக்கும்படி அமைத்தோம், அவற்றை எம்மடியவர் வேண்டியபடி கொடுத்து நீவேள்விப் பயன்பெறலாமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தார். திருவெண்காடர் உடனே விழித்தெழுந்து, நடந்தசெய்தியைத் தாயாரோடு சொல்லிச் சூரியோதயத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார். அததருணத்தில், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இவாமனைபில் காவலாயிருந்தவர்களுக்குள்ளே சிலா ஓடிவந்து அம்மையானாவணங் கொண்டு, அம்மா; தாங்கள் பூட்டிவைத்த மனையினுள்ளே, இன்று அர்த்தயாமத்தில், ஒருபெருஞ்சோதியுண்டாகினுமாமராதிருக்கின்றது. இந்த அதிசயத்தைத் தேவரீருக்கு அறிவிக்கவந்தோம் என்றாகள். அதைக் கேட்டவுடன், அம்மையார், தமது புதல்வரதுகொண்மையாமென்று மதித்தெழுந்தார், சூரியோதயமுமாயிற்று. உடனே காலக்கடன்முடித்துத் தம்புதலவரோடு காவிரிப்பூம்பட்டினம்வந்து தம்மனைபுகுந்து வாயிற்காப்பு நீக்கி உள்ளேபுகுந்து குபேரனது அளகாபுரியினும் சிறந்த பெருஞ்செல்வம் அமைந்திருக்கப்பார்த்து, இது சிவபெருமான் திருவருளாமென்று வியந்து, அந்தச் செல்வங்களுள், தமக்குவேண்டுமெனவும் எடுத்துப்பண்டிகளிலேற்றித் திருவெண்காட்டுக்கு அனுப்பித் தாமும் மைந்தருமாகப் பின்னே சென்று திருவெண்காட்டையடைந்து, சிவாலயத்தின்குருப்புறத்தில் அந்தத் திரவியங்களையிறங்கி, புதல்வரைப்பார்த்து, அப்பா; இனி உன் எண்ணப் படியே குருபூசையும் மகேச்சரபூசையும் பெய்யலாமென்று சொன்னார். உடனே திருவெண்காடர் விதிப்படிநீராடி, திருவெண்ணிறப்பூசி, உருத்திராக்ஷமாலையிடுத்து, பரிசுத்தமனத்தோடிருந்து, தமது ஆசிரியனையும் அந்தணர்முதலிய சிவனடியார்களையும் அவர்கள் மனங்களிக்கப்பூசித்து அவர்கள் வேண்டியவாறே எல்லாப்பொருள்களையும் கொடுத்துப்பணிந்து நின்றார். ஆசிரியர் அந்தணர்முதலானோரும் உனக்குச்சாதுசங்கவழிபாடு மேன்மேல் வளரக்கடவதென்று ஆசீர்வதித்துப் போயினர். அன்றுமுதல் திருவெண்காடர், குருலிங்க சங்கமபத்திசெய்துகொண்டு, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வாழ்ந்திருக்கும்நாளில், இவாக்குக் காளைப்பருவம் நேர்ந்ததைத் தாயார் கண்டு, அந்தக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில், உத்தமவேளாண்டகை மையிற் சிறந்த வசியகுலத்திற்பிறந்து, செல்வம், கல்வி, அறிவு ஒழுக்கங்களையுடையவராயிருந்த சிதம்பரசெட்டியாரொன்பவர்க்குச் சிவகாபியம்மை என்னும் மனைவியினிடத்திற்பிறந்த சிவகையென்னும் பெண்ணைப்பேசிப் பெருஞ் சிறப்பாகத் திருமணம்முடித்துவைத்தார். பிறகு திருவெண்காடர் தம்மனைவியாராகிய சிவகலை எனபவரோடுகூடி இல்லறத்தைக் குறைவறநடத்தி வந்தார். இவர்க்கு முப்பத்தைந்துவயதளவும் புதல்வருண்டாகாமையால்

மனம்வருந்தித் திருவிடைமருதாருடையாருக்குத் தமதுகுறையை விண்ணப்பஞ்செய்தார். அப்பொழுது திருவிடைமருதூர்ச்சிவபெருமான், இவர்க்குப்புதல்வராக அவதரிப்போமென்று திருவுளங்கொண்டார். அப்போது அந்தத்திருவிடைமருதூரில், சிவபத்தி அடியார்பதனிகளரிற்சிறந்த சிவசுருமர் என்னும் வேதியர் சுசிலையென்னும் மனைவியாரோடுகூடி இல்லறம்வழுவாது நடத்தி, காலங்கள்தோறும் மஹாலிங்கநாதனாயும் பெருந்தனநாயகியாராயும் விதிப்படி அருசசித்துவந்தேயன்றி, தமசெல்வத்தையெல்லாம் சிவார்ச்சனைக்கும் அடியாரா மகேச்சுராசுசுக்குமே உபயோகித்துவந்தார். இவ்வாறு நடக்கும்காலத்தில் இவரதுசெல்வம் நாளுக்குநாள்குறைந்து வறுமைக்காலம் நோந்தபடியால், மருதவாணனைப்பிராந்ததிக்க, அவர் இவர்கனவிலும் இவாமனைவியாகனவிலும் விருத்தவேதியராய் எழுந்தருளி, நீங்கள் எய்யிடத்துப் பேரன்புடையீர்கள், நம்கேயிலுக் கருகிலிருக்கும் காருணயாபித தீர்த்தக்கையின் கிழக்கிலுள்ள வில்வமரத்தடியில் நாம் ஒருகுழந்தைவடிவமாயிருப்போம், எம்மை நீங்கள் எடுத்துப்போய்க் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பிள்ளையில்லாமல் வருந்திப்பல அருந்தவங்களைச் செய்கின்றதிருவெண்காடரிடத்திற்கொடுத்தால் அவர்உங்களுக்கு நம்மளவு பொன்கொடுப்பார், அதைப்பெற்று, உங்கள்வறுமைநீங்கி இருமையின்பங்களுக்கும் அடையக்கடவீர்களென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட சிவசுருமர், தீயில்வீழ்ந்த புழப்போலத்தடித்து, பிரமாதி தேவர்களும் அறியாத பெரும்பொருளாகிய உம்மைக்கொடுத்துப் பொன்பெற்று உயிர்வாழ்தலினும் யாம் உயிரைவிட்டுவிடுவதே நன்மையாம், இந்தக்காரியத்துக்கு யாம் உடன்படமாட்டோம் என்றார். அதகேட்ட வேதிய வடிவாகியமருதவாணர், அப்பா, உமதுகருத்தினதுநிலைமையையாமறிவோம், முன்னொருகாலத்தில்எமதுதோழனானகுபேரன்மாதுடப்பிறப்பையடையும் படி நேரிட்டது, அப்போது, நாம் அவனுக்குப்புதலவகை வருவோமென்று அதுக்ரஹித்திருந்தோம், அந்தக்காரியம் நிறைவேறுங்காலம் இதுவாதலால் உங்களை இதற்கு உடன்படும்படி நியமித்தோம் அன்றிவேறல்ல, அந்தக்குபேரன்தான் திருவெண்காடராய்வந்து பிறந்திருக்கும்வசியன், அவனுக்கு மெய்ஞ்ஞானநிலையை அதுக்ரஹித்து நாம் மறைந்தவிடுவோம், அப்போது உமக்குக்கும்பத்தோடு முத்தியைக்கொடுப்போம், நீர் ஒன்றுக்கும் அஞ்சாமல் நாம்சொல்லியபடி செய்யும் என்று அருளிச்செய்து மறைந்து விட்டார்.

உடனே சிவசுருமர் விழித்தெழுந்து, அற்புதமும் ஆந்தமும் உடைய வராய்ப் படுக்கைவிட்டு நீங்கித் திருநீரணிந்து சிவத்தியானஞ்செய்து பெருஞ்சிந்தையோடு திரும்பினார். அதற்குமுன்பே, கணவனார் கண்டகனவையே கண்டு மருண்டெழுந்து, அவர்விழிப்பை எதிர்பார்த்திருந்த சுசிலையம்

மையார் வணங்கித் தாம்கண்டகனவை அவரோடுசொல்ல, அவரும் தாம் கண்டகனவைச் சொல்லி, இருவரும் அச்சமும் துன்பமும் உடையவர்களாய் முன்பின்றோன்றாமல், கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில், சுசிலையம்மையார் தம்கணவனானோக்கி, இந்தவறுமையாலன்றோ நம்மையாளாகவுடைய சிவபெருமானிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்யவும், இதனைத்தீர்க்கும்பொருட்டும், அவர் இவ்வாறுகட்டளையிடவுமேநீரிட்டது என்றுசொல்லி இரங்கிநின்ற அவரது நிலைமையைப்பார்த்து, சிவசுருமர், பெண்ணே! நீ சொல்லியது உண்மையே ஆயினும், நாம் சிவபெருமானது கட்டளையைத்தடுக்கலாமா, தடுக்கலாகாது, ஆகையால் நீ இவ்விடத்திற்குநேயிரு, நான்போய் வருகிறேன் என்றார். அதுகேட்டு அவ்வம்மையார் பதைத்து, எம்பெருமானே! உம்மைப்பிரிந்து நான்தனியே இருக்கமாட்டேன், என்னையும் உன் கொண்டு போகவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அதற்கு அவ்வேதியர் மனமிரங்கி, அவ்வம்மையாளையும் உடன்கொண்டு, மனைகடந்து சென்று ஆலயத்திற் புகுத்து, வழக்கப்படி மருதவாணனையும் பெருந்தனநாயகியாளையும் தொழுது, காருண்யாமிர்த்திதீர்த்ததின் சீழ்க்கையில் வந்தார்கள். அவ்விடத்தில், இந்திரனது நந்தவனம் நானும்படி வீற்றிருக்கும் கோயில்உய்யானவனத்துள் இளங் குழந்தை அழகுரல கேட்டு, வினாவாக அந்த அழகுரல் வழியேபோய், அவ்விடத்துள்ள ஒருவில்வமரத்தின் அடியில், மலரணமேல், சிவபெருமான் ஒருசிறு குழந்தையாக வீற்றிருக்கக் கண்டனர்.

சிவபெருமான் குழந்தையாக எழுந்தருளியது.

கண்ட அளவில், தம்பதிகள் இருவரும் பேராந்தக்கடலில் மூழ்கித் தெளிந்தெழுந்து, வினாவாகப்போய், அந்தக்குழந்தையை ஆவலோடு எடுத்தது, மார்போடணைத்து! உச்சிமோந்து, ஐயனே! அரசே! அழகின்பயனே, அறிவாந்தகே; அதபுதப்பேறே; அரும்பெரும்பொருளே; அமுதப்ரவாஹமே; என்று பலவகையாக அழைத்து எடுத்துச்சென்று மனைவியார் கையிற்கொடுக்க, அந்த அம்மைபாரா வாங்கியணைத்துக் கண்ணிலொற்றி, உச்சிமோந்து, முத்தமிட்டு, அன்பின்பிசுதியால் தனங்களில் பால்சரக்க ஊட்டுதலும், குழந்தையருவாயிருக்கிற ஐயர் உண்பவர்போல் அபிநயித்தார். அதைக்கண்ட அம்மையார் பலவகையாகச்சீராட்டி, தம்கணவனானோக்கி, எம்பெருமானே! இந்தக்குழந்தையின் பேரழகாகிய கார்தம் என்மனமாகிய இரும்பைக் கவந்திழுத்துப் பற்றிக்கொண்டது, இதை ஒருவர்க்கும் கொடுக்கமாட்டேன், பொருள்வேண்டுமானால் நீர்வேறுவகையால் அதனைப் பெறமுயல்வீராக என்று சொல்லித் தம்வீட்டுக்குக் குழந்தையெடுத்துப் போகலாயினர். அப்படிப் போகும்போது, சிவாதுநகரத்தால் வழிதப்பித் திருவிடைமருதூருக்கு இருகாதத்திலுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையடை

ந்து, பசிதாகங்களால் உடல்வாழியினைத்து, அவ்விடத்தில் ஒருமனைப்புறத் திலுள்ள சோலையிற்போய், அங்குள்ள இளந்தழைநைப்பரப்பி, அவற்றின் மீது குழந்தையைக்கிடத்தி, அந்தக்குழந்தையைப் பார்த்துக்கொண்டே இளைப்பாறியிருந்தார். அவர்களைவராகிவசிவசருமரும் அவர்மக்களும் உடனே அவ்விடஞ்சேர்ந்து இளைப்பாறியிருந்தார்.

திருவெண்காடர்மகப்பேற்றுக்களுத்தீரம்,

இப்படியிருக்க, திருவெண்காடர், மக்கட்பேறில்லாத குறைவால் மனம்வருந்தியிருந்தாலும் சிவபூசை அடியார் பூசைகளைக் குறைவில்லாமல் நடத்திவருவார், அன்றிரவில் அவரும் அவர்மனைவியாரும் ஆகிய இருவர் கனவிலும், மருதவாணர் ஒருவருத்தவேதியராக எழுந்தருளி, மகப்பேறு வேண்டி மாதவஞ்செய்வோரோ, இனி நீங்கள் வருந்தாதொழியுங்கள், உங்களுக்கு இந்தப்பிறப்பில்கருவிருந்துவருந்திப்பெறுமபுதல்வரில்லையாயினும், வருந்தாது பெறுமபுதல்வனொருவன்உளன், எப்படியென்றால், நானையதினத்தில், உங்கள்மனைப்புறத்திருக்குஞ்சோலைக்குப்போவீரானால், அவ்விடத்தில் சிவசருமர் என்னும் ஆகிசைவரொருவர் தமதுமனைவியாராகிய சுசீலையம் மையாபீராடிருப்பார், அந்த அம்மையார்கையில் ஒரு சிறுபசுக்குழந்தையிருக்கும், அந்தத்தம்பதிகளை உபசரித்து அழைத்துவந்து பூசித்து அவர்கள் மனமகிழ்ச்செய்தால், அந்தக்குழந்தையை உங்களுக்குத்தருவார்கள். அதைப் பெற்றுக்கொண்டு அந்தக்குழந்தை நிறையளவுபொண்ணை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அவர்கள் போனபிறகு அதற்கு நாமகரணமுதலானவைகள் உங்கள் குலாசாரப்படி நடத்திக்கொள்ளுங்கள், அந்தக்குழந்தையால் உங்களுக்கு இம்மை மறுமையின்பங்களும் முத்தியும்கிடைக்கும் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார்.

திருவெண்காடர்மனைவியார் சிவசருமர்மனைவியாரிடத்தில்

குழந்தையைப்பேற்றது.

உடனே அவ்விருவரும், விழித்தெழுந்து, சிவத்திடாரத்துடனிருந்து, தாம்கண்டகனவை ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லி மகிழ்த்தபிறகு, திருவெண்காடர் தம்தாயிடஞ்சென்று கண்ட கனவைச்சொல்ல, அவரும்கேட்டு ஆனந்தித்து, அனைவரும் சூரியோதயத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள், பிறகு சூரியோதயமானவுடன், திருவெண்காடர் நித்தியகாலக் கடன்சுழித்து, சிவார்ச்சனைசெய்து, அடியார் முதலியோரைப்பூசித்து, தம்மனைவியாரோடு தமதுமனைப்புறத்துள்ள சோலைக்குள்ளேபோய், அங்கிருந்த தம்பதிகளையும் குழந்தையையும் கண்டவுடனே, மருதாருடைய பெருமானும் பெருமாட்டியுமாக எண்ணி, அருகேசென்று வணங்கி, இனிய மொழிகளைக்கூறி உபசரித்தார்கள். அப்போது அந்தச்சுசீலையார் கருத்துத் திருவருளால் நிறை

மாறிக்கணிந்து, மகிழ்ச்சியுடன் திருவெண்காடர் மனைவியாராகிய சிவகலையம்மையானா நோக்கி, அம்மே, நீர்மிகநல்லவராக இருக்கிறீர், அழகும் அருளும் திரண்டொருவடிவமாகிய இந்தக்குழந்தையை எம்கணவர் போருளாசையால் யார்க்கோகொடுக்க இருக்கிறார். அதை மறுத்து உமக்குக்கொடுக்கிறேன். இதை நீர்பெற்ற குழந்தைபோலப்பாவித்து வளர்ப்பீராயின், உமக்கு எல்லாநன்மைகளும் உண்டாகும். நானும் வேண்டும்போதெல்லாம் வந்துபார்த்து என்கவிதீர்வேன். என்சொல்லாத தடுக்கவேண்டாம் என்று சொல்லிக் குழந்தையைக் கையிற்கொடுத்தார். உடனே சிவகலையாரும் தாம்கண்டகனவு மெய்யானதைப்பற்றிப் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு இருகையினாலும் குழந்தையைவாங்கி, அன்பின்மிகு தியாற்பெருகிய தமதுதனப்பாலை ஊட்டலும், குழந்தைவடிவமாகிய மருதவாணரும் ஆவலோடுண்டு அழகை நீங்கிப் பசியாறினமைபோல ஈடித்தார். சுசீலையாரும் சிவசருமரும் கண்டுகளித்தார்கள். உடனே சிவசருமர், வேறுஞாபகமுண்டாகத் திடுக்கிட்டு, நாம் கண்டகனவென்ன, இப்போது நம்மனைவிசெய்த காரியமென்ன, திருவெண்காடர்க்கல்லவா இந்தக்குழந்தை உரியது என்று கொஞ்சநேரம் சிந்தித்து, பிறகு மனந்தெளிந்து, சிவனது திருவிளையாடல் எப்படி முடியுமோ, போகப்போகப் பார்ப்போம் என்று அடங்கியிருந்தார். இந்த அதிசயத்தையெல்லாம் அருகிலிருந்து பார்த்த திருவெண்காடர், திருவருளைநினைத்து, உடல்பூரித்துப் பேராநந்தங்கொண்டு, சிவசருமனானோக்கி, ஐயரோ! என்ன சிந்திக்கின்றீர், உம்மைநான் இங்குக் காணப்பெற்றது மருதவாணர் திருவருளாலன்றோ, இது உமது திருமாளிகையேயாம், எழுந்தருளலாமென்று உபசரித்தார். சிவகலையம்மையாரும் சுசீலையானானோக்கி, அம்மே; நீர் அஞ்சவேண்டுவதில்லை, நீர் கட்டளையிட்டவண்ணம் இந்தக்குழந்தையைக் காப்பேன், சிவாறுகரஹத்தால் கிடைத்த இந்தக்குழந்தை என்குழந்தையேயாம், இந்தச்செல்வமெல்லாம் உம்மதே, தேவரீர் எல்லாவிதத்தாலும் எம்மையாண்டு கொள்ளலாம் என்றார். அப்போது சிவசருமர் இந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு; நமது இறைவர் கனவிற்குறித்தருளிய திருவெண்காடர் இவளோயாவர் என்று திருவருள்தோற்றுவிக்க எண்ணி நின்றார்.

அப்பால், சிவகலையம்மையார் தமதுகையிலிருந்த குழந்தையைத் தம் கணவர் கையிற்கொடுக்க, அவர்வாங்கி, “மககள்மெய்தீண்டவாடற்கின்பம்” என்ற உண்மைப்பயனை யறுபவித்து, குழந்தையின் கேசாதிபாதாந்தமாகிய அவயவ செளந்தர்யமாகிய கடலில்மூழ்கி, உச்சிமோந்து, முத்தயிட்டு, மார்போடணைத்துப், பெருமகிழ்ச்சியை யுடையவராய்த் தம்மைந்தனாமிட்டும் தம்மனைவியார் கையிற்கொடுத்து, சிவசருமனாயும் அவர்மனைவியாராயும் உபசரித்து அழைத்துப்போய், ஆசுநத்திவிருத்திப் பூசித்து, தம்புதல்வரைத் தொட்டிலிற்கிடத்திப், பொன்னினாலும் மணிகளாலும் அலங்கரி

த்த, இச்செய்திகேட்டுக் காணவந்த உற்றார்முதலிய எல்லார்க்கும் வறுமைகெடும்படி நிதிமழையைப்பொழிந்து புதரோத்ஸவம் கொண்டாடினார்.

அந்தச்சமயத்தில், திருவருளாணையால் பிறர்கேளாதவண்ணம், ஓசிவசருமளோ; திருவெண்காடளோ; உங்களுக்குக் கனவிலிட்ட கட்டளைப்படி சிக்குரத்தில் முடிக்கக்கடவீர்களென்று ஒரு அசரீரிவாக்குண்டாதலும், சிவசருமர்கேட்டு, வேதவாக்கியங்களால் தோத்திரம்பண்ணினார். திருவெண்காடர்கேட்டு அன்பும் ஆராமையும்மேலிட, எம்பெருமானே; குழந்தையைப்பெற்ற மகிழ்ச்சியால் மயங்காமல், கருணையால் செல்வகையின்ன தென்றறிவித்து உய்வித்த பேரருளாளனே, போற்றிஎன்று துதித்துப் பலகால் வணங்கிப்பிறகு, ஒருதுலையருவிதது, அதின்மீது ஒருதட்டில் தம்பெறலரும்பேராகிய தெய்வக் குழந்தையைக்கிடத்தி, மற்றொருதட்டில் பொன்னையும் மணிகளையும்சொரிய, சிவாநுக்ஹததால் பொன்னிநீர்த்தட்டு மேலெழுந்தே நிற்கக் குழந்தையிருந்த தட்டுநிலத்தில் தாழ்ந்துகிடந்தது. இந்த அற்புதத்தைக்கண்ட யாவரும் அதிசயித்திருந்தார்கள். சிவசருமர் ஆச்சரியமடைந்து, துலையைவலம்வந்து, அஞ்சலிசெய்து, எதிரோநின்று, திருவிடைமருதூர்ச் சிவபெருமானே; அடியேன் பொருளாசையால் தேவரீருக்கு அடிமைப்பட்டதல்லவே, திருவடித்தொண்டுக்கு ஆசைப்பட்டல்லவா அடிமைப்பட்டது, அப்படியிருக்கத் தேவரீர் இப்படிச்செய்வது தருமமல்லவோ, செல்வக்கடலில் வீழ்த்தத்திருவுளமோ! இறைவனே! இந்த ஏழையைக்கருணையால் உய்விக்கவேண்டுமென்னுங்கருணை உமதுதிருவுளத்தில் இருக்குமாயின், இத்துலையத்தட்டு இவ்வளவில் சமநிலையடையவேண்டுமென்று மந்திராக்ஷதையிறைத்து வணங்கினார். உடனே துலையத்தட்டிரண்டும் திருவருளாணையால் சமநிலையடைந்து நின்றன. திருவெண்காடர் சிவசருமரைப்பணிந்து துதித்துநின்றனர். சிவசருமரும் திருவருளைநினைத்துத் தம்மைமறந்து நின்றனர். அப்போது சிவபெருமானாணையால், ஓ சிவசருமளோ; யாம் இப்படிச்செய்தது உம்மைச்செல்வமயக்கில் ஆழத்தற்பொருட்டன்று, இத்திருவெண்காடர் பொருள்முழுதும் தருமவழியால் சேகரிக்கப்பட்டதாதலாலும் அதனைப்பெறுதற்குரியா நீரோயாதலாலும் இப்படிச்செய்தோம், அஞ்சவேண்டாம், இன்றுமுதல் பதினான்கு வருடம் சழிந்தவுடனே நீரும் உமது குடும்பமும் எமதுபதத்தில் அழிவில்லாமல் வாழ்ந்திருக்கக்கடவீர்கள், இந்தப் பொருளைக்கொண்டு இனித் திருவிடைமருதூரை அடையுங்களென்று ஒரு அசரீரிவாக்கு உண்டாயிற்று. அதனேட்டு அங்கு இருந்தவர் யாவரும் ஹாஹா என்று முழக்கம்செய்தார்கள, சிவசருமர் மனத்தன்பம் நீங்கிப் பலகால் இறைவனைப்பணிந்து துதித்தனர். இவ்வாறு விழைவரம்பில்லாத மாணிக்கத்தைக்குழந்தையாகப்பெற்ற திருவெண்காடர், குழந்தையைத் துலையினின்று மெடுத்து அனைத்துக் கண்ணெச்சில் போக்கி, இரு

க்கைசேர்த்து, பொருள்சனையெல்லாம் திருவிடைமருதூரில் இருக்கும் சிவசுருமருடைய திருமாளிகைக்கு அனுப்பி, அன்றேதம்மைந்தர்க்கு மருத வாணன் என்று நாமகரணம்செய்தார்.

சிவசுருமரீதிருவிடைமருதூரையடைந்தீந்தல்.

அப்பால், சிவசுருமர் விருந்துண்டு, அன்றுகழித்து மறுநாள்போய் மற்றைநாள் காலையிலே, திருவருளாணையின்படி திருவிடைமருதூருக்குப் போகவேண்டிய தம் கருத்தைத் திருவெண்காடருக்குக் குறிப்பிக்க, அவரும் அவ்வேதியுரைப்பூசித்து, அவளையும் அவர் மனைவிமக்களையும் பொற் றேரிலேற்றிப் பின் சென்று வழிவிட்டுத் தம்மனைக்குத் திரும்பினார். தேரோறிப்போகிற தம்பதிகள் குழந்தையின் பிரிவாற்றாமல் வருந்தித் தம் வசமழிந்து சோர்ந்து தேர்மீது சாய்ந்தனர். அதுகண்டு அவர்மக்கள் னுத்தலும், தேர்ப்பாகன் தேனாகிறுத்திச் சைத்யோபசாரம் செய்தவுடன் அவர்கள் களை தெளிந்து வழித்தெழுவோர், மருதவாணனே, என்று அழைத் துக்கிகாண்டே யெழுந்தார்கள். அப்போது சிவபெருமான் மருதவாணன் போலத் திருவுருக்கொண்டு, அவர்கள் கவலை நீங்கும்படி அந்தத் தேரின் ஒருபுறத்தில் அவர்கள் மக்களோடிருக்கக்கண்டு, திடுக்கிட்டுக் குழந்தையை வாரியெடுத்து, அப்பா, எவ்வாறு வந்தாயென்று அன்பினாலுருகி, தேனாவி னாவாக நடத்திக்கொண்டுவருகையில், அந்தத் தம்பதிகளுக்குத் திருவரு ளாணையின்படி, தேர் வேகத்தால் ஒரு பெருஞ்சுழத்தியுண்டாயிற்று, தேர் திருவிடைமருதூரைச்சேர்ந்து திருமாளிகைவாயிலையும் அடைந்தது. பிறகு இவர்கள் மயக்கமொழிந்து பார்க்கும்போது குழந்தையைக்காணுமையால் மிகவும் வருந்தி நிற்கையில், சிவசுருமர் தம்மனைவியானானோக்கி, பெண்ணே, நீயித்தப்பொருள்களை யெல்லாம் அதிதியுசைமுதலான சற்கிரியைகளில் உபயோகித்துக்கொண்டு சுகமாயிரு, நான் காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக்குப் போய்க் குழந்தையைப் பார்த்து வருகிறேன். பார்க்க நேரிடாவிட்டால் தேகத்தை விடுகிறேன் என்றார். அது கேட்ட, சுசீலையார், நீர் என்னைப் பிரியுமன் என் உயிர்பிரியும் என்றார், அதற்குச் சிவசுருமர் ஒன்றும் தோன் றாமல் மயங்கி நின்றார்.

அங்கே, காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில், குழந்தையானது திருவெண்கா டருக்கும் அவர்மனைவியாருக்கும் பல அற்புத நடவடிகளைக்காட்டிக் களிப் பித்திருந்தது. இப்படியிருக்க, சிவசுருமருக்குத் திருவெண்காடர் கொடுத்த கிரவியம் மூன்றுதினமாக வண்டியிலேற்றப்பட்டுத் திருவிடை மருதூ ருக்கு வந்தகொண்டேயிருந்து மூன்றாநாள் முழுதும் சேர்ந்தது; சிவபெரு மான்ருளால் அப்பொருளோடு காவலர் வேடமாக வந்திருந்த கணுதிபர் ஒருவர் ஒரு கவளிகையையும் திருவெண்காடர் எழுதியவாறாக ஒரு ஓலைச் சுருளையும் சிவசுருமிடத்திற் கொடுத்துத் தன்னிச்சைவழியே போயினர்,

பின் சிவசுருமர் அந்த ஓலைச் சுருளை நிரிந்ததுப்படித்து, அதனுள், மருத வாணர் சுகமாயிருக்குஞ்செய்தியும், இவரது பிரிவாற்றாமையையும் நீங்க அந்தக் குழந்தையுரு அமைக்கப்பட்ட படமொன்றனுப்பியசெய்தியும் எழுதியிருக்கக்கண்டு, மிகமகிழ்ந்து, அந்தக்கவளிகையைக் கட்டலிழ்த்து, அந்நில குழந்தையுரு வெழுதிய படத்தைப்பார்த்துக் களித்து, மனைவியாருக்கும் காட்டி மனந்தெளிவித்தார். அவரும் துன்பமாரியிருந்தனர். அது முதல் சிவசுருமர் அந்தப்படத்தை மிகுதியாகிய அன்போடு பூசித்துவந்தனர். அன்றியும் சிவபூசை, பிதிரர்கடன், அடியார் பூசை, வேதாகம மோதல் முதலிய வற்றையும் குறைவற நடத்திவந்தார்.

அருட்தழவிப்பெருமான்திருவிளையாடல்.

அப்பால், திருவெண்காடரும் அவர்மனைவியாரும் தமது அருமைப்பெரு வனை நாளொருமேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாக வளர்த்து வருகையில், குழந்தை முகங்கவழிந்து செங்கையாடல்முதலிய பருவலிலைகளால் தாய்தந்தையரை மனங்களிச்சுச் செய்தது. பிறகு தாய்தந்தையர் குழந்தைக்கு அந்நபராசனம்முதலிய கருமங்களை நிறைவேற்றிப் பெருங்களிப்போடு வாழ்த்திருக்கும்நாளில், மருதவாணர் தம்மையொத்த சிறுவரோடுகூடி, காற்றாடிவிடல் கழற்காய்விளையாடல்முதலிய விளையாடல்களைச் செய்துகொண்டிருந்தார்.

மீனாபிரந்தமணிக்ரீவன்சாபம்தீர்த்தது.

இப்படியிருக்குங் காலத்தில், ஒருநாள் அந்தச்சிறுவர்களோடு கடற்கரைக்குப்போய் விளையாடக்கொண்டிருந்தவர், மணிக்ரீவன் என்னும் கந்தர்வனது சாபத்தைநீக்கத் திருவுளங்கொண்டு, அந்தச்சிறுவரோடு ஒருமரக்கலத்திலேறி நெடுந்தூரம்போய்த் திரிந்தாடிவருகையில், ஒருபெருமீன் இவர்களுடைய தோணியைநோக்கி, விழுங்குங்குரிகாட்டி வினாந்தோடி வருதல்கண்டு, அந்தச்சிறுவரெல்லாரும் அஞ்சிப் பெருங்கூச்சலிட்டு வருந்தும்பொழுது, அந்தமீன், தோணிக்கருகில்வந்து கூம்பின்மீது நின்றவருள் ஒருவனைப்பற்றிவிழுங்கியது. அதைக்கண்ட மற்றையோர் நடுங்கிமூர்ச்சையடைந்தார்கள். அதை மருதவாணர்கண்டு இரங்கி, அந்தச் சிறுவர்பயத்தை நீக்கும்பொருட்டுத் தமதுதிருவடியைநீட்டி அந்தமீனைத் தலையில் உதைத்தார், உடனே அந்தமீன் உயர்விட்டுமடிந்தது. மடிந்தவுடனே அதின் உடம்பினின்றும் ஒருதெய்வவடிவமுள்ள புருஷன் வெளிப்பட்டு, விமாநத்திலேறி, ஆகாசத்திலின்று, மருதவாணரைநோக்கி, ஐயா, நான் மணிக்ரீவன் என்னும் கந்தர்வன், நான் சிந்துமுனிசாபத்தால் இப்படி மீனாயிருக்கநேரிட்டது, அது அவர்சொல்லியபடியே உமது திருவடிப்பட்டதால் திரத்தில் ஒழிந்துபோயிற்று, என்று துதித்துத் தன்னுலகுக்குப்போய்விட்டார்.

டான். பிறகு மருதவாணர் சிறுவர்களைக் கருணையோடு நோக்கினவுடனே, அவர்களெல்லாம் விழித்தெழுந்து, மருதவாணனையும் மீன் மாண்டுமிதப் பதையும் நோக்கி, அதிசயித்து, முன்னே அந்தமீனினால் விழுங்கப்பட்ட சிறுவனைக்குறித்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, மருதவாணர் புன்னகைசெய்து, அவன் இதோவருகிறான் பாருங்களென்று சொல்ல, அச்சிறுவன் அந்த மீன்வயிற்றினின்றும் அளவற்றவிலையுயர்ந்த நவமணிகளைவாரிச் சமையாகக் கட்டிச்சுமந்துகொண்டு அதின்வாய்வழியாய்வரக்கண்ட சிறுவர்கள் எதிரோ போய் அவனையழைத்துவந்து, அவன்கொண்டுவந்த மணிகளைப்பார்த்து, மகிழ்ந்து, அந்தப்படியே தமக்கும்கிடைக்கும்படி கிருபைசெய்யவேண்டு மென்றுறுதிப்பிக்க, மருதவாணர் அவர்களை நோக்கி, நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் அந்த மீன்வயிற்றில துழைத்துவாருங்களென்று சொல்ல, அவ்வாறே அவர்கள் அந்தமீன்வயிற்றில் துழைத்து, கணக்கற்றமணிகளை வாரிக்கட்டிச்சுமந்து வந்து தோணியிற்சேர்த்து, சிறந்தமணிகளை மருதப்பெருமானுக்குக் காணிக் கையென்று முடிந்துவைத்தார்கள். உடனே நெடுநெருமாயிற்றே, நமது தாய்தந்தையர் நமது வரவுநோக்கியிருப்பார்களே, நாம் போவோமென்று தோணியை விடைவிற் செலுத்திவரானின்றார்கள். இவர் இப்படியாயிருக்க,

அங்கே நகரத்திலுள்ள வணிகர் எல்லாரும் தத்தம் புதல்வர் மனைக் குவராமையால் மனம் வருந்தித் திருவெண்காடருடைய வீட்டுக்குவந்து விசாரிக்க, அவர்மனைவியாரும் தமமைந்தாமனைக்குவராமையைத் தமது கணவனுக்கு அறிவிக்க, எல்லாரும் நகரமுழுதும் தேடி, எங்கும்காணாமல், கடற் கரையைடைந்து விசாரித்தலும், அச்சிறுவர் தோணியேறிக் கட லின் மேற்சென்றதாகக் கேள்வியுற்று, அவரது தோணியின் வரவுநோக்கிக் கடற்கரையில் நிற்கவே, தோணியும் வந்து நின்றது. சிறுவனெல்லாரும் மணிப்பொதிகளோடு கரையேறித் தத்தம் பிதாக்களை வணங்க, அவர் களும் தத்தம் புதல்வரையழைத்து மனைகளிற்போய், அச்சிறுவர் கொண்டு வந்த மணிகளைக்கண்டு மிகமகிழ்ந்து பட்டினத்துப்பிள்ளையாருக்கு அங்க வரலாற்றையறிவித்துக் களித்திருந்தனர். பட்டினத்தாரும் தம்மைந்தர் கொண்டு வந்த மணிகளைக்கண்டு அதிசயித்து, வேதியர்முதலானோர்க்கு அந்த மணிகளைத்தானம் பண்ணிப் புதல்வரோடு சுகித்திருந்தனர்.

மருதப்பிரான்வித்தியாப்பியாசம்.

இப்படி சிலகாலம் கழிந்தவுடன், மருதவாணருக்குக் கல்விகற்கும்பரு வம் உண்டாயிற்று, திருவெண்காடர் அவர்குத்தக்க ஆசிரியரிடத்தில் பள்ளிக்கமைத்துச் சகலகலைகளிலும் வல்லவராகும்படிசெய்தார். அப் போது பிறதேசத்திலிருந்து ஒருவணிகன் ஒருபெரியமுதையை அந்தக்காவி னிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ள வசியரிடத்திற் கொண்டுவர, அதனை எல்லாரும்

கண்டு பிரமித்து விலைமதிக்கிலராகித் தம்முட் சிறந்த திருவெண்காடரிடத்திற் கொண் டெவநாடாகள், அப்போது திருவெண்காடர் அந்தமணியை நோக்கி விரந்து, இது பதினாயிரம் பொன்பெறும் எனறார். அதைக்கேட்ட அவ்வணிக றொல்லாரும் தக்கதேயென்று மனமகிழ்ந்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில், மருதவாணர் பள்ளிக்குப்போய் வந்தவர் தம்பிதாவுடனிருந்துண்ண விருப்பங் கொண்டு பிதாவை யழைக்கவந்தார். அப்போது அங்குக் கூடியிருந்தவணிகளையும் அவ்விடத்திலிருந்த பெருமுத்தையும் கண்டு, இதனை விலையாது, இது எங்கே கிடைத்தது என்று வினாவின்ர், அப்போது பட்டினத்துப் பிள்ளையார் மருதவாணரைநோக்கி, குழந்தாய்! இந்த மணிமைப் பற்றின விசாரம் உனக்கு வேண்டாம், நீ போய்ப்பிடியாற வுண்டொளிக் குப்போ வென்றார், அது கேட்ட மருதவாணர் பட்டினத்துப் பிள்ளையாரை நோக்கி, தந்தையே; ரத்ந லக்ஷணம் எம்மாதிரியரிடத்துக் கற்றபோது கேட்டறிந்த லெதையுறிகள் இந்த மணியினிடத்திற்கண்டேன் ஆதலால் அதனை உமக்கு அறிவிக்க எண்ணினேன் என, அங்கிருந்த வசியரிலொருவர் இவர் சொல்லைக்கேட்டு அதிசயித்து, மருதவாணரோ, இந்தமணியைப் பிறதேசத்தார் கொண்டுவந்து விலைமதிக்கத்தந்தார்கள், எம்மால்மதிக்க இயலாமல் உமது தந்தையாரிடத்துக் காட்டினோம், அவர் பதினாயிரம்பொன்பெறுமென்று மதிப்பிட்டார் என்றுசொல்ல, மருதவாணர் நகைத்து, எமது தந்தையார்மதித்த பதினாயிரம்பொன்னை நானேதருவேன் நீங்கள் அஞ்ச வேண்டாம், இதனைகண்ணினால் நோக்கினும், வறுமை, நோய்முதலிய பீடைகள் உண்டாகும், இதனுள்நீரிருக்கின்றது, இதனை உடைத்துக்காட்டுகிறேன் பாரும் என்று அந்தமுத்தை உடைத்தார், உடனே அதனுள்ளிருந்த நீர்வெளிப்பட்டது, அதைக்கண்டவொல்லாம் வியந்தார்கள். பின்பு அந்தமுத்தைத் தம்செயற்கொடுத்த வணிகனுக்குத் தாம்சொன்னபடியே பொருள்கொடுக்க நினைத்து, கடாரபுரத்திலுள்ள ஞானாந்தன் என்னும் தமதுநேசனுக்குத் திருமுகங் கொடுத்து அனுப்ப, அத்திருமுகத்தைக் கண்டவுடனே ஞானாந்தன் தடைசெய்யாமல் பொற்றுவியிலைக் கொடுத்தனுப்பினான். இந்தச் செய்தியைக்கேட்ட திருவெண்காடர் தம்புதல்வரிடத்தில் அச்சமும் அன்பும் மிகுந்தவரானார்.

மருதவாணர் வியாபாரநிதித் தம் கப்பலேறிப்போனது.

இப்படியிருக்கையில், பதினாறுவயது நிறைந்தது. அப்போது மருதவாணர், தாம்முன்புசிவசுருமருக்கும் திருவெண்காடருக்கும் அருள்செய்த பழமுத்திகொடுக்கத்திருவுளங்கொண்டு, பட்டினத்துப்பிள்ளையாரிடம்போய், தந்தாய், கப்பலேறித் தீபாந்தரங்களுக்குப்போய், மணிமுதலிய பலசிறந்த பொருள்களின் வியாபாரஞ்செய்து அதிகமாகப் பொருள் சேரிகக்க

வேண்டுமென் னும் விருப்பமுள்ளவனாய் இருக்கிறேன், இதுநமதுகுலாசார தருமமாதலால் விடைதரவேண்டும் என்றார். அதுகேட்ட திருவெண்காடர் திகெக்கிட்டு, மருதவாண னானோக்கி, அப்பா; நமக்கிருக்கிறசெல்வம், தரந் தரமாய்துபவித்தாலும் தொலையாதே, அப்படியிருக்க, இன்னமும் பொருள் தேடவேண்டுமென்பதும், இந்த இளமைப்பருவத்தில் எங்களைவிட்டுப் பிரிந்துபோவதும் தக்கதன்று என்று வருந்திச்சொன்னார். அதுகேட்ட மருத வாணர், புன்னகைசெய்து, தந்தாய், தேவரீர்சொன்னது உண்மையே, ஆயினும் உலகவியறகைக்குத்தகுந்தபடிநடப்பது என்கடன்மையாதலால் நான் போய்வரும்படி. விடைதரவேண்டும்என, திருவெண்காடர் தமதுமைந்தரது கருத்தையறிந்துகொண்டு, இனி இவர் நமதுதடையில் நிலலா, என்று துணிந்து, ஆயின், யானும் உன்னுடன் வருகிறேன், வாரும் என்றார். அப்போது, மருதவாணர், ஐயோ, நீர் என்னோடுவந்தால் என்மனவூக்கம்செல்லாது, அன்றியும் இங்கு எமது தாய்மாரிருவரும் நமதுபிரிவாற்றாமல் உயிர் நீங்குவர், ஆகையால் நீர் இங்கேயிரும், நான்போய் வினாவாய்வந்து சேர்கிறேன் என்றுசொல்லித் தந்தையார்விடைபெற்று, அவ்வூரின் இன்றும வியாபாரநிமித்தம் கப்பலேறிப்போகிற வணிகரோடு தாமுங்கூடிச்சென்றனர். இவர்களுடைய தாய்தந்தையாமுதலானோர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் றுனேயிருந்துகொண்டு தத்தமவழிபடு கடவுளவைவழிபட்டுத் தம்புதல்வருடைய வரவை யெதிர்பார்த்திருந்தார்கள்.

மருதப்பிரான் வாணிபத்திற்கும் மீட்சியும்.

இப்படியிருக்க, பொருள்தேடச் சென்றவொல்லாரும் ஒருதிபாந்தரத் தையடைந்து அவ்விடத்தில் தமபண்டங்களை மாற்றிக்கொண்டு, வேறு பல தேசங்களைநோக்கிச் சென்றனர். மருதவாணர் ஒருவரும் அவரோடு செல்லாமல் அவ்விடத்திற்குனே யிருந்துகொண்டு தம்மிடத்துள்ள பண்டங்களை மாறிப் பொருள்சேகரித்து, கோயில, மண்டபம், மடம், சத்திரம், சாலை, நந்தவனம், குளம் தடாகாமுதலிய அறங்களில் உபயோகித்துச் சிலமாதங்கள் கழித்தனா. வேறுதேயங்களுக்குச் சென்றவணிகர் பெருஞ்செல்வ முடையராய் மீண்டு மருதவாணரிருக்கு மிடத்துக்குவந்து, நீர் இவ்விடத் திற்குனேயிருந்து என்ன லாபமடைந்தீர் என்று வினாவ, மருதவாணர், யான் பொருள் சேகரிக்கவில்லை, என் பண்டங்களுக்கிடாக இவ்வூரார் கொடுத்தருமட்டைகளும் அவல்கடலையுமே இருக்கின்றன என்றாரா, அவர்கள் நகைத்து, நீர் கொண்டுவந்த பொருளையெல்லாம் ஒருமுட்டைக்கும் அவல்கடலைக்கும் மாறிவிட்டுப்போனால், உமது தந்தையார்க்கு என்ன சொல்வீர் என்றார்கள். அதற்கு அவர் அவர்களைநோக்கி, நீங்கள் என் பொருட்டுப் பரிதபிக்கவேண்டியதில்லை யென்றார். அதுகேட்ட தோழர்

கள யாவரும், சிலநாள் அவ்விடத்திற்கழித்துத் தம்முராகிய காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற்குச் செல்லநினைத்து மருதவாணரோடு கூடிக்கப்பலேறி வருகையில், மருதவாணர் மாயையால் ஒருகாற்றும்மழையுண்டாகி, அதனால் கப்பல் திசைதப்பிப்போக, தின்பணடங்கள் யாவுமொழியுங்காலமளவும் கப்பல் அப்படியே துறைதெரியாதிருந்தமையேயன்றி, குளிர்காய எரிகரும்பும் இல்லாமையால், மருதவாணரிடத்திலிருந்த எருமுட்டையைக் கேட்க, அவர் ஊறிற்போய்ச் சேர்ந்தவுடனே கொடுப்பதாகப் பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்தால் கொடுப்பேனென்று சொல்ல, அவர்களும் அப்படியே பத்திரமெழுதிக்கொடுத்து விரட்டியைப்பெற்றுக் குளிருக்கெரித்துக்கொண்டு தம்முரையடைந்தார்களா. இவருள் ஒருவன் முன்னேவந்து, திருவெண்காடரிடத்தில், உமது புதல்வர் அறிவுமாதிரியிருக்கிறானன்று சொல்லிப்போயின், திருவெண்காடரும் தம்புதல்வரிடத்திருந்த விரட்டியையும் அவல்கடலையையும் கண்டு வணிகன் சொன்னது உண்மையேயென்று துணிநிருந்தாரா, ஆயினும் விரட்டியைப் பெட்டியிலிட்டுப் பத்திரப்படுத்துவாருண்டோ, இதில் ஏதோ சிலவிசேஷமிருக்கலாம் என்று அவற்றிலொன்றையொடித்து அதின்மேலில் உயர்ந்த மாணிக்கமிருந்ததுகண்டு, மற்றெல்லாவற்றையுஞ் சோதித்து, ஒவ்வொன்றிலும் அவ்வாறிருக்கக்கண்டு, மனமகிழ்ந்து, அவல்கடலையைச் சோதித்து முழுதும் பொன்மணல் கலந்திருக்கக்கண்டு பெருமகிழ்ச்சியுடையவராய், இவைகளிருந்த பெட்டியில் இன்னமும் ஏதாகிலும் இருக்கின்றதாவென்று பார்க்கும்போது, அதில் ஒரு ஓலையிருந்தது, அதையெடுத்துப் படித்துப்பார்த்து, அது தம்புதல்வரிடத்தில் பெற்றுக்கொண்ட வரட்டியை ஊர்சேர்ந்த பிறகு கொடுப்பதாக உடன் சென்ற வணிகர் எழுதிக்கொடுத்த பத்திரமாயிருக்கக்கண்டு, அந்த வணிகரையழைத்து, இது நீக்கா எழுதிக்கொடுத்த பத்திரமாவென்று கேட்க, அவர்களும் ஆமென்று ஒப்புக்கொண்டு, தம்முள் அச்சமும் அகிசயமும் அடைந்து, நாம் சாதாரணமான வரட்டியென்று நினைத்து எழுதிக்கொடுத்தோம், இது இப்படியிருக்கின்றதே, திருவெண்காடர் இதுபோன்ற மாணிக்கம் பொதிந்த வரட்டியைத் தரச்சொன்னால் என்னசெய்வோம் என்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

பட்டினத்தார் மருதப்பிரானைக் காணுதுவருந்துதல்.

இப்படியிருக்க, திருவெண்காடர், தம்புதல்வர்கொண்டெவந்த மணிக்கு வியலையும் பொற்குவியலையும் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி கொண்டு, அவரைத் தழுவிக்கொள்ள வேண்டுமென்னும் ஆவலோடு ஓடி, அவ்விடத்திலுள்ள தப்பிரானைக்காணாமல் திடுக்கிட்டு, மனைக்காவலாளரை வினாவ, அவர்கள் நாங்கள் ஜாக்கிரதையாய்ச் சோர்வில்லாமல்காத் துக்கொண்டிருக்கிறோம், அவர் இவ்வழியாய்ப் போகக்கூடேனும் என்றார்கள். பிறகு அந்தப்புரம்

தில் பிரவேசித்தது, மனைவிமுதலியோனாவியை, அவர்களும் மருதவாணர் வந்து உண்டு இப்பொழுது தான் புறத்தேசென்றனர், அவர் தேடிக்கொண்டுவந்து மெசுக்குக்கொடுத்த ஆடை ஆபரணங்கள் முதலியவற்றைப்பாருமென்று காட்டக்கண்டு, சற்றுத்தெளிந்து, அவரைப்பாக்கவேண்டுமென்று இங்கும் அங்குமாக ஒடித்தேடி, காணாமையால் தமமாளிகைகருவந்து கிலேசப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

மருதப்பிரான் திருவுருக்கரத்தும் சிவசுருமீ முத்திபெற்றதும்.

இவா இப்படியிருக்க, மருதவாணர் திருவிடைமருதூரில் தம்மைப் படவுருவத்தில் அனபோடு பூசித்திருந்த சிவசுருமருக்குத் தாம் முன்சொல்லியிருந்தபடி பதினாறுவயது நிரம்பியதனால் சூளிப்பிழம்பாய் வெளிப்பட்டு அந்தச்சோதியில் அந்தச்சிவசுருமரையும் அவர் குடும்பத்தாரையும் ஐக்கியம் பண்ணிக்கொண்டு, தம்முடைய மூலவிங்கமூர்த்தியாகிய மஹாலிங்கத் தோடு பிரிவறக்கலந்து எழுந்தருளி வீற்றிருந்தார்.

பட்டினத்தடிகள் திருவருள்பெற்றது.

அப்பால் திருவெண்காடர் மருதப்பிரானது பிரிவைச் சகியாமல் உண்டிமுதலியவற்றை வெறுத்துச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில், அவர் மனைவியார் ஒரு சிறு பெட்டியைக் கொண்டுவந்து அவர் முன்வைத்து இதைத் தேவரீர் வந்தவுடனே கொடுக்கும்படி உமது புதல்வர் தந்துபோயினர் என்றார். உடனே பட்டினத்தார் ஆவலோடு எடுத்துத் திறந்துபார்த்தார். அதில் ஒரு காதற்றவழியும் ஓர் ஓலைநாசுரும் இருக்கக்கண்டு மிகுந்த ஆச்சரியமுடையவராய் அந்த வோலையைப்பார்க்க, அதில் “காதற்றவழியும் வாராதுகாணும் கடைவழிக்கே” என்றெழுதியிருந்தது, அதைப்படித்துப் பார்த்த இவர் மருதவாணரது திருநோக்க முதலியவற்றால் முன்னமே பசுருவப்பட்டிருந்தமையால், சிவநந்த சாகரத்தில் மூழ்கி, தேடவேண்டிய பொருள்வேறொன்றினதிக் கவலையற்று, திருவருள் முன்னிறக, “பட்டைக் கிழித்து” “ருதுற்றகொங்கையும்” என்னும் இவ்விரண்டு திருப்பாடல்களை யருளிச்செய்து, இருவகைப்பற்றுக்களையு மொழித்து உபசாந்தத்தையடைந்த நிர்மலசித்த விருத்தியுடன், உலகத் தாராக் கருணைநோக்கால் நோக்கி, அவர்கள் உய்யும்பொருட்டு, தமது மனத்தை முன்னிலையாக்கி, “வாதுற்ற” “வேதத்தின்” என்னும் இவ்விரண்டு திருப்பாடல்களை யருளிச்செய்து, தாயானநோக்கி, அம்மே; உமது தவம்பலித்தது, நீர்யாதொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டியதில்லை. உம்மை ஒருகணப்பொழுதும் பிரியேன், யான் குருநாதனது ஆணைவழியில் நிற்பவனானேன் எனறுசொல்ல, தாயாரும் அந்தக் குறிப்பிற்று, ஐயனே, எனக்கு அந்திய காலம் சமீபித்திருப்பதால், என் உத்தரக்கிரியைகளை முடித்தபிறகு உன் விருப்பத்தின்படி போக

லாகாதோவென, ஐயர், அப்படியே யாகட்டும் என்று சொல்லி, எதிரோ நின்ற தமது நண்பரும் தலைமைக்காரியக் காரருமாகிய சேந்தனானோக்கி, இப் பொருள் முழுதும் எல்லாரும் கொள்ளையிடச்செய்யும் என்று கட்டளை யிட்டு, பாதொருபறறு யிலலாதவராய் வெளிப்பட்டனர். அக்காலத்தில், அவாதிருமேனி மீதுள்ள ஆடைகழன்றிருத்ததையும் அறிந்திலர். அந்த நிலைமையை அவாமனைவியாராகிய சிவகலையம்மையார் கண்டு சென்று வணங்கி, எம்பெருமானே! அடிமைக்குத் தேவரீராய் வந்தி வேறுகதியில்லை யாதலால் அடியேனும் உம்முடன் வருகிறேனென்று வணங்குகூற, ஐயர், அவரை நோக்கி, பெண்ணே! யாவாக்கும் கதியாவா சிவபெருமானார், யானேசுறகுருவின் ஆணைவழியில் நிற்பவனானேன், ரீயோ என்னைத் தொடர்ந்துவரச் சத்தியறறவன், ஆதலால், நீ இவ்விடத்தில சிவநேசத் தையும் அடியாரேசத்தையும் மறவாமலிருந்து சரீரார்த்தத்தில சிவபெருமா னது திருவடிநிலை யடையக்கடவையென்றருளிச்செப்து, நிறுத்திவிட்டு, ஆதரவற்றவாபோல அவ்வூர்ப்பொதுமண்டபத்திற் சென்றுதங்கியிருந்தார். அப்போது, அவ்வூரிலுள்ள சுற்றத்தாரா, நண்பா, மூதியோரா, முதலிய யாவ ரும் இந்தச்செய்தியையறிந்துவந்து, அவரைக்கண்டு, ஐயரோ, எனசெய்தீர்: நீர் எங்களுக்கெல்லாம் தலைவராயிருந்தும் இந்தப்பரதேசி கோலத்தைக் கொண்டதற்குக் காரணம்யாது, இனி எமக்கு ஆதரவாவா யாவர் என்று இரங்கினர். அது கேட்ட திருவெண்காட்டையர் அவர்களைச் சுட்டினோக் காமல் பராமுகமாகநோக்கி, திருவருளைச் சிந்தித்து “மனையாளும்” “அத்த மும்” “எரியெனக்கு” “அண்ணறன்” என்னும் நான்கு திருப்பாடல்களாலும் நிலையாமையைப்பற்றிக் கூறினபின், தமது நெஞ்சை முன்னிலையாக்கி, “மா டெண்டு” “ஆறுண்டு” “உடுக்க” “நாட்டமென்றே” “சூன்றென்றிரு,” என் னும் ஐந்து திருப்பாடல்களாலும் பெறத்தக்கது இன்னதென உறுதிகூறிய பின் அவர்களை முன்னிலையாக்கி, “ஊரீர்” “கண்ணுண்டு” என்னும் இரண்டு திருப்பாடல்களாலும் ஹிதோபதேசஞ்செய்து, வாய்பேசாமல் மௌனமா யிருந்தனர். இவ்வாறு இவர்கூறியதைக்கேட்டவர்கள் அஞ்சி நாணமடை ந்து, இந்த நிலையை யாம் அடைவது அருமைபாயிருப்பதேயன்றி, இவர் கூறிய உறுதிமொழிகளின பொருளை உணர்வதும் எமக்கு மிகவும் அரு மையா மென்று மனங்கூசிச்சென்றனர்.

அரசன் சேந்தனானோக் சிறைசெய்ததும்

திருவெண்காட்டிகளைக்கண்டதும்.

அப்பால், இவர் துறவுபூண்ட செய்தியையும், இவரது செல்வமுழு தும் ஊரார் கொள்ளை கொள்ளவிட்ட செய்தியையும் கேள்வியுற்ற அந்நாட் டரசன் வந்து, நிதிக்களஞ்சியம் கொள்ளையாகாதபடி தடுத்து, திருவெண் காட்டிகளுடைய தமக்கைப் புதல்வரை வரவழைத்து, உரிமை முதலிய

திருவெண்காடர்சரித்திரம்.

வற்றை அவர்களுக்குக்கொடுத்து அவ்விடத்திலிருக்கச்செய்து, அவர்கள் குடும்பப்பாதுகாப்பினுக்கு வேண்டும் பொருளைக் கொடுத்து, மற்றப்பொருளைத் தனது பண்டாரத்தில் சேர்ப்பித்து, தர்மசாலைமுதலிய வற்றிற்கு உபயோகிக்கக் கட்டளையிட்டான்.

அப்போது, திருவெண்காட்டடிகளுக்கு நண்பரும் தலைமைக்காரியக் காரருமாயிருந்த சேந்தனாரது உண்மை நிலையை அறியாத அவ்வரசன் அவனைநோக்கி, சேந்தனாரே! நமது திருவெண்காடரது செல்வம் அளவு கடந்ததென்று பலரும் சொல்லக் கேள்வியுற்றிருக்கிறோமாகையால், இன்னும் எவ்விடத்தாயினும் இருப்பின தெரிவியும் என்று கேட்க, சேந்தனார் அரசனைநோக்கி, மஹாராஜனே! அவர் செல்வமுழுதும் காட்டிவிட்டேன், இனி ஒன்றும் அறியேன் என்கூற. அரசன் அவர்சொல்லில நம்பிக்கையில்லாதவனாய்த் தன் பரிஜனங்களைநோக்கி, இவர் திருவெண்காடரது நிதி நிலைகளை எமக்குக் காட்டுமளவும் இவரைச் சிறைசெய்துவையுங்கள் என்று கட்டளையிட்டு, இவர்பொருள் முழுதும் திருவெண்காடரது பொருளே என்று எண்ணிக்கவார்த்து கொண்டான். உடனே அந்தச்சேந்தனார் மனைவியார் அரசனது கொடுங்கோலுக்கஞ்சித் தமது ஒரோபேராகிய மைந்தனை எடுத்துக்கொண்டு, பிறதேசத்தில்தென்று சுழிநிலைதவறாமல் கூலிவேலையால் சிவனஞ்செய்திருந்தனர். இது இப்படியிருக்க, அரசன், பின்பு பட்டினத்தடிகளைக் காணவேண்டிவந்து, ஊர்ப்பொதுமண்டபம்அடைந்து, அவ்விடத்தில் சிவயோககிட்டையில் வீற்றிருக்கும் திருவெண்காடரைநோக்கி, ஐயனே! நீர் இப்பரதேசி கோலங்கொண்டதனால் அடைந்த விசேடப்பயன் யாதென்று வினவ, ஐயர், அரசனைநோக்கி, நீர் நிற்பதும் நாம் இருப்பதும் ஆகிய இரத நிலையே நாம் பரதேசிகோலங்கொண்டதனால் அடைந்த பயன் என்றார். அதுகேட்ட அரசன் நாணமடைந்துசென்றான்.

சிவயோகநீலிருந்தல்.

அப்பால், பட்டினத்தடிகளும் பசிவந்தபோது ஊறிப்போய் இருகையால் ஏற்றுண்டு தமது நாட்டமுழுதும் சிவனடியில்வைத்து, சிவயோக சமாதியில் அலைவற்றிருந்தனர். இவரது நிலைமையறியாத இவர் சுற்றத்தார் இவர் பிச்சையேற்றுண்பது தம்மரபுக்குத் தாழ்வாக எண்ணி, அவ்வூரார் பிச்சையிடாதவண்ணம் தடைசெய்தனர். அப்போது இவர் அந்த வுறவினரிடத்தி் இரக்கமடைந்து, அவர்களுக்கு மெய்யறிவுண்டாகும்படி, பசுமேய்க்கும் சிறுவருடன் ஆடியும், குப்பைமீது புரண்டும், தமது காலில் பழுவையைச்சுற்றிப்பற்றி யிழுக்கும்படி சிறுவரையேவியும், பித்தொன்று நாட்டார் பழிக்கும்படி குடியிருந்த வீட்டுக்குக் கொள்ளிவைப்போம் என்று சொல்லித் திரிந்தும்வந்தனர்.

திருவெண்காடர் சரித்திரம்.

**திருவெண்காடர்க்குத் தமக்கையார்நஞ்சிட்டதும், ஊர்பற்றியெரிந்ததும்,
தணிந்ததும், திருவெண்காடுசேரிந்ததும்.**

அதைக்கண்ட அவர் தமக்கையார் மனம்பொறுக்காமல், இவர் இறந்தாலும் நன்மையாமென நினைத்து, விஷங்கலந்த ஓட்டப்பம் சமைத்து இவா உண்ணக்கொடுப்பித்தார். அந்தச்செய்தியைத் திருவெண்காடர் திருவருளாலறிந்து, “தனவினை தனனைச்சுடும் ஓட்டப்பம் வீட்டைச்சுடும்” என்று சொல்லிவிட்ட அப்பத்துணடைத் தமக்கையார் வாழ்கின்ற வீட்டின் இறப்பிற் செருகினவுடன், தீபந்றி ஒருவராலும் தணிக்கமுடியாமலும் உயிர்களுக்கு அபாயம் நேரிடாமலும் அந்த மனையுடன் ஊர்முழுமையும் சுட்டெரித்து நீரூக்கிவிட்டது. அதுகண்ட யாவரும் அஞ்சி இவனாவணங், அவாகளுசு இரங்கி (தங்காக்கேட்டுப் பிறந்திறந்திலம்) என்னும் செய்யுளைப்பாடி அந்தத்தீபைத் தணிவித்து, திருவெண்காட்டையடைந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்து (விளக்கினை வையமுய்ய) என்பது முதலிய செந்தமிழ்ப் பாடல்கள் பலவற்றைப்பாடிப் பலிமேற்றுண்டு, அவவிடத்தில், “குடியிருந்த மனைக்குக் கொள்ளிவைக்க வேண்டும்” என்று சொல்லிக்கொண்டே வாழ்ந்திருந்தனர்.

திருவெண்காடர் தாயார்க்குத்தந்தநஞ்சியசெய்தது.

அப்படியிருக்கையில், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இவர் தாயார் தேகவிபாகமடைய, அவரது உடலை உறவினா வழக்கப்படி எமக்கடன் கழிக்க மயாநத்திற்சேர்த்தனர். இந்தச்செய்தியைத் திருவெண்காட்டிலிருந்த பட்டினத்தடிகள் திருவருளாலுணர்ந்து, பெருமான் கட்டளைப்படி, தாம் தமது அன்னைக்குச் சொல்லியவண்ணம்முடிக்க நினைத்துப் புறப்பட்டுவந்து, காவிரிப்பூம்பட்டினத்து மயாநத்தெல்லையை யடைந்தவளவில், இவனாக்கண்ட சுறறத்தார் அஞ்சி ஒதுங்கிநிற்க, தாம் அருகேசென்று, அந்தச்சுறறத்தார் அடுக்கிவைத்த சிதையைத்தள்ளி, வாழைப்பட்டைகளால் சிதையடுக்கி, அதின்மீது தாயாணாக்கிடத்தி, ஐயிரண்டு (௧). முந்தித்தவம் (௨). வட்டிலிலும் (௩). நொந்துசுமந்து (௪). அரிசியோ (௫). அள்ளியெவ (௬). இந்த ஆறுவெண்பாக்களையும் பாடினபிறகு, முன்னையிட்டதி (௧). இந்த விருத்தத்தைப்பாடித் தீமூட்டி, மூண்டெரியும்போது, “வேருதே தீயதனில்” என்னும் வெண்பாவைப்பாடி, வெந்து நீறுனபிறகு, “வெந்தாளோ” என்னும் வெண்பாவைப்பாடித் துக்கித்து, மறுநாட்காலையில், “வீறறிருந்தாளன்னை” என்னும் வெண்பாவைப்பாடி, உறவினர்முதலிய யாவரையும் வருவித்துச் சஞ்சயநம் நிறைவேற்றிப் புறப்பட்டவர், “மென்றுவிழுங்கி” என்னும் வெண்பாவைப்பாடிக்கொண்டே திருவிடைமருதூரை யடைந்தனர். அங்குள்ள சிவனடியார் இவரது வரவு உணர்ந்து எதிர்கொண்டு வணங்கத்

தாரும் அவர்களைப்பணிந்து, டெருமான் திருவாலயத்தையடைந்து சந்
யில்லின்று, “தெய்வத்தாமரைச் செவ்வீதின்மலர்ந்து” என்னும் முதறகுறிப்
பையுடைய இணைக்குறளாசிரியப்பாவை முதலாக எடுத்து, திருமும்மணிக்
கோவையைப்பாடிமுடித்துப்புறத்தேவந்து, மிணைதோறும்பிச்சையேற்றுண்டு
கோபுரத்திருவாயிலே குடியாகக்கொண்டு சிவயோகத்தில் வீற்றிருந்தருளி
னர். அப்பால் ஒருநாள், இடைமருதுடையார் அவரது நனவில் அவ்வூர்க்
காவலன்போலத்தோன்றி எதிரின்று, கைக்கோலால் நிலத்தைத்தாக்கித்
திருவடியால் தீண்டியுணர்த்தி, நீயார் என்று வினவுதலும், அவர், ஊர்க்
காவலனே, நானாவது தோலோ, நரம்போ, தசையோ, உரோமமோ,
எலும்போ, உதிரமோ, மூச்சோ, மனமோ, யாதோ அறிகிலேன் என்றனர்.
உடனே பெருமானும் மறைந்தருளினர். தோன்றி மறைந்தவர் இறைவ
னென்றுணர்ந்து, ஆராமம் மேற்கொண்டு, அன்பாற் கரைந்துருகி, அழுது
தொழுது, அவா நின்ற நிலத்து அடிச்சுவட்டைக் கண்ணால் ஒற்றி, மார்
பால்அணைத்துப், பொடியை முடிக்கணிந்து வழிபட்டுத் துதித்திருந்தனர்.
பின்பு ஒருநாள் நீர்விடாய்ப்பட்டு எங்கும் குடிநீர்பெறாமல் வருந்தி மருத
ரைப்பாடிப்பெற்று, உடம்பை அருவருத்துக், கருப்பங்கழனியில் இழுக்கப்
பண்ணி அலுத்து, ஒருபுறந்தின்னையிற் படுததுறங்கினார். அப்போது மரு
தீசர் அவரது கனவில் எழுந்தருளி, வெண்காடனே; இனி நமது திருப்பதி
கள்தோறும்சென்று பாடுவாயாகவென்று கட்டளையிட, உடனே திருக்
கண்விழித்து எழுந்து, அந்தக்கட்டளையின்படி, உலகத்துயிர்கள் உய்யும்,
வண்ணம் பலசெந்தமிழ்ப்பாடல்களைப்பாடி, மருதவனத்தையர் சங்கிதியை
யடைந்து, அன்பினைக்கரைத் துருகிப்பாடிப் புறப்பட்டு, திருக்குடமூக்கு,
கீழ்க்கோட்டம், காரோணம், நாகேச்சுரம், குரங்காடுதுறை, மாயூரம் முத
லிய திருப்பதிகளைவணங்கி, திருவாரூருக்குச்சென்று அடியவர் எதிர்கொ
ள்ளவணங்கி, உள்ளேபுகுந்து, திருவீதி வலம்வந்து, கோபுரவாயிலைப்பணி
ந்து, பூங்கோயிலுடையானாயும் வீதிவிடங்கப் பெருமானையும் தொழுது
பாடிப், பிச்சையேற்றுண்டு வீற்றிருந்தார்.

திருவாரூரில் இறந்தவனை யேடுப்பியது.

இப்படித் திருவாரூரில் வீற்றிருக்கும் நாளில், சிவபத்தியில் சிறந்த
சிறுவனொருவன் பூர்வ ஜந்மபுண்ணியத்தால் திருவெண்காட்டடிகளிடத்
துப் பேரன்பும் பத்தியும்செய்து, காலந்தவறாமல் உணவுமுதலியவற்றால்
உபசரித்து, அல்லும் பகலும் பிரியாமல் தொண்டுசெய்துவரும்போது, இந்
தச்சிறுவன் தன்தாய்க்கு ஒரோமகனாதலால், இவன் தந்தையோடு பிறந்த
நல்லத்தை ஒருத்தி, ஒரோ பெண்பெற்று, வேறு திக்கின்மையால் அந்தப்
பெண்ணை இவனுக்கேகொடுத்து, தமையன் குடியையும் தன்குடியையும்

விளங்கப் பண்ணவேண்டுமென்னும் கருத்துள்ளவளாய், அவன்தாய்க்குத் தெரிவிக்க, அவள் அந்தச்செய்தியை மகனுக்குத்தெரிவிக்க, அவன் அதற் கிசையாமல் நிற்கக்கண்ட அவ்விருவரும் வருந்தி, தமது குறையைப் பட்டி னத்துப்பிள்ளையாரிடத்தில் விண்ணப்பஞ் செய்துநிற்க, அவர் அவ்விருவ ருடைய முறைப்பாட்டுக்கு இரங்கி, மேல் நடக்கப்போகிற காரியத்தை நினைத்து, இச்சிறுவனைநோக்கி, ஐயா! உன்தாய் அததை என்னும் இவர்களு டைய மனக்குறையை ஒழித்துவிடு, இறைவன் திருவருள் உண்டாகுங் காலத்தில் உண்டாகும். என்சொல்லைக் கடக்கவேண்டாம் என்று கட்ட னையிட்டார். அதகேட்ட அந்தச் சிறுவன் அஞ்சி, பட்டினத்தானா வணங்கி, எம்பெருமானே, தேவரீர் திருவடியைப் பிரியாமல் தொண்டு செய்துகிடக்க நினைத்த எனக்குத் தேவரீர் இவ்வாறு கட்டளையிட்டமைக் குக்காரணம் என் பூர்வகன்மமே, ஆயினும் விவாஹகாலத்தில் தேவரீர் எழுந்தருளி ஆசீர்வதித்து உய்யக்கொண்டருளவேண்டுமென்று வேண்ட யட்டினத்தடிகளும் அப்படியே யாகட்டுமென்று அநுகரஹித்து விடை கொடுத்தனுப்பினார். அவன் தாயும் அத்தையும் அவனை மனமகிழ்ச்சி யுடன் அழைத்துப்போய் மணம்செய்வித்தார்கள். அந்த மணப்பந்தலில் பட்டினத்தடிகளும்போய் அவன் நினைத்தபடி வாழ்த்தி, அவனுக்கு இனி மேல் நேரிடுங் காரியத்தையும் கூறவேண்டுமென்னும் கருத்தையுடைய ராய், “நாப்பிளக்கப்பொய்யுதாத்து” என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடிச் சேவைஷ யிட்டு ஆசீர்வதித்துத் தம் இச்சைவழியே சென்றார். அப்பால அந்தச்சிறு வன் தன்மனையாளோடுகூடி வாழ்ந்திருக்கையில், ஒருநாள் ஊழ்வினை தூண்டலால் எண்ணெயிட்டுத் தலைமுழுகி அன்றிரவில் காமமிகுதியால் மனைவியைப் புணர்ந்தான், புணர்தலும் சந்திபாதங்கண்டு இறந்தான். அது கண்ட அவன் மனைவி, மாமி, தாய், சுற்றத்தார் முதலானோர்கூடிக் கடல் போல இளைச்சலிட்டு அழுதார்கள். அந்தச்சமயத்தில், திருவருளிச்சை வழியே உலாவுகின்ற பட்டினத்தடிகள் அவ்வீதிவழியேவர, கண்டோர் சிலர்வணங்கி இந்தச்செய்தியை அறிவிக்கவே, அடிகளும் இரகசமுற்று அவனருகேசென்றுநின்றனர், இவணாக்கூண்டவளவில் அழுதுகொண்டிருந்த யாவரும் அழுகை யொழிந்துநிற்க, அடிகள் அந்தப்பிணமகனைக் கருணை யால் நோக்கி, “வடிவந்தாஹம்” என்ற செய்யுளைப்பாடி, தம்மை யாட் கொண்டாரது பேரருளைநாடி, “மண்ணுமுருகும்” என்ற திருப்பாடலைப் பாடியருளினார், உடனே இறந்துகிடந்த இளைஞன் உயிர்பெற்று உறங்கி விழித்தவன்போல எழுந்து வணங்குகின்றான், கண்டோரொல்லாரும் ஆநந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கினார்கள். உயிர்பெற்றெழுந்த சிறுவன் நடந்தசெய்தி ஒன்றும் அறியாதவனதலால், பெருமான் அமுதுசெய்யக் காலதாமதமாயி ற்றே யென்று வருந்தி, ஐயர் பிச்சை நிவேதனத்தைச் சித்தஞ்செய்ய முயல் வதைக்கண்ட ஐயர் திருவுளங்கனிந்து, “எருவாய்க்கிருவிரன்மேல்” என்ற

செய்யுளைப்பாடி, அச்சிறுவனுக்கு நல்லருள்செய்து, அறிவுணர்த்தி வாழ்த்தி, அப்பால் எழுந்தருளும்போது, அவ்வூரார் யாவரும் வந்து வணங்கி, சுவாய், அடியேங்கள் உய்யும்படி, நாங்கள் செய்யும் தொண்டுகொண்டு இவ்விடத்திற்குளே வீற்றிருந்தருளவேண்டுமென்று வேண்ட, அவர்கள் குறிப்பையறிந்து “வெட்டவெளியான” என்னும் பாடலைப் பாடியருளி, அவர்களை நிறுத்தி, அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு, வழியிலுள்ள பல திருப்பதிகளையும் தரிசித்து வணங்கிப் பாண்டிநாட்டை அடைந்தார். அடைந்து மதுரைப் பெருநகரைச்சேர்ந்து, திருவாலவாயுடையாரையும் அங்கயற்கண்ணமமையாரையும் தொழுது, “விடப்படுமோ” என்பது முதலாகப் பலபாடல்களைப்பாடிச் சிலநாள் அங்குவீற்றிருந்து, பிறகு அந்நாட்டிலுள்ள திருப்பதிகளெல்லாவற்றையுஞ் சேவித்து மலைநாட்டையடைந்து திருவஞ்சைக்களமுதலிய திருப்பதிகளைத் தரிசித்துப்பாடி, கொங்குநாட்டையடைந்தார்.

கோங்குநாடுசேர்ந்து.

அந்தக் கொங்குநாட்டில், பேரையூர், அவிராடுமுதலிய திருப்பதிகளிற் சென்று சிவபெருமானைத்தொழுது, வாய்பேசாத மௌன விரதத்தோடு அவ்விடத்திலிருக்கையில், ஒருநாள் அந்த்ராதத்திரியில் மிகுந்த பசியெழுந்து வருத்தச்சென்று, ஒருமுாக்கனாகிய குமெயியின் தலைவாயிலில் நின்று கைதட்ட, அவன் இவரை அறியாமல், சள்ளனெனறெண்ணித் தடியெடுத்தோடிவந்து அடித்தான். இவர் தாம் நின்றகிலைபெயராமல், சிவசிவ என்று நிறக, அடுத்த வீட்டுத்திண்ணையிற கிடந்தவன் ஓடிவந்து அந்த மூர்க்களை விலக்கி, இவரை யழைத்துப்போய், அமுது படைத்துப் பசியாற்றி உபசரித்தான். அப்போது, அடிகள் திருவருளைநினைத்து, “பூணும்பணிக்கல்ல” என்ற செய்யுளைப்பாடி, உடனே, “இருக்குமிடந்தேடி” என்றசெய்யுளைப்பாடி, அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் துளுவநாட்டிற்சென்று கோகரணமஹா கோத்திரத்தைத் தரிசித்து, உஞ்சேனைமாகானம் அடைந்து மாகாளேச்சு ரரைப்பணிந்து, நகருடுத்த சிறுபுறங்காட்டிலுள்ள ஒருவிநாயக்கோயிலிற் சேர்ந்து பரஞானநிஷ்டையில் வீடியமுடருளினார்.

கழுமரம்பற்றியெரிந்தது.

அப்படியிருக்க, அந்த நகரத்தை ஆளுகின்ற பத்திரகிரிராஜன ஐரு வினையொப்பு, மலபரிபாகம், சத்திகிரிபாதம் முதலிய உத்தம குணங்கள் வாய்த்து அதிதீவிரபக்குவனாயிருந்தமையால், அவனைத்தேற்றச் சிவபெருமான் அருள் செய்ததனால், அவரது அரண்மனையில் களவுசெய்ய விருப்பமுண்டாகிய சில கள்ளர் கூடிவந்து இந்த விநாயகர் கோயிலை யடைந்து, தாங்கள்போருமிடத்தில் பெருந்தனம் கிடைக்க அருள்செய்யவேண்டு மென்று

விநாயகரைப் பிரார்த்தித்துப்போய், அரண்மனைக்குள்ளேயுருந்து, தங்கள் ஆசை தணியுமட்டும் நிதிக்குவைகளையும், ரத்நாபரணவகைகளையும் வாரிச் சுமைசெய்து எடுத்துச் செல்லுகையில், பிரார்த்தனை பலிக்கப்பண்ணின விநாயகர் நினைப்புண்டாக, சந்நிதியையடைந்து ஒருவிலையுயர்ந்த பதக்க மெடுத்து விநாயகர்க்குச் சாத்திச்சென்றார்கள். அது இருட்டுக்காலமாகையால் அந்தப்பதக்கம் விநாயகர் கண்டத்திலவிழாமல் தவறி, அருகேவீற்றிருந்த பட்டினத்தடிகள் திருக்கழுத்திலவிழுந்தது, இது இப்படியிருக்க, அரசன் மனையில் களவுபோனதைப்பற்றி, அரசன் பரிவாரங்களும் காவலாளரும் புறப்பட்டு, அநதநகரமுழுதும் தேடிப்புறத்தே புதிய அடிச்சுவடுதோன்ற அச்சுவட்டைநாடி குறுங்காட்டிற்சென்று விநாயகர் ஆலயத்தை யடைந்து தங்கினர், உடனே சூரியோதயமாகவே, சிவயோகநிஷ்டையில் வீற்றிருந்த பட்டினத்தடிகள் திருக்கழுத்தில் அணிந்திருந்த ஆரத்தைக் கண்டு, அரண்மனையிற் களவுசெய்தகள்ளருள் இவர் ஒருவனென்று நினைத்து, இவரைப் பலவாறாகத் துன்பப்படுத்தினார்கள். ஐயர் நிஷ்டைநீங்கி, ஆரத்தின்செய்தியையும் ராஜகிங்கரர் துன்பப்படுத்துதற்குக் காரணத்தையும் அறியாராதலால், அவர்கள்செய்யும் உபத்திரவங்களையெல்லாம் சகித்துக்கொண்டு சிவசிவ என்று சொல்லிக்கொண்டு சலியாதுவீற்றிருக்க, அவர்களுள் சிலர் இவர் திருடர் அல்லா, யாரோ பெரியவராயிருக்கின்றனர் என்றார்கள். அதுகேட்ட வேறசிலர், ஆம் ஆம், இவரை நாம்தேறவிசாரியாமல் துன்பப்படுத்துவது நன்றல்ல, அரசனுக்கறிவித்து அவன் கட்டளைப்படி நடத்துவதே நன்மை பென்றார்கள். இப்படியிருக்க, இவர்களிற் சிலர் ஒடிப்போய் அரசனுக்கு இரதச்செய்தியைத் தெரிவித்து ஆரத்தையும் எதிரோவைத்து, இந்தக்கள்ளனைத் தக்கபடி தண்டனைசெய்யாமல் விட்டுவிடுவீராயின் உம்முடைய பொக்கசம்முழுதும் கொள்ளையாய்விடும் என்று வற்புறுத்திச்சொல்லவே, அரசன் அவர்கள் கருத்துக்கிசைந்து பட்டினத்தடிகளைக் கழுவேற்றக் கட்டளையிட்டான். அந்தக் கட்டளையின்படியே, கிங்கரர் ஐயரைக் கழுமரத்தினருகே அழைத்துப்போனார்கள், ஐயர் அந்தக்கழுமரத்தை நோக்கிப் புன்னகைசெய்து, “எனசெயலாவதியா தொன்று பில்ல” என்ற திருப்பாடலைப்பாடியருளினர், உடனே கழுமரமபற்றியெறிந்துவிட்டது. அவ்வளவில் அங்கிருந்தபரிஜநங்கள் ஒடிஇந்தச்செய்தியை அரசனுக்குத் தெரிவிக்க, அரசன் திடுக்கிட்டுப் பாதசாரியாக ஒடிவந்து, பற்றியெரியும் கழுமரத்தருகிலநிற்கி திருவெண்காட்டடிகளைத்தரிசித்து இந்தப் பிரபஞ்சத்தை முழுதும் மறந்துவிட்டான்.

பத்தீகிரியார்திருவருள்பெற்றது.

அப்படித் தம்மைமறந்துநின்றபத்திரகிரியார் உணர்ச்சி பெற்றெழுந்து அடிகளைப் பலமுறைவணங்கி அடியேன் சேறவிசாரியாமல் செய்த அப

திருவெண்காடர்சரித்திரம்.

ராதத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, பட்டினத்தடிகள் கருணைகூர்ந்து அரசனுக்குச் சிவஞானம் விளங்கும்படி தத்துவநியதி செய்து, “நாயக்கொருஞ் சூழம்” “மாணர்விழியை” என்ற திருப்பாடல்களைப் பாடினவுடனே, ஐயரைப் பூட்டியிருந்த தலைகள்தெறித்துவிழுந்தன. பிறகு அவர்க்கு உறுதியுண்டாகும்படி, “அஞ்சக்கரமெனும்” என்ற திருப்பாடலை யருளிச்செய்தார். உடனே பத்திரகிரியார் மனந்தெளிந்து, உலகவிவகாரங்களில் வெறுப்புடையராய் ராஜவேஷத்தை நீக்கி, தம்மைச் சூழ்ந்திருந்த சுற்றத்தார் முதலியோரையும் திரும்பிப்பாராமல், திருவெண்காடரது திருவடியில் அடியற்ற பனைபோல் விழுந்து பற்றிக்கொண்டு, எம்பெருமானே; திருவடிக்கு அபராதி யாகிய என்னை உய்யும்வண்ணம் அருள்செய்யவேண்டுமென்று குறையிரந்து நின்றார். அதுகண்ட ஐயர், “ஓங்காரமாய் நின்ற” என்ற திருப்பாடலையருளிச்செய்து, பாவநாஸ்திகைகூடால் அரசனுள்ளத்தில் சிவயோகாநுபவ நிலைபதியும்படி அநுக்ரஹித்து, அவனாரோக்கித் திருவிடைமருதூருக்குப் போகும்படி கட்டளையிட்டு, அங்குநின்றும் புறப்பட்டு வந்தம், காசி, கேதாரம் முதலிய வடநாட்டுத்திருப்பதிகளை வணங்கி, ஸ்ரீசைலமடைந்து, ஆளுடையாரைப்பணிந்து பாடி சிலநாள் அங்கேயிருந்து புறப்பட்டு மேற் கடற்காவழியேவந்து மறுபடியும் கொங்குநாட்டிற்புகுந்து, பிறகு பாண்டிநாட்டையடைந்து திருக்குற்றாலத்தைத் தரிசித்துவணங்கி, “காலன்வருமுன்னே” என்பது முதலாகிய பல திருப்பாடல்களைப் பாடி இராமேச்சூரம், லே தாரணியம் முதலிய திருப்பதிகளை வணங்கி, மறுபடியும் திருவிடைமருதூரை வந்தடைந்து மருதவாணரைப்பணிந்து கீழைக்கோபுரவாயிலில் வீற்றிருந்தருளினர்.

பத்திரகிரியாரது பின்சரித்திரம்.

பத்திரகிரியாரும் குருவருளாணைப்படி சிவயோகசாதனையை விடாமல் பிச்சையேற்றுண்டு, தலங்கடோறுஞ் சென்றுவணங்கி, பட்டினத்தடிகள் வந்து சேர்ந்ததினமே திருவிடைமருதூர் வந்துசேர்ந்து ஆசிரியரைப்பணிந்து, அவர் திருவருளாணையின்படி மேலேக்கோபுரவாயிலில் இருந்துகொண்டு நாள்தோறும் பிச்சையேற்றுவந்து குருநீவேதனம் ஆனபிறகு சேஷத்தைத்தாமும் உண்டு சிவயோகத்தில் வீற்றிருந்தனர்.

இவ்வாறு நிகழுங்காலத்தில், ஒருநாள் பத்திரகிரியார் தமது ஞானாசிரியன் பரிகலசேஷப்பிரசாதத்தை அமுதுசெய்யப்போம்போது, ஆதரிப்பாரில்லாத ஒரு பெட்டைநாய்க்குட்டிவந்து, வால்சுழைத்து, எளியமுகங்காட்டி, பசியால் வருந்துகின்ற தன்னிலையைக் குறிப்பிக்கக்கண்டு, அதனிடத்து இரக்கங்கொண்டு, சேஷப்பிரசாதத்தில் சிறிது அதற்கு இட, அதனை அந்தநாய் உண்டு பசியாறி, அன்றுமுதல் இவரைநீங்காமல் இவரது திரு

மேனிக்காவற் றெண்டிபூண்டிருந்தது. இவரும் அதற்குச்சிறிது சேஷப் பிரசாதத்தையிட்டுவந்தார். அந்தப்பெட்டைநாயின் வரலாறு யாதெனின், முற்பிறப்பில் அங்கதேசத்தில் அழகிற்சிறந்த வேசையொருத்தி ஆடவரைப் பலவகையாலும் வருசித்துப் பொருள்தேடி, கள்ளுண்டல், கொலை, புலா ழுண்டல் முதலியவற்றால் தன்காலம் போக்கிக்கொண்டிருக்கையில், ஒரு நாள் உச்சிப்பொழுதில், சிவஞானியாகிய தன்னுசிரியன் கட்டளைப்படிப் பிச்சைக்கு வீதிவழியேபோகிற ஒருமாணக்கன்கையில், தன்விடபுருஷர் களோடுண்டு மிச்சமாயிருந்த சிற்றுண்டியைப் பரிஹாசமாய்க்கொடுத்தாள் அதனை அந்தமாணக்கன் குருப்ரீதிபண்ணித் தன்பசியாறி இச்சைவழியே போயினன். அப்பால் அந்தவேசை முதுமையடைந்து இறந்து பெட்டை நாயாய்ப்பிறந்தாள். பிறந்தாலும் சிவயோகசாதகியின் பசியைத்தணித்த புண்ணியத்தால் இப்போது பத்திரகிரியாராகிய சிவயோகியின் உச்சிட்ட சேடப் பிரசாதத்துக்குப் பாத்திரமாய் அவரது திருமேனிக்காவற் றெண்டு பூண்டு முத்தியடைதற்குரியவளானாள். இப்படிச் சிலகாலங்கழியவே, அந் தப்பெட்டைநாய்க்குப் பரிபாகமுண்டானதை நோக்கி, மருதூருடையார் ஒரு அருட்சித்தர் வேடம்பூண்டு, வெண்காடரிடத்திற்கு எழுந்தருளி, ஐயா, பசிவருத்துகின்றது. பிச்சையிட வல்லீரோவென, அவரும் புன்னகை செய்து, ஐயோ; நான்கோவணமே பாரமென்றிருக்கிறேன், நான்தேவரீர் க்குப் பிச்சையிடவல்லேனோ; மேலைக்கோபுரவாயிலில் ஒருகுடம்பியிருக்கிறான், அவனிடத்திற்போவீராயின், உமது பசிக்குத்தக்க பொருள்கிடைக்கும் என்றார். அதுகேட்ட மருதூரர் அவ்வாறே பத்திரகிரியாரிடத்திற் போய், ஐயா; நீழைக்கோபுரவாயிலில் உள்ள ஒருவரைப்பசிக்குச் சோற்றி மென்றேன், அவர் எனக்குக்கோவணமே பாரமாயிருக்கின்றது; மேலைக் கோபுரவாயிலில் ஒருகுடம்பியிருக்கிறான் அவனிடத்திற்சென்றால் அவன் உன்பசிதணிப்பான் என்று சொல்ல உம்மிடம்வந்தேன், ஆதலால் நீராயினும் என்பசிதணிக்கவல்லீரோ என்றார்.

அந்தச்சொல்லின் குறிப்புப்பொருளை யறிந்துகொண்ட பத்திரகிரியார் மனம்நடுங்கி, இந்த இரந்துண்ணும் ஓடும், எச்சிலுண்ணும் நாயுமோ என்னைப் பிச்சையிடவல்ல சமுசாரியாக்கிவிட்டன. ஆளுடையார் திருவுளம் இப்படியாயின் இதுதானும் எனக்குவேண்டாம் என்று கையிலிருந்த திருவோட்டைச் சுழற்றியெறிந்தார், அதுபோய் அந்தநாயின் பொறியிற்படவே ஓடும் உடைந்தது, நாயும் இறந்தது. பிச்சைக்குவந்த மருதவாணரும் புன்னகையோடு மறைந்துவிட்டார். பின்பு பத்திரகிரியாரும் திருவருளைநாடிச் சகசநிடை பலித்தற்பொருட்டுத் திருப்புலம்பல்முதலிய அநேகம் செந்தமிழ்ப்பாடல்களை அருளிச்செய்து, அலைவற்ற சிவயோகத்தில் வீற்றிருந்தான்.

அப்பால் அந்தநாய் சிவயோகிகையால் இறந்ததனால் முற்பிறவிகளில் செய்த தீவினைமுழுதும் நீங்கிப்புண்ணியம்மேலிட்டு, மக்கள்பொருட்டுத் தவஞ்செய்திருந்த காசிமாநகரத் தரசனாகிய விசுவகுத்தன் என்பவனுக்கு மகளாகப்பிறந்து ஞானவல்லியென்னும் பெயர்பூண்டு, சிவயோகியின் உச்சிட்டப் பிரசாதமுண்ட புண்ணியத்தால் பூர்வஞானம் விளங்கப்பெற்று, குருவின் திருவடியில் அன்புவைத்துவளரும நாளில், அவளுக்கு மங்கைப் பருவம் வாயக்கக்கண்ட தந்தையானவன், இவளுக்குத்தகுந்த நாயகன் யாவனென்று விசாரித்து நாயகன்கிடையாமையால் ஒருநாள் மனவருத் தத்தோடு கண்ணிகாமாததிலிருக்கும் தன்பெண்ணினிடத்திற்குவந்து, தன்னருகிலிருந்த புரோகிதரைப்பார்த்து, இந்தப்பெண்ணுக்குத் தகுந்த மணவாளன் கிடைக்கவில்லையே, என்செய்வேன் என்று சொல்லிக் கண்ணீர் சிந்திக் கிலேசித்தான். அதுகண்ட அந்தப்பெண்தந்தையைவணங்கி நின்று, அப்பா; நான் ஒருவருக்கும் உரியேனல்லேன், என் குருநாதன் தென்னாட்டில் திருவிடைமருதூரில், மருதவாணரது ஆலயத்து மேலைக்கோபுரவாயிலில் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அவருக்கே உரியவளாவேன், அவருக்கு என்னைக் கொடுப்பிராயின், உமது மூவேழுதலைமுறையாரும் முத்தியடை தற்குரியவராவா. இந்தக்காரியத்தை என்கருத்தின்படி முடிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துவணங்கினான். அதுகேட்ட அரசன் அஞ்சி, இந்தச் சிறு பெண்ணுக்கு இப்படிப்பட்ட கருத்துண்டானது யாதோ தெரியவில்லை, இவளுடைய நற்குண நற்செய்கைகளையும் அழகையும் நோக்குமிடத்தில் ஏதோ ஒரு அவதாரவிசேஷமென்றே தோன்றுகின்றது, ஆனால் இந்தவார்த்தையின் உண்மையை அறியவேண்டுமென்று சில ஓற்றையழைத்து அவர்களுக்குத் தன்கருத்தைத் தெரிவித்தனுப்பினான், அவர்களும் அப்படியே திருவிடைமருதூரையடைந்து, அடையாளப்படி பத்திரகிரியாரது நிலைமையைத் தெரிந்துவந்து அரசனுக்கு அறிவித்தார்கள். உடனே அரசன் தன்மகளைச் சிவிகையிலேற்றிக்கொண்டு பரிவாரத்தோடு புறப்பட்டுத் திருவிடைமருதூரையடைந்து ஆலயத்தின் மேலைக்கோபுரவாயிலின் அருகே, தன்மகளைச் சிவிகையினின்றும் இறக்கினான்.

அந்தச் சமயத்தில், பத்திரகிரியார் சிவயோகசமாதியில் இருந்ததனால் அந்த ராஜகுமாரி அஞ்சலியுத்தத்தோடும் எதிராகின்று காலமபார்த்திருந்தாள். ஐயர், சமாதியினின்றும் விழித்து நோக்கலும், அந்தப்பெண், எம்பெருமானே; அடிநாய், மீட்டும் உன் திருவடிப்பேற்றுக்கே வந்தேனென்று வணங்கிநிற்க, ஐயரும் அவ்வரலாறு முழுதும் ஒருங்கேயுணர்ந்து, அந்தப் பெண்ணைக் கைப்பற்றிச்சென்று, கீழைக்கோபுரவாயிலில் இருக்கும் தாமது ஞானாசிரியராகிய பட்டினத்தடிகள் சந்நிதியில்விட்டு, எம்பெருமானது எச்சிலையுண்ட நாய்க்கும் இந்தப்பிறவிநோய் வரலாமோவென்று கண்ணீரொழுக வண்ணப்பஞ்செய்துநின்றார். பட்டினத்தடிகளும் சிவன்செயலுக்கு

நாம் என்செய்யவல்லோமென்று திருவருளை நாடினவுடனே, அவவிடத்தில் ஒருபெருஞ்சோதி யுண்டாயிற்று, அந்தச்சோதியில் சிவபெருமான் திருவாணைப்படி பத்திரகிரிபார் அந்தப்பெண்ணோடு புருந்து கலந்தனர். இதைக் கண்ட தேவர்கள் பூமழை பொழிந்தார்கள். உடனே சோதியும் மறைந்து மஹாலிங்கத்துள்ளேபோய் ஒடுங்கிவிட்டது. அதைக்கண்ட திருவெண்காட்டடிகள் திடுக்கிட்டு, கண்களில் நீர்பெருக அவசமடைந்து சிறிதுநேரத்தில் தெளிவையடைந்து திருவருளைநாடி, இறைவர் சந்திதியைநோக்கி, எம்பெருமானே ; முன் வரகுணபாண்டியனா பத்தினியானாத் திருவுருவிற்கலந்துகொண்ட பெருங்கருணையாளனே ; இன்றுசெய்த பெருங்கருணைக்கு எல்லையாது, என்னையும் என்வினையையும் இன்னும் இங்குவைத்திருப்பது யாதுக்கு, ஏழையேன் எனசெய்யக்கடவேன என்று நின்று உருகுஞ்சமயத்தில், இறைவர் திருவருளால், திருவெண்காட்டனே, நம ஒற்றி பூருக்குவரககடவாய் என்று ஒரு அசரீரிவாக்கு உண்டாயிற்று, அதுகேட்ட பட்டினத்தடிகள் வணங்கி, விடைபெற்றுப் புறப்பட்டு வழியிலுள்ள திருப்பதிகளையெல்லாம் வணங்கித் திருவெண்காட்டைடைந்தாரர் என்று உபமன்னியர் சொல்லக்கேட்ட முனிவர்கள், அவனைவணங்கி, வரகுணபாண்டியனார் மனைவியானா இறைவா திருவுருவிற்கலந்துகொண்ட வரலாற்றை எங்களுக்குச் சொல்லியருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, உபமன்னிய சொல்லத்தொடங்கினார்.

வரகுணநேவரிகதை.

முனிவர்களே; முன்னொருகாலத்தில், பாண்டிநாட்டில், மதுனாயில் அரசாண்ட சந்திரவமிசத்தாராகிய பாண்டியா குடியில் அவதரித்ததுச் சிவநேசமே வடிவாயிருந்த வரகுணதேவா மருமுறைப்படி அரசுசெலுத்துங்காலத்தில், ஒருநாள் தேவோழி உலாவவருமபோது ஒரு விருத்தவேதியன் தேர்க்காலில் அகப்பட்டு இறந்தான், அந்த பிரமகத்தி அவ்வரசனைப்பற்றி வருத்த அரசன் அஞ்சி, சாஸ்திரங்களிற் சொல்லுகிற பரிஹாரங்கள் யாவும் செய்தும் நீங்காதிருக்கக்கண்டு, தமகுலதெய்வமாகிய திருவாலவாயார் சந்தியிற்சென்று குறையரசக, இறைவனும திருவுளமிரங்கி, வரகுணனே! திருவிடைமருதானா யடைவாயானால் இந்தப்பிரமகத்தி நீங்குமென்று அசரீரிவாக்கால் அருளிச்செய்ய, அவ்வரசன் அவ்வாறே திருவிடைமருதானையடைந்து காருண்ணியாமிந்த தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நித்தியகருமம் முடித்து, கோயில்வலம்வந்து கீழைக்கோபுரவாயிலாற்புகுதலும், அந்தப்பிரமகத்தியானது அவனைப்பின்றொடராமல் புறத்தேறின்றது. அரசன் உள்ளேசென்று சிவபெருமானை வணங்கி விடைபெற்று வெளிப்படுகையில், கீழைவாயிலில் பிரமசாயை நிற்பதனால் மேலைவாயிலால் வெளிப்படுவாயென்று அசரீரியுண்டாயிற்று - அப்படியே வெளிப்பட்டிப்போய், இருப்

பிடஞ்சேர்ந்து மருதவாணனாவணங்கி அவ்விடத்துக்காலங்கழிக்கும்போது ஒருநாள், ஒருள்ளன் அரண்மனையிற் களவுசெய்தான், அவனைக் காவலர் பற்றிக்கட்டிவந்து அரசன் முன்விட, அரசன் அந்தக்கள்ளனுடைய உடம்பில் திருநீறு விளங்கக்கண்டு, சிவனடியவனென்று கட்டவிழ்ப்பித்து வணங்கி அவன் வேண்டிமளவு பொருள்கொடுத்தனுப்பினார். மற்றொருநாளிரவில் ஊர்ப்புறத்தில் நரிகள் ஊளையிட, அவ்வுளையோசையைச் சிவபெருமானைப் பாடிய பாடலோசையாக நினைத்து அவைகளுக்கு ஆடைகளைப்பரிசாகக்கொடுத்தார். மற்றொருநாள் இரவில் தவளைகள் பேரினாச்சலிட, அவ்வினாச்சல் சிவநாமம்போலச் செவியிற்புகுதலும் மனங்கனிந்து, மணிகளையும் பொன்னையுங்கலந்து அந்தநீரில் இறைப்பித்தார். ஒருநாள் சிவ பிரானது திருமஞ்சர தைலத்தின்பொருட்டு உலரவைத்த எள்ளைத்திருடியுண்ட பொருவனைச் சேவகர் கண்டுபிடித்துத் தன்னிடத்திற்கொண்டுவர, அவன் இந்த எள்ளைத்தின்றால் இனிவரும் பிறப்பில் எருதாகப்பிறந்து சிவபெருமான் திருவபிஷேகத்திற்குத் தைலம் அமைக்கும் செக்குமரத்தை யிழுத்தலாகிய திருத்தொண்டு பெறலாமென்னும் ஆசையால் இப்படி செய்தேன் எனக்கேட்டு, அப்படியானால் நானும் அந்தச் செக்குமரத்தை யிழக்கும் மற்றோர் எருதாதலாகிய பேறுபெறும்படி உமது வாயிலிருக்கிற எள்ளிற் சிறிதுகொடும் என்று, இரந்துண்டு களித்தார். ஒருநாள் மருதூர் எல்லையில் உருண்டுகிடந்த வெற்றுத்தலையைக்கண்டு, இது மருதூரடைவாரது அடிப்பொடியை யணிதற்கன்றோ இப்படிக்கிடர் துருள்வது, அந்தப்பேறு எமக்கு முண்டாக வேண்டு மென்று அந்தத் தலையை அடுத்தடுத்து இரந்து வந்தனர். மற்றொரு நாள் திருக்கோயில் வலம் வருகையில், ஒருபுறத்தில் நாய்மலம் இருக்கக்கண்டு, இதை அப்புறப்படுத்துவார்க்கு என் அரசாட்சியிற் பாதிதருவேனென்று கருதி மறுவலம் வருகையில், திருவரும் அதைச்சுத்தப்படுத்தா திருக்கக் கண்டு, இனியெடுப்பார்க்கு என் அரசாட்சி முற்றும் தருவேனென்று கருதிச்சென்று மூன்றாமுறை வலம் வருமளவும் யாரும் அதை அப்புறப்படுத்தா திருக்கக்கண்டு, தாம்தம் மேலிருந்த உத்தரியத்தால் வாரியெறிந்தார். மற்றொருநாள் ஊர் உலாவவருகையில் வேப்புங்கனிகள் உதிர்ந்து தம் கண்ணுக்குச் சிவலிங்கங்களாகத் தோன்ற, அன்புமிகுந்து அவற்றிற்கு விதாரங்கள் அமைத்து ஆநந்தித்தார். இப்படிச் சிவபெருமானுக்குப் பலவகைத் திருத்தொண்டுகளும் செய்து வரும் நாவில், விக்கிரமச்சோழர் திருமகளராகிய கார்தி மதியென்பவளைத் திருமணஞ்செய்து, அன்று இரவில் பள்ளியறைக்குட் சென்று மனைவியார் திருவுருவைநோக்கி, இந்தப்பெண் நம்மருதவாணருக்கே உரியவளென்று அவனாக்கைப்பற்றி ஆலயத்திற்புகப்போக, அந்தச்சமயம் நரோத் திரியாகைபால் ஆலயவாயிற் கதவுதிருக்காப்புச் செய்திருந்தது, அரசர், திருவாயிற் புறத்து நின்று, ஐயா; மருதப்பா; என்றழைத்துத் திருக்கை

வைத் தட்டினவுடனே, இறைவர் அவ்வரசரது அன்புவுலையிற் பட்டவரா தலால், வரகுண; வந்தேன் வந்தேன் என்றோடிவந்து கதவைத்திறக்க, உட்சென்று, பெருமானே; இந்த மாது தேவாரீருக்குரியவளாமென்றெண்ணிக்கொண்டு வந்தேனென, பெருமானும் அவர்கருத்தினுக்கிசையச் சிவ லிங்கத்தில் ஐக்கியம் செய்து கொண்டனர். வரகுணதேவர் திரும்பித் தம் அரண்மனைபுகுந்து பெருங்களிப்புடன் இருந்தார். கோயிலும் பழையபடியே திருக்காப்பமைந்திருந்தது. மறுநாள் விடியற்காலத்தில் கோயிற்றுறையாடொல்லாரும் திருக்காப்பவிழ்த்து உள்ளே சென்று, சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு ஒரு புறத்தில் வளைமுதலியன தரித்த பெண்கையொன்று மணிக்கட்டு வளையிலும் வெளிப்பட்டிருக்கக் கண்டு அஞ்சி, வரகுண தேவரிடத்திற் சென்று இந்தச் செய்தியையறிவிக்க, அவர் அச்சமும் நாணமும் மேற்கொண்டு சந்திதபையடைந்து, அவ்வாறிருக்கக்கண்டு, எம்பெருமானே; பாவியேன் பற்றிய எச்சிலென்றோ அந்தக்கையை உட்கொள்ளாதிருப்பது என்று விண்ணப்பஞ்செய்து நிறக, பெருமான, வரகுண, உன்பணிய உலகறியச் செய்யவிட்டபடி யன்றி வேறல்ல என்று அசரீரிவாக்கால் சுட்டினையிட்டருளினவுடனே, எல்லாரும் காணாமபடி அந்தக்கையும் சிவலிங்கத்தில் மறைந்தது. தேவர்கள் பூமழை சொரிந்தார்கள் என்றுசொல்லி மனமுருகித்திருவருளைத்ததித்து, மறுபடியும் பட்டினத்தடிகள் சரித்திரத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

பட்டினத்தடிகள் மறுபடியும் திருவெண்காட்டையடைந்தது.

பட்டினத்தடிகள் திருவெண்காட்டையடைந்தவுடனே திருவெல்லையையப்பணிந்து திருவிதிவலம் வந்து கோபுரத்தைவணங்கிப் பெருமான் சநநிதியையடைந்து சேவித்து ஆநந்த மேலிட்டால் மனங்குழைந்துருகி, “பூதமுங் கரணம்” “யாவோயிருந்தும்” “உண்டதேயுண்டும்” என்னும் முதற்குறிப்பையுடைய திருவிசைப்பாவைப்பாடிவணங்கி வெளிப்பட்டு அவ்விடத்தில் வீற்றிருக்கும் காலத்தில்,

திருநாங்கூர்தேந்தனாவாலாறு.

முன் அரசன்கிறையில் அகப்பட்டிருக்கும் சேந்தனாருடைய மனை வியாரும் மைந்தரும் பட்டினத்தடிகள் இங்கு எழுந்தருளிய செய்தியைக் கேட்டு வந்து திருவடிகளை வணங்கிக் கதறியாடினார்கள். அப்போது பட்டினத்தடிகள் இரக்கமுற்று, நீங்களயாரா, உங்களுக்கு நேர்ந்தது என்ன என்று வினாவ, அவர்கள் நடந்த செய்திகளை யெல்லாம் சொல்லிச் சேந்தனாளைச் சிறைவிடுவிக்க வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அது கேட்ட பட்டினத்தடிகள் திருவுளங்களிந்து, சிவபெருமானுக்கு நிதியிற் சென்று, “மத்தனை தயிருண்டானும்” என்னுந்திருப்பாடலை யருளிச்செய்தவுடன், சிவ

பெருமான், மூத்தபிள்ளையானோர்க்கு, சேந்தனைச்சிறையினின்றும் நீக்கிக்கொண்டுவந்து, நம் திருவெண்காடர் முன்விடுக்க வென்றருளிச் செய்ய, அவ்வாறே மூத்த பிள்ளையார் சேந்தனாசர் சிறைவிடுவித்துத் திருவெண்காடர் முன்விடுக்க, அவர் திருவெண்காடாவணங்கி, இந்தச் சிறையை நீக்கியது போலப்பாசச்சிறையையும் நீக்கியருளவேண்டுமென்று மறுபடியும் வணங்கினார். பட்டினத்தடிகளும் அவரது பரிபாகத்தைநோக்கி, அப்பா; நீ உன்குடும்பத்தோடு காட்டு விற்கின் சிறுவிலைப்பொருள் கொண்டு, சிவனடியாரொருவனாயுட்டியுண்டு திருத்தில்லைப்பதியில்வாழ்வாயென்று கட்டையிட்டிடுச் சீகாழிநோக்கி எழுந்தருளினார். சேந்தனார் சிதம்பரத்தையடைந்து ஆசிரியர் நியமித்தபடி ஒழுகும் நாளில், ஏழுநாளளவும் விடாத அடைமறைபற்றிப் பொழியப்பெரியால் வருந்திக்காட்டுக்குப்போய் விறகு கொண்டு வந்து விற்ப்புக்கிடைத்த மாவைக்கொண்டு வந்து மனைவிகையிற்கொடுக்க, அவர்களியமுது செய்து கணவனுக்கு அறிவிக்க, அவர் சிவனடியாராத் தேடி பெய்துங்கிடையாமல் கோயில் மண்டபங்களிலெல்லாம் போய்த் தேடுகையில், சிவபெருமான் இவரது அன்பினாலிடம் அமுதையுண்ணத் திருவுளங்கொண்டு, ஒருமுதிய சிவனடியவர் வேடம்பூண்டு ஒருமண்டபத்தில் தங்கியிருக்கக்கண்டு, அழைத்துவந்து களியமுதுபடைக்க, பெருமானும் உண்டு மிச்சிலை முடிந்து கொண்டிப்போய்த் திருவம்பலமபுருந்து அவ்விடத்தில் தரிசுத்துக்கு வந்தவர்களுக்குக் கொடுத்ததுச் சிவகாமியார்களிக்க வீற்றிருந்தார். சேந்தனாரும் தங்குடும்பத்தோடு விரதத்தைக் குறைவற முடித்துச் சேடத்தைப்புகித்துப் பரயோகத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். இப்படியிருக்க, செல்வச்சோழன், நான்தோறும் திருவம்பலத்தில் தான்செய்விக்கும் பூசைமுடிவில் ஒலிக்கின்ற மணியொலிகேட்டு உண்ணும் விரதம்பூண்டிருந்தான். அவன் ஒருநாள் நிராத்திரியாகியும் மணியோசை கேளாமையால் மனவருத்தத்துடன் தளையிற்படுத்திவந்தான். அப்போது அம்பலத்தழகர், சேந்தனாரது அன்பை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு, அவனது கனவிற்போய், அரசனே; நீ வருந்தவேண்டாம், இன்று நம்முடைய சேந்தன் நிவேதித்த களியமுதை யுண்ணப்போயிருந்தோம் ஆதலால் நீசெய்வித்த பூசனைக்குவரத் தடைபட்டதென்று மறைந்தருளினார். உடனே அரசன்விழித்தெழுந்து, அப்படிப்பட்ட பேரன்புடைய ரான சேந்தனானான் எவ்வாறு தரிசிக்கப்பெறுவேனென்று திருவருளைச் சிந்தித்துச் சூரியோதய மானவுடனே திருக்கோயிலுக்குவந்து, தானும் தில்லைவாழந்தணர் முதலியோரும் திருவம்பலத்திருமுற்றமெல்லாம் களியமுது உதிர்ந்திருத்தல் கண்டு, தன்கனவை அவர்களுக்குச்சொல்ல, அவர்கள் யாவரும் சேந்தனாரது பத்தியைப்புகழ்ந்து அவரைத்தரிசிக்க விரும்பியிருந்தார்கள். இப்படியிருக்க, அப்போது மார்கழிமாசம் திருவாதினாத்திருவிழாநாள்நோந்தது, அன்று சிவபெருமான் எழுந்தருளுந்தேரானது,

முந்தினநாள் பெய்தமழையினாலுண்டாகிய சேற்றினால் நடவாமல் தடை பட்டது, அப்போது சேந்தனரது பெருமையை வெளிப்படுத்தும்பொரு டிச் சிவபெருமான், தில்லைவாழ்ந்தணர்முதலிய எல்லாரும் கேட்கும்படி, சேந்தா; தேர்நடக்க எம்மைப் பல்லாண்டுபாடுவாயாக என்று அசரீரிவாக் கினால் அருளிச்செய்யக்கேட்ட சேந்தனார் மனமுருகி, என்னையும் ஒரு பொருளாகமதித்து இந்தத் திருப்பணியை நியமித்தனையே, இதற்கு யான் செய்யும் கைம்மாறு யாது என்று சொல்லி, “மன்னுகதில்லை” “எந்தை பெந்தாய்” என்று திருப்பல்லாண்டு பாடினவுடனே தேர்நடந்து வீதி வலம்வந்து நிலையையடைந்தது. அப்போது அரசன்முதலிய யாவரும் சேந்தனாவணங்க, அவர்கள் வணங்குமுன்தாம் அவர்களை வணங்கித்திரு விடைக்கழிக்குச்சென்று, அவ்விடத்து முருகப்பிள்ளையாரை,

“மாலுலாமனந்தம்” என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி, திருவாவடுதுறை முதலிய திருப்பதிகளைத்தரிசித்து, திருவிசைப்பா திருப்பதிகம்பாடி, குரு வருளால் குடும்பத்தோடும் சிற்சபையில் ஆடவெடுத்த திருவடிமீழலில் வீற் றிருந்தருளினார். இவ்வாறு சேந்தனரை முத்தியடைவித்துச் சீகாழியை யடைந்த பட்டினத்தடிகள், சிவாலயத்துச்சென்று, திருத்தோணியில் வீற் றிருக்கும் பெருமானையும் பெருமாட்டியையும்வணங்கி அன்புபெருகநின்று “திருவளர் பவளப்பெருமலைமணந்த” என்று தொடங்கித் திருக்கமழம லும்மணிக்கோவைபாடி, அவ்விடத்தில் சிலநாள்வீற்றிருந்து, உலகெலாம் உய்யச் சிற்சபையிலாடும் திருநடந்ததைக் காணவேண்டுமென்னும் விருப்ப முண்டாகவே, “அத்தனை” என்றபாடல்பாடி, கமழமலமுடையானாவண ங்கி விடைபெற்றுப் புறப்பட்டு, வழியிலுள்ள திருப்பதிகளைத் தரிசித்துக் கொள்ளிடக் களையேறிப் பெருமபநறப் புவிபூசொல்லையை யடைந்து பணிந்து உள்ளே பிரவேசித்து, திருவீதிநான்கையும் பணிந்துவலம்வந்து எழுநிலைக்கோபுரவாயிலை வணங்கித் திருமாளிகையைப் பிரதக்ஷிணம்பண் ணிக் கனகசபையைத்தொழுது சிற்சபையிற்சென்று இறைவரது ஆரத்தத் திருநடந்ததைக்கண்டு, கம்மைமறந்துபரவசராய்நின்று சிறிதுநேரஞ்சென்ற பிறகு தெளிந்து அன்பின்மிகுதியால், “பூமேலயனறியா” என்னும் வெண் பாவைமுதலாக எடுத்துக் கோயினுன்மணிமாலைபாடிக்கூத்தாடித் திரு வருட்கடலில்மூழ்கி அரிதாகவெளிப்பட்டார். பின்பு பசியுண்டாக, “பன் னாகவாடகப் பொற்பாதம்” என்று பாடினவுடனே, உலகமாதா ஆகிய சிவகாமியம்மையார் பார்ப்பணப்பெண்ணுருவமாய் உச்சிநிவேதரப்பிரசா தத்தை வட்டகையினின்றும் கொடுத்தருள, உண்டு பசியாறினவுடனே அம்மையார் மறைந்தருளக்கண்டு, பிராட்டியாரொன்றுணர்ந்து ஆராமை மிகுதியால் “ஓடுமெடுத்து” என்றுதுதித்து அலைவற்ற சிவயோகத்தில் வீற் றிருந்தார். இருப்பவர், “சோறிடுநாடு” என்னும் திருப்பாடலையருளிச் செய்து, காலங்கள்தோறும்சென்று சிற்சபைத் திருநடந்ததைக்கும்பிட்டு

“நினைமின்மனனே” என்பதுமுதலிய அநேகம் திருப்பாடல்களை அருளிச் செய்து, பலநாள் சென்றபிறகு திருவருளால் திருவொற்றியூர் நினைப்புண்டாக, “பாற்கடல்கடைய” என்னும் அடைக்கலத் திருவகவலபாடி, “வான்றேமெழை” என்றுகொடங்கி, “நானூரோ” என்றுமுடித்து வணங்கி வெளிப்பட்டு வழிக்கொண்டார். வழியில் திருததினைநகர்முதலிய திருப்பதிகளைவணங்கித் திருக்காஞ்சி நகரையடைந்த, திருவேகம்பமுடையாளைத்தொழுதுநின்று, “மெய்த்தொண்டா” என்னுஞ் செய்யுள்முதலாக எடுத்துத் திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதிபாடிப் புறப்பட்டு, அவ்விடத்தி லிருந்துகொண்டு, திருவேகம்பமாலே, கச்சித்திருவகவல் முதலிய திருப்பாடல்களை அருளிச்செய்து, கச்சிக்காரோணத்தருகில் வீற்றிருக்குங்காலத்தில் ஒருநாள் பசிப்பிணிவருத்த, ஆற்றாதவராய், “அததிமுதல்” என்னும் வெண்பாவைப்பாடியருளினார். உடனே அறப்பெருஞ்செல்வியாகிய அம்மையார், காமக்கோட்டத்திலிருந்து வேதியமாதருவமாய்வந்து அமுதுகொடுக்க, உண்பெசியாறி, காமக்கோட்டம், கச்சபாலயம்முதலிய திருக்கோயில்களைப்பணிந்து பலதமிழ்மலைகள் பாடி, அநேக அம்புதங்கள்விளங்கச் சிலநாள்வீற்றிருந்து, அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் திருநாலங்காடு, திருப்பாசூர்முதலியதிருப்பதிகளைவணங்கி, திருக்காளத்திஇறைவரைவணங்க எண்ணிப் பிரயாணப்பட்டு, “முப்போது” என்னுஞ் செய்யுள்பாடித் துதித்து வழிச்செல்லும்போது, கணணப்பதேவா முசலியோருடைய திருத்தொண்டின்பெருமையை எண்ணியெண்ணி மனங்குழைந்துருசி, “வாளான்மகவரிந்து” என்னுஞ் செய்யுள்பாடித் திருக்காளத்தியையடைந்துவணங்கி, அங்கு வீற்றிருக்குங்காலத்தில், வடகயிலைத்திருவோலக்கம் சேவிக்கவிரும்பி, “மந்திக்குருளை” என்னும் திருப்பாடலைப்பாடினவுடனே, தென்கயிலைவாணர் வடகயிலைக்கோலத்தைத் தரிசிப்பித்தருள, தரிசித்துப் பலசெந்தமிழ்ப் பாடல்களைப்பாடி, அருள்விடைபெற்றுத் திருவொற்றியூரைக் கருதி எழுந்தருளினார். எழுந்தருளுகையில், “கண்டங்கரிபதாம்” என்றதனித் திருவெண்பாவைப்பாடி, சராசரங்களெல்லாம் குருவிங்கசககமங்களாகக்கண்டு அன்புபெருக, “வாவியெல்லாம்” என்ற திருவெண்பாவால் துதித்துப்பணிந்து திருவெல்லையையடைந்து உட்புகுந்து திருவீதியைச்சேர்ந்தவுடனே தமமையறியாமல் உண்டாகிய பேரின்பக்கடலில்ஓழுகி, “ஓடுவிழுந்து” என்ற திருவெண்பாவைப்பாடி, அடங்காதபேராசையால், “சுடப்படுவார்” என்று துதித்து, அத்திருவீதியை அங்கப்பிரதக்ஷிணம்பண்ணி, சந்திதியையடைந்து, சிவபிரானைத் தரிசித்துவணங்கி, “இருநிலமடந்தை” என்று தொடங்கித் திருவொற்றியூர்த் தொகையைப்பாடித் துதித்து மீள்பவர், “ஐயுந்தொடர்ந்து” என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி வெளிப்பட்டு முதல்வன் முறையீடு, அருட்புலம்பல் முதலியவற்றை அருளிச்செய்து பசுமேய்க்குஞ்சிறுவரோடு கூடி வினையாடிவருங்காலத்தில், ஒருநாள் அந்தச் சிறுவரைநோக்கி உங்களு

ககுச் சிலவிநோதங்களைக் காட்டுவேன், என்னை ஒருகுழியில் புதைபுங்கள் என்றார். அவர்களும் அப்படியே செய்தார்கள். அவர்களுக்கு வியப்புண்டாகும்படி இவா வெளிப்பட்டு வேறொரு மணற்குளத்தின்மேல் நின்றார். அது கண்டு அச்சிடுவார் அதிசயித்து மீட்டி மீட்டிப் புதைத்துவர, வெளிப்பட்டுவந்து கொண்டேயிருந்து, பிறகு ஒருதரம்புதைக்கவே, வெளிப்படாமல் சிவலிங்கமாக முளைத்துநின்றார். அப்போது அந்தச்சிறுவர்கள் கண்டு வியந்து இந்த அதிசயத்தை ஊரில் உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் அறிவிக்க, அவர்களுக்கெல்லாம் திரண்டுவந்து தம் கண்களிககத் தரிசித்தார்கள். இதற்கு முன்பே இவர் பத்தினியாராகிய சிவகலையம்மையார் இவரது திருவடியையே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்து சிவபதம் அடைந்தனர். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் உள்ளவர் யாவரும் ஐயரது ஐக்கிய நிலையைக்கேட்டு, அங்குநின்றும் புறப்பட்டுவந்து திருவொற்றியூரை யடைந்து தரிசித்துப் பலதிருத்தொண்டு செய்து திருவருட்பாங்குக்கு உரியவர்களானார்கள். கேட்டிரோ முனிவர்களே என்று, உபமன்னியர் கூறியபடி, ஸ்ரீபவிஷ்யோத்தரத்தில் திருவிடைமருதூர் மான்மியத்தில் கூறிய பட்டினத்துப்பிள்ளையார் துவய சரித்திரத்தை சூதபுராணிகர் சவுரகாதுயர்க்குச் சொல்லிமுடித்தனர்.

இந்தச்சரித்திரத்தை உண்மையாகிய பக்தியோடும் சிரதையோடும் வாசிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் இம்மையில் ஆயுள், செலவம், புத்தவா முதலிவற்றைப் பெற்று மறுமையில் பேரினப் நிலையாகிய சிவபதவியையும் அடைவர்.

திருவெண்காடர்சரித்திரம்

முற்றுப்பெற்றது.

உ

அச்சிடப்பா.

பல பிரதிகளிலும் விபேட்டிருந்த
திருக்கழுமலமும் மணிக்கொவையின்
செய்யுளுரை.

—

இணைத்தறளா சீர்ப்பா.

13. சார்த்தவர்ப்புரக்குமீர்ஞ்சடைப்பெரும
கருணைமுதுவெள்ளம்பெருகுதிருநயந
கைவலநெல்லியங்கனியதுபோலச்
சைவசித்தார்த்தத்தெய்வவாகமத்தை
வரன்முறைபகர்த்ததிருமலர்வாய
பவளவரைமீதிற்றவளமின்னென்னச்
செப்பருமார்பணிமுப்புரிநூல
பேரிகலாணவக்காரிருளினுக்கும்
பின்றொடர்வல்வினைவன்றொடரினுக்கும்
மாயைமாமாயையாயபேயினுக்கும்
அஞ்சலென்றமைத்தகஞ்சமென்கரதல
அருமறைச்சிரத்தும்பெருமைமெய்யன்பர்
துங்கவிதயத்துந்தங்குபொற்பாத
துன்னியபயோதரமின்னினமிடைதலின்
அளப்பரும்பெருமைவளத்தினைவிளைத்தலின்
சந்திரதிலகஞ்சிந்தூரமருவலின்
உறுகண் டீரவந்துறுமுழையுறுதலின்
சாதமுறைசுழீஇச்சோதிமீதமர்தலின்
பணையெழுமரவம்பிணையொடுமேவலின்
காமரஞ்செவ்வழிகாமரினெய்தலின்
அளகையெதிரொன் னுமாயையுற்றுறைதலின்
ஆடகமருவிநீடறைபெறுதலின்
நாட்டியத்தோகையீட்டமங்கணைதலின்
அகத்தியன்மன்னுமகத்துவஞ்சிவணலின்
மலையாசலமெனநிலைசேர்மாட
மாளிகைசூழ்ந்தசூளிகைப்புரிசை

நேமிமால்வரையெனப்பூமிமீதிவகுவ்
 காழிமாநகரத்தூழிதோறமர்ந்த
 அமையாவன்பினுமையாங்கொழுந்
 தெரியநான் முகன்பணிபெரியநாயகரின்
 பொன்மலாப்பா தஞ்சென்னிவைத்திறைஞ்சுதும்
 மேற்படும்தயப்பாற்கடனடுவுட்
 பரமபிரைதவருவாமபெறுருவன்
 மருளறவிரங்கியருளியருமியெனு
 நிகழையிலகனகமநதாநிறுவி
 மாணநிவென்னுந் தூணிடைப்பிணித்த
 நேசமென்னுமவாகுகொளுவி
 மதித்தலென்னுமதித்தலையுநற்றிய
 பேராவினபச்சிரானந்தப்
 பெறலருமமுதத்திறனெடுமெபெற்று
 ஞானவாய்கொண்டுமோனமாவுண்டு
 பிறப்பிறப்பென் னுமறப்பெரும்பயத்தாற்
 பன்னாட்டட்டவின்னாங்ககற்றி
 யென்னையுந்தன்னையுறந்திட்
 டின்பமேலீடெய்துதற்பொருட்டே.

௫ - ஷீ. சார்ந்தவர்ப்புரக்கும்-தடைந்தானாக்காக்கின்ற, ஈர்சடைபெ
 ரும் - குளிர்ச்சியாகிய சடாபரததையுடைய பெருமானே, கருணைமுது
 வெள்ளம் பெருகு - கருணையாகிய பெரு வெள்ளம் பெருகுதின்ற, திரு
 நயந - திருக்கண்களையுடையவனே, கைவலம்-கையினிடத்ததாகிய, நெல்
 லியங்கனியதுபோல - நெல்லிப்பழம்போல, சைவசித்தார்த்தம் - சைவசித்
 தார்த்த நெறியை யெடுத்தவிளங்கக் கூறுகின்ற, தெய்வ ஆகமத்தை-தேவீ
 கமாகிய சிவாகமங்களை, வரல்முறைபகர்ந்த - வரலாற்று முறைமையாகக்
 கூறிய, திருமலர்வாய - அழகிபதாமமாமலர்போலும் திருவாயையுடைய
 வனே, பவளவரமீதில் - பவளமலையின் மீதுள்ள, தவளமின் என்ன -
 வெண்மையாகிய மின்னலென்று கண்டோர் சொல்லும்படி, செப்பு அரு-
 சொல்லுதல் அருமையாகிய, மார்பு ஆணி - திருமார்பிலணிந்த, முப்புரி
 நூல் - முப்புரிநூலையுடையவனே, பேர் இகல் - பெரியவலியமைந்த, ஆண
 வம் - ஆணவமென்கிற, கார் இருளினுக்கும் - பெரிய அந்தகாரத்துக்கும்,
 பிந்தொடர்-(சென்றதையுங்க்கிகள் தோறும்) பின்னொடர்ந்து செல்கின்ற,
 வல்லினை - வலியவின்களாகிய, வந்தொடரினுக்கும்-வன்மையாகியதனைக்

கும், மாயைமாமாயை ஆயபேயினுக்கும் - மாயை மஹாமாயையாகிய
பேய்களுக்கும், அஞ்சல் என்று அமைத்த-அஞ்சவேண்டாமென்று எனனை
யமைவித்தருளிய, கஞ்சம் மெல்கரதல - தாமரைமலர் போன்ற மென்மை
யகிய திருக்கைத்தலதையுடையானே, அருமைநைச் சிரத்தும் - அருமை
யாகிய வேதத்தின் முடிவிலும், பெருமைமெய் அன்பர் - பெருமையையும்
உண்மையையும் உடைய அன்பரது, துங்கம் இதயத்தும் - பரிசுத்தமாகிய
மனத்திலும், தங்கு - நிலைத்திருக்கின்ற, பொற்பாத - திருவடியையுடை
யானே, காழிமாநகரத்து-சீகாழியென்னும் பெரியநகரின்னை, ஊழிதோறு
அமாநத - ஊழிகள்தோறும் அழியாமல் அமர்ந்திருக்கிற, அமையா அன்
பின் - பொருந்து தலரிதாகிய அன்பினையுடைய, உமையாள் கொழந -
உமையவளுக்கு நாயகனே, தெரிய-யாவாகும் விளங்கும்படி, நான்முகன்
பணி - பிரமன் வணங்குகின்ற, பெரியநாயக - பெரியநாயகனே, மேற்
படம் - மேன்மைபொருந்திய, இதயம் - இருதயமாகிய, பாறசுடல் நடுவுள்-
பாற்கடலின்நடுவில், பரம்பபாதவரு-உபதேசகர்ண பரம பகைகள் பிழை
யாத, வரம் பெறுகுவான் - மேன்மைபெற்ற ஆசாரியன, மருள் அற -
ப்ரபஞ்சமயக்கம் அற்றொழியும்படி, இரங்கி அருளிய - இரகசங்கொண்ட
ருளிச்செய்த, குறி என்னும் - லக்ஷ்யமென்கிற, நிந்தை இல் - பழிப்பற்ற,
கனகம் - பொன்மயமாயிருக்கின்ற, மந்தரம்நிறவி - மந்தரகிரியை நட்டு,
மாண் - மாட்சிமையுள்ள, அறிவு என்னும் - ஞானமென்கிற, தூணிடைப்
பிணிதத - தூணின்கண்கட்டிய, நேசம் என்னும் - அன்பு என்கிற, வாசுகி
கொளவி - வாசுகியைச் சுற்றி, மதித்தல் என்னும் - சிந்தித்தலென்கிற,
மதித்தலை உருறறிய - கடைதலைச்செய்த, பேரா இன்பம் - அழியாத சுக
ஹேதுவாகிய, சீர் ஆந்தம் - சிறந்த ஆந்தம் என்கிற, பெறல் அரும் அமு
தம் - பெறுதற்கரிய அமிர்தத்தை, திறனொடும பெற்று - பெறவேண்டிய
முறைமைப்படிபெற்று, ஞானவாய்கொண்டு-ஞானமாகிய வாயினால், மோ
னமாவண்டு - மௌனமாயிருந்துண்டு, பிறப்பு இறப்பு என்னும் - ஜநமர
ணங்களென்கிற, அறப்பெரும் பயத்தால் - மிகப்பெரிய அச்சத்தால், பல்
நான்பட்ட-பல நாள்களாகஅறுபவித்த, இன்னாங்குஅகற்றி, துன்பத்தைய
கறறி, என்னையும்தன்னையும் மறந்திட்டு-என்னையும் இறைவனையும் மறந்து,
இன்பம் மேலீடுவது தற்பொருட்டு-இன்பமிகுதியை யடைதற்பொருட்டு;
நின் - உனது, பொன் மலர்ப்பாதம் - பொற்றாமரைமலர் போன்ற திருவடி
களை, சென்னிவைத்து-எமது சிரத்தால் அமைத்து, இறைஞ்சுதும் - வணங்கு
வோம். ஏ - று.

துன்னிய பயோதரம் என்பது முதல் சிவணலின் ஏன் னுமளவும் மாளி
கைக்கும் மலையாசலத்துக்கும் சிலைடையாதலால் கீழ்வருமாறு பொருளு
டைத்துக்கொள்க. மலையாசலம் - பொதியமலை, துன்னிய பயோதரம் மின்

இடைபிடைதலின் - நெருங்கிய தனங்களைத் தாங்கிய மின் கொடிபோன்ற
மாதா நெருங்குதலால் (மாளிகை). துவளியிய பையோதரம், மின், இடை
பிடைதலின் - நெருங்கிய மேகங்கள், மின்னன்கொடுக்கும் இடை
பிடைபோன்ற நெருங்குதலால், (மலையாசலம்) அளபடி அரு பெருமை எளித்
*தின விளைதலின் - அளவிடத்தக்கதாய் பெருவளங்களையுண்டாக்குத
லால், (மாளிகை) அளபடி அரு பெருமை எளித் தின விளைதலின்
அளவிடற்கரிய பெருமைகளால் வளமாகிய தினையை விளைத்தலால், (மலையாசலம்) சந்திரதிலகசுத்தரம் மருவலின் - சந்தரமும் பாணையும் பொருந்து
தலால், (மாளிகை) சந்திரதிலகம் சிந்தரம் மருவலின் - சந்தரமரங்களு
புரியமரங்களும் பொருந்துதலால் (மலையாசலம்) உறுகண் தீரவந்த உறு
மறை உறுதலின் - துன்பம் நீங்கும்படியான உறுவாகிற இடங்களை இடை
மையால், (மாளிகை) வந்து - காற்று. உறுகண்மரவம் துறும் முறை
உறுதலின் - மிகுந்த சிவங்கள் நெருங்குகின்ற குகைகளையுடைமையால்,
(மலையாசலம்) சாதம் முறை சுழி இசோதி மீது அமாதலின் - உற்பத்திசுரம்
மாகசு குழந்து ஒளியுடைப் பொருள்களாகிய சூரிய சந்திரர்கள் மேலிடத்
தில் அமாதலால், (மாளிகை) சாதம் உறை சுழி இசோதி மீது அமாதலின் -
உண்டாகின்ற மறை குழப்பெற்று மின்ன லொளிகள் மேலிடத்தில் அமர்
தலால், (மலையாசலம்) பீண எழும் அரவம் பீணையொடுமேவலின் - வாத்
தியவிசேஷங்களான ஊண்டாகின்ற ஓசையானது பெணமான் போலும் நாட்
டிய மாதரோடு பொருந்துதலால், (மாளிகை) பீண எழும் மரவம் பீண
யொடு மேவலின் - கிளைகளுண்டாகிய குங்கும மரங்கள் பூங்கொத்துக்
களோடு பொருந்துதலால், (மலையாசலம்) காமர் அஞ்ச எவ்வழிகாரரின்
எய்தலின் - அழகாகிய பஞ்சபாணங்களும் எவ்விடத்தினும் மனமதனால்
எய்யப்படுதலால், (மாளிகை) காமரம் செவ்வழி காமரின் எய்தலின் - காம
ரபணனும் செவ்வழிப்பண்ணும் அழகோடு பொருந்துதலால், (மலையாசலம்) அளகை எதிரா என னும் ஆசை உற்று உறைதலின் - அளகாபுரி இணை
யாமென்னும் படியாகப் பொன்பொருந்தியிருத்தலால், (மாளிகை) அள
காபுரிசு எதிரிவள்ள தென்னும் படியான தென்றிசையைப் பொருந்தி
யிருத்தலால், (மலையாசலம்) ஆடு அசும் மருவி நீடு அறை பெறுதலின் - ஆடி
டங்கள் பொருந்தி நீண்ட அறைகளைப் பெற்றிருத்தலால், (மாளிகை) ஆட
கம் அருவி நீடு அறை பெறுதலின் - பொறப்பொடியைப் பொருந்தியழி
கின்ற அருவியாறுகள் மிகுதியாகிய ஒலித்தலைப்பெற்றிருத்தலால், (மலையாசலம்) அருவி நீர் தறை பெறுதலின் - அருவியாறுகள் நீண்டு செல்லுதற்
சூரிய பாறை நிலத்தைப் பெற்றிருத்தலால் எளிதும் பொருந்தும் நாட்டிய
த்து ஒகை ஈட்டம் அங்கு அணைதலின் - நடந்ததின ஊண்டாகின்ற சந்
தோஷங்குதி அவ்விடத்துப் பொருந்துதலால் (மாளிகை) நாட்டியத்
தோகை யீட்டம் - நடநம் பண்ணுகின்ற மயில்போலுஞ் சயலையுடைய

மாதர் கூட்டம் எனினும் பொருந்தும். நாட்டியம் தோகை ஈட்டம் அங்கு அணைதலின் - நடநம்பண்ணுகின்ற மயிற் கூட்டம் அவ்விடத்துப் பொருந்துதலால், (மலையாசலம்) அகத்து இயல் மன்னும் அகத்துவம் சிவணலின் - அகப்பொருளிலககணம் நிலைபெற்றிருக்கிற மனக்கொள்கை பொருந்துதலால், (மாளிகை) அகத்தியன் மன்னும் மகத்துவம் சிவணலின் - அகத்திய முனிவன் நிலைபெற்றிருக்கிற பெருமை பெற்றிருத்தலால், (மலையாசலம்) மலையாசலம் என - பொதிய மலையென்று சொல்லும்படி, நிலைசேர் - நிலைகள் பொருந்திய, மாடமாளிகை சூழ்ந்த சூளிகை புரிசை - வீடுகளும, அரண்மனை யுறைய வளைந்த சிகரங்களை யுடைய மதில்களும், மாலநேயிவனா என - பெரிபசகர்வாளாகிரிபோல, பூமி மீது இலங்கும் - இவவுலகத்தில் விளங்குகின்ற, காழிமாநகரம் என இயைத்துக்கொள்க. இறைவன் தன்னை அடைந்தார்க்கு அருள்புரிவோனாதலால், “சார்ந்தவாப் புரக்குமீர்ஞ்சடைப் பெரும” என்றார், இதற்கு உதாரணம் “மனைவிலவகறுமைந்தனே கற பகமரங்கனல் புனன் மூன்றும், தனையடைந்தவா வறுமையுஞ் சேதமுந் தாகமுந்தவிர்த்தானும், அனைய வீசனுமடைந்தவர்க்குருள் செய்வனகன்ற வர்க்குருள் செய்யான், இனைய குற்றங்களெவர் குற்றமாகு மென்றெண்ணி நீயறிவாயே” “அன்பருக்கன்பனே” “ஓராதாருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே” “தப்பனே தூயாய் தூயவெண்ணீறு துதைத்தெழுதுளங் கொளியயிரத், தொப்பனே யுண்ணையுள்குவார் மனத்தினுறு சுவையளிக்கு மாரமுதே, செப்பமாமறை சேர்திருப் பெருந்துறையிற் செழுமலர்க்குருந் தமேவியசீர், அப்பனையடியேனா தரிததழைத்தாலதெந்துவே யென்றருளாயே” “அருந்தூணையையடிபார் தம்மல்லநீர்க்கு மருமருந்தை யகன் ஞாலத்தகத்துட்டோன்றி, வருந்தூணையுஞ் சுற்றமும் பற்றும் விட்டுவான் புலன்களகத்தடக்கி மடவாரோடு, பொருந்தூணேமல் வரும் பயனைப் போக மாற்றிப் பொது நீககித்தனை சின்னயவல்லோர்க் கென்றும், பெருந்துணையைப் பெரும் பற்றப்புலியூரனைப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே” “அரியனவுஞ் சேயனவு மல்லவடி யடியார்கட்காரமுதமானவடி, பணிப வர்க்குப் பாங்கு கவல்லவடி பற்றற்றாரா பற்றும் பவளவடி, மணியடி பொன்னடி. மாண் பாடிடி மருந்தாய்ப்பிணி தீர்க்கவல்லவடி, தணிபாடுதன்கெடில நாதன்னடி. தகை சராவீரட்டத்தலைவன்னடி” வித்தகச்செஞ்சடை வெண் மதிக்கார் நிறக்கண்டத்தெண்டோன, மத்தகக்கைமமலைப்போர்வை மதிந் தில்லை மன்னனைத்தன், சித்தகக் கோயிலிருத்தந் திறத்தார் மிகருக்கல்லால், புத்தகப்பேய்களுக் கெங்கித்ததோவான பொன்னடியே” என்பனவும் பிறவும். கங்கை தங்கிய சடையாதலால், “சார்ஞ்சடை” என்றார். கைவலம் என்பதிலு வலம் ஏழனுருபு - காழ்நாதனே, பிறப்பிறப்புக்க ளுற்றுப் பேரின்பமடைதற் பொருட்டு உன்திருவடிவை வணங்குவோம் என்பது கருத்து.

வேண்பா.

14. பொருளாசைபெண்ணாசையுவாசையென்னு
மருளாசையாமாசைமாற்றித் - தெருணாஞான
வேந்தராய்வாழலாமெய்பன்பானன்னெஞ்சே
பூத்தராய்தாதனாகீழ்பாற்று.

இ - ள். நல்நெஞ்சே - நல்லமனமே, பூத்தராய் வேந்தனாக இருக்கமு
1த்திறைவனாக, மெய அன்பால் - உண்மையாகிய அன்போடு, நீதே உறு
நீவனங்கு, (வணங்குவையாயின, நாம்) பொருளா ஆசை - பொண்ணாசை,
பெண ஆசை - பெண்ணாசை, பூ ஆசை - மண்ணாசை, என்னும் - எனக்கூறா
மருள் ஆசை ஆம்-மனமருட்சியை யுண்டாக்குகின்ற மூண்டாசைகளாகிய,
மாசை - மனக்களவததை, மாற்றி - நீக்கி, தெருள - மனத்தெளிவையு
ண்டாக்குகின்ற, ஞானம் - ஞானபூமிகள் ஏழுக்கும், வேந்தராய் ஆய அ
ராகி, வாழல் ஆம்-வாழ்ந்திருத்தல் கூடும, எ - று.

பொருளாசை முதலிய மூன்றையும் பாஷாணந்தாயம் என்பர். தெரு
பூமிகள் ஏழாவன-சுபேசனசை, விசாரணை, தன்னுமானசி, சத்தவாபத்தி, பூ
சத்தி, பதாததாபாவனை, துரியம என்பன. இவற்றிற்குமுறைசீய, துச்சமக
நிவாததிவந்து வெருணாததை விருமபுத்தலும், நற்சங்கமொழிவினவி ஞான
நூலபுத்தலும், முற்சங்க வீடணைகளவிதேலும், சற்சங்கமனத்திலுணைம
யறிவுதித்தலும், தத்துவத்தின மனமுறைத்து மித்தை மெல்லாமறத்தலும்,
அத்து விதாநந்தம் உண்டாதற்குக் காரணமாகிய தரிபுடிமொழிநயமும்,
வந்து நிலையிருத்தபுடியிருத்தமவுகப்பாவறம்பொருளாம். தரிபுடி-ஞான
ஞானம், ஞேயம் என்பன. இவற்றைக்காண்பான, காட்சி, காட்சிப்பொருள
என்பா மித்தை-பொய்ப்பொருள். பொருளாசை முதலிய மூன்றையும்
விட்டுத்திருக்கமுடைய வேந்தனாகவணங்கினால் ஞானவேந்தராய வாழலாம்
என்பது உத்தது.

கட்டளைக்கலித்திறை.

15. போற்றாமபழமறைவாநிபுபுனிதாபுகலிவெற்ப
ஞாற்றுதவததினைக்கொண்டைகத்ததணி கொணாமுல்லை
தூற்றாமபுலவடகாறெழுவுந் தத்தொடங்குமதிசு
தேறிங்கொதுமனங்குமுடாநக்கிடையத்ததினறே.

இ - ள். இன்று - இப்பொழுது, போற்றும் - தமமைப்புகழ்கின்ற,
பழமறை - அநாதிவேதமாகிய, வாசி-குசினையையுடைய, புனிதர்-பரிசுத்த
ராகிய சிவபெருமானது, புகலி - திருக்கழமலத்துள்ள, வெற்பன் - நண
பன், ஆற்றும்-செய்கின்ற, தவத்தினைக்கண்டு - தவத்தைப்பாத்து, அணி

கொள்முல்லை - அழகைக்கொண்ட முல்லைக்கொடி, நகைத்தது - சிரித்தது, புயல் - மேகம், தூற்றும் - நீர்த்துளிகளைச் சிதறாகின்றது, வடகாற்றோ அடிக்கத்தொடங்கும் - வாடைக்காற்றோ வீசத்தொடங்காநின்றது, மதிக்கீற்று - சந்திரகண்டம், இவ்வு எனது மனம்குழம்பு ஆகக்கிடத்தது - இவ்விடத்து என்மனமானது குழையும்படிவந்தது, எ-று.

இறைவரது கலயாணகுணங்களைப் புகழுவல்லது அநாதிவேதமாதலால் 'போற்றும் பழமறை' என்றார். வெறபன் - குறிஞ்சிநிலத்தலைவன். முல்லை நகைத்தது என்றது முல்லைக்கொடி அரும்பிற்று என்றவாறு. கராகாலம் வந்ததென்று குறிப்பித்தற்கு இவ்வாறு கூறலாயிற்று. இது மனோரதங்க ளெல்லாம் நிறைவேறுப்படி தவஞ்செய்து மீள்வேனெனச் சென்ற தலைமகனது நிலைமைபைக்குறித்துத் தலைவிகூறியது. தவம்முற்றுப்பெறாது மீளாமைக்குக் காரணமாகக் கராகாலம்வந்தமையால், இதனை யாராயாது சென்றதலைமகனது பேதைமையைக்கண்டு முல்லைநகைத்தது என்றபடி. தான்நகைக்கப்பட்டமையே யன்றி என்னையும் புயல்முதலியவற்றால் வருத் தும்படிப்பண்ணினான் என்றாலாயிற்று.

இணைத்தறாநாசிரியப்பா.

16. இன்றெனவுளதெனவன்றெனவாமென
வுரைத்ருநூலையும்பொருளையுநதனித்தனி
பலவிதமாகச் சொலவகைச்சமய
மாசிப்பமபிற்பொகுதல்குறித்த
நிலையின்றுறைபலநிலையுளதுறைசில
பொருத்திடுமுலகப்பெருங்கடலிடத்தீர்
மயிநூலகிடத்திப்பயிலவுறுதொலெனும
வன்புறுபலகையினென்பெனுமானியி
ளரம்பெனப்பெயரியவுரமபெறுகயிற்றின்
வெரிநுறுமென்பெனுமபரிபகூம்பி
னைமபொறியாகியமொய்ம்புறுவாய்தலிற்
காயமெனவமைத்தமாயநாவாயி
விருவினைபென்னவருசரக்கேற்றிக்
காமமுலோபமேமமாமோக
மிதமறுகுரோதமதமாற்சரியமென்
றுரைபெறுயவனர்கிரையுறவிருத்தி
நெடுநொன்னப்படுநெடுநாணி

றங்கியமடியெனுநங்குரஞ்சீர்த்தி
 யற்றமின்மனமெனப்பொறப்பவிரிததுத்
 தடைபடாவாசைககடுவளிதூர்ப்பத்
 தானாதிபானதீவுகளிற
 செவவுழிச்சொறுபுவுழிபுல்வி
 யிலவாயியங்குமவ்வாறதுணு
 முனபார்காலவலபாறாதிக்கத்
 தொக்குறுமரக்கலமபுகுவிட்டம்ம
 வாககடனீருட்டிககழிவழிபுழி
 மறலியென்னுஞ்சுறவுபிடித்ததீர்ப்பக்
 கடுகரகெனனுமபடுகுழியழுநதி
 யுளதுயரினுக்கோரளவிலேபதனா
 லிமமுறைபியங்குதலசெமமையன்றென்று
 முறறுணர்பெரிபொயற்றமிலவலியோ
 யோதாதுணர்தகாதாதீத
 வருவுருவென்னும்பொருண்முழுதுணையோ
 யாவருவின்வயமேவரப்பிரிவாய்
 கரையறுமினப்பபுரைதவிநிமில
 சாந்தணிவனமுலையேநதிழைபுக
 னானாமணவிறைமோனமாமலனோ
 விததகமபழுத்தமுத்திவானகலிபிப
 பரைமுதலேமபணைநினைபெறங்கிளேத்த
 திருத்தகுழிலருட்பெருந்தருவே
 பத்திகொணித்திலமொத்துறநிரைத்த
 பசும்பொளிற்செய்ததசுடபுபலதொகக
 தோற்றம்போலவிறறுவிறற்றமைந்த
 தீங்கனிபணைதொறுத்தாங்குமாதளையும
 வித்துருமத்திளையொத்தசெந்தளிரும
 ஒளிவயிடுரியக்குளிமதுமலரும
 மேலிடுவண்டெனுலீலமாமணிபும
 மரகதமென்னவிரவுகாய்த்திரனும்
 மறுவின்மாமணியெனுநியசெங்கனியுங்

கிடைத்தசீர்வணிகரிற்படைத்தமாந்தருவு
மெண்டிசைசூழ்ந்துவிண்டொடுபுகலி
மேவியபெருமவாவிராயகனே
கண்பணக்கச்சைப்பணவாவசைத்த
மட்டல்புழுகணிசட்டைநாயக
னென்னுமீகாமன்மன்னினன்புரப்பீ
வீற்றினிதிருக்கவேற்றமெய்ப்பிரணவத்
தோணியேபற்றெனத்துணிந்து
காணுறுமறிவொடுகண்டுகொண்டேனே.

இ - ளா. இன்று என - இல்லையென்றும், உண்டு என - உண்டென்றும், அன்று என - அல்லவென்றும், ஆம் என - ஆமென்றும், உணாதருநூலையும் சொல்லுகின்றநூல்களையும், பொருளையும் - (அந்த நூல்களின்) பொருளையும், தனித்தனி - வெவ்வேறாக, பல்விதமாகச் சொல்வதை - பலவிதமாய்ச்சொல்லும் வகைகளையுடைத்தாகிய, சமயம் ஆகிய பயம்பில் - சமயங்களாகிய படுபள்ளத்தில், போகுதல்குறித்த - சென்றழுந்துதலைக் குறித்த, நிலைஇல் துறைபல - நிலையற்றவழிகள் பலவும், நிலையுள் துறைசில - நிலையுள்ள துறைகளிலவும், பொருந்தும் - பொருந்தியிருக்கிற, உலகப்பெருங்கடலிடத்தில் - உலகமாகிய பெரியகடலினிடத்து, மயிரநூல்கிடத்தி - மயிராகிய நூலையிட்டு, பயில்வு உறுதோல்என்னும் - நெருங்குதலுற்றதோல்என்கிற, வன்பு உறுபலகையின் - வலிமைமிக்கபலகையாலும், என்பு என்னும் ஆணியின் - எலும்பென்கிற ஆணிகளாலும், நரம்பு எனப்பெயரிய - நரம்பெனப்பெயர்பெற்ற, உரம்பெறுகயிற்றின் - வலிமைபெற்ற கயிறுகளாலும், வெநிர் உறும் என்பு என்னும் பரியகூம்பின் - முதுகெலும்பென்கிறபெரியகூம்பாலும், ஐம்பொறி ஆகிய-பஞ்சேந்திரியங்களாகிய, மொய்ப்பு உறுவாய்தலின் - வலியிருந்த வாயில்களாலும், காயம என அமைத்த - சரீரமென்னும்படி யமைத்த, மாயநாவாயில் - மாயக்கப்பலில், இருவினை என்ன வருசரக்கு ஏறி - இருவினையென்று சொல்லுதற்குரிய சரக்குகளையேற்றி, காமம் - காமம், உலோபம் - லோபம், ஏடம் ஆம்மோகம் - இன்பமாகிய மோகம், மிதம் அறுகுரோதம் - எல்லையற்றகுரோதம், மதம் - மதம், மாற்சரியம் - மாத்துஸ்யம், என்று உணாபெறு யவனர் - என்று சொல்லப்பெற்ற யவனர்களை, நிரா உற இருத்தி - வரிசைபெற அமைத்து, நெடுநீர் என்னப்படும் நெடுநாணில் - பெருங்குணமெனப்படுகின்ற நீண்ட கயிற்றில், தங்கியமடி என்னும் - நிலைபெற்ற சோம்பலென்கிற, நங்குரம் சேர்த்தி - நங்குரத்தைச்சேர்த்து, அற்றம் இல்லமனம் எனப்பெற்ற - சோர்வில்லாத மனமென்று சொல்லப்பெற்ற, பாய்விரித்து - பாயைப்பரப்பி,

தடைபடா ஆசை - தடைபடாத ஆசையென்கிற, கடுவளிதூர்ப்ப - கடுங்
காற்றுச்செலுத்த, தானம் ஆதி ஆனதீவுகளில் - தேவலோகம்முதலிய தீவு
களில், செல்வுழிச்சென்று - போதற்குரிய இடங்களுக்குப்போய், புல்வுழிப்
புலி - தங்குதற்குரிய இடங்களில்தங்கி, இவ்வாறு இப்பங்கும் அவ்வாறு
அதனுள் - இப்படிச் சஞ்சரிக்கிற அந்தவழியில், முன்பு ஆர்காலம் - முன்
பே வருக்கப்பட்டிருக்கிற காலவனையறையாகிய, வல்பாதாக்க - வலிய
பாறைபடுதலால், தொக்கு உறுமாசகலம் - தோற்றொழில் மிகுந்திருக்கிற
கப்பலானது, பக்குவிட்டு - பிளந்து, அம்ம - அம்மா, அக்கடல்நீருள்புக்கு-
அந்தக்கடல் நீருக்குள்ளேபுகுந்து, அறிவுஅழி உழி - அறிவழியுபிடத்தில்,
மறலி என்னும் - யமனென்கிற, சுறவுபிடிதது ஈர்ப்ப - சுறாப்பற்றியிருக்க,
கடுராகு என்னும் - கடுமையாகிய நரகமென்கிற, படுகுழி அழுந்தி - படுபள்
ளத்தில முழுகி, உளதுயரினுக்கு - உளவாகிய துன்பங்களுக்கு, ஓர் அளவு
இலலை - ஒரு எல்லையில்லை, அதனால் - ஆதலால், இம்முறை இயங்குதல் -
இந்தவண்ணம் சஞ்சரித்தல், செம்மை அன்று என்று - நன்மையல்லவெ
ன்று துணிந்து, முற்று உணர்பெரியோய் - முழுதுமுணர்ந்த பெரியோனே,
அற்றம் இல்லவியோய் - இறதியில்லாத வலியையுடையோனே, ஒதாது
உணர்ந்த - படியாமலே யெல்லாவற்றையுமிந்த, நாத அதித - நாத தத்து
வத்துக்கும் மேற்பட்டவனே, அரு உரு என்னும் - அருவம் உருவம் என்
கிற, பொருள்முழுது உடையோய் - பொருள்முழுதும் உடையவனே, யா
வரும் - எல்லாரும், நின்வயம் - உன்வசத்தில், மேவரப்புரிவோய் - அடங்
கும்படிச் செய்வோனே, கணா அறும் இன்பம் - எல்லையில்லாத ஆனந்தத்
தையுடைய, புனாதவிர்மில - குற்றமற்ற நிர்மலனே, சாந்து அணி - சந்
தநமணிந்த, வனம்முலை - அழகாகிய தனங்களையுடைய, ஏந்திழைபாக -
உமாதேவியை ஒருபாகத்தில் உடையவனே, ஞானம் ஆம் - ஞானமாகிய,
மணம்நிறை - வாசனையிரம்பிய, மோனம்மாமலனோ - மௌனமாகிய பெரிய
புஷ்பமே, வித்தகம்பழுத்த - ஞானம் என்கிற மரத்திற்பழுத்த, முத்தி
வான்களியே - மோகனம் என்கிற பெரியபழமே, பனாமுதல் - பனாமுத
லாகிய, ஐம்பணை - ஐந்துகிளைகள், நிராபெறகிளைதத - வரிசையாகக்கிளை
த்த, திருதருநீழல் - அழகுபொருந்திய நிழலும், அருள் - பெருங்கருணையு
முள்ள, பெருதருவே - பெரிய கற்பகவிருகூடமே, பத்திகொள் நித்திலம் -
வரிசைகொண்ட முத்துக்களை, ஒத்து உற - ஒன்றற்கொன்று பொருந்த,
நிராத்த - வரிசைப்படவைத்த, பசும்பொன்னின்செய்த - பசும்பொன்னி
னாச்செய்யப்பட்ட, பலதசும்புதொக்க - பலகுடங்கள் கூடியிருந்த, தோற்
றம்போல - காட்சியைப்போல, வீற்றுவீற்று அமைந்த - வேறு வேறு
யமைந்திருக்கிற, தீகனி - மதுரமாகிய பழங்களை, பணைதொறும் தாங்கும் -
கிளைகள்தொறும் தாங்குகின்ற, மாதனையும் - மாதளமரங்களும், வித்துரு

மத்தினை ஒத்தசெந்தளிரும் - பவாந்தைதிகர்த்த செவந்ததளிர்கோயும்,
 ஸ்ரீரீர் வயிடுரியம் குளிரமதுமலரும் - விளங்குகின்ற வைரோயம்போன்ற
 குளிரந்ததேனையுடைய டஷ்பபகோயும், மேலிடுவணடு என்னும் நீலமா
 மணியும் - அமமலர்களின்மேல் மொய்க்கின்ற வண்டிகள் எனகிற அழகிய
 நீலரத்தங்கோயும், மரகதம் என்ன விரவுகாய்தகி னும் - மரகதமணிப்பா
 லப் பொருந்திய காய்தொகையையும், மறு இல்மாபணி என்னும் நறிய
 செங்கனியும் - குற்றமில்லாத மாணிக்கம் என்று சொல்லுதற்குரிய நறு
 மணமுள்ள செவந்தகனிகோயும், சீரகிடைத்தவணிகரில் - சிறப்புப்பெற்ற
 வணிகரைப்போல், படைத்த - கொண்டிருக்கிற, மாநருவும் - மாமரங்
 களும், எண்திசைக்குழந்த - அஷ்டதிக்குகளிலும் விளந்து, விண்தொடும் -
 ஆகாயத்தைத்தீண்டிசின்ற, புகலிமேலியுடையும் - திருக்கழுமலத்தில் எழு
 ந்தருளிய பெருமானே, ஆவிநாயகனே - என்னுயிர்த்தலைவனே, கண
 பணமகச்சை - தொகையாகிய பணம்பெற்ற கச்சையாகிய, பணம் அரவு
 அசைத்த-படங்கையுடைய சர்ப்பங்களைத் திருமுடிநருவரைமுதலிய இடங்
 களிற்கட்டின, மட்டு அலர் - தேன்பொருந்திய மலர்களையும், புழுகு -
 புணுகையும், அணி - அணிந்த, சட்டைநாயகன் என்னும் - சட்டைநாய
 கன் என்கிற, மீகாமன் - மாலுமி, மன்னினனபுரப்ப - நிலபெற்றுக்காக்க,
 நீ இனிதவீற்றிருக்க - நீ இனிதாகவீற்றிருத்தற்கு, ஏற்ற - தகுதியுள்ள,
 மெய்பிரணவம் - உண்மையாகிய பிரணவமென்கிற, தோணியே - மரக்கல
 த்தையே, பற்று எனத்துணிந்து - ஆதாரமென்று நிச்சயித்து, காணுறும்
 அறிவொடு - காணுதற்குரிய அறிவுடன், கண்டுகொண்டேன் - கண்டு
 கொண்டேன், என்று.

பயம்பு - படுபள்ளம். யவநி - சோடகம். பனாமுதலைப்பனை என்றது,
 பராசத்தி, சிறசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, சரியாசத்தி எனலும் பஞ்ச
 சத்திகளை.

வெண்பா.

17. கண்டேன்புகலிக்கருத்தனை தன்மெய்ஞ்ஞான
 வண்டேனுண்டேமகமும்வண்டானேன - பண்டே
 யளியனுமானேனமனமெய்பாபதமவேழிநறிக்
 குளிர்சிவானததமில்லாகும்.

இ - ளீ. புகலிக்கருத்தனை - திருக்கழுமலநாகனை, கண்டேன - தரி
 சித்தேன், தன் - அவனது, மெய்ஞ்ஞானம் - மெய்ஞ்ஞானமாகிய, வந்தேன்
 உண்டு-வளமாகிய தேனைப்பருகி, மகமும் - களிக்கின்ற, வண்டு ஆனைன -
 வண்டாயினேன், பண்டே - பூவததிற்றானே, அளியனும் ஆனைன -

குழைவோனும் ஆயினேன், மனம் - என்மனத்தில், மெய்யார்பதம் - சதது உருவினையுடையராகிய சிவபெருமானது திருவடிகள், வேறு இன்றி - வேற்றுமையிலலாமல், குளிர் - குளிர்ந்த, சிவானந்தம் இலங்கும் - சிவானந்த ரூபமாய் விளங்கும், எ-று.

திநக்கமூல நாதனைக்கண்டு மெய்ஞ்ஞானத்தைப்பெற்று மனமுருகு வோனாயினேன், ஆதலால் எனமனத்தில் அவனதுதிருவடி வேற்றுமையின் றிக்கலந்து சிவானந்தரூபமாய் விளங்காநின்றது என்பது கருதது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

18 கும்பிட்டபத்தர்க்கழியாதவின் பங்கொடுக்குமுத்தர்
வம்பிட்டகொங்கையுமைபாகாசண்பையாவந்திலரேற் [னா
கொம்பிட்டகோழிக்கொடிவேந்தனகொச்சையைக்கொல்வத
லம்பிட்டகட்சிற்றிடைச்சிககென்னோபயனாகுவதே.

இ - ள். கும்பிட்ட பததர்க்கு - அஞ்சலிசெய்த பத்தர்களுக்கு, அழி யாத இன்பம் கொடுக்கும் - கெடாத ஆநந்தத்தைத்தருகின்ற, முததர்-முக்தர், வம்பு இட்ட - கச்சணிந்த, கொங்கை-தனங்கனையுடைய, உமைபாகா-உமாதேவியைப் பாகத்திலுடையவர், (அவரது.) சண்பையர் - திருக்கமூ மலத்திலுள்ள தலைவர், வந்திலரோல் - வந்திலராயின், கொம்பு இட்ட - கொம்பிற்கட்டிய, கோழிக்கொடி-கோழிக்கொடியையுடைய, வேந்தன் - அரசனாகிய முநக்கடவுளது,கொச்சையை-(வாகநமாகிய)-ஆட்டை,கொல்வதனால் - கொலைசெய்தலால், அம்பு இட்டகண்-அம்புபோன்ற கண்களையுடைய, சிற இடைச்சிக்கு-சிறிறிடையையுடைய நமதலைவிக்கு, ஆகுவது-உண்டாவதாகிய, பயன் என்னோ - பயன் யாதோ, எ - று.

அம்பு இட்ட என்பதற்கு அம்பின் தன்மையமைக்கப்பெற்ற என்று னாப்பினுமமையும். இது வெறிவிலக்கல் எனலுநதுறை. அகாவது தலைமகன பிரிவாற்றாது தலைவிரந்துவதை, நற்றாய்முதலியோர் இவளுக்கு ஏதோ ஒரு தெய்வசகுறையா யிருக்கலாமென்று துணிந்து அதைப்பரிசுரிக்கும்பொருட்டு வேலனையழைத்து வெறியாடவும் மறியையறுக்கவும் தொடங்கக்கண்ட தோழி, இது தகாதகாரியமெனத் தடுத்தல். மறி - ஆடு. “வேலன் புகுந்து வெறியாடுக வெண்மறியறுக்க” என்பது கோவையார்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

19. ஆகுவாகனைத்தோகைவாகனை
யுற்றசீர்மகாரொனப்பெற்றசுந்தரனே
ஞானவாரிதியிலானவாரமுதே

கற்றவர்கருதுநற்றவக்கரும்பே
 யிருட்குறுமபெந்தவருட்கலாமதியே
 கதிர்த்தொகைகுன்றாதுதித்தசெங்குதினோ
 நிறைநதவனபலரினுறைநதசெநதேனே
 துன்பமொன்றறியாவின் பவாரிதியே
 மறைமுடிவிளக்குஞ்சுடர்விமெணியே
 விறலரிபிரமனபெறலரும்பொருளே
 சிற்பநூன் முழுதுமற்பமின்றுணர்ந்த
 வோவியரற்புதமேவுகைத்தொழிலர்
 சுத்தவெண்படிகப்பித்திகைத்தலத்தி.
 னவமணிதெளித்துக்குவவினகூர்நுதித்
 தூரியங்கொண்டுசீரிதிற்குயிற்று
 மிமைப்பிலாநாட்டத்தமைப்பருங்கலாப
 நீலமேகாரமூங்கோலமார்குயிலுந்
 துப்பமாவளைவாயொப்பறுபச்சைத்
 தகைசிறைக்கிளியுமபுகைகிறப்புறவு
 மேனிமீரதூவிப்பானிறவனமு
 நனமதுரிகாத்தவினமொழிப்பூவையு
 மினமெனக்கருதிமனமுவந்தணைத்த
 வுயிர்நிலைபெற்றமயின் முதற்பறவையுங்
 கூறுபடனோக்கினாவேறுபாடறியா
 வளனொடுசெறிந்தவளவிலாமாடத்
 துறைதருகற்புரிறைகுலமடவா
 ரளிமுரலகுழலுமொளிகிளர்முகமுங்
 குலாவியபுருவமுநிலாவிரிகுழையு
 நறியமென்சொல்லுஞ்சிறியநுண்ணிடையுந்
 தத்துநீருவரிமுத்தமாலிகையும்
 பிரளயவெள்ளத்திரளினுமழியாத்
 திருநகரிதுவெனக்கருதிவான்முகிலுஞ்
 சந்திரவிமபமுமிந்திரதனுவு
 மிலங்குசெங்குதிருந்துலங்குவானமுதும்
 வாராமினனுந்தாராகணமு

மொருங்குவந்திருந்தபெருந்திறனேய்ப்பக்
காட்சியிற்பொவிந்தமாட்சிமைகிறந்த
காழியாகனேவாழிபூரணனே
யோத்தரும்பொற்கிரிசோகருங்கொடியும்
பொன்னிறமாமெனச்சொன்னதொன்மொழியு
மேதமினிறைமதிச்சீதளநிலவா
லாருமெய்யுருப்பந்தீருமென்பதுவு
மொழிதருமிரதகுளிகைதற்சோந்த
காளிமச்சீருணரீளியற்கனக
மாமெனக்கூறுந்தோமறுமொழியுங்
கருடதியானமருடபவந்தோர்
நோக்கினிற்பெருந்தீர்க்குவென்றலு
மாயிரங்கிரணத்தலாகநாமுனைம
பாயிருள்கெடுமெனப்பகர்பழமொழியு
மங்கனமாஞ்ஞாலத்தெங்குனுமொப்ப
வியலுமபட்டாங்கயலலவென்னல
சரதமெய்ஞ்ஞானவாதநிற்சேர்ந்த
பேதையேன்பாசததீவினையகற்றித்
திருவருட்செல்வம்பெருகுமாறுதவி
யளித்தருள்பேரின்பாகும
களித்தடுமுததிக்காழிவான்களியே.

இ - ள். ஆகுவாகநனை-மூலக்கவாஹநனாகிய விநாயக மூர்த்தியையும்,
தோகைவாகநனை - மயில்வாகநனாகிய முருகவேளையும், உற்றசொ - மிக்க
சீரின்மையுடைய, மகார் எனப்பெற்ற - புதல்வராகப்பெற்ற, சுந்தரனே-அழ
கனே, ஞானவாரிதியில் ஆன - ஞானக்கடலிலுண்டாகிய, ஆர் அமுதே -
அரிய அமிர்தமே, கற்றவர்களுதம் - (அறிவுதூல்களைக்) கற்றவர் நினைக்
கின்ற, நல்தவக்கரும்பே - நன்மையாகிய தபோரூபமாகிய கரும்பே, இருள்
குறம்பு எறிந்த - (அஞ்ஞானமாகிய) இருள்வீசின, அருள்கலாமதியே -
திருவருளாகிய கலைகளிறைந்த பூர்ணசந்திரனே, களிர் தொகைகளுந்ருது
உதித்த - கிரணத்தொகுதி குறையாமல் உதயஞ்செய்த, செங்குகிரே - சூரி
யனே, நிறைந்த அன்பு அலரின் உறைந்த - நிறைந்த அன்பாகிய மலரின்
கண் தங்கிய, செந்தேனே-செவந்ததேனே, துன்பம் ஒன்று அறியா-துன்
பஞ் சிறிதுமுணராத, இன்பவாரிதியே - ஆந்தரசாகரமே, உறைமுடிவிக்

கும்-வேதாந்தத்தைவிளங்கச்செய்கின்ற, சுடர்விடும்மணியே-ஒளிவீசுகின்ற
மாணிக்கமே, விறல் அரிபிரமன் - வெற்றியையுடைய திருமாலும்பிரமணும்,
பெறல் அரு பொருளே - பெறத்தக்கரிய பொருளே, சிற்பதூவ முழுதும் -
சிற்பதூவமுழுமையும், அற்பம் இன்று உணர்ந்த-சிறிதும் விடாமல்அநிந்த,
ஓவியா - சித்திரக்காரராகிய, மேவுகைத்தொழிலா - பொருந்திய கைக
தொழிலாளர், சுத்தவெண்படிகப் பித்திகைத்தலத்தில் சுததமாகிய வெண்
படிகத்தாற்செய்த சுவாத்தலத்தில், நவமணிதெளிதது-நவரத்தினங்களைப்
பரப்பி, குவவின கூர்நுதி - குவிந்த கூராகிய நுனியையுடைய, நூரியம்
கொண்டு - எழுதுகோலக்கொண்டு, சீரிதின் குயிற்றும் - சீர்மையாக எழு
தின, இமைப்பு இல்லா நாட்டதது-இமைத்தலிலலாத கண்களோடுகூடிய,
அமைப்பு அருகலாபம் - (பிறரால்) அமைத்தற்கரிய தோகையையுடைய,
நீலமேகாரமும் - நீலநிறமுள்ள மயிலையும், கோலம் ஆர் குபிலும்-அமுதள்ள
குயிலையும், துப்பு அமா வளைவாய் - பவளமும் விரும்புகின்ற வளைந்த வாயி
னையும், ஒப்பு அறு - இணையற்ற, பச்சை - பச்சைநிறமுள்ள, தகை சிறை
களியும் - அழகியசிறைகளையுடையகளியையும், புனைநிறப்புறவு-புனை
நிறமுள்ள புருவினையும், மேல் நிமிர்நூவி - மேலேநிமிர்ந்த இறகுகளையும்,
பால் நிறம் - வெண்ணிறத்தையும் உடைய, அன்னமும்-அன்னங்களையும்,
நல்மது நிகரத்த - நல்லதேனையொத்த, இன்மொழி - இனிய மொழிகளை
யுடைய, பூவையும் - நாசனவாய்ப்புட்களையும், இனம் எனக்கருதி - தமக
கினைமென்று நினைத்தது, மனம் உவந்து அணைத்த - மனங்களித்தணைத்த,
உயிரிலைபெற்ற - உயிரிலைமையுடைய, மயிலமுதல் பறவையும் - மயில
முதலிய புட்களையும், கூறுபட்டுளோக்கினா-வகைபடப்பாத்தவரும், வேறு
பாடு அறிபா - வேறுபாட்டை யுணர்வொண்ணாத, வளவொடுசெற்றந்த -
வளங்களோடும் நெருங்கிய, அளவு இலலாமாடத்து - அளவற்ற மானிகை
களில், உறைதரு - வாசமபண்ணுகிற, சுற்புநிறை - சுற்புநிரம்பிய, குலமட
வா - குலமாதரது, அளிமுரலதமுலும் - வண்டுகள் ஒலித்தற்கிடமாகிய
கூந்தலையும், ஒளிகளாமுகமும்-ஒளிவிளங்குகின்ற முகத்தையும், குலாவிய
புருவமும் - வளைந்த புருவத்தையும், நிலாவிரி குழையும்-நிலவவிரிந்த காத
னியையும், நறியமெல்சொல்லும் - நன்மையாகிய பிருது வசநங்களையும்,
சிறிய நுண் இடையும் - மிகுதியும் நுட்பமாகிய இடையையும், சததும் நீர்
உவரி - பாய்கின்ற நீரையுடைய கடலிலுண்டாகிய, முத்தமாலிகையம் -
முத்துமாலைகளையும், பிரளயவெள்ளத்திரளினும் அழியா-பிரளயகாலவெள்
ளத்தொகுதியினும்அழிவையடையாத, திருநகர் இதுஎன-திருநகரம் இது
வென்னும்படி, கருதி - நினைத்தது, வான்முகிலும்-ஆகாயத்திலுள்ள மேகங்
களும், சந்திரவிம்பமும் - சந்திரபிம்பமும், இந்திரதனுவும்-இந்திரவில்லும்,
இலங்குசெங்கதிரும் - விளங்குகின்ற சூரிபனும், துலங்குவான அமுதும் -
பிரகாசித்திர மேன்மையாகிய அமிரதமும், வார ஆம் மின்னும்-நீட்சியாகிய

மின்னற்கொடியும், தாராகண முடி-நகைத்தரகூட்டமும், ஒருங்குவந்து இருந்த-
ஒருங்கேவந்திருந்த, பெருந்திறன் எய்ப்ப-பெரியவரலாற்றை நிகாக்க, காட்
சியில்பொலிந்த-தோற்றத்தால் பிரகாசித்த, மாட்சிமைசிறந்த-பெருமையிற்
சிறந்த, காழிநாயகனே - திருக்கழுமலநாதனே, பூரணனே-பரிபூரணனே,
ஏர்தரும் பொற்கிரி - அழகைத்தந்த பொன்மலையை, சோ-அடைந்த, கரு
கொடியும் - கருமையாகிய காக்கையும், பொன் நிறம் ஆம் எனச்சொன்ன -
பொன்னிறமாகு மென றுசொன்ன, தொல்மொழியும்-பழமொழியும், ஏதம்
இல்-குற்றமில்லாத, நிறைமதி-பூண சந்திரனது, சீதளநிலவால்-சுளிர்ச்சியா
கிபசந்திரிகையினால், ஆரும் மெய்உருப்பம்-பொருந்தியஉடல்வெப்பம், தீரும்
என்பதுவும்-நீங்குமென்பதுவும், மொழிதரும்-சொல்லப்பட்ட, இரதகுளி
சை-ரசகுளிகையானது, தற்சேர்ந்த-தனனையடைந்த, காளிமச்சோஉண்ண-
தாமிரசுகளிமபின்மிகுதியையுணைவே, (அது நீர் இயல்கனகம் ஆம் எனக்
கூறும் - பெருவிலைப்பொன்னுக்குமென்று சொல்லுகின்ற, தோம் அறுமொழி
யும்-குற்றமற்றதொல்லும், கரு-திபாநம் - கருடத்திபாநமானது, மருள்ப
வநதோர்-மயக்கநதீரக் கைவந்தவாகளுடைய, நோக்கினில்-நோக்கத்தால்,
தீக்குதலும்என்றலும்-கொடியவிஷமநீங்குமென்பதும், ஆயிரமகிரணதது-
ஆயிரங்கிரணங்கையுடைய, அலா கதிராமுன்னம்-விசாலமாகிய சூரியனுக்
கெதிரில், பாய்இருள்செடும்எனப்பகர்-பாயாரின்றிருள்கெடுமென்றுசொன்
ன, பழமொழியும்-பழையசொல்லும், அங்கணமாஞ்ஞாலதது-அழகியஇடம்பர
ந்த பெரியவுலகதில், எங்கணும் ஒப்ப - எவ்விடத்திலுமொக்க, இயலும்
பட்டாங்கு-நடக்கின்ற வுண்மையே, அயல் அலவளைவை-வேறலவ்வளை
பது, சரதம்-உண்மை, (ஆதலால்) மெய்ஞ்ஞானவரத-மெய்ஞ்ஞானத்தை
தருவோனே, நிறசோந்த - உண்ண அடைந்த, பேதையேன் - அறியாமை
யுடையேனது, பாசம்-பாசமபந்தமாகிய, தீவினை அறறி-பாவத்தொழிலை
நீக்கி, திருஅருள செல்வம் பெருகும் ஆறு-உன் திருவருளாகிய செல்வம்பெரு
கும் வண்ணம், உதவி-உருபைசெய்த, போ இனபு யுகம்-பேராந்தமாகிய,
கரித்தெடும்-மகிழ்தற்குக் காரணமாகிய, காழிவானகணியே-திருக்கழுமலந
திலுள்ள மேலாகிய கணியே, அளித்தருள-எனனைக்காத்தருள்வாய், ஏ-று.

திருக்கழுமலத் திறைவனே, பொன்மலை முதலானவை தம்மைச்
சேர்ந்த கருங்காக்கை முதலியவற்றையும் பொன்னிறமுதலியவாசச்செய்யு
மென்று மேலோர் கூறுதலால், உண்ணையடைந்த அடியேனைப் பாசவிழுகத
னாக், உன் திருவருட்செல்வத்தையெனக்கருள் புரிந்து காக்கவேண்டுமென
பது கருதது. பொன்மலையானது தனனைச்சோந்த காக்கையில் கருந்தத்
தைப்போக்கிப் பொன்னிறந்தருதல்போல, பாசவிழுகதனாகிய இறைவனும்
தனனை யடைந்தாரது பாசத்தைநீக்கிப் பாசவிழுகதனாக்குவன என்றற்கு
இவ்வாறு கூறினார். குறும்பு-தறுகிலமன்னன் என்னினுமாம்.

வேண்பா.

20. காழிக்குவேந்தர்கருணையர் முனீ
காழிக்குமாரன் கவிகையினீ - யாழிக்கட
கண்டமட்டிற்சூடகமுங்காவிழியிற்கங்கணமும்
கொண்டனளென்றன்மேகூறு.

இ - ளா. அன்னமே - அன்னப்பேடே, காழிக்குவேந்தர் - திருக்கழுமலத்தக்குத் தலையரும், கருணையர்-கருணைகருப்பிடமாயிருப்பவரும். ஆசிவபெருமானுக்கு, முன்னமே - எதிரே நீ (போய்நின்று) காழ் இக்கு - விரங்கொருட கருமடிவிலையுடைய, மாரன் - மனமதனது, கவிகையினீ - குடையை, ஆழிக்கண - கடலினிடத்தே, கண்டமட்டில் - (உதிக் கக்) கண்டளவில், குறி அதமும்-வெப்பமாகிய மனத்தையும், காவிழியில்- கரியகண்களில், கமகணமும் - நீர்ப்பெருக்கையும், கொண்டனள் என்று- (தலைமகள்) கொண்டாளென்று, கூறு - விண்ணப்பமடையுணவாய், என்று.

பூலோகத்தா லல்லாவாயும் வெல்லுமாற்றலுள்ள கருமடி வில்லென் பார், “காழ் இக்கு” என்றா மாரன் கவிகை - சந்திரன். சந்திரனைக்கா ணின், பிரிந்திருக்கும் நாயகி நாயகர்களுக்கும் விரஹி சுவது இயல்பாத லால், சந்திரன் கடலினகண் உதிப்பதைக்கண்டளவில் இவளுக்கு மன வெதுப்பும் கண்ணீர் முண்டாயினவென்று தோழி அன்னததுக்குக்கறி வீடுத்தலால் இது அன்னவிதி தூது என்னுந்துறை. கழுத்தில் சூடகத்தையும் கண்ணில் கங்கணத்தையும் அணிந்தாளெனச் சொன்னயந்தோன்று மாறுங்காண்க. சூடகம்-கைவளீ. அன்னம் எனப்பொதுப்படக் கூறினும், மாதர் ஆண்பாலாரோடுயையாடல் மரபன்றாதலால் அன்னம் என்றதற்கு அன்னப்பேடு என்றுரை புலாக்கலாயிற்று. இது திருக்கோவையார் 244-வது, “மீண்டா லொளவவந்தேன்” என்னுஞ் செய்யுளுரையால் இனிது விளங்கும். அன்றியும், திருவாய்மொழி, க-பத்து, ச-ம 4 ருவாய்மொழி, க-பாட்டில் “அஞ்சிறையமடநாராயனியத்தாய்நீயின், அஞ்சிறையசேவல மாய்” என்பதனாலும் விசதம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

21. கூறுஞ்செனனக்குடினெடுநா னுழைகூன்முழுது
மாறுமபடிக்குமருந்துளதோசண்பைவாணாகொண்ட
நீறுத்திருவொழுந்தோரைந்துங்கண்டிபுரித்தறித்தர்
தேறும்பொருளென்றுணராதமாயச்செருக்கினர்க்கே.

இ - ள். சண்பைவாணர்கொண்ட-திருக்கமூமலவாணர் கொண்டிருக்
கிற, நீறும - திருவெண்ணீறையும், திரு எழுத்து ஓர் ஐந்தம் - ஸ்ரீ பஞ்
சாக்ஷரத்தையும், கண்டியும் - உருத்திராககமாலிகையையும், நிகத்தரித்தம் -
நாளதோறும், தேறும் பொருள என்று-யாம் தெளிவடைதற்குக் காரண
மாகிய பொருள்களென்று, உணராத - அறியாத, மாயச்செருக்கினாக்கு-
மாயககளிப்பையுடையார்க்கு, கூறும் - (பலவகையாகச்) சொல்லப்பட்ட,
செனனக்குடில்-பிறவிகளாகிய சிறுவீடுகளில், நெடுநாள்-நெடுங்காலமாக,
துழை - துழைதலாலுண்டாகிய, கூனமுழுதும் - கூனலமுற்றும், மாறும்
படிக்கு-நீங்குமவண்ணம், மருந்து உளத்தா-ஒரு அவுஷ்தமுண்டோ-எ-று.

கண்டியென்பது கழுத்தணிமி லொன்றேயாயினும் இவ்விடத்து,
நீறு, திருவெழுத்தோரைத்து என்னும் இனம்பற்றி, உருத்திராக்மாலையை
யுணர்த்திற்று. தேறும்பொருள் - ப்ரபஞ்சவாசனையாகிய மயகம நீங்கி
ஞானத்தை யடைதற்குரிய பொருள்கள். இதனால் சிவசிந்தங்கோயுடை
யார்க்கு மாயாமயக்கமொழிந்து மெய்ரஞான முதிசுருமென்ற தாயிற்று.
குடில என்றதற்கேற்ப துழை என்றும் கூன் என்றும், கூனும் பிணிகளுள்
ஒன்றாதலால் அதற்கேற்ப மருந்து என்றும் கூறினர். திருவெண்ணீறு
முதலியவற்றை உறுதிப்பொருள்களாகக் கொள்ளாதார்க்குப் பிறவிப்பிணி
யொழியாதென்பது வருதது.

இணைக்குறளாச்சியப்பா.

22. செருக்குடனிகலித்தருக்கமேதேற்றி
யெமமனோரினிறந்துபிறந்துழலு
மம்மரிற்பெரியவானவாகுழுவை
மெய்ப்பொருளென்றுகைப்பொருளுதவியும்
வழுத்தியுஞ்சுத்தழுத்தியுமவறிதே
புறவாரபசுமபுற்கறவாக் கற்பசு
வாயிடைச்செருகித் தூயநீருதவி
யருஞ்சுவைப்பாலகொளபெருஞ்சுவருடும்
பேதையாபோலவுமோ துஞ்சுமரு
மெட்டியைவிரும்பிமட்டுநோதேக்கி
யீதுழைகல்லாமேனிமிவீவளி
யுறும்படியமைத்துறுங்கனிகொள்ளக்
கருதிமுயலுத்திருவிவிபோலவு
மிலகுவாலரிசியுலையெவண்ணி

வெற்றுமிகுற்றும்பற்றிலர்போலவு
 மருநிலமுழுததினெருமிகப்பெய்து
 வித்திட்டாங்கேவினையென்கொள்ளச்
 சித்தததுன்னுமத்தாபோலவும
 வாழநாளனைத்துமவிழ்நாளாகி
 யிமமைமயுமறுமைமுஞ்செம்மையிறபொருந்தா
 துடருறுமாநதாபுடவியிறபலரால
 அனனவாநெளரியனுமுன்றிமதிமயங்கா
 தெப்பபிணர்ஹுதவுமெய்ப்பொருளாகி
 என்னுமோரிபலபொடுகின்றகாரணநின்
 சேவடித்தாமரைப்பூவினப்புனைந்து
 நாத்நூம்பேறவேத்தியுள்ளருகிப
 பெருகியவன்பெனவருநீநிறைந்த
 விதயவாவிப்பதுமமாமலரின
 குண்ணென்பபொருநதுமணமானின்னைக்
 கண்டிதுமாந்துபண்டைவாதனைதீர
 தறைகடலநூநூலிறைகுடமதுபோன்
 றசைவற்றிருக்கவினையததருதி
 நிலைமிகப்பொருந்திப்பலமுறைசாரலா
 லுந்தியவன்னவுருமருவுதலான
 மந்திரத்துறுசுடாமகநதுயாதலினு
 விதம்பயிலிசைகொள்பதங்கலந்துறலால்
 வேதமேயொப்பெனவோதுகோபுரமும
 ஒழுக்குநெறிசிறிதுமவழுக்கிலவதனா
 னாற்பகபிரிவினினமேறபதமதனாற்
 பலகலையொளிராமதிநிலவியவதனாற்
 முத்தனாவியக்கும்பத்திமையதனாற்
 சிவாகமமெனவொளிரதவாமணிமேடையும்
 வெள்ளைவாரணமேற்கொள்ளுமாங்கதனாற்
 கட்டாமரைபலமட்டார்த்தலினு
 லஞ்சுமந்தாரம்விஞ்சியோங்குதலா
 வித்திரனென்பபொலியந்திரவாவிபும்

மெங்கணுநிறைந்தவெங்குருநாதா
கருவலிதொலைக்கும்பெருமலைமருந்தே
கருணைசூற்கொண்டபெரியவான் முகிலே
சிற்றிடைக்கருங்கட்பொற்றொடிக்கரத்தா
ளாகமார்வனமுலையணையும்
போகமாரிதழிப்பூங்கண்ணியனே.

இ - ளா. செருக்குடன் இகலி - செருக்கோடு பகைத்து, தருக்கமே தேற்றி - தருக்கவாதமே பொருளுனத்தெளிந்து, எம் அன்னேரின் - எம் போலியர்போல, இறந்து பிறந்து உழலும் - செத்தும் ஐந்திதழை உழல் கின்ற, மம்மரில் பெரியவானவர் குழுவை-மயக்கத்திற் பெரியவாகிய தேவ சமூஹத்தை, மெய்ப்பொருள் என்று - உண்மைப்பொருளு என்று கருதி, கைப்பொருள் உதவியும் - கைப்பொருளை அவர்கள் விஷயத்திற் செலவு செய்தும், வழத்தியும் - வாயினால் துதித்தும், நெஞ்சத்து அழுத்தியும் - மனத்திற்பதத்தும், வறிதே-வினாகவே, புறவு ஆர் பசம்புல்-முல்லைநிலத்தி லுள்ள பசம்புல்லை, கறவா - பால்கறவாத, கல்பசுவாய் இடைசெருகி - கற்பசுவின் வாயிற்செருகி, தூயநீர் உதவி - பரிசுத்த நீரைக்காட்டி, அரு சுவைபால்கொள்ள - அருமையாகிய சுவையையுடைய பாலைக்கொள்ளும் பொருட்டு, பெருசுவாவருமெ - (அதனது) பெரிய முலைக்காமைய வருகி கின்ற, பேதையாபோலவும் - அறிவீனர்போலவும், ஒதுமநஞ்சு அமரும் - சொல்லப்பட்ட நஞ்சின்றன்மையமைந்த, எட்டியை-எட்டிமரத்தை, விரு ம்பி - இசலித்து, மட்டுகீர் தேகம் - அதனளவாகிய நீரைத்தேங்கச் செய்து, ாறுழைகல்லா நககரும் துழைய வொண்ணாமல், மேல் விடா வேலி - மேலேயுபரந்த வேலியை, உறுமபடி அமைத்து-பொருந்துமபடியமைத்து, நறுகனிகொள்ளக்கருதி - (அதிலின்றும) நல்லகனிகளைப் பெற்றினைத்து, முயலும் - முயற்சியெய்தி, திரு இலிபோலவும் - பாக்யஹ்நன்போலவும், இலகுவால் அரிசி-விளநகுமிறை வெளரிய அரிசியை, உலைபெய்ய எண்ணி- உலையிற் பெய்ய நினைத்து, வெறு உயிருற்றும் - வெறுமையைக்குற்றுகின்ற, பற்று இலாபோலவும் - வறியர்போலவும், அருநிலம் உழுது-அருமையாகிய நிலத்தையுழுது, அழின்-அழில, எருமிகப்பெய்து-எருவை மிகவுமபெய்து, வித்து இட்டு-விதைத்து, ஆங்கு-அவ்வளவிற்குணை, விளைபயன்கொள்ள- விளையும்பயனைக் கைக்கொள்ள, சித்தத்து உன்னும் - மனத்திலநினைக் கின்ற, மத்தாபோலவும் - உனமததர்போலவும், வாழ்நாள் அனைத்தும் - தம் ஆயுள்ளர்கள் முழுதும், வீழ்நாள் ஆகவே - பயன்படாதொழிந்த நாள் களுக்கி, இம்மையும் மறுமையும் - இகலோகசுகத்தையும் பரலோகசுகத் தையும், செம்மையின் பொருந்தாத - செவ்வேயுடையதால், இடர் உறம் மாந்தர் - துன்பமுடையும் மக்கள், புடவியில பலர் - உலகத்தில் பலருள்ள,

ஆல் - ஆதலால், அன்ன ஆறு - அவ்வண்ணம், எளியனும் - ஏழையாகிய
நானும், உன்னிமதிமயங்காது - எண்ணி அறிவுமயங்காமல், எய்ப்பினில்
உதவும் - இளைத்தகாலத்தில் உதவுகின்ற, மெய்ப்பொருள் ஆகி - உண்மைப்
பொருளாகி, என்றும் - எக்காலத்தும், ஓர் இயல்பொடும் - ஒரு இயற்கை
யுடன், நின்ற - நிலைபெற்றிருக்கின்ற, காரண - ஐகத்காரணனே, நின் -
உனது, சேவடி - திருவடியாகிய, தாமரைப்பூவினைப் புனைந்து - தாமரை
மலரைச் சிறிசிறகுடி, நாதமும்பு ஏற ஏத்தி - நாவிற்கண் வடிவெண்டாகத்
துதித்து, உள் உருகி - மனமுருகி, பெருகிய அன்பு எனவரு - மிக்க அன்
பென்று சொல்லவருகிற, நீர்நிறைந்த - நீர்நீரடிய, இதயம் - இதயமென்
கின்ற, வாலிபதுமாமலரின் - வாவிக்கமலமலரினது, குணன் எனப்பொரு
ந்தும் - குணம்போலப் பொருந்திய, மணம் ஆம் நினை - வாசனையாகிய
வுன்னை, கண்டு இறுமாந்து - பார்த்து இறுமாப்படைந்து, பண்டை வா
தனைநிர்ந்து - பழைய வாசனையொழிந்து, அறைகடல் அழுந்தும் - ஒலிக
கிற கடலின்கண் அழுந்துகின்ற, நிறைகுடம்போன்று - நிறைகுடந்தை
யொத்து, அசைவு அற்று இருக்க - சலமறநிறுக்குப்படி, இசையத்
தருகி - பொருந்துமாறு கருபைசெய்வாய், வேதமே ஒப்பு என ஒதுகோ
புரமும் - வேதமேநிகொன்று சொல்லுதற்குரிய கோபுரங்களும், சிவாகமம்
என ஒளிராதவாமணி மேடையும்-சிவாகமம்போல விளங்குந் அழியாத
நவாமணிமேடைகளும், இத்திரன் எனப்பொலி - இத்திரனபோல விளங்கு
கின்ற, எந்திரவாலியும்-சுத்திரவாலிகளும், எங்கனும் நிறைந்த-வெவிடத்தும்
நிறைந்த, வெங்குரு - திருக்கழுமலததுக்கு, நாதா - தலைவனே, கருவலி
தொலைக்கும் - பிறவிலலியைக்கெடுத்துப் போகுகின்ற, பெருமலைமருந்
தே - பெரியமலை மூலிகையே, கருணைசூலகொண்ட - கருணையைச் சூலா
கக்கொண்ட, பெரியவான் புகிலே - சிதாகாயத்தினுள்ள மேசமே, சிறு
இடை - சிறிய இடையையும், கருங்கண் - கருங்கண்களையும், பொன்
தொழுகரத்தாள - பொன்வளையலையணிந்த கையினையுமுடையவளாகிய
உமாதேவியின், ஆகம் ஆர் - திருமாபிறப்பொருந்திய, வன்மமுலை அணையும்-
அழகாகிய தனவாளைத் தழுவுகின்ற, போகம் ஆர் - பாக்கியம்படைத்த,
இதழிப்புகண்ணியனே - கொன்றைப்பூமாலையை யணிந்தவனே, என்று.

வேதத்துக்கும் கோபுரத்துக்கும் சிலேடை - நிலைமிகப் பொருந்திப்
பலதுறைசாரலால் - நிலைபேறறை மிகவும் பெற்றுப் பலதுறைகளைச் சார்
ந்திருத்தலால் (வேதம்) நிலைமிகப் பொருந்திப் பலதுறைசாரலால்-நிலைகளை
அதிகமாகப்பெற்று பலவழிகளைப் பொருந்துதலால். (கோபுரம்) உந்திய
வனன் உருமருவுதலால் - சிறப்பிக்கப்பட்ட அகநாடகபத்தைப் பொருந்து
தலால். (வேதம்) உந்திய அன்ன உருமருவுதலால் - செய்யப்பட்ட அன்
னப்புள்ளின் உருவமாகச் சித்திரித்தலைப் பொருந்துதலால். (கோபுரம்)

மந்திரத்து உறுகடர் மகத்து உயர்தலினால் - மந்திரங்ஙளால் மிகுந்த அக்நிகாரியமாகிய யாகததில் சிறந்திருத்தலால், (வேதம்) மந்திரத் துறுகடர் மகத்து உயர்தலினால் - (தன்) நிலைகளிலுள்ள மிக்க ஒளியானது பெருமை உயர்ந்து தோன்றத்தலால், (கோபுரம்) இதம்பயில் இசைகொள் பதம்கலந்து உறலால் - உரிமையாய்ப் பயிலுதற்குரிய ஒலியைக்கொண்ட வாக்ஷங்கலந்திருத்தலால். (வேதம்) இசையென்றது - உதாத்தம் அநுதாத்தம், ஸவரிதம், ப்ரசயம் என்னும் வேதஸ்வரமாகிய நான்கினை. இதம்பயில் இசைகொள் பதம்கலந்து உறலால் - நன்மைபயின்று கீர்த்தியைக்கொண்ட அழகு சோந்திருத்தலால். (கோபுரம்) இசை - இசைப்பு எனினும் பொருந்தும்.

சிவாகமத்துக்கும் மேடைக்கும் சிலேடை:—ஒழுக்கு நெறிசிறிதும் வழக்கு இல அதனால் - உயிர்களை ஒழுகுவிக்கும் நன்னெறியிற் சிறிதும் தவறுதல் இல்லாததனால் (சிவாகமம்) ஒழுக்கு நெறிசிறிதும் வழக்கு இல அதனால் - சிற்பநூலொழுங்கில சிறிதும் தவறுதல் இல்லாததனால் (மேடை) நாற்பதப்பிரிவினின் மேற்பதம் அதனால் - நான்குபாதங்களாகிய பிரிவில் மேலாகிய ஞானபாதத்தை யுரைத்தலால். (சிவாகமம்) நாற்பதப்பிரிவினின் மேற்பதம் அதனால்-(அழகாகிய நான்கு பிரிவினையுடைய தாய் மேலிடத்தையடைந்திருத்தலால் (மேடை) மரகதமேடை, பொன் மேடை, முத்துமேடை, மாணிக்கமேடை, என மேடைநான்குவகைப்படும், கந்தபுராணம்-நகரப்படலம்-௩௦. ஒவியத்தியல் என்னும் பாடலிற்காண்க. பலகலை ஔரிமதிநிலவிய அதனால்-பலகலைகளாலும்விளங்குகின்ற ஞானம் நிலைந்திருத்தலால் (சிவாகமம்)பலகலை ஔரிமதிநிலவிய அதனால்-பலகலைகளையுடைத்தாய் விளங்கு கின்ற பூணசந்திரன் தவழ்தலால். (மேடை) முத்தனாவியக்கும் பத்திமை அதனால்-பாசவிழுத்தராகிய சிவபெருமானைப் புகழும் பத்திமையுடைத்தாதலால். (சிவாகமம்) முத்தனாவியக்கும் பத்திமை அதனால் - மூன்றுலகங்களும் புகழ்கின்ற ஒழுங்குடைமையால். (மேடை).

இந்திரனுக்கும் எந்திரவாலிக்கும்சிலேடை:—வெள்ளைவாரணம் மேற கொள்ளுமாங்கதனால் - வெள்ளையானையை ஊர்வதனால். (இந்திரன்) வெள்ளைவாரணம் மேற்கொள்ளுமாங்கதனால் - வெள்ளிபசங்குகளைத் தன்னிடத்துக்கொண்டிருத்தலால். (எந்திரவாலி) கண்தாமரை பலமட்டு ஆர்தலினால் - கண்ணாகிய தாமரைமலர்கள் அநேகமாகப் பொருந்துதலால் (இந்திரன்) கண்தாமரை பலமட்டு ஆர்தலினால் - பெருமையுள்ள பலதாமரைமலர்கள் தேன்பொருந்தியிருத்தலால். (எந்திரவாலி), அஞ்சுமந்தாரம்விஞ்சி லுங்குதலால் - மந்தாரமுதலிய பஞ்சதருக்கள் தழைத்து உயர்தலால்

(இந்திரன்) அம் சுமந்து ஆரம்விஞ்சி ஓங்குதலால் - அழகைக்கொண்டு முத்துகள் மிகுந்துவிளங்குதலால். (எந்திரவாவி) ஆர் அம் எனப் பிரித்து நிறைந்தரீர் என்றலும் பொருந்தும். கோபுரமும் மேடையும் எந்திரவாவியும் நிறைந்த வெங்குரு என இயையும். வெங்குரு - சோழி, ஆகாயங்கள் பலவுஞ் சென்றொடுங் குதற்குரிய பெருமையுடைமையால் சிதாகாயத்தைப் பெரியவான் என்றார். வால்முகில் எனப்பிரித்து வெண்மேகம் எனினுமாம், இப்பொருட்டு இறைவனது நீரணிந்த திருமேனியுவமையாகக்கொள்க. உடலைவருத்தும் பிறப்பினிகளபோலாது இடையறாது உயிவைவருத்தும் பிறவிப்பினிககு உயர்ந்த சிவபெருமானாகிய மருந்துவேண்டுமென்பார், “கருவல்தொலைக்கும் பெருமலைமருந்தே” என்றார். கைலாயமலைது அன்பர் பிறவிப்பினி தீர்க்குமருந்தா யெழுந்தருளியிருந்தலால் இறைவனை மலைமருந்தென்றார். திருக்கழுமலத்திறைவனே, பிறதெய்வங்களைப் பேணித்தொழாது உன்னையேவணங்கி அலைவற்ற மனத்தையுடையேனும் நானிருக்கக் கருணைபுரிய வேண்டுமென்பது கருதது.

வேன்பா.

23. கண்ணின்றொளிருங்கருமணியினுள்ளொளிர்போ
லுண்ணின்றொளிருமொளியிளக்கென் - நெண்ணிப்
புகலிப்பெருமானைப்புண்ணியனைப்போற்றி
லகலுமேபாசவிருளன்று.

இ - ள். புகலிப்பெருமானை - திருக்கழுமலத்தெய்வபெருமானை, புண்ணியனை - புண்ணியவுருவனை, கண்ணின்று - கண்ணில் நிலைபெற்று, ஒளிரும் - விளங்குகின்ற, கருமணியின் உள் ஒளிபோல் - கருமணியின் உள்ளொளிர்போல, உள்கின்று ஒளிரும் - மனத்தின் கண்ணின்று விளங்குகின்ற, ஒளிவிளக்கு என்று - ஒளியையுடைய தீபமென்று, எண்ணி - நினைத்து, போற்றில - போற்றினால், அன்று - அன்றே, பாச இருள் அகலும் - பாச இருளானது நீங்கும், எ - று.

போற்றல் என்பதற்குத் துதித்தலும் வணங்கலும் பொருளாதலால் இருபொருளும் இவ்விடத்துக்கொள்க. எண்ணி என்பது மனத்தொழிலையும், போற்றில் என்பது வாக்குகாயம் என்பவற்றின்தொழிலையும் உணர்த்தலால், முக்கரணத்தாலும் இறைவனை வழிபடவேண்டுமென்றதாயிற்று. வாக்கும் காயமும் மனத்தின்வழிநிகழுவன ஆதலால் எண்ணியென மனத்தொழிலைமுகூறினார். கண்ணுக்குக் கருமணிபோல உளத்துக்கு ஒளிவிளக்காயிருப்பவன் அறிவுருவாகிய சிவபெருமான் என்றராயிற்று. திருக்கழுமலத்திறைவனை முக்கரணத்தாலும் வழிபட்டால், பாச இருள் நீங்குமென்பது கருத்து.

கட்டளைக்கலித்துறை.

24. இருளந்தகன்வரினீரொயிறேபிறையேயந்தசெவ்வான்
சுருள் குஞ்சிபாசமெனவந்திவந்ததுதோகைசொறேன்
பருகுமபுகலிப்பிரானெனுமபாதுப்பலகிரணம்
பெருகுமபடிவந்துதித்தானமின்னாவிபெறுகுவளே.

இ - ள். இருள் அந்தகன்வரின் - இருளாகிய யமன்வந்தால், (அவனுக்கு) பிறை - பிறையானது, ஈர் எயிறே என - இரண்டு பற்களேபோலவும், ஏய்ந்த செவ்வான் - பொருந்திய செவ்வானமானது, சுருள் குஞ்சி என - சுருண்ட சிகைபோலவும், அந்தி - மாலைக்காலமானது, பாசம் என - பாசக்கயிறுபோலவும், வந்தன - உடன்தோன்றின, தோகைசொல் தேன் பருகும் - மயிலியலியாகிய உமாதேவியின் மொழித்தேனைப் பருகுகின்ற, புகலிப்பிரான் என்னும் பாது - திருக்கழுமலநாதனென்னும் சூரியன், பலகிரணம் பெருகுமபடி - அநேக கிரணங்கள் மிகுமபடி, வந்து உதித்தாலவந்து உதயஞ்செய்தால், மின்-மின்கொடிபோல வாளாகிப் எமது டெண், ஆவிபெறுகுவள் - உயிர்பெறுவாள்,

பலகிரணம் என்றது இறைவனுக்கு உயிர்களின்மீது பலபடியாயுண்டாகும் அருளை. திருக்கழுமலத்திறைவன் எழுந்தருளினாலன்றி இவள் பிழையாதிறந்து படுவாளென்பது கருதது. இது தோழிகூற்று. தோகை சொறேன் பருகுமியல்புளாநூலால் இவளது சொறேனையும் பருகுவரவேண்டுமென்றாளாயிற்று. மயிலுக்குரிய நிலமாகிய குறிஞ்சியிற்பிறந்தமையால் உமாதேவியைத் தோகையெனரா. இவள் பிறந்த குறிஞ்சிநிலம் இமயமலை.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

25. பெறுவதுபெற்றவுறுதியுத்தமர்கட்
காயினுஞ்சிறந்தநெய்நெஞ்சினனே
யாகக்கழனியின்யோகத்தபோதன
ரானபேருழவர்மானமோடாக்கிய
முயலகனென்னுமியலபெருங்கரும்பை
யுதிரமென்னுமுதிர்சாரொழுக
நகையெனுமுத்தந்தொகையுறத்தோன்றச்
சுந்தரப்பதமெனுமெந்திரவாலையிட்
டனாத்தகவயிரங்கரைத்தவித்தகனே
குங்குமக்கொங்கையங்கயற்செங்கட்

பெண்ணரசிபிரியாவண்ணமெய்ப்பாக
 பாடலம்புன்னையேடவிழிலஞ்சி
 வெளியகற்பூரங்களிகொள்கஸ்தூரி
 நறுமணமெவையுமுறுமுறைபொருந்தி
 யுண்ணீர்பெற்றதண்ணீர்ப்பந்தரும்
 நெய்கமழ்கருணையுங்குய்கமழ்கறியு
 மதிதருநிலவெனப்புதியவெண்டயிரும்
 வருக்கையின்கனியுஞ்சருக்கரைக்கட்டியு
 முதலுபகரணம்பதனெடுமீலுத
 தளவரும்பென்னவளமலிபோனக
 மாதவொவர்க்குமாதவொவர்க்கு
 நன்னயத்துடனருளன்னசத்திரமும்
 பாடகச்சீரடிப்பான்மொழிமடவார்
 நாடகத்தொழில்பயினீரடங்கெவையுங்
 கலைபயில்கழகமும்பலர்பயின்மன்றமு
 முள்ளனகரவாதுவந்தெதிர்த்தளிக்கும்
 வள்ளியோர்வாழ்மணிநெடுவீதியும
 பூமகளுறையுளாமெனவிளங்கும்
 பெரும்புகழ்க்காழிவிரும்புசங்கரனே
 யேநதெழிற்புவனவேந்தனீயாதலின்
 வளமலிரான்முகக்களமருனேவலி
 னுரம்பெறுகுலவரைக்குறும்பகப்பட்ட
 மண்டலமென்னுங்கண்டநீள்வயலுட்
 சராசரத்தொகுதிவிராயவித்திட்டபு
 பாதவமிருகம்பறவைமானிட
 ராதிப்பைங்கூழமைத்தனரிற்ப
 மாவுறைமருமக்காவலாளர்
 வளமையினும்பவினேவுமுற்றியபின்
 புரிபயன்பெறுவானரிதரவியற்றி
 மெய்வலிக்கூற்றுவக்கைவினேமாக்களிற்
 புலாலுடையாக்கைப்பலாலமதகற்றி
 யற்றமிலுயிரொனப்பெற்றநெற்றிரனேப்
 பூதசாரத்தநுப்பூதமகாதநு

பூதபரிணாமம்புக ஹயாக்லை
 மூவகைபபண்டியின் மேவரவேற்றிப்
 பொன்றிலநிரயமிந்நிலமென்னு
 மிடநதொறுமாங்கவையடங்கவைத்தவற்று
 ளொருசிலவற்றைநின்றிருவடி வீட்டிற்
 சோத்தணையனனது கூர்த்துநோக்கி
 லரசுகொள்கடமையாறிலொன்றென்னும்
 புணாதீரமுறைமைபுதுக்கிணைபோலுமதனான்
 மாசுகநீபுறுமவண்மை
 பேசுககருணைப்பெரியநாயகனே.

இ - ள். பெறுவது பெற்ற - பெறுவதற்குரிய புருஷார்த்தத்தைப்
 பெற்ற, உறுதி - மனவுறுதியுடைய, உத்தமர்கட்கு - உத்தமர்களுக்கு,
 ஆயினும் சிறந்த - தாயினுமயிருந்த, நேயமநெஞ்சினனே - கிருபையுள்ள
 மனதையுடையவனே, யாகமகழனியில் - வேள்வியாகிய வயலில், யோ
 கம் - யோகத்தைப்பயிலுகின்ற, தபோதனர் ஆன - தவச்செல்வர்களாகிய,
 பேருழவர் - பெரிடவுழவர்கள், மானமோடு ஆசகிய - பெருமையோடு விளை
 வித்த, முயலகன் என்னும் - முயலகன் என்கிற, இயல் - பொருந்திய,
 பெருங்கரும்பை - பெரியகரும்பினே, உதிரம் என்னும் - ரக்தம் என்கிற,
 முதிர்சாறு ஁ழுக - முதிர்ந்தரசம் ஁ழுகவும், நகை என்னும் முத்தம் - பல்
 என்கிறமுத்துக்கள், தொகை உறத்தோன்ற - தொகுதியாய் மிகவுபலெ ரிப்
 படவும், சுந்தரப்பதம் எனனும் - அழகிய திருவடியென்கிற. எந்திரம் ஆலை
 யிட்டு - ஆலையந்திரத்திலிட்டு, அரைத்து - தேய்த்து, அகவயிரம் - உள்
 வைரத்தை, கரைத்த - கரையப்பண்ணின, விததகனே - ஞானரூபனே,
 குங்குமம் கொங்கை - குங்குமக்குழம்பு பூசியதனங்கனையும், அமகயல் செங்
 கண - அழகிய சேலமீன்போலும் செவந்த கண்களையுமுடைய, பெண்ண
 ரடி - மங்கையர்க்கரசியாகிய வுமாதேவி, பிரியா - நீங்காத, வண்ணமமெய்
 பாக - அழகியதிருமேனியின் ஒருபாகதையுடையவனே, பாடலம் - பா
 திரிப்பூ, புண்ணை - புண்ணைப்பூ, ஏடு அலிபுஇலஞ்சி - இதழலிரிந்த மகிழம்பூ,
 வெளிய காப்பூரம் - வெண்மையாகிய காப்பூரம், களிகொள்கதாநிரி-மகிழ்ச்
 சியைத்தருகின்ற கஸ்தூரி (என்னும்), நறுமணம் எவையும் - சுகந்தவாக்
 கங்களெல்லாம், உறுமுறைபொருந்தி - கலக்கவேண்டிய முறைமைப்படி
 கலக்கப்பெற்று, உண் - பாகுதற்குரிய, நீர் - நீரை, பெற்ற - தமமிடத்துக்
 கொண்டிருக்கிற, தண் - சூரியரும் - தண்ணீர்ப்பந்தல்களும், டெய்கமழ் -
 டெய்கமண் ககிற, சாணையம் - பொரிக்கறியும், குய்கமழ்கறியும் - தாளித்
 தல்மணக்கின்ற வேறுகறிகளும், மதிதரும் நிலவுளெ - சந்திரனவிரிக்கின்ற

நிலவுபோல, புதியவெள் தயிரும் நூதனமாகிய வெண்டயிரும், வருக்கையின் கணியும் - பலாப்பழமும், சருக்கரைக்கட்டியும் - சர்க்கரைக்கட்டியும், முதல் - முதலாகிய, உபகரணம்-துணைக்கருவிகளை, பதனெடுமீதி - பக்குவத்துடன் பொருந்தி, தளவு அரும்பு என்ன-மூலீ அரும்புபோல, வளம் மலிபோனகம் - வளமிகுந்த சோற்றை, மாதவர் எவர்க்கும் - பெருந்தவத்தினொல்லாருக்கும், ஆதுவர் எவர்க்கும் - வறியர் எல்லாருக்கும், நன்னயத்துடன் அருள் - நல்லவுபசாரத்தோடு உண்பிக்கிற, அன்னசத்திரமும் - அன்னசத்திரங்களும், பாடகம்சேறடி - பாடகமணிந்த சிறந்தடியையும், பால் மொழி - பால்போலும் மொழியையமுடைய, மடவார் - விஹமாத்கள், நாடகத்தொழில் பயில் - நாட்டியத்தொழிலைப் பழகுகின்ற, நீடு அரங்கு எவையும் - நீண்ட ஆடிடங்கள்பலவும், கலைபயில் கழகமும் - கலைக்கிற இடங்களும், பலர்பயில் மன்றமும் - பலரும் சஞ்சரிகிற பொதுவிடங்களும், உள்ளன - தம்பிடத்துள்ள பொருள்களை, கரவாது - ஒளியாமல், உவந்து எதிர்த்து - மகிழ்ந்து எதிர்கொண்டு, அளிக்கும் - (வறிஞர் முதலானோர்க்குக்) கொடுக்கின்ற, வள்ளியோர் - கொடையாளிகள், வாழும்- வாழ்கின்ற, மணிநெடுவீதியும் - அழகிய நீண்டதெருக்களும், பூமகள் - இலக்குமிக்கு, உறையுள் ஆம் என - உறைவிடமாமென்றுசொல்லும்படி, விளங்கும் - பிரகாசிக்கிற, பெரும்புகழ் - பெருங்கீர்த்தியமைந்த, காழி - சீகாழியை, விரும்பு - விரும்புகின்ற, சங்கரனே சிவபெருமானே, ஏந்து எழில் புவனம் வேந்தன் - அழகைக்கொண்ட சகலபுவனங்களுக்கும் அரசன், நீ ஆதலின் - நீயாதலால், வளமமலி - வளமிகுந்த, நான்முகக்களமர் - பிரமர் என்கிற உழவர், உன் எவலின் - உனது ஏவலால், உரம்பெறு - வலி பெற்ற, குலவரை - குலமலைகளாகிய, குரம்பு-செய்கரைக்கு, அகப்பட்ட - உட்பட்ட, மண்டலம் என்னும் - மண்ணுலகென்கிற, கண்டம்நீள்வயலுள்ள-துண்டுகள் மிகுந்தவயலினுள், சராசரம் சொகுதிரிராய - சராசர ஜீவராசிகளாய்க்கலந்த, வித்து இட்டு - விதைவிதைத்து, பாதவம் மிருகம் பறவை மானிடர் ஆதி - மரம் மிருகம் பாழி மானிடர்முதலாகிய, பைங்கூழ் - பயிரை, அமைத்தனர் நிற்ப - அமைத்துநிற்க, மா உறை - திருமகள் வாழ்கின்ற, மருமம்-திருமார்பையுடைய (விஷ்ணுக்களாகிய), காவலாளர் - காவலாளிகள், வளமையின் ஒம்ப - வளமையாகக்காக்க, விளைவுமுற்றிய பின் - விளைச்சல் முதிர்ந்தபின்பு, புரிபயன்பெறுவான் - விரும்புதற்குரிய பயன்பெறும்பொருட்டு, அரிதரவுஇயற்றி - அரிந்து, மெய்வலிகூற்றுவன் - சரீரபலமுள்ள யமர்கள் என்கிற, கைவினைமாக்களின் - கைத்தொழிலாளிகளைக்கொண்டு, புலால் உடையாக்கை - மாமிசத்தையுடைய உடம்புகள் என்கிற, பலாலமது அகற்றி - வைக்கோலைக்கழித்து, அற்றம் இல் - முடிவற்ற, உயிர் எனப்பெற்ற - உயிர்களைன்று சொல்லப்பெற்ற, நெல்திரளை - நெல்லின்தொகுதியை, பூதசாரத்தது - பூதசாரதேகம், பூதமகாதது - பூத

மகாதேகம், பூதபரிணாமம் - பூதபரிணாமதேகம், (என்று) புகலுறுயாக்கை-
சொல்லப்பட்ட சரீரங்களாகிய, மூவகைப்பண்டியில் - மூன்றுவகையாகிய
வண்டிகளில், மேவர ஏற்றி - பொருந்த ஏற்றி, பொன்னிலம் - சுவர்க்க
லோகம், நிரயம் - அதோலோகம், இந்திலம் - இந்தமத்யலோகம், என்னும்-
என்கிற, இடந்தொறும் - இடங்களிலெல்லாம், ஆங்கு அவை அடங்கவை
த்து - அவைகள் முழுமையும்வைத்து, அவற்றுள் ஒருசிலவற்றை - அவை
களுள் மிகச்சிலவற்றை, நின்றிருவடிவீட்டில் சேர்த்தனை - உன்றிருவடி-
யாகியவீட்டில் தொகுத்துவைத்தனை, அன்னது கூர்த்துநோக்கின் -
அதனை ஆராய்ந்துபார்க்கின், அரசுகொள்கடமை - வேந்தர்கள் கொள்ளு
தற்குரிய கடமைப்பொருள், ஆறில் ஒன்று என்னும் - ஆறிலொன்றென்
கிற, புணைதீர்முறைமை - குற்றமற்ற முறைமையை, புதுக்கிணைபோலும் -
புதுக்குவித்தாய்போலும், அதனால் - ஆதலால், நீ உறும்வண்மை - நீபொ
ருந்திய வளமைப்பாடாகிய, மாசுகம் - பெரியசுகத்தை, பேசுக - உரைத்தரு
ளுவாயாக, கருணைப்பெரிய - கருணையிற்சிறந்த, நாயகனே - இறை
வனே, எ - று.

திருக்கமூலவாணனே, நீ சகலபுவனங்களுக்கும் வேந்தனாதலால்,
உன்கட்டினையால் மண்டலமென்னும் வயவில், பிரமொன்னும் உழவர்,
சராசரங்களென்னும் விதைவிதைத்து, தேவமானவதான வாதியராகிய
பயினை யமைத்துநிற்க, அந்தப்பயினை விட்டுணுக்களென்னும் காவலாளர்
காத்துநிற்க, அப்பயிர் முற்றியபிறகு, அதன்பயனை யடைதற்பொருட்டு,
கூற்றுவர்களென்னும் கூலியாட்களைக்கொண்டு சரீரமாகிய வைக்கோலைக்
கழித்து, உயிொன்னும் நெல்லினது தொகுதியை மூவகைத்தேகங்களா
கிய வண்டிகளிலேற்றி, சுவர்க்கமத்திய பாதாளங்கள்என்னும்மூன்றுகளஞ்
சியங்களில் அமைத்துவைத்து, அவற்றுள் சிலவற்றை நீயேற்றுக்கொள்ளு
கின்றனை, இதை நோக்குமிடத்து, அரசுகொள்கடமை ஆறிலொன்று என்
னும் பழையமுறையைப் புதுக்கிணைபோலும் என்பது கருத்து.

வேண்பா.

26. பெருமானேகூடிப்பிரிந்தாலுமங்கைக்
கொருவாதருள்வரமொன்றுண்டே—திருமால்
விடையாய்புகலிவிமலாமவுன
விடையாய்பிரியாவிடை.

இ - ள். பெருமானே - எம்பெருமானே, திருமால்விடையாய் - அழகிய பெரிய இடபத்தை யுடையானே, புகலி விமலா - திருக்கழுமலத்திலெழுந்தருளிய நிர்மலனே, மவுனவிடையாய் - மௌந்லையாகிய விடையையருளினவனே, கூடிப்பிரிந்தாலும் - நீகலந்துபிரியினும், மக்கைக்கு-இந்தப்பெண்ணுக்கு, ஒருவாது - நீங்காமல், அருள் - அருளசெய்தற்குரிய, வரம் ஒன்று உண்டு-ஒருவரமுளது (அது என்னெனின்) பிறியாவிடை-பிறியாவிடையேயாம், எ - று.

பிறியாவிடை-உள்ளம்பிரியாத அன்புடன் விட்டுநீங்கல். சநகாதியருடைய வினாவுக்கு வாயினால் விடைவிடுக்காது மௌந்லையிலிருத்தலாகிய விடையருளி அவர்க ளையந்திர்த்தானாதலால் மவுனவிடையாய் என்றார். திருக்கழுமலத்திறைவனே, மெது மங்கையைட்புறத்துவிட்டு நீங்கினும் அகத்தன்பு நீங்காதிருத்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து. இது தோழி கூற்று.

கட்டளைக்கலித்துறை.

27. விடையம்பொருளென்றுணராதமார்க்கமவிரும்புமபூப்

படையமபுயக்கரத்தெநதாதைஞானபரமவென்றென

சடையம்புனலணியேணுபுரோசனநதாணமலாதூ

விடையம்பொருளென்றுருநீயென்றுண்மைவிளம்பினனே.

இ - ள். (நெஞ்சே) நீ - நீ, விடையம் - சப்தாதிவிஷயங்களை, பொருள் என்று உணராத - பொருளாக மதியாத, மார்க்கம் - நன்னெறியை, விரும்பு - இச்சிப்பாய், மழுப்படை - மழுவாயுதத்தையேந்திய, அம்புயம் கரத்து - தாமரைமலர்போலும் கையினையுடைய, எம்தாதை - மெது தந்தையே, ஞான - சர்வஞ்ஞனே, பரம - மேலானவனே, என்று எண் - என்று நினைவாய், சடை - சடையின்கண், அம்புனல் அணி - அழகிய கங்கையைத்தரித்த, வேணுபுரோசன - திருக்கழுமலத்திறைவனது, அம் தாள் - அழகாகிய திருவடியின்மீது, மலர்தூவிடையம் - மலர்களைச்சொரிதலாகிய விஷயமே, பொருள் என்று இரு - உறுதிப்பொருளென்று இருப்பாய், என்று - என்று, உண்மைவிளம்பினன் - உண்மையாய்ச்சொன்னேன், (இவ்வாறுசெய்தால் யாழும்யலாம்) எ - று.

இதற்கு இவ்வாறன்றி; மழுப்படை அம்புபக்கரத்து எம்தாதையாகிய சடையம் புனலணிலேனுபுசோன், என்னைநோக்கி, நீ, விடையம்பொரு ளென்றுணராத மார்க்கம்விரும்பு, ஞானபரம என்று என்னைத் திபாநம் பண்ணு, நம்தாள் மலர்தூவிடையம் பொருளென்று இரு, என்று உண்மை விளம்பினன் எனப் பொருள்கூறிலும்பொருந்தும். விடையம்பொருளென் றுணராத மார்க்கம் - ஞானநெறி.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

28.

விளம்புவன்யானொன்றுளம்புகுநெறியா
 லெழுத்தினுறழாதுவழுத்துபொருளின்றிக்
 குறிப்பொடுபடாதுவெறித்தபுன்சொல்லே
 யாயினும்பபத்தஞ்சேயவற்சொலுமொழி
 குழலினுமியாழினுமழிதாமதுபோ
 னற்றாயாகியெற்பெற்றாயென்சொற்
 றிருச்செவிக்கேறும்பொருத்தமுண்டதனற்
 கேட்டிகேட்டிவாட்டமிலபெரியோய்
 மதுமழைபிழிற்றிப்புதுமணம்விரித்துப்
 பற்பலவுதவுங்கறபகத்தருவும்
 நந்தாவளனருள்சிந்தாமணியும்
 வாமமாமேலியகாமதேனுவும்
 அருளியேவெவ்வரன்முறைகேட்பக்
 கடவுளரணிமணித்தடமருடங்கள்
 காற்றுணைவருடப்போற்றிநிறைஞ்சி
 முனிவராசிகனிபலமொழியக்
 கரம்பிலகவரிபரம்பையிரட்டக்
 கின்னரர்விபஞ்சிகன்னரம்புளரா
 விசையமுதிருஞ்செவிமியையெதெதூற்ற
 முடங்குளைச்செங்கண்மடங்கலணைநாப்ப
 ணமுதுகுமென்சொற்குமுதமென்செவ்வா
 யிந்திராணிவந்தருகிருப்பக்

கருமுகிலாயிரத்திருமலர்பூத்துச்
 செங்கதிர்ச்சேகரந்தங்கவீற்றிருந்த
 பெருத்திறன்கடுப்பவிருந்துவிண்புரக்கு
 மண்ணல்புரந்தரப்பண்ணவனரசும்
 பழமறைகனிந்துமழவுபெற்றிருந்த
 செந்நாத்தவிசின்முன்னாட்டங்கிப்
 பனுவலாட்டியினிதுவந்திருப்ப
 வண்டுபாண்மூரன்றுகிணடுபுததைந்து
 பொற்றாதுண்ணுமுற்றுவின்பப்
 பிரசமுற்றிருந்தவரசரோருகத்தன்
 நெருக்கியபுவனப்பெருக்கினைத்தனது
 திண்ணியமனத்திடையெண்ணியாங்கியற்றி
 யெம்மாலெவையுமியன்றனவென்னச்
 செம்மாந்திருக்குஞ்சிமியவாழ்க்கையும்
 திதலைபூத்தலர்துமதகளிகலி
 வருமுலைசுமந்ததிருமகன்பச்சைப்
 பசுந்துழாயலங்கலசம்புதேன்றுளித்துக்
 கடி.கமழ்மார்பிற்குடிபுகுந்திருப்பத்
 தண்ணிலவெனவிரிவெண்ணிறப்பாற்கட
 லொல்லொலித்தரங்கமெலலடிவருடக்
 காமர்தென்காலெனுஞ்சாமரையசையத்
 துத்திரெய்பரந்துபைத்தபைபகலி
 லணிகிளர்பலகதிர்மணிவிளக்கொளிரச்
 சுடி.கைவாளாவநெடியபூவணைமேன்
 மறுவிலாநீலவனாகிடந்தென்ன
 வறிதுயிலமர்த்தவச்சுதன்வாழ்க்கையு
 மழியாவின்பமென்றொழியாதுரைப்பினுங்
 கற்றவர்கருத்தினுற்றோக்குழி
 யித்திரசாலமுந்துளீள்கனவு
 வெண்டேர்போலவுண்டெனத்தோன்றி
 யிலவாமாதலினலமலவாங்கவை
 நிலைபேறுடையதுநின்னாருட்செல்வ

மன்னதேபெறுதற்குன்னினன் மமியேன்
 அதனான்,
 எளிதினினிரங்கியளிகுரந்தருளுதி
 மரகதத்திடையிடை தாளமிட்டிழைத்த
 வரமியமதனை விரிகுழைபொதுளி
 யரும்பியபுண்ணைப்பெரும்பொழிலெனவு
 மாடகவலங்கலணியணிநிறைத்த
 சேயெயர்நீனிறச்செய்குன்றதனைத்
 துணர்த்தபூங்கொன்றைமணத்தகாவெனவு
 மொய்க்குமவன்சிறையளிமைக்கருநிறங்கள்
 பளிங்குநிந்தியற்றியதுளங்கொளிமாடப்
 பித்திகைத்தலத்திடைப்பத்திபாய்தலினால்
 வந்ததிங்கிரவெனச்சந்தமடவாரா
 வார்முலையாடவர்மார்பிடைக்குளிப்பப்
 புல்வியகலவிப்புதியதேனுகரு
 மல்லலங்காழிவளநகர்வாண
 குறிகுணங்கடந்தமறுவின்மாமணியே
 யுறைபொருளெங்கணுநிறைபரிபூரண
 வந்தமாதிரிமுந்தையேதவிர்ந்த
 வனாதிமுத்தவெனாதிநித்த
 வருவுருவில்லாவொருபெரும்பொருளே
 யளவையினடங்காதொளிர்சுகநேய
 வருகுமெய்யன்ப்பருகுமாரமுதே
 நலங்கனிபெரியநாயகி
 கலந்தபேரின்பிற்களித்தபண்ணவனே.

இ - ள். யான் ஒன்று விளம்புவன்-நான் ஒன்றைச்சொல்லுவேன்,
 உள்ளம்புகும் நெறியால் - என் மனத்தின்கண் அறிவுதித்த முறையால்,
 (அது) எழுத்தின் உறழாது - எழுத்தொவ்வாமலும், வழுத்து பொருள்
 இன்றி - சொல்லுதற்குரிய பொருளில்லாமலும், குறிப்பொபெடாது-கரு
 த்துக்கிணங்காமலும், வெறித்த - வெறுமையான, புன்சொல்லே ஆயினும்-
 புன்மொழியே யானாலும், பயந்ததம்சேயவர் சொல்லும்மொழி - பெற்ற
 தம்புதல்வர்பேசும் சொற்கள், குழலினும் யாழினும் அழகுதுழும் - (பெற்றார்

க்கு) குழலோசையினும் யாமோசையினும்இனியவாயிருக்கும், அதுபோல்-
அதுபோல, நல்தாய் ஆகி ஏற்பெற்றாய்-நல்லதாயாகி என்னைப்பெற்றவனே,
என்சொல்-என்சொல்லும், திருச்செவிக்கு ஏறும்-(உன்) திருச்செவியில்
நுழைதற்குரிய, பொருத்தம் உண்டு-பொருத்தமுளது, அதனால் - ஆதலால்,
கேட்டி கேட்டி - கேட்டருளாய் கேட்டருளாய், வாட்டம் இல் பெரி
யோய் - (ஒன்றினும்) குறைவில்லாத பெரியோனே, மது மழை பிலிற்றி -
தேன்மழையைச்சிந்தி, புதுமணம்விரித்து- நூதன பரிமளத்தைவீசி, பற்பல
உதவும்- பற்பல பொருள்களையும் (விரும்புவோர்க்கு) கொடுக்கின்ற, கற்பகத்
தரும-கற்பகவிருட்சமும், நந்தாவளன் அருள் சிந்தாமணியும் - அழியாத
பெருஞ்செல்வத்தைக் கொடுக்கின்ற சிந்தாமணியும், வாமம் ஆம் மேனிய
காமதேனுவும் - அழகாகிய சரீரததையுடைய காமதேனுவும், அருளிய
ஏவல் - கட்டளையிட்ட, ஏவல்களை, வரன்முறை கேட்ப - வரன்முறை
யாய்க்கேட்டு நிற்கவும், கடவுளர் - தேவர்களுடைய, அணி - வரிசை
யாகிய, தடம் - பெரிய, மணிமகுடங்கள் - ரதநகரீடங்கள், கால்துணை
வருட - இருபாதங்களையும் வருடவும், முனிவரர் - முந்சிவோட்டர்,
போற்றினர் இறைஞ்சி - துதித்துவணங்கி, நனிபல ஆசிமொழிய-மிகப்பல
ஆசைவசனங்கள் சொல்லவும், அரம்பையர் - அரம்பைப்பெண்கள், கரம்
பயில் கவரி இரட்ட - தமதுகையிலுள்ள சாமரங்களை அசைக்கவும், கிந்
ரர் - கிந்ரர்கள், விஞ்சி - வீணையின், நலநரம்பு உளரா - அழகாகிய
நரம்புகளைவருடி, இசை அமுது - காநரசமாகிய அமிர்தத்தை, இருசெவி
மிசை - பெரிதாகிய செவியினிடத்து, எடுத்து ஊற்ற - எடுத்தவார்க்கவும்,
முடங்கு உளை - வளைந்த புறமயிரினையும், செங்கண் - செவந்தகண்களை
யும் உடைய, மடங்கல் அணைநாப்பண் - சிங்காசனத்தின் இடையில்,
அமுது உகும்மெல்சொல் - அமிர்தமசிந்துகின்ற மெல்லிய சொற்களையும்,
குமுதம் மெல்செவ்வாய் - செவ்வல்லிமலர்போலும் மெல்லியசெவ்வாயை
யும் உடைய, இந்திராணி - சசிதேவி, வந்து அருகு இருப்ப - வந்து சமீபத்
தில்வீற்றிருக்கவும், கருமுகில் - (ஒரு) கரியமேகமானது, ஆயிரம் திருமலர்
பூத்து - ஆயிரம் அழகாகிய மலர்களைப்பூத்து, செங்கதிர் சேகரம் தங்க -
சூரியனொளிபோலும் ஒளியையுடைய முடியானது சிரசின்மீது தங்கும்படி,
வீற்றிருந்த பெருதிறன்கடுப்ப - வீற்றிருந்த பெரியகாட்சியை நிகர்க்க,
இருந்து விண்புரக்கும் - வீற்றிருந்து விண்ணுலகையாளுகின்ற, அண்ணல் -
பெருமையுள்ள, புரந்தரப்பண்ணாவன் - தேவேந்திரனது, அரசம் - அரசா
ட்சியும், பழமறைகளிந்து - அநாதிவேதங்கள் முதிர்ந்து, மழவுபெற்றிரு
ந்த - மென்மைபெற்றிருந்த, செந்நாதவிசின் - செவந்தநாவாகிய ஆசனத்
தில், முன்நாள் தங்கி - பூர்வத்தில் தங்கி, பனுவலாட்டி - சரஸ்வதி, இனிது
உவந்து இருப்ப - இனிதாக மகிழ்ந்திருக்க, வண்டு - வண்டிகள், பாண்மூர

ன்று - பண்களைப்பாடி, கிண்டுபு - கிண்டி, ததைந்து - நெருங்கி, பொன்
தாது உண்ணு - பொன்னிறமாகிய மகரந்தப்பொடியை யுண்டு, முற்றா இன்
பம் - முடியாத இன்பத்தைத்தருகிற, பிரசம் உற்று இருந்த - தேன்கிறைத்
திருக்கிற, வரம் - மேன்மையாகிய, சரோருகத்தன் - தாமனாமலனா இட
மாகவுடைய பிரமன், நெருக்கிய புவனம்பெருக்கினே - நெருங்கப்பெற்ற
புவனகோடிகளின் பெருக்கத்தை, தனது திண்ணிபமனத்திடை எண்ணி
யாங்கு இயற்றி - தனது உறுதியாகிய மனதிலுநினைத்தபடியே சிரட்டி
செய்து, எம்மால் எவையும் இயன்றன என்ன - எம்மால் எல்லாப்பொருள்
களும் உண்டாயின என்று, செமமாந்து இருக்கும் - இறுமாந்திருக்கிற,
சிறியநாழக்கையும் - அற்பவாழ்வும், திதிலேபுத்து தேமல்படாந்து, அவர்
ந்து - அடிபரந்து, மதகளிறு இகலி - மதயானையைப்பகைத்து, வரு-உளர்
கின்ற, மூல - தனங்களை, சுமந்த - தாங்கிய, திருமகள் - இலக்குமி, பச்
சைபசுதுழாய் அலங்கல் - மிகப்பசுமையையுடைய துளவமாலையானது,
அசம்பு - ஊறுகின்ற, தேன்துளித்து - தேனைச்சொரித்து, கடிக்கமழ்மாபில்-
வாசனைவீசுகின்ற மாரபிளிடத்து, குடிபுகுந்து இருப்ப - தங்கியிருக்கவும்,
தண்ரிலவு எனவிரி - குளிர்ந்த நிலவுபோலப்பரந்த, வெளிநீர்ம் பாறகடல்-
வெண்ணிறத்தையுடைய பாற்கடலின், ஒல் ஒலிதரங்கம் - ஒல்லென்றொ
லித்தலையுடைய அலைகள், மெல் அடிவருட - மெல்லியபாதங்களை வருட
வும், காமர் - அழகிய, தென்கால் என்னும் - தென்றற்காற்று எனகிற, சாம
னா அசைய - சாமரங்கள் அசையவும், துத்திரெய்ப்பரந்து - படப்பொறி
களாகிய நெய்ப்பரவப்பெற்று, பைத்தபை அகலில் - பசுந்தககொண்ட பட
மாகிய அகலில், அணிவிளா - அழகுபுகுந்த, பல - அநீகமாகிய, கதிரா -
ஒளியையுடைய, மணிவிளக்கு - சந்திரபங்கம், ஒளிர - பிரகாசிக்கவும்,
சுழுகை - உச்சிக்கொண்டையையுடைய, வாள் - ஒளிபொருந்திய, அரவம்-
ஆதிசேஷனாகிய, நெடிய - நீண்ட, பூ அணைமேல் - அழகிய படுக்கையின்
மீது, மறு இல்லா - களங்கமில்லாத, நீலவனா - நீலமலையானது, கிடந்து
என்ன - கிடந்தாற்போல, அறிதுயில் அமர்ந்த - யோகநித்தாயைச் செய்
கின்ற, அச்சதன் வாழ்க்கையும் - திருமாலின்வாழ்வும், அழியா இனபம்
என்று - கெடாத ஆனந்தத்தைத் தருவதென்று, ஒழியாது உணாப்பினும் -
நீங்காது சொல்லினும், கற்றவர் - (அறிவுநூல்களைக்) கற்றோர், கருததின்
உற்று நோக்குழி - (தமது) மனதிலுந் திராய்ந்து பார்க்குமிடத்தது, இந்நிர
சாலம் (போல) - இந்நிரலாலம்போலவும், முந்தநீர் கனவு (போல)
முற்பட்ட பெரிய சொப்பனம்போலவும், வெளதேர்ப்போல - காணற்சலம
போலவும், உண்டுஎனதோனறி - (முன்னே) உள்ளனபோலக்காணப்பட்டு,
இலஆம் ஆதலின் - இல்லனவாகும் ஆகையால், ஆங்கவை - அவ்வந்திராதி
யர் வாழ்வுகள், நலம் அல - நன்மையைத்தருவன அல்ல, நின் அருள்செல்

வும் நிலைபேறு உடையது - உன் திருவருட்செல்வமே நிலைபேற்றையுடையது, அன்னதே பெறுதற்கு - அதனையே அடைய, தமிழேன் உன்னினன் - தனியேன் நினைத்தேன், அதனால் - ஆதலால், எளிதினின் இரங்கி - எளிதில் இரங்கி, அளிகூர்ந்து அருளுதி - கருணைபெருகி யருள்செய்வாயாக, மரகதத்திடையிடை தரணம் இட்டு இழைத்த - மரகதரத்நங்களின் இடையிடையே முத்துக்களை யமைத்துச் செய்த, அரவிடம் அதனை - நிலாமுற்றத்தை, விரிகுழைபொதுளி அரும்பிய - விரிந்ததளிர்கள் தழைத்துப்பூத்த, பெருபுண்ணை பொழில் எனவும் - பெரிய புண்ணைமரச் சோலையென்றும், ஆடகம் அலங்கல் அணியணிநிறைத்த - பொன்னரிமாலை வரிசைவரிசையாக நிரப்பிய, சேடு உயர் - மிகவும் உயர்ந்த, நீலநிறம் - நீலநிறமுள்ள, செய்குன்றதனை - செய்குன்றை, துணர்த்தபூகொன்றை மணத்தகா எனவும் - பூங்கொத்துக்கள் மணக்கின்ற கொன்றைமரச் சோலையென்றும், மொய்க்கும் - மொய்க்கின்ற, வண்சிறை அளி - வளமாகிய சிறைகளை யுடைய வண்டிகளின், மைகருநிறங்கள் - மிகக் கரியநிறங்கள், பளிங்கு அரிந்து இயற்றிய - பளிங்குமணியை அரிந்து அதனாற்செய்யப்பட்ட, துளங்கு ஒளிமாடம் - விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய மாளிகைகளின், பித்திகைதலத்திடை - சுவர்த்தலங்களில், பத்திபாய்தலினால் - வரிசையாகப் பாய்தலால், இரவு இவருவந்தது என - இராக்காலம் இவ்விடத்து வந்துவிட்டதாமென்று, சந்ததம் - சதாகாலம், மடவார் - மாதர்களுடைய, வார் - கச்சணிந்த, முலை - தனங்கள், ஆடவர் மாப்பிடைகுளிப்ப - புருஷருடைய மாப்பின்கண் அழுந்த, புல்லிய - தழுவிய, கலவி - புணர்ச்சியாகிய, புதியதேன் - புதியதேனை, துகரும் - பருகுகின்ற, மல்லல் - வளம்பொருந்திய, அம் - அழகிய, காழி - சோழியென்கிற, வளம்நகர் - செல்வமிருந்த நகரின் கண், வாண - வாழ்வோனே, குறிகுணம்கடந்த - குறிகுணங்களற்ற, மறு இல் - குற்றமில்லாத, மாமணியே - மாணிக்கமே, உறைபொருள் எங்கணும் - உலகில்தங்கியிருக்கின்ற பொருள்களின் எவ்விடத்தும், நிறைபரிபூரண - நிறைந்தபரிபூர்ணனே, அந்தம் ஆதிமுந்தையேதவிர்ந்த - இறுதிமுதல் என்பவைகளை முன்னமே நீங்குகிற, அனாதிமுத்த - அனாதிமுத்தனே, என் ஆகிநித்த - எனக்குமுதல்வனாகிய நித்தனே, அரு உரு இல்லா - அருவமும் உருவமும் இல்லாத, ஒரு பெரும்பொருளே - ஒப்பற்ற பெரிய பொருளே, அளவையின் அடங்காது - எல்லையிலடங்காமல், ஒளிர் - பிரகாசிக்கிற, சுக - ஆநந்தத்தையுடையவனே, தேய - உயிர்கள்மீது அன்புடை

யானே, உருகும் - மனமுருகுகின்ற, மெய்யன்பர் - மெய்யன்பர்கள், பருகும் - பருகுகின்ற, ஆர் அமுதே - அருமையாகிய அமிதமே, நலம் கனி - அழகுமுதிர்ந்த, பெரியநாயகி கலந்த - பெரிய இறைவிகூடின, பேரின்பின - பேராநந்தத்தால், களித்த - களிப்படைந்த, பண்ணவனே - தேவனே, எ - று.

திருக்கமூமலவாணனே, இந்திராதிபர் வாழ்வும் நிலையில்லனவாசலால் நிலைபெறுடைய உன்திருவருட்செல்வமே பெனக்குவேண்டும் என்பது கருத்து.

வேண்பா.

29. பணமஞ்சனாயிருக்கப்பாவையரைச்சும்மா
புணர்கின்றீரொன்றுபுகல - புணர்வாக்
கரைக்காசுதந்தனமென்றாபுகலியார்மா
வரைக்காசென்றாளதற்குமான்.

இ - ள். பணம் அஞ்ச அனா இருக்க - ஐந்துபணம் உனது அனாயி லிருக்க, பாவையரை - மாதரை, சும்மா - ஒன்றும்கொடாமல், புணர்கின்றீர் என்று புகல - புணரானின்றீர் என்று யானசொல்ல, புகலியார் - திருக்கமூமலவாணர், புணர்வார்க்கு - புணர்வோர்க்கு, அரைக்காசு தந்தனம் என்றார் - அரைக்காசு கொடுத்தோம் என்றார், அதற்கு - அவர் அப்படி சொன்னதற்கு, மான் - எமதுதலைவி, மா அரைக்காசுஎன்றான் - (அவர்கொடுத்தது) பெரிய அரைக்காசு என்று இகழ்ந்துரைத்தான், எ - று.

மாவரைக்கு ஆச - பெரியமலையாகிய மேருவுக்குசுற்றம். குற்றமாவது வளைத்தது. பணம் அஞ்சனா - ஐந்தரைப்பணம் எனினுமாம். பணம் அஞ்ச - ஐந்தலைநாகம். பணம்மஞ்ச - பணம்பெற்ற ஆபரணம். அரைக்காசு - மாதரரையிலணிவடம். அரைக்கு ஆசுதந்தனம் - அரைக்குக் குற்றம் விளைப்பது தமதுகொங்கை. குற்றமாவது - ஒடிப்பது. இதுதலைமகனும் தலைமகளும் நகையாடினதைத் தொழிகூறியதைத்தல். மேலுள்ள சொன்னவங்களை ஏற்ற பெற்றியமைத்துக்கொள்க.

கட்டளைக்கலித்துறை.

30. மாணைக்கலந்தமணவாளன்காழிவரதன்செங்க
ணைப்புரந்தவன்பத்தாக்குமுததியளித்தருளும்
ஏனைப்பெருமபொருள்கலவிமெய்ச்செல்வமிருந்தளிப்பார்
தேனைதருஞ்செழுந்தாமரைநாமங்கள்செந்திருவே.

௪௦௨ திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை மூலமும் உரையும்.

இ - ள். மாணிக்கலந்த மணவாளன் - உமாதேவியைக்கூடிய மண ளனும், காழிவரதன் - திருக்கழுமலவரதனும், செங்கண்ணைப்பூரந்த வன் - செங்கண் மாலிக்காத்தவனும் ஆகியசுவபெருமான், பத்தர்க்கு - தன் அன்பருக்கு, முத்தி அளித்தருளும் - மோட்சத்தைத் தந்தருளுவன், தே னைத்தரும் - தேனைப்பொழிசின்ற, செழு - செழுமைபாகிய, தாமரை - தா மரைமலர்களை யிடமாகக்கொண்ட, நாமகள் செந்திரு - சரசுவதி திருமகள் என்னு மிருவரும், ஏனைப் பெரும்பொருள் - மற்றைய பெரும்பொருள் களாகிய, கல்வி மெய்ச்செல்வம் - கல்வியையும் உண்மையாகிய செல்வத் தையும், இருந்து அளிப்பார் - நிலைபெற்றிருந்து தந்தருள்வார்கள், எ-று.

செங்கண் ஆனை எனப்பிரித்து, செங்கண்களையுடைய இடபத்தை என்றுணாத்தலும் பொருந்தும். தாமரையெனப் பொதுப்படக் கூறினாராயினும் நாமகள்செந்திரு என்றதற்கேற்ப வெண்டாமரை செந்தாமரையெனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. திருக்கழுமலவாணர் தமது அன்பருக்கு முத்தி யளித்தருளுவர், நாமகளும் திருமகளும் கல்வியையும் செல்வத்தையும் அளித்தருளுவர் என்பது கருதது.

திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை

மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

7421a

பம் எல்லாம்-தற்போதுபாடுகளெல்லாம், ஒன்றில்-ஒன்றினிடத்து, தவி
ராது - நிற்காமல், தடவினர் தடக்கு - தடவினவர்களுக்கு, சுவர் ஆய்த்
தோன்றும் - சுவராகவேகாணப்படுமென்ற, துணிவு போன்றன - நிச்சயம்
போன்றன. எ - று.

திருக்கழுமலானானே, உன் திருவருளுக்கத்தால் இப்பிரபஞ்ச
மெல்லாம் சித்திரவுருவம் போலப் பொய்யாகவுடை யொருவனே மெய்
யாகவும் எனக்குத் தோன்றா நின்ற தென்பது சூடியது

வேட்பா.

11. எனவேபெழுந்தாளென்செய்கிற்பாளினையா
யினவேறுகாட்டுதொன்னு—மினவேகப்
பாம்புகலியாநிமிரும்பன்னாச்சடைமுடிய
பூம்புகலியானிதழிப்போது.

திரு - ளா. இனம் - கூட்டமாகிய, வேகம்-வேகத்தையுடைய, பாம்பு-
சாபபம், கலியா - இனாந்து, நிமிரும் - நிமிர்ந்தற்கிடமாகிய, பன்னா - புகழ்
ந்தளவிடப்படாத, சடைமுடி - சடைமுடியையுடைய, நம் - நமது, பூம்
புகலியான் - திருப்புகலிப்பாடுவையுடையானது, இதழிப்போது - கொன்
றைமலர், எனவே - என்று சொல்லவே, எழுந்தான் - எழுந்தனன், என்
செய்கிற்பான் - என்செய்வவல்லனாவன், இன்னம்-இன்னமும், சினா ஏறு
காட்டுதிர் - கோவத்தையுடைய இடபத்தைக் காட்டாநிற்கி, என்னும்-
என்று சொல்லாநிற்பன். எ - று.

இது தலைமகனது பவனியைக்கண்டு வருந்துதல்பொருளது நிலைமை
யைத் தோழிமுதலானோர் கண்டாங்கிக் கூறுவது காணுவது இறைவ
னது இடபவாகநச் சேவையைக்கண்டு மோகித்து, அனைத்து கொன்றை
மலர் மாலையை விரும்பிக் கிடந்தான், இவ்ளது துன்பத்தனியுமெனக்
கருதிக்கொன்றை மலர் என்றோம், என்றவளவில சென்றிதழிந்து கொன்
றைமலர் மலை கிடைக்கப்பெறுமையால், மலை கொண்டுவிடாது இன்ன
மும் அவனது இடபத்தைக் காட்டா நின்ற, எனன்றல் மனவாரின்
முன், யாமென்செய்வல்லோம், இவன் தான் என்செய்வல்லா, இறைவ
னது திருவருளுண்டாமினத்தே கிடைத்து என்பது சூடியது.